

V. DER HOE
L. C. V. N. O. N.
O. R. I. G. I. N. A. L.
1156

G

132

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Nationale bibliotheek van Nederland

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Nationale bibliotheek van Nederland

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Nationale bibliotheek van Nederland

Ww

1156

9132

6
20-3

(44444)
10-15

Handwritten marks in brown ink, including a squiggle, a cluster of characters, and a row of five triangles enclosed in parentheses.

Faint handwritten text, possibly "Ecc".

Hebraismi, N. Duker: in Act: 6: 1. v. 10.

in Act: 6: 1. v. 15. in Act: 2: 14. ad Act: 2: 36. ad Act:
5: 2. ad Act: 4: 19. ad Act: 5: 12. 21. ad Act: 13: 47.
ad Act: 14: 8.

פירוש ופירוש
לשון חזקוני

Φιλοσοφία ἰσθι, ἔ Βίον ἁγίου καὶ ἀγαθόν

אדם חכם בעל דעה נכונה

Everardi VANDER HOOGHT
LEXICON
Novi Testamenti
GRÆCO-LATINO
- BEIGICUM.

AMSTELODAMI.
Sumptibus Collegii Authoris 1690.

LEXICON

432122. Novi Testamenti

GRÆCO-LATINO-BELGICUM.

Sett,

MANUALE Græcum Georgii PASORIS. Nunc *Emendatum*, in *Ordinem* Alphabeticum redactum, quintupliciter *Auctum*, & ANALYSI omnium Verborum, Tyroni utcunque difficiliorum, *Locupletatum*.

Een Grieksch

WOORDEN-BOEK,

Over het Nieuwe Testament.

Ofte,

Georg. PASORS HAND-BOEK. Nu Verbetert, op *Orde van't Alphabeth* gebracht, ende VERMEERDERT (1) met de *Ontbreekende Grieksche Woorden*, item, (2) met *meerder Latijnsche Verklaringen*, (3) met de *Duytsche Vertaaling*, (4) met *d' Aanwijzing van all' de Themata*, of eerste *Set-woorden*, en (5) met de *Hebreeuwſche en Syriſche Grond-woorden*. Daar-en-boven Verrijkt met een ONTKNOOPING van al de *Werk-woorden*, die den *Leerling eenigſins ſwaar te ſoeken zijn*.

Auctore,

EVERARDO VANDER HOOGHT.

V. D. M.

AMSTELODAMI,

Typis NICOLAI WASSENAAR. in platea, die is
de Angelier-ſtraat. M. D. C. XC.

D E D I C A T I O.

qui, perruptis omnis tam pudoris quam
 venerationis Vestrum obstaculis, animum
 mihi addidit, ut, quos mentis tacito iudicio
 & sensu jam diu colui, publicâ hâc Dedicâ-
 tione adire nunc sustineam. Jubet hoc officii
 mei ratio, urgent Vestra in familiam nostram
 Beneficia, impellunt Humanitas, Gratia, Fa-
 vor & Amplitudo. Quumque mihi nihil sit
 quod rependam, præter vota & gratæ men-
 tis munera: sic hisce profiteor, & dum vi-
 vam profitebor, mihi deesse vires, nunquam
 tamen voluntatem, quæ jam pridem ex asse
 obsequia sua Vobis Vestrisque devovit, No-
 minisque Vestri Memoriam sibi sanctam &
 antiquam fore omni juramento sanctius af-
 firmat. Ut autem publicum aliquod grati hu-
 jus animi exstaret vestigium, Vestris, VIRI
 SPECTATISSIMI, Nominibus hocce
Lexicon, pace Vestrâ, inscribere volui.

Continetur eodem MANUALE *Græca-
 rum Vocum Novi Testamenti* Georgii P A-
 SORIS, hætenus, gratulante omnium Or-
 dinum agmine, sæpius excussum; sed nunc
 ita à me *immutatum, auctum, contractum*
 &, ad captum uniuscujusque, *illustratum*,
 ut PASORIS nomen Titulo præfigere re-
 ligio mihi fuerit.

Va

DEDICATIO.

Vadum hoc, suafu multorum, tentare sustinui, non tam, ut gloriam inde referrem, quam quidem, ut concreditum mihi fœnori darem talentum, & Novi Testamenti Studioforum ædificationi meâ hâc quâlicunque infervirem opellâ.

Cujus clientelam si, DOMINI CONSULTISSIMI! suscipere haud dedignemini, id totum Humanitati & Benevolentia Vestrae tributum ibo. Ac porro, in vota excurrens, Deum Optimum Maximum supplex venerabor, ut Supremus ille rerum Arbitrator, qui Vos, PROCERES ILLUSTRISSIMI! difficillimis hisce temporibus, ad Clavum Reipublicæ sedere jussit, Vos diu eidem Sospites ac Florentes velit, piisque Vestris Laboribus benedicat, ad Nominis Sui Gloriam, Ecclesiae bonum, Patriæ decus, Civium præsidium, Literatorum gaudium, Proximorum ornamentum, & Animarum Salutem.

Sic vovebam, in Musæo meo, è regione inclytæ Vestrae Civitatis. Anno MDCXC.
Die Junii primo.

LECTOR Benevole!

*T*ritum illud Rabbinicum: אדם
: חכם בעיניו מבקש החכמה: Sic
nihil est, quod aequè dignitatem Literarum devenustat, quam fatalis illa ignorantia pedisequa confidentia, quâ, quod videri quisque vult, hoc & esse se credit. Oscitantiusque ferè semper sua studia tractat, qui magis hâc φιλαυλίᾳ, quam nimiam sui diffidentiam peccat. Ast omnis eruditio humilitati & modestiæ superstructa perennat; & vera sapientia semper magis de quærendis est sollicita, quam de quasitis secura.

Nunquam tot Musarum Hercules, & præ aliis in Nubibus Aquilæ, tam feliciter vastum illud litteraturæ Pelagus superassent, si non probè pectore tenuissent: maximam partem eorum, quæ scimus, esse minimam eorum, quæ ignoramus. Vicit sic sæpè labor ingenium & industria naturam.

Hâc de causâ omnibus, qui mihi dant operam, sæpius in aurem grande illud insusurro Menandri: φιλόπον & ἴδι ἢ βίον κλήση καλόν; vel aliud Ejuldem, Ἐν μυερίοις τὰ κατὰ γίγνεσθαι πόνοις. Experimento enim jam toties didici, ardua in honore esse & pretio, & rebus maximis difficultatem proposuisse naturam. Celsa interim Parnassi juga se animum intendentibus submississe, Musasque, suis sedibus quasi effusas, advenientibus occurrisse.

Ut autem, qui me monitore utuntur, monitis facilius obtemperare possent, manum ipsorum hic in Græcis, eodem modo ut in Hebraicis, dirigendam esse duxi.

Quam

P R Æ F A T I O.

Quam vero multos prima Hebraica literatura coxe-
rint Principia; eorum tamen plurimos (serio mea ME-
DULLÆ Grammaticarum Hebraicarum, ut & meo
פתח לשון הקדש, h.e. meæ januæ linguæ sanctæ, in-
cumbentes) devoratis tyrociniis, ad graviora illa &
sublimia pervenisse, sequenti meâ Prefatione Belgi-
câ, plenius indicatum volui.

Dumque hoc modo gratis in formandis studiosis sæ-
pius desudo, alius mihi quotidie ex alio existit labor,
& nova identidem ex multis curis scribendi seges.
Hâc viâ nunc ex preli carceribus prorumpit LEXI-
CON hocce GRÆCO-LATINO-BELGICUM, quod,
non nisi multorum precibus extortum, in omnium se-
se diffudisset manus.

Laboravit jam pridem in suis Lucubrationibus id
genus magnorum tum Veterum tum Recentium Viro-
rum industria, & inter ipsos, pronis passim erudito-
rum (& his in primis sacris initiatorum) amplexibus,
excepti sunt Joh. SCAPULA, Georg. PASOR, &
Corn. SCHREVELIUS. Sed (quod pace illorum di-
xerim) nemo eorum, ad captum uniuscujusque, illa
contulit, quæ ego jam, in compendium & in seriem
Alphabetica digesta, uno quasi obtutu usurpanda
subjicio. Omnes enim Novi Testamenti Orationis par-
tes hîc Ordine, nunc Latinè nunc Belgicè, ex ipsis
Thematibus cujuscunque linguæ, suis typis, explica-
tæ traduntur. Et (quod hætenus, ni fallor, à nemine
tentatum,) omnia Verborum Novi Testamenti Tem-
pora, Tyroni utcunque difficilia, (pro angustia lineæ,
certis Abbreviaturis, pag. 406. distinctis,) Metho-
do Analyticâ ad primam personam, hujus in calce

P R Æ F A T I O.

Lexici, exhibentur redacta. NOMINA item PROPRIA ex ipsis Fontibus eruuntur, & , ubicunque spatium tulerit, Textibus Scripturæ illustrantur. Sed, ne ad ambiendum operosè affectum, cuiquam blandas in limine videar moliri insidias, desino præfari & te, Benigne Lector! in annos vivere & valere opto.

Tu interim utere hoc meo labore, & in isto quasi cortice natate disce, animo tamen non segniter quiescendi, aut turpiter deficiendi, ut ferè solet; sed pererrumpendi strenuè quicquid sese in hac litteraturâ offeret obstantium difficultatum. Utere, inquam, non ut Asinorum ponte, sed ut Græci Testamenti Compendio, Otium tibi paravi, sed literarum, non otiosum, sed laboris, non solum, nec languidum, sed occupationibus plenum; ἀπώσως igitur hisce incumbere studiis; Analytica mea ad ipsas artis grammaticæ resolve regulas, & nunquam immatura nimis citò in publicum protrude studia. Qui enim hoc modo temporis querit Compendium, famæ & literarum facit Dispendium, meritoque peritis linguarum aestimatoribus debet ludibrium. Facessat itaque hic supina & projecta mollis quorundam ignavia. Nec Palladis tibi satis sit leviter libasse laciniam; sed in abditissima ejus penetrare adyta maneat tibi certum: ultro sic Minervæ tibi aperietur templum, σέψδ τιμῶνλας αἰτλῶ ἀπέλη, & se libenter porro in tua commoda impendet,

Lector Benigne!

Tuus,

E. V. H.

Dabam ex Museo meo, in pago N I E U-
WENDAM. Iphis Kalendis Junii. 1690.

VOOR-

V O O R - R E E D E N .

Gunstige Lezer !

Edert dat de Weereld overvloedig had bevonden : hoe (door middel van mijn פתח [Petbach] en MARG der Hebreeuwſche Taalkonſten) een deure was ge-öpent , om zoo wel den Ongeletterden , als den Geletterden , in tien a twaalf leſſen , bequaam te maaken tot het Taalkunſtig verkläaren van eenige verſen uyt de Hebreeuwſche boeken. Soo ben ik dikwils aangeſocht , om diergelijken weg te zoeken , tot het verſtant van het Griekſche Teſtament.

Doch, alſoo ik (volgens mijn ampt) meerder luſt had in het opmaaken van mijne Theologiſche ſchriften , ſoo heb ik dit verſoek, in 't eerſt, wel in bedenking, maar weynig in achtung genoomen.

Ondertuſſchen wiſt *Regnerus van LOOVEN* zijne mede-leerlingen te boodſchappen , dat en wanneer mijne CHALDEEUWSCHE TAAL-KONST, nevens mijn *Analyſis* over den geheele Chaldeeuwſchen Grond-text , was volſchreeven , en dat het doe haar tijd was, om haar verzoek te hervatten , eer dat ik my tot de Theologiſche ſchriften geheel beſteeden ging.

En dit gelukte haar zoo verr' , dat ik, onder den naam van V.D.M. (d. i. *Verbi Divini Miniſter* ,) uyt-gaf mijn WEGH-WYSER TOT DE GRIEKSCHE TALE.

Ik had in dat geringe werk mijn naam verſweegen ; om dat ik het zelve maar uyt de voornaamſte Taal-konſten had (1) vergadert, (2) verkort, (3) verduytsch, (4) in ordre gebragt, en (5) met noodige verkläaringen vermeedert.

Echter ontdekte het werk zijn meeſter, en, onder anderen , ook by den Eerw. Heer JOHANNES LEUSDEN, *L. A. M. en vermaard Profeſſor der H. Taal tot Utrecht.* Deſe bedankte my, per miſſive, daags na het geſicht van dito *Wegh-wyſer*, voor dat werk, ſchreev reedenen, waar uyt dat ſijn E. ſeekerlijk geloofde, dat het alleen mijn
werk

V O O R - R E E D E N .

werk was , porde my aan tot het opmaaken van de *Lexicon* , die in de *Wegh-wyser* , Cap.6.§.4. belooft wierd , en verklaarde zich , door dito *Wegh-wyser* , bewogen en bereyd te zijn , om onsen Landaart te helpen aan een *Grieksch Testament* met de *Duytsche* vertaaling.

Ik dan bekende , door rescriptie aan sijn E. dat het mijn werk was : maar dat ik wel eerst wilde sien , of het my , soo wel in het Grieksch , als in het Hebreeuwisch , zoude toe-vallen.

De geene nu , die zich hier toe eerst uytbouden , waaren ses a seven van mijne Hebreeuwische Leerlingen. En ik bevond , datse alle op de selde les bequaam waaren , om Matth.6:9--13. reedelijk en taalkonstig te verklaaren.

Doch , by gebrek van genoegsaame hulp-middelen , staakten zommige haaren voortgang , na datse drie a vier , en sommige meerder , of minder Capittelen hadden ontbonden. En zy alle zagen met verlangen te gemoet 't geen dikwils versocht , en reets van my begonnen was.

Behalven dit versochten zommige het drukken van een *BLAD-WYSER* , om te konnen sien , waar dat de *Aan-merkingen* , in mijn פתח , d. 1. *Janua* , ofte *Deure* , over de tien eerste Psalmen , voorgestelt , in mijn *MARG* , &c. gevonden werden.

Na het drukken des zelfs , (hoewel tot noch toe maar over de Psalmen 9 en 10.) zagmen mijne Leerlingen , wel een derde gedeelte eerder , en , ten opzicht van de hoedanigheyd , wel de helft te vaster voortgaan in 't verklaaren der Hebreeuwische Psalmen.

Onder haar stak , nevens andere , uyt Sr. *Joh. HOPMA* , *Hagiensis* , om dat zijne bejaarde dagen niet konden hinderen zijnen lust in het omstandig verklaren van in de 50. Psalmen , en 4. Griekische Capittelen. Vast genoeg waaren aldus de fundamenten te *Nieuwendam* gelegd , om daar op , by zich zelf , verder voortgang te 's *Gravenhage* te bouwen , en aldaar , van zijn goed Talent , uyt liefde , te dienen een ieder , die lust heeft tot Gods onvervalschte woorden.

Na

V O O R - R E E D E N .

Na hem wierd aan my opgedraagen de jongeling van feer goede hoop *Petrus BROUWER*, en dele had wel haast de Psalmen verklaart, mijn *MARG* gevat, en *Mosis Boeken*, meest zonder punten uytgelegd.

t' Gerucht van zijn snellen voortgang was Andere tot een spoor, en wel haast in 't oor van *Gerardus HAVERCAMP*, *Amstelodamensis*, die maar ses weeken en eenige lessen uyt koos, om eerst mijn boeken, en dan noch al de Psalmen rustig te verklaaren. Te grooter was zijn yver, om dat hy, noch maar 15 jaaren oud zijnde, uyt ses Schoolen reeds seven pryfen heeft, het sesde noch neerstig waar-neemt, en het Hebreeuwisch, nevens het Chaldeeuwisch, in de plaats van 't speelen leert.

Voor hem begon een ander jongman *Pieter JOCHEMSZ*, *Amstelodamensis*. Dese quam in het eerst twee- (en daar na een-) maal ter week over, en had wel haast de Psalmen, nevens eenige andere Boeken, en sommige Grieksche Capittelen, met oordeel, uytgelegd.

Een ander Heer, *Willem HOMMA* (om veel dingen veel liefde waardig) ontzag geen jaaren, of swaar beroep, om hem op 't spoor, en zijn groote lust tot het Bybel-woord te volgen.

Onder den Hoop vervoegde zich het wonder van zijn jaaren *Adrianus REELAND*, *Joh. Filius*, zoo dikwils als sijne *Academische* studiën fulks kondē lijden. Op het dertiende jaar zijnes ouderdoms deed hy opentlijk (onder het bestier van den Beroemden Hr. Professor *PETRUS FRANCIUS*) den Roomschen *Cicero* tweemaal welspreekend hooren. In *studio Poëtico* ziet der *Steeden Stad* zijn daaglijkschen voort-gang. In het *Hebreeuwisch* heeft hy met mijn *Leerling Petrus Brouwer* veel gemeen; En in het Chaldeeuwisch strijd hy met *Gerard HAVERCAMP* om de kroon. Binnen drie daagen hadden zy beyde de smaak van mijn *Chaldeeuwische Taalkonst*: op den vierden dag verklaarden zy eenige, en, in tien dagen, de tweehondert en negen-en-estig Chaldeeuwische versien.

Te

V O O R - R E E D E N .

Te regt verwacht men van dese Spruyten wat groots. Gezeegent zijns, die haar volgen. En haare naamen staan hier (Andere tot een voorbeeld), om datse haar Deel hebben in het nazien D E E S E S.

In het opmaaken des ZELFS heb ik my bedient van dat zoo geroemde, en dikwils herdrukte HAND-BOEK van Georg P A S O R.

Doch, nademaal de Heer P A S O R in dat zijn *Hand-boek* verscheyde Grieksche woorden, die in het N. Testament nooit voorkoomen, verhandelt, en ontrent de 50 woorden, die in het N. T. gevonden worden, heeft uyt-gelaa-ten; soo heb ik de overtollige wel willen behouden, maar ook de ontbreekende ter rechter plaatse ingelascht.

Ook verklaart de Hr. *Pasor* veel Grieksche woorden, zoo als zijn E. meynt, datse in het N. T. moeten werden uyt-gelegt. Doch ik, zoo alsse in haar eygen-aart, en volgens haar *Eerstelingen*, of eygen oorspronk beteeke-
nen. En om hier toe den Leerling te wissel te dienen, soo heb ik by ieder woord des zelfs T H E M A (of eerste *Set-woord*), somtijts met groote *Hooft-letteren*, en somtijts door *th.* voor-gestelt. Al de *Themata*, die de Heer P A S O R door Th., of, zonder dat teeken, had uyt-gedrukt; heb ik met het invoegen van Th. [gemeenlijk met een Hooft T] tot onderscheyd mijn th. [met een kleyne t,] uyt-drukkelijk af-gezondert. En als de Hr. P A S O R niet zoo zeer het Thema, als wel het woord, 't geen in zijn E. LEXICON N. T. te zoeken was, had op-gestelt, dan heb ik noch het T H E M A daar nevens ingevoegt.

Wanneer ook het *Spruyt-woord* (of *Spruyteling*) zijn af-komst heeft uyt de HEBREEUSCHE, of SYRISCHE, of LA-TYNSCHE Tale; dan heb ik de *Hebreeuwsche* *Eerstelingen*, door *Hebreeusche-*, de *Syrische*, door *Syrische-letters*, en de *Latijnsche*, door het woord *Latin.* afgelet.

Noopende de Duytsche *Vertaaling*, heb ik veel gemak konnen vinden uyt het register van D. TROMMII *Concordi-zie*: maar het zelve niet altijd konnen volgen; ten deele,
om

V O O R - R E E D E N .

om dat aldaar maar geleert word , wat en hoe de woorden in het N. T. beteekenen : en ten deele , om dat al de Weereld , zelfs ook onse noyt volpreefene NEDERLANDSCHE OVERSETTERS, in haare *Kant-teekeningen*, bekennen, dat veel woorden aldaar niet na de *Griekſche kracht of letter* , maar wel na den zin vertaalt zijn.

Het ſtaat by my vaſt , dat een *Hiſtorie* moet zijn onpartydig , en een *Woorden-boek* na de Letter. De *Bloemtjens* der Taale moetmen door de *Ervarentheyd* en *Taalkonſten* , doch de eygene kragt des woords 't meeft uyt het *Woorden-boek* leeren.

Ik wacht dan geen ondank , als ik zomtijts van PASOR, en dikwils vande OVERSETTERS afga , om het woord na zijn aart , doch ook altijd na beproefde *Gods-geleerde* en *Lexica* , uyt te leggen.

Geen wys menſch kan of zal 't my qualijk afneemen , als ik (om hier maar een ſtaaltje te noemen) het woord *γλῶκκ* , pag. 81. niet *mustum* , of *moſt* en *zoete wyn* , maar *ſos vini* , &c. vertaale : om dat mijn gemoed zegt , dat de laſter *Act. 2:13*. anders zoud zijn zonder ſchijn , en Petri wyſe verdediging zonder ziel.

En diergelijke redenen zal de gunſtige Leezer altijd vinden , wanneer ik iets min of meer , of wat anders dan PASOR en onſe *Overſetters* zegge.

In het by-brengen der texten is de *Hr. Paſor* ſich zelfs zeer ongelijk , en der zelve aanwijſing (door het dikwils herdrukken) veeltijts valſch. Ik had in het begin de zelve , (als niet weſentlijk in een *Woorden-boek* , en niet genoeg tot een *Concordantie* ,) daarse geen nadruk hadden , uyt-gelaaten , en anders behouden , of verbeetert , of , zoo wel uyt het *Oude* , als uyt het N. T. daar-by-gevoegt. Doch , op het aanhouden van mijne Leerlingen , geeve ik ook de texten zedert pag. 170. op veele , en zedert pag. 289. tot pag. 500. op alle plaatsfen , daar ik (na gifſing) telde , dat fulks , zonder meerder koſten , weefen koſt.

Ook voeg ik by veele woorden meer als eene text, zomtijts

tijts

V O O R - R E E D E N .

tijts alleen, om dat daar toe ledige plaats was, en zomtijts, om dat ik wat opmerkelijks bewijzen, of den Hr. PASOR wederleggen moest. Tot een Voorbeeld mag dienen mijne verklaring, pag. 290. over het woord $\pi\iota\sigma\theta\omega$. Daar ik, tegen het gemeen, doch ongegrond, onderscheyd van **Godt / Gode/ en in God te gelooven/** moest toonen, dat sulks t'onrecht uyt de verscheydene Constructie van het Hebreeuwisch יְהוָה , ofte van het Grieksche $\pi\iota\sigma\theta\omega$, door den Hr. *Pasor*, gesocht word.

Voorts heb ik de Druk-fouten, die zelfs in de beste Editiën al veel zijn, en de ordre, die in *Pasor* niet na het *Alphabeth* was, verbeetert.

Al wat in *Pasor* Theologisch was, heb ik (om kort te gaan, en om den Ongeletterden niet te vertifflen) of uytgelaaten, of verset.

Mijn oogmerk was om genoeg te geeven aan de Duytsche: doch meer aan de Geletterde, en aller-meest aan haar, die beyde die taalen kennen. Hierom heb ik zomtijts meer Latynsche en zomtijts meer Duytsche verklarungen. Ik moest niet soo zeer het Latynsche, als wel het Grieksche woord vertaalen; en hier toe, diende my zomtijts beter de Latynsche, en zomtijts beter de Duytsche, als de recht Latynsche woorden. De Wyfen onser eeuwe geeven daarom vryheyd aan Philosophen en Vertaalders, om sulke woorden te smeeden, die (schoon by Cicero of Romen onbekend) het netst de zaak verbeelden.

In de verscheydenheyd van de Hedendaagsche Duytsche *Spelling*, volg ik zomtijts de Hebreeuiche (als de oudste) en meest den aart van onze Taale. Ik schrijve daarom de korte Vocaalen enkeld, en de lange Vocaalen dubbeld, soo dikwils als zulks het Duytsche Grondwoord lyden kan. Nooit schrijv ik [NGH] om dat zoo een letter ons onbekend is, maar altijd [NG], als *sang, seng, ding*, enz. om dat my sulks de Hebreeuwische נ geleert heeft. Ik ken geen [CK], maar wel [K] alleen, of, in de verdubbeling, [KK], even als [gg, ll, mm, nn, pp,] enz. Ook

V O O R - R E E D E N .

Ook schrijf ik nooyt *zalen*, *delen*, *zonen*, *buren*: maar *zaalen*, *deelen*, *zoonen*, *buuren*; want ons' [EN] is in de Naam-woorden het teeken van het *Veel-getal*. Als men nu dit teeken des *Meer-vouds* weg-doet van *zalen*, *delen*, *zonen*, *buren*, dan behoudt men maar de valsche Grondwoorden, *zal*, *del*, *zon*, *buur*, daar de rechte Grondwoorden zijn *zaal*, *deel*, *zoon*, *buur*, enz.

Het selfde [EN] is in onse Werk-woorden het teeken vanden *Onbepaalden tijd*, ofte vande *Veelvoudige eerste en derde Perzoonen*. Dit leert my dan spellen *smaaken*, *eeten*, *brenge*, *dringen*, *werken*, enz. Want der zelve Grondwoorden zijn, *ik smaak*, *eet*, *brenge*, *ding*, *werk*, enz.

Al de Duytsche Vertaaling, die niet uyt kracht van het Grieksch, maar alleen uyt den aart van onse Taal vloeit, staat tusschen de Duytsche woorden met een *curfijw* letter.

Achter aan mijn LEXICON voeg ik een ANALYSIS (d. i. ONTKNOOPING) van alle de WERK-WOORDEN die den Leerling eenigfins swaar te vinden zijn. En pag. 406. staan de Teekenen van haar verkortingen. De occasie van het maaken Desses is, om dat mijne Leerlingen zeer ernstig versochten, dat ik noch twee a drie Capittelen wilde verhandelen, op die wijze, gelijk ik, in mijn WEG-WYSER, *Matth. 6: 9---13.* ontbonden heb; of, gelijk ik in het *Hebreeuwfch*, door mijn PETHACH, de tien eerste Psalmen (en in het *Chaldeeuwfch* DANIEL, EZRA en JEREMIAS) reets heb geopent. Voorgeevende, dat mijn MARG, zonder mijn PETHACH, noch die beyde, zonder mijn BLAD-WYSER, haar noyt zoo veerdig en vast hadden kunnen maaken, in het verstaan der Hebreeuwfche woorden; gelijke nu aan die dry schriften dank wisten, datse in zoo weynige lessen zoo ver waren gevordert; en daarom na het selfde gemak in het Grieksch verlangden.

Na ryper overleg van dit verzoek, beslooten wy: dat de weg, om de Grieksche Grond-text taalkonstig te verklaaren, door mijn *Oeffening*, over *Matth. 6: 9---13.* genoeg gebaant was, en dat men maar moest denken op het geene den *Leerling* tot noch toe had ontbrooken. Men bevond dan, dat men, om het te leeren eelen, gediend was van de vyf eerste Capittelen in mijn WEG-WYSER; en dat tot het verstant van de woorden, geforgt wierd in dese LEXICON, daar al de acht *Spraak-deelen*, op ordre van 't

* *

Alpha-

V O O R - R E E D E N .

Alphabeth , te vinden zijn. Soo dat 'er niet meer overig bleev , als datmen (behalven de SYNTAXIS) leerde , wat verandering de vyf *Buyglyke Spraak-deelen* onderworpen waaren.

Hier ontrent nu was reets voorhen , wegens de *Syntaxis* , in mijn *WEG-WYSER* , door de 15 laatste Capittelen. Voorts was de verandering van het *LEDEKEN* (*Articulus*) geleert, *Wegw.* Cap. 8. §. 7. en pag. 65, 66.

De Verandering der *NAAM-WOORDEN* (*NOMINA*) is gemeenlijk maar in de achterste sylbe ; gelijk te zien is *Wegw.* Cap. 9. en 10. En men kan alle de *Naam-woorden* , in ordre van 't Alphabeth vinden in dese *Lexicon* , en aldaar (1) uyt de *Uytgang* , (2) *Genitivus* , en (3) het *Geflacht* (te zaamen genoömen) zien , tot wat *Buyging* dat het *Naam-woord* behoort ; en dan daar by hier [eens voor al] leeren , dat alle de *Naam-woorden* , die tot een vande vier eerste *Buygingen* niet kunnen gebracht worden , moeten gebracht worden tot de *vyfde Buyging* : want alle de vyf *Verkorte Buygingen* volgen in haare *Gevallen* [*CASUS*] de *vyfde Buyging*. Hier-en-booven sietmen de weydige *HETEROCLITA* (*Anders-geboogene.*) *Wegw.* Cap. 10. §. 16--29. en ook zommige der zelve hier achter , in mijn *Analysis*.

Het *Derde Buyglyke Spraak-deel* zijn de *VOORNAMEN* (*PRONOMINA*,) welkers *Een-en-Meer-voud* seer dikwils, doch *Twee-voud* in het *N.T.* nooyt voorkomt, men kanse dan , uyt de *Wegw.* Cap. 11. lichtelijk onthouden.

Het *Vyfde Buyglyke Spraak-deel* zijn de *PARTICIPIA*. Dese werden in het *mannelyk geslacht* , met der selve *Genitivus* , getoont, *Wegw.* Cap. 16. §. 1. ende in het *vrouwlyk en Geenerley geslacht*. Cap. 13, 14, 15. ook in *Vossii Rudimenta* doorgaans. Men weete dan hier maar , dat deselve noyt anders geboogen worden , dan na de *Tweede* , *Derde* , of *Vyfde Buygingen*.

Soo dat de eenigste swaarigheyd maar was , wegens het *Vierde Spraak-deel* , de *WERK-WOORDEN* (*VERBA.*) Want , behalven dat de selve (1) van *vooren* , (2) in 't *midden* ende (3) op het *eynde* , om de *Getallen* , *Persoonen* , *Tijden* en *Wyfen* seer worden verandert, soo zijn de zelve onderworpen veele ongeregeltheden.

Al het geene nu , wegens de voornoemde verandering , door gemeene regulen , te leeren is , heb ik overvloedig vertoont, in mijn *Wegw.* Cap. 12, 13, 14, 15, 16, 17, en 19. Alleen overflaan-

V O O R - R E E D E N .

de 't geen in *Vossii Rudimenta* klaar, en voor de selfde prijs, te leeren was. Soo dat 'er, ten aansien van de gemeene af-leyding der *Wijzen, Tijden, Gevallen, en Persoonen* uyt malkanderen, nooit voor desen iets korter en klaarder, in het Latijn, en, in het geheel nooyt iets diergelijks in het Duytsch gesien is.

Alsmen dan maar uyt dito *Weg-wyser* kennisse nam (1) vande *Uytgangen*. Cap. 13, 14, 15. Daar na (2) van de *Merk-Letters*. Cap. 12. §. 14. Item, (3) vande *Vocaal* voor de Merk-letter, *ibid.* §. 15. Ende (4) van de *Voor-vermeerdering*, Cap. 12. §. 16--24. En dan noch (5) daar by dede, hoe de beteekenis der woorden, (die in dese Lexicon maar staat by den *Onbepaalden Tijd*) moet werden verandert door de verscheydene *Vervoegingen, Tijden, Wijzen, Getallen* en *Persoonen*. ('t Welk alles klaar te sien is, in mijn *Wegw.* Cap. 12. §. 5. en Cap. 16. §. 2--21.) dan kon 'er niets zijn, waar voor een wel-gestuurt Leerling staan bleev. Indien maar de Grieksche Taal niet onderworpen waare eenige *Grammatische Figuren*, verscheydene *Spraak-wijzen*, en veele *Ongeregeltheden*.

Tot wegh-neeming van het laatste, had de Heer PASOR een Register van sommige Woorden. Maar dewijle de Leerlingen klaagden, dat de woorden aldaar uytgedrukt, waaren veel te weynig in 't getal, en te duyster omse in PASOR, ja zelfs in den vermaarden SCHREVELIUS, te vinden. Soo heb ik reets de *Grammatische Figuren* vertoont, in mijn *Weghw.* Cap. 23. item, de verscheydene *Spraak-wijs (DIALECTUS)*, *ibid.* pag. 67, 68. En voege daar-en-boven hier achter noch by een ONTKNOOPING [ANALYSIS] van al de Werk-woorden des N. T. die den Leerling eenigsiins swaar te vinden zijn.

Waarom ik meene, dat ik hier wederom iets toe-breng, 't geen nooit voor desen aan de Geletterde, en veel min aan de Duytsche, te gelijk in een Bundel, ge-offert is.

Tot een Toe-gift, voeg ik achter aan de EYGENE-NAAMEN [NOMINA PROPRIA] des N. T., die ik eerst wat breeder, en, gelijk de twee eerste woorden, had begreepen: doch, die ik daar na (om de prys des Boeks niet te beswaaren) maar kortelijk, en geheel anders als PASOR verklaare. Ik stuur daar in den *Leezer* liever na het Grondwoord en des zelfs beteekenis, als na een twijfelachtige en eygen-bedachte vertaaling.

Voorts is alles gedrukt, met een nieuwe Grieksche letter, om dit werk expres gegooten.

* * *

Zoe

V O O R - R E E D E N .

Zoo dat wy meenen voldaan te hebben de verwachting van Veele, en mijne belofte (in mijn *Wegwijfer* cap. 6. §. 4. uytgedrukt) van te sullen leveren een LEXICON, die, met mijn *Wegwijfer* en *Vossii Rudimenta*, genoeg zy, om het N. T. binnen korten tijd en in den grond te leeren kennen.

Of ik nu, na desen, mijn PREDIK-ORDRE zal vergrooten met eenige *Predicatieën*, *exempelen*, en *regelen van wel te kunnen bidden*. Dan of ik mijn *MERG der Hebreewfche Taal-konsten* zal over-brengen in het Latijn. Of, dat ik ook mijn *CHALDEEUWSCHE Taal-konst*, en *ANALYSIS over de gheele Chaldeenwfsche Grond-text* ten druk zal over-geeven. Of liever, mijn *Theologifche Verschillen* zal opmaaken. Dan, of ik eerst zal ter hand neemen de *LEXICON Græco-Latino-Belgicum*, V. T. is noch niet zoo zeker, als het wel is, dat ik ben, en (zoo God wil en ik leeye) altijd zal blijven,

Gunstige Leexer!

U E. Dienaar tot JEHOVA toe,

EVERARDUS Vander HOOGHT.

Gedag-teekent tot NIEUWENDAM in
WATERLAND, desen 2. Juny 1690.

NB. *Non omnes ABBREVIATURÆ eadem sunt in LEXICO, quæ quidem in ANALYSI & NOMINIBUS PROPRIIS. Hæc de causâ Abbreviaturas Analyseos paginâ 406. Lectori lustrandas; alias vero Nominibus Propriis, pag. 474. præfixas irado.*

Let wel; Sommige Verkortingen zijn anders in de LEXICON, als in de ONTKNOOPING, ofte in de EYGENNAAMEN. En daarom worden de *Verkortingen* van de *Analysis* onderfcheydentlijk ver-toont, pag. 406. Doch andere Verkortingen staan 'er pag. 474, voor de *Eygena Naamen*.

LEXI-

1

LEXICON

Novi Testamenti

GRÆCO-LATINO-

BELGICUM.

A B. A Γ.

βαρὺς εἶναι ὁ ἢ non onerosus, minimè gra-
vis; die niet lastigh (of swaar / of
beswaarende) is. ex a priv. & βαρῦς
εἶναι τὸ. Th. βαρὺς εἶναι ὁ gravis. e.

Ἀβὰ ὁ nomen Syriacum, ἀκλίον, Pater;
Dader. ab Hebr. אב.

Ἀβυσσὸς εἶναι ὁ ἢ profundissimus a, fundo carens: abyssus,
infinitæ profunditatis vorago, vorago aquarum; seer
diep / grondeloos: een asgrond / een grondeloose
kuyl / die opstokt al wat'er in komt. ex a priv. & βυσσὸς
εἶναι ὁ jonicè pro Th. βυθὸς εἶναι ὁ fundum.

Ἀγαθοεργία ὡ benefacio, beneficiam profsequor; wel-
dadigh zyn / goed doen. F. ἡσῶ. P. ἡγαθοεργικῶ.
th. ἀγαθὸς & ἔργον.

Ἀγαθοεργὸς εἶναι contrahit ἀγαθοεργὸς εἶναι ὁ ἢ beneficus, be-
nignus; goed-dadig / goed-hertigh / geerne goed-
doende. th. idem.

Ἀγαθοποιέω ὡ beneficio afficio aliquem: item rectè ago;
pmand goed- (of wel-) doen. F. ἀγαθοποιήσω a. i.
ἡγαθοποίησα. cum accus. Luc. 6: 33. th. ἀγαθὸς & ποιέω.

Ἀγαθοποιία εἶναι ὁ benefactum, beneficiorum collatio; het
wel-doen / weldaad. th. idem.

Ἀγαθοποιὸς εἶναι ὁ ἢ rectè agens, beneficus a, munificus a;
die goed doet / wel-dosender / mild in giften en gaa-
ven. th. idem.

A

A Γ A-

ΑΓΑΘΟΣ ἢ ὄν bonus a um, probus a um; goed /
broom. In neutro ἀγαθόν, Substantivé, bonum; goed /
goed-dadighepdt. In plur. ἀγαθὰ opes, facultates,
& cujusvis generis bona; rijkdom / allerlei goederen.

Αγαθωσύνη ης ἢ proprie bonitas: item studium & capi-
ditas bene faciendi omnibus; goedighepdt / goedhepdt:
item begeerte en blijd om aan een pder goed te doen.

Αγαλλίας εως ἢ exultatio: verheuging / vzeugde. th.
ἀγάλλω.

Lucas ad Actor. 2: 26
Αγαλλιάω ὦ exulto, lætitiâ gestio; sich verheugen / met
verheuging verlangen / van blijdschap opspringen /
vzeugd bedzjben. F. ἀσώ P. ἠγαλλίακα. a. i. ἠγαλλίασα.
præl. med. ἀγαλλιάομαι ὤμαι. Idem. a. i. ἠγαλλιασάμην ω
αλο. a. i. pass. ἠγαλλιάσθην ης η. ab Hebr. חָגַל / vel ab
ἀγαν ἀπομαι valde salio. th. idem.

ΑΓΑΛΛΩ orno, oblecto, facio delectabile; bercieren /
verheugen / pet& vermakelijks doen. F. αλλῶ. P. κα.

Αγαμέμνων ὁ ἢ cælebs; ongetrouwt. th. γαμέω uxorem
duco. ex α Ἔ γάμω ὁ nuptiæ.

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ ὦ indignor, stomachor, ægrè fero,
conqueror; doleo, doloris sensu afficio; sich belgen /
qualijk neemen / zeer qualijk neemen / qualijk te
vzeeden zijn / beswaart zijn. F. ἠσώ. P. ἠγανάκτηκα.
a. i. ἠγανάκτησα.

Αγανάκτησις εως ἢ indignatio; verdrietelijkhēpdt / qua-
lijk neeming / beswaarthepdt / onlust. th. idem.

ΑΓΑΠΑΩ ὦ diligo: amo, osculor; beminnen / lief-
hebben / kussen. F. ἀγαπήσω. P. ἠγάπηκα. a. i. ἠγά-
πησα. præf. pass. ἀγαπάομαι ὤμαι. P. pass. ἠγάπημαι σα.
ται. part. præf. pass. ἠγαπησάμενος ἢ ὄν Part. Præt. Αἰ.
ἠγαπηκώς.

Αγάπη ης ἢ charitas, amor, dilectio; liefde / minne.
Plur. ἀγάπαι ὡν αἱ veterum Christianorum convivium, ἀ-
gapæ; liefde-maaltijden. th. idem.

Αγαπητός ἢ ὄν dilectus a um, gratus; beminde / gelief-
de / lief / liebe. th. idem.

Α' Γ Γ Α Ρ Ο Σ ἔσ' ὁ tabellarius regius, bajulus, vox Persica; dit is een Persiaansch woord. een koninklijke brief-draager / ook allerley last-draager. th. pl. ἀγγαροί.

Ἀγγαρεύω angario, per syn. speciei, cogo; bedwingen / overlasten / dwingen (om te loopen / of) om peten te draagen. F. ἀγγαρεύω. P. ἠγγαρεύω. a. i. ἠγγαρεύω. th. idem.

Ἀγγεῖον ἔσ' τὸ vas; vat. th. ἀγγεῖον τὸ vas.

Ἀγγελία αἰς ἡ denuntiatio, praecipua potestas renuntiandi oraculi, quod quis audivit; verkonding / de zaak die geboodschapt word / de macht om te verkondigen het geene men gehoorz heeft. th. ἀγγέλιαι.

Ἀγγεῖλλον denuntio; boodschappen. F. ἀγγεῖλον. P. ἠγγεῖλον. a. i. ἠγγεῖλον. praet. pass. ἠγγεῖλον. praet. med. ἠγγεῖλον.

Ἀγγεῖλος ἔσ' ὁ nuntius, angelus; een boode / gefondene / een Engel. th. idem.

Ἀγγος ἔσ' τὸ vas quodlibet; een vat.

Ἄγε adv. age; wel-aan. ab a. z. aet. imperat. ἄγε. th. ἄγα.

Ἀγέλη αἰς ἡ grex, armentum; kudde / een hoop beesten.

Ἀγενεαλόγητος ἔσ' ἡ sine genere, cujus generis origo reddi aut inveniri nequit; sonder geslacht-reekening. ex α ἔγενεαλογητός. th. γείνομαι ἔ λέγω.

Ἀγενής ἔσ' ὁ ἡ cujus genus est obscurum, ignobilis; onedel / van slechten afkomst. ex α ἔγένετο ἔσ' τὸ. th. γείνομαι.

Ἄγια ὡν τὰ tabernaculum, item caelum tertium, cujus typus erat; de Tabernakel; item de derde Heemmel / waar van het een voorbeeld was. th. ἄγια.

Ἀγιάζω sanctifico; hepligen. F. ἀγιάζω. P. ἠγίασα, aor. i. ἠγίασα. P. pass. ἠγίασμαι. a. i. pass. ἠγιάσθην. fut. i. pass. ἀγιασθήσομαι. th. ἄγια.

Ἀγιασμός ἔσ' ὁ sanctificatio; heplich-making. th. idem.

Ἄγιοι ἔσ' τὸ sanctuarium; het heplige / heplichdom. ἄγιον ἁγίων Sanctum Sanctorum; het heplige der hepligen. th. idem.

ΑΓΙΟΣ ἱεῖον sanctus a um; heplich.

Αγιότης. in genit. ἀγιότης ἡ sanctitas; heplichepd. th. i.

Αγιωσύνη ης ἡ sanctimonia; heplichmaking. th. idem.

Αγκάλη ης ἡ, ἀγκὴ ἡς ἡ ulna; een arm. th. ἀγκυῖ ulnae.

ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ ἡ τὸ hamus; een angel.

ΑΓΚΥΡΑ ας ἡ anchora, per metaph. praesidium; een anker; en oneygentlyk Garnisoen.

Αγναφὸς ἡ ἡ impexus a; ongekeert / ongeciert / ongeboldt. ex αὐτῷ γνάπλω vel th. ΚΝΑΠΤΩ vel γνάφω

carmino, quod proprium est fullonum, carpendo vel vellicando polio; wolle kaarden / heekelen of kemma-

men / gelijk de Volders. γναφεὺς ἑστὶ ὁ fullo; een Dolder.

Αγνεία ας ἡ castitas; repnichepd / kupshepd. ab ἀγνεύω castus sum; repn of kupsch zyn. th. ἀγνός.

Αγνίζω purifico, expio; hepligen / repnigen / supber-

ren. F. ἀγνίσω. P. ἠγνικα, a. i. ἠγνισα. P. pass. ἠγνισμαι.

a. i. pass. ἠγνίσθω. part. prat. act. ἠγνικῶς ὄτ' ὁ, th. i.

Αγνισμὸς ἡ ἡ purificatio, expiatio; hepliging / repnig-

ing. th. idem.

Αγνοέω ὡ ignoro; niet (kennen of verstaan of) weeten; onbekend (of onweetende) zyn. imperf. ἠγνόεον

ον. F. ἀγνοήσω. P. ἠγνόηκα. a. l. ἠγνόησα. th. νότ' ἔσ' ὁ.

Αγνόημα ἡ τὸ erratum; misdad / onweetenthepd / on-

bedachtsaamhepd. th. idem.

Αγνοια ας ἡ ignorantia, error; onwetenhepd / foute. th. i.

ΑΓΝΟΣ ἡ ὁ castus, purus, a um; kupsch / repn /

supber.

Αγνότης ἡ ἡ castitas; repnichepd / kupschepd. th. i.

Αγνὸς adv. castè; supberlyk. th. idem.

Αγνωσία ας ἡ ignorantia, non cognoscere; onwetenhepd /

het niet weeten. Th. γινώσκω.

Αγνωστὸς ἡ ἡ ignotus a, incognitus, etiam inceleber;

onbekend / niet vermaart. quandoque active ignarus;

onwetende. Th. γινώσκω.

ΑΓΟΡΑ ἡ ἡ (ab ἀγείρω congrego. prat. med. ἠγορά.)

proprie locus, ubi congregatur populus. Latine forum.

item

item *Locus ubi exercentur judicia*, forum judiciale. *Locus in quo res venales exponuntur*. item mercatus, nundinae. item, concio, oratio, annona, emptio; eygentlijk een plaats daar het volk vergadert, daar men het recht oeffent, en daar men de waaren te koop veylt. **merkt**: item, **koopmanschap** / een **Oratie** / **jaar-kost** / **koop**ing.

Ἀγοράζω emo, delibero; **koop**en / **beraden**. F. ἄσω. P. ἠγόρακα. a. i. ἠγόρασα. subj. a. i. ἀγοράσω. P. pass. ἠγόρασμαι. a. i. pass. ἠγοράσθω. th. idem.

Ἀγοράϊον ἢ οὐκ ἢ circumforaneus a. vilis, ex fæce plebis, ex sentina Reip. item forensis; **merkt-boebe** / **upt-schot van 't volk**: item, **recht-dach** / of **recht-houder**. th. idem.

ἈΓΡΑ ἢ capture, venatio, præda; **vang** / **jacht** / **roof** / **bupt**.

Ἀγράμματος ἢ indoctus, illiteratus; **on**geletterd / **on**geleerd. Th. γράφω. *In Kevin ad Act: 4: 13.*

Ἀγραυλῆω ἢ ruri cubo, ruri (scu in agro) pernocto; **op** het land (of op het veld) **bernachten** / **sch** in 't veld **houden**. F. ἦσω. P. ἠγραύληκα. Th. ἀγρός ἢ οὐκ ἢ αὐλή ἢ ἡ aula.

Ἀγρεύω capto, venor; **vangen** / **jagen**. F. ἀγρεύσω. P. ἠγρευκα. a. i. ἠγρευσα. th. ἄγρα.

Ἀγρίλαιον ἢ oleaster; **wilde oljfbboom**. ex ἄγριον ἢ ἘΛΑΙΑ ἢ olea.

Ἀγρίαιον ἢ agrestis, rusticus. item feras, sylvestris; **boersch** / **wild** / **veldachtich**. th. ἀγρός.

ἈΓΡΟΣ ἢ ager, campus, rus; **akker** / **veld** / **landt** / **dozp**.

Ἀγρυπνῆω ἢ vigilo, non dormio; **wakker zjn** / **niet slaap**en / **waken**. F. ἦσω. P. ἠγρυπνήκα. th. ὕπνιον ἢ οὐκ ἢ somnus.

Ἀγρυπνία ἢ vigilia; **waken** / **waking**. th. idem.

Ἀγρυπνῆος ἢ ἀγρυπνῆος per epenthesin literarum γε. vigil, insomnis; **wakker** / **die niet en slaapt**. th. idem.

ἈΓΩ ducor, rego, moderor, adduco, instituo; **educor**,

extrahō : æstimō : frangō : eō , agō me , proficiscor ;
 lepdēn / bestieren / toe-bzengen / bzengen / onderwij-
 sen : upt-bzengen / trekken : achten / houden : bzees-
 ken : gaan / sich selven dzyben / reysen. F. ἀζω part.
 fut. 1. act. ἀζων. a. 1. ἤζα. P. ἤχα. Atticè ἀγνηχα Ὡ per
 epenthēsin Ὡ ο ἀγνόχα. a. 2. ἤγον. Atticè ἤγαλον. a. 2.
 imperat. ἀγάτε , ἀγάτε?ε. subj. a. 2. ἀγάτω ης η. 3. pl. ἀ-
 γάτωσιν. infin. a. 2. ἀγάσειν. part. a. 2. ἀγάτων. prat. pass.
 ἤγμαι. a. 1. pass. ἤχθω. a. 1. pass. infin. ἀχθῶμαι. fut. 1.
 pass. ἀχθήσομαι.

Ἀγωγή ἧς ἡ vitæ ratio , educatio : ductus , adductio : ab-
 ductio ; wijse van (leeven / of) doen : opvoeding /
 leydung / toebzenging ; weg-boering. th. idem.

Ἀγων ὧν ὁ certamen , item stadium , sive locus in quo
 curritur ; strijd : loop-baane / een plaats daer men
 sich oefent in het loopen.

Ἀγωνία ας ἡ angor , anxietas , certamen : trepidatio , a-
 nimi æstuatō : proprie est timor , quo corripitur is qui
 in certamen discensurus est ; eygentlyk die bzeese met de
 welke bevangen word de geene die in den strijd moet gaan :
 ook sware strijdt / benaetheyd / ancyte. th. idem.

Ἀγωνίζομαι certo , enitor ; strijden / sich selven pijnigen
 om pers te doen. imperf. ἠγωνίζομαι & εἶο. F. 1. med.
 ἀγωνίζομαι. P. pass. ἠγωνίσομαι. th. idem.

Ἀδύπαντος ὁ ἡ non impendiosus ; kosteloos. th. δαπανάω
 consumo.

Ἀδελφή ἧς ἡ soror ; een suster. th. δελφύς.

Ἀδελφός ὁ ἡ frater , proprie ejusdem uteri ; een broeder /
 eygentlyk van de selfde moeder. (uyt ἀ van ἀμα simul ;
 te gelijk. Ὡ Th. δελφύς ὕ Ὡ ἡ Uterus ; de Baarmoeder.)
 Item : cognatus . consanguineus , proximus , popularis.
 Ook : een neef / bloed-berwant / nabestaande / landg-
 man.

Ἀδελφότης ἧς ἡ fraternitas ; broederschap. th. idem.

Ἀδηλός ὁ ἡ non apparens , incertus ; niet openbaar /
 onsecker. ex α Ὡ Th. ἀδηλός ἡ ὧν manifestus.

Ἀδύλο-

Α' ἀηλότης ἡ ἢ incertitudo; onsekerhepd / ongesta-
dichepd. th. idem.

Α' ἀήλως adv. propriè obscurè. non manifestè, item, in
incertum; op't onseker / niet opentlijk. th. idem.

Α' ΔΗΜΟΝΕ' Ω ᾧ gravissimè angor, penè exanimor;
seer beangst (zijn of) woorden: dooz een diepen kopl
ban dzoefhepd verstonen woorden: by na ontzielt
woorden. ab ἄδω satio. vel ex α Ἔ δῆμῳ & ὁ populus.
F. ἦσω. P. ἠδημόνηκα. a. i. ἠδημόνησα.

Α' δης & ὁ orcus, tartarus: mors: inferi, vel Deus infero-
rum; helle: dood: de geene die in de helle zijn / of ad actor-
der zelver God. pro αἰδης & ὁ ab αἰδης ἔσθ' ὁ ἢ obscurus, 2:27.
ex α Ἔ ιδεῖν. a. 2. act. infin. Th. εἶδω. video.

Α' διάκει? & ὁ ἢ non dubitans, certus: non distinctus,
non discretus, qui discerni non potest; niet twijfelen-
de / seker: niet gedeylt / niet onderschepden / die
niet onderschepden kan worden. Belgæ: niet par-
tydelyk oozdeelende: die sijn naasten niet te scherp
of lichtveerdich ondersoekt: ex α priv. Ἔ διακείνομαι
hesito, dubito: discepto, dimico, pugna decerno, certo.
twijfelen: oozdeelen / de redenen van d'een en d'andere
zijde overleggende: ook twisten. Th. κείνω.

Α' διάλειπ? & ὁ ἢ non intermissus, indefinens, perpe-
tuus a; geduurich / zonder ophouden. th. λείπω lin-
quo.

Α' διαλείπτως adv. indefinenter; gedurichlijk / sonder na-
laaten. Th. idem.

Α' διαφθοεῖα ας ἢ integritas; onbervalschthepd. Th. φθει-
ρω. Tit. 2: 7.

Α' δικάω ᾧ injuria afficio cum accus. item lædo; veron-
gelijken / ongelijk (of onrecht) aandoen: bescha-
digen. F. ἀδικήσω. P. ἠδίκηκα. a. i. ἠδίκησα pres. pass
ἀδικέομαι ἔμαι injuriam patior; ongelijk (of onrecht)
lijden. P. pass. ἠδίκημαι. a. i. pass. ἠδικήθην. Th. δίκη.

Α' δίκημα τῷ τὸ injuria; onrecht / ongelijk / ongerech-
tichepd. th. idem.

Α'δικτα ας η' injustitia; ongelijk / onrechtbeerdicheyd / ongerechtigheyd. th. idem.

Α'δικος ο η' injustus; onrechtbeerdich. Th. δικη η' jus.

Α'δικως adv. injustè; ten onrechte. th. idem.

Α'δοκιμος ο η' judicii expers, reprobus, rejectaneus; sonder oordeel / verkeert / verwozpelijk / verkeert / ondeugende. ex a priv. ὁ δοκιμος ο η' probus Th. δοκέω ω.

Α'δολος ο η' sincerus; sonder bedroch / onverbalscht / louter / ongemengt. ex α ὁ δολος ο η' fraud.

Α'δρότης η' η' abundantia; overbloedt. Th. ἀδρός α' ον abundans.

Α'δυνατέω ω' impossibilis sum, impotens sum, nequeo, fa- cesso negotium. cum Acc.; onmogelijk / on-machtich zijn / niet kunnen. en met den Accus. voozpman- te swaar zijn; als Dan. 4: 9. εν αδυνατει σε. F. η' σω. α. ι. ηδυνατητα. th. δυναμαι possum.

Α'δυνατον ο το' impotentia; onmogelijkheid. th. idem.

Α'δυνατος ο η' impotens, æger, rudis; onmachtich / onsterk. Th. idem.

Α' Δ Ω cano; singen. contractè pro Α' Ε Ι' Δ Ω. F. ι. ἄσω. P. η' κα. α. ι. η' σω. P. pass. η' σμαι. hinc ἄσματος το' canticum.

Α' Ε Ι' adv. semper; altijd.

Α' Ε Τ Ο' Σ ο η' aquila; Arend.

Α' ζυμα ων τα' azyma; ongesuurde / ongehebelde. Th. ζύ- μη ης η' fermentum; suurdeeg.

Α' ζυμος ο η' infermentatus; ongesuurt. th. i.

Α' Η' Ρ αέρ ο η' aër; de lucht. ab ἄω vel ἄημι flo, spiro.

Α'θανασία ας η' immortalitas; onsterfelijkheid. th. θνήσκω morior.

Α'θάνατος ο η' immortalis; onsterfijk. ex a priv. ὁ θά- νατος ο η' mors. pro ἄθνητος quod est inusitatum. th. i.

Α'θέμιτον ο το' nefas; grouwlijk / ongeoorloft. Th. θέ- μις Act: 10: 25. η' lex: fas.

Α'θέμιτος ο η' nefarius a; grouwlijk / ongeoorloft. ex a priv. ὁ θεμιτος idem quod θεμιτος ο Th. idem.

Α'θεος ο η' Dei expers; sonder God, ex a priv. ὁ θεος ο η' θεος.

Α'φροσύνη & ὁ ἢ nefarius; **grouwelijke**. Th. φροσύνη & ὁ lex.
 Α'φελέω ὤ abrogo, *proprie dicitur de legibus, quae abrogantur, quae dicuntur τεθλῶμαι. per metaph. de quavis alia re, quae respuitur. aboleo, sperno; afslaan / te niete doen / te niete maken; het siet eygentlyk op de wetten.*
 F. ἀφελήσω. A. I. ἠφέτησα. P. ἠφέτηκα. à nomine ἀφελῶ & ὁ ἢ irritus ex α priv. Ἐφελὸς ἢ ὄν positus. Th. τίθημι ρονο.

Α'φέτησις εως ἢ abolitio, abrogatio; **vernieting / het te niete doen.** th. idem.

Α'θλέω ὤ certo; **strýdsen**. F. ἀθλήσω. A. I. ἠθλησα. P. ἠθληκα. Th. Α'ΕΘΛΟΣ & ὁ Ἐ contractè ἀθλῶ & ὁ certamen. ἀθλον & τὸ premium certaminis.

Α'θλησις εως ἢ certamen; **strýd.** th. idem.

Α'θυμέω ὤ animum despondeo; **moedeloos worden.** F. ἀθυμήσω. P. ἠθύμηκα, ex ἀθυμῶ & ὁ ἢ non animosus. Th. θυμὸς & ὁ animus.

Α'θῶ & ὁ ἢ innocens; **onschuldich.** ex α priv. Ἐ Th. θῶ ἢ ἢ μὴ.

Αἴκει & ὁ ἢ caprinus, hircinus; **het geen tot de gepte behoort: of van de (gept / of) bok.** Th. αἴξ αἴδης ὁ ἢ caper a.

Αἴθιαλός & ὁ litus, ora maris; **oever.** Th. αἴω frango Ἐ αἴως αἴλος ἢ mare.

Αἴδιος & ὁ ἢ sempiternus a; **eeuwich.** Th. αἰεὶ semper.

Αἰδῶς ὁ & ὁ ἢ pudor, verecundia; **schaamte / eerbieding.** αἰδέσιμῶς & ὁ reverendus. αἰδέομαι ἔμαι. F. ἔσομαι vel ἠσομαι. P. pass. ἠδεομαι veneror, revereor, cum Acc.

Αἰθίοψ π & ὁ ἢ niger a. item Aethiops; **swarte / Moor.** ex Th. αἴθω uro, ardeo. Ἐ ὄψις εως ἢ aspectus. Th. ὀπτομαι video.

Αἷμα τὸ το' sanguis, cruor; **consanguinitas: caedes; bloed: maagschap: doodslach.**

Αἱματεκχυσία ας ἢ sanguinis effusio; **bloed-storting.** αἷμα τὸ το' sanguis Ἐ ἐκχυσίς εως ἢ effusio, ἐκχύω effundo. Th. χέω vel χύω.

Αἰμορροῖα ὤ sanguinis profluvio laboro ; **het bloed bloepen hebben.** quod Lucas c. 8: 43. expressit εἶναι ἐν ῥύσῃ αἵματι. F. ἦσα. P. ἡμορροῖα. ab adjectivo αἰμορροῖος ἢ mulier qua menstrua patitur. compos. ex Αἷμα τὸ τοῦ sanguis, ῥοῖος ἢ ὁ fluxus. à Ρ' Ε' Ω ρεύσω fluo. Αἰμορροῖσα ἢ part. pres. foem. ejusdem Verbi.

Αἴνεσις εἰς ἢ laus ; **lof.** th. αἶν.

Αἰνέω ὤ laudo, approbo, assentior ; **looven / prijzen.** F. αἰνέσω. P. ἤνεκα. P. pass. ἤνεκα. Th. αἶν.

Αἰνίσμα τὸ τὸ ἀνίγμα, obscurus sermo ; **een raadsel / of duistere reden.** à verbo αἰνίος ομαῖ vel Atticè αἰνίττομαι obscure significo. F. αἰνίζομαι. P. ἤνισμα. th. idem.

Αἶνονος ἢ ὁ apologus, oratio proverbialis ; **item laus ; een fable / een spreekwoord ; ook lof.**

Ἐκείνη ἀίρεσις εἰς ἢ propriè electio. item hæreticis : secta ; **eygent-Act: 6: 17. lijk verkiezing ; ook ketterp ; secte.** th. αἶρω.

Αἰρεῖζω eligo ; **verkiezen.** F. αἰρεῖσω. a. 1. ἡρέτισα. P. ἡρέτικα. th. idem.

Αἰρετικός ἢ ὁ hæreticus ; **kettersch.** Tb. αἶρω. opponitur, (dit werd gestelt tegen) τῷ ὀρθοδόξῳ.

Αἶρω ὤ eligo, capio, detraho ; **damno ; verkiezen / bangen/nemen/weg-nemen : verdoemen.** F. αἶρω. P. ἤρηκα. a. 2. εἶλον. F. 2. αἶτ. ἐλώ. pres. med. αἶρομαι. a. 2. εἰλόμην κ εἶλο. P. pass. ἤρηκα σαυταῖ.

Αἶρω tollo, sublatum fero, porto, bajulo, capio, sumo ; solvo, id est ab eo, proficiscor ; **in dubio relinquo ; op-neemen / weg-neemen / afscheuren : neemmen / ophalen / verheffen / opheffen / dragen : afbaaren : ophouden / in twijfel brengen.** F. ἄρω. P. ἤρακα. a. 1. ἤρα. 2. pl. ἤρατε. a. 1. αἶτ. imperat. ἄρον. a. 1. αἶτ. subj. ἄρω ἢ ἢ part. a. 1. αἶτ. ἄρας ἀντὶ ὁ. P. pass. ἤρακα. a. 1. pass. ἤραθην. a. 1. imperat. pass. ἄραθητε ἢ τω. F. 1. pass. ἄραθήσομαι.

Αἰσθάνομαι sentio ; **begrijpen / gevoelen.** F. αἰσθάνομαι. P. ἤσθηκα. a. 2. med. ἠσθόμην. a. 2. med. subj. αἰσθάνωμαι. a. 2. med. infinit. αἰσθάνομαι.

Αἰσθη-

Αἰσθησις εως ἢ sensus; **geboelen.** th. idem.

Αἰσθητικόν ἔστι τὸ sensorium organum, sensus. *Per metaph.* facultas intelligendi ac dijudicandi; **het begrip / zin; het instrument / waar door wy begripen; Metaph. het vermoogen om te verstaan en om te oordeelen.** th. i.

Αἰσχρὸς εἶναι τὸ turpitude, probum, fœditas; **leelijkhed / oneerlijkhed.** ex αἰσχρῷ εἶχω εὐχάω. th. εἶχω.

Αἰσχροκερδής εἶναι ὁ ἢ deditas turpi lucro; **vuyl-gewinsoeker.** ex αἰσχρῷ turpis ἔκερδος εἶναι τὸ lucrum.

Αἰσχροκερδῶς adverb. turpiter affectato lucro; **om vuyl gewin.** th. idem.

Αἰσχρολογία αἰσχρολογία ἢ turpilóquium; **vuyl spreekken.** à nom. αἰσχρολόγος ἔστι ὁ turpilóquus. ex αἰσχρῷ turpis ἔλογος ἔστι ὁ sermo Th. λέγω.

Αἰσχρὸς ἄνθρωπος turpis e; **leelijkh / schandelijkh / vuyl.** Th. αἰσχος εἶναι τὸ.

Αἰσχροσύνη ἢ obscœnitas; **oneerbaarhed.** th. idem.

Αἰσχύνη ἢ pudor; **schaamte / schande.** th. idem.

Αἰσχύνω pudefacio, contemno; **befchaamt maken / misprijzen.** F. i. αἰσχυνῶ. P. ἠσχύναι. pres. pass. αἰσχύνομαι pudefacio; **befchaamt worden.** P. pass. ἠσχυμαι. a. i. pass. ἠσχύθημι. fut. i. pass. αἰσχυνθήσομαι. th. idem.

Αἰτέω ἢ peto, postulo; **begeeren / bidden / eyschen / af-eyschen.** F. ἠτέω. P. ἠτήκα. a. i. ἠτήσα. pres. med. αἰτέομαι ἔμαι peto, rogo. imperf. ἠτέομην ἔμην, ἔσθ, ἔστο εἶτο. F. αἰτήσομαι. P. pass. ἠτήμαι. a. i. med. ἠτησάμην ἠσάτο.

Αἰτήμα ἢ τὸ petitio, postulatum; **begeerte / beede / eysch.** Th. idem. Genus est. Species ejus indicantur Philip. 4: 6. 1 Tim. 2: 1. quæ sunt deprecationis deprecatio malorum, ἐντευχίς intercessio, ἀπειυχή petitio bonorum, ἔευχαριστία gratiarum actio.

Αἰτία αἰτία ἢ causa, ratio, culpa, crimen; **oorzaak / sake / beschuldiging / schuld.**

Αἰτιάμα ἢ τὸ criminatio; **befschuldiging.** à verbo αἰτιόομαι ἔμαι causam attribuo, acceptum fero, cum Acc. F. αἰτιάσομαι. P. ἠτιάμαι. th. idem.

Αἰτίαι

Αίτιον & τὸ ποῦα, causa; schuld / oorzake. th. idem.
 Αἴτιον & ὁ author, qui est in causa; auteur / een die
 oorzake is. th. idem.

Αἰφνίδιος & ὁ ἢ repentinus; haastich / onvoorzienig. ab
 adv. αἰφνης subito, repente; haastelijk. quod est ex
 Adv. ἄφνω pro ἄφανως q. d. ex occulto, ex improvise, ab
 adj. ἀφανής εὐς ὁ ἢ obscurus, qui disparuit, quod est ex a
 priv. Ἔ Th. φαίνω in lucem profero. P. med. πέφανα. φαί-
 νομαι luceo, appareo.

Αἰφνιδίως adv. repente, subito; haastelijk / snellijk. th. i.

Αἰχμαλωσία ας ἢ captivitas; gevangenis. th. ἀλίσκω capio.

Αἰχμαλωτεύω captivum ducō; gevangen neemen. F. εὐ-
 σω. P. ἤχμαλώτευκα. a. i. ἤχμαλώτευσκα. th. idem.

Αἰχμαλωτίζω captivum abduco, prop. bello captum abdu-
 co, in servitutem abduco; gebanklijk weg-boeren /

gevangen leyden / gevangen neemen. F. ἴσω. P. ἤχ-
 μαλώτικα. P. pass. ἤχμαλώτισμα. a. i. pass. ἤχμαλωτίσθω.

fut. i. pass. αἰχμαλωτιθήσομαι. th. idem.

Αἰχμάλωτος & ὁ ἢ captivus; gevangen. q. d. τῆ ἀιχμῆ ἀ-
 λωτός, quod est a Th. ἀλίσκω.

Αἰὼν ἢ ἄννος ὁ ævum, seculum, mundus cōditus: æter-
 nitas; eeuw / weerd / eeuwicheyd. αἰῶνες ὡν οἱ se-
 cula. item mundus per enallagen numeri Hebraicam pro
 αἰών. Hebraeum enim אֵלֶּיךָ utrumque denotat.

Αἰώνιος & ὁ ἢ æternus a, eeuwich / der ewen. th. i.

Ἀκαθαρσία ας ἢ immundities, impuritas; onreynicheyd.
 ex a Ἔ κάθαρσις εὐς ἢ purgatio. Th. καθάιρω purgo.

Ἀκαθάρτης ἢ ἢτος ὁ (per syncopen pro ἀκαθαρότης ἢτος) im-
 puritas; onreynigheyd. th. idem.

Αἰκίνα ^{αἰκίνα} Ἀκάθαρτος & ὁ ἢ impurus a; onreyn. ex a priv. Ἔ κα-
 θάρτος purgatus. th. idem.

Ἀκαιρέομαι ἔμαι, opportunitate temporis destituor; geen
 gelegen tijd hebben. Imperf. ἠκαίρημι ἔμαι, ἐσ ἔ,
 ἐελαεῖτο. F. ἦσομαι. P. pass. ἠκαίρημαι, à nomine ἀκαιρος

& ὁ ἢ intempestivus Th. καιρός occasio.

Ἀκαί-

- Ἀκαίρως** *adv.* intempestivè; ontijdelijk. *th.* idem.
Ἀκακος & ὁ ἢ innocens; eenvoudich/onnoffel. *ex a priv.*
Ἔ Th. κακὸς *malus.*
ἈΚΑΝΘΑ *ης ἢ spina*; doorn.
Ἀκάνθινος *η ἢ en spineus a um*; doornie / doornen / van
doornen gemaakt. *th.* idem.
Ἀκαρπος & ὁ ἢ sterilis; onbzuchtbaar / bzuchteloos.
ex a priv. *Ἔ Th.* καρπὸς *fructus.*
Ἀκαλίωστος & ὁ ἢ qui damnari nequit; onberwerpelijk /
onbestraffelijk / onberdoemelijk / onberachtelijk.
ex a priv. *Ἔ καλίωσκω decerno contra aliquem, con-*
demno. *th.* γινώσκω.
Ἀκαλακάλυπτος & ὁ ἢ non velatus, non tectus; ongedekt.
ex a priv. *Ἔ καλακαλύπτω tecto, operio.* *th.* καλύπτω *ope-*
rio, velo.
Ἀκαλάκελος & ὁ ἢ cui indicta causa poena infligitur; on-
veroordeelt / sonder form van rechtbozdering. *ex a*
priv. *Ἔ καλάκελος damnatus, quod est à καλακείνω judi-*
co adversus aliquem. *th.* κείνω.
Ἀκαλάλυτος & ὁ ἢ indissolubilis; on-los-makelijk. *ex a*
priv. *Ἔ καλάλυσις, quod est à καλαλύω.* *th.* λύω *solvo.*
Ἀκαλάπαυτος & ὁ ἢ cessare nescius, qui cohiberi nequit;
die niet kan bedwongen worden / onophoudelijk.
ex a priv. *Ἔ καλαπαύω cohibeo, coërceo. item requiesco.*
Th. παύω.
Ἀκαλασασία *ας ἢ seditio*; beroerte / verwerring. waar
door gantsch niet in staat of plaats gelaten word. *ex a*
priv. *Ἔ καλάσασις εως ἢ collocatio cujusque rei in sedem*
suam. à καθίστημι colloco, constituo. *th.* ἵστημι.
Ἀκατάστατος & ὁ ἢ inconstans; ongestadich. *th.* idem.
Ἀκατάχελος & ὁ ἢ qui vel quæ coërceri nequit; onbe-
dwinglijk. *ex a priv.* *Ἔ κατάχελος & ὁ ἢ qui tenetur.*
κατάχεσις εως ἢ possessio. à κατέχω retineo. *F.* κατέξω *Ἔ*
Ἔ καταχέσω. P. κατέχηκα. *th.* ἔχω *habeo.*
Ἀκέραιος & ὁ ἢ innocens *q. d.* cornibus non feriens: sim-
plex, sincerus; onnoffel / die niet met hoornen stoot /
op

oprecht. *ex a priv.* Ὁ Th. κέρως αἶος τὸ cornu, vel ut
alii malunt. ex a priv. Ὁ verbo κερώννυμι misceo.

Ἀκλιγῆς εἰς ὃ ἢ non vacillans; **onwankelbaar.** *ex a priv.*
Ὁ Th. κλίνω flecto.

Ἀκμάζω floreo, matureasco; **bloeyen / rijp zijn.** F. ἀτώ.
P. ἤκμακα. a. i. ἤκμασα. th. ἀκμή.

Ἀκμή ἢς ἢ cuspis, acies, per metaph. vigor, ætatis;
spitse / kragt (of sterkte of bloep) des levens.

Ἀκμῶ adv. adhuc, etiamnum; **als noch.** th. idem.

Ἀκοή ἢς ἢ auditus, fama, auris, sermo; **gehoor / ge-
ruchte / hooren / oore / pzedicatie / pzediking /
reeden.** th. ἀκῶ.

Ἀκολούθειω ὠ sequor; **nabolgen / volgen.** cum Dat. im-
perf. ἠκολούθειον εν. F. ἠσῶ. P. ἠκολούθηκα aor. i. ἠκολέ-
θησα. Th. ἀκόλουθος εἰς ἢ comes, pedisequus; **een ge-
sel / een knecht die sijn meester volgt.**

Ἀκούω audio, ausculto, obedio; **hooren / toe-hoor-
ren / verhooren / gehoorzamen.** imperf. ἠκῶ. F. i.
med. ἀκῶσομαι ἢ εταῶ. P. ἠκῶκα. a. i. ἠκῶσα. P. med.
ἠκοῶ Ὁ Atticè ἀκήκοῶ. P. pass. ἠκῶσομαι. a. i. ἠκῶσθην.
fut. i. pass. ἀκῶσθήσομαι.

Ἀκρασία ας ἢ proprie intemperies. item intemperantia:
**onmatigheyd / het niet konnen bedwingen der wel-
lust of begeerlijkhed.** *ex a priv.* Ὁ κράσις εἰως ἢ mixtio,
temperamentum. ἂ Th. κερώννυμι misceo.

Ἀκρατής εἰς ὃ ἢ intemperans, incontiens; **onmatig /
die sich niet kan bedwingen.** th. idem.

Ἀκρατον εἰ τὸ merum: non mistum, non dilatum; **lou-
teren ongemengden wijn.** *ex a priv.* Ὁ Th. κερώννυμι.

Ἀκρίβεια ας ἢ accurata diligentia, summa cura; **de scher-
picheyd / zorgvuldichste neersticheyd / de beschep-
denste wijze.** th. ἀκρίβης.

Ἀκριβής εἰς ὃ ἢ exquisitus, accuratus; **uptneemen-
de / nauw / zorgvuldigh of wel geschikt / uptge-
socht / zorgvuldich en wel gemaakt / spits-vinnich.**
comparat. ἀκρίβειστος. superl. ἀκρίβειστος. παρὰ τὸ εἰς
ἀκρῶν

ἀκρον βαινεν, *ab imo ad summum ascendere*, quo etymis notatur *exquisitio* & *diligentia perfectio*.

Ἀκρεβόω ᾧ *exquiro*; neerstelijck of sozgbuldich onderzoeken of verneemen. F. ἀκρεβόωσα. P. ἠκρεβόωσα. a. ι. ἠκρεβόωσα. th. idem.

Ἀκρεβῶς *adv* exquisitè, accuratè; uytnemende / neerstelijck / sozgbuldichlijck. th. idem.

Ἀκρίστος ἴδος ἡ locusta; spinkhaan.

Ἀκροατήριον ἔ τὸ auditorium; een plaats daer men toehoort / daer men (audientie geeft / of) de richt-saken bepleet. th. ἀκροάομαι.

Ἀκροατής ἔ ὁ auditor; toe-hoozder / hoozder. α Th. verbo ἈΚΡΟΑΪΟΜΑΙ ᾧμαι audio; hooren. F. ἀκούομαι. P. pass. ἠκροάομαι.

Ἀκροβυστία ας ἡ præputium; voozhuydt / het voor-velleken der manlykheyd. α Th. ἀκρος extremus, ἔ βύω tego, *ad eum 11:3*

Ἀκρογωνιαῖος αἶα αἶον, angularis, imus; een onderste of upterste hoek-steen. ex Th. ἀκρος extremus, ἔ ΓΩΝΙΑ ας ἡ *angulus*.

Ἀκροθίνια ᾧ τὰ primitiæ; item spoliolum decimæ; versselingen; tiende der buyt: buyt. Th. à singul. ἀκροθίνιον ἔ τὸ, ex Th. ἈΚΡΟΝ *extremitas*, ἔ ΘΙΝ vel θίς θινός ὁ ἡ *aceruus*, meta.

Ἀκροσ α ον summus, extremus: het opperste / het upterste.

Ἀκυρόω ᾧ antiquo, irritum reddo, autoritate spolio; krachteloos maaken / verouderen / uyt der gewoonte bzenge. F. ᾧσω. P. ἠκύρωσα. a. ι. ἠκύρωσα, ab ἀκυρος ἔ ὁ ἡ *autoritate privatus*; van 't gesag berooft. α priv. ἔ Th. κύρος εος τὸ *authoritas*.

Ἀκωλύτως *adv*. nullo vetante, sine obstaculo; onbetsindert / sonder tegenstand. ab *adj.* ἀκάλυτος ἔ ὁ ἡ *qui non impeditur*; die niet verhindert word. ex α priv. ἔ κωλυτός *qui prohiberi potest*, à Th. κωλύω *impedio*, veto, cohibeo.

Ἀλαβάστρον ἔ τὸ, vel ἀλάβαστος ἔ ὁ ἡ alabaster, ala-

alabastrum, vasis unguentarii genus; alabaster-ses-
sche, ex α ἄ λαβή ανσα.

Α'λαζονεία ας ἡ fastus, ostentatio; **bermetelheyd / groot-
heyd / hoogmoet.** à verbo ἀλαζονεύομαι, me jactō, glo-
rior. th. ἀλαζών.

Α'ΛΑΖΩΝ'Ν όνος ό gloriosus, ostentator, jactabundus;
laerdunkich / hoogmoedich / beroemer. q. d. ἐν ἄλη-
ζῶν in errore vivens.

Α'λαλάζω tinnio, ejulo; **lurden / huplen.** F. ἄσω. P.
ἠλάλακα. derivatur ab ἀλαλή ἧς ἡ vox inarticulata, quae
à militibus ante pugnam edi solebat. th. λαλίω loquor.

Α'λάλητος ε' ό ἡ ineffabilis; **onuitspreeklik.** ex α ἄ λαλητός
dictus Th. λαλίω ὦ loquor.

Α'λαλος ε' ό ἡ mutus a; **stom.** ex α priv. Ἐ λάλος ε' ό ἡ
vocalis. th. idem.

Α'λας αλος το' sal; **sout.** th. ἄλας ἄλος mare.

Α'ΛΕΙΨΩ ungo; **salben.** F. ἀλείψω. P. ἠλειψα. α. ι.
αἴψ. ἠλειψα. part. α. ι. αἴψ. ἀλείψας ασα αν. aor. 2. ἠλιψον.

Α'λεκτορφωνία ας ἡ gallicinium; **hanen-gekraey.** th. λέ-
γω. Ἐ φωνή.

Α'λέκτωρ ορος ό gallus; **haan / hane.** ex α priv. Ἐ Th.
λέγω cubo, quod suo cantu homines excitet ex suo cubili.

Α'λευρον ε' το' farina; **meel.** Th. ἀλίω molo. F. ἔσω. P. ἠ-
λεκα Atticè ἀλέλεκα. item, vito, caveo.

Α'λήθεια α ἡ veritas, sinceritas; **waarheyd / oprech-
ticheyd.** ex α priv. Ἐ ΛΗΘΩ (pro quo usitatum λαν-
θάνω) Doricè λάθω lateo: Veritas enim nunquam ita
opprimitur, ut semper lateat; Want de waarheyt word
nooyt soo onderdrukt, datse altijd verborgen blijve. th.
ἀληθής.

Α'λητεύω, vera loquor; **de waarheyt (betrachten / seg-
gen of) spreekken.** F. εύσω. P. ἠλήθευκα. th. idem.

Α'ΛΗΘΗΣ έος ό ἡ verax, verus, sincerus; **waar /
waarachtich / oprecht.**

Α'ληθινός ἡ όν verus a um; **waar / waarachtich.** th. i.

Α'λήθω molo; **maelen,** F. ἀλήσω. P. ἠληκα. th. ἀλίω molo.

Α'ληθῶς

Ἀληθῆς *adv.* verè; waarlijk/waarachtiglijk. th. ἀληθῆς.
 Ἀλιεύς ἑὸς ὁ piscator; visscher. Th. ἈΛΣ ἀλὸς ἢ mare;
 de zee.

Ἀλιεύω piscor; visschen. F. ἀλιεύσω. P. ἤλιευκα. th. i.

Ἀλίζω sale condio, conspergo; souden. F. ἀλίσσω. P. ἤ-
 λικα. praes. pass. ἀλίζομαι salior. P. pass. ἤλισμαι. aor. i.
 pass. ἤλιθῆν. fut. i. pass. ἀλιθήσομαι th. idem.

Ἀλίσγημα τὸ τὸ pollutio; besmetting. Th. ἈΛΙΣΓΕΨΩ
 ὦ contamino, polluo; besmetten/bederven. F. ἤσω.
 P. ἤλίσγηκα

ἈΛΙΣΚΩ capio, convinco, damno; vangen/over-
 winnen/verdoemen. F. ἀλάσω. F. ἤλωκα, ὧ Atticè
 ἐάλωκα. a. 2. ἤλων. ὧ Atticè ἐάλων. P. pass. ἤλωμαι σαγ-
 ται, unde ἀλωτὸς captus.

ἈΛΛΑ conjunctio sed, igitur, nisi, eò quod, imò;
 maar/docij/dan/soo dan/daarom/nochtang/
 ja. ἀλλὰ καὶ nimirum, sed etiam; ja ook/maar ook.

Ἀλλάγε at certè, sed tamen; nochtang. th. idem.

ἈΛΛΑΤΤΩ Atticè: communiter ἈΛΛΑΣΣΩ mu-
 to; veranderen. F. ἀλλάξω. P. ἤλλαχα. a. i. ἤκαξα.
 a. 2. ἤκαγον. praes. pass. ἤκαγμαι a. i. pass. ἤκάχθην.
 a. 2. pass. ἤκάγην. fut. 2. pass. ἀκαγήσομαι.

Ἀλλόθεν *adv.* aliunde; van elders. th. ἄλλο.

Ἀλληγορέματα ὧν τὰ per quæ aliud præfiguratur; dingen
 die een andere beduyding hebben. à verbo ἀλληγορέω ὦ
 ex ἄλλο ὧ ἀγορέω vel ἀγορεύω. th. ἀγορά.

Ἀλληλία Hallelu-jah h. e. laudate DOMINUM; Halle-
 luu-jaah. ex ἰηλῆ (2. pl. imp. Pibel.) ὧ ἡ.

Ἀλλήλων est genit. pl. caret nominativo, in Dat. ἀλλήλοις
 αἰς οἰς. Acc. ἀλλήλους αἰς α. per invicem, mutuò, alius
 alium; onderling/d'een d'ander/malkanderen.
 th. ἄλλο.

Ἀλλογενῆς ἑὸς ὁ ἢ alienigena; byzending. q. d. ἐξ ἄλ-
 λου γένους ex alia gente ortus; die uyt een ander geslacht
 gesprooten is. th. γείνομαι.

B

ΑΛΛΟ-

Πικρὸν ἈΛΛΟΜΑΙ salio; springen / opspringen. imperf. ἤλα-
ad act: 3: 8 λόμεν & εἶλο. F. ἀλάμεν. a. i. med. ἤλαμεν ὡ ἀλο.

ἈΛΛΟΣ ἡ ο alius alia aliud; ander / de een.

Ἀποτελοεπίσκοπος & ὁ curiosus hospes alienæ domus.
q. d. ἀλλοτερίων πραγμάτων ἐπίσκοπος alienarum rerum
 visitator; een curieuse gast van eens anders huys;
 die eens anders saken, door al-bestierentheyd, insiet, die
 sich te veel met een anders doen bemoeyt. Th. σκέπτομαι re-
 spicio.

Ἀλλοτεῖος α ον alienus a um; vreemd / ander. Th. ἄλλ-
 ος ἡ ο.

Πικρὸν Ἀλλόφυλος & ὁ ἡ alienigena. h. e. ἐξ ἄλλης φύλης ex alia
ad act: 2: 2 gente; vreemd / uyt een andere natie. φύλον & τὸ gens.
 Th. φυλή genus.

Ἀλλως adv. aliter; anders. th. ἄλλος.

ἈΛΟΑΪΩ ὦ trituro, comminuo; dozschen. pres. part.
 ἀλοάων ὦν tritūrans. G. ἀλοάοντος ὦντος. F. ἀλοήσω, ἔ-
 ἄσω. P. ἤλοηκα.

Ἀλογος & ὁ ἡ rationis expers; onreedelĳk / tegen ree-
 den. εκ α ἔ λογος. th. λέγω.

ἈΛΟΪΗ ης ἡ ἄλοε; aloë.

ἈΛΣ ἄλος ὁ fal; sout.

ἈΛΣ ἄλος ἡ mare; de zee.

Ἀλυκος ἡ ὄν falsus a um; sout. Adjectiv. Th. ἄλς ἄλος ὁ.

Ἀλυπος & ὁ ἡ dolorum expers; sonder dozscheyd. comp.
 ἀλυπότερος, minus dolens; min dozsbigh. ex a priv.
 ἔ Th. λύπη ης ἡ dolor.

Ἀλυσις εως ἡ catena; keeten. q. ἄλυτος. Th. λύω solvo.

Ἀλυσιτελής ἔ ὁ ἡ inutilis; niet nuttigh / eygentlĳk, die
 geen tol of cĳs betaalt. th. τέλος. q. d. ὁ μὴ λύων
 τὰ τέλη, qui non solvit vectigalia.

Ἀλωνον ἡ area, in qua tritatur frumentum; dozsch-
 bloer. Th. ἄλος ὡ ἡ idem.

ἈΛΩΪΠΗΞ εκ ἡ vulpes per metaph. veterator; vos:
 oneygentlĳk, een oude schalk.

Ἀλωσις εως ἡ captura; vang. Th. ἀλίσκω capio.

ἈΜΑ

Α' Μ Α *adv.* simul ; met eenen / te gelijk / te samen. *cum*
Dat. Differt ab ὁμῶς simul, quod ἅμα sit adverbium tem-
 poris, ὁμῶς vero loci ; is een *Adverbium* van *Tijd*, gelijk
 ὁμῶς van *Plaats*.

Α' μαθῆς εἶ & ὁ ἢ rudis, indoctus ; ongeleert / ongele-
 tert. th. μαθηάτω disco.

Α' μαράντιν & ὁ ἢ non marcessens ; onberwelkelyk. th.
 μαράνω marcescere facio.

Α' μάρανη & ὁ ἢ idem ; onberwelkelyk. Th. μαράνω.
fut. μαράνω. P. μεμάραγκα. P. pass μεμάραμαι σαγ ταρ
Atticè μεμάρασμαγ, unde μαράσμος & ὁ marcor, tabe-
 factio ; updrooging.

Α' Μ Α Ρ Τ Α' Ν Ω *proprie*, aberro. *item* quocunque modo
 pecco ; eygentlyk doolen / dwaalen / afdwaalen : ook
 op allerley wyse sondigen. F. ἀμαρτήσω. P. ἠμάρτηκα.
 a. 2. ἠμαρτον. ex a priv. & ὁμαρτέω sequor. vel potius ex
 a priv. & μάραπω assequor, attingo scopum.

Α' μάρτημα τ & τὸ peccatum ; sonde. th. idem.

Α' μαρτία ας ἢ idem. *item* victima pro peccato ; sonde /
 't sondigen ; ook sond-offer. Lev. 4: 34. th. idem.

Α' μάρτυρ & ὁ ἢ testimonii expers ; onbetuygt / sonder
 getuygenis. th. μάρτυρ.

Α' μαρτωλός & ὁ ἢ peccator, peccatrix ; sondaar / son-
 darsse / sondigh. th. ἀμαρτάνω.

Α' μαχ & ὁ ἢ alienus à pugna, inexpugnabilis ; geen
 bechter. μάχη ης ἢ conflictus, praelium. th. μάχομαι.

Α' Μ Α' Ω ὦ meto ; maepen. F. ἀμήσω. a. 1. αἶτ. ἠμησα.

Α' μέθυσοσ & ὁ nomen gemmæ amethystus ; een naam van
 een edel gesteente, Amethystus. ex a priv. & μεθύσοσ ;
 unde μεθύσικὸς inebriandi vim habens. Th. μεθύω ebrius
 sum.

Α' μελέω ὦ negligo ; versupmen / niet achten / geen acht
 neemen. F. ἀμελήσω. P. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα. cuius
 Genit. Th. μέλησιν curæ est.

Α' μεμπῆ & ὁ ἢ inculpatus a ; onberispelyk. Th. μεμψο-
 μαγ queror. ex postulo. F. μέμψομαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

- Ἀμέμπλωσ** adv. inculpate ; onberispelijck. th. idem.
Ἀμέμουν & ἰ ἡ securus a ; sonder bekommernis / sonder soꝝg. Th. μέμυνα ἢ cura.
Ἀμετάθετον & τὸ immutabilitas ; onveranderlijckheyd. μεταίδημι transpono. th. τίδημι.
Ἀμετάθετος & ὁ ἡ immutabilis ; onveranderlijck. th. i.
Ἀμετακίνητος & ὁ ἡ immotus ; onbeweeglijck / vast / onbesroert. à Them. κινέω moueo.
Ἀμεταμέλητος & ὁ ἡ cuius nos non poenitet, onberouwlijck / die geen berouw heeft. μεταμέλομαι, poenitentia ducor. th. μέλη.
Ἀμετανόητος & ὁ ἡ resipiscere nesciens ; onbekeerlijck / die niet weet te bekeeren. μετανόεω ᾧ resipisco. Th. νόσος ὁ mens.
Ἀμετρον & τὸ immensum ; buyten de maate. Th. μέτρον & τὸ mensura.
Ἀμὴν nomen Hebr. veritas, ἀλήθεια. à R. אָמֵן. Adverbialiter frequentissime accipitur, & est adverb. affirmandi, asseverandi, 1 Cor. 14: 16. vel optandi; Amen is van het Hebr. אָמֵן waarheyd. Het word dikwils gebruykt voor een Omstand-woord van (bevestigen of) wenschen, boozwaar : of, het zo ꝛoo.
Ἀμήτωρ opῶ ὁ qui caret matre ; zonder moeder / die geen moeder heeft. ex a Ἔ Th. μήτηρ.
Ἀμίαντος & ὁ ἡ impollutus a ; onbesmet / onbeblekt. th. μιάνω polluo.
Ἄμμος & ἡ Ἔ ψάμμος & ἡ arena ; zandt. th. ψάμμος.
Ἀμνοσ Ἔ ὁ agnus ; een Lam. ex a privat. Ἔ μύεῖς τὸ animus, ardor animi, ira ; moedt / bierigheyd des gemoeds / tooꝝn. vel ex a (pro ἄμα) Ἔ μνῆς pilus tener, tenerrima Ἔ mollissima lana.
Ἀμοιβή ἢ ἡ retributio ; weder-vergelding. Th. ἀμείβομαι commúto. F. ψω. P. ἡμειφα. prat. med. ἡμοίβα, unde est ἀμοιβή.
Ἀμπελοσ & ἡ vitis, vinea ; wijnstok / wijngaardt. th. ab ἄμα ἠπά, cum, Ἔ πηλὸς Ἔ ὁ Ionice pro οἶνῳ vinum.

Ἀμπελοργός ἔ ὁ vīnitor; wijngaardenier. Th. ἄμπελος
vitis ἔ ἔργον opus.

Ἀμπελών ὤν ὁ vinea; wijngaard. Nomina in ὤν ὤν
notant locum. th. idem.

Ἀμύνομαι propugno, tueor, defendo; beschermen /
verweeren. F. ἀμυνῶμαι. a. i. med. ἡμυνάμην ω ατο.
th. ἀμύνω auxilior.

Ἀμφίβλητρον ἔ τὸ rete piscatorium, (ab ἀμφιβάλλω utrin-
que jacio,) verrucium; visscher-g-net / visch-garen.
α Th. ἀμφί ἔ βάλλω.

Ἀμφιέννυμι vestio; bekleeden. F. ἀμφιέσω. pres. pass.
ἀμφιέννυμαι. P. pass. ἡμφιέσμαι. ex ἀμφί ἔ έννυμι. F.
έσω. a. i. είσα. a. i. med. εισάμην ω ατο ἔ ποητικῶ εί-
σάμην ω αλο. th. έω induo.

Ἀμφόδοι ἔ τὸ bivium; wegh-schepping. q. d. ἄμφω ὁ-
δοί, amba via. th. ὁδὸς via, iter.

Ἀμφότερα ὄν uterque, utraque, utrumque; beyde.
Th. ἄμφω ambo. amba; beyde.

Ἀμώμητος ἔ ὁ ἡ inculpatus, tutus à momi morsibus; on-
straflijk / onbestraflijk. bewaart voor des berispers
laster. ex a priv. ἔ μωμητός vituperabilis. à verbo μω-
μείομαι ἔμοι vitupero. Th. μῶμητος ἔ ὁ labes, dedecus.
item irrisor.

Ἀμωμος ἔ ὁ ἡ maculae expers; onberispelijck / onstraf-
lijk / onbestraflijk. th. idem.

ἌΝ Vocula potentialis, vel expletiva; soo / ook / wel /
doch / enz. construitur etiam cum indicat. Luc. 10: 13.
vide εἰν.

ἌΝΑ prapof. regit. Acc. per; door. ἀνὰ μέσον inter;
tusschen / midden in / door het midden / in 't mid-
den. Significat etiam numerum distributivum, ut ἀνὰ
δύο duo; twee en twee. ἀνὰ μέρῳ vicissim; by beur-
te. In compositione valet ἄνω sursum. item denuo, rur-
sus, re, de. In de t'samenstelling is het ook, om hoog;
ook wederom / enz.

Ἄναβαθμός ἔ ὁ gradus; trap. pro ἀναβαμός, ὁ εὐφω-
vίας

- νίας ἕνεκα interseritur. ab ἀναβαίνω ascendo. th. βαίνω.*
Ἀναβαίνω ascendo; **koomen / op-koomen / klimmen / op-klimmen / treden / op-baaren / op-wassen.** F. ἀναβήσομαι. P. ἀναβέθηκα. a. 2. ἀνέβην. a. 2. aēt. imper. ἀνάβα (pro ἀνάβηθι.) th. βαίνω.
Ἀναβάλλω procrastino, differo; **uystellen / op een ander tijd stellen.** F. ἀναβαλῶ. F. ἀναβέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. P. pass. ἀναβέβλημαι. a. 2. med. ἀνεβαλόμην & εἶθ. praet. med. ἀναβέβολα. th. βάλλω jacio.
Ἀναβιδάζω ascendere facio, impono, subduco; **doen op-klimmen / op-trekken / op-leggen / booz-trekken.** F. ἀναβιδάσω. P. ἀναβεβίδακα. a. 1. ἀνεβίδασα. part. aor. 1. ἀναβιδάσας ἀνῆθ' ὁ. th. βαίνω gradior.
Ἀναβλέπω oculos atollo, visum recipio; **op-sien / wederom siende woorden.** F. ψω. P. ἀναβέβλεφα. a. 1. ἀνέβλεψα. th. βλέπω.
Ἀνάβλεψις εως ἢ visus recuperatio; **wederkrijging des gesichts.** th. idem.
Ἀναβοάω ὡ exclamo; **roepen / uyt-roepen.** F. ἦσω. P. ἀναβεβόηκα. a. 1. aēt. ἀνεβόησα. Th. βοάω clamo.
Ἀναβολή ἤς ἢ dilatio; **uystel.** th. βάλλω.
Ἀναγγέλλω renuntio; **boodschappen / verkondigen / verhaalen / wederom boodschappen / aandienen.** F. ἀναγγελῶ. P. ἀνήγγελκα. P. pass. ἀνήγγελλμαι. a. 1. ἀνήγγειλα. a. 2. aēt. ἀνήγγελον. a. 2. pass. ἀνηγγέλλω ης η. th. ἀγγέλλω.
Ἀναγεννάω ὡ regenero, regigno; **weder-baaren.** F. ἦσω. P. ἀναγεγέννηκα. P. pass. ἀναγεγέννημαι. th. γείνομαι.
Ἀναγινώσκω lego; **leesen / kennen.** F. 1. med. ἀναγνώσομαι. P. aēt. ἀνέγνωκα. a. 2. aēt. ἀνέγνων. P. pass. ἀνέγνωμαι. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. th. γίνωσκω nosco.
Ἀναγκάζω cogo; **dwingen / noodsaaken.** imperf. ἠνάγκαζον. F. ἄσω. P. ἠνάγκακα. a. 1. ἠνάγκασα. praet. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. pass. ἠναγκάσθην. th. ἀνάγκη.

Ἐπίκειν Ἀναγκαστῆρα αἶσα αἶον necessarius a um. item amicus; **noodd
 ἄ αἶον. wendigb / noodsaaklijk; ook, vziend, th. ἀνάγκη.**
 8110: 2A. Ἀναγκαστῆρα

Ἀναγκαστός ἢ ὄν coactus a um; gedwongen. th. idem.

Ἀναγκαστός adv. coactè; uyt dwang. th. idem.

ἈΝΑΓΚΗ ἡ necessitas, afflictio, fatum; noodt / quelling / noodt-dwang.

Ἀναγνείζω iterum cognosco, agnosco; bekennen / berstaan / berneemen. F. ἀναγνώσκω. P. ἀνεγνώσκω. a. 1. ἀνεγνώσκα. P. pass. ἀνεγνώσμαι. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. th. γινώσκω.

Ἀνάγνωσις εἰς ἡ lectio; leesing / leesen. th. idem.

Ἀναγνώστης ἢ ὁ lector; leeser. th. γινώσκω.

Ἀνάγω subduco, augeo; weg-leyden / leyden / brengen / boort-bringen / vermeederen. F. ἀνάξω. P. ἀνήγα. a. 2. ἀνήγαγον Atticè (pro ἀνήγον) P. pass. ἀνήγαμαι. a. 1. pass. ἀνήχθην. part. a. 1. pass. ἀναχθεὶς ἐντὸς ὁ. th. ἄγω.

Ἀναδείκνυμι ostendo; aanwijzen / vertoonen. F. ἀναδείξω. P. ἀναδέδειχα. a. 1. aēt. ἀνέδειξα. P. pass. ἀναδέδειγμα. a. 1. pass. ἀνεδείχθην. a. 1. med. ἀνεδείξάμην. th. δείκνυμι ostendo. *In Kevin Act: 1:24.*

Ἀνάδειξις εἰς ἡ ostensio; vertooning. Th. δείκνυμι.

Ἀναδέχομαι excipio; ontfangen. F. ἀναδέξομαι. P. ἀναδέδεγμα. a. 1. med. ἀνεδέξάμην. th. δέχομαι capio.

Ἀναδίδωμι reddo; wederom geeven / overleeveren. F. ἀναδώσω. P. ἀναδέδωκα. aor. 2. aēt. ἀνέδων ως ω. part. a. 2. ἀναδὸς ἐντὸς. th. δίδωμι do.

Ἀναζάω ὡ̄ revivisco; weder lebendigh worden. F. ἀναζήσω. P. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα. th. ζάω vivo.

Ἀναζητέω ὡ̄ requiro; soeken. F. ἦσω. P. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. th. ζητέω quaero.

Ἀναζώννυμι succingo; opschoorten. F. ὠσω. P. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. med. ἀνεζωσάμην ω αἰο. part. a. 1. med. ἀναζωσάμην. th. ζώννυμι vel ζωνύω cingo.

Ἀναζωπυρέω ὡ̄ exuscito; opwekken / gelijk de verdoofde koolen het vyer, door de blaasbalgh, of anders. F. ἦσω. P. ἀνεζωπύρηκα. comp. ex ἀνὰ τὸ ζωπυρέω ὡ̄ ignem sopitum, τὸs carbones cineribus obrutos suscito seu accendo. à nomine ζώπυρον ἢ τὸ reliquiae ignis sopiti, item follis,

- ignis suscitabulum. ex Th. ζάω ὡ νίνο ἔ πυρ ρός τὸ ignis;*
Ἀναθάλλω reviresco; **weder groen worden.** F. ἀναθαλάω.
 P. ἀνατέθαλκα. a. 2. aēt. ἀνέθαλον. th. θάλλω viresco.
- Ἀνάθεμα** τὸ τὸ anáthema, exitio aeterno destinatus;
verbloeking / verbannen / verbanning. ab ἀνατίθημι
fero pro, ferofum pro. th. τίθημι.
- Ἀναθεματίζω** execror, diris devoveo, anathema esse de-
 claro; **verbloeken / verbannen / met verbloeking**
verbinden. Act. 23: 14. F. ἴσω. P. ἀναθεματικά. a. 1.
 ἀνεθεμάτισα. P. pass. ἀναθεματίσμαι. th. idem.
- Ἀναθεωρέω** ὡ contemplor; **aanschouwen.** F. ἴσω. P. ἀ-
 ναθεώρηκα. Th. θεωρὸς ἔ ὁ contemplator.
- Ἀνάθημα** τὸ τὸ donarium, donum quod Deo consecratur;
begifting aan God. ab ἀνατίθημι. q. d. ἀνατίθημι sur-
 sum pro, ex parietibus vel columnis suspendo. (th) idem.
- Ἀναίδεια** as ἡ propriè impudentia. Et per metonym. effie.
 importunitas; **onbeschaamtheid.** ab ἀναιδῆς ἔ ὁ ἡ
 impudens. quod est ex a priv. ἔ αιδῶς ὁ ἔ ἡ pudor.
- Ἀναίρεσις** εως ἡ cædes; **doodt.** th. idem.
- Ἀναίρω** ὡ tollo, aboleo; **ombzengen / weg-neemen /**
dooden / ombzengen. F. ἴσω. P. ἀνήρηκα. a. 2. aēt. ἀ-
 νεῖλον ες ε. a. 2. subj. ἀνέλω ης η. 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2.
 infinit. ἀνελεῖν. a. 2. med. ἀνελομένω & ελο. a. 1. pass. ἀνη-
 ρέθω. a. 1. pass. infinit. ἀναηρεθώμαι. th. αἰρέω capio.
- Ἀναίτι** ἔ ὁ ἡ infons; **onfchuldich.** ex a priv. ἔ Th.
 αἰτία as ἡ crimen.
- Ἀνακαθίζω** refideo; **ober-eynd sitten.** F. ἴσω. P. ἀνακε-
 κάθικα. a. 1. aēt. ἀνεκάθισα Th. ἴζω.
- Ἀνακαίνίζω** renovo; **vernieuwen.** F. ἴσω. a. 1. aēt. ἀνε-
 καίνισα. prat. aēt. ἀνακεκαίνικα. th. καινὸς ἔ ὁ novus.
- Ἀνακαινώω** ὡ idem; **vernieuwen.** F. ὄσω. P. ἀνακεκαίνω-
 κα. a. 1. ἀνεκαίνωσα. prat. pass. ἀνακαινόομαι ἔμαι. th. i.
- Ἀνακαινώσις** εως ἡ renovatio; **vernieuwing.** th. idem.
- Ἀνακαλύπτω** detego; **ontdekken.** F. ἀνακαλύψω. P. ἀνακε-
 κάλυφα. P. pass. ἀνακεκάλυμαι. th. καλύπτω tego, operio.
- Ἀνακάμπω** propriè, reflecto, item revertor; **eygentlyk af-
 kee**

keeren / achterwaarts trekken. ook weder-keeren. F. ψω. a. i. aēt. ἀνέκαμψα. infin. a. i. ἀνακάμψαι. P. ἀνακέκαμφα. th. κάπτω scēto.

Ἀνάκειμαι discumbo; aansittē / neder sittē / liggen. Th. κείμαι jaceo.

Ἀνακεφαλαίω, capita seu summas repeto, summam repeto, de hoofstukken herhaalen / in een hoofstomme begripen. F. ώω. P. ἀνακεκεφαλαίωκα. praes. pass. ἀνακεφαλαίωμαι ἔμαι summam comprehendor. Est etiam verbum MEDIUM, Ἔ vertitur sub unum caput reduco, recolligo, summam repeto. F. ώομαι. a. i. med. ἀνεκεφαλαίωσάμην. a. i. med. infin. ἀνακεφαλαίωσαομαι. th. κεφαλή caput.

Ἀνακλίνω repono: facio discumbere; nederleggen / opsnupten; doen neder sittē / doen aansittē. F. ἀνακλινῶ. P. ἀνακέκλικα. a. i. ἀνέκλινα. a. i. praes. ἀνεκλίθην. fut. i. praes. ἀνακλιθήσομαι discumbam; aansittē / neder sittē. th. κλίνω reclino.

Ἀνακόπτω inhibeo, interpello; verhinderen / verstooren. F. ἀνακόψω. P. ἀνακέκοφα. a. i. ἀνέκοψα. th. κόπτω scindo.

Ἀνακράζω exclamo, acclamo, succlamo: item reclamo, refragor, eloquor, proloquor; roepen / uyt-roepen / zeer roepen / toe-roepen / zeer schreeuwen: ook tegen-roepen / tegen-zeggen / uytspreeken 't geen men op het herte heeft. F. ἀνακράξω. P. med. ἀνακέκραγα aor. i. aēt. ἀνέκραξα. th. κράζω clamo.

Ἀνακείνω quæstionem habeo, scrutor, dijudico; rechtstelyk ondersoeken / rechtstelyk onder-bzaagen / onder-bzaagen / ondersoeken / ondersoek doen / sozdeelen / onderschepden. F. ἀνακείνῶ. P. ἀνακέκεκα. a. i. ἀνέκεινα. praes. pass. ἀνακείνομαι. P. pass. ἀνακέκεμαι. a. i. praes. ἀνεκείθην. th. κείνω.

Ἀνάκεισις εως ἢ inquitio; ondersoeking. th. idem.

Ἀνακύπτω erigo, surrigo, oculos ἔ caput attollo, ut aves bibentes faciunt; sich oprechten / om hooge sien / gelijk de voogelen als sy drinken. ex ἀνά pro ἄνω sursum,

Ἐ κύπλω *flexo*. F. ἀνακύψω. P. ἀνακέκυφα. A. I. ἀνέκυψα. th. κύπλω *pronus sum*.

Ἀναλαμβάνω *recipio*; **aanneemen / inneemen / opneemen / neemen**. F. ἀναλήψομαι. P. ἀνείληφα. A. 2. ἀνέλαβον. A. I. pass. ἀνελήφθην. th. λαμβάνω *capio*.

Ἀνάληψις εὐς ἢ *sursum receptio*; **opneeming**. th. idem.

Ἀναλίσκω *consumo, destruo*; **verteeren / verdoen / verslinden**. Fut. ἀναλώσω. P. ἀνήλωκα. A. I. ἀνήλωσα. th. ἀλίσκω *capio*.

Ἀναλογία εὐς ἢ *proportio, similis ratio*; **gelijke maate / proportie**. th. λέγω.

Ἀναλογίζομαι *reputo, ratiocinor*; **aanmerken**. th. idem.

Ἀναλῶ εὐς ἢ *insulsus*; **sonder sout / sonder smaak / ontsout**. ex a priv. Ἐ Th. ἄλις ἀλὸς ὁ *sal*.

Ἀνάλυσις εὐς ἢ *resolutio, item remigratio*; **ontbinding; ook weederkeering tot de eerste wooning**. th. λύω.

Ἀναλύω *resolvo; item revertor*; **ontbinden; ook weederkoomen**. F. ἀναλύσω. A. I. ἀνέλυσα. P. ἀναλέλυκα. th. I.

Ἀναμάρτητος εὐς ἢ *peccati expers, innocens*; **sonder sonde / onschuldigh**. th. ἀμαρτάνω *pecco*.

Ἀναμνῶ *expecto*; **verwachten**. F. ἀναμνῶ. P. ἀναμνήκα. A. I. ἀνέμεινα. th. μνῶ *mapeo*.

Ἀναμνησκω *in mentem revoco*; **indachtigh maaken**.

F. ἀναμνήσω. P. ἀναμνήνηκα. *pres. pass. ἀναμνησκομαι*

recordor; **gedenken / overdenken / indachtigh worden**. P. *pass. ἀναμνήνημαι*. A. I. *pass. ἀνεμνήθημι*. th.

μνάομαι *commemoro*.

Ἀνάμνησις εὐς ἢ *recordatio*; **gedachtenis / wedergedachtenis**. th. idem.

Ἀνανεώω ὦ *renovo*; **vernieuwen**. F. ἀνανεώσω. P. ἀνανενέωκα. *pres. pass. ἀνανεόομαι ἔμαι*. Th. νέω αὐτὸν *novus a ut*.

Ἀνανήφω *mentis sanitatem recipio*; **wederom nuchteren worden uyt de dronkenschap**. F. ψω. P. ἀνανένηφα. A. I. ἀνένηψα. th. νήφω. *sobrius sum*.

Ἀναντίρρητος εὐς ἢ *cui contradici nequit*; **ontwederspreekt / Iyk**. ex a priv. Ἐ ἀντίρρητος. λόγος ἀντίρρητος *oratio cui*

con-

contradicatur. verbum ἀντιρρέω contradico non est in usu.
th. ῥέω.

Ἀναντιρρήτως *adv. sine contradictione; sonder tegenspreken.* th. idem. *Inkēvad Act: 10: 29.*

Ἀνάξιτος ὁ ἢ *indignus; onweerdich.* cum Genit. ex a priv. Ἔ Th. ἄξιτος *dignus.*

Ἀναξίως *indignè; onweerdighlyk.* *adv.* th. idem.

Ἀναπαίζω *illudo; bespotten.* cum Dat. F. ἀναπαίζω. P. ἀναπέπαιχα. a. 1. aēt. ἀνέπαιξα; Marc. 15: 20. th. παίζω.

Ἀνάπαυσις εἰς ἢ *refocillatio, requies; ruste.* th. παύω *finem impono.*

Ἀναπαύω *reficio, refocillo; ruste geeven / verquikken.*
Fut. ἀναπαύσω. P. ἀναπέπαικα. praes. pass. ἀναπαύομαι
quiesco, tanquam refocillatus; ruste neemen / rusten.
P. pass. ἀναπέπαιμα. a. 1. aēt. ἀνέπαισα. a. 1. med. ἀνε-
παισάμεν. th. idem.

Ἀναπείθω *persuadeo; aanraaden.* F. ἀναπέισω. P. ἀνα-
πέπεικα. th. πείθω.

Ἀναπέμπω *remitto; senden / heenen senden / weder sen-
den.* F. ἀναπέμψω. P. ἀναπέπεμφα. a. 1. aēt. ἀνέπεμψα.
th. πέμπω *mitto.*

Ἀνάπηρος ὁ ἢ *mutilus a; verminkt.* Th. πηρὸς ὁ
mancus.

Ἀναπίπτω *discumbo, recumbo; aansitten / neder-sit-
ten / sich setten.* F. ἀναπεσῆμαι. a. 1. ἀνέπεσα. aor. 2.
ἀνέπεσον. a. 1. med. ἀνεπεσάμεν ω αἶο. 2. sing. a. 1. med.
imperat. ἀνάπεσαι. th. πίπτω *cado.*

Ἀναπληρῶ ὤ *compleo; verbullen.* F. ὠσω. P. ἀναπέ-
πλήρωκα. a. 1. aēt. ἀνεπλήρωσα. th. πλέθω *plenus.*

Ἀναπολόγητος ὁ ἢ *inexcusabilis; niet te verontschul-
digen.* ex a priv. Ἔ ἀπολογέομαι ἔμαι, *pro defensione*
loquor. th. λέγω.

Ἀναπλύσσω *explico; open doen / ontbouwen / ontrol-
len.* F. ἀναπλύξω. P. ἀναπέπλυχα. aor. 1. aēt. ἀνέπλυξα.
Th. πλύσσω *complico.*

Ἀνάπτω *accendo; aansteeken / ontsteeken.* F. ἀνάψω.
P. ἀνήψω

- P. ἀνύφα. a. 1. ἀνήψα. a. 1. pass. ἀνήφθω. Th. ἀπῶ. necito.
 Ἀναείθμητος ἢ ὁ ἢ innumerabilis; ontallijk. ex α priv.
 Ἔ δριθυμῆτος numerabilis. Th. δριθυμὸς ἢ ὁ numerus.
- Ἀνασεῖω concito; beroeren / beweegen. F. ἀνασεῖω. P. ἀνασεῖσκα. a. 1. ἀνέσεισα. th. σεῖω quatio.
- Ἀνασκευάζω labefacto, destruo; wankelende maaken / afbreeken / F. ἄσω. P. ἀνεσκεύακα Th. σκεῦετο τὸ vas.
- Ἀνασπάω sursum traho, retraho; optrekken / uittrekken. F. ἄσω. Luc. 14: 5. P. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάθω. th. σπάω traho.
- Ἀνάστασις εως ἢ resurrectio ex mortuis. item liberatio ex præsentissima morte; opstanding uyt den dooden / verlossing uyt een tegenwoordige doodt. ab ἀνίστημι. th. ἴστημι.
- Ἀναστατόω ὠ statum subverto, ad seditionem concito; oproer verwekken / in roeren stellen / onrustigh maaken. F. ὠσω. P. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα, ab ἀνάστατος ἢ ὁ ἢ everfus, ex suis sedibus expulsus; geskeert / uyt sijn plaats gestooten. quod est ab ἀνίστημι. th. idem.
- Ἀνασουργώ ὠ de novo crucifigo; wederom kruycigen. F. ὠσω. P. ἀνεσουργώκα. th. σουργὸς ἢ ὁ vallis.
- Ἀνασενάζω altè ingemisco; swaartlijk suchten. (ex ἀνω h. e. ἀνω sursum Ἔ σενάζω gemo, suspiro q. d. sursum spiro.) F. ἀνασενάζω. P. ἀνεσέναχα. a. 1. act. ἀνεσέναχα. Th. σενὸς angustus, quia in mærore cor contrahitur Ἔ ab ejus compressione seu angustia fit gemitus.
- Ἀνασρέφω revertor, subverto, converfor; wederom keeren / weder-keeren / om-keeren. Pass. verkeeren / gehandelt woorden / wandelen. F. ψω. P. ἀνέσρεφα. a. 1. ἀνέσρεψα. a. 2. act. ἀνέσρεφον. P. pass. ἀνέσρεφμαι. a. 2. pass. ἀνέσρέφω conversatus fui. P. m. ἀνέσρεφα. th. σρέφω verito.
- Ἀναστροφὴ ἢ ἢ conversatio; ommegang / wandel / wandeling. th. idem.

Ἀνατάσσομαι compono; in orden stellen. F. ἀτάσσομαι. P. ἀνατάταγμα. a. 1. med. ἀνετάταξάμην. th. τάσσω ordino.

Ἀνατέλλω facio oriri, exorior; doen opgaan / spruyten / opgaan. F. ἀνατελλῶ. P. ἀνατέταλκα. a. 1. αἶτ. ἀνέτειλα. a. 1. αἶτ. subj. ἀνατείλω ἤσ η. P. med. ἀνατέτολα. th. τέλλω inusitatum.

Ἀνατίθεμαι repono, expono; voorstellen / verhaalen / met onderlinge t'samen-redening verhaalen. a. 2. med. ἀνεθέμην σο σο. th. τίθημι.

Ἀνατολή ἢ ἡ oriens; opgang / oosten. th. τέλλω.

Ἀνατρέπω subverto, proterno; verkeeren / omkeeren / het onderste booven keeren / vellen. F. ψω. P. ἀνατέτρεφα. Th. τρέπω verro.

Ἀνατρέφω nutrio, alo; opvoeden. F. ἀνατρέψω. a. 1. αἶτ. ἀνέτρεψα. a. 2. ἀνέτροφον. P. ἀνατέτρεφα. P. pass. ἀνατέτρεφμαι. a. 2. pass. ἀνετρέφω. a. 1. med. ἀνετρέψάμην ω αλο. th. τρέφω alo.

Ἀναφαίνω ostendo; toonen / vertoonen. F. ἀναφανῶ. P. ἀναπέφαγκα. pres. pass. ἀναφαίνομαι appareo; openbaar worden / gesien (zijn / of) worden / verschijnen. P. pass. ἀναπέφαιμαι. aor. 2. pass. ἀνεφάνην. Th. φαίνω.

Ἀναφέρω offero, subduco; offeren / brengen / draagen / op-offeren / op-neemen / wegh-neemen. F. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. a. 1. αἶτ. ἀνενέγκας. a. 1. αἶτ. infin. ἀνενέγκαι. a. 2. αἶτ. ἀνένεγκον, 1 Pet. 2: 24. a. 2. αἶτ. infin. ἀνενεγκεῖν. pres. pass. ἀναφέρωμαι. th. φέρω.

Ἀναφωνέω ὦ exclamo; upt-roepen. F. ἦσω. P. ἀναπεφώνηκα. a. 1. αἶτ. ἀνεφώνησα. Th. φωνῆ ἤσ η.

Ἀνάχυσις εως ἡ profusio; upt-gieting. Th. χέω fundo.

Ἀναχωρέω ὦ secedo, regredior; gaan / aan een zijde gaan / ontwijken / bertrekken / wederkeeren / weder bertrekken. F. ἦσω. P. ἀνακεχώρηκα. a. 1. ἀνεχώρησα, Matth. 9: 24. th. χωρέω eo.

Ἀνάψυξις εως ἡ refrigeratio; verkoeling. th. ψύχω *De Kerk ad act.*

Ἀναψύχω refrigero, recreo; verkoelen / berberschen / berquikken. F. ἀναψύξω. P. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. th. ψύχω. *3: 19.*

Ανδρα

Ἀνδροποδισῆς ἢ ὁ plagiarius; menschen-dief. eygentlyk, die een bekend byp man koopt of verkoopt tot slabe / of die een slaaf van sijn heer verbergt / of tegen sijn dank weg doet. à verbo ἀνδροποδίζω mancipio, in captivitatem abduco. Fut. ἴσω. Præt. ἠνδροπόδικα. Præt. pass. ἠνδροπόδισμα. th. πῆς pes.

Ἀνδράποδον ἢ τὸ hominis pes, mancipium; een slabe / gekocht knecht. eygentlyk menschen voet. ex Them. ἀνῆρ ἀνδρός ὁ vir. Ἔ πῆς ποδὸς ὁ pes.

Ἀνδρίζομαι masculè me gero; sich manlyk houden. P. ἀνδρίζομαι. P. pass. ἠνδρισμα. th. ἀνῆρ.

Ἀνδροφόνος ἢ ὁ ἡ homicida; doodslaager. ex Th. ἀνῆρ vir, Ἔ φένω occido. in p. med. πέφονα. unde est φόνος ἢ ὁ cadet.

Ἀνέγκλητος ἢ ὁ ἡ proprie qui propter manifestum scelus aliquod in jus vocari nequit, inculpatus; onberispelyk / onbeschuldelyk / eygentlyk, die om geen openbaar seft kan booz recht geroepen worden / onbestraflyk / onstraflyk. Th. καλέω voco, ἐγκαλέω ᾧ in jus voco, accuso, ex a priv. Ἔ ἔγκλητος accusatus.

Ἀνεκδιήγητος ἢ ὁ ἡ inenarrabilis; onuytspreeklyk. Th. ἠγέομαι ducō. διηγέομαι explico.

Ἀνεκλάλητος ἢ ὁ ἡ ineffabilis; onuytspreeklyk. Th. λαλέω ᾧ loquor.

Ἀνεκλειπτος ἢ ὁ ἡ non cessans, nunquam deficiens, perpetuus; die niet afneemt / die geduurigh is. th. λείπω linquo.

Ἀνεκλότερον tolerabilius; verdraaglyker. Adj. g. n. comparativi gradus, à positivo ἀνεκτός ἢ ὄν tolerabilis, à verbo ἀνέχομαι tolero. th. ἔχω habeo.

Ἀνελεήμων οὐτος ὁ ἡ immisericors; onbarmhertigh. ex a priv. Ἔ ἐλεήμων οὐτος ὁ ἡ misericors, ab ἐλείω ᾧ misereor, miseret me. formatur à 1. pers. præt. pass. ἠλέημαι, misericordiam sum consecutus. th. ἔλεος ἢ ὁ misericordia.

Ἀνεμίζω ventis agito; dooz de wind byyven. F. ἴσω. P. ἠνέ-

ἀνέμικα. part. pres. pass. ἀνεμιζόμενος ventis agitatus; dooz de wind gedzeeben woorden. th. ἀνεμῶ.

ἌΝΕΜΟΣ & ὁ ventus; windt.

Ἄνένδεκλον & τὸ, quod fieri nequit; 't geen niet weesen kan. idem quod ἀδύνατος. ἐνδέχεται fieri potest. Th. δέχομαι.

Ἄνεξερευνήτης & ὁ ἡ imperscrutabilis; ondoozfoekelijck. ex a priv. Ἔξερευνήτης indagatus. à verbo ἐξερευνάω ὡ perscrutor. F. ἦσω. P. ἐξηρεύνηκα. P. pass. ἐξηρεύνημαι. Th. ἐρευνάω indago.

Ἄνεξίκακτος & ὁ ἡ tolerans malorum; die de quade kan berdzaaagen. ex ἀνέχομαι. F. ἀνέξομαι. tolero, Ἔκακὸν malum. th. ἔχω.

Ἄνεξιχνίαςτος & ὁ ἡ impervestigabilis; onnaspeurlijck. ex a priv. Ἔξιχνίαςτος pervestigabilis, à verbo ἐξιχνιάζω investigo. F. ἄσω. P. ἐξιχνίακα. Th. ἴχνη & τὸ vestigium.

Ἄνεπαίχυντος & ὁ ἡ inverecundus, impudens; die niet beschaamt en woord / die sich niet en hoeft te schaamen. compos. ex a privativo, Ἔπαίχυντος, quod non est usitatum, à verbo ἐπαιχύνομαι erubescō. th. ἀχὴ turpitudine.

Ἄνεπίληπτος & ὁ ἡ inculpatus, irreprehensus; onberispelijck. ex a priv. Ἔπίληπτος reprehensus. item morbo comitali correptus. ab ἐπιλαμβάνομαι. th. λαμβάνω.

Ἄνερχομαι subeo, redeo; gaan / overkoomen: wederom gaan / wederom koomen. F. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνήλθον. th. ἔρχομαι.

Ἄνεσις εως ἡ relaxatio; ruste / verlichting / berquiking. à verbo ἀνίημι remitto. F. ἦσω. P. ἀνεῖκα. a. 1. ἀἴ. ἀνήκα. P. pass. ἀνεῖμαι σοι καὶ. th. ἴημι mitto.

Ἄνετάζω inquirō, quæstioni subjicio; ondersoeken / onder het ondersoek stellen. Aἴ. 22: 29. F. ἄσω. P. ἀνήτακα. Th. ἀνὰ Ἔετάζω examino.

ἌNEY adv. sine, absque; sonder. regit. Genit.

Ἄνεύθετος & ὁ ἡ non appositus a; ongeleegen / niet wel ge-

ge

geleegen. ex a priv. Ἐ εὖθετο bene positus. ex εὖ bene
Ἐ θετος positus. Th. τίθημι.

Ἀνεύρισκω invenio; vinden. F. ἀνευρήσω. P. ἀνεύρηκα.
a. 2. ἀνεύρισθην ἐς εἰς ἐπιβένι. th. εὐρίσκω.

Ἀνεχομαι tolero; verdragen / verduldelyk dragen. im-
perf. ἀνεχόμεν & ετο, Ἐ cum gemino augmento ἠνεχόμεν
& ετο. F. ἀνέξομαι. a. 2. med. ἠνεχόμεν & ετο. th. ἔχω.

Ἀνεψιός ἢ ὁ consobrinus, patruelis; neef / een
susters of broeders soon. ἀνεψία ἄς ἡ consobrina.

Ἀνήθων & τὸ anethum, herbae genus; Dille / een seker
kruid. th. ἄνω Ἐ θέω curro.

Ἀνήκω convenio; betaamen / 't geen betaamelyk is.
F. ἀνήξω. P. ἀνήκα. τὸ ἀνήκον quod decet; betaame-
lyk. th. ἀνά Ἐ ἤκω venio.

Ἀνήμερος ἢ ὁ ἡ immitis; wzeet. ex a priv. Ἐ Th. ἡμερος
mitis.

Ἀνήρ ἢ ὁ vir; man. ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἢ ἀνδρῶν. pl. ἀν-
δρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.

Ἀντίστημι resisto; wederstaan / tegen-staan. F. ἀντιστή-
σω. P. ἀντίστηκα. a. 1. ἀντίστησα. a. 2. ἀντίστην. perf. med.
ἀντίστηκα resisto. imperf. ἀντίστημι ἀπο ἀπο. cum Dat.
ex Th. ἀντί Ἐ ἴστημι sto.

Ἀνδομολογέομαι ἔμαθ' vicillim confiteor; insgelijks belij-
den. ex ἀντί Ἐ ὁμολογέω. imperf. ἀνδομολογέομεν ἔμεν,
ἐσ ἔ, εἶτο εἶτο. F. ἀνδομολογήσομαι. P. ἀνδομολόγημα.
th. λέγω.

Ἄνωθος εἶ το flos; bloeme. ex ἄνω Ἐ θέω pono.

Ἄνθρακιά ἄς ἡ acervus prunarum, carbonum congeries;
kool vper / een hoop glimmende koolen. th. ἀν-
θραξ.

Ἄνθραξ ἀνθρακῶς ὁ carbo; kool.

Ἀνθρωπάρεσκῶ ἢ ὁ ἡ qui vel quae auram popularem captat.
ad verb. homini placens; menschen-behaager. Th.
ἀρέσκω placeo.

Ἀνθρώπινος ἢ ὁ ἡ humanus a um; menschelyk. th. ἀν-
θρώπος.

Ἀνθρώπος

ἈνδρώποκτόνⓄ & ὁ ἡ homicida; doodslaager. Th. κτείνω
occido, prat. med. ἐκτονα.

Ἀνθρώπος & ἡ homo; mensch. q. ἀνω ἀθροῶν ὠπὲ
quod sursum spectet, cælumque tueatur, per Hebraismum
vertitur aliquis, quidam, unusquisque. En, door een
Hebreeuwfche spreekwijze, een seeker / een pegelyk.

Ἀνθυπατεύω proconsul sum; Stadthouder zijn. F. εὐ-
σω. P. ἀνθυπάτευκα. th. ὑπέρ.

Ἀνθύπατος & ὁ proconsul, proprætor; Stadthouder.
ex ἀντι pro, vice, ἔ ὑπατος & ὁ consul. Dicitur ὑπα-
τος pro ὑπέρτατος hoc est, summus, per syncopen trium
literarum ε ρ τ. Th. ὑπέρ.

Ἀνθ' ὧν quapropter; waarom? daarom / daarom dat/
om dies wille. ex Th. ἀντι ἔ ὁ.

Ἀνίημι relaxo, remitto; los-maaken / begeeben / na-
laaten. F. ἀνήσω. P. ἀνήκα. a. 2. aēt. ἀνήν. sub. a. 2. aēt.
ἀνώ. part. pres. ἀνιείς ἐνⓄ ὁ. part a. 2. ἀνείς ἐνⓄ ὁ. a. 1.
pass. ἀνέθλω ης η laxatus fui; los worden. th. ἴημι mitto.

Ἀνίλεως, ω ὁ ἡ immisericors; onbarmhertigh. ex a priv.
ἔ ἰλαⓄ & ὁ ἡ propitius, Atticè ἰλεως ω ὁ ἡ idem. Th.
ιλάω vel ἴλημι sum propitius.

Ἀνίπτος & ὁ ἡ illotus; ongewasschen. ex a ἔ Th. νίπτω lavo.

Ἀνίστημι excito; oprichten / opwekken / verwekken
opstaan / weder-opstaan. F. ἀναστήσω. P. ἀνέστηκα. ad Acton:
a. 1. aēt. ἀνίστησα. a. 2. aēt. ἀνέστη. aor. 2. imperat. ἀνάστα 2: 30.
ἔ ἀνάστηθι. a. 2. subj. ἀνάστω. a. 2. infin. ἀνάστωμαι. part.
a. 2. ἀνάστας ἄστα ἀν. pres. med. ἀνίσταμαι resurgo; sich
oprichten. F. 1. med. ἀναστήσομαι. Th. ἴστημι.

Ἀνόητος & ὁ ἡ demens; dwaas / onberstandigh. Gal. 3: 1.
ex a ἔ νοητός ἡ ὄν sub intelligentiam cadens. νοητικός τὸ
intelligendi præditus. à verbo νοέω ὦ mente agito. th. νόⓄ.

Ἀνοια ας ἡ amentia; uptsinnighepdt. ab adj. ἄνοⓄ & ὁ ἡ
amens. ex a priv. ἔ Th. νόⓄ ἔς mens.

Ἀνοίγω aperio; openen / open doen / opdoen. F. ἀνοίξω.
P. aēt. ἀνέωχα. Atticè (pro ἀνώχα.) a. 1. aēt. ἀνέωξα
ἔ ἠνοίξα. a. 1. aēt. infin. ἀνοίξαι. P. pass. ἀνέωγμαι ἔ
ἠνέωχα

ἠνέωγμα duplici augmento (confer supra ἀνέχομαι.) a. 1. pass. ἀνεώχθην, 3. pl. aor. 1. pass. ἀνεώχθησαν. Ἔ ἠνεώχθησαν, aor. 2. pass. ἠνοιγών. fut. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. prat. med. ἀνέωγα. part. prat. med. ἀνεωγώς ὅτι ὁ. th. οἶγω aperio.

Ἀνοικοδομέω ᾧ restauro; weder opbouwen. F. ἦσω. P. ἀνοικοδόμηκα. ex Th. ἀνά, οἶκον ἔ δέμω struo.

Ἀνοιξις εἰς ἡ ἀpertio; opening. th. οἶγω.

Ἀνομία as ἡ propriè. dilcrepantia à lege, iniquitas; verscheil van de wet / ongerechtigheid. th. νέμω tribuo.

Ἀνομος ἔ ὁ ἡ iniquus a, sceleratus; ongerechtig / onrechtvaardig / die sonder de wet is / sonder de wet zijnde. ex a priv. Ἔ νόμος ἔ ὁ lex q. d. exlex. th. i.

Ἀνόμως adv. sine lege; sonder wet. th. idem.

Ἀνορθόω ᾧ surrigo, quasi sursum erigo, rursus erigo; weder oprichten. F. ἀνορθώσω. P. ἀνώρθωκα. a. 1. aēt. ἀνώρθωτα. a. 1. imper. aēt. ἀνώρθωσον ἄτω. a. 1. pass. ἀνώρθώθην. ex ἀνά pro ἄνω sursum, ἔ ὀρθόω ᾧ erigo. Th. ὀρθός rectus.

Ἀνόσιος ἔ ὁ ἡ propriè, non sanctus, item scelestus, nefarius a; onheyligh. comp. ἀνοσιώτερος. superl. ἀνοσιώτατος. ex a priv. Ἔ Th. ὅσιος sanctus.

Ἀνοχή ἡς ἡ tolerantia; verdraagsaamheid. ab ἀνέχομαι tolero. th. ἔχω possum.

Ἀνταγωνίζομαι decerto, propriè, in certamine me alii oppono, repugno; tegen iemand strijden / wederstaan. F. ἴσομαι. P. ἀντηγωνίσμαι. a. 1. med. ἀντηγωνισάμεν. th. ἀγών, ᾧ ὁ certamen.

Ἀντάλλαγμα τὸ τὸ compensatio; verwisseling / tegenloffing / mangeling. ex ἀντι ἔ Th. ἀλλάττω muto.

Ἀνταναπληρόω ᾧ vicissim expleo; verbullen. F. ὠσω. P. ἀνταναπεπλήρωκα. th. πλίς plenus.

Ἀναποδίδωμι retribuio. vicissim reddo; vergelden / weder vergelden / tot vergelding weder-gEEVEN. F. ἀναποδώσω. P. ἀναποδέδωκα. a. 2. ἀναπέδων. a. 2. aēt. ἰnfin. ἀναποδέναι. pres. pass. ἀναποδίδομαι. a. 1. pass. οἶν.

- ἀνταπεδόθην. fut. 1. pass. ἀνταποδοθήσομαι. th. δίδωμι do.
 Ἀνταπόδομα τὸ τὸ retributio; vergelding. th. idem.
 Ἀνταπόδοσις εὖς ἡ merces; loon / vergelding. th. idem.
 Ἀνταποκείνομαι ὀbloquent, respondo. item ex adverso respondeo; tegen spreken / dikwils (of weder) antwoorden / tegen-antwoorden. a. 1. pass. ἀνταπεκείθην. fut. 1. pass. ἀνταποκεθήσομαι. a. 1. pass. infin. ἀνταποκεθῆναι. th. κείνω.
 Ἀντιπεῖν. a. 2. infin. act. contradicere; tegen-spreken / tegen-zeggen. à verbo ἀντίπω. a. 2. ἀντίπειν. a. 1. ἀντίπεα. Th. ἔπω.
 Ἀντέχομαι adhæreo, sublevo; aanhangen / ondersteunen / vast houden / cum Genit. imperf. ἀντεχόμεν. F. ἀντέξομαι ἢ εταῖ. th. ἔχω.
 ἈΝΤΙ pro, vice, contra, in compositione sæpè comparationem significat; item vicissitudinem & oppositionem; door / in pemsants plaats / om / tegen / als in ἐναντίως contrariè. ἐναντιόομαι adversor, repugno. præpos. cum Genit. ἀνθ' ὧν propterea quod.
 Ἀντιβάλλω proprie, vicissim jacio: ut quum duo pilâ lufitant. item per metaph. sermonem cum aliquo cædo, confero: ubi alter alteri objicere solet sua dubia vel scrupulos suos; eygentlyk malkander toe-werpen: en, door een metaphora, met pemand sijn swarigheden verhandelen / door reedenen. en weder-reedenen een saak vergelyken. F. ἀντιβαλῶ. P. ἀντιβέβληκα. ex ἀντί & th. βάλλω jacio.
 Ἀντιδιαδίθημι & ὁ contrario animo affectus; die van een tegenstrijdigh gevoelen is / die tegen-staat. part. præf. pass. à verbo ἀντιδιαδίθημι ex ἀντί & διαδίθημι dispono. q. d. contrariè dispositus. th. τίθημι.
 Ἀντιδικτὸ & ὁ adversarius; tegen-party / weder-party. Th. δίκη, jus.
 Ἀντίθεσις εὖς ἡ oppositio; tegen-stelling. à verbo ἀντιτίθημι oppono. F. ἀντιθήσω. P. ἀντιτέθεικα, 1 Tim. 6: 20. th. τίθημι.

Ἀντικαθίστημι resisto; tegen-staan. *verbum decompositum*
ex ἀντί κατὰ ὅ Th. ἵστημι.

Ἀντικαλέω ὡ vicissim invito; weder nooden. F. ἀντικαλέω.
P. ἀντικέκληκα. a. i. ἀντεκάλεσα. th. καλέω.

Ἀντίκειμαι oppono; tegen zijn / tegen-staan / sich te-
gen setten of stellen. F. ἀντικείσομαι, caret prat. Praes.
impf. ἀντικείδομαι. part. praes. ἀντικείμενος & ὁ adversarius;
tegenstander / weder-partij. ex ἀντί in compositis ple-
rumque contra, ὅ Th. κείμαι jaceo, positus sum.

Ἀντικρῦ, ἀντικρῦς ἔ regione; tegen over. cum Genit.
Adv. Th. ἀντί, Act. 20: 15.

Ἀντιλαμβάνω vicissim accipio; het eene voor (tegen / of
in plaats van) het andere neemen. ἀντιλαμβάνομαι
suscipio proprie lapsum, prostratum aut ruiturum erigo,
libero, juvo, porrectâ manu alioqui collapsuros reti-
neo; opneemen 't geene gevallen leid / of vallen
wil: verlossen / helpen / ondersteunen. cum Genit.
Luc. 1: 54. a. 2. med. ἀντελαβόμενος. th. λαμβάνω.

Ἀντιλέγω contradico; tegen-spreken / weder-spreken.
impf. ἀντέλεγον. F. ἀντιλέξω. P. ἀντιλέλεχα. prat. med.
ἀντιλέλογα. cum Dat. Praes. pass. ἀντιλέγομαι mihi con-
tradicitur. th. λέγω.

Ἀντίληψις εως ἢ opitulatio, subsidium; behulpfel. 1 Cor.
12: 28. th. λαμβάνω.

Ἀντιλογία ἢ contradictio; tegen-spreken / tegen-
spreking. th. λέγω.

Ἀντιλοιδόρῳ ὡ convicium regero; weder schelden. impf.
per. ἀντιλοιδόρεον εν. F. ἦσω. P. ἀντιλοιδόρηκα. Th.
λοιδόρομαι & ὁ conviciator; lasteraar.

Ἀντίλυτρον & τὸ redemptionis pretium; ranzoen. idem
quod λύτρον & τὸ. Th. λύω solvo.

Ἀντιμετρέω ὡ vicissim metior, rependo; weder-meeten
vergelden. F. ἦσω. P. ἀντιμεμέτηκα. a. i. Act. ἀντιμέ-
τησα. praes. pass. ἀντιμετρέομαι ἔμαι vicissim mensūror
weder gemeeten worden. F. i. pass. ἀντιμετρηθήσομαι
Th. μέτρον & τὸ mensura.

Ἀντι

Ἀντιμισθία ας ἢ compensatio, remuneratio, merces me-
ritis respondens; vergelding / loon na verdiensten.

Th. μισθός ἔ ὁ merces.

Ἀντιπαρέρχομαι ex adverso prætereo; tegen ober door
by gaan. Fut. ἀντιπαρλεύσομαι. aor. 2. αἶ. ἀντιπαρήλ-
θον. th. ἔρχομαι.

Ἀντιπέραν αδν. ἐ regione; tegen ober. cum Genit q. d.
ex opposita ripa. ex ἀντι ὅ περαν ultra. th. πέρα ultra.

Ἀντιπίπτω obnitor; wederstaan / tegen-ballen. F. ἀν-
τιπίψω. P. ἀντιπέπτωκα. Th. πίπτω cado.

Ἀντιστρατεύομαι repugno; tegen-strijden. F. ἀντιστρατεύ-
σομαι. P. ἀντεστράτευμαι, Rom. 7: 23. th. στρατός. exercitus.

Ἀντιτάσσομαι verb. med. propriè ordini me oppono, obedire
recuso. item resisto tanquam miles militi in acie instru-
cta; weder-staan / tegen-staan / sich tegen-stellen.
cum Dat. F. ἀξομαι. P. ἀντιτάσσωμαι. ex th. ἀντι ὅ τάσσω
ordino.

Ἀντίτυπον ἔ τὸ typus alii typo respondens; tegen-beeld.
th. τύπων, unde τύπος ἔ ὁ.

Ἀντίχριστος ἔ ὁ Antichristus, CHRISTI adversarius,
qui se Christo ἐ regione opponit; Antichrist / die sich
tegen Christum opstelt. th. χεῖω.

Ἀντλέω ὦ haurio; putten / scheppen. F. ἀντλήσω. P. ἤν-
τληκα. a. 1. ἤντλησα. a. 1. imperat. ἀντλησον ἄτω. a. 1.
infin. ἀντλήσωμαι. Them. ἀντλήω ἔ ὁ sentina.

Ἀντλημα τὸ τὸ haultrum, vas ad hauriendum aptum;
daar men meede putt. th. idem.

Ἀντοφθαλμέω ὦ cum Dat. obnitor, obluetor; tegen op-
septen / tegen-oogen. F. ἤσω. P. ἀντοφθαλμηκα. ex
ἀντι ὅ ὀφθαλμός ἔ ὁ oculus. th. ὀπλομαι.

Ἀνυδής ἔ ὁ ἢ aridus, aqua carens; dor / waterloos.
ex a priv. ὅ Th. ὕδωρ ατὸ τὸ aqua.

Ἀνυπόκειτος ἔ ὁ ἢ minimè simulatus, non fucatus; on-
geveynst. ex a priv. ὅ ὑπόκειτος quod non est usita-
tum, a verbo ὑποκείνομαι simulo. ὑποκειτής ἔ ὁ simu-
lator. th. κείνω.

Ανυπότακτος ὁ ἢ refractarius; halstarrigh / niet onderworpen / ongehoorsaam / ongereegelt. *ex a priv.*
 Ἐ υποτάκτος ὁ ἢ subjectus, ab υποτάσσω subjicio, th. τάσσω.

Ἄνω adv. sursum; boven. *adv.* ὁ ἄνω scil. ὦν supernus; die boven is / Ἐ in feminino ἡ ἄνω scil. ἔσα superna. τὰ ἄνω scil. ὄντα quæ sursum sunt; dingen die boven zijn. *compar.* ἀνώτερον superius, altius.

Ἀνώγειον ἢ τὸ cænaculum; oppersaale. Ἐ Atticè ἀνώγειον ὡ τὸ scribitur etiam ἀνώγειον, q. d. ἄνω τῆ γῆς supra terram, th. γαῖα terra.

Ἄνωθεν *adv.* propriè supernè, item è cælo: denuo; van booven / van ober lange / van booren aan / uyt den Hemel: wederom. ἐκ τῶν ἀνωθεν (scil. μερῶν) à summo; van booven af. ἀπὸ ἀνωθεν ἕως κάτω, à summo usque ad imum; van booven tot beneeden. th. ἄνω.

Ἀνώγειος ἢ ὄν superior us; bovenste. *ex Th.* ἄνω est ἀνώτερον, Ἐ hinc ἀνώγειος.

Ἀνώγειον superius, altius; hooger / te booren. th. idem.

Ἀνωφελῆς ἔστι ὁ ἢ inutilis; onnut. *ex a priv.* Ἐ ὄφελος ἔστι τὸ utilitas, quod est à Th. ὀφέλλω augeo.

Ἄεινή ης ἢ securis, ascia, dolabra; bijle / aere / dzeesel / schaav. ab ἄγω ἄγνυμι τὸ κλάω frango. fut. ἄξω.

Ἄεισιος α ον dignus a um; weerdigh / billijk / te weerdeeren. q. ab ἄγω duco, existimo. cum Genit. propriè dicitur de eo, quod æqualis est ponderis Ἐ momenti.

Ἄξιόω ὦ dignor cum Genit. æquum censeo; weerdigh (of billijk) achten. *imperf.* ἠξίοον εν. F. ἀξιόσω. P. ἠξιώσα. a. i. act. ἠξίωσα. a. i. act. subj. ἀξιώσω ης η. *pres. pass.* ἀξιόομαι ἔμαι dignus censeor; weerdigh geacht worden. 3. pl. *pres. pass. imperat.* ἀξιόσθωσαν. *Prat. pass.* ἠξίωμαι. a. i. *pass.* ἠξιώθην. fut. i. *pass.* ἀξιωθήσομαι. th. idem.

Ἄξιως dignè; weerdigh / gelijk het betaamt of weerdigh is. *Adv. cum Genit.* th. idem.

Ἄορα-

Α'όρατος ὁ ἢ invisibilis; onzichtbaar / onzienlijk. 1 Timoth. 1: 17. ex a priv. ὁ ὄρατος ἢ ὄν visibilis. Th. ὄρω ὦ video; sien.

Α'παγγέλλω renuntio; boodschappen / weder boodschappen / verhaalen / verkondigen / verklaaren. F. ἀπαγγεῖλω. aor. 1. aēt. ἀπήγγειλα. a. 1. aēt. imperat. ἀπάγγειλον ἄτω. 2. pl. ἀπαγγείλατε. a. 1. infin. ἀπαγγείλαι, th. ἀγγέλλω.

Α'πάγχω strangulo, suffoco, fauces constringo; verwozgen / verstikken. F. ἀπάγξω. P. ἀπήγχα. praes. pass. ἀπάγχομαι strangulor, vel strangulo me; verstikt worden / sich verwozgen. fut. 1. med. ἀπάγξομαι. aor. 1. med. ἀπηγξάμην ὦ ατο, Them. ἄγχω strangulo. Fut. ἄγξω. P. ἤγχα. a. 1. ἤγξα. *Duke in Act. 1: 18. v. μεσος.*

Α'πάγω duco, abduco; leyden / heenen leyden / heenen trekken / wegh-lyzen / heenen trekken. F. ἀπάξω. P. ἀπήχα. a. 2. ἀπήγον ὅ Atticè ἀπήγαγον. a. 1. imperat. ἀπάγαγε. part. a. 2. ἀπαγωγὸν ὄντι ὁ. praes. pass. ἀπάγουμαι. P. pass. ἀπήγμαι ἀπήξαι ἀπήκται. a. 1. pass. ἀπήχθην. a. 1. infin. pass. ἀπαχθῆναι. th. ἄγω.

Α'παιδεύω ὁ ἢ ineruditus, illiteratus; sonder leering / ongeleert. ex a priv. ὁ παιδευτὸς eruditus, à verbo παιδεύω erudio. th. παῖς.

Α'παίρω tollo, discedo; wegh-neemen / scheyden. F. ἀπαρῶ. P. ἀπήρα. aor. 1. aēt. ἀπήρα. a. 1. aēt. imperat. ἀπαρῶν ἄτω. a. 1. infin. ἀπαρῶν. praes. pass. ἀπαίρωμαι. praes. pass. ἀπήραμαι. a. 1. pass. ἀπήρθην. aor. 1. subj. ἀπαρθῶ ἢς ἢ. ex ἀπὸ ὅ Th. αἶρω tollo.

Α'παιτέω ὦ requiro, repeto; af-eysschen / weder-eysschen. F. ἦτω. P. ἀπήτηκα, 2. sing. praes. aēt. imperat. ἀπαίτη. th. αἰτέω peto.

Α'παλγέω ὦ dedoleo, occallesco; ongeboeligh worden / niet treuren. F. ἀπαλγήσω. P. ἀπήλγηκα. Th. ἄλγος τὸ dolor. ἀλγέω doleo.

Α'παλλάσσω vel Atticè ἀπαλλάττω dimitto, abire jubeo; item libero; doen wegh-gaan / laten gaan: verlossen.

loffen. F. άξω. P. άπήλλαχα a. i. άπήλλαξα z. sing. a. i. aēt. subj. άπαλλάξη. praes. pass. άπαλλάσσομαι liberor, discedo; verlost worden / wijkken. praet. pass. άπήλλαγμα. praet. infinit. pass. άπηλλάχθαι. th. άλλάσσω muto.

Απαδοτερίω ω abaliéno; verbzeemden / verbzeemden van ymand. Fut. ώνω. P. άπηδορείωκα praes. pass. άπαδορείομαι εμαι. P. pass. άπηδορείωμαι. part. praet. pass. άπηδορειωμήϑ. ex δπό ε άλλοτερίω aliéno. quod est ab άλλότεριϑ alienus. Th. άλλϑ alius.

ΑΠΑΛΟΣ η όν tener, mollis, delicatus a um; teeder / sacht / in lekkerny opgeboedt. q. άφαλός a nomine άφη. q. d. tactui cedens, mutato φ in π. vel pro άμαλός, μ ε π sunt literae ejusdem organi.

Απανιάω ω occurro; ontmoeten / te gemoet koomen. F. ήσω. P. άπνώτηκα. ex δπό ε άνλιάω. Th. άντι, coram.

Απάνησις εις η occurfus; tegenkomst / ontmoeting. th. idem.

ΑΠΑΞ adv. semel; eenmaal / eens.

Απαράβατϑ ε ο η non transitorius, perpetuus a; niet overgaande van den eenen tot den anderen / geduurigh. ex a priv. ε παραβαλός inusitatio, a verbo παραβαίνω transgredior. th. βαίνω.

Απαρασκευάστϑ ε ο η imparatus a; onbereydt. a παρασκευάζω παρασκευαστο. F. άσω. P. παρεσκευάκα. praet. pass. παρεσκευάσμαι. παρασκευη ής η apparatus. Th. σκευϑ εϑ τò υας.

Απαιρέομαι εμαι abnego; verloochenen. F. άπαρηήσομαι. P. άπήρημαι. a. i. med. άπηρησάμην. a. i. imperat. med. άπάρησαι άείτω. fut. i. pass. άπαρηθήσομαι. ex δπό ε Th. δρέομαι εμαι nego.

Απαρτι adv. temporis ab hoc tempore; van nu aan. ex δπό ε Th. άρτι nunc, modo: quidam legendum esse censent άπαρτι plane. omnimodo ab άρτιϑ perfectus.

Απαρτισμός ε i perfectio, absolutio; volmaking. ab άπαρτίζω perficio, perfectum reddo. F. ίσω. P. άπήρτικα.

τικά. P. pass. ἀπήλειομαι. Th. ἀέλιος perfectus, unde est
δολίζω perficio.

Ἀπαρχή ἤς ἡ primitiæ; eersteling. q. d. ἀπ' ἀρχῆς scil.
γεννημάτων τ' γῆς, de principio frugum. th. ἀρχή.

Ἄπας ἅπαντα ἅπαν omnis e; alle / geheel. ex a quod est
ex ἅμα simul, unà, Ἔ Th. πᾶς omnis. in Genit. ἅ-
παντος ἀπάσης ἅπαντος, Ἔc.

ἈΠΑΤᾶΩ ὦ decipio, fallo; verleyden / bedriegen.
ἀπὸ Ἑ πάττω ἀπάγω à via abduco. F. ἀπατήσω. P. ἠπά-
τηκα. a. 1. pass. ἠπατήθην. a. 1. part. pass. ἀπατηθεὶς
εἶτα ἐν.

Ἀπάτη ἤς ἡ impostura, fallacia, fraus; verleyding /
bedriegerij. ex a priv. Ἑ πάττω & ὀ semita. th. ἀ-
πάτῶ.

Ἀπάτωρ οὐδὲ ὀ sine patre; sonder vader. ex a priv. Ἑ
Th. πατήρ.

Ἀπαύγασμα τὸ τὸ effulgentia, splendor; af-schijnfel.
ab ἀπαυγάζω resplendo. Th. αὐγή ἤς ἡ splendor.

Ἀπείδω video; bhoopsien. F. είσομαι. a. 2. act. ἀπείδων ες ε.
a. 2. act. subj. ἀπείδω ἤς ἡ, ex ἀπὸ Ἑ th. εἶδω video.

Ἀπείθεισ ας ἡ contumacia, inobedientia; wederspan-
nigheid / ongehoorzaamheid. th. πείθω persuadeo.

Ἀπειθέω ὦ non pareo, incredulus sum, non credo; onge-
gehoorzaam zijn / niet gelooven. F. ἤσω. P. ἠπειθή-
κα. aor. 1. ἠπειθήσα. th. idem.

Ἀπειθής ἐστὶ ὀ ἡ contumax, inobediens; ongehoorzaam/
wederspannigh / ongeloovigh. th. idem.

ἈΠΕΙΛᾶΩ ὦ mitor, intèrminor; dzerpen / seer
dzerpen. imperf. ἠπείλεον εν. F. ἀπειλήσω. P. ἠπείλη-
κα. a. 1. ἠπείλησα. pres. med. ἀπειλέομαι ἔμαι. a. 1.
med. ἠπειλησάμεν ω ατο. a. 1. med. subj. ἀπειλήσωμαι ἡ
ηται. 1. pl. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλή ἤς ἡ minæ; bedrugging. th. idem.

Ἀπειμι absum; af-zijn / afweefigh zijn / af-weesen.
imperf. ἀπῶ, item aor. 2. Fut. ἀπέσομαι. pres. infin.
ἀπείναι. part. pres. ἀπών εσσα ὄν. ex ἀπὸ Ἑ εἶμι sum. th. ἔω.

- Ἀπείμι** vel **ἀπίμι** abeo; **heen** gaan. F. ἀπέισω. a. 2. ἀπιον. aor. 1. αἶτ. ἀπέισα ὧ Atticè ἀπήεσα. 3. pl. a. 1. αἶτ. indic. ἀπήεσαν. ex δὲ ὧ εἶμι vel ἴμι co. th. ἔω.
- Ἀπειπάμηνω** απο abdicavi; **op-seggen** / **af-seggen**. aor. 1. med. indic. ἀπειπάμεθα 1. pl. a. 1. med. indic. 2 Cor. 4: 2. à verbo ἀπέπω. Th. ἔπω dico.
- Ἀπειράσθ** ὁ ἢ intentatus, qui tentari nequit; **die niet en kan versocht worden**. ex α ὧ πειράσθ tentatus. à verbo πειράζω tento. th. πείρασθ ἢ conatus.
- Ἀπειρ** ὁ ἢ rudis, imperitus; **onerbaaren**. cum Genit. th. idem.
- Ἀπεκδέχομαι** exspecto; **verwachten**. F. ἀπεκδέχομαι. P. ἀπεκδέδεγμαι. a. 1. med. ἀπεξεδεξάμην. th. δέχομαι. cario.
- Ἀπεκδύομαι** exuo; **uvt-doen** / **uvt-trekken**. F. ἀπεκδύομαι. a. 1. med. ἀπεξεδυσάμην. part. a. 1. med. ἀπεκδυσάμεν ὁ exutus. th. δύω induo.
- Ἀπέκδυσις** εως ἢ exutio, si ita liceret loqui. ipse exuendi actus; **uvt-trekking** / **de daad van uvt-trekken**. th. i.
- Ἀπελάυνω** abigo, expello, arceo; **wegh-dryven** / **verjaagen**. Fut. ἀπελάσω. a. 1. αἶτ. ἀπήλασα. P. ἀπήλακα. ex δὲ ὧ Th. ἐλαύνω agito.
- Ἀπελεγμὸς** ὁ ἢ refutatio, redargutio, probrum; **weder-spreekking** / **berwerping** / **berachting**. th. ἐλέγχω.
- Ἀπελέγχω** redarguo; **berispen** / **berwerpen** / **weder-spreeken**. F. γέω. P. ἀπήλεγχα. praet. pass. ἀπήλεγμαι. ex δὲ ὧ ἐλέγχω arguo. F. γέω. P. ἤλεγχα. aor. 1. ἤλεγχα. th. ἐλέγχω arguo.
- Ἀπελεύθερος** ὁ ἢ libertus, libertate donatus, liber factus; **die vry gemaakt is van de slaverny** / **vry-gelaaten**. ex δὲ ὧ Th. ἐλεύθερος ὁ liber.
- Ἀπελπίζω** inde spero, item despero; **ergens van iets weder-hoopen**; ook **wanhoopen**. Fut. ἴσω. P. ἀπήλπικα. a. 1. ἀπήλπισα. ex δὲ ὧ ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς spes.
- Ἀπέναντι** coram, è regione cum Genit. item contra;

προσ /

- ὑποῦ / tegen ober / in tegenwoozdighepd / tegen.
 ex ἀπὸ ἑναντι coram, quod est ex ἐν Th. ἀντι.
- Ἀπέπομαι Vide ἀπειπάμω.
- Ἀπέρονη & ὁ ἡ infinitus; onepndelijk. ex a priv. ἑ ab inusitato περονήος finitus, à verbo περοίνω finio. F. περονώ. P. πεπέρογκα. P. pass. πεπέρογμα ἑ Atticè πεπέροσμα. Th. πέρος τὸ terminus, finis.
- Ἀπεισπάσως, absque ulla distractione; sonder herwaarts / of derwaarts getrokken te woorden / onastreklijk. 1 Cor. 7: 35. Adverb. ab adjectivo ἀπεισπας & ὁ ἡ qui vel quæ distrabi nequit, inconcusus. ex a privat. ἑ inusitato ἀεισπας, quod est à ἀεισπάω distrabo. Fut. άσω. P. ἀεισπανα. P. pass. ἀεισπασμα. ex ἀει ἑ Th. σπάω traho.
- Ἀπειτμη & ὁ ἡ incircumcissus; onbesneeden. ex a priv. ἑ ἀειτμη circumcissus, quod est à ἀειτέμνω circumcido. th. τέμνω.
- Ἀπέρχομαι abeo, exeo, discedo; gaan / heenen gaan / heenen baaren / vertrekken / uyt-gaan / weghbaaren / af-koomen / koomen. F. ἀπελεύσομαι. a. 2. aēt. ἀπῆλθον ες ε. a. 2. subj. ἀπέλθω ης η. aor. 2. infin. ἀπελθεῖν. part. a. 2. aēt. ἀπελθὼν ἕσα ὄν. ἀπελθῶσα ὀπίσω sectantes. praet. med. ἀπελήλυθα. th. ἔρχομαι.
- Ἀπέχω refero, absum, recipio; petg wegh-hebben: Mat. 6: 2, 5, 16. af-zijn / sich (verre) houden / ontfangen / weder hebben. Marc. 14: 41. ἀπέχῃ sufficit; genoegh zijn. F. ἀφέξω. P. ἀπέχηκα. aor. 2. ἀπέχον. cum Accus. praes. med. ἀπέχομαι abstineo; sich onthouden / sich van petg onthouden. cum Genit. th. ἔχω.
- Ἀπίμι vide (siet) ἀπειμι.
- Ἀπισέω ὠ diffido, non credo; ontrouw / ongeloobigh zijn / niet gelooben. imperf. ἡπίσειον εἰ. F. ἀπισήσω. P. ἡπίσηκα. a. 1. ἡπίσησα. th. πείθω persuadeo.
- Ἀπισία ας ἡ incredulitas. item infirma fides; ongeloof / ongeloobighepd. th. idem.

Α'πιστος ἢ ὁ ἢ incredulus, infidelis, infidus; **ongeloo-
bigh / ontrouw / ongelooftijk.** ἄπιστον ἢ τὸ incredibi-
le; **ongelooftijk.** th. idem.

Α'πλόος ἢ ὁ, ἀπλόη ἢ ἡ, ἀπλόον ἢ τὸ simplex; **een-
voudig.** comp. ἀπλόσεως. superl. ἀπλόστατος.

Α'πλότης ἢ ἡ simplicitas. opponitur τῇ περισπωμένη, **candor; eenvoudigheyt / goedaardigheyt.** th. i.

Α'πλῶς adv. simpliciter, benigne; **eenvoudelyk / mil-
delijk.** th. idem.

Α'πο prep. regit solum genitivum à ab, post, ex, de,
ante, præ, propter, per; **van / van aan / van af /
van ober / na / uyt / van door / Apoc. 17: 8. van
weegen / door / aliquando redundat; het staat'er som-
tijts overtolligh.**

Α'ποβαίνω descendo, cedo, discedo, abeo, evenio, con-
tingo, evado; **gaan / ober-koomen / gedpen.** F. ἀπο-
βήσομαι. P. ἀποβέθηκα. a. 2. ἀπέβην ἢ η. 3. pl. a. 2. ἀβ-
ησιν. ἀπέβησαν. part. a. 2. ἀποβὰς ἀνιῶ ὁ. th. βαίνω co.

Α'ποβάλλω abjicio; **af-werpen / wegh-werpen.** F. ἀπο-
βάλλω. P. ἀποβέβληκα. a. 2. ἀπέβαλον. a. 2. subj. ἀποβάλλω
abjacerō. P. pass. ἀποβέβλημαι. P. med. ἀποβέβουλα. th.
βάλλω jacio.

Α'ποβλέπω intueor, respicio; **sten.** F. ψω. P. ἀποβέβλε-
φα. a. 1. ἀπέβλεψα. th. βλέπω.

Α'πόβλητος ἢ ὁ ἢ abjiciendus. ἀπόβλητον ἢ τὸ abjicien-
dum; **verwozpelijk.** th. βάλλω.

Α'ποβολή ἢ ἡ jactura; **verlies / verwerping.** th. βάλλω.

Α'πογίνομαι absūm, decedo. item morior; **af-zijn: ook,
sterben.** F. ἀπογενήσομαι. P. ἀπογεγέννημαι. a. 2. med.
ἀπεγενόμην. part. a. 2. med. ἀπογενόμενος ἢ ὁ. th. γεί-
νομαι.

Α'πογραφὴ ἢ ἡ descriptio, conscriptio; **beschrijving.**
th. γράφω scribo. *Luc. ad Act: 5: 37.*

Α'πογράφω in tabulas refero; **beschrijven / opschrijven.**
F. ψω. P. aβ. ὁ med. ἀπογέγραφα. pass. pass. ἀπογρά-
φομαι describor, censeor. item nomen profiteor, ut
in

- in tabulas referatur. *præt. pass. ἀπυρόγραμμαι. a. 1. med. ἀπυρογράφω. a. 1. infinit. med. ἀπυρογράφαι. th. idem.*
- Ἀποδείκνυμι, demonstro, probo; **betoonen / vertoonen / ten toon stellen / bewijzen.** *part. praes. ἀποδεικνύς ὄντι ο. præ. pass. ἀποδέδειγμα. part. præ. pass. ἀποδέδειγμέντι ο. a. 1. aet. ἀπίδειξα, a. 1. aet. infinit. ἀπιδείξαι. th. δείκνυμι vel δεικνύω ostendo. F. ξω. *Mark in Act: 2: 22.**
- Ἀπόδειξις εως ἢ demonstratio; **betooning.** *th. idem.*
- Ἀποδεκαίω ὦ decimo; **vertienen / tiende (geeven of) neemen.** *F. ὠσω P. ἀποδέδεκατωκα. Th. δέκα decem.*
- Ἀποδεκτός ἔ ο dignus qui admittatur, acceptus, gratus; **aanneemens-waardigh / aangenaam.** *th. δέχομαι.*
- Ἀποδέχομαι excipio, semel agnosco; **aanneemen / ontfangen; eens erkennen.** *Act. 24: 3. F. ἀποδέχομαι. P. ἀποδέδεγμα. a. 1. med. ἀποδέξάμην. a. 1. med. infinit. ἀποδέξασθαι. a. 1. pass. ἀπεδέχθην. 3. pl. a. 1. pass. indic. ἀπεδέχθησαν. th. δέχομαι capio.*
- Ἀποδημέω ὦ peregrè proficiscor; **buypens lands reysen of trekken / of, verreysen / wegh-reysen.** *F. ἦσω. P. ἀποδεδήμηκα. a. 1. ἀπεδήμησα. th. δῆμι.*
- Ἀπόδημος ἔ ο ἢ peregrè agens, absens à patria; **pemand / die buypen's lands reysst.** *ex ἀπό à ab, ἔ Th. δῆμι ἔ ο populus.*
- Ἀποδίδωμι reddo, solvo, do, vendo; **weder-geeven / vergelden / betaalen / geeven / van sich geeven / verkoopen / wegh-geeven.** *3. s. fut. ἀποδώσει. præ. 3. imperat. ἀποδίδοθι ὄτω. præ. infinit. ἀποδίδοειν ἔν, pro ἀποδιδόναι, quod legitur 1 Tim. 5: 4. part. praes. ἀποδίδεις ὄντι ο. imperf. 3. pl. ἀπεδίδεν, pro ἀπεδίδοσαν. F. ἀποδώσω. P. ἀποδέδωκα. a. 1. ἀπέδωκα. a. 2. ἀπέδων ως ω. a. 2. imper. ἀπέδθι. 2. pl. ἀπόδοτε. a. 2. opt. ἀποδώλης η Attice. a. 2. subj. ἀποδῶ ὡς ὦ. a. 2. infinit. ἀποδέναι. part. a. 2. ἀποδὲς ὄντι ο. præ. pass. ἀποδέδομαι. a. 1. pass. ἀπεδόθην. a. 1. pass. infinit. ἀποδοθῆναι. a. 2. med. ἀπεδόμην ἔ ετο. th. δίδωμι do.*
- Ἀποδιορίζω segrego; **af-schepden.** *F. ἴσω. P. ἀποδιώρινα.*

εικα. ex ἀπὸ διὰ ἧ οὐρίζω. Th. ὄρῳ & ὁ terminus.
 Ἀποδοκιμάζω vel ἄω reprobo; **verwerpen**. F. ἄσω. P.
 ἀποδοκίμακα. a. 1. ἀπειδοκίμασα. pres. pass. ἀποδοκί-
 μασμαι. a. 1. pass. ἀπειδοκιμάσθην. a. 1. infin. ἀποδοκι-
 μασθῆναι. th. δοκέω videor.

Ἀποδοχή ἢς ἢ receptio; **aanneeming**. Th. δέχομαι capio.

Ἀπόθεσις εως ἢ depositio; **aflegging**. à verbo ἀποτίθημι
 depono. th. τίθημι.

Ἀποθήκη ἢς ἢ horreum; **schuure**. ἀποθήκην ὧν αἰ horrea.
 ab ἀποτίθημι, in aor. 1. aēt. ἀπέθηκα deposui, quod in
 horreo deponantur ἔ recondantur fruges. th. idem.

Ἀποθησαυρίζω recondo, congero pro thesauro; **tot ee-
 nen schat wegh-leggen**. F. ἴσω. P. ἀποθησαύρικα.
 th. θησαυρός & ὁ thesaurus.

Ἀποθλίβω opprimo; **verdringen**. F. ἴψω. P. ἀποτέθλιφα.
 th. θλίβω premo.

Ἀποθνήσκω morior; **sterben / versterben / op sterben
 liggen**. F. 2. med. ἀποθανῆμαι. P. aēt. ἀπέθνηκα. a. 2.
 aēt. ἀπέθανον. a. 2. subj. ἀποθάνω ἢς ἢ. a. 2. infin. ἀπο-
 θανεῖν. part. a. 2. ἀποθανὼν ἔσα ὄν. th. θνήσκω morior.

Πῶς Ἀποκαθίστημι ἔ ἀποκαθιστάω ὦ, Marc. 9: 12. ἔ ἀποκαθι-
 στῆναι ἔσάνω, Aēt. 1: 6. restituo; **herstellen / weder oprrech-
 ten / weder geeven**. F. ἀποκαθιστήσω. P. ἀποκατέστηκα.
 a. 1. aēt. ἀποκαθίστησα. a. 1. pass. ἀποκαθιστάσθην. a. 1. subj.
 ἀποκαθιστάσθω restituar. compos. ex ἀπὸ ἔ καθίστημι con-
 stituo, quod est ex κατὰ ἔ Th. ἴστημι sto.

Ἀποκαλύπτω détego, revélo, rétego; **openbaaren /
 ontdekkén**. F. ἀποκαλύψω. P. ἀποκεκάλυφα. a. 1. ἀ-
 πεκάλυφα. a. 1. aēt. infin. ἀποκαλύψαι. pres. pass. ἀπο-
 καλύπτωμαι. P. pass. ἀποκεκάλυμμα. a. 1. ἀπεκαλύφθην.
 a. 1. pass. subj. ἀποκαλυφθῶ. a. 1. pass. infin. ἀποκα-
 λυφθῆναι. fut. 1. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. th. καλύπτω
 tego.

Ἀποκάλυψις εως ἢ revelatio, patefactio; **openbaring /
 verlichting**. th. idem.

Ἀποκαρταδοκία εως ἢ intenta expectatio; **ernstige ver-
 wacht**

wachting / het verlangen met opgesteekten hoofde.
*ex ἀπὸ Ἑ καρδοκία, quod est à καρδοκίω, exerto ca-
 pite exspecto. κάρα τὸ indeclinabile, caput. Th. δοκάζω
 exspecto.*

Ἀποκαταλλάττω reconcilio; versoenen. F. ξω. P. ἀποκα-
 τήλαχα. α. ι. αἰ. ἀποκατήλαξα. *ex ἀπὸ Ἑ καταλλάττω
 commuto, reconcilio. Pass. καταλλάττομαι. ex κατὰ Ἑ
 Th. ἀλλάσσω, Atticè ἀλλάττω muto.*

Ἀποκατάστασις εως ἢ restitutio; weder-oprechting. th.
 ἴσημι.

**Ἀποκείμαι σαυ ται seponor, reponor; geset zijn / wegh-
 geleght zijn.** part. pres. ἀποκείμεν ἐν ἡ εἶον. Fut. ἀ-
 ποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην σο το. pres. infin. ἀποκεί-
 σθαι. th. κείμαι.

Ἀποκεφαλίζω amputo caput, decollo; onthoofden. F.
 ἴσω. P. ἀποκεκεφάλικα. α. ι. ἀπεκεφάλισα. th. κεφαλή
 ἢς ἢ caput.

Ἀποκλείω occludo; sluyten. F. ἀποκλείσω. P. ἀποκέκλει-
 κα. α. ι. ἀπέκλεισα. α. ι. αἰ. subj. ἀποκλείσω ἡς ἡ. th.
 κλείω claudo.

Ἀποκόπτω abscindo; af-houwen / af-snijden. F. ἀπο-
 κόψω. P. ἀποκέκοφα. α. ι. ἀπέκοψα. fut. ι. med. ἀπο-
 κόψομαι. th. κόπτω scindo.

**Ἀπόκριμα τὸ τὸ responsum, responsio, decretum; ant-
 woord / bonnis.** th. κείνω iudico.

Ἀποκρίνομαι respondeo; antwoordden. pres. pass. ἀπο-
 κείρομαι. aor. ι. pass. ἀπεκρίθην ἡς ἡ. α. ι. pass. imper. ἀποκρίθητι.
 ἀποκρίθητι ἦτω. 2. pl. α. ι. pass. imperat. ἀποκρίθητε. 2.
 part. α. ι. pass. ἀποκρίθεις εἶσα ἐν. fut. ι. pass. ἀποκρι-
 θήσομαι. α. ι. med. ἀπεκρινάμην ω ατο. th. idem.

Ἀπόκρισις εως ἢ responsio; antwoordt. ἀπόκρισιν διδό-
 ναι responsum dare; antwoord geven. th. idem.

Ἀποκρύπτω abscondo; verbergen / bedekken. F. ἀπο-
 κρύψω. P. ἀποκέκρυφα. α. ι. ἀπέκρυψα. part. pass. ἀπο-
 κέκρυμμαι. th. κρύπτω abscondo.

Ἀπόκρυφός ὁ ἢ absconditus a; verhoogen / heimelijk.
 th. ι.

Ἀπο-

Ἀποκτείνω occido, trucidō. item per mortem tollo, aboleo;
dooden / ombzengen. F. ἀποκτενῶ. P. ἀπ. ἀπέκταυκας
Ἔσκα. Praet. pass. ἀπέκταμαι ἀπέκτασαι ἀπεκταν-
ται. a. 1. ἀπ. ἀπέκτενα occidi. a. 1. subj. ἀποκτείνω ἤσ η.
a. 1. infin. ἀποκτείνειν. part. a. 1. ἀποκτείνων ἀπ. ἀ. 2.
ἀπ. ἀπέκτανον. praet. med. ἀπέκτονα. a. 1. pass. ἀπεκτάν-
θῃω. a. 1. subj. ἀποκτανθῶ ἤσ η. a. 1. pass. infin. ἀποκταν-
θῶμαι. compositum ex ἀπὸ Ἔ Th. κτείνω interficio.

Ἀποκυέω ὦ gigno; baaren. F. ἦσω. P. ἀποκεκύηκα. a. 1.
ἀπ. ἀπεκύησα. ex ἀπὸ Ἔ κυέω ὦ, sum gravidā, quod
idem est cum Th. κύω sum praegnans, in utero gesto. item,
concipio. item, osculor.

Ἀποκυλίω devolvo,volvendo amolior, amoveo; af-
wentelen. F. ἴσω. P. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα.
praet. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω volvo.

Ἀπολαμβάνω recipio; ontfangen / weder-ontfangen /
verkrijgen. F. ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. subj.
ἀπολάβω ἤσ η. P. ἀπολέληφα Ἔ Atticè ἀπέληφα. a. 2.
med. ἀπειλαβόμην & ετο abduxi. Th. λάμβανω capio.

Ἀπόλαυσις εως ἢ fruitio; genieten / genieting. ab ἀπο-
λάύω fruor cum Genit. ex ἀπὸ Ἔ λαύω pro Th. λάω, vi-
deo: item fruor.

Ἀπολείπω derelinquo. item relinquo; laaten / verlaa-
ten. F. ἀπολείψω. P. ἀπολελείφα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2.
part. ἀπ. ἀπολιπὼν ὄντι ὁ. praes. pass. ἀπολείπομαι ἤ
εται reliquus sum; blijven / overblijven. th. λείπω
linquo.

Ἀπολείχω delingo, lambendo aufero. item lingo; lek-
ken / lobbende wegh-neemen. imperf. ἀπέλειχον εσ ε.
F. ἀπολείξω. P. ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. th. λείχω
lambo.

Ἀπολλύω vel ἀπόλλυμι perdo; verderben / dooden / ver-
nielen / den dood aandoen / vernielen / doen ver-
gaan. part. praes. ἀπ. ἀπολλύων ὄντι ὁ vultator; een
verderber. fut. 1. ἀπολέσω. fut. 2. ἀπολώ. a. 1. ἀπ.
ἀπόλεσα. praet. ἀπ. ἀπόλεκα Atticè ἀπολώλεκα. praes.
pass.

pass. δὲπλῦμαι pereō, perdor; vergaan / verlooren
gaan / verderben / sterben. fut. 2. med. δὲπλῦμαι.
a. 2. med. ἀπώλωμαι & ετο. a. 2. med. subj. δὲπλώμαι η
ηται. a. 2. med. infin. δὲπλέοθαι. part. a. 2. δὲπλόμῳ.
prat. med. ἀπέλωλα, Atticè, pro ἀπώλα. part. prat.
med. δὲπλωλῶς ἤκ' ὅς. th. ὄλωμι perdo.

ἵππολογέομαι ἔμαι proprie defendo sermone, loquor pro
alicujus defensione; met woorden verdedigen / sich
(of een ander) verantwoorden / of met woordt
verontschuldigen. imperf. ἀπελογοέομαι ἔμῳ. ἐς ἔ,
έετο έίτο. F. ἥσομαι. P. δὲπλελόγημαι. aor. 1. med. ἀπι-
λογησάμῳ. a. 1. med. subj. δὲπλογήσωμαι. a. 1. pass. ἀ-
πελογήθῳ. th. λέγω.

ἵππολογία ας ἡ defensio quæ fit verbis, sermo pro alicu-
jus defensione; verantwoording / een reeden tot
primant's verdediging. th. idem.

ἵππολύω abluo; af-wasschen. F. δὲπλύσω. P. δὲπλέλυκα.
a. 1. ἀπέλυσα. a. 1. med. ἀπελυσάμῳ. 2. sing. aor. 1.
impr. med. δὲπλύσμαι. th. λύω lavo.

ἵππολύτρωσις εως ἡ proprie redemptio captivi ab hostibus
detenti; verlossing / versoening van een gevangene.
ab δὲπλυτρώω ᾧ, quod est ex δὲπ' ἔλυτρώω ᾧ redimo. th.
λύω solvo.

ἵππολύω dimitto, absolvo, libero; los laten / gaan
laaten / van sich laten / verlaaten / ontslaan. imperf. ἀπέλυον ες ε. F. ὑσω. P. δὲπλέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα. a. 1. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. subj. δὲπλύσω ης η. a. 1. in-
finit. δὲπλύσαι. part. a. 1. δὲπλύσας ανη. pres. pass.
δὲπλύομαι dimittor; afschepd ontfangen / schepden /
verlaaten. imperf. ἀπελυόμῳ & ετο, 3. pl. imperf. ἀ-
πελύοντο. prat. pass. δὲπλέλυμαι. prat. pass. infin. δὲπλε-
λύθαι. part. prat. pass. δὲπλελυμῳ ἐνη ἐνον. a. 1. pass.
ἀπελύθῳ ης η. 3. pl. a. 1. ind. pass. ἀπελύθησαν. a. 1.
subj. pass. δὲπλυθῶ ἤς ἤ. 2. pl. a. 1. subj. pass. δὲπλυθῆτε.
part. a. 1. pass. δὲπλυθεῖς εἶσα ἐν. th. idem.

ἵππομάστομαι abstergo; af-beegen / af-wisschen. F. δὲπο-
μάξο-

μάζομαι. ex ἀπὸ Ἑ Th. μάσσω vel Atticè μάττω abster-
go. F. μάξω. P. μέμαχα. a. 1. ἔμαξα.

Ἀπονέμω tribuo; **geeven / verleenen**. F. ἀπονεμῶ. P. ἀ-
πονεμένηκα. th. νέμω distribuo, tribuo.

Ἀπονίπτω vel ποτιμι ἀπονίπτομαι abluo; **wasschen / af-
wasschen**. th. νίπτω f. ψω lauo.

Ἀποπίπτω decido; **af-ballen**. F. ἀποπλώσω. P. ἀποπέ-
πλωκα. a. 1. ἀπέπεσον. Th. πίπτω cado.

Ἀποπλανᾶω ᾧ seduco; **berleyden**. F. ἴσω. P. ἀποπε-
πλάνηκα. praes. pass. ἀποπλανᾶομαι ᾧμαι aberro; **af-
dwaalen**. praet. pass. ἀποπεπλάνημαι σαι ται. a. 1. pass.
ἀπεπλανήθω. th. πλάνη ἢ error.

Ἀποπλέω abnavigo, navi discedo, solvo; **af-scheepen /
af-baaren**. F. ἀποπλεύσω. P. ἀποπέπλευκα. a. 1. ἀπέ-
πλευσα. th. πλέω navigo.

Ἀποπλύνω abluo; **spoelen / reynigen**. F. ἀποπλυνῶ. P.
ἀποπέπλυκα. a. 1. ἀπέπλυνα. th. πλύνω lauo.

Ἀποπνίγω suffoco, strangulo; **berstikken / verwozgen**.
F. ἀποπνίξω. P. ἀποπέπνιχα. a. 1. ἀπέπνιξα. a. 2. ἀπέ-
πνιγον. praes. pass. ἀποπνίγομαι. P. pass. ἀποπέπνιγμαι.
a. 2. pass. ἀπεπνίγλω ης η. th. πνίγω. F. ξω suffoco.

Ἀπορέομαι ἔμαι dubito, haesito, perplexus sum; **in twij-
fel zyn / twijfelen**. F. ἀπορήσομαι. P. ἑπόρημα. th.
πείρω. transadigo, transfodio.

Ἀπορία ας ἢ inopia consilii; **twijfelmoedigheid / raas-
deloosheid**. ab adj. ἀπορεῖς ἢ ἢ inivus. item hebes,
inops consilii, perplexus, pauper. ex α priv. Ἑ πόρϑ
ἢ ὁ meatus, transitus, item commeatus. a praet. med.
πέπορϑ transivi, verbi Th. πέρω transeo, penetro. Qui
dubitat, ei non patet via, per quam transeat ad id, quod
intendit.

Ἀπορρίπτω abjicio, projicio: rejicio, asperno; **afwer-
pen / verworpen**. F. ἀπορρίψω. P. ἀπερρίφα. a. 2. ἀ-
περρίπον. a. 1. ἀπέρριψα. part. a. 1. ἀπορρίψας αντὶ ὁ
Th. ρίπτω, do precipitem, rejicio.

Ἀπορφανίζω orphanum reddo; **veroorben / gelijk een vade-
sijn**

ſijne kinderen als weefen alleen laat. F. ἴσω. P. ἀπωρ-
φάνικα. a. 1. ἀπωρφάνισα. praet. pass. ἀπωρφάνισμαι. a. 1.
pass. ἀπωρφάνισθω. part. a. 1. pass. ἀπωρφάνισθεις ἐνθ' ὅ.
ex ἀπὸ Ἑ th. ὄρφανός ἔ ὁ pupillus.

Ἀποσκευάζομαι proprie, vasa aufero, removeo, colligo
sarcinas, ut tempore belli, vel in naufragiis, &c.; zijne
dingen pakken / gelijk in de schipbreuk, of verhuysing,
of oorlogh. F. 1. med. ἀσομαι. P. pass. ἀπεσκευάζομαι.
a. 1. med. ἀπεσκευασάμην. ex ἀπὸ Ἑ σκευάζω instruo.
th. σκεῦθ' εθ', τὸ υαs.

Ἀποσκίασμα τὸs τὸ obumbratio; schaduwē. à verbo ἀ-
ποσκιάζω obumbro. F. ἀσω. P. ἀπεσκίακα. P. pass. ἀπε-
σκίασμαι. th. σκιά, ἄs, ἡ umbra.

Ἀποσπάω ᾧ abstraho, edúco, evello; af-trekken / uyt-
trekken. F. ἀσω. P. ἀπέσπακα. a. 1. ἀπέσπασα. praet.
pass. ἀπέσπασμαι. a. 1. pass. ἀπέσπασθω. part. a. 1. pass.
ἀποσπασθεις ἔσα ἐν. th. σπάω traho.

Ἀποσασία αs ἡ defectio; afval / afvallen. à verbo ἀφί-
σημι. th. ἴσημι sto.

Ἀποσάσιον ἔ τὸ repudium, discessio, libellus repudii; echtgē
schepding / schepd-brief. à verbo ἀφίσημι facio absistere,
dissocio. praes. pass. ἀφίσημαι abscedo, deficio. th. idem.

Ἀποσειγάζω proprie tectum removeo, detego; het dak
wegh-neemen / ontdekken. F. ἄσω. P. ἀπεσείγακα.
a. 1. ἀπεσείγασα. à σείγη ηs ἡ tectum. Th. σείγω tego.

Ἀποσείλω ablégo, mitto; senden / uyt-senden / af-sen-
den / heenen senden / wegh-senden. F. ἀπείλω. P. ἀπέσ-
αλκα. a. 1. ἀπέσειλα. a. 2. aēt. ἀπέσαλον. P. pass. ἀπέσαλμαι. a. 2. pass. ἀπέσαλλω. a. 2. subj. pass. ἀπέσα-
λῶ. part. a. 2. pass. ἀπέσαλεις ἐνθ' ὅ. praet. med. ἀπέ-
σολα. th. σείλω.

Ἀποστολή ἡs ἡ apostolatus; apostelschap. th. idem. *Νικητὴν*

Ἀπόστολος ἔ ὁ legatus, apostolus; apostel / gesant / af-
gesant / afgesondene. th. idem. *Act. 1. 25*

Ἀποσειρώ ᾧ damno afficio, privo; schaade doen / bes-
rooven / te kort doen. F. ἀπείρησα. P. ἀπέσειρηκα.

α. 1. αἰτ. ἀπειρένησα. α. 1. subj. ἀπείρησω ἢ ἡ. P. pass. ἀπειρένημαι. part. prat. pass. ἀπειρένημῦ. th. σείρω πρῖνο.

Ἀποσομαίζω proprie memoriter recito. item, allicio ad loquendum; van buypen opseggen: ook, doen spreekken. F. ίσω. P. ἀποσομάτικα. α. 1. ἀποσομάτισα. th. σόμα ατῶ τὸ ος.

Ἀποσρέφω avertō, refero; af-wenden / weder-bzengen / afkeeren / afkeerigh maaken. F. ἀποσρέψω. P. ἀπέσρεφα. α. 1. ἀπέσρεψα. α. 1. imperat. ἀποσρέψον avertite. α. 2. ἀπέσρεφον. pras. med. ἀποσρέφομαι averfor; sich af-keeren / sich af-wenden. α. 2. pass. ἀπέσρεφῶ. 3. pl. ἀπέσρεφον. α. 2. subj. pass. ἀποσρεφῶ. 2. s. ἀποσρεφῆς. th. σρέφω.

Ἀποσυγίω ὠ abhorreo, averfor; afkeer van een saak hebben. cum Accus. ex ἀπὸ ὧ Th. συγίω odio prosequor. Fut. σύξω tanquam ἀ σύγω. σύξ συγὸς ἢ Styx.

Ἀποσυναγωγή ὁ ἢ synagogâ motus a; uyt de Synagoge gewoypen. ex α priv. ὧ συναγωγή ἢς ἢ conventus, synagoga. th. ἄγω duco.

Ἀποτάξομαι vel Atticè ἀπιτάξομαι proprie dimitto cum mandatis. item, renuncio iis, cum quibus mihi nihi commercii esse volo, cum Dat. item valedico; van pets afschepd neemen / afschepd geeben / verlaaten. F. ἀξομαι. P. ἀπιτάξομαι. α. 1. med. ἀπιτάξομαι. α. 1. med. infin. ἀπιτάξασθαι. part. α. 1. med. ἀπιτάξομαι. α. 1. med. infin. ἀπιτάξασθαι. part. α. 1. med. ἀπιτάξομαι. ὁ. th. τάσσω vel τάττω ordino.

Ἀποτελείω perficio; volepndigen. Fut. έσω. Prat. ἀποτελέεκα. Pras. pass. ἀποτελείομαι ἔμαι perficior; volepndigt woypden. prat. pass. ἀποτετέλειομαι. α. 1. pass. ἀποτελέεσθαι. part. α. 1. pass. ἀποτελέεσθαι εἶσα ἐν. th. τέλῳ, εἶ τὸ finis.

Ἀποτίθημι depono; af-leggen. Fut. ἀποθήσω. P. ἀποτίθεικα. α. 2. ἀπέθην. pras. med. ἀποτίθεμαι depono. α. 2. med. ἀπεθέμην ετο ετο. α. 2. med. imperat. ἀπίθεο.

θεσο εἶδω. 2. pl. ἀπόθεθε. a. 2. infin. med. ἀποθίωθαι.
part. a. 2. ἀποθέμεθ' η ον. th. τίθημι pono.

Ἀποτινάσσω excutio, decutio; af-schudden. F. ἄζω. P. ἀποτινάχα. a. 1. ἀπεινάξα. a. 1. imperat. ἀποτινάξον
άτω. part. aor. 1. αἶτ. ἀποτινάξας αντ' ο. Th. τινάσσω
quatio, concutio.

Ἀποτίνω dependo; betaalen. F. ἀποτίσω. P. ἀποτέτικα.
a. 1. ἀπέτισα. Ex δὲ τίνω pro Th. τίω persolvo, luo.
item punio, honoro.

Ἀποτολμάω ὦ audacia utor; sich verstituten. Rom. 10:20.
F. ἕσω. P. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα ης ἡ audacia.

Ἀποτομία ας ἡ severitas; strengighepdt. ab adj. ἀπότομ
μ' ο ἡ abruptus a. praeruptus. (Sic πέτρα ἀπότομ',
rupes praerupta, conscensu difficilis.) per metaphoram
severus, durus, quem precibus flectere nequimus. Th.
τέμνω seco.

Ἀποτόμως severè, praecisè; scherpelijck / strengelijck.
Adv. th. idem.

Ἀποτρέπω avertō, dehortor; afkeeren / ontraaden / af-
keerigh maaken. F. ψω. P. ἀποτέτρεφα. a. 1. ἀπέ-
τρεψα. a. 2. ἀπέτρεπον. pass. med. ἀποτρέπομαι aver-
sor, rejicio, repudio; afkeer van pety hebben. cum
Accus. th. τρέπω verto.

Ἀπυσία ας ἡ absentia; af-weesen / af-zijn. a part. ἀ-
πών εἶσα ὄν absens, verbi ἀπειμι absum. th. εἶμι.

Ἀποφέρω abduco, asporto; heenen bzingen / wegh-
bzingen / wegh-boeren / dzaagen / overdzaagen.
F. ἀπόισω. a. 1. ἀπλώεγκα. a. 2. ἀπλώεσκον. a. 1. pass.
ἀπλώεχθω. a. 1. pass. infinit. ἀπενεχθῶμαι. a. 2. αἶτ. in-
finit. ἀπενεγκεῖν. th. φέρω.

Ἀποφεύγω effugio; ontvlieden. F. ἀποφεύξομαι. a. 2.
ἀπέφυγον. part. a. 2. ἀποφυγὼν ὄντ' ο. th. φεύγω fugio.

Ἀποφθέγγομαι eloquor; spreekken / uyt-spreekken. F. ξο-
μαι. a. 1. med. ἀπεφθέγγάμην ω ατο. 3. sing. a. 1. med.
indic. ἀπεφθέγγατο. th. φθέγγομαι loquor. Duké'w
Act. 2:4.

Ἀποφορρίζομαι exonero, onus expono; ontlasten / ont-
laaden.

- Ιααδεν.** ex ἀπὸ Ἑ φορτίζω onero. F. ἴσω. P. πεφόρτικα.
 à Th. φορτίζω & ὁ navis onus; een scheeps-last. pro quo
 usitatus diminutivum φορτίον & τὸ. onus, sarcina, pro-
 priè quæ humeris fertur. item, quæ navi imponitur.
- Ἀπόχρησις** εὖς ἢ propriè consumptio rei per usum. item
 usus; het verteeren door het gebruik; ook, het ge-
 bryuk. à verbo ἀποχρέομαι ὤμαι abutor. item utendo
 consumo; misbryuken / dooz het gebryuk verteer-
 ren. F. ἴσομαι. P. ἀποκρέομαι. Thema χρέω ὤ com-
 modato do.
- Ἀποχωρέω** ὤ discedo; scheidten / wegh-gaan / wijken.
 F. ἴσω. P. ἀποκεχώρηκα. a. i. ἀπεχώρησα. part. a. i. ἀπο-
 χωρήσας αἰῶ ὁ ex ἀπὸ Ἑ Th. χωρέω cedo.
- Ἀποχωρίζω** idem quod χωρίζω separo; scheidten / schif-
 ten. ab adv. χωρὶς sine. F. ἴσω. P. ἀποκεχώρικα. pres.
 med. ἀποχωρίζομαι discedo; scheidten / wegh-wij-
 ken. a. i. pass. ἀπεχωρίζω. 3. s. ἀπεχωρίζη. a. i.
 pass. infin. ἀποχωρίζωμαι. th. χωρὶς separatim.
- Ἀποψύχω** exanimor, exspiro: animo cōcido; mismoes-
 digh worden / den geest geeven: aan 't herte beswij-
 ken. F. ξω. P. ἀπέψυχα. a. i. ἀπέψυξα. th. ψύχω fri-
 gefacio.
- Ἀπρόσιτος** & ὁ ἢ inaccessible a; ontoegankelijk. ex a
 priv. Ἑ ἀπροσιτός & ὁ accessu facilis, à verbo ἀπροσιμι adeo,
 accedo, cum Dat. quod est ex ἀπὸ Ἑ εἶμι eo. th. ἴω eo.
- Ἀπρόσκοπος** & ὁ ἢ sine offendiculo; sonder aanstoot te
 geeven / ongergerlijk. ex a priv. Ἑ ἀπροσκοπή ἢ ἢ of-
 fendiculum, scandalum, à verbo ἀπροσκοπέω offendo, im-
 pingo. F. ψω. P. ἀπ. ἀπροσκόφα. pres. med. ἀπροσκέ-
 κοπα, hinc est ἀπροσκοπή. th. ἀπροσκόπω scindo.
- Ἀπροσωπολήπιος** adv. sine faciei respectu; sonder aan-
 neeming des persoons. ab adjct. ἀπροσωπόληπιος &
 ὁ ἢ quod est inusitatum. ἀπροσωπόληπιος & ὁ faciei ac-
 ceptor. th. ὀπλομαι video.
- Ἀπρῆστος** & ὁ ἢ immunis à lapsu, peccato; byn van
 (stooten / of mis-treedden / of) strupkelen. ex a
 priv.

priv. Ἐ πλαισὸς à verbo Th. πλάω impingo, offendo.

Ἀπλομαγ tango; aanraaken / raaken / batten. cum Genit. imperf. ἠπλόμω & ετο. F. ἄψομαγ. a. i. med. ἠψάμω ω ατο. a. i. med. subj. ἄψομαγ ἠ ηται part. a. i. med. ἄψάμωθ η ον. th. ἄπλω.

Ἀπτοω accendo: necto; ontsteeken; knoopen / binden. F. ἄψω. P. ἠφα. a. i. ἠψα part. a. i. ἄψας κηθ ο cum Accus.

Ἀπωθέομαγ ἔμαγ repello, abjicio; verstootten / verwerpen. i. pl. pres. subj. med. ἀπωθέομεθα pro ἀπωθεώμεθα. F. ἀπόσομαγ. a. i. med. ἀπωτάμω ω ατο. ex ἀπὸ Ἐ Th. ὠθέω trudo, pello. F. ὠσω. P. ὠκα.

Ἀπώλεια as ἡ exitium; verderf / verderbing / verlies / doodt / ondergang. à verbo ἀπώλλομαι perdo. Ex ἀπὸ Ἐ Th. ὀλλύμι perdo.

Ἀρα ἄς ἡ preces. item diræ; gebedt / verbloeking. affine Hebræo קָרַן. Hinc est δέχομαι ἄμαγ cum Dat. precor. item, imprecor mala.

Ἐρα Adv. interrogandi utrum, an? dan / ook? th. ἄρα.

Ἐρα Conj. ergo, utique, nempe; soo dan / doch / namelijk. τί ἄρα quidnam; wat doch? ἐπεὶ ἄρα alioquin; want anders.

Ἐραγε nempè, fortè; immerg / soo dan / eenigsints / misschien. th. idem.

Ἐργέω ὦ otior; leedigh zijn. F. ἠσω. P. ἠργηκα. a. i. ἠργησα. th. ἔργον & τὸ opus.

Ἐργός ἡ ὀ albus: item otiosus, piger; wit: ook, leedigh / lup / ydel. contractè pro ἀεργός. ex a priv. Ἐ ἔργον & τὸ opus.

Ἐργύρεθ contractè δέγυρῆς. in f. g. δέγυρῆν contractè δέγυρῆ. in n. g. δέγυρῆον contractè δέγυρῆν. argenteus a om; 't geen van silber is / van silber. in nom. pl. δέγυρῆα contractè δέγυρῆθ. in accus. pl. δέγυρῆς contractè δέγυρῆς. th. ἀργυρος.

Ἐργύριον & τὸ pecunia, nummi argentei; geldt / silbere penningen. th. idem.

Ἀργυροκόπος ὁ ἀργενταριος, argenti signator; silbers
smit. ex ἀργυρος ὁ argentum, ἔκοπος ὁ labor,
contusio, quod est à prat. med. κίκοπα τίτῳδι, quia cir-
ca argentum elaborandum versatur. à Th. κόπῳ scindó.

Ἀργύρος ὁ argentum; silber. sic dicitur à candore.
ἀργός ἢ ὄν albus, moneta argentea.

Ἀρέσκεια ας ἢ placitum; behaaglijkheid. ab ἀρεσκῶ ὁ
blandus. ἀρεσκέομαι blandior, Col. 1: 10. th. ἀρέσκω.

Ἀρέσκω placeo, placo; behaagen / versoenen.
imperf. ἠρέσκον. pras. imperat. ἀρέσκε ἔτω. part. pras.
ἀρέσκων ὄνῳ ὁ. F. ἀρέσω P. ἠρέκα. a. 1. ἠρέσα. a. 1. in-
finit. ἀρέσας. part. aor. 1. ἀρέσας ἄνῳ ὁ. in f. g. ἀρέ-
σασα, ἀρέσασης ἢ.

Ἀρετός ἢ ὄν gratus a um; behaaglijk. ἀρετόν ἐστὶν equum
est; het is behoorlijk. derivatur à prat. pass. ἠρεσμαι
ἠρεσας ἠρεσας. ἀρετὰ ὦν τὰ placita. th. idem.

Ἀρήν vide (sict) ἀρε.

Ἀρετή ἢ ὄν virtus; deughd.

Ἀριθμέω ὦ numero; tellen. F. ἠσῶ. P. ἠείθμηκα. a. 1.
ἠείθμησα. a. 1. infinit. ἀριθμήσας. prat. pass. ἠείθμημαι
σας τας. in 3. pl. ἠείθμησας. part. prat. pass. ἠείθμησας
ἢ ὄν th. ἀριθμός.

Ἀριθμός ὁ numero; getal. Job. 6: 10. τὸ ἀριθ-
μὸν, ubi deficit κατὰ, pro κατὰ τὸ ἀριθμὸν, numerò.

Ἀεσάω ὦ prandeo; middaggh maal (eeten / of) hou-
den. F. ἠσῶ. P. ἠείσηκα. a. 1. ἠείσησα. a. 1. imperat.
ἠείσησον ἄτω. th. ἠεσον.

Ἀριστερός ὁ ὄν sinister a um, infustus; slinkig/
ongelukkigigh / schaadelijk.

Ἀριστόν ὁ τὸ prandium; middaggh-maal. q. d.
ἀόριστον non definitum; onbestemt. Alii ab ἠεῖ mané.

Ἀρκτός ἢ ὄν sufficiens; genoegh. th. ἀρκέω.

Ἀρκέω sufficio: arceo; genoegh zijn; hinderen /
beletten. hinc latinum arceo. Fut. ἀρκέσω. P. ἠρκεκα.
pras. pass. ἀρκέομαι ἔμαι acquiesco; sich vernoeegen
laaten / vernoeegt zijn. P. pass. ἠρκεσμαι. a. 1. ἠρκε-
σω.

- δλω. fut. 1. pass. δρεοθήσομαι. cum Dat.*
ΑΨΚΤΟΣ ὁ ἢ *ursus a; beer.*
ΑΨΜΑ τὸ *currus; een waagen. Th. ἄρω apto.*
Ἀρμός ὁ *commisura, compages; t'saamen-boeghsel.*
th. idem.
Ἀρμόζω *apto, quadro, convenio; toe-bereyden / ver-*
cieren / toe-passen. F. ἀρμόσω. P. ἄρμοκα. a. 1. med.
ἄρμοτάμην. th. idem.
ΑΨΝΕΨΜΑΙ ἔμαι *nego, abnego, recuso; looches-*
nen / verloochenen / missaaken / versaaiken / wep-
geren. imperf. ἄρνεόμην ἔμην. F. δρνήσομαι. P. ἄρνη-
μαι. a. 1. med. ἄρνησάμην, ἄρνήσω, ἄρνήσατο. 1. pl. ἄρνη-
σάμεθα. 2. pl. ἄρνήσαθε. 3. pl. ἄρνήσαντο. a. 1. med. subj.
δρνήσομαι ἢ ηται. a. 1. med. infin. δρνήσασθαι. part. a. 1.
δρνησάμενος ἢ ον.
Ἀρνίον ὁ τὸ *agnus, agnellos; lam / lammeken. diminu-*
tivum à Th. ἄρς δρνός ὁ ἢ agnus a.
Ἀροτράω ἄρω *aro; ploegen. F. ἄσω. P. ἄροτράκα, 1 Cor.*
9: 10. th. ἄρω aro.
Ἀροτρον ὁ τὸ *aratrum; ploeg. à Th. ἄρω aro. F. δρῶσω.*
P. ἄροκα. a. 1. ἄροσα. prat. pass. ἄρομαι σαι ται. unde
sunt ἄροτρη ἄρος ὁ arator ἔ ἄροτρον ὁ τὸ aratrum.
Ἀρπαγή ἢ ἡ *rapina; roof rooving. th. ἀρπάζω.*
Ἀρπαγμός ὁ ἢ *idem; roof / rooving. th. idem.*
ΑΨΠΑΨΖΩ *rapio; rooben / met geweld neemen / grū-*
pen / rukken / wegh-rukken / wegh-neemen. F. ἀρ-
πάσω. ἔ Doricé ἀρπάζω P. ἄρπακα. a. 1. ἄρπασα. P.
pass. ἄρπασμαι. a. 1. pass. ἄρπάσθην. a. 2. pass. ἄρπάγην.
P. med. ἄρπαγα.
Ἀρπαξ ἄρπαγος ὁ *rapax; roober / roofachtigh / grū-*
pende. th. idem.
ΑΨΡΑΒΩΝ ἄρνος ὁ *arrhabo, arrha, vox origine Hebr.*
ἰσραηλ Latinè pignus; onderpandt.
Ἀρραφός ὁ ἢ *infutilis; sonder maat. ex a privat. ἔ*
ραφὴ ἢ ἡ sutura. q. d. sine sutura. à Th. ῥάπλω suo,
consuo. F. ψω. P. ἔρραφα. a. 1. ἔρραψα.

A' P' P' H N εν⊕ ο mas, seu masculus; man / manneken.

A' ρρητ⊕ & ο η ineffabilis; onuitspreeklijk / daar men geen reeden van geeven kan. ex a priv. Ἐρητός dicitur. ῥῶ duplicatur εὐφωρίας ἕνεκα. Th. ῥέω dico.

A' ρρωσ⊕ & ο η aegrotus a; krank / stek. ex a priv. Ἐρωσός roboratus, Th. ῥώνυμι, roboro.

A' P Σ ἀρνός ο η agnus a; een lam.

A' ρσενοκοίτης & ο cinædus; die by mannen ligt. ex ἄρσεν εν⊕ τὸ mas Ἐ Th. κοίτη ης η cubile, concubitus.

A' ρσω εν⊕ ο Ἐ ἄρσεν εν⊕ τὸ mas; man / manneken. th. ἄρρω.

A' P T E' M Ω N ον⊕ ο ártemo. h. e. velum navis maximum; raazepel / het grootste zepl van 't schip. q. ab ἀρτέω suspendo.

A' P T I nunc, modò, adhuc; nu / nu terstondt / tegenwoordigh. adv. 1 Joh. 2: 9. ἕως ἄρτι hucusque; noch / tot noch toe / tot nu toe. ἀπ' ἄρτι ex hoc tempore, jam nunc, nuper; van nu / van nu aan.

A' ρλιγέννητ⊕ & ο η recens genitus, modò natus; nieuw geboren. ex ἄρτι nunc, Ἐ γεννητός generatus, 1 Pet. 2: 2. th. γείνομαι.

A' P T I O Σ α ον perfectus a um, integer; volmaakt.

A' P T O Σ & ο panis, cibus; broodt.

A' P T Y' Ω condio, apparo, instruo; besprengen / smaakkelijck maaken. F. ἀρτύσω. P. ἤρτυκα. a. i. ἤρτυσα. P. pass. ἤρτυμαι. part. prat. pass. ἤρτυμεν⊕.

A' ρχάγγελ⊕ & ο archangelus; archangel / arts-engel. q. d. ἀρχων ἀγγέλων, princeps angelorum componitur ex δεξι Ἐ ἀγγελ⊕. δεξι idem est quod ἀρχων princeps, sed extra compositionem non est usitatum. Nominibus verò, cum quibus componitur, praeponi solet. th. ἀγγέλω.

A' ρχαῖ⊕ αἶα αἶον antiquus a um; oudt / lang. ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων, jam pridem. th. ἀρχή.

A' P X H' ἡς η principium, principatus, imperium, extremum seu extrema pars; begin / oberhepδ / heerschappp / hoek. *Ink. ad Act. 10: 11.*

A' ρχην

- Ἀρχηγός ἔ ὁ princeps, Dux; oberste/ leidsman/ Hoofst.
 ex ἀρχῶν ἔ Th. ἡγέομαι ducō: *Μένανδ. αὐτ. 3: 14.*
- Ἀρχιερατικός ἢ ὄν pontificius; Hooge-priesterlijk. th. ἱε-
 ρός ἔ ὁ sacer.
- Ἀρχιερεὺς ἔ ὁ ἔ Atticè ἕως ὁ pontifex; Hooge-priester/
 Overpriester. q. d. ἀρχῶν τῶν ἱερέων princeps sacerdo-
 tum. th. idem.
- Ἀρχιποίμην εν ὁ pastorum princeps; oberste herder.
 ab ἀρχῆ ἔ th. ποιμὴν εν ὁ pastor. q. d. ἀρχῶν τῶν
 ποιμένων.
- Ἀρχισυνάγωγος ἔ ὁ rector synagogæ; oberste der Syn-
 nagoge. Th. ἄγω ducō.
- Ἀρχιτέκτων εν ὁ architectus, fabricorum princeps; bouw-
 meester. th. τεύχω struo, fabricor.
- Ἀρχιτελώνης ἔ ὁ. q. d. ἀρχῶν τῶν τελωνῶν, magister pu-
 blicanorum; oberste der Tollenaaren. th. τέλος fi-
 nis: vestigal.
- Ἀρχιτείκλιος ἔ ὁ architriclinus, symposiarcha; Hof-
 meester. ex ἀρχῆ, τρεῖς, ἔ th. κλίνω.
- Ἀρχομαι incipio; beginnen. imperf. ἡρχόμην ἔ ετο. F.
 med. ἀρχομαι ἡ εταμ. a. i. med. ἡρχάμην ω ατο. a. i. med.
 subj. ἀρχώμαι ἡ ηταμ. a. i. med. infinit. ἀρχασθαι. part.
 a. i. med. ἀρχάμενος ἐνη εγον. th. ἀρχῆ.
- Ἀρχω impero; gebieden / oberste zijn. cum Genit. F.
 ἀρχω. P. ἡρχω. th. idem.
- Ἀρχων εν ὁ princeps; oberste. ἀρχόμενος subditus;
 onderdaan / onder-gesteld. th. idem.
- ἈΡΩΜΑ τὸ τὸ ἀρώμα; specerij. ἀρώματα εν τὰ aromata.
- Ἀσάλευτος ἔ ὁ ἢ inconcussus a; onbeweeglijk. ex α priv.
 ἔ σαλευτός agitatedus, ἀ σαλεύω agito. Th. σάλας ἔ ὁ sa-
 lum, mare.
- Ἀσβεστός ἔ ὁ ἢ inextinguibilis; onuitblusschelijk. ex α
 priv. ἔ σβεστός, quod est ἀ Th. σβέννυμι vel σβεννύω ex-
 tinguo.
- Ἀσέβεια as ἢ impietas; godloosheidt. th. σέβω veneror.
- Ἀσέβειω ἢ impiè ago; godlooslijk leeven / godlooslijk
 doen.

- doen. F. ἀσεβήσω. P. ἠσέθηκα. a. i. ἠσέθησα, *Juda*
vers. 15. th. idem.
- Ἀσεβής εἶ οἱ ἢ impius a; godloos, ex a priv. ὅ Th.
 σέβω colo.
- Ἀσελγεία ας ἢ lascivia, obscenitas; ontuchtigheidt /
 geplheid / dertelheid / wulpsheid. à Th ἈΣΕΛ-
 ΓΗΣ εἶ οἱ ἢ lascivus a; gepl / dertel / wulps. ἀσελ-
 γείω ὅ ἀσελγαίνω libidinor, lascivio. ex a privativo ὅ
 σέλγη ης ἢ nomen urbis, cujus cives probierant.
- Ἀσημῶς εἶ οἱ ἢ obscurus, ignobilis; onbermaart. ex a
 priv. ὅ Th. σῆμα τῶ τὸ signum.
- Ἀσθένεια ας ἢ infirmitas; krankheid / swakheid. th.
 θένω valeo.
- Ἀσθενέω ὡ ἀgroto, infirmus sum, h. e. rudis. item infir-
 mor; swak / verswak / krachteloos / krank (zijn /
 of) worden. imperf. ἠσθενέον εν. F ἀσθενήσω. P. ἠσθενή-
 κα. a. i. ἠσθενήσα. part. pres. ἀσθενέων ὦν, ἐσθηῶ ἔσθη οἱ
 agrotus, rudis in doctrina: Dat. pl. ἀσθενέσιν ἔσιν.
 ἀσθενέσασα ἔσα ης ἢ. part. a. i. ἀστ. ἀσθενήσας ἀσθηῶ οἱ.
 ἀσθενήσασα ης ἢ. th. idem.
- Ἀσθενήματα τῶ imbecillitas; swakheid. th. idem.
- Ἀσθενής εἶ οἱ ἢ infirmus, agrotus; krachteloos / krank /
 swak. ex a priv. ὅ ἀσθενῶ εἶ οἱ τὸ robur. th. idem.
- Ἀσιάρχης εἶ οἱ ἢ Asiæ princeps; oberste van *Asien*. quasi
dicas ἀρχων τῆ Ἀσίας. Αστ. 19: 30. th. ἀρχή.
- Ἀσιλία ας ἢ inedia; sonder eeten. th. σίτῶ εἶ οἱ frumentum.
- Ἀσιτῶς εἶ οἱ ἢ jejunos a; sonder eeten, ex a priv. ὅ th.
 σίτῶ εἶ οἱ cibus.
- Ἀσκεῖν ὡ exerceo, doceo, orno; sich oeffenen /
 leeren / verciereren. Fut. ἠσκῶ. P ἠσκηκα. aor. i. ἠσκησα.
- Ἀσκοῦς εἶ οἱ ἢ uter, utris; leederen-flesche / een bok-
 ken- (of gepten-) vel / daar men wijn (of olye) in doet.
- Ἀσμεῖως libenter, cum gaudio; blijdelijk / geerne. adv.
 derivatur à Th. ἈΣΜΕΝΟΣ εἶ οἱ gaudens, libens.
 pro ἠσμεῖω, à prat. pass. ἠσμεῖν verbi ἠδῶ oblecto. In
 comparativo ἀσμεῖερος, superl. ἀσμεῖστα.
- Ἰνκεν ἀδ Αετον: 2: 41.* Ἀσοφῶς

Ἀσοφῶς ὁ ἢ insipiens; **onwys**. ex a priv. ὅ Th. σοφὸς sapiens.

Ἀσπάζομαι saluto, complector, amplector; osculor; **groeten / begroeten / omhelzen**. imperf. ἠσπάζομαι. F. ἄσπασομαι. a. i. med. ἠσπασάμην ω ατο. a. i. med. imperat. ἄσπασαι ἄστω. a. i. med. subj. ἄσπασωμαι ἠται. part. a. i. med. ἄσπασάμενος. compositum ex α, quod est ab ἅμα simul, ὅ σπάω traho, ubi salutandum attrahimus ὅ in ejus amplexum ruimus.

Ἀσπασμός ἔ ὁ salutatio, amplexatio; **groeting / groeten / begroeting**. th. idem.

Ἀσπιλῶς ὁ ἢ immaculatus; **onbeblekt / onbesmet**. ex a priv. ὅ Th. σπιλῶς ὁ macula, labe.

Ἀσπίς ἰδῶς clypeus. item genus serpentis, aspis; **schildt: ook een soort van slangen**. ὑπεροσπίζω defendo. ὑπεροσπισῆς ἔ ὁ protector.

Ἀσπονδῶς ὁ ἢ implacabilis, foedifragus; **onversoenslyk**. qui nobiscum foedus inire non vult. ex a priv. ὅ σπονδή ἦς ἢ libatio, item foedus, à Th. σπένδω libo. F. σπείσω. Fut. med. σπείσομαι. aor. i. med. ἐσπεισάμην. praet. med. ἐσπονδά. unde est σπονδή ἦς ἢ.

Ἀσάριον ἔ τὸ assarius, obolus Italicus; **Assarion**; een vierde gedeelte van een onçe, een penninxke, dat wat meer dan een halve stuyver doet. Th. Latin. as assis.

Ἀσσον Adv. propè; **dicht**. idem quod ἐγγύς, πλησίον. cum Dat. ὅ Genit. ἄσσον etiam vertitur propius. in comparat. ἐγγύων ὅ ἕσων. Pro ἕσων dicitur ἄσων unde est neutrum ἄσων. Act. 27: 13.

Ἀσατέω ὦ incertis sedibus vagor; **geen vaste woonplaats hebben**. Fut. ἠσάω. P. ἠσάτηκα. a. i. ἠσάτησα. ab ἄσταῶς ὁ ἢ instabilis, quod est ex a priv. ὅ σταῶς ἔ ὁ qui stat. Them. ἴστημι.

Ἀσεῖ εἶα εἶον venustus a um; **schoon**. à Th. ἄστυ εἶον τὸ urbs.

Ἀστήρ ἄστῆρ ὁ stella; **sterre**. q. αὐστῆρ. ab αὐά splendo.

Α'σθεκλῶ & ὁ ἢ instabilis, infirmus; **onvast / onbes**
vestight. ex a priv. Ἐσθεκλὸς confirmatus. à Th.
 σθείζω. F. ξω. P. ἐσθεκλα stabilio.

Α'σοργῶ & ὁ ἢ charitatis expers, in quo σοργὴ h. e. natu-
 ralis amor planè extinctus est; **sonder natuurlijke lief-**
de / in welke de natuurlijke liefde is uyt-gebluscht.
 Th. σείρω diligo. F. σείρω. P. ἐσεργα. P. med. ἐσοργα,
 unde est σοργὴ ἢς ἢ.

Α'σοχέω ὦ à scopo aberro; **van het voozgestelde wit**
afwijken. F. ἀσοχῆσω. P. ἠσόχηκα. a. i. ἠσόχησα. ex
 a Ἐ Th. σοχάζομαι collimo.

Α'σραπή ἢς ἢ fulgur; **bliksem / schijnfel.** th. ἀσράπια.

Α'ΣΡΤΑΠΤΩ fulguro; **bliksemen / blinken.** F. ἀ-
 σράψω. P. ἠσραφα. prat. med. ἠσραπα, unde ἀσραπή ἢς ἢ.

Α'σργν & τὸ fidus, astrum; **gesternie / sterre.** ζώδιον mul-
 tas complectens stellas. Th. ἀσρη.

Α'σύμφωνῶ & ὁ ἢ absonus, discors; **oneeng.** ex a priv.
 Ἐ σύμφωνῶ & ὁ ἢ consonus. ex συν Ἐ th. φωνή.

Α'σύνειῶ & ὁ ἢ desipiens, amens; **onverstandigh / on-**
weetende. ex a priv. Ἐ συνελὸς ἢ ὁ perspicax, intelli-
 gens. à συνίημι intelligo. th. ἔω mitto.

Α'σύνθειῶ & ὁ ἢ foedifragus a; **verbond-breeker.** q. &
 σύνθειῶ qui non stat pactis. συνίδημι compono, paciscor.
 ἀσυνθεσία ας ἢ violatio foederis. th. τίδημι.

Α'σφάλεια ας ἢ securitas, veritas; **seekerhepd / versee-**
kerthepd / sonder gebaar. th. σφάλλω.

Α'σφαλῆς ἐῶ ὁ ἢ certus, minimè lubricus, tutus à lapsu;
seeker / niet slipberigh / bezijd vooz den val. ex a
 priv. Ἐ Th. σφάλλω supplanto, labefacto, evertio. F.
 σφαλῶ. P. ἐσφαλκα. P. pass. ἐσφαλμα. hinc σφάλμα τῶ
 τὸ lapsus, erratum.

Α'σφαλίζω munio; **verseekeren / sterk maaken / bestis-**
gen. F. ἴσω. P. ἠσφάλικα. P. pass. ἠσφάλισμα. a. i.
 pass. ἠσφαλίθω. a. i. med. ἠσφαλισάμην ω ατο. ἠσφα-
 λίσαντο. 2. pl. a. i. med. imperat. ἀσφαλίσαοθε. th. idem.

Α'σφαλῶς adv. tutò, certè; **seekerlijk,** th. idem.

Α'χη-

Αἰσχρονία ᾧ indecorè ago; ongeboeglijk / ongeschik-
telijk handelen. F. ἴσω. P. ἡσχρόνεια. th. ἔχω.

Αἰσχροσύνη ης ἡ foeda actio, cum turpissimis conjuncta ge-
stibus; schaamte / schandelijkhejdt / schaadelij-
ke gebeerte. χῆμα enim inter alia significat gestum.
th. idem.

Αἰσχρῶν οὐδὲ ὁ ἡ indecorus a. propriè ubi non adhibentur
boni gestus; ongeboeglijk / ongeschikt / oncierlijk.
ex a priv. Ἐ χῆμα τὸ τὸ habitus, gestus, figura.
Them. ἔχω.

Ἀσώτεια ας ἡ profusio, luxus, luxuria, vita dissoluta;
overdaadighejdt / overdaadt. ab ἄσῳτῳ ἔ ὁ ἡ lu-
xuriosus a. ex a priv. Ἐ σῳτὸς quod est à σῳζῶ conser-
vo. q. d. non servatus. scil. per metony. subj. ponitur
possessor pro re possessa. Et is dicitur servari (saltem tem-
poraliter) cujus patrimonium Ἐ facultates servantur.
Th. σῳος ἔ ὁ salvus.

Ἀσώτως profusè, luxuriosè; overdadighlijk. Adv. th. i.

Ἀτακτέω ᾧ inordinate me gero; sich ongereegelt dzaa-
gen. Fut. ἀτακτήσω. Praet. ἠτάκληκα. aor. i. ἠτάκλησα.
th. τάσσω.

Ἀτακτῶ ἔ ὁ ἡ inordinatus, confusione gaudens. onge-
reegeldt. ex a priv. Ἐ τακτὸς ordinatus. à Th. τάσσω
vel Atticè τάρτω ordino.

Ἀτάκτως adv. inordinate; ongereegeldt. th. idem.

Ἀτεχνῶ ἔ ὁ ἡ liberis carens; sonder kinderen / die geen
kinderen heeft. ex a privat. Ἐ τέχνη ἔ τὸ proles. Th.
τίκτω pario.

Ἀτενίζω oculos in aliquem defigo; de oogen ergens op ^{Duker}
houden / sterk aansten. F. ἀτενίσσω. P. ἠτένικα. a. i. ^{in Act. 1.}
ἠτένισα. aor. i. infin. ἀτενίσσας. part. a. i. ^{11:10.} ἀτενίσσας
αυλὸς ὁ. cum Dat. ab ἀτενὴς ἕως ὁ ἡ intentus a. Ubi a non
est privativum sed intensivum, ab ἄγαν valde. Th. τείνω.

Ἀτερ absque; sonder. adv. cum Gen.

Ἀτιμάζω contumelia afficio; oneere aandoen / onteeren. ^{Duker ad}
F. ἄσω. P. ἠτίμακα. P. pass. ἠτίμασμαι. a. i. ἠτιμάσθω ^{Act. 5:4}
A. I.

- α. i. pass. infin. ἀτιμάζομαι ἀτιμάζομαι **foedo; onteeren**. Rom. 1: 24. in media forma. Th. τίω.
- Α'τιμία ας ἡ dedecus, ignominia; **oneere / schande**. th. i.
- Α'τιμῶ & ὁ ἡ inhonoratus a; **ongeeert / veracht**. ex a priv. Ἔ τιμή ἡς ἡ honor. Th. τίω.
- Α'τιμῶ ω dedécoro; **schandelyk handelen / onteeren**. Fut. ὠσω. P. ἠτίμωναι. P. pass. ἠτιμώμαι. part. prat. pass. ἠτιμώμενος, Marc. 12: 4. Th. τίω.
- Α'ψίς ἴδος ἡ vapor; **damp**. Th. ἀψὶς & ὁ flatus.
- Α'τομος & ὁ ἡ insectilis, individuus; **dat niet kan gedeelt worden**. ex a priv. Ἔ τόμος & ὁ pars resecta. Th. τίμωνω leco, 1 Corinth. 15: 52. ἐν ἀτόμῳ (dat. sing. g. n.) in momento. ponitur adverbialiter, q. d. illicò; **haastelyk / suellyk / in een punt**. Notatur tempus minimum. οἱ ἀτομοὶ ab Epicuro dicebantur minutissimi illi pulvisculi seu corpuscula individua, quae, infusis per fenestram solis radius, in inani videmus volitare.
- Α'τοπος & ὁ ἡ insolens, non conveniens, protervus; **onbehoorlyk / ongeschikt**. ex a priv. Ἔ Th. τόπος & ὁ locus.
- Αὐγάζω illucesco, illustro; **schijnen / lichten / bestralen**. F. ἄσω. P. ἠύγαχα. aor. i. ἠύγασα. part. pass. ἠύγατα. αὐγασμα τος τὸ splendor. th. αὐγή.
- ΑΥ'ΓΗ ἡς ἡ splendor, diluculum, lux; **schijnfel / da geraadt / licht**.
- Αὐθαδέης εὐς ὁ ἡ q. d. ἐαυτῶν αἰδῶν sibi placens, qui se ipsum admiratur, aliisque se anteponeit; **eygenstanigh / die sich selven behaagt / eygendunkigh**. ex αὐτὸς ipse Ἔ Th. αἰδέω ὦ placeo. F. ἦσω. P. ἠδῆχα. τ. mutatur in θ ob sequentem vocalem aspiratam.
- Αὐθαίρετος & ὁ ἡ voluntarius; **gewilligh**. ex αὐτὸς ipse, Ἔ αἰρετὸς eligendus, ab αἰρέομαι ἔμαι eligo. th. αἰρέω capio.
- Αὐθεντέω ὦ autoritatem usurpo in aliquem; **overtymant heerschen**. cum Genit. Fut. ἦσω. Prat. ἠὐθεντήχα. à nomine αὐθεντής & ὁ. q. αὐτόθεν. idem quod αὐτοφόνος qui sua manu perimit, eadem infert. autor cadis. per syn.

Syn. speciei autor quilibet. ex αὐτὸς ipse Ὁ Th. ἔντεα ἡ τῶ
arma.

Αὐλίω ᾧ tibia cano; fluyten / op de fluyte speelen. F.
αὐλήσω. P. ἠύληκα. a. i. ἠύλησα. th. αὐλός.

ΑΥ' Λ Η ἡ ὁ locus subdialis, apertus, ante magnatum
ædes, atrium, aula, palatium. *item* stabulum subdiale,
qualia sunt ovium septa; boozhof / saale / stal / hof.

Αὐλητής ὁ tibicen; fluyter / pijper. th. idem. αὐλός.

Αὐλιζομαι diversor, pernoco; overnachten / bernach-
ten. *imperf.* ἠύλιζόμεν & ετο. F. ἴσομαι. P. ἠύλισμαι.
a. i. *pass.* ἠύλιθην. th. αὐλή.

ΑΥ' Λ Ο' Σ ὁ tibia; fluyte. *affine verbo* ἄω vel ἄημι flo.
spiro, 1 Cor. 14: 7.

Αὐξάνω augeo, cresco; vermeerderen / wasdom geeven /
wassen / opwassen. F. αὐξήσω. P. ἠύξηκα. a. i. ἠύξη-
σα. a. 2. ἠύξανον. *prat.* *pass.* ἠύξημαι. a. i. *pass.* ἠύξη-
θην. aor. i. *pass.* subj. αὐξήσω. Semel (Eph. 2: 21.) legi-
tur αὐξήσθαι ab αὐξω eis ὁ pro αὐξάνω. th. αἰέζω augeo.

Αὐξησις εως ἡ incrementum, augmentum; vermeerde-
ring / wasdom. th. idem.

ΑΥ' Ρ Ι Ο Ν *adv.* cras; morgen / des anderen daags.

ΑΥ' Σ Τ Η Ρ Ο' Σ ἁ ὁν austerus a um; straf.

Αὐτάρκεια ας ἡ sufficientia, id quod sufficit; genoegsaam-
heyd / vergenoeging. th. ἀρκέω *propulso*: sufficio.

Αὐτάρκης εἶ ὁ ἡ contentus; vergenoegt. th. idem.

Αὐτοκατάκριτος ὁ ἡ suopte judicio condemnatus; by
sich selven veroordeelt. *ex αὐτὸς ipse*, Ὁ κατάκριτος
damnatus. th. κρίνω *judico*.

ΑΥ' Τ Ο' Μ Α Τ Ο Σ ἡ ὁν sponte agens, spontaneus; van
zelfs / byzwilligh / sonder bedwang. *videtur ortum*
ex αὐτὸς Ὁ μάω *desidero*, cupio.

Αὐτόπτης ὁ ἡ testis oculatus, qui ipse vidit; een getunge /
die het zelfs gesien heeft. *ex αὐτὸς* Ὁ ὀπλάνω *video*. th.
ὀπλομαι *video*.

ΑΥ' Τ Ο' Σ ἡ ὁ ipse, a um; die / de selve / hem / hy /
hy selve; sy / sy selve; dat selve.

Αὐτῶ ἀδν. ibi, hic; hier / alhier. Syncop. pro ἀντόθι. th. ἰ.
 Αὐτόφωρον ἔ τὸ ipsum furtum: Ὡ, per synecdochen speciei,
 ipsum flagrans facinus; de dieberp selfs / en synecd.
 in't gemeen, alle quaade daadt selfs. Th. Φῶρε φω-
 ρος ὁ fur. (Φῶρος ἔ ὁ speculator, explorator) Φωρεῖ ἄς ἡ
 furtum.

Αὐτόχειρ ὁ ἡ qui vel quæ sua ipsius manu aliquid fa-
 cit; die met sijn epgene handen wat doet. per syn.
 speciei, qui se manu sua interficit; die sich met sijn epg
 gen handen doodt. th. χεῖρ.

Αὐχμηρὸς ἄ ὄν obscurus, squalidus a um; duyster / besoe-
 telt. Th. ΑΥΧΜΟΨ ἔ ὁ squalor. item siccitas ex
 aestu. ab αὐω sicco, epenthesi literæ χ.

Ἀφαιρέω ὦ aufero, adimo; afdoen / weghneemen / af-
 houwen. Fut. ἀφαιρήσω. P. ἀφήρηκα. a. 2. ἀφείλον.
 pras. med. ἀφαιρέομαι ἔμαι auferor. P. pass. ἀφήρημαι.
 aor. 1. ἀφηρέθην. fut. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. med.
 ἀφειλόμην ἔ ετο. a. 2. med. subj. ἀφέλωμαι ἡ ηται. ex
 δὲ Ὡ th. αἰρέω capio.

Ἀφανὴς ἔος ὁ ἡ obscurus a, non manifestus, non conspi-
 cuus; donker / onzichtbaar / niet openbaar. ex a
 priv. Ὡ Th. φαίνω in lucem profero. item ἀμελιβάτως
 luceo.

Darker
ad eum:
13: 41.
 Ἀφανίζω proprie, ab aspectu removeo, tollo, aufero.
 item aboleo, nativum colorem vitio, obscuro, depravo;
 uit het gesicht doen / wegh-doen: de aange-
 boorene couleur schenden: mismaaken / verderben.
 F. ἴσω. P. ἠφάνικα. a. 2. ἠφάνισα. pras. pass. ἀφανίζο-
 μαι evanesco; verdwijnen. prat. pass. ἠφάνισμαι. a. 1.
 pass. ἠφανίσθην. ex a Ὡ th. φαίνω ostendo.

Ἀφανισμὸς ἔ ὁ evanescentia; verdwijning / dat is, weg-
 neeming. th. idem.

Ἀφανὴς ἔ ὁ ἡ non conspicuus a, non apparens; onzicht-
 baar. Th. φαίνω.

Ἀφεδρών ὄνος ὁ latrina q. lavatrina, ut Varroni placet
 hepmelijckheidt. Græcè ἄ seorsim sedendo. ex δὲ Ὡ
 ἔδω

ἴδωσ' ας ἡ sella. ἀφειδῶσ' ἔσ' ἡ menstrua mulierum purgatio. Nomina locorum desinunt in εἶον vel ὠν ὄνος. Alii tamen per ἀφειδῶνα intelligunt rectum intestinum. th. ἔζομαι sedeo.

φειδία ας ἡ non parcere; niet spaaren. ab ἀφειδῆς ἔος ὁ ἡ non parcens, ex α priv. Ὡ Th. φειδομαι parco. cum Genit.

φελότης ἡτός ἡ simplicitas; eenboudighepd. idem quod ἀφέλεια ας ἡ Th. ἀφελῆς ἔος ὁ ἡ simplex, tenuis. affinis τῶ α. 2. ἀφελῆν à verbo ἀφαίρω. *Πικρὰ ἀδὰ ἀτ: 2: 46.*

φεις εως ἡ remissio; vergeebing / loslaating / vryghepd. ab ἀφίημι. th. ἴημι. *Πικρὰ ἀδὰ ἀτ: 5: 31*

φῆ ἡς ἡ commissura; voegsel / t'saamen-boegsel. à prat. med. ἡφα verbi ἀπτόμαι tango. th. ἀπτω νεῖτο.

φθαρσία ας ἡ immortalitas. proprie incorruptibilitas; onverderstijckhepd / onberganklijckhepd / oprechtighepd. ex α priv. Ὡ φθάρσις εως ἡ corruptio. th. φθῆω corrumpo.

φθαῖλος ἔσ' ὁ ἡ immortalis, incorruptibilis; onberganklijck / onverderstijck. φθαῖλος corruptibilis. th. 1.

φίημι remitto, sino, dimitto, relinquo, emitto, permitto, omitto; vergeeben / quijt-schelden / vaaren laaten / afluaten / gaan laaten / van sich geeven / laaten / ophouden / verlaaten / uyt-laaten / toelaaten / nalaaaten. pras. imperat. ἀφίεθε ἔτω. 2. pl. pras. imperat. ἀφίετε. pras. infin. ἀφίεναι. F. ἀφῆσω. α. 1. ἀφῆκα. α. 2. ἀφῆν ἡς ἡ. α. 2. imperat. ἀφεις ἔτω. 2. pl. ἀφειτε. α. 2. subj. ἀφῶ ἡς ἡ. part. α. 2. ἀφεις ἐντος ὁ. item α. 2. (à themate ἀφίεω) ἡφιον ες ε. pras. pass. ἀφίεμαι σαι ται remittor, relinquo. prat. pass. ἀφείμαι ad formam τέθειμαι. 3. pl. ἀφείνται Ὡ Atticè ἀφείωνται. pro jota sublato interponitur ω. Mat. 9: 2. α. 1. pass. ἀφείθω ἡς ἡ. α. 1. pass. subj. ἀφείθῶ ἡς ἡ. fut. 1. pass. ἀφείθῶσμαι. ex ἀπό Ὡ th. ἴημι mitto.

φικνέομαι ἔμαι pervenio; koomen. F. ἀφίζομαι. P. ἀφίγμαι. α. 2. med. ἀφικόμην ἔστο. th. ικνίομαι venio.

Αφιλάγαθος ἢ ὁ ἢ minimè amans bonos; **sonder liefde tot de goede.** ex a priv. Ἔ φιλάγαθος ἢ ὁ ἢ amans bonorum. th. φίλος ἔ αγαθός.

Αφιλάργυρος ἢ ὁ ἢ alienus ab avaritia; **niet geltgierigh.** ex a, φίλος amicus ἔ th. ἄργυρος argentum.

Αφιξίς εως ἢ discessus; **vertrek.** th. ἰκνίομαι venio.

Πυκνά Αφίστημι discedo, deficio; **wijken / afwijken / schepden / af-staan / af-houden / af-ballen.** F. ἀπέστησα

Act: 5: 37. P. ἀφίστακα. a. 2. ἀπέστη. a. 2. imp. ἀπέστηθι ἦτω. 2. pl. a. 2. imper. ἀπέστητε. a. 2. subj. ἀποσῶ ἢς ἢ. a. 2. infin. ἀποσῶμαι. part. a. 2. ἀποσῶν ἄνθρωπος ὁ. pres. med. ἀφίσταμαι σαι ται. 3. pl. ἀφίσταται. pres. imperat. med. ἀφίστασο. F. 1. med. ἀποστήσομαι.

Αφνω adv. repentè; **haastelijck / snellijck / terstont.** pr. ἀφανώς per syncopen ἔ a ἔ apocopen ἔ σ. ex a priv. ἔ th. φαίνω ostendo.

Αφόβως adv. sine metu, intrepidè; **sonder vreesse / onbezeeft.** ab ἀφοβος ἢ ὁ metu vacuus, ex a priv. ἔ φοβος ἢ ὁ metus. th. φέβομαι.

Αφομοιόω ὡ similem reddo, assimilo; **gelijck maaken bergelijcken.** Fut. ὠσω. Prat. ἀφωμοιώκα. prat. παρ. ἀφωμοίωμαι. part. prat. pass. ἀφωμοιωμένος assimilatus gelijck geworden. th. ὁμός similis.

Αφοραῖω ὡ intueor; **sien.** F. ἄσω. P. ἀφώρακα (*Atticè* pro ἀφώρακα) ex ἀπό ἔ Th. ὀράω video.

Αφορίζω séparo; **af-scheyden / af-sonderen / scheyden** imperf. ἀφώριζον. F. ἀφείρω ἔ *Atticè* ἀφωρίω. 1. ἀφώρικα. aor. 1. ἀφώρισα. a. 1. imp. ἀφώρισον ἄτω. a. subj. ἀφωρίσω ἢς ἢ. ἀφωρίσωσι ex synagoga egerint Luc. 6: 22. part. a. 1. ἀφωρίσας ἄνθρωπος ὁ. prat. pass. ἀφωρίζομαι. part. prat. pass. ἀφωρισμένος ἢ ὄν. a. 1. παρ. ἀφωρίσθω. 2. pl. a. 1. pass. imperat. ἀφωρίσθητε. ex ἀπό ἔ ὀρίζω definitio. th. ὄρος ἢ ὁ terminus.

Αφορμή ἢς ἢ occasio; **oorszaak.** ex ἀπό ἔ Th. ὄρμη ἢς ἢ impetus.

Αφρίζω spumo, spumam excito; **schuymen.** F. ἴσθω. P. ἠφρίζω

Ρ. ἡφαικα. α. ι. ἡφαισα. th. ἀφρός.

ΦΡΟΣ ἔο spuma; schuym.

Φροσύνη ης ἡ dementia; onverstandt / onwysheydt.

Th. φρήν ενός ἡ mens.

φρων ονθ ὁ ἡ amens, insipiens; onwys / dwaas / onberstandigh. th. idem.

φυπνώω ᾧ sopior, obdormisco; in slaap vallen. F. ᾠσω.

Ρ. ἀφύπνωκα. α. ι. ἀφύπνωσα. ex ἀπό Ἔ ὑπνώω. Th. ὑπνθ ἔο somnus.

φωνθ ἔο ἡ mutus; stom / stemmeloos. ex a privat. Ἔ Th. φωνή ης ἡ vox.

χάριςθ ἔο ἡ ingratus a; ondankebaar. ex a priv. Ἔ

χαριστός, quod extra compositionem non legitur. ἀ χαρίζομαι gratificor. Fut. χαρίσομαι. P. κεχάρισμαι σαι σαι. ἀχαρισία ας ἡ ingratitude; ondankebaarheydt. ἀχαρισίω ᾧ ingratus sum, sequ. πρὸς cum Accus. th. χάρις, ιτος ἡ gratia.

χειροποίηθ ἔο ἡ non manu factus; sonder handen gemaakt / niet met handen gemaakt. ex a priv. Ἔ

χειροποίηθ artificio humano structus. Ἔ hoc ex χεῖρ χειρός ἡ manus Ἔ ποιηθὸς factus. ἀ Th. ποιέω ᾧ facio.

ΧΛΥΣ ὑθ ἡ caligo; donkerheydt. ἀχλύω obtenebror.

χρεῖθ εἶα εἶον inutilis e; onnut. ex a priv. Ἔ Th. χρεῖα ας ἡ usus, utilitas, commodum.

χρεῖω ᾧ inutilem reddo; onnut maaken. Fut. ᾠσω. P.

ἡ χρεῖωκα. P. pass. ἡ χρεῖωμαι. aor. ι pass. ἡ χρεῖωθω. 3. pl. α. ι. pass. indic. ἡ χρεῖωθησαν. th. idem.

χρησθ ἔο ἡ inutilis; onnut. ex a priv. Ἔ χρῆσθὸς ἡ ὀν utilis e, quasi dicas utilis. ἀ χροῖομαι ᾠμαι ιτορ. th. χροῖω.

χει vel ἄχεις usque; adv. cum Genit. item intra; tot / tot op. th. μέχρι usque ad.

ΧΥΡΟΝ ἔο palea, stramentum; kaf / stroo. ex a Ἔ ἔχυρον firmum. seu potius ex a priv. Ἔ ἔχω habeo, quod triticum seu gramen non amplius habeat.

ΑΨευδής εἶναι ὁ ἢ mentiri nescius; die niet liegen en kan.
ex a priv. Ψευδῆ εἶναι τὸ mendacium. th. ψεύδω fallo.

ΑΨινθῆ εἶναι ὁ absinthium, nomen herba amarissima; alsem.
th. ἀψίνθιον idem.

ΑΨυχῆ εἶναι ὁ ἢ τὸ ἀψυχον anima carens; ziele-loose /
die of dat geen ziel heeft. ex a privat. Ψ Th. ψυχῆ
ἡσ ἢ anima.

Β Α.

ΒΑθμὸς εἶναι ὁ gradus; opgang. Th. βαίνω eo, incedo. ἄ
1. pers. prat. pass βέθημαι, Doricè βέβαιμαι.

ΒΑΨΟΟΣ εἶναι τὸ profunditas; diepte.

Βαθύνω ἐxcavo; verdiepen. Fut. βαθυνῶ. aor. 1. ἐβάθυνα.
th. idem.

Βαθύς εἶναι ὁ profundus a um; diep. in Genit. βαθέος εἶναι
εἶναι. Dat. βαθέει εἶναι, Job. 4: 11. th. idem.

ΒΑΪΝΩ eo, incedo; gaan / treden.

Βαίον εἶναι τὸ ramus, virgultum; tak / groene tak. th. βαῖος
parvus.

ΒΑΔΑΝΤΙΟΝ εἶναι τὸ jaculum, crumena, marsupium;
pijl / bundel. quasi à βάλλειν, quod in illam pecunia inji-
ciatur: dicitur etiam βαδάντιον.

ΒΑΛΛΩ jacio, immitto, attingo, ferio; werpen / in-
werpen / in-gieten / leggen / brengen / in-doen /
drijven / senden / in-steeken / slaan. imperf. ἐβαλλον.
F. βαλῶ. 3. pl. fut. αἴτ. βαλλῶσι. Ap. 4: 10. pro ἐβαλλον.
Enallage temporis Hebraica. a. 2. αἴτ. ἐβαλον. a. 2. im-
perat. βάλε. a. 2. subj. βάλω ἢ η. P. βέβληκα. Βάλλομαι
abjicio; verwerpen worden / liggen. prat. pass. βέ-
βλημαι. plusq. perf. ἐβέβλημαι σο το. a. 1. pass. ἐβλήθην.
a. 1. pass. imper. βλήθητι. a. 1. inf. βληθῶμαι.

Inker Βαπτίζω baptizo, mergo, lavo; doopen / wasschen / sich
in Act. 14 wasschen. F. ἴσω. P. βεβάπρικα. a. 1. ἐβάπτισα. prat.
11: 5. pass. βαπτίζομαι. imperf. ἐβαπτίζομαι ἢ ετο. prat. pass.
βεβάπρισμαι. a. 1. pass. ἐβάπτισθην. fut. 1. pass. βαπτί-
σθήσομαι. a. 1. med. ἐβαπτισάμην. a. 1. med. imperat. βά-
πτισαι. a. 1. med. subj. βαπτισάμεθα. th. βάπτω mergo.

Βάπτω

Βάπτισμα τὸ τὸ baptisma; **doop**. th. idem.

Βαπτισμὸς ἔ ὁ lotio; **doop/wassching**. th. idem.

Βαπτιστὴς ἔ ὁ baptista; **dooper**. th. idem.

ΒΑΨΩ intingo, mergo, lavo; **doopen / in-doopen /
betwen / wasschen**. F. βάψω. a. i. ἐβάψα. a. i. subj.
βάψω ης η. Prat. βέβαφα. prat. pass. βέβαμμαι.

ΒΑΡΒΑΡΟΣ ἔ ὁ ἡ barbarus, non Græcus a; **Barbaar/
barbarisch**.

Βαρέω ὠ gravo, dégravo, onero; **beswaaren / belasten /
betswaaren**. F. ἤσω. P. βεβάρηκα. a. i. ἐβάρησα. prat.
pass. βαρέομαι ἔμαι gravor; **beswaart woorden**. prat.
imp. pass. βαρείοθω. P. pass. βεβάρημαι. part. prat. pass.
βεβαρημῆν ἔ ἡ ὄν. aor. i. pass. ἐβαρήθην. th. βάρος.

Βαρέως adv. graviter, molestè; **swaerlijk**. th. idem.

ΒΑΡΟΣ ἔ τὸ pondus, onus, molestia; **gewichte /
last**.

Βαρύνω gravo, premo; **beswaaren / benouwen**. F. βα-
ρυνῶ. P. βεβάρυγκα. aor. i. pass. ἐβαρύνθην. subj. βα-
ρυνθῶ. th. βάρος.

Βαρύς εἶα ὠ gravis e; **gewichtigh / swaar**. accus. βαρύν.
compart. βαρύτερος. superl. βαρύτερον. th. βάρος.

Βαρύτιμῶ ἔ ὁ ἡ gravis pretii; **van swaaren prijs**. ex
βαρύς εἶα ὠ ἔ τιμὴ ἡς ἡ pretium. th. τίω honoro.

Βασανίζω torqueo, excrucio, exploro; **pijnigen / quel-
len / bezwaeven**. Fut. ἴσω. P. βεβασάνικα. aor. i. ἐβα-
σάνισα. a. i. aēt. subj. βασανίσω ης η. a. i. aēt. infin. βα-
σανίσαι. aor. i. pass. ἐβασανίσθην. 3. pl. a. i. subj. pass.
βασανισθῶσι. fut. i. pass. βασανισθήσομαι. th. βάσανῶ.

Βασανισμὸς ἔ ὁ cruciatus; **pijniging / pijnig**. deriva-
tur à i. pers. prat. pass. βεβασάνισμαι. th. idem.

Βασανιστὴς ἔ ὁ terror; **pjnnder / pijniger**. th. idem.

ΒΑΣΑΝΟΣ ἔ ἡ lapis lydius. item tormentum, in-
quisitio per tormentum; **een steen daar men het goud
aan toetst; ook pijn / pijnig**. q. à βία vis; ut sit
quasi βιάσανῶ. Alio nomine vocatur σπέλη ης ἡ.

Βασιλεία ας ἡ regnum; **rjke / koninkrijk**. th. βασιλεύς.

Βασίλειος ὁ ἡ regalis; koninklijk. th. idem.

Βασίλειον & τὸ scil. δῶμα regia; koninklijk hof. pl. βασι-
λεια ὡν τὰ subintelligē δώματα, regum palatia. th. i.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἰσ. Atticè ἕως ὁ rex; konink. com-
positum ex βάσις ἕως ἡ fundamentum, basis, ἔλαος po-
pulus q. d. βάσις ἔλαος, basis populi.

Βασιλεύω regno, sum rex, regem me declaro, regnum
adipiscor. Semel transitivè accipitur, pro facio regnare,
regem constituo, ἔ in hac significatione construitur cum
Acc.; als koning heerschen / koning zyn / heers-
schen / een koninkrijk verkrigen: en eens met den
Accus. koning maaken. 1 Sam. 15: 35. F. εὐσω P.
βεβασίλευκα. a. i. ἐβασίλευσα. a. i. infin. βασιλεύσαι. th. i.

Βασιλικὸς ἡ ὄν regius a um; koninklijk / des konings.
th. idem.

Βασίλισσα ης ἡ regina; koningin. th. idem.

Fuker Βάσις ἕως ἡ basis: item per syn. gen. planta pedis: *font*
de uit: 3: *7.* **Dament / steunsel: boet / het onderste des boets.**
derivatur à 2. praet. pass. βέβησαι verbi Th. βαίνω, mutato
αι in ις, abjecto utroque augmento, ἔ mutato η in α breve.

ΒΑΣΚΑΪΝΩ q. d. φάσει luminibus h. e. oculis καίνω
occido, falcino: invideo, criminor; betooberen / met
de oogen dooden / begoochelen: ook benijden / aans-
klaagen. F. βασκανῶ. a. i. αἶτ. ἐβάτκηνα ἔ a. 2. αἶτ.
ἐβάσκωνον.

ΒΑΣΤΑΪΝΩ porto, bajulo; dzaagen / na-dzaagen /
wegh-dzaagen / opneemen. F. άσω, (ἔ Doricè άξω.)
P. βεβάστακα. a. i. ἐβάστασα. a. i. αἶτ. infin. βασάσαι.
part. a. i. αἶτ. βασάσαι ὡν ἰσ. ὁ.

ΒΑΪΤΟΣ & ἡ rubus, sentis; bzaame / doornen-bosch.
sic videtur dictus quasi ἀβχιῶ inaccessus, quod sit frutex
undequaque virgulis aculeatis ἔ minitantibus armatus,
quibus adeuntes deterret.

Βάτ & ὁ batus, nomen mensurae; **Bath / een groote**
maate van natte waaren, houdende soo veel als een Ephā
in drooge waaren. siet 1 Reg. 7: 26. Th. Hebr. נב βα-
τὸς vero, pervius, est à βαίνω. Βά-

Β Α' Τ Ρ Α Χ Ο Σ ἔ βότραχ[⊙] & ὁ γαπα; *βοτσχ. sic dicta Graece παρὰ τὸ ἔχειν τὴν βολὴν τραχεῖαν quod eius vox sit aspera, insuavis, incondita, inconcinna ἔ molesta. Apoc. 16: 13.*

Βαττολογέω ᾧ loquax, verbosus sum, nugor; *pdel verhaal van woorden gebzuyken / beuselen. F. ἴσω. P. βεβαττολόγηκα. aor. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. 1. aēt. subj. βαττολογήσητε. Th. Βάττ[⊙] & ὁ nomen poetæ garruli, qui inani sua παλιμογία aliorum obtundebat aures.*

Βδύλυγμα τ[⊙] τὸ abominatio; *grouwel / grouwelijkheid. th. βδέω pedo.*

Βδελυκτὸς ἢ ὄν abominabilis e; *grouwelijk. th. idem.*

Βδελύσσομαι abominor, execror; *een grouwel hebben. F. ξομαι. P. ἐβδύλυγμα. Th. Β Δ Ε' Ω pedo, flatum ventris emitto.*

Β Ε' Β Α Ι Ο Σ αἶα αἰον firmus a um; *vast.*

Βεβαιόω ᾧ confirmo; *bevestigen / sterken. F. ᾠσω. P. βεβεβαίωκα. aor. 1. ἐβεβαίωσα. pres. pass. βεβαιόομαι ἔμα. pres. infinit. βεβαιόεσθαι ἔσθαι. P. pass. βεβεβαίωμα. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. th. idem.*

Βεβαιώσις εως ἢ confirmatio; *bevesting. th. idem.*

Βέβηλ[⊙] & ὁ ἢ profanus a; *ongodlijk / onheyligh. th. βηλὸς ἔ ὁ limen domus.*

Βεβηλόω ᾧ profano; *ontheyligen. F. ᾠσω. P. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωκα. th. idem.*

Β Ε' Λ Ο Σ ε[⊙] τὸ jaculum, telum, ictum; *pñl / slagh / klop.*

Βέλλιον melius; *beeter. Adv. th. βέλλεαγς & ὁ melior.*

Βῆμα τ[⊙] τὸ propriè, passus. item vestigium, seu tantillum spatium, ubi quis pedem possit figere: *tribunal; een stap / voetstap; ook rechterstoel. Th. βαίνω eo. incedo. F. βήσομαι. P. βέβηκα. a. 2. ἔβην ης η. praet. pass. βέβημαι.*

Β Ι Α ας ἢ vis, robur; *geweld / kracht.*

Βιάζω vim affero; *geweld aandoen. F. βιάσω. P. βεβίακα. pres. pass. ἔ μεδ βιάζομαι, vis mihi affertur. item vi perumpo. th. idem.*

Βίαιος αία αιον, Ἔ βίαιος ἔ ο ἡ violentus a um; **gewel-**
digh. th. idem.

Βιασῆς ἔ ο violentus; **geweldig** / die geweld doet. th. i.
Βιβλαρίδιον ἔ τὸ libellulus; **boeckken.** th. βίβλος. *Apos.*
10: 8.

Βιβλίον ἔ τὸ liber, scheda; **boek** / **cedulle.** Th. ΒΙΒΛΟΣ
ἔ ἡ. βιβλία ον τὰ *Biblia orum.* *Sic vulgo sacra litera*
nominantur κατ' ἐξοχλή.

ΒΙΒΛΟΣ ἔ ἡ libellus, liber: recensio, enumeratio;
boek: **verhaal.**

ΒΙΟΣ ἔ ο vita, victus, facultates; **leeven** / **leefstocht** /
goederen.

Βιόω vivo; **leeven.** F. βιώσω, Ἔ βιώσομαι. *a. i. βίωσα.*
P. βεβίωκα. *a. 2. έβίωσ.* P. pass. βεβίωμαι. th. idem.

Βίωσις εως ἡ propriè ipsa vivendi actio: vita anteaeta; **ey-**
gentlijk, **de daad des leebens**: **het leeven.** *idem quod*
βίος βεβιωμήσθαι. th. idem.

Βιωτικός ἡ ὄν ad hujus vitæ usum pertinens, vitalis; 't **geen**
dit leeven aangaat / **deses leebens.** th. idem.

Βλαβερός ἔ ὄν nocivus a um; **schaadelijk.** th. βλάπτω.
ΒΛΑΠΤΩ noceo, lædo; **beschadigen** / **schaaden.**
cum Accus. F. βλάψω. P. βέβλαφα. *a. i. έβλαψα. prat.*
med. βέβλαβα. Hinc βλάβη ἡ ἔ damnum.

ΒΛΑΣΤΑΝΩ germino, fruticor; **bloeyen** / **op-schie-**
ten / **uyt-spruyten.** F. βλαστήσω. P. βεβλάστηκα. *a. i.*
έβλάστησα.

Βλασφημέω ἔ blasphemō, impiè loquor, maledictis in-
cello; **lasteren** / **quaalijk spreekken,** *imperfeet.* έβλα-
σφήμεον εν. F. βλασφημήσω. *a. i. έβλασφήμησα.* P. βε-
βλασφήμηκα. *prat. pass. βλασφημέομαι ἔμαι blasphemor.*
fut. i. pass. βλασφημηθήσομαι. th. φάω luceo, unde φημι.

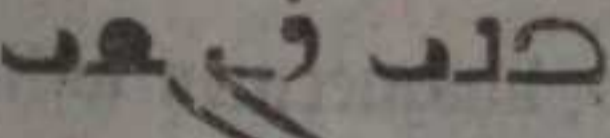
Βλασφημία ας ἡ blasphemia; **lastering** / **Gods-lastering.**
th. idem.

Βλάσφημος ἔ ο ἡ blasphemus; **lasteraar** / **lasterlijk.**
g. d. βλάπτων τὸ φήμι, famam lædens. βλάσφημα ῥή-
ματα λαλῶν verba blasphema loquens. th. idem.

Βλέμα

Βλέμμα, τὸ τὸ aspectus; **het sien.** th. βλέπω.

ΒΛΕΨΩ aspicio, video: caveo, respicio; **sien / aansien / insien: sich wachten / toessien.** imperf. ἔβλεπον. F. βλέψω. P. βέβλεφα. a. i. ἔβλεψα. pres. pass. βλέπομαι videtur. τὰ βλεπόμενα, quæ videntur; **dingen die gezien woorden.**

Βοανεργές *verba hæc sunt Syriaca*, Boänerges, een afgebrooken Syrisch woordt, overgeset, soonen des donders. Marc. 3: 17. *Græcè* υἱοὶ βροντῆς, filii tonitruī.

ΒΟΑΨΩ ὡ clamor, vociferor, celebros; **roepen / ruijsen.** imperf. ἐβόαον ἄνω. F. βοήσω. P. βεβόηκα. a. i. ἐβόησα. a. i. imperat. βόησον ἄνω.

Βοή ἡσ ἢ clamor; **geroep / geschrey.** th. idem.

Βοήθεια ἢ adjunctum, auxilium; **behulpfel / hulpe.** th. βοηθέω.

ΒΟΗΘΕΨΩ ὡ auxilior, succurro; **helpen / op pmanden / geroep te hulpe koomen.** q. d. ἐπὶ τῷ βοῶντι θέω, ad clamorem curro. F. ἤτω. P. βεβοήθηκα. a. i. ἐβοήθησα. a. i. imper. βοήθησον ἄνω. Βοήθη contractè pro βοήθει. 2. sing. pres. imper. ἀε.

Βοηθός ὁ auxiliator; **helper.** th. idem.

Βόθυνος ὁ fovea; **gracht.** th. βόθρος fovea.

Βολή ἡσ ἢ jactus; **woorp.** à præter. med. βέβολα jeci verbè Th. ΒΑΛΛΩ.

Βολίζω bolidem demitto; **het diep-loot werpen.** F. ἵτω. P. βεβόλικα. a. i. ἐβόλισα. part. aor. i. βολίσας ἀντὶ ὁ. th. βάλλω.

Βολίς ἰδὸς ἢ jaculum. item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant; **pijl: ook het touw aan het diep-loot.** th. βάλλω.

ΒΟΡΒΟΡΟΣ ὁ cœnum, limus; **slijk / sljm.**

Βορρᾶς ὁ boreas; **noorden.** th. βορέας.

Βόσχω pasco; **weyden.** F. βοσκήσω. P. βεβόσκηκα. aor. i. ἐβόσκησα. th. βόω pasco.

Βοσκύν

Βολάνη ης ἡ herba; **kruidt.** th. idem.

ΒΟΪΤΡΥΣ οὗ ὁ botrus, uva; **dzurp-tak / wijn-dzurp.**

Luc. ad Aut. Βελεύω consulto, delibero; senator sum; **beraaden / raad**
 5: 33. **zijn.** F. εύσω. P. βεβέλευκα. a. i. έβέλευσα. pres. med.
 βελεύομαι. aor. i. med. έβελευσάμην ω ατο. th. βελη.

Βεβελής εἰ ὁ senator; **raadsheer.** th. βελη.

ΒΟΥΛΗ' ης ἡ consilium, consultatio: curia; **raadslagh /**
raad / beraading: raadhuys.

Βέλημα τοῦ τοῦ voluntas, deliberatio; **boozneemen / wille.**
 th. βελομαι.

ΒΟΥΛΟΜΑΙ volo; **willen / van wille zijn.** βέλη τις
 (pro βέλη) Luc. 22: 42. pres. opt. βελοίμην οιο οίλο.
 part. pres. βελόμην. imperf. med. έβελόμην ε ατο. F.
 βελήσομαι. P. βεβέλημαι. a. i. pass. έβελήθην volui. ε
 Attice έβελήθην.

ΒΟΥΝΟΣ εἰ ὁ collis, tumulus; **heubel.**

ΒΟΥΣ βοῦς ὁ ἡ bos, vacca; **homo stupidus; osse / koep;**
 een bot mensch. αἱ βοῦς vacca. Dat. pl. βουσί.

Βραβείον εἰς τοῦ praemium victoriae; **de prijz der over-**
winning. th. βραβείος.

Βραβεύω do praemium certaminis; **item impero; den prijz**
des strijds geeven: ook, heerschen. 3. sing. pres.
 imperat. αἰτ. βραβευέτω. F. εύσω. P. βεβραβέυκα. a. i.
 έβραβέυσα. Th. ΒΡΑΒΕΥ'Σ εἰς ὁ qui dat praemium
 certaminis, ὁ ἀγωνοθέτης.

Βραδύνω tardo, cunctor; **vertoeben / vertraagen.** F.
 βραδυνῶ. a. i. έβραδύνα. th. βραδύς.

Βραδυπλοία ω̄ tardè navigo; **langzaam boozt-vaaren.**
 verbum compositum ex βραδύς tardus, εἰς πλόη εἰς ὁ na-
 vigatio. F. ήσω. P. βεβραδυπλόηκα. th. πλέω.

ΒΡΑΔΥ'Σ εἰς ὁ tardus a um; **traag.**

Βραδυλής ητ' ἡ tarditas, segnitie; **traagheyd.** th. i.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ ον' ὁ brachium; **een arm.**

ΒΡΑΧΥ'Σ εἰς ὁ brevis e; **wepnigh / kort.** μετὰ βρα-
 χύ paulò post; **kortz daar na.** βραχύ τι paululum;
 een

een wepnigh. *διὰ βραχέων paucis*; in kortte. *βραχέα τὰ brevia.*

ΒΡΕΨΟΣ εἶ τὸ embryo, infans, puer; kindken / jong kindt.

ΒΡΕΧΩ pluo, rigo, humecto, irrigo, bibo; reegenen / nat maaken / drinken. F. βρέζω. P. βέβρεχα. a. i. έβρεξα. a. i. infin. βρέζου. pres. inf. βρέχων. P. med. βέβροχα.

ΒΡΟΝΤΗ ἢς ἢ tonitru; donder / donderslagh. βροτάω ὡ tonno; donderen. F. ήσω. P. βεβρόνηκα.

βροχή ἢς ἢ pluvia vehemens, pluvia procellosa, nimbus; swaaren reegen / slagh-reegen. th. βρέχω humecto.

ΒΡΟΧΟΣ εἶ ὁ laqueus, restis; strik. à βρογχεῖ εἶ ὁ guttur, extrito γ, quod restis circa guttur suspendendi circumponi solet.

βρυγμός εἶ ὁ stridor; knersing. th. idem.

ΒΡΥΧΩ strideo, frendo; knersen / krijffelen. imperf. έβρυχον, Act. 7: 54. F. βρύξω. P. βέβρυχα. P. pass. βέβρυγα.

ΒΡΥΩ mano, scateo, germino, pollulo, scaturio; welzen / waater-aderen op-werpen / uyt-bloeden. F. βρύσω. P. βέβρυκα. a. i. έβρυσα.

βρώμα τῶ τὸ esca; spijse. th. βρώσκω comedo.

βρώσιμος εἶ ὁ ἢ esculentus a; eetelijks / eetbaar. th. i.

βρώσις εἶς ἢ cibus, erosio; spijse / eeten / roest. th. i.

ΒΡΩΣΚΩ (pro quo etiam dicitur βιβρώσκω) cōmedo, depasco; eeten / af-eeten. F. βρώσω. P. βέβρωκα. pres. pass. βέβρωμα.

βυθίζω mergo; doen versinken. Fut. βυθίσω. P. βεβύθισα. a. i. έβύθισα. inf. pass. βυθίζεσθαι; versinken. th. βυθός.

ΒΥΘΟΣ εἶ ὁ profunditas maris, altum, pelagus, 2 Cor. 11: 25. diepte / zee.

βυρσὺς εἶ ὁ Atticè έως, Actor. 10: 32. ὁ coriarius; leeder-bereyder. à Th. ΒΥΨΑ ἢς ἢ corium, pellis.

βύσινθος byllinus; van seer fijn lijnwaat. th. βύσινθος.

ΒΥΣ.

ΒΥ' ΣΣΟΣ ἡ lini pretiosissimi genus, byffus; seer fijn
lijnwaat. *Luc. 16: 19.*

ΒΩΜΟΣ ἡ basis, ara idoli; een steunsel / een afgas-
dischen altaar. (*altare vero DEO sacrum dicitur Ἰου-
σιασῆλον ἡ τὸ*) est ab Hebraea voce **פדא** excelsum. *Act.*
17: 23.

Γ Α.

ΓΑ' ΓΓΡΑΙΝΑ ἡ gangræna; kanker. 2 *Timoth.*
2: 17. à *Th.* γράω vel γράνω depascor, quod proxima
quæque subito depascatur. Est partis mortificatio, orta
ab inflammatione.

ΓΑ' ΖΑ ἡ gaza; Gaza / schat / rijkdom. vox origi-
ne Persica. *Suidas* Ἰησαυροῦν, alii πλεῖστον opes interpre-
tantur.

Γαζοφυλάκιον ἡ τὸ ararium ecclesiasticum; een kerkelij-
ke schat-kist. ponitur pro loco, ubi erat ararium. comp.
ex ΓΑ' ΖΑ ἡ ἡ, Ἔ φυλακὴ ἡ ἡ custodia. *th.* φυλάσσω.

ΓΑ' ΛΑ γάλακτι τὸ lac. item per metaph. radis institu-
tio; melk; ook, door overdracht, rouw onderwijs.

ΓΑΛΗΝΗ ἡ tranquillitas maris, malacia; stilte der
zee / stil weeder. γαλιωὸς ἡ ἡ serenus, tranquillus.

ΓΑΜΕ' Ω ὡ uxorem ducor. item nubo; trouwen / houwen
lijken / ten houwelijk neemen. *F.* γαμήσω. *P.* γεγά-
μηκα. *a. i.* ἐγάμησα Ἔ per syncopen nec non metathesin
ἐγημα. *pres. pass.* γαμέομαι ἔμαι nubo. *a. i. pass.* ἐγα-
μήθω.

Γαμίσκω nuptum do; ten houwelijk geeven. (*γαμίσκομαι*
nuptui collocor, nubo. Marc. 12: 25.) idem quod γα-
μίζω. *F.* ἴσω. *P.* γεγάμηκα. *a. i.* ἐγάμισα. τὸ γαμίζεν
est parentum, sponsus dicitur γαμήσαι, sponsa vero γά-
μηθῶσαι. ἀγαμῶς ἡ ἡ cælebs. νεόγαμῶς ἡ ἡ qui nuper
uxorem duxit. *th.* idem.

Γάμῳ ἡ ἡ nuptiæ, solenne convivium, conjugium; huwelijk
loft / houwelijk. *th.* idem.

Ἰωάν. Α' Ρ enim, nam; want / dewijle / doch / dan / im-
ad act: 4: 27. merg /

- Γ Α Σ Τ Η Ρ** *ή* venter, uterus; **βυρή** / baarmoeder. in Genit. γαστέρος *ἔ* contracte γαστρος. Dat. γαστρί. Acc. γαστέρα. Vocat. γάστρ. mulier dicitur *ἐν* γαστρί *ἔ*χειν gravidā esse. Nom. pl. γαστέρες ventres.
- Γ Ε** *dictio enclitica*, separatim vix legitur; is een neygachtigh woordeken, het welke selden alleen gebruykt word. ὄφελόν γε utinam sane; **οὐκ** of. καί γε & quidem *ἔ* saltem; **en ook** / **ook noch**, διά γε tamen, propter; **nochtang** om dat. ἀλλά γε tamen, at certē; **nochtang**. καί τοι γε *ethi*; **hoewel**. μὲν γε imò verò gewisselijk ja. εἰ δὲ μή γε alioquin, Matth. 9: 17. *sin minus*; **anders** **soo** / **andersins**. ὅς γε qui quidem; **die ook**. μήτι γε *nedum*; **hoe veel te meer**.
- Ε' Ε Ν Ν Α** *ης ή* gehenna, orcus; **Helle**. Vox Hebraea; locus suppliciorum aeternorum: een Hebreuwsch woord, uyt נ'י en ד'ג.
- Ε Ι Τ Ω Ν** *ον* *ο* *ή* vicinus a; **gebuur** / **gebuurin**.
- Ε Λ Α Ω** *ω* rideo; **lacchen**. F. γελάσω. P. γεγέλακα. a. i. ἐγέλασα. P. pass. γεγέλασμαι. a. i. ἐγελάσθην.
- ἔλως** *ωτ* *ο* *ή* risus; **het lacchen**. poetice ἔλως ω *ο*. th. i. **εμίζω** impleo; **vullen** / **verbullen**. F. ἴσω. P. γεγέμικα. a. i. ἐγέμισα. pres. pass. γεμίζομαι. impleor; **verbult** worden. P. pass. γεγέμισμαι. a. i. pass. ἐγεμίσθην. th. γέμω.
- Ε Μ Ω** plenus sum; **vol zijn**. in part. γέμων γέμισσα γέμον. pres. med. γέσομαι.
- γενεά** *ās ή* generatio, ætas; **gestachte** / **tijd** / **eeuw**. th. γείνομαι nascor. *Matthew Act: 2: 40.*
- γενεαλογέω** *ω* generis seriem deduco, natales progenitorum investigo; **de gestacht-reekening doorzoeken**. Fut. ἴσω. P. γεγενεαλόγηκα. a. i. ἐγενεαλόγησα. pres. pass. γενεαλογέομαι *ἐμαι* annumeror in prosapia aliqua; **tot een gestacht-reekening gebzacht** worden. part. pres. pass. γενεαλογέμεν. *Adivum* construitur cum Acc. th. γείνομαι *ἔ* λέγω.

Γενεαλογία ας ἡ genealogia, generis recensio; **gestachte-
rekening.** ἂ γενεαλόγος ὁ genealogia scriptor; **schryf-
ber der gestacht-rekening.** th. γείνομαι ἔ λέγω.

Γενέσιον ὡν τὰ natalitia, convivium solenne in memoriam diei
natalitii; plur. **geboorte-dag / de maaltijd ter ge-
dachtenis van de geboorte-dag.** th. γείνομαι.

Γένεσις εως ἡ generatio, nativitas; **geboorte / gestachte.**
formatur à 2. singul. prat. pass. γεγέννησα. ἂ Th. γείνομαι.

Γενεή ἡς ἡ nativitas, ortus; **geboorte.** idem quod γενέθλη
ης ἡ, ἂ verbo γίνομαι. F. γενήσομαι. prat. pass. γέγε-
νημασται. formatur à 3. sing. γεγέννηται. unde γεινε-
τήρ ἡ ὁ genitor. γενέτειρα ας ἡ genitrix, ἔ γενεή ἡ ἡ
ortus. th. i.

Γεννάω gigno, pario; **gewinnen / baaren / genereeren /
teelen / voort-bringen.** F. ἡσώ. P. γεγέννηκα. aor. i.
ἐγέννησα. prat. pass. γεννάομαι ὡμαι gignor; **gebooren zijn
of worden.** P. pass. γεγέννημασται. a. i. pass. ἐγεννήθην. th. i.

Γέννημα τὸ τὸ progenies, fructus; **gebzoedfel / gewas /
vrucht.** th. idem.

Γέννησις εως ἡ (idem quod γένεσις.) generatio; **geboorte.**
th. idem.

Γεννητός ἡ ὁ natus a om; **gebooren.** γεννητοὶ γυναικῶν nati
mulieribus, hoc est, homines. Hebraismus, th. idem.

Γένος εἶδος τὸ genus, familia, natio, species; **gestachte /
geboorte / natie / soorte.** th. idem.

Πηκέναν Γερουσία ας ἡ senatus; **vergadering der ouden / de oudste.**
Act: 1: 21 ἂ γερῆσιον α ὄν ad senes pertinens. th. γέρον.

ΓΕΡΩΝ ὄν ὁ senex; **oudt.** q. d. γέρας (seu γῆρ) ὄρα
terram intuens.

Πηκέναν ΓΕΥΩ gustare facio, gustum præbeo; **doen smaaken.**
Act: 10: 10. F. γεύσω. P. γέγευκα, prat. pass. γεύομαι gusto: ἔ
idiotismo Hebraico edo; **smaaken / nutten / proeven,**
eeten. regit Genit. F. γεύσομαι. a. i. med. ἐγευσάμεθα
ω αλο. a. i. med. infin. γεύσαομαι. item γεύσαομαι vide-
tur esse prandere, Act: 10: 10. Atticè cum Accus
Hebr. 6: 5.

Γεωργία ᾧ terram colo, agriculturam exerceo; **bouwen.**

F. ἦσα. P. γεγεώρηκα. praes. pass. γεωργέομαι ἔμαχ ἔχο-
lor; **gebouwt worden.** ex γέα γῆ terra ἔ ἐργάω pro
quo usitatum est ἐργάζομαι operor. th. γαῖα ἔ ἐργον.

ἄρουρον ἔ τὸ arvum, ager aratus; **akkerwerk / een
gebouwden akker.** th. i.

ἄρουρος ἔ ὁ agricola, vinitor; **Landman / wijngaard-
bouwer.** th. i.

ἡ (ex γέα) ἡς ἡ terra, regio, territorium; **aarde / aarde-
rijk / landt.** th. γαῖα.

Ἡ Ρ Α Σ τὸ senectus; **ouderdom.** in Genit γήρατι ἢ γή-
ρατι ἔ contracte γήρως. Dat. γήρατι γήραϊ γήρα.

γηράσκω confenesco; **oud worden / verouden.** F. γη-
ράσσω. P. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. subj. γηράσω ἡς ἡ.
th. idem.

γίνομαι fio, sum; **geschieden / worden / zijn / gemaakte
worden / ontstaan.** F. 2. pass. γενήσομαι. Praes. pass. γε-
γένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην ἔ εἶο. a. 2.
imperat. γενεῖ εἶδω. aor. 2. opt. γενόμην οἶο οἶο. a. 2.
subj. γίνομαι ἡ ηται. a. 2. infin. γενέσθαι. part. a. 2. γενό-
μενος ἐνν ενον. praes. med. γέγονα. plusq. perf. ἐγεγόνειν.
praes. med. infinit. γεγονέναι. part. praes. med. γεγονώς ἦσ
ός. th. γίνομαι.

Γ Ν Ω Σ Κ Ω cognosco, novi; **kennen / verstaan / bekens-
nen / weeten.** F. γνώσομαι. P. ἔγνωκα. plusq. perf. ἐγνώ-
κειν. a. 2. ἔγνωκω ὡς ω. 3. pl. ἔγνωσαν. a. 2. imperat. γνώθι. a.
2. subj. γνώω ὡς ὦ. a. 2. infin. γνώωαι. part. a. 2. γνώσων ὄντι.
praes. pass. γινώσκομαι cognoscor, diligor; **bekent en bes-
mint (zijn / of) worden.** praes. pass. ἔγνωμαι. a. 1. pass.
ἐγνώθην. fut. 1. pass. γνώθησομαι.

Δ Ε Υ Κ Ο Σ εἶ τὸ flos vini, seu optimum uvarum;
**de beste wijn / die de rijpe druiven, op het minst aan-
raken, ontloopt, en die men tot het offer, op de seesten
pleeg te bewaaren en te drinken.** *Du keiv ad Act. 2. 15.*

Δ Υ Κ Υ Σ εἶα ὁ dulcis e, jucundus; **soet.** in Genit.
γλυκέος εἶας ἰ. comp. γλυκύτερος.

*Phukera
act. w. a. b.*

ΓΛΩΣΣΑ vel Atticè γλῶττα ης ἡ lingua, sermo; **toon-ge / taale.**

Γλωσσοκόμον & τὸ propriè est theca lingulis tibiæ recondendis idonea. item marsupium ab externa forma; **hoosker / daar men de tongetjens der piÿpen of dyen in verbergt: ook, een buzse.** ex γλῶσσα & Th. ΚΟΜΕΩ vel κομίζω fero.

Γναφεύς ἐστὶ ὁ fullo; **bolder.** th. γνάπλω carpendo polio.

Γνήσιος & ὁ ἡ q. d. γενήσιος genuinus a, legitimè genitus; **oprecht / natuurlijk / wettigh gebooren.** in neutro τὸ γνήσιον sinceritas; **oprechtigheyd.** th. γείνομαι.

Γνησίως adv. genuinè, germanè; **oprechtelyk / gelyk een rechte bzoeder.** th. i.

ΓΝΟΨΟΣ & ὁ caligo, turbo; **donkerhepdt / sterke wind.**

Γνώμη ης ἡ, sententia, consilium; **meening / sin / geboelen / goed-binden.** th. γινώσκω.

Γνωρίζω notum facio, scio; **bekend maaken / weeten.**

(à nomine γνώριμος & ὁ ἡ notus a. γνωριμώτερος notior.

Hinc pro γνωριμίζω est γνωρίζω. γνώριμος verò dicitur

pro γνώσιμος. Th. ΓΙΝΩΣΚΩ) F. γνωρίζω & Atticè

γνωριῶ. P. ἐγνώρικα. a. i. ἐγνώρισσα. a. i. ad. infin.

γνωρίζω. part. a. i. γνωρίζων ἀντὶ ὁ. pres. pass. γνω-

ρίζομαι innotesco; **bekend worden.** 3. sing. pres. pass.

imper. γνωρίζεσθω. pres. pass. ἐγνώριστομαι. a. i. pass. ἐγνώ-

ρίζομαι. a. i. pass. subj. γνωριθῶ ἢς ἢ.

Γνώσις εως ἡ cognitio, scientia; **kennis / verstand / weeten-schap.** th. idem.

Γνώσις & ὁ gnarus; **die kennis heeft.** th. idem.

Γνωστός ἡ ὄν notus a um; **kennelyk / bekend.** th. idem.

ΓΟΓΓΥΖΩ mormuro; **murmelen / murmureeren.**

imperf. ἐγόγγυζον. ἐγόγγυζον αὐτῶν (pro κατ' αὐτῶν) ob-

murmurabant eis. Simplex pro composito καταγογγύζω. pres.

imperat. γόγγυζε. 2. pers. pl. γογγύζετε. F. ὄσω. P. γε-

γόγγυκα. a. i. ἐγόγγυσα.

Γογγυσμός & ὁ mormur; **gemurmel / murmureering.** th. i.

Γογγυστής & ὁ mormurator; **murmureerder.** th. i.

ΓΟΗΞ

ΓΟΉΣ ητθ ο impostor, proprie, incantator, praestigiator; bedrieger / goochelaar. à verbo ΓΟΑΨΩ gemo. 2 Tim. 3: 13.

Γόμθ & ο onus navis, merces; een schips-last / lading / schips-bzacht / ware. à prat. med. γέμομαι quod est à Th. γέμων plenus sum.

Γονεύς έθ ο parens; ouder, pl. οί γονεῖς parentes; ouderg, à γονή ης η generatio. à prat. med. γέγονα. th. γείνομαι.

ΓΟΝΥ γόναθ το genu; knie.

Γονυπέλω ω ad genu accido; op de knien vallen. F. ήσω. P. γέγονυπέτηκα. aor. 1. έγονυπέτησα. cum Dat. ε Accus. th. γόνυ ε πίπτω cado.

Γράμμα τθ το litera, tabulae, seu chirographum; letter / handschrift. γραμματάων τα scripta, liber, epistola, eruditio, literae; schriften / boek / bzief / geleert heyd / letteren. th. γράφω.

Γραμματεὺς έος ο scriba; schryber / schriftgeleerde. th. i.

Γραπτός η θν scriptus a um; geschreeven. th. idem.

Γραφή ης η scriptura, dictum scripturae. pl. γραφαί ων ηη *in Act. 1. 16* scripturae, divinae literae; de schrift / schriftuur. th. i.

ΓΡΑΨΩ, scribo, describo, pingo; schryben / bes schryben / schilderen. F. γράψω. P. γέγραφα. prat. pass. γέγραμαι.

Γραῦδης εθ ο η anilis; oud-wijffsch. derivatur à subst. γραῦς αός η anus, vetula. th. γραῖα ας η anus.

Γρηγορέω ω vigilo; waaken. F. ήσω. P. γέγρηόρηκα. a. 1. έγρηόρησα. Dicitur γρηγορέω ω per apharesin pro έγρηόρειω ω vigilo. Derivatur à verbo ΕΓΓΕΙΨΩ excito. F. έγερω. P. ήγερκα. P. pass. ήγεγμαι. prat. med. ήγορα ε Atticè έγρηόρα, ε cum epenthesi litera ρω, έγρηόρα. unde part. prat. med. έγρηόρω's όρθ ο. Hinc έγρηόρα's & ο vigil. ε verbum Th. ΕΓΓΗΓΟΡΕΨΩ vigilo.

Γυμνάζω proprie, me nudum in palæstra exerceo, exerceo; sich bloot in een kamp-plaatsg oefnenen / oefnenen. F. άσω. P. γέγυμνακα. a. 1. έύμνασα. prat. pass. γεγύμναμαι. th. γυμνός ε ο nudus.

Γυμνασία *as* ἡ exercitatio ; oefſening. etiam γυμνάσιον
 & τὸ. th. idem.

Γυμνητεύω *proprie*, sum miles levis armaturæ, nudus sum ;
 een licht gewaapent soldaat zijn / naakt zijn. F.
 εὐσω. P. γεγυμνήτευκα. a. i. ἐγυμνήτευσα. à γυμνῆς ἢ τὸ ὄ
 vel γυμνῆτης & ὁ miles levioris armaturæ, non cataphra-
 tus. th. idem.

ΓΥΜΝΟΣ ἡ ὄν sic dictus. q. γῆρα μόνον ἔχων h. e. solans
 cutem seu membra habens sine veste, nudus a um, iner-
 mis e ; naakt / bloot / ongewaapend.

Γυμνότης ἡ τὸ ἡ nuditas ; naaktheid. th. idem.

Γυναικάριον & τὸ muliercula ; vrouwken. th. γυνή.

Γυναικεῖον εἶα εἶον muliebris, ad mulieres pertinens ;
 vrouwlijk. γυναικεῖον & τὸ scil. δῶμα, gynacæum, con-
 clave mulierum. th. idem.

ΓΥΝΗ ἡ q. d. γονὴ à γέγονα natus sum. mulier, uxor ;
 vrouwe / wijf / huysvrouwe. Gen. γυναικὸς tanquam
 à γύναιξ. Dat. γυναικί. Acc. γυναῖκα. Voc. γύναι. Nom.
 pl. γυναῖκες. Gen. γυναικῶν. Dat. γυναιξί. Acc. γυναῖκας.

ΓΩΝΙΑ *as* ἡ angulus ; hoek. scil. ubi desinunt plateæ
 in angulum, ubi sunt bivia aut trivium. item angiportus
 hoc est, vicus angustus & non pervius. item angustum
 spatium inter duas ædes, per quod via planè non patet.

Δ Α.

Δαιμονίζομαι à dæmoniō vexor ; beseeten / van den
 dupbel beseeten zijn. part. pres. δαιμονίζομαι & ὁ
 dæmoniacus. P. δεδαιμόνισμαι. a. i. pass. ἐδαιμόνισθαι.
 part. a. i. δαιμονισθεῖς. th. δαίμων.

Δαιμόνιον & τὸ dæmonium, numen, fortuna, spiritus im-
 purus ; dupbel / onreene geest. derivatur ab Adject.
 δαιμόνιος ὁ ἡ divinus. δαιμόνια τὰ Dii ; Gooden. th. i.

Δαιμονιάδης εἶ ὁ ἡ dæmoniacus a ; dupbelsch. th. i.

ΔΑΙΜΩΝ ὄν ὁ ἡ q. δαίμων ὄν ὁ ἡ sciens. ex δαίω.
 scio, disco. dæmon, malus spiritus, Deus, genius ; dup-
 bel / God / een familiare ('t zy goede of quade) geest.
 Dailon & v. p. 52.

Δ Α Κ Ν Ω

Δ Α' Κ Ν Ω mordeo; **bijten**. F. δήξομαι. α. 2. ἔδακον. aor. 1. ἔδηξα. P. δέδηχα P. pass. δέδηγμα. aor. 1. pass. ἐδήχθην. α. 2. pass. ἐδάκην.

Δ Α' Κ Ρ Υ υ τὸ lacryma; **traan / traane**.

Δάκρυον & τὸ lacryma; **traan / traane**. th. i.

Δακρύω lacrymor; **traanen / weenen**. F. ὕσω. P. δεδάκρυκα. α. 1. ἐδάκρυσα. th. i.

Δακτύλιος & ὁ annulus; **ring**. th. δάκτυλος.

Δ Α' Κ Τ Υ Λ Ο Σ & ὁ digitus; **vinger**.

Δαμάζω domo; **temmen**. F. δαμάσω. α. 1. ἐδάμασα α. 1. infin. δαμάσαι. P. δεδάμακα domui. P. pass. δεδάμασμα. th. δαμάω domo.

Δάμαλις εως ἢ juvenca; **jonge koe**. th. idem.

Δανείζω mutuum do, foenero; **leenen**. Fut. δανείσω. P. δεδάνεικα. α. 1. ἰδάνεισα. praes. med. δανείζομαι mutuum accipio. α. 1. med. ἰδανεισάμην ω ατο. α. 1. med. infin. δανείσασθαι. th. δάν.

Δάνειον & τὸ mutuum, foenus, debitum; **ontleent of geleent ding / schuldt** Matt. 18: 27. q. d. quod de meo fit tuum. Th. δάν & τὸ munus, mutuum.

Δανειστής & ὁ creditor, foenerator; **schuld-heer**. th. idem.

Δ Α Π Α Ν Α' Ω ᾧ impendo, sumptus facio, consumo; **dooz-bzengen / kosten doen / verteeren / te koste leggen**. F. ἕσω. P. δεδαπάνηκα. α. 1. ἐδαπάνησα. α. 1. act. imperat. δαπάνησον άτο.

Δαπάνη ης ἢ sumptus; **kosten**. th. idem.

Δ Ε' conjunct. discret. verò, autem. item igitur, &, tamen, sanè, enim; **maar / nu / doch / dan / ende / boozts / ook / ja / want**.

Δέσις εως ἢ deprecatio; **gebed / smeeking / smeeken**. Them. δέομαι oro. *Psalm. in Act. 1: 14.*

Δεῖ oportet; **moeten / behooren / betaamen**. cum Accus. in praes. subj. δεῖ. imperf. ἔδει F. δεήσῃ. aor. 1. ἐδέησε. inf. δεῖν. part. praes. δέον ἰσὶ necessarium est. th. δεῖω ligo.

Δείγμα τὸ ἐxemplum; **exempel**. th. δεικνύω.

Δειγματίζω palam traduco; ten toone stellen / te schan-
de maaken. F. ίσω. P. δεδειγμάρικα. α. 1. εδειγμάτισα.
th. idem.

ΔΕΙΚΝΥ'Ω vel ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ ostendo, índico; too-
nen / vertoonen / bewijfen. F. δείξω. α. 1. εδειξα. α. 1.
imperat. δείξον άτω. α. 1. subj. δείξω ης η. α. 1. inf. δεί-
ξαι. prat. pass. δέδειγμα. α. 1. pass. εδείχθω. part. α. 1.
δειχθείς ενλϙ.

Δειλία ας η timiditas; vreesachtighepd. th. δειλός.

Δειλιάω ω formido, ob ignaviam & timiditatem refugio;
versaagt zjn / vpt vreesse en slappichepd blieden.
F. άσω. P. δεδειλίακα. α. 1. εδειλίασα. 3. sing. pras. activ.
imperativi δειλιάτω. th. idem.

ΔΕΙΛΟΣ η όν timidus, ignavus, miser, debilis, im-
probus; vreesachtigh/traag/vaddigh/ slap/ slecht.
affine verbo δείδω timeo. F. δείσω & δείσομαι. P. med. δέ-
δοικα pro δέδοικα. Pro δέδοικα Iones δέδια, Poëta δείδια.

ΔΕΙ'ΝΑ ο η τὸ quidam; zulk een / soo iet. Sic lo-
quuntur Græci quum certum hominem notare, nec tamen
nominare volunt. Hebræi dicunt, וְיִלְדָּה וְיִלְדָּה, Ruth.

4: 1. Genit. τῷ δεινός. Dat. τῷ δεινί. Acc. τῷ, τῶν ἢ τὸ δεινά.

Δεινός vehementer, terribiliter, miré; grootelijks/hard/
fwaat/ vreeslijk / wonderlijk. adv. th. δεινός η όν.
terribilis, gravis.

Δειπνέω ω cæno; avondmaal houden. Fut. ήσω. P. δε-
δείπνηκα. aor. 1. εδείπνησα. aor. 1. act. infin. δειπνήσαι. th.
δειπνον.

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ η τὸ, παρὰ τὸ δειν παύειν τὸ πόνον, quia tum
homines à labore cessant. cæna, q. cædina à cædo. item
convivium; avondmaal / maaltijdt.

Δεισιδαιμονέσειρϙ. Vide, siet δεισιδάιμων.

Δεισιδαιμονία ας η superstitionis; superstitie / bygeloob /
godsg-dienst. th. δείδω timeo & δαίμων.

Δεισιδάιμων, ονϙ ο-η superstitiosus; bygeloobigh / su-
perstitieus / te seer conscientieus / godsg-dienstigh.

εκ δαίμων ὅ δειδω timeo. F. δείσω praet. aēt. δέδεικα, praet. pass. δέδεικα σα ταγ, hinc est δείσις εως ἢ metus, timor. compar. δεισιδαιμονέστερον proprie, numinis metuentior, religiosior; bygeloobiger/superstitieuser/godsdiensstiger. th. idem.

Δ Ε' Κ Α pluralis numeri tantum, o.g. indeclinabile, decem; tien. οἱ δέκα decem reliqui.

Δεκαδύο, o.g. ἀκλίον; duodecim; twaalf. dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα. th. δέκα ὅ δύο.

Δεκαπέντε, o.g. ἀκλίον, quindecim; vyftien. th. δέκα ὅ πέντε.

Δεκατέσσαρες ὡν οἱ αἱ, καὶ δεκατέσσαρων τὰ quatuordecim; veertien. th. δέκα ὅ τέσσαρες.

Δεκάτη ης ἢ decima, decima pars; tiende / tiende deel. δεκάτα ὡν αἱ decimæ. th. δέκα.

Δέκαλ' δεκάτη δέκαλον decimus a um; tiende. th. δέκα.

Δεκαλόω ὦ decimas accipio; tiende neemen. F. ὠσω. P. δεδεκάτωκα. praes. pass. δεκαλόομαι ἔμαγ decimor; tiende geeven. P. pass. δεδεκάτωμαι. ὅ δεκαλεύω decimo. th. δέκα.

Δεκτός ἢ ὄν acceptus a um; aangenaam. Th. δέχομαι. capio.

Δελεάζω inesco, escâ capio; verlokken / met aas verdelpen. Fut. δελεάσω. P. δεδελέακα. a. i. ἐδελέασα. praes. pass. δελεάζομαι inescor. th. δέλεαζ δελέαζ' τὸ esca, quia animalia capiuntur.

Δ Ε' Ν Δ Ρ Ο Ν α τὸ ὅ δένδρον εως τὸ arbor; een boom.

Δ Ε Ξ Ι Α' ἄς ἢ scil. χεὶρ dextra manus; rechter-hand, rechter-zyde. per metaph. potentia. *Inkenad Act. 2: 33.*

Δεξιολάβ' α ὁ satelles, stipator; die met de rechter-hand vat / schutter / trouwan / l'ijf bewaarder. sic dicti. παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν ὅ βασιλέως δεξιάν, vel διὰ τὸ δεξιὰς εἶναι, vocantur etiam δορυφόροι hastati. th. λαμβάνω.

Δεξιὸς ἰὰ ἰὸν dexter a um; rechts / geschikt. th. δεξιὰ, q. a. δέχομαι capio.

Δέομαι oro ; **bidden**, cum Genit. imperf. ιδεόμην ἐκ ἐέτο α.
 1. pass. ιδεήθην. α. 1. pass. imperat. δεήθητι. 2. pl. δεήθητε.
 th. δέω unde deī.

Δέρμα τὸ τὸ pellis, cutis ; **vel / hupdt.** th. δέρμας αὐτὸ
 τὸ pellis.

Δερμάτινόν η ον coriaceus a um ; **dat van leeder is.** th. i.

Dei Δέρω proprie, excorio, pellem detraho, 2 Chron. 29: 34.

ad altor νιεν verbero, caedo ; **de hupdt af trekken ; ook gees-**

5: 40 **selen / slaan.** F. 1. δερῶ. prat. act. δέδερα. prat. pass.
 δέδεραμαι. fut. 2. δαρῶ. α. 1. ἐδειρα. α. 2. ἐδαργν. α. 2. pass.
 ἐδάριον ης η. fut. 2. pass. δαρήσομαι. th. i.

Δεσμεύω ligo ; **binden.** F. ἐύσω. P. δεδέσμευκα. α. 1. ἐδέ-
 σμευσσα. ἃ δεσμός ἔ ὁ vinculum, Matth. 23: 4. th. δέω.

Δεσμέω ὦ vincio, ligo ; **binden.** F. ἤσω. P. δεδέσμηκα.
 prat. pass. δεσμέομαι ἔμαι vincior. imperf. ιδεομοίμην
 ἔμην, ἐκ ἔ, ἐέτο εἴτο. th. i.

Δέσμη ης ἡ fasciculus ; **bussel / bundel.** th. idem.

Δέσμιον ἔ ὁ vinctus ; **gevangen / gebonden.** th. i.

Δεσμός ἔ ὁ vinculum ; **bandt.** Th. δέω. vincio. F. δήσω. P.
 δέδεκα.

Δεσμοφύλαξ (pro δεσμιοφύλαξ) ακτὸ ὁ commentariensis,
 vinctorum custos ; **stokwaarder.** Act. 16: 27. th. i.

Δεσμώλειον ἔ τὸ carcer ; **kerker / gevangenis.** th. i.

Δεσμώτης ἔ ὁ captivus ; **gevangen.** ἃ δεσμός ὦ in carce-
 rem conjicio. Fut. ὠσω. P. δεδέσμωνκα. P. pass. δεδέσμωνμαι.
 th. idem.

Δεσπότης ἔ ὁ dominus, proprie respectu servi ; **Heere /**
heerscher / in opzicht van zijn knecht. in Voc. δισποσία.
 th. δεσπόζω dominor.

Δ Ε Υ Ὡ P O huc, ad esdum, prodi ; **komt / komt herwaarts.**

Δεῦτε adeste, venite ; **komt / komt herwaarts.** sunt
 duo adverbia ἄχα ἔ δεῦτε huc usque ; tot noch toe. th. i.

Δευτέρω αἶα αἶον secundarius, secunda die aliquid fa-
 ciens ; **die op den tweeden dagh iets doet.** th. δεύτε-
 ρον.

Δεύτερον adv. secundò. τὸ δεύτερον idem ; **andermaal / ten**
tweedes

twreedemaal. ἐκ δευτέρου secunda vice; **voorz de twee-**
demaal. th. i.

Δευτερόπρωτος ὁ à secundo primus; **de tweede eerste.**
ex δευτέρου ὅ πρῶτος à th. ωρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ α ον secundus a um; **de tweede.**

ΔΕΧΟΜΑΙ, recipio, accipio, suscipio, admitto, sustineo, exspecto; **ontfangen / aanneemen / neemen / op sich neemen / begrijpen / verwachten / begeeren.** F. i. med. δέχομαι. P. pass. δέδεγμαι. 3. p. s. δέδεκται. a. i. med. ἐδέξάμην ω αἰο. a. i. med. imper. δέξαι. a. i. med. subj. δέξωμαι η ηται. pl. δεξώμεθα ησθεωνται. a. i. med. inf. δέξαομαι. part. a. i. med. δεξάμενος ἔνη ενον. prat. med. δέδοχα, unde est δλοχή epulum.

ΔΕΩ ligo, vincio, necesse habeo; **binden / van nooden hebben.** F. δήσω ὅ δέσω. a. i. ἔδησα. a. i. imperativi δήσον άτω. δήσαιε. a. i. subj. δήσω ης η. part. a. i. αἰ. δήσας αντος ὁ. prat. pass. δέδεμαι. prat. pass. inf. δέδέομαι. part. prat. pass. δέδεμενος η ον. a. i. pass. ἐδέδλω ης η. fut. i. δεδήσομαι. a. i. pass. inf. δεδλώωμαι.

ΔΗ in prosa semper postponitur ὅ vertitur sanè, videlicet, igitur; **waarlijk / soo dan / nu / ook / dan.** Redundat, Act. 13: 2.

ΔΗΛΟΣ δήλη δήλον manifestus a um; **openbaar.**

Δηλώω ὃ declaro; **verklaaren / openbaar maaken / aanwijzen / bedurpen.** imperf. ἐδήλοον εν. οες ης. οεε. F. δηλώσω. P. δεδήλωκα. a. i. ἐδήλωσα. a. i. pass. ἐδηλώθην. th. idem.

Δημηγορέω ὃ orationem ad populum habeo; **een reeden voorz het volk doen.** imperf. ἐδημηγόρεον εν. F. ήσω. P. δεδημηγόρηκα. a. i. ἐδημηγόρησα. ἀδημηγόρῃς ὁ orator. ex ΔΗΜΟΣ ὁ populus, ὅ ἀγορέω loquor. à th. ἀγορῆ forum.

Δημιεργός ὁ cōnditor; **houwmeester.** publicus opifex, qui publicè operatur. ex δήμιος ὁ η publicus. th. δήμιος ὅ ἔργον opus.

ΔΗΜΟΣ δήμιος ὁ populus, plebs; **volk.**

Δημοσία adv. publicè; **in't openbaar.** ook Δημοσίως. th. i.
 Δημοσία publicè ἔκατ' οἴκων domatim opponuntur.

Δημόσιον publicus a um; **gemeen / openbaar.** th. i.

ΔΗΝΑΪΡΙΟΝ & τὸ denarius. genus numismatis Romani,
 valentis asses semunciales decem; **een denarius / zynde**
 een penning van ontrent ses stuivers.

Δίποτε post articulum subj. vertitur conque; **wat ook.**
 ὡς δὴ ποτε νοσήματι, quocunque morbo; **van wat siekte**
ook. th. δὴ.

Δήπ & utique; **waarlijk.** th. i.

ΔΙΑ' praepos. cum Gen. per, temporis intervallum; **door /**
om / tot / met / in / de geduursaamheid des tijds. cum
 Acc. propter; **om / ter oorzake / daarom / van**
weegen. in compositione intendit significationem; uti
 apud Latinos per. item vertitur trans, dis; **over.**

Διαβαίνω transeo; **doorgaan / overgaan.** F. διαβήσομαι.
 P. διαβέβηκα. α. 2. διέβην. α. 2. infin. διαβῶμαι. part. aor.
 2. διαβάς ἀντ' ὁ th. βαίνω.

Διαβάλλω propriè trajicio, item calumnior, invidiam ali-
 cui conflo, defero; **verklaagen.** F. διαβαλάω. P. δια-
 βέβληκα. α. 2. διέβαλον. P. pass. διαβέβλημαι. α. 1. pass. διε-
 βλήθην. P. med. διαβέβολα. th. βάλλω.

Διαβεβαιόομαι ἔμαι assevéro; **bevestigen / ernstelijk be-**
vestigen. F. ἄσομαι. P. διαβεβεβαίωμαι. ex δια' per, signifi-
 cationem intendente, ἔβεβαιόω ὡς stabilio. th. βέβαιον.

Διαβλέπω dispicio; **besien.** F. ψω. P. διαβέβλεφα. th. βλέπω.

Διαβολή ἧς ἢ calumnia; **laster / valsche beschuldiging.** th.
 βάλλω.

Διάβολος ὁ ἢ calumniator, trix; **Dupbel / achter-klap-**
per / lastereffe. κατ' ἐξοχὴν sic dicitur princeps angelorum
 apostatarum. th. i.

Διαγγέλλω annuntio; **verkondigen.** F. διαγγελῶ. α. 1. διήγ-
 γειλα. P. διήγγελα. th. ἀγγέλλω.

Διάγει tamen, propter; **nochtang / om dat.** Th. δια' pra-
 positio ἔγει.

Διαγίνομαι interlábtor, absolvor; **voorby gaan / verloop-**
pen.

pen. F. ἀγγεγήσομαι. P. ἀγγεγήνημαι. a. 2. med. διεγενό-
μην. part. a. 2. ἀγγεγένησθε & ο. th. γείνομαι.

Διαγινώσκω proprie pernoſco. h. e. plene cognoſco; **kennis-
nisse neemen / volle kennisſe neemen.** F. διαγινώσομαι.

P. διέγνωνκα. a. 2. διέγνων. P. paſſ. διέγνωσμαι. th. γινώσκω.

Διαγινώριζω divulgo; **alomme bekend maaken.** F. ἴσω.

P. διεγνώρικα. a. 1. διεγνώρισα. th. ἴ.

Διάγνωσις εως ἢ cognitio, plenior dijudicatio; **kennisſe.**
th. idem.

Διαγογγύζω obmurmuro; **murmureeren.** imperf. διεγογγύ-
ζον. F. ὑσώ. P. ἀγγεγογγύκα. a. 1. διεγογγύσα. th. γογγύ-
ζω murmuro.

Διαγρηγορέω ᾧ evigilo; **ontwaaken.** F. ἦσώ. a. 1. διεγρη-
γορήσα. P. διεγρηγορήκα. th. ἐγρηγορέω vigilo.

Διάγω dego; **leeven.** F. ἀγίζω. P. διήγα. a. 2. διήγον *At-
ticè διήγαγον.* Βίον ἀγίζειν vitam degere. th. ἄγω.

Διαδέχομαι accipio per alium, accipio per manus tradi-
tum; **ontfangen / 't geen ons overhandicht woꝝd.**

Fut. ξομαι. P. ἀδέδεγμα. a. 1. med. διεδεξάμην ω αἰο.
part. aor. 1. med. ἀδεξάμην. th. δέχομαι capio.

Διάδημα τὸ τὸ diadéma, corona; **koninklijke hoedt.** th.
δέω vincio.

Διαδίδωμι trado per manus, distribuo; **overhandigen /
deelen / uytdeelen.** Fut. ἀδώσω, ἔ ἀδιδώσω, à verbo

ἀδιδόω ᾧ. P. ἀδέδωκα. a. 2. διέδων. a. 2. aor. imperat.

ἀδῶ ὅτω. praes. pass. ἀδίδομαι. imperf. pass. διεδιδόμην

σο το. th. δίδωμι.

Διάδοχος & ο ἢ successor; **die in eens anders plaats
komt.** Act. 24: 27. à praet. med. ἀδέδοχα. verbi ἀγ-

δέχομαι proprie accipio per alium, vertitur, excipio,

succedo. ἀδοχή ἢς ἢ successio. th. δέχομαι capio.

Διαζώννυμι praecingo, succingo; **omgoorden.** cum Ac-

cus. Fut. ἀζώσω. a. 1. διέζωσα P. διέζωκα. praet. pass.

διέζωσμαι. a. 1. med. διέζωσάμην ω αἰο. th. ζώννω.

Διαθήκη ἢς ἢ foedus, testamentum; **verbond / testam-
ment.** & ἀφίθημι dispono. ἀφίθεμαι testor. th. τίθημι Act. 1: 25.

Δια-

Διαίρεσις εως ἢ divisio, discrimen; **verbeeling/ verscheperden** **schepd**. th. αἰρέω capio.

Διαίρέω ὡ dividio; **deelen**. praes. part. διαίρειων ὄν, ἔσται ἔσα, διαίρειον ἔν. F. διαίρησω. P. διήρηκα. a. 2. aἴ. διεἶλον ες ε. th. i.

Διακαθαρίζω perpurgo; **doos-supberen**. Fut. διακαθαρίσω ἔ Atticé διακαθαριῶ. P. διακαθαράρικα. a. 1. διακαθάρισα. th. καθαίρω purgo.

Διακατελέγχομαι magis ac magis redarguo; **meer en meer overwinnen/ overtuppen**. imperf, med. διακατήλεγχομαι & εἶλο. F. διακατέλεγχομαι. P. διακατήλεγμαι. ex διά, κατὰ & th. ἐλέγχω, arguo.

Διακονέω ὡ proprie valde festino. διὰ enim in compositione significationem intendit. ministro, famulor, ministrum ago; **sich seer haasten/ dienen/ bedienen**. cum Dat. imperf. διακονέον ἔν. F. διακονήσω. P. διακόνηκα. aor. 1. διακόνησα. praes. pass. διακονέομαι ἔμαι alii mihi inferviunt; **gedient worden**. P. pass. διακόνημαι. aorist. 1. pass. διακονήθην, f. part. a. 1. pass. διακονηθείσα. th. κονέω festino: ministro.

Διακονία ας ἢ ministerium, subministratio, officium; **bediening/ bedienen/ dienst**. th. i. *Luc. 1:17*.

Διάκονος ὁ ἢ minister a; **dienaar/ diaken/ dienaresse**. ex διὰ quod in compositione significationem intendit, ἔ Th. κονέω festino q. d. praefestigans, expeditus. comp. διακονέω expeditior. Tribuitur magistratui, Rom. 13: 4. iis qui praerant arario Ecclesiastico ἔ eleemosynas, in pauperes erogabant, unde dicebantur διακονεῖν τροπέζαις, Aἴ. 6: 2. itemque illis qui docebant Euangelium, 1 Cor. 3: 5. pascentes scil. animam.

Διακόσιοι αα ducenti a a; **twee hondert**. ex dis bis ἔ th. ἑκατὸν centum.

Διακέομαι plenè audio. q. d. peraudio; **vol-hooren**. F. 1. med. διακέσομαι. a. 1. med. διακυσάμην ω αἶλο. th. ἀκέω.

Luc. 10: 28 Διακρίνω discerno, seligo, dijudico, dirimo, perficio; **onderschepden/ onderschepd maaken/ oorscheelen/ schepd**.

ſcherpen / beſpen. imperf. διέκεινον. F. διακεινώ. P. διακέκεκα. α. 1. διέκεινα. praef. med. διακείνομαι *judicio in diversas quasi partes propendeo, dubito, ambigo. item diversum sentio, certo. item habeo delectum; twijſelen / andersz geboelen / twiſten / ergenz in keur hebben.* praef. imperf. διεκείνομαι & εἶο. P. paſſ. διακέκειμαι. α. 1. paſſ. διεκείθην. th. κείνω *judico.*

Διάκειςις εως ἢ *discretio, dijudicatio, certamen, dubitatio; onderscherping / twiſting / twijſeling.* th. idem.

Διακώλύω *obnixè prohibeo; met alle macht beletten / ſeet wepgeren.* imperf. διεκώλυον. F. ύσω. P. διακεκώλυκα. αορ. 1. διεκώλυσα. th. κωλύω *impedio.*

Διαλαλέω ὡ *divulgo, loquor, colloquor; te ſamen ſpreken / veel ſpreken.* imperf. διελάλεον &ν. F. ήσω. P. διαλελάληκα. praef. paſſ. διαλαλέομαι &μαι *divulgor; veel geſprooken worden van.* imperfect. διελαλέομαι &μαι, εἶ & , εἶο εἶτο, th. λαλέω.

Διαλέγομαι *dissero, colloquor, discepto; handelen / ſpreken / in woorden zijn / twiſten.* cum Dat. imperf. διελεγόμαι & εἶο. διελέγετο αυτοῖς *disseribat cum eis.* P. paſſ. διαλέλεγμαι. α. 1. paſſ. διελέχθην cum Dat. 3. pl. α. 1. paſſ. ἰνδῖς. διελέχθησαν. th. λέγω *dico.*

Διαλείπω *abstineo; aſtaaten.* th. λείπω.

Διάλεκτος & ἢ *modus loquendi, idioma linguæ, sermo unicuique genti peculiaris, lingua; ſpreekwijſe van pder land-streek / Taale.* ἢ διαλέγομαι *colloquor.* th. λέγω. *Deken in Out. 1. 19.*

Διαλλάσσω Ἐ *Atticè διαλλάττω reconcilio, litem dirimo; verſoenen / te vzeede ſtellen.* in Paſſivo, ſich verſoenen. F. διαλλάζω. P. διήλλαχα. αορ. 1. διήλλαξα. α. 2. διήλλαγον. P. paſſ. διήλλαγμα. α. 1. paſſ. διηλλάχθην. α. 2. paſſ. διηλλάγην. α. 2. paſſ. imperat. διαλλάγηθι ήτω. th. ἀλλάσσω *mito.*

Διαλογίζομαι *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto; t'ſaamen ſpreken / overdenken / overleggen / re-*
De

denennen / woorden hebben / twisten. *imp.* διελογίζομαι & ετο. *F.* Διολογίσομαι. *a. 1. med.* διελογισάμην ω αλο. *P. pass.* Διολογίσομαι. *th.* λέγω.

Διαλογισμός ἔστί οὗτος cogitatio. *item* dubitatio, quae est disceptatio intestina in ipso mentis nostrae sinu; **gedachte / overlegging / bedenking / twijfeling / twisting.** *th.* i.

Ἰν κεν Διαλύω dissolvo, diluo; **ontbinden / ontdoen / afbreken.** *F.* ὑσω. *P.* διαλέλυκα. *a. 1.* διέλυσσα. *pres. pass.* διαλύομαι *dissolvor*; **verstroopt worden.** *P.* διαλέλυμαι. *gor. 1. pass.* διελύθην; *th.* λύω solvo.

Ἰν κεν Διαμαρτύρομαι etiam atque etiam obtestor; *item* testificor, *ad act. 3.* cum testificatione denuntio; **betuppen.** *F.* διαμαρτύρομαι. *gor. 1. med.* διαμαρτυρόμην ω αλο. *gor. 1. med. subj.* διαμαρτύρωμαι ἢ ἤσῃ, *a. 1. med. infin.* διαμαρτύρασθαι. *part. a. 1. med.* διαμαρτυρόμενος. *ex* διὰ τὸ μαρτύρομαι testor. *διὰ* auget significationem. *Th.* μάρτυρ οὗτος ὁ testis.

Διαμάχομαι depugno, acriter pugno; **strijden / sterk bestrijden.** *imperf.* διεμαχόμην & ετο. *F.* διαμαχήσομαι. *P.* διαμεμάχημαι. *Th.* μάχομαι pugno.

Διαμῆνω permaneo; **blijven / verblijven / steeds blijven.** *F.* διαμῆνω. *P.* διαμεμῆνηκα. *pl. part. pres. act.* διαμεμῆνηκότες. *a. 1. diέμεινα.* *a. 1. subj.* διαμείνω ἢς ἢ. *a. 2. vel imperf. act.* διέμῆρον. *th.* μένω maneo.

Διαμερίζω partior, distribuo; **deelen / verdeelen.** *imperf.* διεμέριζον. *F.* ἴσω. *P.* διαμεμέριξα. *a. 1. diεμέρισσα.* *a. 1. imp.* διαμέριστον ἄτοι. *pres. pass.* διαμερίζομαι *dividor*; **verdeelt zijn / of worden.** *P. pass.* διαμεμέρισμαι. *a. 1. pass.* διεμερίσθην. *F.* 1. *pass.* διαμεερισθήσομαι. *a. 1. med.* διεμερισάμην ω αλο *ex* διὰ τὸ μερίζω separo, divido. quod est ἀμείνεις ἰδῶ ἢ παύσ. *Th.* μείρω. divido.

Διαμερισμός ἔστί οὗτος dissidium; **verdeelt heyd.** *th.* i.

Ἰν κεν Διανέμω divido; **verspreiden.** *Fut.* διανεμῶ. *P.* διανενέμηκα. *ad act. 4.* διανεμόμαι serpo; **verspreid worden / voortkruppen.** *pres. pass.* διανενέμημαι. *a. 1. pass.* διανεμήθην ἢς ἢ. *a. 1. pass. subj.* διανεμηθῶ ἢς ἢ. *th.* νέμω tribuo.

Δια-

Διανεύω innoo; **toewenken**. F. εύσω. P. διανένευκα. A. I. διένευσα. ex διᾱ & Th. νεύω innoo, nutu significo.

Διανόημα τ̄ τὸ cogitatio; **gedachte**. ex διᾱ & th. νόος mens.

Διάνοια ας ἡ agitatio mentis, cogitatio; **gedachte / geamoed / verstandt**. ex διᾱ & νοέω cogito. Th. i.

Διανοίγω adaperio; **openen**. praes. part. διανοίγων διανοίγασα διανοίγον. imperf. διλώοιγον. F. διανοίξω. A. I. διλώοιξα. aor. I. pass. διλώοιχθην η. 3. pl. A. I. pass. indic. διλώοιχθησαν. A. I. pass. imperat. διανοίχθητι; ex διᾱ & ανοίγω, quod est ex ἀνά & Th. οίγω aperio.

Διανυκτερεύω pernocto; **overnachten / den nacht overblijven**. F. εύσω. P. διανενυκτέρευκα. A. I. διανυκτέρευσα. ex διᾱ & νυκτερεύω noctem transigo, à νύκτερ̄ & ὁ ἡ nocturnus. Th. νύξ νυκλὸς ἡ nox.

Διανύω proprie, iter absolvo. item perficio; **de reys volbrengen: ook in't gemeen, volbrengen**. F. εύσω. P. διήνυκα. A. I. διώνυσα. ex ἀνά & Th. ανύω perficio.

Διαπαντός semper; **altijt / geduurighlyk**. ἀπ̄ παντός scil. χρόνος. adverb. per omne tempus. th. πᾶς.

Διαπερῶω ᾧ trajicio, pertranseo; **overbaaren / overkoomen**. F. άσω. P. ἀπεπέρακα. A. I. διεπέρρασα. ex διᾱ per & περῶω transeo. Th. πέρασ̄ vel πέρασ̄ν ultra.

Διαπλέω pernavigo; **doorzbaaren**. F. εύσω. aor. I. διέπλευσα. part. A. I. διαπλεύσας αντ̄ ὁ. th. πλέω navigo.

Διαπονέω ᾧ, & διαπονέομαι ἑμαυ proprie idem quod ἐξεργάζομαι, elaboro, conficio. item operam do, sequenti praepos. & cum Accus. item exerceo in activa forma. item in media forma molestè, ægrè fero; **werken / moeyte aanwenden / oeffenen. in Medio qualijk neemen / t'onbzeden zyn**. A. I. pass. διεπονήθην. part. A. I. διαπονηθείς th. πένομαι facio.

Διαπορεύομαι proprie, pertranseo, prætereo, **doorz-reysen / dooz by gaan**. imperf. διαπορεύόμην. P. διαπεπόρευμαι. aor. I. διεπορεύθην. th. πείρω transeo, transigo.

Διαπορέω ᾧ hæsito, ambigo; **twijfelmoedich zyn / twijfelen**. *Superadact. 2: 12.*

felen / twisten. imperf. διηπόρεον γν. 3. sing. imperf. αἰ.
διηπόρη. F. ἦσα, P. διαπεπόρηκα. pres. med. διαπορέομαι ἕ-
μαι planè hesito, perplexus sum. th. i.

Διαπραγματεύομαι negotior; neering doen / met handelen
winnen. F. εὔσομαι. α. 1. med. διεπραγματεύομαι αἰολο.
ex διὰ ἕπραγματεύω. Πραγματεύομαι ἄπράγμα τῷ τὸ ne-
gotium. Th. πρῶσσω vel Atticè πρῶτῳ ago, facio.

Ἰλλιν Διαπέλω propriè, serra disseco; dooz een saage klieben.
ad actor F. ἴσω. P. διαπέπεκα. α. 1. διέπεσα. Διαπέρομαι serra
3: 39. diffindor. ἕ metaph. frendeo; dooz een saag geklieft
wozden; oneygentlyk knerffen. imperf. διεπζιόμην ἕ εἶο
α. 1. διεπέειδην. Th. πείων ον ὁ serra.

Διαρπάζω diripio; ontrooben / berooben. Fut. ἄσω. P.
διήρακα. α. 1. διήρασα. α. 1. infin. διαρπάσσει Marc. 3:
27. ex διὰ ἕ Th. ἀρπάζω rapio.

Διαρρήγνυμι vel διαρρήσσω dirumpo, diffringo; scheuren /
verscheuren / verbzeeken. F. διαρρήξω. P. διέρρηξα. α.
1. διέρρηξα. part. α. 1. διαρρήξας αἰολο ὁ. pres. pass. διαρ-
ρήγνυμαι imperf. διαρρήγνύμην σο το. Th. ρήγνυμι vel ρήσ-
σω frango.

Διασαφέω ὦ significo, planum facio; verklaaren / te ken-
nen geeven. F. ἦσα. P. διασεσάφηκα. α. 1. διεσάφησα. ex
διὰ ἕ σαφέω declaro. Th. σαφής ἐ ὁ ἢ perspicuus α.

Διασεΐω concutio; pmanit herwaarts en derwaarts
slingeren / schudden. F. διασεΐσω. P. διασεΐσεικα. α. 1.
διέσεισα. α. 1. subj. διασεΐσω ης η. 2. pl. α. 1. αἰ. subj. δια-
σεΐσητε. th. σεΐω moveo, quatio, concutio.

Ἰλλιν Διασκορπίζω dispergo, disticio, dissipo; stroopen / ver-
ad actor stroopen / dooz-bzengen / verquisten. F. ἴσω. P. διε-
3: 37. σκορπικα. pres. pass. διασκορπισμα. α. 1. διασκορπίδην.
fut. 1. pass. διασκορπισθήσομαι. ex διὰ ἕ Them. σκορπίζω
spargo.

Διασπάω ὦ discerpo; in stukken trekken. F. ἄσω. P. δι-
σπακα. α. 1. διέσπασα. pres. pass. διέσπασμα. pres. pass.
infin. διασπάσσει. α. 1. pass. διασπάδην. α. 1. pass. subj.
διασπασθῶ. th. σπάω traho.

Διασπεί-

διασπείρω dissemino, dispergo; **verstroopen/versprepen.**

F. 1. διασπερῶ. fut. 2. διασπαρῶ. P. διέσπαρκα. a. 1. αἶτ. διέσπειρα. a. 2. διέσπαρον. aor. 2. pass. διεσπάρην. part. a. 2. διασπαρεῖς ἐν ἡμετέροισιν. prat. med. διέσπορα. th. σπείρω semino.

διασπορά ἄς ἢ dispersio; **verstrooping.** th. idem.

διασέλω proprie, mando, dimissis hinc inde nuntiis, edico;

beveelen / gebieden met booden om te senden: verbieden.

F. διασελῶ. P. διέσαλκα. a. 2. διέσαλον. pres. med.

διασέλλομαι. imperf. διεσελλόμην & εἶλο. a. 1. med. διεσε-

λάμην ω αἶο. P. med. διέσολα. th. σέλω mitto.

διάστημα τὸ τὸ intervallum; **een tusschen-stand / spacie.**

à διάστημα disto. th. ἴσημι.

διασολή ἢ ἢ distinctio, differentia; **onderschepdt.** th. σέλω-

λω, mitto, contraho.

διασρέφω perverto; **verkeeren / af-keeren.** F. διασρέ-

ψω. P. διέσρεφα. a. 1. διέσρεψα. a. 1. infin. διασρέψαι.

prat. pass. διέσραμμαι. part. prat. pass. διεσραμμῆς ἐν ἡ-

μετέροισιν. th. σρέφω verito.

διασώζω servo; **behouden / behouden overblijven /**

gesontmaken. F. διασώσω. P. διασέσωκα. a. 1. διέσωσα.

a. 1. subj. διασώσω ἢ η. aor. 1. infin. διασῶσαι. aor. 1. pass.

διεσώθην ἢ η. part. a. 1. pass. διασωθείς ἐν ἡμετέροισιν. th. σώ-

salvus, incolumis.

διαταγή ἢ ἢ ordinatio; **bestelling / ordinantie.** th. τάσ-

σω ordino.

διάταγμα τὸ τὸ edictum; **bevel / mandement / gebodt.**

th. i.

διατάρσσω vel τρω perturbo; **ontstellen / seer ontroeren.**

F. ξω. P. διατάρσαχα. a. 1. διετάρσαχα. P. pass. διατάρσαχαμαι.

a. 1. pass. διετάρσθη. th. τάρσσω commoveo.

διατάσσω præcipio, ordino, dispono; **bestellen / gebie-**

den / ordineeren. F. ξω. P. διαλέταχα. a. 1. διέταχα. a. 2.

αἶτ. διέταγον. pres. med. διατάσομαι. futurum med. δια-

τάσομαι. Prat. pass. διαλέταχαμαι. part. pass. διατέταχμῆς ἐν ἡ-

μετέροισιν. aor. 1. pass. διετάχθη. τὰ διαταχθέντα demanda-

- τα. α. 1. med. διαζάμω αλο. th. i. τάσω ordino.
Διατελέω ᾧ, perago, conficio: Ὡ Neutraliter permaneo;
 persevero; **volbzengen / volmaaken: blijven / vol-**
herden. F. έσω. P. διατελέεω. th. τέλω finis.
Διατηρέω ᾧ conseruo, caveo; **bewaaren / wachten /**
afhouden / hoeden. imperf. διετήρεον εν. εες εις. εε φ.
 F. ήσω. P. διατελήρηκα. th. τηρέω seruo.
Διατί quare? **waarom?** adv. interrogandi. ex δια propter
 Ὡ τί quid. th. τίς.
Διατίθημι dispono; **bestellen / schicken.** Fut. διαθήσω.
 P. διατίθεικα. α. 2. διέθλω. praes. med. διατίθεμαι pacifcor;
verbond maaken. F. 1. med. διαθήσομαι. α. 2. med. διε-
θέμω σο το. th. τίθημι pono.
Διατρέψω commoror, versor, dego; **verkeeren / sich er-**
gens onthouden / eenigen tijdt overbzengen. imperf.
 διέτρεπον. F. ψω. P. διατέτρεφα. α. 1. διέτρεψα. α. 2. διέ-
τρεπον. imperf. aēt. Ὡ α. 2. aēt. hic coincidunt. th. τρέπω tero.
Διατρέφω ἡς ἢ alimentum; **voedtsel.** 1. Tim. 6: 8. ἀ δια-
τρέφω nutrio, alo. F. διατρέψω. P. διατέτρεφα. P. med.
 διατέτρεφα. th. τρέφω alo.
Διαυγάζω illucesco; **aanlichten.** F. άσω. P. διήύγακα. α. 1.
 διήύγασα. α. 1. subj. διαυγάσω ης η. th. άυγή ἡς ἢ splendor,
 lux.
Διαφανής έϞ ὀ ἢ perlucidus, qui transparet; **doorluch-**
tigh. ἀ διαφαίνω ostendo, eluceo. F. διαφανᾶ. P. διαπέφαγα-
 κα. praet. pass. διαπέφαμαι. P. med. διαπέφανα. th. φαίνω
 splendeo, luceo.
Διαφέρω differo, antecello, deporto; **te booven gaan /**
verschillen / uytbzepden / dzaagen. (τὰ διαφέρονα
 eximia, discrepantia; dingen die [uytmunten, of] uytnee-
 mende zyn Rom. 2: 18.) F. διοίσω. α. 1. διώσκα α. 2. διή-
 νεγκον. 3. sing. α. 2. subj. aēt. διενέγκη. Aliter Gal. 2: 6.
 εδέν μοι διαφέρει nihil me refert. praes. pass. διαφέρομαι
 disseminor, propágor. item, hinc inde jactor in mari;
uytgebzepd worden: in de zee herwaarts en der-
waarts gedzeben worden, th. φέρω fero.

Διαφεύγω effugio; ontblijden. F. med. διαφεύξομαι. a. 2. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι οἷς οἱ. praet. med. διαπίεφουγα pro διαπέφυγα. th. φεύγω fugio.

Διαφημέω ὡς spargo famam; ruchtbaar maaken. F. ἤσω. P. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμησα. th. φάω dico.

Διαφημίζω divulgo, in vulgus spargo, dissemino; ruchtbaar maaken / verspreyden. F. ἴσω. P. διαπεφήμηκα. a. 1. διεφήμισα. a. 1. pass. διεφημίζω. th. φάω. luceo, dico.

Διαφθείρω corrumpo; verderben. F. 1. διαφθερῶ. fut. 2. διαφθαρέω. P. διέφθαγκα. a. 1. διέφθειρα. a. 1. inf. διαφθεῖραι. a. 2. aēt. διέφθαργον. praes. pass. διαφθείρομαι corrumpor; verderben worden / vergaan. P. pass. διέφθαγμα. praet. part. pass. διεφθαγμένος. a. 2. pass. διεφθάγω. P. med. διέφθορα. th. φθείω corrumpo.

Διαφθορά ἄς ἡ corruptio; verderbing / verrotting. th. i.

Διάφορος ἔσθ' ἡ, καὶ τὸ διάφορον diversus a um, excellens; verscheyden / uytsteekende. compar. διαφορώτερος ἢ ὁ ἄλλος excellentior; uytneemender. th. φέρω.

Διαφυλάττω custodio; bewaaren. th. φυλάσσω seruo.

Διαχειρίζω proprie, manibus conficio, item interficio; met de handen volmaaken / dooden. F. ἴσω. P. διαχειρίεκα. a. 1. διεχείρισα. praes. med. διαχειρίζομαι occido; ombrengen. F. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διεχειρισάμην ὡς ἴσο. a. 1. med. inf. διαχειρίσομαι. th. χεῖρ manus. *Thukid. lib. 5: 30.*

Διαχωρίζω séparo; afscheyden. F. ἴσω. P. διαχωρίεκα. a. 1. διεχώρισα. praes. med. διαχωρίζομαι discedo; afscheyden. ex δια ἔχωρίζω. Th. χωρῖς adv. separatim, seorsum. At διαχωρέω pervado. Th. χωρῖς ὁ locus.

Διδακτικός ἢ ὁν peritus docendi, aptus ad docendum; bequaam om te leeren. th. διδάσκω doceo.

Διδάκτῳ ἢ ὁν doctus a um, de rebus quae doceri vel disci possunt; dat leert / geleert / het geene men leeren kan. à διδάττω doceo. idem quod διδιδάσκω. th. i.

Διδασκαλία ἄς ἡ doctrina; leere / leering. th. διδάσκω.

Διδάσκαλος ἢ ὁ μάγιστρος, doctor; Meester / Leeraar /
Leermeester. th. i.

ΔΙΔΑΣΚΩ doceo; leeren / onderwijzen. imperf. ἐ-
δίδασκον. pres. imper. δίδασκε. pres. subj. διδάσκω ἢς ἦ. F.
διδάξω. P. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα ας ε. a. 1. imp. δίδα-
ξον. a. 1. subj. διδάξω ἢς ἦ. a. 1. infin. διδάξαι. P. pass. δε-
δίδαγμα. a. 1. pass. ἐδίδαχθην ἢς ἦ. 2. pl. a. 1. pass. ἐδι-
δάχθητε.

Δίδαχη ἢς ἦ doctrina, actio docendi; leere / de daad van
leeren. th. i.

Δίδραχμον ἢ τὸ didrachmum; didrachme / twee drach-
ma / dat is een half loot silver weegende. nummus qui
duas drachmas continet. ex δι, quod est à δις bis Ἔ Δ Ρ Α-
Χ Μ Η ἢς ἦ drachma. δίδραχμος ἢ ὁ ἦ, κὶ δίδραχμον ἢ τὸ
est adjectivum. In n. g. vero substantivè capitur Ἔ subin-
telligitur νόμισμα. th. δραχμὴ ἢς ἦ.

*2: 27.
10: 40.*
ΔΙΔΩΜΙ δίδωμι do, tribuo, constituo; geben / ge-
bergeben / leggen. pres. imp. δίδω (pro δίδωσο) ad formam
Ἔ χρύσει ἢ, à verbo δίδω ὦ. δίδωε ἢ. 2. pl. δίδωτε. pres. inf.
διδόναι. part. pres. act. δίδως ὄντ' ὁ. imperf. ἐδίδων ὡς ὦ.
vel ἐδίδον ἢς ἦ, à ΔΙΔΩΩ. 3. pl. imperf. ἐδίδον pro ἐδίδο-
σαν. F. δώσω. Act. 1. subj. act. δώσω ἢς ἦ. P. δέδωκα. P.
plusq. perf. δεδώκειν pro ἐδεδώκειν. aor. 1. ἔδωκα ας ε. a. 2.
ἔδων ὡς ὦ. a. 2. imper. δός δότω, δότε. a. 2. subj. δῶ δῶς δῶ. a.
2. opt. δοίλω Ἔ Atticè δῶλω ἢς ἦ. a. 2. inf. δῶναι. a. 2. part.
act. δῶς ὄντ' ὁ. pres. pass. δίδομαι. imperf. ἐδίδόμην ὡς ὦ.
P. pass. δέδομαι σαι ται. a. 1. pass. ἐδόθην ἢς ἦ. a. 1. pass.
opt. δοθείλω ἢς ἦ. a. 1. pass. subj. δοθῶ ἢς ἦ. a. 1. pass. inf.
δοθῆναι. a. 1. part. pass. δοθείς εἶσα ἐν. Fut. 1. pass. δοθήσο-
μαι ἢ εἶται.

Διηγείρω expergefacio, excito; optwekken. F. διεγερῶ. P.
διηγερκα. a. 1. act. διηγείρω. pres. pass. διεγείρομαι infurgo,
expergefio, excitor; sich verheffen / wakker wor-
den / opgewekt worden. imperf. διηγείρομην ἢς ἦ. a. 1.
pass. διηγέρθη ἢς ἦ. part. a. 1. pass. διεγέρθεις ἐντ' ὁ. ex
διᾶ Ἔ th. ἰγείρω expergefacio.

Διέξοδος

Διέξοδος ἢ *compitum*; een kruisp-wegh / uytgang.
ex dis bis ἢ *ἐξοδος* ἢ *ἡ via qua exitur. item, exitus, com-*
pitum, ubi plures viae coeunt. th. ὁδὸς ἢ ἡ via.

Διερμωευτής ἢ ὁ *interpres*; uytlegger. *th. ἑρμηνεύς* ἢ *ἰ*
interpres.

Διερμωεύω *interpretor*; uyt-leggen / oberfetten / een
 uytlegger *ζῆν. imperf. διερμώεον ες ε. pras. imper. διερ-*
μώεε ἔτω. pras. subj. διερμωεύω ης η. Fut. διερμωεύσω.
Præt. διερμώευκα. ex δια ἢ ἐρμωεύω. Th. i.

Διέρχομαι *transeo*; gaan / doorgaan / dooz-reysen / o
 verbaaren. *imperf. διέρχόμην ἢ εἶο. F. διελύσομαι. α.*
2. διήλθον ες ε. α. 2. subj. διέλθω ης η. α. 2. infin. διελ-
θεῖν. part. aor. 2. διελθὼν ὄντ' ὁ. präter. med. διελήλυθα.
th. ἔρχομαι.

Διερωλάω ἢ *percontor*; vzaagen. *F. ἦσω. P. διηρώτηκα. α.*
1. διηρώτησα. part. α. 1. aor. διηρωλήσας ἄντ' ὁ. ex δια.
ἢ th. ἐρωλάω quæro.

Διελῆς ἢ ὁ ἢ *bimulus a. biennis*; twee jaaren oudt, *ex*
di pro dis bis ἢ *Th. ἔτ' ἔτ' τὸ ἀππυς.*

Διελία *as ἢ biennium*; van twee jaaren. *th. idem.*

Διηγέομαι ἢ *narro*; verhaalen / vertellen. *pras. im-*
perat. med. διηγέω ἢ. F. med. διηγήσομαι. P. pass. διήγη-
μαι. α. 1. med. διηγησάμην ὡ αἶο. α. 1. med. subj. διηγήσω-
μαι ἢ ηται. ex δια ἢ Th. ἠγέομαι dico.

Διήγησις *εως ἢ narratio*; verhaal. *th. idem.*

Διλωκεῆς ἢ ὁ ἢ *διλωκεές* ἢ τὸ *perpetuus a um*; geduu
 righ / volherdigh. *εις τὸ διλωκεές in perpetuum*; ge
 duurighlijk. *th. ἠνεκῆς* ἢ ὁ ἢ *perpetuus.*

Διδάλαος ἢ ὁ ἢ *bimaris*; een plaats die de zee aan
 beyde zijden heeft. *τόπ' διδάλαος*, *locus bimaric.*
h. e. qui utrimque mari alluitur. una voce vocatur isthmus.
ex dis bis ἢ *th. δάλασσα ης ἢ mare.*

Διικνέομαι ἢ *permeo*, *pertingo*; doorgaan / strekken /
 rephen. *F. διίζομαι. P. διίγμαι. α. 2. med. διικόμην ἢ εἶο.*
Part. διικνέμεν' ἢ. th. ικνέομαι venio.

Δίιστημι *disto, interpono, distingo, separo*; eenigen tyd

geleeden zijn / onderschepden / schepden. F. διασή-
σω. P. διέσηκα. a. 1. διέσησα. part. a. 1. διασήσας αὐτῶ ο.
a. 2. διέσω ns η. th. ἵστημι statuo.

Διιχυρίζομαι affirmo, assevero; bevestigen / sterk by het
gesepde blijven. imperf. med. διιχυρίζομαι & ελο. ex
διὰ τῷ ιχυρίζομαι cum dat. nitor. ab ιχυρός robustus. Th.
ιχυός ὕψος ἢ robur.

Δικαιοκρατία as ἡ justam judicium; rechtveerdigh oorz-
deel. q. d. δικαία κρίσις. th. κρίνω judico.

Δικαίος Δικαιοαία αἰών justus a um, verè justus, innocens,
Act. 17: 22. probus, sincerus; rechtveerdigh / recht / onschul-
digh / vroom. Th. δίκην jus.

Δικαιοσύνη ns ἡ justitia; gerechtighheyd / rechtveerdig-
heyd. th. idem.

Δικαιοῦμαι Δικαίω ὡ justifico, h. e. justum pronuntio, pro justo ha-
beo; rechtveerdigen / rechtveerdigh maaken / recht-
veerdigh verklaaren. pres. infin. δικαιοῦεν ἑν. part. pres.
δικαιοῦντων ὄντων, ὄντων ἑν. F. αἴσω. P. δεδικαίωκα. a. 1.
ἐδικαίωσα. pres. pass. δικαιοῦμαι ἑμ. 2. pl. δικαιοῦσθε ἑ-
σθε. pres. infin. δικαιοῦσθαι (pro δικαιοῦσθαι.) P. pass. δеди-
καίωμαι. part. pres. pass. δεδικαιωμένοι. a. 1. pass. ἐδικαιώ-
θην ns η. a. 1. pass. imper. δικαιοῦθητι ἦτω. a. 1. pass. subj.
δικαιωθῶ ἤσ ἤ. δικαιοῦσθω. a. 1. pass. inf. δικαιοθῆναι. a.
1. part. pass. δικαιοθεὶς ἐν. fut. 1. pass. δικαιοθήσο-
μαι ἢ εταί. th. i.

Δικαίωμα τῶ τὸ sententia absolutoria, justitia, justifi-
catio; rechtveerdighmaking / rechtveerdighheyd /
het recht. th. idem.

Δικαιώματα ὡν τὰ mandata Dei de externis ceremoniis &
ritibus. item mandata legis moralis; Gods beveelen
en rechten / instellingen des Gods-diensts: wetten;
item judicia: oordeelen. Apoc. 15: 4. th. idem.

Δικαίως adv. justè; rechtveerdelyk. th. idem.

Δικαίωσις εως ἡ justificatio; rechtveerdighmaking.
th. idem.

Δικαστής ὁ ὁ judex; rechter. à δικάζω jus dico. F. αἴσω. P.

Δεδίκακα. P. pass. Δεδίκασμαι. th. idem.

ΔΙΚΗ ης ὁ jus. item pœna, ultio, damnatio; recht / straffe / bonnis / wzaak.

ΔΙΚΤΥΟΝ & τὸ rete; een net. q. a. δίω jacio.

Δίλογος & ὁ ἢ bilinguis; twee-tongigh. ex δι. pro δις bis ἔ λόγος & ὁ sermo. th. λέγω, dico.

Διὸ quapropter; daarom / waarom? ex ΔΙΑ' propter ἔ ὁ quod.

Διοδεύω iter facio per aliquem locum; dooz een plaats reysen. imperf. Διώδευον. Fut. έύσω. aor. 1. Διώδευσα. P. Διώδευκα, ex διὰ per, ἔ ὀδέω iter facio. Th. ὁδὸς ἢ ἡ via. hinc Διὸς & ἡ transitus.

Διόπερ quapropter; daarom / waarom. ex ΔΙΑ' propter, ἔ ὀπερ, quod ex ὁ ἔ περ.

Διοπερὲς ἐστὶ τὸ. (subintelligitur ἄγαλμα τὸ τὸ statua, simulacrum. ab ἀγάλλω orno.) à Jove delapsum; een beeld, dat van den hemel gevallen is. à masc. Διοπερὲς ἐστὶ ὁ ἢ à Jove delapsus. ex διὸς. à Th. Ζεὺς Iupiter, ἔ verbo obsoleto πέτω, nunc Th. πίπτω cado.

Διόρθωσις εως ἢ directio; rechting. à διορθῶ ὤ emendo, corrigo. F. ὠσω. P. Διώρθωκα. P. pass. Διώρθωμαι. Th. ὀρθὸς rectus.

Διορύσσω perfodio; doozgraaben. F. διορύξω. P. Διώρυχα. a. 1. Διώρυξα. aor. 2. Διώρυγον. P. pass. Διώρυγμα. a. 2. pass. Διωρύγλω ης η. a. 2. pass. inf. Διορυγῶμαι. th. ὀρύσσω fodio.

Διόσκυροι ὧν οἱ Jovis filii; Jupiters soonen, Castor en Pollux. ex th. Ζεὺς ἔ κορέω purgo, verro.

Διότι quoniam; omdat / daarom dat / want / overmits. conjunct. ex ΔΙΑ' propter ἔ ὁ, τι quod.

ΔΙΠΛΟΪΟΣ ἔς, ὅη ἢ, ὅον ἔν duplex; dubbel. δι. πλέτερον duplò magis; tweemaal meer.

Διπλόω ὤ duplico; verdubbelen. F. ὠσω. a. 1. ἐδίπλωσα. a. 1. imperf. Δίπλωσον ἄτω. 2. pl. a. 1. imperf. Διπλώταίε. P. δεδίπλωκα. P. pass. δεδίπλωμαι. th. idem.

ΔΙΣ bis; tweemaal / andermaal. Hinc est δι (sicut bi à Lae

à Latino bis) quod in compositione rem geminam semper significat. planè.

Δ Ι Σ Τ Α' Ζ Ω dubito; **twijfelen / wankelen.** F. άσω. (vel άξω.) P. δεδίσακα. (vel δεδίσαχα.) a. i. έδίσασα.

Δίσομϑ & ο η anceps; **twee-snijdende.** ex δι pro δις bis, ϑ Th. Σ Τ Ο' Μ Α τϑ τὸ ος.

Διχίλιοι εϑ α bis mille; **twee duysend.** th. χίλιοι.

Διυλίζω percólo, per colum transfundo; **upsyngen / dooz een stamijn (of teemst) doen zijgen.** F. διυλίσω. P. διύλικα. ex δια ϑ υλίζω defæco. Th. Υ Λ Η ης η materia, ligna, item facies, sordes.

Διχάζω dissidere facio, separo; **tweedzachtigh maken / scheidjen.** F. άσω. a. i. έδίχασα. a. i. infin. διχάσαι. P. δεδίχακα. th. δις.

Διχοσασία ας η dissensio; **tweedzacht / factie / scheuring in twee gedeelten.** proprie, quum in duas partes factiones secedunt, ϑ suum quæque locum seorsim habent. ex δίχα dupliciter, separatiim, quod est à δις bis ϑ σάσις εως η status, item factio. Thema ίσημι.

Διχολομέω ω̄ in duas partes seco. item séparo; **in twee deelen scheidjen / afscheidjen.** F. ήσω. P. δεδιχολόμηκα. a. i. έδιχολόμησα ex δις ϑ th. τέμνω seco.

Διψάω ω̄ sitio. per metaph. synecdochicam vehementer expeto; **dorstjen / dorstigh zijn / dorst hebben / seer begeeren.** F. διψήσω. a. i. έδίψησα. P. δεδίψηκα. th. διψα ης η sitis.

Διψϑ εϑ τὸ sitis; **dorst.** idem quod Th. δίψα.

Δίψυχϑ & ο η animo duplex, hypocrita, cor habens divisum; **twee-zieligh / gebednst / dubbel-hertigh.** ex δις ϑ Th. ψυχή anima.

Διωγμός & ο persecutio; **vervolging.** th. διώκω.

Διώκτης & ο persecutor; **vervolger.** th. i.

Δ Ι Ω' Κ Ω persequor, percutio, ferio. de re dictum, significat singulare studium ejus obtinenda, ϑ vertitur sector: at de persona, notat nocendi cupiditatem; **trachten / speken / jagen na een saak om die te verkrijgen: en (als het**

op

op een persoon fiet) na-jaagen / verbolgen / om hem te beschadigen. imperf. ἐδίωκον ες ε. pres. imper. διώκε έτω. F. διώξω. a. i. ἐδίωξα. a. i. imper. αἶ. διώξον άτω. aor. i. subj. διώξω ης η. pres. pass. διώκομαι persecutione premor. praet. pass. δεδίωγμαι. a. i. pass. ἐδιώχθην. Fut. i. pass. διωχθήσομαι.

Δόγμα τὸ τὸ edictum, placitum; gebodt / infetting / ordinantie. δόγματα ὡν τὰ ritus. Th. δοκέω.

Δογματίζω ritibus onero: dogma aliquod introduco; met infettingen beswaaren: eenigh gebod inboeren. F. ίσω. P. δεδομάτικα. pres. pass. δογματίζομαι ritibus oneror, th. i.

Δ'ΟΚΕ'Ω ᾧ puto, videor, censeo, existimo, in aliquâ existimatione sum, probo; denken / goed denken / meppen / achten / in achtting zijn / vooz goed houden. δοκεῖ videtur. pres. part. δοκέων ᾧν. in neutro δοκέον ἔν. οἱ δοκῶντες. dat. pl. τοῖς δοκῶσι. imperf. ἐδόκειον ἔν. F. δόξω. a. i. ἐδόξα. a. i. subj. δόξω ης η. P. pass. δέδογμα.

Δοκιμάζω probō, exploro, probatum reddo. item approbo, tanquam probum amplector; bezoeven / goed denken / vooz bequaam achten / vooz goed houden. F. δοκιμάσω. P. δεδομίμακα. a. i. ἐδοκίμασα. P. pass. δεδομίμασμαι. th. idem.

Δοκιμή ἡς ἡ experientia, probatio; bezoeving / proesbe / bebinding. th. idem.

Δοκίμιον & τὸ exploratio; bezoeving. th. idem.

Δόκιμος & ὁ ἡ probus a, probatus, acceptus; oprecht / bezoeft / aangenaam. th. idem.

ΔΟΚΟΣ ἡ trabs, tignum; een balk. ἀδέχεσθαι recipere.

Δολίος ἰα ἰον dolosus a um; bedrieglijk. th. δόλος.

Δολιόω ᾧ dolo utor; bedroggh pleegen. F. ᾧσω. P. δεδολίωκα. 3. pl. imperf. indic. αἶ. ἐδολίσσαν Bæoticè pro ἐδολίσαν. th. i.

ΔΟΛΟΣ & ἰ dolus, fraus; bedroggh / listighepdt.

Δολόω ᾧ falso, adultero, depravo; **verbalschen / bezozieglijk handelen.** F. ὠσω P. δεδόλωκα. th. idem.

Δόμα τὸ donum; **gaabe / gifte.** à. prat. pass. δίδομαι verbi Th. ΔΙΔΩΜΙ.

Δόξα ης ἢ propriè opinio, item gloria; **menning: ook heerzlykheid / eere.** δόξαι ὧν αἰ dignitates. th. δοκέω.

Ἰν κεν Δοξάζω glorifico; **eeren / verheerlijken / prysen / loozen.** *ἀδαιτῆ: 21.* ven. imperf. ἐδόξαζον. Fut. δοξάσω. aor. 1. ἐδόξασα. a. 1. imper. δόξασον ἄτω. a. 1. subj. δοξάσω ης η. a. 1. inf. δοξάσαι. prat. δεδόξακα. pras. pass. δοξάζομαι glorificor, laudor, honoror. prat. pass. δεδόξασμαι. a. 1. pass. ἐδοξάθην. a. 1. subj. δοξαθῶ ἧς ἧ. th. i.

Δόσις εως ἢ donum; **uptgeef / gabe.** à 2. s. prat. pass. δίδομαι. Th. δίδωμι.

Δότης ε ὁ dator; **geber /** à δίδομαι. th. i.

Δελαγωγέω ᾧ in servitutem redigo; **tot dienstbaarheid brengen.** cum Accus. à δελαγωγός ε ὁ servorum ductor. ex δᾶλτ ε ὁ servus, ε ἄγωγός ε ὁ ἡ dux via. Th. ἄγω duco.

Δελεία ας ἢ servitus; **dienstbaarhejdt.** th. δᾶλτ.

Δελεύω servio, sum servus; **dienen / dienstbaar zijn.** F. δελεύσω. a. 1. ἐδέλευσα. P. δεδέλευκα. th. i.

Δέλη ης ἢ ancilla; **dienstmaagd.** th. i.

ΔΟΥΛΟΣ ε ὁ servus; **dienstknecht / dienaar.** Adject. etiam capitur. ook adj. dienstbaar. Rom. 6: 19. th. i.

Δελόω ᾧ servum facio, in servitutem redigo; **dienstbaar (of tot een dienstknecht) maken.** F. ὠσω. P. δεδέλωκα. aor. 1. ἐδέλωσα. pras. pass. δελόομαι εμμαι servus fio. P. pass. δεδέλωμαι. part. prat. pass. δεδελωμῆς. a. 1. pass. ἐδελώθην. part. a. 1. pass. δελωθεῖς ἐντὸ ο. pl. δελωθέντες τῷ θεῷ servi facti Deo, Rom. 6: 22. th. δᾶλτ.

Δοχή ης ἢ epulum, convivium; **maaltijdt.** th. δέχομαι recipio, excipio.

ΔΡΑΚΩΝ οντὸ ὁ draco, serpentis species; **Drak / een seker soort van fenynige slangen.** à δέσσω video. F. δέξσω. ε. 2. ἔδρακοι. ε per metathesin ἔδρακοι. a. 2. part. δρακῶν οντὸ

ὄντ' ὁ. Et hinc, ab acumine visus, ἀράκων. tantum
accentu mutato.

Ἀράσσομαι vel Atticè ἀράττομαι carpo, cum accus. appre-
hendo cum desiderio, cum genitivo; **batten.** 1 Cor. 3:
19. en, als het gevoegt word met een Genitivus: met gene-
genthepd omhelsen. gelijk het Hebr. רָצַף. F. ἀράσσομαι.
a. 1. ἐδράσσομαι. 2. pl. a. 1. imperat. med. ἀράσσοσθε πα-
δείας Ps. 2: 12. P. pass. ἀέδραγμα. Δράγμα τὸ τὸ ma-
nipulus; **garve.** Deut. 24: 19. th. ἀράσσω. prehendo.

ΔΡΑΧΜΗ ἢ ἡ drachma; **drachma** / een penning, over-
een-komende met onse schelling. Luc. 15; 8. ἀ ἀράττο-
μαι prehendo, unde δράξ ἀκὸς ὁ pugillus, id est, quan-
tum pugno comprehendi potest. Idem quod δλωάριον & τὸ.

Δρέπανον & τὸ falx; **sikkel.** Th. δρέπω decerpo F. ψω. verb.
med. δρέπομαι idem.

Δρόμος ὁ cursus; **loop.** ἀ prat. med. δέδρομα cucurri.
Th. τρέχω curro.

Δύμι Vide fiet δύνα.

ΔΥΝΑΜΑΙ σοι ται possum; **kunnen / vermoogen /**
machtigh zyn. ad formam ἰσαμαι σοι ται. pres. subj. δύ-
νομαι ἢ ηται. prat. imperf. ἠδυνάμην ὡ αἰο, Atticè pro ἠ-
δυνάμην. 2. pl. ἠδύνασθε. F. δυνήσομαι ἢ εται. a. 1. pass. ἠ-
δυνήθην ἢ η, Atticè pro ἠδυνήθην. a. 1. pass. subj. δυνή-
θῶ ἢ ης ἢ. Etiam a. 1. pass. ἠδυνάθην prevalui. Gen. 30: 8.

Δυνάμις εἰς ἡ potentia, vis, facultas. item miraculum; **miracul-**
macht / kracht / vermoogen; krachtige daad **miracul-**
wonder-werk. δυνάμεις εἰς αἰ miracula, virtutes, po-
-testates, exercitus **εργαίαι** per Hebraismum. th. i.

Δυναμόω ὡ confirmo, roboro; **bekrachtigen / sterk maa-**
ken. F. ὡσω. P. δεδυνάμωκα. a. 1. ἐδυνάμωσα. pres. pass.
δυναμόομαι ἔμαι corrobtor. pres. part. pass. δυναμοόμην
ἐμην. th. i.

Δυναστεῖς ὁ dynasta; **ober-heer / machtigh heer / mach-**
tigh. th. i.

Δυνατέω ὡ potens sum; **krachtigh zyn.** F. ἦσω. P. δεδυ-
νάτηκα, th. i.

Δυναε

Δυναλὸν ἔ τὸ potentia; **macht**, th. idem.

Δυναλὸς ἢ ὄν potens; **krachtigh / machtigh / sterk / mogelijk**. Luc. 1: 49. ὁ δυναλὸς potens ille, nempe Deus. idem quod ὁ παντοκράτωρ. τὸ δυναλὸν idem quod δύναμις. Δυναλὸν quod fieri potest, sicut dicimus ἐξὸν quod licet. th. idem.

ΔΥ'ΝΩ vel δύω vel δῦμι ὄccido, subeo, ingredior; **on-dergaan / ingaan**. F. δύσω. a. 1. ἔδυσσα. a. 2. αἶτ. ἔδυνυς υ. a. 2. inf. αἶτ. δῦναι. prat. αἶτ. δέδυνκα.

ΔΥ'Ο vel Atticè δύω duo; **twee**. (Gen. Dual. δυοῖν duorum. fœm. δυεῖν duarum. quæ in N. T. non leguntur.) Dat. pl. δυοῖν duobus, duabus. δύο δύο bini; **twee en twee**, ἀνά δύο bini; **twee en twee**.

Δυσχεῖσακλῶς ἔ ὁ ἢ difficilis portatu; **swaar (of quaa-lijck) om draagen**. ex δύς, quæ particula difficultatem significare solet in compositis, ἔ βασακλῶς portabilis, th. βασάζω porto.

Δυσεντερία ας ἢ dysenteria; **roode loop**. ex δύς ἔ ἐντερον ἔ τὸ intestinum. τὰ ἐντερα viscera. est morbus viscerum. th. ἐντὸς intus.

Δυσερμῶευλῶς ἔ ὁ ἢ explicatu difficilis; **swaar om te verklaaren**. th. ἐρμῶευς interpretes.

Δύσκολῶς ἔ ὁ ἢ. ex δύς ἔ κόλον ἔ τὸ cibus. propriè notat eum, qui fastidioso est stomacho ἔ difficilis in sumendo cibo. per syn. speciei difficilis, morosus; **die een walgs-achtige maage heeft / en beswaarlijk de spijsse kan inneemen**, item een die licht gram word / **gemelijck / swaar**. ex δύς ἔ th. κόλον ἔ τὸ cibus.

Δυσκόλως adv. difficulter; **swaarljk**. th. i.

Δυσμῆ ἢς ἢ propriè Solis occasus; **Sonnen ondergang**. Th. δύω ὄccido.

Δυσνόητῶς ἔ ὁ ἢ difficilis intellectu; **swaar om te verstaan**. ex δύς ἔ νοητὸς. th. νότῶ mens.

Δυσφημία ας ἢ convicium, probrum; **quaat geruchte**. ἀ δύσφημῶς ἔ ὁ ἢ maledicus a. item, infaustus. th. φάω dico.

Δώδε-

δώδεκα οἱ αἱ τὰ. pl. ἀκλίτων, duodecim; twaalf, idem
quod δεκαδύο. th. δέκα & δύο.

δωδέκατος ἢ ον duodecimus; twaalfde. th. i.

δωδεκάφυλον & τὸ duodecim tribus; twaalf gestachten.

q. d. δώδεκα φυλαί. th. φυλὴ tribus.

ῥομα τὸ tectum, superior pars domus, dak | *het* *Dak*

hobenste deel des huys. contractè pro δόμημα τὸ τὸ *het*

à δομέω ὡ extruo, aedifico. Th. δέμω aedifico. in prat. med. *10:9*

δέδομα unde est δομὴ ἢ ἡ aedificium. δόμη & ὁ domus.

ῥεῖα ἄς ἡ donum; gave. th. δῶρον.

ῥεῖαν adv. gratis, immeritò, frustra; om niet / sonder

oozsaak / te vergeefs. th. i.

ῥέομαι ἔμαι dono, largior; schenken. Fut. δωρήσομαι.

P. pass. δεδώρημαι σαυ ταυ. a. i. med. ἐδωρησάμην ὡ αἰο. th. i.

ῥημα τὸ τὸ donum, beneficium; gifte. δωρηματικός ἢ

ὄν munificus. th. i.

ῶ P O N & τὸ munus, donum; gave / geschenk. δῶρον

ων τὰ oblata à sacerdotibus.

Ε Α.

ῶ A vah; laat af. adv. querentis. ἔα pro ἔαε sine, fac me
missum, à verbo ἰάω sino.

ῶ N conjunctio connexiva si; indien / soo / al / alwaar

't dat / 't zy dat. construitur cum subj. & opt. semel cum

indic. ἂν pro ἰάν, per aphæresin & ε, si.

ἂνπερ conj. si modò; indien maar / indien. th. idem.

ῶ N & ἂν saepe sunt particulae potentiales, & modò postpo-

nuntur, εἶπον ἂν dixissem. modò, sed rarius, praeponun-

tur, ἂν μελενόνσαν resipuissent, ἰάν en ἂν worden dikwils

gevoegt voor en selden achter de Subj. en Optativ. ὅς ἰάν qui-

cunque; soo wie. ὃ ἰάν quodcunque; al't geene / wat

ook. ἰάν μὴ nili, item idem quod ἀλλὰ sed; indien niet /

soo niet / ten zy dat / maar. itemque idem quod non,

ubi ἰάν redundat. ἰάν est ex ei si & ἂν pro ἰάν.

ἂν ἢ ἢ & contractè αὐτῆ ἢ & caret nominativo, compo-

situm ex ἰο (pro & sui) & αὐτῆ. in singulari numero est ter-

tiā *13:16*

zia Ἡ *secunda persona*. In plurali numero est trium personarum ἐαυτῶν nostri, vestri & sui ipsorum; ἐαυτῶν, t' *samengetrokken* αὐτῶν, heeft geen *nominativus*, en beteekent in het *eenvoud* de *Derde*, en ook wel de *Tweede* persoon: *Op selve* / *en u selve*. Ende in het *veelvoud* ἐαυτῶν, beteekent het al de drie personen, *ong* *selven* / *u selven* / *haar selven*. th. αὐτὸς ipse.

Super E' A' Ω ᾧ *fino*, *permitto*; *laaten* / *toelaaten*. *imperf.*
 αἰ. αἰ. τὸν: εἶαον ᾧ. εἶα pro εἶαε. F. εἶαω. a. 1. εἶασα. a. 1. imper. εἶαον
 ᾧ: 38. ᾶτω. 2. pl. εἶσατε a. 1. part. εἶσας ἀντὶ ᾧ. P. εἶακα.

E' Ἑβδομήκοντα οἱ αἱ τὰ *septuaginta*; *t'seventigh*. pl. tantum, ἑβδομήκοντα. th. ἐπὶ ἑπτά *septem*.

E' Ἑβδομηκοντάξ̄ *legitur tanquam vox composita*, *septuaginta* *sex*; *ses-en-t'seventigh*. Act. 27; 37. th. i.

E' Ἑβδομηκοντάκις *adv.* *septuagies*; *t'seventigh-maal*. th. i.

E' Ἑβδόμη οὗ *septimus*; *seven* / *sevenste*. th. i.

E' Ἑβραϊκὸς *Hebraicus*; *Hebreeuwsch*. Luc. 23; 38. th. 77γ.

E' Ἑβραῖα αἰῶν *Hebraeus a um*; *Hebzeer*. *Vide infra* in *Nominibus propriis* E' Ἑβρ. th. i.

E' Ἑβραῖς ἰδὲ ἡ *Hebraea*; *Hebzeusche*. th. i.

E' Ἑβραῖσι *adv.* *Hebraicè*; in 't *Hebzeusch*. th. idem.

E' ἔγγιζω *appropinquo*, *insto*, *immineo*, *accedo*; *naaderen* / *genaaken* / *na-by koomen* / *na-by zijn*. cum *Dat.* item cum *Acc.* *sequente eis*, ἐπὶ. *imperf.* ἔγγιζον εἰς ε.
 F. ἐγγίσω *Atticè* ἐγγίσω. P. ἔγγισα. a. 1. ἔγγισα. Th. ἐγγύς *prope*.

E' ἐγγράφω *inscribo*; *inschrijven*. F. ἔγραψα. P. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐγγέγραψα. *praes. pass.* ἐγγράφομαι *inscribor*. *praet. pass.* ἐγγέγραμμαι. *praet. part. pass.* ἐγγεγραμμένος ἢ οὐ. th. γράφω.

E' ἔγγυς ὁ *praes*; *sponsor*, *fidejussor*; *borgge*. idem quod ἐγγυητής ὁ. ex ἐν ἧ γῆον ἔ το *membrum*, *manus*. hinc ἐγγυάω ᾧ *spondeo*, q. d. ἐγχειρίζω. F. ἔσω. P. ἐγγεγύνηκα. Th. ἐγγύη ἢ *fidejussio*.

na by E' ΓΓΥ' Σ *adv.* *propè*. cum *Genit.* *frequentissime*, *semel* cum *Dativo*, *sape* *absolutè*. *comparat.* ἐγγύτερον *propius*; *naader*.

E' ΓΕΙ' ὁ

Ε' Γ Ε Ι Ρ Ω excito, expergefacio, exstruo; **op'wekken / berwekken / oprechten.** F. ἐγερῶ. P. ἠγερκα ὅ Attice ἐγήγερκα. A. 1. ἠγερσθαι. aor. 1. inf. ἀετ. ἐγείρω. pres. pass. ἐγείρωμαι resurgo, excitor; **opstaan / opgewekt worden.** pres. pass. ἠγερσθαι ὅ Attice ἐγήγερσθαι σαι ται A. 1. pass. ἠγέρθην ης η. A. 1. pass. imper. ἐγέρθητι. aor. 1. infin. pass. ἐγέρθησθαι. A. 1. part. pass. ἐγέρθησθαι ἐνθ' ὅ. fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι. A. 1. med. ἠγερσάμην ω αλο. A. 1. imper. med. ἐγερσάμην ἀετ. *Psalm ad act. 3:6.*

Ε' γερσις εως ἡ resurrectio; **opstanding.** th. idem.

Ε' γκάθει ὁ ἡ insidiator, súbdolus; **verspieder / laagen-legger.** ab ἐγκαθήμι immitto. ex ἐν κατὰ ὅ Th. ἴμι mitto.

Ε' γκαίνια ὡν τὰ encænia, dedicatio cujusque rei, q. d. initialia, festivitas dedicationis; **het feest der vernieuwing (of inwping) van eenigh ding.** ex ἐν ὅ Th. καινός novus.

Ε' γκαινίζω dedico; **inwpen.** F. ἴσω. P. ἐγκεκαίника. aor. 1. ἐνεκαίνισα. pres. pass. ἐσκεκαίνισμαι. th. i.

Ε' γκαλέω ὡ in jus voco, accuso; **beschuldigen / berklaagen.** cum Dat. imperf. ἐνεκάλεον ὡ. F. ἐγκαλέσω. A. 1. ἐνεκάλεσα. P. ἐγκέκληκα. pres. pass. ἐγκαλέομαι ἔμαι in jus vocor, accusor. P. pass. ἐγκέκλημαι. th. καλέω.

Ε' γκαλαλείπω desero, superstitem relinquo; **verlaaten / na-laaten / ober-laaten.** Fut. ψω. P. ἐγκαλαλέλιφα. A. 2. ἐγκαλέλιπον ες ε. A. 2. subj. ἐγκαλαλίπω ης η. th. λείπω relinquo.

Ε' γκαλοικέω ὡ habito, incola sum; **woonen.** 2 Pet. 2:8. F. ἠσω. P. ἐγκαλώκηκα. compositum ex ἐν ὅ καλοικέω ὡ, ἀ κάλοικ ὁ ἡ incola. ἐνοικ ὁ ἡ idem. ἐξοικ ὁ ἡ exul. πάροικ ὁ ἡ ἀccola. ex κατὰ ὅ Th οἶκ ὁ ὅ domus.

Ε' γκενλείζω infero; **enten / in-enten.** F. ἴσω. P. ἐγκεκέντεκα. A. 1. ἐνεκέντεσα. A. 1. ἀετ. infin. ἐγκενλείσσαι. A. 1. pass. ἐνεκενλείθην. fut. 1. pass. ἐγκενλεισθήσομαι. ex ἐν in, ὅ κενλείζω pungo. ἀ κέντρον ὁ τὸ stimulus, item media pars, punctum circuli. Th. κενλέω pungo.

Ε' γκλή-

Ἐγκλημα τὸ τὸ crimen, id de quo quis accusatur beschuldiging / de saak waar over ymand beschuldigt word. ab ἐγκαλέω. th. καλέω voco.

Ἐγκομβόομαι ἑμαυ intus me vestio, innecto, intus ornatus sum; sich van binnen (kleeden / of) verciieren / inwendigh verciert zijn. Fut. ὠσομαι. aor. 1. med. ἐνεκομβώσω. a. 1. imp. ἐγκομβώσαι ἀεὶ. 2 pl. ἐγκομβώσαθε. th. κόμβος ἢ ὀνοδus.

Ἐγκοπή ἢ ἡ obstaculum, incisio; verhinderung / afsnijding. th. κόπηω seco.

Ἐγκόπλω interpello, impedio; beletten / ophouden / verhinderen. F. ἐγκόψω. a. 1. ἐπέκοψα. P. aor. ἐγκέκοφα. pres. pass. ἐγκόπλομαι impediō. imperf. pass. ἐνεκοπλόμην. P. med. ἐγκέκοπα. th. 1.

Ἐγκράτεια ἢ ἡ temperantia, continentia; maatighejdt. th. κράτος ἢ τὸ robur.

Ἐγκρατεύομαι contineo me, sum continens; sich onthouden. F. εὔσομαι. P. ἐγκρατεύομαι. th. 1.

Ἐγκρατής ἐστὶ ὁ ἡ continens, qui seipsum potest continere, sum superior; kupsch / die sich bedwingen kan / die de overhand heeft. th. idem.

Ἐγκείνω admitto, adopto, állego, adjungo; verboegen / sich by ymant reekenen. F. ἐγκείνω. P. ἐπέκεινακα. a. 1. aor. ἐπέκεινα. a. 1. infin. aor. ἐγκείναι. th. κείνω.

Ἐγκρύπτω condo, íntego; verbergen / bedekken / bezwaaren. F. ψω. P. ἐπέκρυφα. a. 1. aor. ἐπέκρυψα. th. κρύπτω occulto.

Ἐγκυῖος ἢ ἡ prægnans, gravida; bevrucht. ex in Ἔ Th. Κ Υ Ω gravida sum, in utero gesto.

Ἐγρηγορέω ὡ̄ vigilo; waaken.

Ἐγχείω inungo; salven. F. ἴσω. P. ἐπέχεικα. aor. 1. ἐπέχεικα. a. 1. imper. ἐγχεῖσον ἀτω. th. χείω ungo.

Ἐγὼ Atticè ἔγωγε ego; ik / pronomen. g. ο.

Ἐδαφίζω solo adæquo, pavio; tot de grond nederwerpen. F. ἐδαφίσω ἢ Atticè ἐδαφιά. 3. pl. ἐδαφίσαι. P. ἠδάφισα. th. ἔζομαι sedeo. F. ἰδῶμαι.

Ἐδα-

- Ε'δαϑ⊙ ε⊙ τὸ solum, pavementum; grondt / aarde / bloet. Αἶθρ. 22: 7. Th. idem.
- Ε'δραῖ⊙ αἶα αἶον stabilis, firmus; stantvastigh / vast. ab ἴδρα as ἡ sella. item basis. Th. idem.
- Ε'δραῖωμα τ⊙ τὸ stabilimentum, fundamentum; vastighepdt. ab ἴδραῖω ὡ stabilio. F. ὠσω. P. ἴδραῖωκα. P. pass. ἴδραῖωμαι. th. idem.
- Ε'δελθησκειᾶ as ἡ cultus spontè electus, religio ex humano cerebro excogitata; eegenwilligen Gods dienst. ex ἰδέλω volo Ἔ δθησκειᾶ religio. th. δθησκέω veneror.
- Ε'Θ Ε'ΛΩ volo; willen / begeeren. imperf. ἡ δελον.
- Ε'δίζω affuefacio; in de gewoonte bzenge / gewinnen. F. ἰδίω. a. i. εἰδίω. P. εἰδίωκα. pres. pass. ἰδίζομαι affuefacio. P. pass. εἰδίωμαι. prat. part. pass. g. n. τὸ εἰδίωμῶν. th. ἰδ⊙ ε⊙ τὸ mos.
- Ε'δνάρχης ε' ὁ gentis præfectus; Oberste des volks. ex Th. ἔθν⊙ ε⊙ τὸ gens, Ἔ δρχὸς ε' ὁ princeps, pro quo usitatius dicimus ἀρχων ον⊙. th. δρχὴ principium.
- Ε'θνικὸς ε' ὁ proprie, ad gentem pertinens, gentilis. item ethnicus; het geene eenige natie eegen is; hepdensch, th. ἔθν⊙.
- Ε'θνικῶς adv. ethnicè, gentiliter; na de hepdensche wijze. th. idem.
- Ε'ΘΝΟΣ ε⊙ τὸ gens, natio, populus; hepden / volk / natie / geslacht. pl. ἔθνεα ἢ τὰ populi ab Ecclesia alieni.
- Ε'ΘΟΣ ε⊙ τὸ mos, ritus; gewoonte / wijze / zeede.
- Ε'θω ex consuetudine facio, soleo; petz upt de gewoonte doen / gewoon zijn. Hinc præteritum med. εἰωθα (pro εἶθα per epenthese) consuevi, solitus sum. plusq. perf. εἰωθεν consueveram. prat. part. med. εἰωθὼς ἢ α' ὄς, Luc. 4: 16. κατὰ τὸ εἰωθὸς pro more; upt gewoonte. th. idem.
- Ε'Ι si conjunctio connexiva, cum Indic construitur, raro cum Optativo. etiam denotat, an, utrùm, num? quandoquidem, etiamsi, quòd; indien / soo / soo daar: of? of ook? alsoo: ware: dat. *Inker in act. 1. 6.*

Εἴγε si quidem, si modo; indien maar. conjunct. cum Indic. th. idem.

Εἰ δὲ μὴ alioquin; anderszoo. th. idem.

Εἶδέναι vel εἶδην sciō; weeten / kennen / verstaan. *pres.* subj. εἶδῶ ἢ εἶ. 1. pl. εἶδῶμεν *F.* εἶδησθε. *P.* εἶδθητε. *pres. perf.* εἶδῆκεν. *Ἔ* per sync. εἶδα, εἶδεν. Atticè vero ἠδεν εἰς εἰ. εἶμεν εἴτε εἴσω. *pres. infin.* εἶδῆναι, pro quo per syncopen εἶδέναι, quod Aliis est ab εἶδην. *pres. part. act.* εἶδώς (pro εἶδῆκώς) ὅτι ὁ. *in. f.* εἶδῆς ἡς ἢ. *in neutro* εἶδός ὅτι τὸ. *pres. med.* οἶδα ας ε. th. εἶδω video.

Εἶδος εἶδος τὸ species, præstans forma; gedaante / schijn / aanschouwen. th. idem.

Εἶδω video; sien / aansien / besien / letten / merken. *F.* εἶσομαι. *aor. 2.* εἶδον ἢ ἴδον ες ε. a. 2. *imperat.* ἴδε. vel Atticè ἴδέ. a. 2. *subj.* ἴδῶ ἢ εἶ. a. 2. *infin.* ἴδῆν. a. 2. *part.* ἴδων ἢ εἶσα ὄν

Εἰδωλεῖον εἰς τὸ idolum, delubrum; der afgooden tempel / of gewyde plaats. th. idem.

Εἰδωλόθυτον εἰς τὸ, quod idolo immolatur; afgooden-offer / het geene den afgooden geoffert is. Th. εἰδωλόθυτον, immolo.

Εἰδωλολατρεία ας ἢ idoli cultus; afgodery / afgodendienst. th. λατρεία.

Εἰδωλόλατρες εἰς ὁ idololatra; afgoden-dienaar. ex Th. λατρεία ἢ ὁ ἢ servus a. Ἔ εἰδωλον idolum, q. d. idolo serviens, seu idoli servus.

Εἶδωλον εἰς τὸ idolum, simulacrum; afgodt. ab εἶδος εἶδος τὸ species. th. εἶδω.

Εἰκαὶ etiam si; al ook / hoewel / indien ook / of ook / soo ook. conjunct. discretiva. cum indic. ex th. εἰ ἢ ἢ.

Εἰκῆ frustra, temere, sine causa; t'onrecht / te vergeefs / sonder oorzak. Adv. ab εἰκω cedo pravus affectibus.

Εἰκοσι οἱ αἵ τὰ viginti; twintigh. pl. tantum ἢ ἢ κλίον.

Εἰκῶ cedo; wijken. *F.* εἶξω. a. 1. εἶξα.

Εἰκῶ

ΕΙ' Κ Ω similis sum ; gelijk zijn. *prat. med.* εἶκα ας ε si-
milis sum *vel* fui. *cum* Dat.

Εἰκὼν ὄνθ' ἢ imago ; beeld / evenbeeldt. *th.* εἶκω.

Ε' Ι Λ Ε' Ω volvo , cogo , coarcto ; toerollen / t'saamen
doutwen.

Εἰλικεῖνεια ας ἢ sinceritas ; oprechtighepdt. *ex* ἔλη *vel* ἔ-
λη ης ἢ splendor solis , ὅ Th. κείνω discerno.

Εἰλικεῖνης εἶθ' ὁ ἢ sincerus , non fucatus , purus , clarus ,
distinctus ; oprecht / supber / niet geblancket. *qui*
candore animi ipsius solis imitatur splendorem. Th. i.

Εἰλιοστόμθ' ἢ ον convolutus a um ; toegerolt. *pres. part.*
pass. à verbo εἰλίω *vel* εἰλιτῶ circumvolvo ; toe-
rollen. *pro* quo etiam dicitur εἰλιτῶ F. ἴξω. P. εἰλιχα. *prat. pass.*
εἰλιγμα , unde est εἰλιγμα τθ' τὸ involutio. εἰλιγμός ἢ ὁ
vortex , gyrus. εἰλιξ *vel* ἐλιξ ικθ' ἢ involucrum. *item* spe-
cies hederae ; quae arboribus circumvolvitur. *Ursa major*
Astronomis dicitur ἐλίκη ης ἢ , quod volvatur circa po-
lum. *th.* εἰλέω *verso.*

Εἰ μὴ nisi. *conjunct.* *item* *pro* ἀλλὰ sed ; dan / maar / soo
niet / indien niet / anders dan / ten zy. *th.* εἰ ὅ μὴ.
Hebraicè אִלּוֹן

Εἰμι sum ; zijn / weesen. εἶ es. *imperf.* ἦν eram , ἦς eras,
ὅ Bæoticè ἦθα. ἦ erat. a. z. ἦν fui. i. s. a. z. *subj.* ὦ plusq.
perf. ἦμην ἦτο ἦτο fueram , eram. F. ἔσομαι ἢ εταί ero. *pro*
ἔσεται *per syncopen* ἔσαι. *pres. imp.* ἴσθι *pro* ἔτο. ἦτω *Atti-*
cè *pro* ἔτω esto. *pres. opt.* εἴτω ης η. *pres. subj.* ὦ ἦς ἢ sim-
lis sit. *fut. subj.* ἔσωμαι ἢ ηται. *pres. infin.* εἶναι. *fut. inf.* ἔσο-
μαι. *pres. part.* ὄν ἔτα ὄν. *th.* εἶω sum.

Εἰνεκεν vide ἐνεκα.

Εἴπερ si quidem. *conjunct.* si ; alsoo / hoewel / indien an-
ders / soo anders. *th.* εἰ.

Εἴπως si quo modo ; of eenighsing / of mogelijk. *th.* εἰ
ὅ πῶς quomodo.

Εἰρλεύω pacem colo ; vzeede houden / in vzeede leeven.
F. εὔσω. P. εἰρλέευκα. *ei est diphthongus immutabilis* , ὅ

proinde hic nullum est augmentum. th εἰρήνη ης ἢ
 E I' P H' N H ης ἢ pax; vzeede. παρὰ τὸ εἰς ἐν εἶπεν à con-
 nectendo.

E' ρλωικὸς ἢ ὄν tranquilus, pacificus a um; vzeedsaam.
 th idem.

Eἰρλωποίέω ὦ reconcilio; vzeede maaken. F. ἦσω. P. εἰ-
 ρλωποίηκα ex Th. εἰρήνη pax, ὅ ποιέω facio.

E' ρλωποιοὺς ὁ pacis studiosus; vzeede-maaker. th. i.

E I' P Ω propriè necto: ὅ per synedochē generis dico, in-
 terrogo, nuntio; knoopen / binden: ook, seggen /
 vzaagen / boodschappen. F. ἐρῶ, ἐρεῖς, ἐρεῖ, ἐρεῖμι,
 ἐρεῖτε, ἐρεῖτε. pro ἐρῶ poetica dialysi dicitur etiam ἐρέω in-
 quam. A futuro ἐρῶ est ἐρέω dico, interrogo, idem
 quod ῥέω. F. ἦσω.

E I' Σ in. præpos. regit Acc. ὅ significat motum ad locum.
 Dicitur de tempore Luc. 12:19. persona Job. 5:45. sæpe po-
 nitur pro ἐν ὅ quietem notat. item vertitur inter, apud,
 pro, per, ad, usque ad, de, adversus; in / tot / tot in / na /
 na toe / aan / tot in / tot op / binnen / onder / by / dooz /
 op / dooz / te / ten / ter / ober / tegen. eis τί quor-
 sum; waarin? waarom? waar toe? Sæpe per He-
 braïsmum Dativum indicat; somtijts geeft het den Dati-
 vus te kennen. Matth. 24:9. Eleganter infinitivo præponi-
 tur, ad indicandum finem, seu causam finalem. Somtijts
 staat het by den Infinitivus, en geeft dan een oorzaak te ken-
 nen, Om.

E I' Σ μία ἐν unus a um. item quidam; een / eenigh / ee-
 nerlep / ander / een seker / ὅ per Hebraïsmum primus;
 eerste. Tit. 3:10. Marc. 16:2. Gen. ἐνὸς μιᾶς ἐνὸς. Dat.
 ἐνὶ μιᾷ ἐνὶ. Acc. ἕνα μίαν ἕναθ' ἐν singula; elk bysonder.

Εἰσάγω introduco; vzenge / inbzenge / leiden. F. ἕω.
 P. εἰσήγα a. 2. εἰσήγον, ὅ Atticè εἰσήγαγον. a. 2. imper.
 εἰσάγαγε ἕτω. a. 2. subj. εἰσαγάγω ης ἢ. a. 2. infin. εἰσαγα-
 γεῖν. præf. pass. εἰσάγομαι. μέλλων εἰσαγεοῦμαι introducendus.
 th. ἄγω duco.

Εἰσακίω exaudio; hooren / verhooren. F. σω. P. εἰσήκα-

κα.

- κα. α. 1. εἰσήκασα. α. 1. pass. εἰσηκασάμην. α. 1. part. pass. εἰσακασθεῖς ἐνλⓄ ὁ. fut. 1. pass. εἰσακασθήσομαι. F. 1. med. εἰσακασομαι *audiam*, cum Genit. th. ἀκᾶω.
- Εἰσδέχομαι *intrò admitto*; *aanneemen*. 1. s. fut. 1. med. εἰσδέξομαι. th. δέχομαι *capio*.
- Εἰσεῖμι vel εἰσῆμι *intro*, *ingredior*; *gaan / ingaan*. ex *eis in* Ἔ εἶμι *item* ἦμι *eo*. 3. pl. pres. indic. εἰσίασιν, *Ionice* pro εἰσεῖσι. pres. infin. εἰσιέναι. 3. plusq. perf. med. εἰσήειν *introivit*. th. ἔω *mitto*.
- Εἰσέρχομαι *ingredior*, *pervenio*; *komen / gaan / inḡ gaan / inḡkoomen*. pres. imp. εἰσέρχεσθε ἐστω. 3. pl. pres. imper. εἰσερχέσθωσαν. F. εἰσελεύσομαι. α. 2. εἰσῆλθον *es e*. α. 2. imper. εἰσελθε ἐτω. α. 2. subj. εἰσέλθω ἢς ἦ. α. 2. inf. εἰσελθεῖν. α. 2. part. εἰσελθὼν ἔσα ὄν. praet. med. εἰσελήλυθα. th. ἔρχομαι.
- Εἰσκαλέω *intrò voco*. εἰσκαλέομαι ἔμαι *idem*; *inroepen*. α. 1. med. εἰσεκαλεσάμην ὦ ἀλο. α. 1. part. med. εἰσεκαλεσάμενⓄ. th. καλέω.
- ΕἰσοδοⓄ ἢ ἡ *introitus*, *adventus*; *ingang / ingaan / aankomst*. ex *eis* Ἔ Th. Ὁ Δ Ὁ Σ ἢ ἡ *via*.
- Εἰσπηδάω ὦ *insilio*; *springen / inspringen*. F. ἦσω. α. 1. εἰσεπήδησα. Praet. εἰσπεπήδηκα. th. πηδάω *salio*, *salto*.
- Εἰσπορεύομαι *ingredior*; *koomen / inḡkoomen / gaan / inḡ gaan*. sequente *eis in*, cum *Acc. part. pres.* εἰσπορευόμενⓄ. imperf. εἰσπορευόμενῶ ἢ ετο. F. ὄσομαι. P. εἰσπεπόρευμαι. th. πείρω *transigo*.
- Εἰστρέχω *intrò curro*; *na binnen loopen*. F. εἰστρέξω. P. εἰστέτρεχα. α. 2. εἰσέδρομον. α. 2. part. aἰ. εἰσδρομὼν ἔσα ὄν. th. τρέχω *curro*.
- Εἰσφέρω *ingero*; *bzengen / inbzengen / leyden / indḡaagen*. F. εἰσοίσω. α. 1. εἰσλύεγκω. α. 2. εἰσλύεγκον *es e*. α. 2. subj. εἰσενέγκω ἢς ἦ. 3. pl. α. 2. subj. εἰσενέγκωσιν. α. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. pres. pass. εἰσφέρομαι ἢ εταμ. th. φέρω.
- ΕἰτΑ *adv. deinde*, *postea*; *vozderḡ / daar naa*.
- Εἴτε *live*; *het zḡ / het zḡ dat / ende soo*. conjunct. *composita* ex Th. εἰ si Ἔ τε que.

Εἶωθα consuevi. vide ἔθω.

Εκ Vide (siet) ἐξ.

ΕΚΑΣΤΟΣ η ον quisque, unusquisque, singuli; elk
een pegelijk / alle.

Εκάστοτε adverb. subinde, semper, ubique; by alle gelee-
genthepdt. th. idem.

ΕΚΑΤΟΝ οἱ αἱ τὰ centum; hondert. ἀκλίτων.

Εκατοντάετης ο ὁ centenarius, qui vixit centum annos
hondert jaaren oudt. Rom. 4: 19. ex Th. ΕΚΑΤΟΝ
centum ὃ ΕΤΟΣ εἰς τὸ annus.

Εκαλονταπλασίων ον ὁ ἢ centuplex; hondert-houdigh/
hondert-voudt. th. ἐκαλόν.

Εκαλοντάρχης ο ὁ ὃ ἐκαλόνταρχος ο ὁ centurio; hooftman
ober hondert / hooftman. ex ΕΚΑΤΟΝ ὃ ἀρχὸς
ὃ ο, pro quo usitatus dicimus ἀρχων οντ ὁ princeps,
praefectus. q. d. ἀρχων τὸ ἐκατόν. th. ἀρχή.

Εκβάλλω ejicio, expello; werpen / uytwerpen / uyt-
doen / uytduyben / uoytbyengen / uytstooten. F.
ἐκβαλλῶ. P. ἐκβέβληκα. plusq. perf. ἐκβεβλήκειν pro ἐξεβεβλή-
κειν. a. 2. ἐξέβαλον. a. 2. imperat. ἐκβαλε. aor. 2. subj. ἐκβάλλω-
ης η. 3. pl. a. 2. subj. ἐκβάλλωσι. pres. pass. Εκβάλλομαι ejicio.
pres. pass. ἐκβέβλημαι. a. 1. pass. ἐξεβλήθην. fut. 1. pass. ἐκ-
βληθήσομαι. th. βάλλω jacio.

Εκβασίς εως ἢ exitus, evasio; uytkomst. ab ἐκβαίνω eva-
do. th. βαίνω eo.

Εκβολή ἢς ἢ jactura; uytwoyze. Th. βάλλω.

Εκγαμίζω, nuptum do, filiam eloco; een dochter ten
houwlijck uytgeeven. F. ἴσω. P. ἐκγεγάμικα. imperf. pass.
ἐξεγαμιζόμενω ο ελο, nuptum dabo. Th. γάμειω uxorem du-
co, nubo.

Εκγαμίσκομαι nuptui collocor; ten houwlijck uytgegeev-
en woorden. th. idem.

Εκγονα ων τὰ posterii, nepotes; kinds kinderen. ex ἐκ ὃ
γονή ἢς ἢ proles. th. γείνομαι nascor.

Εκδαπανάω ᾧ expendo; te koste geeven. F. ἴσω. P. ἐκδε-
δαπάνηκα. fut. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι. th. δαπανάω consumo,
impendo.

Εκ-

Εκδέχομαι exspecto; wachten / verwachten, imperf. ἐξεδέχομαι & εἶλο. Fut. ἐκδέξομαι. P. ἐκδέδεγα. Th. δέχομαι.

Εκδηλῶ & ὁ ἢ evidens; openbaar, ex ἐκ ὅ Th. δηλῶ, manifestus.

Εκδημῶ ὡς peregre absum; uytwoonen / van sijn volk af-zijn. (ex ἐκ ὅ Th. δημῶ & ὁ populus. q. d. a populo meo absum) F. ἦσα. P. ἐκδημήκα.

Εκδίδωμι ἐλοco, ἐκδίδομαι idem; verbueren, F. ἐκδαίσομαι. a. 2. med. ἐξεδόμω σο το. Th. δίδωμι do. *Matth. act. 2:23.*

Εκδιηγέομαι ἔμαι enarro; verhaalen. 3. s. pres. subj. med. ἐκδιηγῆται. ex ἐκ ὅ διηγέομαι recenseo, quod est ex διὰ ὅ Th. ἡγέομαι duco.

Εκδικέω ὡς vindico; recht doen / wreken. F. ἦσα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδικησον ἄτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. P. ἐκδεδίκηκα. cum Accus. Th. δίκη jus.

Εκδίκησις εὐς ἢ ultio, vindicta; straffe / wraake. Th. i.

Εκδικῶ & ὁ ultor; wreker. Th. idem.

Εκδιώκω expello; verbolgen / uytjaagen. F. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδιώξα. a. 1. part. ἐκδιώξας αἰθῶ ὁ. Th. διώκω persequor.

Εκδοῖ & ὁ ἢ deditus, traditus; overgegeeven. Th. δίδωμι.

Εκδοχή ἢ ἡ exspectatio; verwachting. Th. δέχομαι.

Εκδύω exuo; afdoen / ontkleeden. F. ἐκδύσω. a. 1. act. ἐξέδυσά. a. 1. med. ἐξεδυσάμω ω αἶο. a. 1. infin. med. ἐκδύσασθαι exui. Th. δύνω vel δύω ingredior, subeo.

Εκεῖ illic, ibi, illuc, eo; daar / aldaar / daar in / derwaarts. adv. loci. Th. ἐκεῖν.

Εκεῖθεν illinc; vandaar. adv. ἔ loco. Th. idem.

ΕΚΕΙΝΟΣ ἢ ον ille, a, ud; deese / deselve / de / die / die selve / hy / sy / het / het selve / dat / dat selve.

Εκεῖσε illic; aldaar. adv. Th. idem.

Εκζητέω ὡς requiro, exquiro; soeken / onderbjaagen / afepfchen. F. ἦσα. a. 1. ἐξέζητησα. a. 1. subj. ἐκζητήσω ἡς ἡ. a. 1. part. ἐκζητήσας αἰθῶ ὁ. P. act. ἐξέζητηκα. P. pass. ἐξέζητημαι. a. 1. pass. ἐξέζητηθῶ ἡς ἡ. 3. s. a. 1. subj. pass. ἐκζητηθῶ. Th. ζητέω quæro.

Ἐκθαμβέομαι ἐμαυ expavesco, attonitus sum, admiratione & metu percellor; **δοοῦ βρεῖσε** (ofte verwondering) **verbaast** (zijn of) **wozden**, a. i. pass. ἐξεθαμβήθην. Th.

Βικηταδθάμβε εὐ τὸ stupor, attonita admiratio, pavor.

Act. 9: 11. Ἐκθαμβεῖσθε ὁ ἦ expavefactus a; **verbaast**, th. idem.

Ἐκθεῖομαι ὁ ἦ expositus; **een weegh-gewozen jong kindt**, τὸ ποιεῖν ἐκθεῖα τὰ βρέφη exponere. *infantes*. Act. 7: 19. Th. τίθημι *pono*.

Ἐκκαθαίρω expurgo; **reynigen / uytscrubberen**, F. ἐκκαθαίρω. a. i. ἐξεκάθαρα. a. i. imperat. ἐκκάθαρον ἄτω. 2. pl. a. i. imperat. Act. ἐκκαθάρατε. a. i. subj. Act. ἐκκαθαίρω ἦς ἦ. th. καθαίρω *purgo*.

Ἐκκαίω exuro, accendo; **berhitten / brandend maaken**. F. ἐκκαύσω. a. i. ἐξέκαυσα. P. ἐκκέκαυκα. P. pass. ἐκκέκαυμαι. a. i. pass. ἐξεκαύθην ἦς ἦ. th. καίω *uro*.

Ἐκκακίω ὡ q. d. γίνομαι κακός piger evado, segnesco, à malis expugnor, malis succumbo, animum despondeo, deficio; **bertraagen / berflappen / dooῦ het quaat oberwonnen wozden**. F. ἦσω. P. ἐκκεκάκηκα. a. i. ἐξεκάκησα. 2. pl. a. i. subj. Act. ἐκκακήσητε. th. κακός *malus*.

Ἐκκεντρίω ὡ transfigo, transverbero; **steeken / dooῦ steeken**. F. ἦσω. a. i. ἐξεκέντησα. P. ἐκκεκέντηκα. ex ἐκ ὅ Th. κεντέω *pungo*.

Ἐκκλάω ὡ defringo; **af-breeken**. F. ἐκκλάσω. P. ἐκκέκλακα. P. pass. ἐκκέκλασμαι. aor. i. pass. ἐξεκλάθην. th. κλάω *frango*.

Ἐκκλείω excludo; **uytfluyten**. F. εἰσω. P. ἐκκέκλεικα. a. i. Act. ἐξέκλεισα. a. i. infip. ἐκκλείσμαι. P. pass. ἐκκέκλεισμαι. a. i. pass. ἐξεκλείθην. th. κλείω *claudio*.

Ἐκκλησία ας ἦ cœtus quicumque, concio, Ecclesia; **vergadering van volk / gemeynte**. à verbo ἐκκαλέω ὡ ἐνο-co. F. ἔτω. P. ἐκκέκληκα. Prati. pass. ἐκκέκλημαι. th. καλέω *voco*.

Ἐκκλίω deflecto; **af-wijken**. F. ἐκκλινῶ. a. i. ἐξέκλινα. a. i. imperat. ἐκκλινον ἄτω. 2. pl. ἐκκλίνατε. P. Act. ἐκκέκλικα. ex ἐκ ὅ Th. κλίω *inclino*.

Ἐκκο-

Ἐκκολυμβάω ὡ ἐνάτο; **ontswemmen**. F. ἦσα. P. ἐκκεκολύμ-
θηκα. α. 1. ἐξεκολύμθησα. α. 1. part. aēt. ἐκκολυμβήσας ανηθ
ό. th. κολυμβάω nato.

Ἐκκομίζω efferō, exporto; **uptdzaagen**. F. ἴσω. P. ἐκκε-
κόμικα. α. 1. ἐξεκόμισα. praes. pass. ἐκκομίζομαι efferor, im-
perf. pass. ἐξεκομιζόμενω & εἶο. Κομίζω fero. th. κομέω cito.

Ἐκκόπλω excido, excindo, amputo, interrumpo; **upte**
houwen / af-houwen / af-snijden / verhinderen. F.
ἐκκόψω. P. ἐκκέκοφα. P. pass. ἐκκέκομμαι. P. med. ἐκκέκοπα.
α. 1. aēt. ἐξέκοψα. α. 1. imperf. aēt. ἐκκοψον άτω. α. 1. subj. aēt.
ἐκκόψω. α. 2. aēt. ἐξέκοπον praes. pass. Ἐκκόπλομαι excidor.
item interrumpor. α. 2. pass. ἐξεκόπλω ης η. fut. 2. pass. ἐκκο-
πήσομαι η εται. th. κόπλω scindo, seco.

Ἐκκρέμαμαι σαμ σαμ pendeo ab aliquo, dependeo; **van**
prmandt af-hangen / aanhangen. vi praepositionis re-
git Genitivum. 3. s. imperf. med. ἐξεκρέμαλο. Th. κρεμάω
suspendo.

Ἐκλαλέω ὡ effutio; **booztseggen**. F. ἦσα. P. ἐκλελάληκα.
α. 1. ἐξελάλησα. α. 1. infin. ἐκλαλήσαι effutire. th. λαλέω lo-
quor.

Ἐκλάμπω effulgeo; **blinken**. F. ἐκλάμψω. α. 1. ἐξέλαμψα.
th. λάμπω splendo.

Ἐκλανθάνω oblivionem induco, oblivisci facio; **doen ver-**
geeten. F. ἐκλήσω. α. 2. ἐξέλαθον. praes. med. ἐκλανθάνομαι
obliviscor. F. ἐκλήσομαι. P. ἐκλέλησμαι. th. λήθω lateo.

Ἐκλέγομαι verb. med. eligo; **verkiezen! uptkiezen**. im-
perf. ἐξελεγόμενω & εἶο. F. ἐκλέξομαι. α. 1. med. ἐξελεξάμην
ω αλο. (ἐξελέξω elegeris.) P. pass. ἐκλέλεγμαι. P. med. ἐκλέλο-
γα. th. λέγω.

Ἐκλείπω deficio; **ontbzeeken / ophouden**. F. ἐκλείψω. P.
ἐκλέλειφα α. 2. ἐξέλιπον. 3. s. praes. subj. aēt. ἐκλείπη. 2. plur.
α. 2. subj. aēt. ἐκλίπητε. th. λείπω.

Ἐκλεκτός ἢ ὄν electus a um; **uptberkoren**. th. λέγω.

Ἐκλογή ἢς ἢ electio; **verkiezing**. th. idem.

Ἐκλύω dirimo, dissipō; **scherpen / deplen / verstroopen**.
F. ἐκλύσω. P. ἐκλέλυκα. praes. pass. ἐκλύομαι frangor animo,

- remissus fio; **verflappen / beswijken / vermoept zijn.**
praet. pass. ἐκλέλυμαι. praet part. pass. ἐκλελυμένος. a. 1. pass. ἐξελύθω ης η. fut. 1. pass. ἐκλυθήσομαι. th. λύω solvo.
- Εκμάσσω extergo, abtergo; **af-wisfchen / af-dzoogen.**
imperf. ἐξέμασον. F. ἐκμάζω. a. 1. ἐξέμαξα. a. 1. part. aēt. ἐμάξας ασα αν. th. μάσσω pinso, abtergo.
- Εκμυκθίζω irrideo, sannis excipio; **beschimpen / uyt-lacchen.**
*imperf. ἐξεμυκθίζον ες ε. F. ἴτω. P. ἐκμεμυκθί-
 εικα. ex ἐκ ὄ μυκθίζω subsanno, naso suspendo. Thema
 μυκθῆς ἤρθ ο naris, nasus.*
- Εκνέω pro ἐκνέω proprie ἐνάτο. **per metaph. clam evado, e-
 labor, etiam, nutu emissio jubeo; ontsweemen / ont-
 wijken; ook met wenken gebieden.**
*F. ἐκνέω. a. 1. ἐξέ-
 νευσα. P. ἐκνέενκα. th. νέω anhuo, vel νέω, unde est aliud
 νέω nato.*
- Εκνήφω evigilo; **ontwaaken.**
*F. ἐκνήψω. a. 1. ἐξένηψα. a. 1.
 imperat. ἐκνηψον άτω. P. ἐκτένηθα. th. νήφω sobrius sum.*
- Εκρίσιος ο ή spontaneus, sponte collatus; **uzpwilligh.**
Th. ἐκων όνηος ο voluntarius. καλὰ ἐκρίσιον sponte. Philem. 14.
- Εκσίως adv. ultro; **gewilligh / van selfs / willens.**
th. i.
- Εκπαλαι adv. jam olim; **van over lange.**
*Th. πάλαι o-
 lim.*
- Εκπειράζω tento; **versoeken.**
*1. pl. praes. subj. aēt. ἐκπειρά-
 ζομαι. F. ἐκπειράσω. P. ἐκπεείρωκα. a. 1. ἐξεπείρωσα. th. πεί-
 ρα incertum.*
- Εκπέμπω emitto; **uyt-zenden / wegh-zenden.**
F. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. P. ἐκπέπεμθα. P. pass. ἐκπέπεμμαι ψω πλαι. a. 1. pass. ἐξεπέμφθω. part. pl. a. 1. pass. ἐκπεμφθέντες. th. πέμπω mitto.
- Εκπελάωνμι expando; **uytstrekken.**
*F. ἐκπελάσω. a. 1. ἐξε-
 πέτατα cum Accus. th. πελάω pando.*
- Εκπίπτω excido; **af-ballen / verballen / uytballen.**
F. ἐκπλώσω. P. ἐκπέπλωκα. a. 1. ἐξέπεισα. a. 2. ἐξέπεσον. aor. 2. subj. ἐκπέσω ης η. 3. pl. ἐκπέσωσι. a. 2. infin. ἐκπεσείν. th. πίπτω cado.
- Εκπλέω enavigo; **afschceepen / van daar scheepen.**
*im-
 perf.*

- imperf. ἐξέπλεον εν. εες εις. εε ει. F. ἐκπλεύσω. A. I. ἐξέπλευσα.
 A. I. inf. ἐκπλεῦσαι. th. πλέω *navigo*.
 Ἐκπληρώω ᾧ impleo; **verbullen**. F. ὠσω. P. ἐκπεπλήρωκα.
 P. pass. ἐκπεπλήρωμαι. th. πλέω *plenus*.
 Ἐκπλήρωσις εως ἢ expletio; **verbulling**. th. idem.
 Ἐκπλήσσω vel Atticè ἐκπλήττω percello; **verstaagen / of**
verbaast maaken. F. ξω. A. 2. αἶ. ἐξέπλαγον. P. αἶ. ἐκπέ-
 πληχα. pass. pass. ἐκπλήττομαι percellor; **sich verstaan /**
sich ontfetten / verstaagen (zijn of) worden. imperf.
 ἐξεπλησόμεναι ε ελο. 3. pl. imperf. ἐξεπλήσοντο. A. 2. pass. ἐξε-
 πλάγην ης η. th. πλήσσω *percutio*.
 Ἐκπνέω exspiro; **den geest geeven**. F. ἐκπνέσω. P. ἐκπέ-
 πνευκα. A. I. ἐξέπνευσα. th. πνέω *spiro*.
 Ἐκπορεύομαι egredior; **gaan / uytgaan / vooztkomen /**
verreysen. imperf. ἐξεπορεύομαι ε ελο. F. ἐκπορεύομαι. P.
 ἐκπεπόρευμαι. 3. s. pass. imperat. ἐκπορεύεσθε. th. πείρω
transfigo.
 Ἐκπορνεύω effusè scortor; **hoereeren**. F. έυσω. P. ἐκπεπόρ-
 νευκα. A. I. ἐξεπόρνευσα. A. I. part. ἐκπορνεύσας ασα αν. th. πε-
 ρέω *transfo*.
 Ἐκπλύω respuo, abhorreo; **verfoepen**. F. ύσω. A. I. ἐξέ-
 πλυσα. P. ἐκπέπλυκα. th. πλύω *spuo*.
 Ἐκρρίζω ᾧ eradico; **ontwoztelen**. F. ὠσω. P. ἐξερρίζωκα.
 A. I. ἐξερρίζωσα A. I. subj. ἐκρρίζω ης η. A. I. pass. ἐξερρίζω-
 θην. A. I. imperat pass. ἐκρρίζωθητι ήτω. part. A. I. pass. ἐκρ-
 ρίζωθεις ενηθ ο. fut. I. pass. ἐκρρίζωθήσομαι. th. ρίζα ης η *ra-*
dix.
 Ἐκστασις εως ἢ stupor, admiratio. item excessus mentis;
verbaastheyd / verwondering / verrukking van sin-
nen. *quum mens extra se rapitur, à verbo ἐξίστημι. th. ἴστη-*
μι statuo. Diller ad alt. 5: 10. et ad 10. 10.
 Ἐκτρέφω everto; **verkeeren**. F. ψω. P. ἐξέστρεφα. P. pass.
 ἐξέστραμμαι ψαι πται th. στρέφω *verto*.
 Ἐκταράσσω perturbo; **beroeren**. F. ξω. P. ἐκτελάραχα. A. I.
 αἶ ἐξελάραξα. th. ταράσσω *commoueo*.
 Ἐκτείνω extendo; **uytstrekken / uytsteeken**. F. ἐκτενώ. P.
 ἐκτέ-

ἐκτέτακκα. α. 1. ἐξέτεινα. α. 1. imperat. ἐκτεινον ἄτω. α. 1. part.
αἰτ. ἐκλείνας ἀντὶ ὁ. th. τείνω tendo.

Ἐκτελέω perficio; voleyndigen. F. ἔσω. P. ἐκτετέλεκα. α. 1.
ἐξετέλεσα. inf. ἐκτελέσασθαι. th. τέλῳ finis.

Ἐκτένεια ας ἢ perpetuitas; geduurighheidt. ἐν ἐκτενείᾳ per-
petuò. Αἰτ. 26:7. Hebraïsimus, pro ἐκτενῶς. th. τείνω tendo.

Ἐκτενής ἐστὶ ὁ ἢ intentus, assiduus; geduurigh / ernstigh /
pberigh / vperigh. th. idem.

Ἐκτενῶς impensè, vehementer; vperighlijk / ernstelijk.
adv. in comparat. ἐκτενέσεσθον intentiùs; te ernstiger.
th. idem.

Ἐκτίθεμαι expono; uytleggen / verhaalen. imperf. ἐξε-
τίθεμαι. τιθέμενος το. α. 2. med. ἐξετίθεμαι το. 3. pl. α. 2. med. in-
dic. ἐξέθειο. th. τίθημι pono.

Ἐκτινάσσω ex-cutio; afschudden. F. ξω. α. 1. ἐξετίναξα. α. 1.
imperat. αἰτ. ἐκτινάξον ἄτω. 2. pl. ἐκτινάξατε. α. 1. med. ἐξετι-
νάξάμενος. α. 1. part. med. ἐκτιναξάμενος. Th. τινάσσω qua-
tio.

Ἐκτὶ ἢ ὄν sextus a um; seste. th. ἕξ sex.

Ἐκτός adv. extra; buuten. cum Genit. excepto; uytge-
noomen. 1 Cor. 14:5. Th. ἐκ vel ἕξ.

Ἐκτρέπομαι averfor; van pets af-keer hebben / sich af-
wenden. cum Acc. α. 2. pass. ἐξετρέπω ἡς ἢ. α. 2. subj.
pass. ἐκτραπῶ ἡς ἢ fut. 2. pass. ἐκτραπήσομαι. th. τρέπω verito.

Ἐκτρέφω enutrio, alo; boeden / opboeden. F. ἐκτρέψω.
P. ἐκτέτρεφα. α. 1. ἐξέτρεψα. prat. pass. ἐκτέτρεφμαι. th.
τρέφω alo, nutrio.

Ἐκτρωμα τὸ το abortus, abortivus; misbaaring / on-
tijdigh gebooren / misbooren. ab ἐκτιτρώσκω. F. ἐκτρώ-
σω. P. ἐκτέτρωκα. P. pass. ἐκτέτρωμαι. unde est ἐκτρωμα. Th.
τιτρώσκω vulnere, laedo.

Ἐκφέρω promo, effero, profero; draagen / uyt-draa-
gen / boozt-bzengen. F. ἐξοίσω. α. 1. αἰτ. ἐξλώεγκα. α. 1.
imperat. αἰτ. ἐξενέγκον ἄτω. α. 1. part. αἰτ. ἐξενέγκας ἀντὶ ὁ.
α. 2. αἰτ. ἐξλώεγκον. α. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. th. φέρω.

Ἐκφεύγω effugio; ontblieden. F. ἐκφεύξομαι ἢ εταί. α. 2.
ἐξίφυ-

ἐξέφυγον. α. 2. subj. ἐκφύγω ης η. α. 2. inf. ἐκφυγεῖν. prat. med. ἐκπέφευγα effugi. th. φεύγω fugio.

Ἐκφοβέω ὦ terrefacio; **verschrikken / verbaaren.** F. ἴσω. P. ἐκπεφόβηκα. th. φέβομαι fugio.

Ἐκφοβῶ οὐδ' ὅτι exterritus, conternatus, qui pra metu a-
pud se non est; **gantsch bebbeest.** th. idem.

Ἐκφύω enascor, germino; **uutspruyten.** F. ὕσω. P. ἐκπέ-
φυκα. α. 2. aēt. ἐξέφυον υς υ. th. φύω gigno, pario: nascor.

Ἐκχέω effundo; **uutgieten / uutstozten / bergieten.** fut. 1. ἐκχεύσω. fut. 2. ἐκχεῶ. α. 1. aēt. ἐξέχευσα. pro quo ἐξέ-
χευσα Ἔ in prosa ἐξέχεα ας ε. α. 1. imper. ἐκχεον ἄτω. 2. pl. ἐκχέατε. α. 1. inf. aēt. ἐκχέαι. pras pass. Ἐκχέομαι ἔμαι effun-
dor. imperf. ἐξεχεόμην ἔμην, ἐς ἔ, ἔετο εἶτο, th. χέω fun-
do, diffundo.

Ἐκχύω vel ἐκχύνω effundo; **bergieten / uutstozten / hee-
nen stozten.** F. ἐκχύσω. P. ἐκκέχυκα. α. 1. ἐξέχυσα. pras.
pass. Ἐκχύνομαι. part. pras. pass. ἐκχυνόμενος. prat. pass.
ἐκκέχυμαι σαι ται. α. 1. pass. ἐξεχύθην ης η. fut. 1. pass. ἐκ-
χυθήσομαι η εται. th. idem.

Ἐκχωρέω ὦ excedo; **ergens uyt-trekken / uyt-gaan.**
3. pl. pras. imperat. aēt. ἐκχωρεῖτωσαν. F. ἴσω. P. ἐκκεχώρηκα.
α. 1. ἐξεχώρησα. th. χωρέω accedo.

Ἐκψύχω animam efflo; **den geest geeben.** F. ἐκψύξω. P.
ἐξέψυχα. α. 1. ἐξέψυξα. compositur ex praspos. ἐκ Ἔ Th. ψύ-
χω frigefacio, sicco, flo. *Ἐκψύχω* αἵματι: ἔ: ἔ

ἘΚΩΝ ὀνήσῃ ὅ in f. g. ἐκῶσα ης η volens; **gewilligh.**

ἘΛΑΪΑ ας ἡ olea, oliva, arbor; **olpf-boom / olpbe.**

Ἐλαιον οὐ τὸ oleum; **olp.** th. idem.

Ἐλαιῶν ὠνήσῃ ὅ olivetum; **olpf-bergh.** th. idem.

Ἐλάσων vel Ἀττικῆ ἐλάτων ὀνήσῃ ὅ ἡ minor; **minder.** ἂ
Th. ἐλαχὺς parvus. ἔ ἐλάστω Accus. contractus pro ἐλάσ-
σωνα σα ω.

Ἐλατλονέω ὦ minus habeo; **te wepnigh hebben.** F. ἴσω.
α. 1. aēt. ἠλατλόνησα. th. idem.

Ἐλατλίω minuo; **minder maaken.** F. ὠσω. α. 1. aēt. ἠλάτ-
τωσα. P. ἠλάτλωκα. pras. pass. ἐλατλίομαι ἔμαι minuo; **min-
der**

- der woorden. *pres. pass. infin. ἐλατίζεσθαι. th. idem.*
 Ε' Λ Α Υ' Ν Ω *proprie navem ago in altum, quod est nautarum. item cum impetu impello, agito, proveho; roepen/het schip na de hoogte (of opwaarts aan) roepen; ook met kracht drijven / of boozt-krijgen / afbaaren.*
F. ἐλάσω. P. ἤλακα ὅ Atticè ἐλήλακα. ἐληλακότες (part. pl. praet. act.) prouedi. pres. pass. ἐλαύνομαι agitator; gedzeeven woorden. imperf ἤλαυνόμην & εἶο agitabar.
 Ε' λ α φ ε ἰ α *as ἡ levitas; lichtbeerdighejdt / het lichte. τὸ ἐλαφροῦν idem. th. ἐλαφρός.*
 Ε' Λ Α Φ Ρ Ο Σ *ὸν levis e; licht.*
 Ε' λ ά χ ι σ τ ὸ η ο ν *minimus a um; minste / seer kleyn. superl. ἄ Th. Ε' Λ Α Χ Υ' Σ usitatum est adject. μικρὸς parvus. Hinc formatur novus comp. ἐλαχιστότερον q. d. minimo minor; allerminst. th. ἐλαχὺς parvus.*
 Ε' λ ε γ ζ ι σ ε ω s ἡ *redargutio; bestraffing. th. ἐλέγξω.*
 Ε' λ ε γ χ ὸ & ὁ *idem; bewijs / wederlegging. th. idem.*
 Ε' Λ Ε' Γ Χ Ω *arguo, reprehendo, argumentis convinco; bestraffen / wederleggen / overtuggen. F. ἐλέγξω. a. i. ἤλεγξα. a. i. imperat. ἐλεγξον ἄτω. P. act. ἤλεγχα. pres. pass. Ε' λ ε γ χ ο μ α ι arguor, reprehendor, redarguor part. pres. pass. ἐλεγχομένον η ο ν. praet. pass. ἤλεγμαι ξαι κται. a. i. pass. ἠλέγχθην. 3. sing. a. i. subj. pass. ἐλεγχθῆ.*
 Ε' λ ε ε ν ὸ s ἡ ὄν *miserabilis; jammerlijk. comp. ἐλεεινότερον, miserimus; elendigste. th. ἐλεῶ & ὁ misericordia.*
 Ε' λ ε ἔ ω ὦ *misereor; barmhertigh zijn / zich ontfermen. cum Accus. F. ἐλεήσω. a. i. act. ἠλέησα. a. i. imper. ἐλέησον. ἄτω. a. i. subj. ἐλεήσω η s. a. i. infin. ἐλεήσαι. praet. act. ἠλέηκα. praet. pass. ἠλέημαι. praet. part. pass. ἠλημῆρον. a. i. pass. ἠλεήθην. a. i. pass. subj. ἐλεηθῶ ἢ ῆ. th. idem.*
 Ε' λ ε η μ ο ο ὦ η η s ἡ *misericordia: per metony. causa effc. donum quod erogatur in pauperes, eleēmōsina; barmhertighhejdt; aalmoeffe. th. idem. Πικρὸν Act: 3: 2.*
 Ε' λ ε ἦ μ ω ν ο ν ὸ ἡ *misericors; barmhertigh. th. idem.*
 Ε' Λ Ε Ο Σ ε ὸ τὸ ὅ ἐλεῶ & ὁ *misericordia; barmhertighhejdt.*

- Ελευθερία ας ἢ libertas; **υζρηεϋδτ.** th. ἐλεύθερος.
- ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ α ον liber a um; **υζρ.**
- Ελευθερώω ᾧ libero; **υζρ maaken.** F. ὠσω. α. ι. ἠλευθέρωσα. α. ι. subj. ἐλευθερώσω ης η. P. act. ἠλευθέρωκα. P. pass. ἠλευθέρωμαι. α. ι. pass. ἠλευθερώθην. α. ι. part. pass. ἐλευθερωθεὶς ἐν- τὸ ο. fut. i. pass. ἐλευθερωθήσομαι. th. idem.
- Ελευσις εως ἢ adventus; **κομστ.** ab obsoleto ἐλεύθω (unde est κέλευθός ἢ ἡ via) pro quo usitatum est Th. ἐρχομαι venio.
- Ελεφάντιον ἢ ον eburneus; **van pboore.** th. ἐλέφας ἀντὸ ο elephas.
- Ελίσω volvo; **in een rollen.** th. εἰλέω coquo, coarcto. vide supra εἰλισμός.
- ΕΛΚΟΣ εὐ τὸ ulcerus; **gesweer / sweere.** ab ἔλκω traho, quòd vitiosum attrahat sanguinem.
- Ελκόω ᾧ exulcero; **de hupdt quetsen.** F. ὠσω. P. ἠλκωκα. pass. pass. ἐλκόομαι ἔμαι sum ulcerosus; **bol sweeren zijn.** prat. pass. ἠλκωμαι. part. part. pass. ἠλκωμῆς. th. idem.
- Ελκύω traho; **trekken / uyt-trekken.** F. ἐλκύσω. α. ι. εἰλκυσσα. α. ι. act. inf. ἐλκύσαι. th. ἔλκω.
- ΕΛΚΩ traho; **trekken.** F. ἔλξω. imperf. εἰλκον ες ε.
- Ελλάς ἀδὸ ἢ Græcia; **Γριεκενlandt.** th. ἔλλω.
- ΕΛΛΗΝ ἢ ο Græcus; **Γριεκ / grieksch.**
- Ελλωίζω cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor; **Γριεκεν nabolgen / het met de Γριεκεν houden / Γριεκsch spzeeken.** F. ἴσω. P. ἠλλωίκα. P. pass. ἠλλωίσμαι, unde est ἐλλωισμός ἢ ὁ Græcismus; **een Γριεκsche epgenschap van spzeeken.** th. idem.
- Ελλωικός ἢ ὄν Græcus a um. item Græcanicus; **grieksch.** ook de geene / **die de Γριεκsche Oversettingen plachten te leesen.** th. idem.
- Ελλωίς ἰδὸ ἢ Græca; **Γριεκsche.** th. idem.
- Ελλωικός ἢ ὁ Græcanicus; **Γριεκsch.** th. idem.
- Ελλωίσι adv. Græcè; **in't grieksch / grieksch.** th. idem.
- Ελλογέω ᾧ imputo; **toereekenen.** cum Dat. F. ἐλλογήσα. α. ι. ἐνελόγησα. ab adject. ἐλλογός ἢ ὁ ἡ rationis particeps.

ex ἐν Ἑ λόγῳ. Vel ex ἐν Ἑ verbo inusitato λογίω, pro quo dicitur λογίζομαι reputo. th. λέγω.

Ἐλπίζω spero; **hoopen**. imperf. ἤλπιζον. F. ἐλπίσω Atticè ἐλπιδῶ. P. ἤλπικα, praet part. αἰ. ἤλπικώς ὅτ' ὁ. a. i. αἰ. ἤλπισα. th. ἐλπίς.

Ἐλπὶς ἰδῶ ἡ spes; **hoop**.

Ἐλωὶ Syriacè ܘܣܢ, Hebraicè ܘܫܢ, Graecè ἤλι, h. e.

Θεὸς μὲν Deus mi; **mijn Godt**.

Ἐμαυτῶ (ex ἐμῶ αὐτῶ) mei ipsius; **my selben / my / ik selbe / mijn eygen**. caret nominativo sing Ἑ numero duali, nec non plurali. Quoties verò πληθυντικῶς pluraliter effertur, id fit divisè, ut ἡμεῖς αὐτοὶ nos ipsi. item in pl. utimur ἑαυτῶν. th. αὐτὸς ipse.

Ἐμβαίνω ingredior; **gaan / in-gaan / in-koomen / in-klimmen**. F. ἐμβήσομαι. P. ἐμβέθηκα. a. 2. ἐνέβλω. part. a. 2. ἐμβὰς ἀντ' ὁ. th. βαίνω eo.

Ἐμβάλλω conjicio; **werpen**. th. βάλλω.

Ἐμβάπτω intingo; **in-dooopen**. F. ἐμβάψω. a. i. ἐνέβαψα. a. i. part. ἐμβάψας ἀντ' ὁ. P. ἐμβέβαφα. th. βάπτω mergo.

Ἐμβατεύω proprie, fastuosè incedo, item invado, ingero me; **sich vermeeten in-dzingen / in-treedden**. F. ἄσω. P. ἐμβεβάτευκα. a. i. ἐνεβάτευσα. th. βαίνω eo.

Ἐμβιβάζω facio ut inscendat, impello, induco, introduco; **doen over-gaan / in-leyden**. F. ἄσω. a. i. ἐνεβίβασα. th. βαίνω eo.

Ἐμβλέπω cum Dat. intueor; **sien / aansien / opstien**. imperf. ἐνέβλεπον. F. ἐμβλέψω. a. i. αἰ. ἐνέβληψα. th. βλέπω video.

Ἐμβραμάομαι ὤμαι proprie, fremo, infremo, Ἑ per metonymiam effecti, graviter interminor; **rupsschen / seer beweegt worden / berggrimmigen / in toorn ontsteeken; swaar (bedrogen / of) verbieden**. cum Dat. imperf. ἐνεβραμάομαι ὀμλω. F. ἤσομαι. a. i. med. ἐνεβραμησάομαι ὀμλω graviter interminatus est, fremuit. Th. est βρέμω vel βραμάομαι ὀμλω fremo.

Ε Μ Ε Ω

- Μ Ε Ω ὦ vomo; **sprouwen**. F. ἐμέσω. P. αἰ. ἡμεκα. Ὑ
per Atticam reduplicationem ἐμήμεκα. α. 1. αἰ. ἡμεσα.
 α. 1. imperat. αἰ. ἔμεσον ἄτω. α. 1. infin. αἰ. ἐμέσαι.
- ἔμμαινομαι furo, adversus aliquem insanio; **tegen pmand
 woeden**. cum Dat. F. ἐμμανῶμαι. Part. ἐμμανόμην. th.
 μαινομαι furo, insanio; *dol*, uyt sinnigh zyn.
- ἔμμενῶ permaneo, persevero, persisto; **blijven / in-
 blijven**. F. ἐμμενῶ. P. ἐμμενῶκα. α. 1. αἰ. ἐνίμεινα. inf. ἐμ-
 μενῶν. Th μενῶ maneo.
- ἐμός ἢ ὄν meus a um; **mijn / mijne**. th. ἐγὼ ego; ik.
- ἐμπαίγμους ὁ ludibrium; **bespotting**. th. παίζω ludo,
proprie pueriliter; *speelen als de kinderen*.
- ἐμπαίζω illudo; **bespotten / bedziegen**. (ex ἐν Ὑ παίζω
pro παιδίζω puerorum more lusito) cum Dat. imperf. ἐνε-
 παίζον. F. ἐμπαίζω. P. ἐμπέπαιχα. α. 1. ἐνέπαιχα. α. 1. infin.
 ἐμπαίζω α. 1. part. ἐμπαίζας ἀντὶ ὁ. pres. pass. ἐμπαίζο-
 μαι, illudor pres. pass. ἐμπέπαιγμα. α. 1. pass. ἐνεπαίχθην.
 fut. 1. pass. ἐμπαίχθησομαι th. idem.
- ἐμπαίκτης ὁ iutor; **spotter**. th. idem.
- ἐμπεριπατέω ὦ inambulo; **onder eenigh volk wandel-
 len**. F. ἐμπεριπατήσω, 2 Cor. 16: 16. Pres. ἐμπεριπατή-
 κα. Th πατέω, calco, conculco.
- ἐμπιπλάω seu ἐμπίπλημι item ἐμπιπλάω ὦ impleo; **ver-
 bullen**. F. ἐμπλήσω. P. ἐμπέπληκα. Th. πλήθω plenus.
- ἐμπίπτω incido; **ergens in vallen**. F. ἐμπλώσω. P. ἐμπέ-
 πλωκα. α. 1. ἐνέπεσα. α. 2. ἐνέπεσον. fut. med. ἐμπεσῶμαι. th.
 πίπτω cado.
- ἐμπλέκω implico, irretio; **ergens in inwikkelen**. F.
 ἐμπλέξω. P. ἐμπέπλεχα. α. 1. αἰ. ἐνέπλεχα. α. 2. αἰ. ἐνέπλε-
 κον. pres. pass. ἐμπλέκομαι implicor. cum Dat. ita irretior,
ut me extricare nequeam. pres. pass. ἐμπέπλεγμαι. α. 2. pass.
 ἐνεπλάκην. α. 2. part. pass. ἐμπλακείς ἐντὶ ὁ. pres. med. ἐμ-
 πέπλοκα. th. πλέκω νεβτο, connecto.
- ἐμπλήθω impleo; **verbullen / versaadigen**. F. ἐμπλή-
 σω. P. ἐμπέπληκα. α. 1. ἐτέπλησα. pres. pass. ἐμπλήθομαι im-
 pleor. pres. pass. ἐμπέπλησμαι. α. 1. pass. ἐνεπλήθην. α. 1.
 I subj.

- subj. pass. ἐμπληθῶ. th. πλήϛ plenus.*
Ἐμπλοκὴ ἢς ἢ implicatio; het blechten. Th. πλήκω πεῖλο.
Ἐμπνέω, proprie inspiro. item spiro; inblaafen: blaafen.
*construitur cum Genit. more verborum desiderii. th. πνέω
 flo, spiro.*
**Ἐμποροῦμαι nundinor, mercor, negotior; koopmans-
 schap (maaken of) dzijben.** ἔμποροῦσομαι. a. i. med. ἐνε-
 ποροῦσάμην ω ατο. a. i. subj. med. ἔμποροῦσωμαι. th. πείρω.
Ἐμπορεία ας ἢ mercatura; koopmanschap. th. idem.
**Ἐμπόριον & τὸ forum nundinarium, mercatus; de markt/
 koophandel.** th. idem.
**Ἐμποροῦ & ὁ (q. d. ὁ ἐν πόρῳ ὢν qui est in via) mercator;
 koopman.** Th. πείρω transeo, trajicio. F. περῶ. a. i. ἐ-
 πειρω. prat. med. πέπερα, unde est πόροϛ & ὁ transitus, via.
Ἐμπρήθω incendo; in brand steeken. F. ἤσω. a. i. ἐπέπρη-
 σα. Prat. ἐπέπρηκα. Th. πρήθω incendo, inflammo.
**Ἐμπροσθεν coram; voor / voor heenen / van booren / in
 tegenwoordigheyd.** πρὸθεν idem. adv. cum Genit. Th.
 πρὸ, quod cum Genit. inter alia coram significat.
Ἐμπλύω inspuro; spoutwen / bespouwen. F. ἐμπλύσω. P.
 ἐπέπλυκα. a. i. a. d. ἐπέπλυσα. cum Dat. vel seq. εἰς. prat.
 pass. Ἐμπλύομαι conspuor. P. pass. ἐπέπλυσαμαι. a. i. pass.
 ἐνεπλύσθην. fut. i. pass. ἐμπλύσθήσομαι. th. πλύω spuro, exspuro.
**Ἐμφανὴς ἐϛ ὁ ἢ conspicuus, qui est in propatulo, mani-
 festus, apertus; openbaar.** ab ἐμφαίνω ostendo, reprae-
 sento. F. ἐμφανῶ. P. ἐπέφαγκα. prat. pass. ἐπέφαμαι.
 prat. med. ἐπέφανα. th. φαίνω ostendo: neutraliter luceo.
**Ἐμφανίζω conspicuum me exhibeo, indico, ostendo, an-
 te oculos pono; verschijnen / laten weeten / open-
 baaren / klaarlijk betoonen.** F. ἐμφανίσω. a. i. ἐνεφά-
 νισα. a. i. imperat. ἐμφάνισον άτο. 2. pl. ἐμφανίσατε. cum Dat.
 a. i. pass. ἐνεφανίσθην. a. i. inf. ἐμφανισθῶμαι pro ἔμφανισθῆ-
 ναι ἕνεκα ut appareat. th. φαίνω.
**Ἐμφοβῶ & ὁ ἢ expavefactus, perterritus, metu percul-
 sus; seer beuzest.** ex ἐν ἔφობῶ & ὁ metus. Th. φέβομαι
 timeo. P. med. πέφοβα.

Εμφυσάω ὡ afflo; **op pman** blaafen. F. ἐμφυσήσω. a. i. aēt. ἐνεφύσησα. praet. aēt. ἐμπεφύσηκα. th. φυσάω inflo, sufflo.

Εμφυλιῶ & ὁ ἡ infitus, infititius; **in-geplant**. ex ἐν ὅ φυτὸς satus. Th. φύω. gignō: nascor.

ΕΝ in. praepos. regit Dat. ὅ significat quietem. pro ἐν poëta ἐνὶ: ἐνι verò pro ἐνεσι. Sape ex Hebraismo redundat in dativis instrumenti. Vertitur etiam, more Hebraeorum, per, cum, (ἐν φόβῳ h. e. μετὰ φόβου.) inter ἐν ὑμῖν inter vos, propter, ad, de, apud, pro, erga; **in / binnen / op / ober / te / ten / ter / tot / dooz / met / onder / om / tot / aan / na / van / by / in plaatsse van / vooz / tegen**. inservit formulae jurandi Rom. 9: 1. Dativum notat, Marc. 1: 15. infinitivo tanquam Nomini praepositur, Luc. 14: 1. ἐν τῷ ἔλθειν quum; aīō. Adverbia notat, ut: ἐν ἀληθείᾳ pro ἀληθῶς verè; waarlyk. ἐν πνεύματι. *Th. K. in Act. 1: 3.*

Ἐναγκαλίζομαι in ulnas recipio, amplector; **met de armen ombangen**. Gallicè embrasser. F. ἴσομαι. a. i. med. ἐνηγκαλισάμην ὡ αἰο. a. i. part. med. ἐναγκαλισάμενος. à nomine ἀγκάλῃ ης ἡ ulna, th. ἀγκυαί αἱ ulnae.

Ἐνάλιῶ & ὁ ἡ marinus, maritimus; **zee-dier**. q. d. ἐν ἀλί scil. ὄν. Th. Ἀ Ἄ Σ ἀλὸς ἡ mare.

Ἐναντι coram, ante; **vooz**. cum Genit. ex Th. ΕΝ ὅ ΑΝΤΙ.

Ἐναντίον idem quod ἐναντι. adv. coram; **vooz in tegenwoordighepdt**. cum Genit. th. idem.

Ἐναντίῳ α ον contrarius a um; **dat tegen is**. Matth. 14: 24. qui est è regione nostra, ἐναντι ἡμῶν, qui nobis est oppositus; **die ons tegen is**. ἐξ ἐναντίας scil. χώρας ex adversa parte, ex adverso, è regione, è diametro; **daar tegen / tegen ober**. th. idem.

Ἐναρχομαι incipio; **beginnen**. F. ἐναρχομαι a. i. med. ἐνηρξάμην ὡ αἰο cœpi. a. i. part. med. ἐναρξάμενος. th. ἀρχή initium.

Ἐνδεής ἐ ὁ ἡ indigus, qui eget, egenus; **die gebzeek heeft**. ἀνευδεής ἐ ὁ ἡ qui non eget. Th. δέω (δέομαι egeo,)

egeo,) unde est dei opus est, oportet.

Ενδειγμα τὸ τὸ manifestum indicium; een bewijs, th. δείκνυμι ostendo.

Ενδείκνυμι indico; te kennen geeven. *pres. med.* ἐνδείκνυμαι σαι ται ostendo; betoonen / bewijzen. *3. pl.* ἐνδείκνυται. *pres. inf. med.* ἐνδείκνυσθαι. *F. 1.* ἐνδείξομαι. *praet. pass.* ἐνδέδειγμα *a. 1. med.* ἐνδείξάμην ω αλο. *a. 1. imper. med.* ἐνδείξαι ἀσθω. *2. pl.* ἐνδείξασθε. *a. 1. subj. med.* ἐνδείξωμαι η ηται. th. idem.

Ενδείξις εως ἢ demonstratio, indicium; betooning / bewijs, th. idem.

Ενδεκά οἱ αἱ τὰ, ἄκλιτον; undecim; elf / elve. *ex ἐν ὅ Th.* δέκα.

Ενδέκατος ἢ ον undecimus a um; elfde. th. idem.

Ενδέχομαι admitto, recipio; toelaaten. *Fut.* ἐνδέξομαι. *Praet.* ἐνδέδειγμα. ἐνδέχεται est impersonale ὅ redditur fieri potest; het kan gebeuren. ἔκ ἐνδέχεται fieri non potest, seu non contingit. τὸ ἐνδεχόμενον contingens. th. δέχομαι capio.

Ενδημέω ὦ incolo, apud populum meum maneo; itt woonen / by sijn volk blijven. *F.* ἦσα. *P.* ἐνδεδήμηκα, ab ἐνδημῶ & ὁ ἢ manens cum populo suo, qui non it peregre. *ex ἐν ὅ Th.* δῆμῶ & ὁ populus.

Ενδιδύσκομαι induor; gekleedt (zijn of) worden. *cum Accus. imperf.* ἐνδιδυσκόμεν & ελο. est frequentativum verbi ἐνδύομαι induor. th. δύνω vel δύω induo.

Ενδικῶ & ὁ ἢ justus a; rechtbeerdigh. *ex ἐν ὅ Th.* δίκης ἢ jus.

Ενδόμησις εως ἢ pila, moles seu structura erecta ad mœnia fulcienda; gebouw / een pylaar die de muur ondersteunt. ab inusitato ἐνδομέω. Th. δέμω aedifico.

Ενδοξάζω glorifico; verheerlijken. *F.* ἄσσω. *P.* ἐνδεδόξακα. *P. pass.* ἐνδεδόξασμαι. *a. 1. pass.* ἐνδοξάσθην ης η. *a. 1. subj. pass.* ἐνδοξασθῶ. *a. 1. inf. pass.* ἐνδοξασθῶμαι. th. δοκέω videor.

Ενδοξῶ & ὁ ἢ gloriosus, splendidus; heerlijk, ἐνδοξῶν τὰ

τὰ *scil.* *περάγματα* res gloriosæ; heerlijke dingen. th. i.
 Ἐνδύμα τὸ *vestimentum*; kleeding. th. δύνα vel δύω
induo.

Ἐνδυναμόω ᾧ *corroboro*; bekrachtigen. F. ᾠσω. P. ἐνδεδυ-
 νάμωκα. a. i. ἐνεδυναμόωσα. *pres. pass.* ἐνδυναμόομαι ἔμαι *cor-*
roboror. imperf. ἐνεδυναμοόμην ἔμην, ὅς ᾤ, ὅετο ἔτο. a. i.
pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν ᾤ δυναμόω ᾧ *roboro.* Th. δύνα-
 μαι *possum.*

Ἐνδύω *irrépo*; insluypen. F. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν υς υ. Th.
 δύνα vel δύω *induo.*

Ἐνδυσις εως ἢ *amictus*; het aantrekken. th. idem.

Ἐνδύω *induo*; aandoen. *regit dupl. Accusat.* F. ὑσω. a. i.
 ἐνέδυσα. P. ἐνδέδυκα. *prat. pass.* ἐνδέδυμαι. a. i. *med.* ἐνεδυ-
 σάμην ω αἴο. a. i. *imperat. med.* ἐνδύσαι αἴτω. 2. pl. ἐνδύ-
 σαθε. a. i. *subj. med.* ἐνδύσμαι ἢ ηται ᾠμεθα ἐνδύσηθε.
 th. idem.

Ἐνέδρα ας ἢ *insidiæ*; laagen. ex ἐν ᾤ ἔδρα ας ἢ. *sedes.* th.
 ἔζομαι *sedeo.*

Ἐνεδρεύω *insidior*; laagen leggen. *cum Accus. Actor. 23:*
 21. F. ὑσω. P. ἐνεδρεύκα. th. idem.

Ἐνεδροῦν & τὸ *insidiæ*; laagen. th. idem.

Ἐνειλέω ᾧ *involvo*; inwinden. F. ἤσω. a. i. ἐνείλησα. P. ἐνεί-
 ληκα. ex ἐν ᾤ Th. εἰλέω, *cum spiritu aspero, involvo,*
circumvolvo. εἰλέω enim *cum tenui spiritu est, coarctō, cogo.*

Ἐνειμι *insum*; ergens in zyn. ἐνεσι ᾤ *per apocopen Ioni-*
cām ἐνι. ponitur pro ἐσι est; is. Coll. 3: 11. pl. *pres.*
part. τὰ ἐνόνηα. th. ἔω *sum.*

ἘΝΕΚΑ, ἐνεκεν *propter, causa*; om wille / om / om
 oorzake / van wegen. *Adv. regit Genit.*

Ἐνεργεια ας ἢ *efficacitas*; kracht / werking. th. ἔργον
 οργης.

Ἐνεργέω ᾧ *operor, intus efficio, ago, vim exfero*; wer-
 ken / krachtelijk werken. F. ἤσω. a. i. ἐνήργησα. P.
 ἐνήργηκα. *pres. med.* ἐνεργέομαι ἔμαι *efficax sum, ago.*
imperf. ἐνήργεόμην ἔμην, ἔς ᾤ, ἔετο ἔτο. ἐνεργῆς ἐστὶ ὁ ἢ
efficax. th. idem.

- Ενέργημα τὸ facultas; **werking**, th. idem.
- Ενεργής ἐστὶ ἡ efficax; **krachtigh**, th. idem.
- Ενδολογέω ὡ benedico; **zeegenen**. F. ἤσω. P. ἐνδολόγηκα, fut. 1. pass. ἐνδολογηθήσομαι. ex ἐν Ἑ δολογέω. th. λέγω dico.
- Ενέχω immineo; **aanhouden**, cum Dat. Fut. ἐνέξω imperf. ἐνείχον es e. item inlidior; **laagen leggen**. Gen 49: 23. pres. pass. ἐνέχομαι implicor; **behangen worden**, th. ἔχω.
- Ενθάδε hic, illic; **alhier / daar**, adv. Th. ἐνθα hic, ibi.
- Ενθυμέομαι ἔμαι cogito, mente agito, in animo verso, volūto; **denken / overdenken / in den sin hebben**. F. ἐνθυμήτομαι. P. ἐντεθύμημαι. a. 1. pass. ἐνεθυμήθην ης η. à nomine ἐνθυμῶ ὁ ἡ qui est animo praesenti. Th. θυμός ἔ ὁ animus.
- Ενθύμησις εως ἡ cogitatio; **gedachte / bedenking**, th. i.
- Ενὶ προίσι est; **is**, vide (siet) ἐνίμι.
- ΕΝΙΑΥΤΟΣ ἔ ὁ annus; **jaar**. Sic diēlus παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἰέναι, quod in sese recurrat ἔ redeat tanquam annulus. κατ' ἐνιαυτὸν quotannis.
- Ενίστημι insto, impendeo, immineo; **aanstaande zijn**. F. ἐνστήσω. P. ἐνέστηκα. praet. part. aēt. ἐνεστηκώς ὅτ' ὁ ἔ per cras in ἐνεσῶς ὡτ' ὁ. in f. ἐνεσῶσα ης η. in nominat. pl. τὰ ἐνεσῶτα praesentia; **tegenwoordige dingen**. a. 2. aēt. ἐνίστω. fut. 1. med. ἐνστήσομαι. 3. pl. ἐνστήσοντα. th. ἴστημι sto.
- Ενιχύω corroboreo; **versterken**. Fut. ὑσω. P. ἐνίχουκα. a. 1. aēt. ἐνίχουσα. ex ἐν Ἑ ἰχύω robustus sum, possum. Th. ἰχύς ὑ ἡ robur.
- Εννεατὸν ἡ ον nonus a um; **neegende**, th. ἐννέα.
- ΕΝΝΕΪΑ οἱ αἱ τὰ novem; **neegen**, ἀκλίτων.
- Εννεηήκοντα οἱ αἱ τὰ nonaginta; **neegentigh**, ἀκλίτων. Th. ἐννέα, ηκοντα vel ἀκοῦτα est terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina ginta. Sic κόσιοι est terminatio eorum, quae crescunt per centum, ἔc.
- Εννεός ἔ ὁ attonitus; **verbaast / verstomt**, idem quod ἔμφοβός, ἐκθαμβός. (q. ἐνανός ex ἐν Ἑ Th. αὔω clamo.) in quo vox

vox præ metu & stupore suppressa est.

Ἐννεύω innuo, nutu significo; **wenken / door wenken te kennen geven**, imperf. ἐνένευον. F. ἐννεύσω. P. ἐννέενυκα. a. i. ἐνένευσα. th. νεύω innuo.

Ἐννοια ας ἡ cogitatio; **gedachte / overlegging**. ab ἐννοεῖς ὁ ἡ mente præditus, cordatus. ex ἐν & Th. νόος ὁ mens.

Ἐννομός α ὁ ἡ legitimus, subjectus legi; **wettelijk / onder de wet**. th. νέμω tribuo.

Ἐννουχον adv. noctu, multa nocte; **by nachte**. Ἐννουχον λίαν multa nocte; **diep inden nacht**. ab adject. ἐννουχός α ὁ ἡ nocturnus a. ex ἐν & Th. νύξ νυκτός ἡ nox.

Ἐνοικέω inhabito; **inwoonen**. (ex ἐν & οἰκέω habito.) F. ἤσω. P. ἐνώκηκα. a. i. ἀστ. ἐνώκησα. part. pres. ἀστ. ἐνοικέων ὦν, ἐσ-σα ἔσα, εἶον ἔν. th. οἶκος domus.

Ἐνότης ἡ ἡ unitas; **eenighepdt**. à Th. εἷς ἐνός unus.

Ἐνοχλέω ὦ obturbo, obtundo, interpello; **beroerte maaken / pmand moepelijk (of baloorigh) maaken**. F. ἤσω. P. ἐνώχληκα. pres. pass. ἐνοχλάμαι molestia afficior. ex ἐν & ὀχλέω turbo. Th. ὀχλος α ὁ turba.

Ἐνοχος α ὁ ἡ obnoxius, reus, qui tenetur; **onderworpen / strafbaar / schuldigh**. cum Dat. & Genit. ab ἐνέχομαι obstringor. th. ἔχω habeo.

Ἐντάλλαγμα τὸ τὸ mandatum; **gebodt**. th. τέλλω fio.

Ἐνταφιάζω funero, ad sepulturam corpus compono, & ornamentis sepulcralibus orno; **lijken / met begraafsciersel beccieren / het lichaam tot de begraafenis schicken**. F. ἄσω. P. ἐνταφίακα. P. pass. ἐνταφιάσμαι. ταφὴ ἡ ἡ sepultura. Th. θάπτω sepelio.

Ἐνταφιασμός α ὁ funeratio; **begraafenis**. ἐνταφιαστής α ὁ functor. th. idem.

Ἐντέλλομαι mando, jubeo; **hebel geven / beveelen / gebieden**. cum Dat. F. ἐντέλλομαι. pres. pass. ἐντέταλλμαι. a. i. med. ἐντελλάμην α αλο. pres. med. ἐντέτολα. th. τέλλω fio.

Ἐντεῦθεν hinc, illinc; **van hier / van daar**. adv. loci. ἐντεῦθεν καὶ ἐντὸθεν hinc atque illinc. th. ἐνθα hic, illic.

- Ἐνθευξίς** εως ἢ interpellatio; **gebedt / voozbedding**, th. τυγχάνω sum.
- Ἐνθιμῶς** & ὁ ἢ pretiosus; **dierbaar / seer weerdit**, compar. ἐνθιμότερῶς dignior, honoratior; **weerdiger**, ex ἐν Ἑ τιμῇ ἢς ἢ pretium. th. τίω honoro.
- Ἐντολή** ἢς ἢ mandatum; **gebod / bevel**, ab ἐν, ἐπιδομαί. Th. τέλλω facio, fio, orior.
- Ἐντόπιος** & ὁ ἢ inquilinus, ejus loci incola; **inwoonder van die plaats / inwoonder**, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὢν. th. τόπος & ὁ locus.
- Ἐντός** intra; **binnen / binuen in**, q. ab ἐν. adv. cum Gen.
- Ἐντρέπω** pudefacio, pudore suffundo; **beschaamen**. F. ἐντρέψω. P. ἐντέτρεφα. a. 2. ἐντέτρεφον. pres. med. ἐντρέπομαι **revereor; iemant ontsien**, imperf. ἐντρέπόμεν & εἶο. a. 2. pass. ἐντρέπην. 3. sing. a. 2. subj. pass. ἐντρέπῃ. fut. 2. pass. ἐντρέπῆσομαι 3. pl. ἐντρέπῆσονται. Scil. ἐντρέπειδάμ est proprie, sese in se ipsum convertere. h. e. ut Horatius loquitur, in se ipsum descendere, Ἑ, agnitâ culpâ suâ, pudefieri. Th. τρέπω verto.
- Ἐντρέφω** innutrio; **ergens in opboeden**. F. ἐντρέψω P. ἐντέτρεφα. pres. pass. ἐντρέφομαι pres. part. pass. ἐντρέφόμενος & ἰννυτρίτος, cum Dat. vi prepositionis ἐν. idem quod ἐντετραμίδύς. th. τρέφω alo, nutrio.
- Ἐντρέμω** & ὁ ἢ tremefactus; **beebende / seer beebende**. ex ἐν Ἑ τρέμω & ὁ tremor. à τρέμω, in prat. med. τέτρεμα. Th. τρέω tremo.
- Ἐντροπή** ἢς ἢ verecundia, pudor; **schaamte**, à prat. med. ἐντέτρεπα, verbi ἐντρέπομαι th. τρέπω verto.
- Ἐντροφάω** ᾧ oblecto me; **weeldigh sijn**. F. ἦσα. P. ἐντρέφηναι. ex ἐν Ἑ τρυφή ἢς ἢ delicia, mollities. Th. δρούω frango.
- Ἐντυγχάνω** proprie, occurro alicui, adeo aliquem precandi causa interpello; **iemant ontmoeten / om hem te bidden / aanspreken / bidden**. F. ἐντύχομαι. a. 2. ἐνέτυχον. Th. τυγχάνω contingo.
- Ἐντυλίττω** involvo; **t'saamen rollen / ergens in winden**. F. ἐντυ-

Εντυλίξω. P. έντελύλιχα. α. ι. αἶτ. έντελύλιχα. praet. pass. έντελύλιγμα. τυλίττω est proprie, in modum culcitrae involvo. α τυλή ης ή culcitra, stragulum; bolster / bedde, th τυλ⊕ & ο callus, callum.

Εντυπόω imprimo, insculpo, incido; indrukken / insnijden. F. άσω. P. έντεσύπωκα. praet. pass. έντελύπωμα. praet. part. pass. έντελυπωμύ⊕. ex έν Ξ τυπ⊕. th. τυπῶ verbo.

Ενυβείζω contumelia afficio; smaathepd aandoen. F. ίσω. P. ένύβερα α. ι. αἶτ. ένύβερα. part. ένυβείσας. th. ύβεις εως ή injuria, contumelia.

Ενυπνιάζω somnio; droomen. F. άσω. P. ένυπνίακα. praes. med. ένυπνιάζομαι idem. th. ύπν⊕ & ο somnus.

Ενύπνιον & τὸ somnium; droom. q. d. έν ύπνω in somno. th. i.

Ενώπιον adv. in conspectu, coram; in tegenwoordighepd / voor. q. d. έν ώπί. th. όπιτομαι video.

Ενωτίζομαι auribus percipio; tot de ooren in laten gaan. ex έν Ξ ες ώτός τὸ auris; ad imitationem Hebraei

יִיִןִּת F. ένωτίζομαι. q. i. med. ένωτισάμην. th. εας εαῖ⊕ τὸ auris. *Duke's d. Cic. 2. 14.*

Εξ vel εκ ex; uyt / van / van aan / van af / aan / by / door / in / met / onder / tot / ten / ter / van weegen / van onder. praes. regit Genit scribitur εκ sequente consona, εξ vero seq. vocali. in compositione intendit significationem. εξ word gebruykt als 'er een vocaal volgt; doch εκ als 'er een consonant volgt. th. εκ.

Ε^α Ξ οί αι τὰ lex; seq. ακλίον.

Εξαγγέλλω praedico; verkondigen. F. εξαγγελῶ. α. ι. εξήγγειλα. α. ι. subj. αἶτ. εξαγγείλω ης η. P. εξήγγελλα. th. άγγέλλω nuntio.

Εξαγοράζω redimo; verlossen / uytkooppen. F. άσω. α. ι. αἶτ. εξαγοράσα. α. ι. subj. εξαγοράσω ης η. P. εξαγοράκα. praes. med. idem. th. άγορα ἄς ή forum.

Εξάγω edúco, lepden / uytlepden. F. εξάξω. P. εξήχα. α. 2. αἶτ. εξήγαθ⊕ Atticé εξήγαγεν. α. 2. imperat. εξάγαγε έτω.

έτω. 3. pl. έτωσαν. a. 2. inf. εξαγαγειν. a. 2. part. aēt. εξαγαγών
 όνλ⊙ ό. th. άγω dūco.

Εξαιρέω ω tollo, evello, eximo; **upttrekken / uptneemen**. Fut. εξαίρήσω. P. εξήρηκα. a. 2. aēt. εξείλον. a. 2. aēt.
 imperat. εξελε. a. 2. med. εξειλόμην & ελο ειριμι, exemi,
 libetavi; **verlossen / trekken / ontneemen**. a. 2. med.
 subj. εξέλωμαι. a. 2. med. inf. εξελέσθαι. th. αίρέω capio.

Εξάίρω tollo; **wegh-doen / wegh-neemen**. F. εξαράω.
 2. pl. εξαρείτε. P. εξήρακα. praet. pass. εξήρημαι. a. 1. pass. εξήρη-
 θην. a. 1. subj. pass. εξαρθώ ης η. th. αίρω tollo.

Εξαιλέομαι εμαι expeto; **seer begeeren**. F. ήτομαι. a. 1.
 med. εξήησάμην ω αλο th. αίτέω peto.

Εξαιφνης repente; **snellijk / van stonden aan / onbooz-
 siens**. adv. αίφνης subito. ex αίφνω th. φαίνω luco.

Εξακολουθέω ω sequor; **volgen / nabolgen**. cum Dat. F.
 ήσω. P. εξηκολάθηκα. th. ακόλουθ⊙ pedissequus.

Εξακόσιοι αι α sexcenti æ a; **seš hondert**. th. εξ.

*Duiker
 ad aitor
 3. 19.* Εξαλείφω proprie, deungo, unguentum abstergo, & per
 syn. speciei, deleo, oblitero; **af-wisschen / uptdoen /
 eygentlijk de salve, of het smeer afwisschen**. F. ψω. P.
 εξήλειφα. a. 1. aēt. εξήλειψα. a. 1. pass. εξηλείφθην. a. 1. inf.
 pass. εξαλειφθῶμαι penitus deleri, prorsus aboleri. th. ά-
 λείφω ungo, lino.

Εξάλλομαι exilio; **opspzingen**. F. εξαλλῶμαι a. 1. med. εξη-
 λάμην ω αλο. th. άλλομαι salio, salto.

Εξανάστασις εως η resurrectio; **weeder-opstandingh**. th.
 ίσημι statuo.

Εξαναλέλω exorior, exoriri facio; **opgaan / doen op-
 gaan**. F. εξαναλεῶ. a. 1. aēt. εξανέτελα. th. τέλλω orior,
 sum.

Εξανίστημι excito; **opstaan / verwekken**. F. εξανασήσω.
 a. 1. εξανέσησα. a. 2. aēt. εξανέστη ης η surrexi. th. ίσημι.

Εξαπατάω ω seduco, decipio; **bedziegen / verleyden**.
 praes. imper. εξαπάταε α, αέτω άτω. F. ήσω. a. 1. εξηπάτη-
 σα. a. 1. subj. aēt. εξαπατήσω ης η. th. άπατάω fallo.

Εξάπινα repente; **haastelijk**, adv. Dicitur etiam εξαπίνης.
 Poēti-

Poëticè pro ἐξαίφνης. th. φαίνω.

Ἐξαπορέομαι ἔμαι proorsus hæreo, ad eas redactus sum angustias, ut quò me vertam ignorem; seer in twijfel zijn / niet weeten waar men sich na toe zal wenden. F. ἕσομαι. a. i. pass. ἐξηπόρηθῶ. unde a. i. inf. ἐξαπορηθῶμαι. vide supra ἀπορέομαι. th. πείρω transseo.

Ἐξαποσείλω ablégo, emitto; af-senden / heenen senden / uyt-senden / wegh-senden. F. ἐξαποσειλῶ. a. i. aet. ἐξαπέσειλα. prat. ἐξαπέσαλκα. th. σείλω mitto.

Ἐξαριζῶ planè perficio, absolvo, præparo; volmaakselijk toerusten / oberbzengen / ten eynde bzengen / bereyden. F. ἐξαρισῶ. a. i. aet. ἐξήρισσα. a. i. inf. aet. ἐξαρίττω. P. ἐξήριχα. prat. pass. ἐξήρισμαι. prat. part. pass. ἐξηρισθῆναι. th. ἀριζῶ par numerus.

Ἐξαστάπτω émico, refulgeo, resplendo; seer blinken. F. ψω. P. ἐξήσταφα. th. ἀστάπτω fulguro.

Ἐξ αὐτῆς scil. στιγμῆς; eodem temporis puncto, eodem momento, continuo; terstond / van stonden aan / ter selber ure. *Quidam habent pro voce composita, Aet. 10: 33. Ὁ 21: 32. ἐξ αὐτῆς, ubi alii subaudiunt ὥρας. στιγμή enim per se non notat tempus sed quum additur nomen χρόνου Luc. 4: 5. ἐν στιγμή χρόνου, in temporis puncto, hoc est, in momento. th. αὐτός ἢ ὁ ipse a um.*

Ἐξεγείρω excito, suscito; opwekken / verwekken. F. ἐξεγερω. P. ἐξήγερα. a. i. aet. ἐξήγειρα. th. ἐγείρω excito.

Ἐξίμι vel ἐξίμι exeo, egredior; uytgaan / vertrekken / verreysen. ex ἐξ ὅ ἐμι vel ἴμι eo. ab hoc est pras. inf. ἐξιέναι exire. a. 2. aet. ἐξιον es e. a. 2. part. ἐξιὼν ὄντ' ὁ. a. i. aet. Atticus ἐξήεσα. th. ἔω.

Ἐξέλεγχο redarguo; straffen / berispen. F. γξω. P. ἐξήλιγχα. a. i. aet. ἐξήλεγξα. a. i. inf. inf. ἐξέλεγξα. th. ἐλέγχο arguo.

Ἐξέλκω abstraho; astrekken. imperf. ἐξείλκων. F. ἐξέλξω. pras. pass. ἐξέλκομαι. pras. part. pass. ἐξελκόμεναι. th. ἔλκω traho.

Ἐξίρωμα τὸ τὸ vomitus; uytbzaaksel. ab ἐξέρω evacuatio. F.

F. άσω. P. έξίρακα. a. 1. aēt. έξήρασα. a. 1. inf. aēt. έξεράσαι.
Th. έργα as ή terra.

Εξερδνάω ω penitus scrutor; **ondersoeken / neerstigh
dooz-gronden.** F. ήσω. P. εξηρόνηκα. a. 1. εξηρόνησα.
Th. έρδνάω indago.

Εξέρχομαι exeo, egredior; **upt-gaan / gaan / wegh-
gaan / vertrekken / reysen / upt-koomen / ups-
vaaren / doozt koomen.** imp. εξηρχόμην & ελο. P. έξε-
λύσομαι. a. 2. aēt. έξήλθον ες ε. a. 2. imper. έξελθε έτω. a. 2.
subj. έξέλθω ης η. a. 2. infin. έξελθειν. a. 2. part. έξελθών έσασ-
όν. prat. med. έξελήλυθα. plusq. perf. έξεληλύθειν εις φ.
th. έρχομαι venio.

Maker Εξέσι licet; **geoozloft zijn.** tantum in 3. persona usitatum,
ad act. 2: 29 ab έξειμι inusitato, quod est ex έξ είμι sum. F. έξείσαι pro
έξείσειαι. part. pres. g. n. έξόν. th. έω sum.

Εξετάζω exquiro, examino; **ondersoeken / vzaagen.** F.
άσω. P. εξήτακα. a. 1. εξήτασα. a. 1. imperat. εξέτασον άτω.
a. 1. inf. aēt. εξελάσαι. Th. έτάζω. examino, inquirō.

Εξηγέομαι έμαι exprobo; **verhaalen / verklaaren / ver-
tellen.** imperf. εξηγέομην έμην, έσ έ, έετο έίτο. F. εξηγήσο-
μαι. a. 1. med. εξηγησάμην ω αλο. a. 1. part. med. εξηγησά-
μην. th. ηγέομαι dix via sum.

Εξήκοντα οι αι τα sexaginta; **tfestigh.** th. έξ.

ΕΞΗΨ deinceps, consequenter, ordine sequens; **ver-
volgens / daar aan volgende.** adv. η έξης scil. ημέρα
sequens dies. Quidam derivant ab έχω vel έχομαι proxi-
mè sequor.

Εξηχέομαι έμαι pérfono; **klinken / luydbaar worden.**
F. ήσομαι. prat. pass. εξήχημαι σαι ται. ab έξ ε ήχέω so-
no. Th. ήχ & ό sonus.

Εξίς εως ή habitus; **hebbelijckhepd / gewoonhepd.** Th.
έχω habeo.

Maker Εξίστημι ε έξίστάω ω obtupefacio, percello, de statu de-
in act. 2: 7. jicio, obtupesco; **ontstellen / de sinnen verruk-
ken / sich ontfetten / buypen sinnen zijn.** F. εκσήσω.
a. 1. έξέσησα. a. 2. έξέστω ης η. prat. med. έξίσταμαι σαι ται.
imperf.

imperf. med. ἐξισάμην σο το. th. ἴσημι σο.

Ἐξίσχυνω valeo, possum; ten vollen konnen. F. ὕσω. P. ἐξίσχυκα. a. i. aēt. ἐξίσχυσσα. a. i. subj. ἐξίσχυσω ης η. th. ἰχύνε ὕσθ' ἢ robur, vires.

Ἐξοδος ἢ exitus. item mors; uytgang; doodt. ex ἐξ ὅσθ' Th. ὁδός ἢ ἡ via.

Ἐξολοθρεύω funditus perdo, deleo; tot de grond toe uytroepen / verdelgen / vernielen. F. ὀύσω. P. ἐξωλόθρευκα. prat. pass. ἐξωλοθρεύομαι disperdor, penitus excindor, deleor. prat. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. i. pass. ἐξωλοθρεύθην. fut. i. pass. ἐξωλοθρευθήσομαι. ex ἐξ ὅσθ' ὀλοθρεύω perdo (pro ὀλεθρεύω) à nomine ὀλεθρῶ ἢ ὁ exitium. Th. ὀκύνω vel ὀκνυμι perdo. *Inken ad Act: 7:23.*

Ἐξομολογέομαι ἔμαι confiteor. item glorifico, spondeo; bezijden / bedanken / belooben. cum Dat. F. ἐξομολογήσομαι. a. i. med. ἐξομολογησάμην ὡ αἰο. a. i. subj. med. ἐξομολογήσωμαι η ηται profitear. vide ὁμολογέω ὦ confiteor. th. λέγω dico.

Ἐξορκίζω adjuro; besweeren. F. ἴσω. P. ἐξώρκισκα. a. i. ἐξώρκισσα. (ex ἐξ ὅσθ' ὀρκίζω.) prat. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὄρκῶ ἢ ὁ iusjurandum.

Ἐξορκιστής ἢ ὁ exorcista; duyvel-besweerder. th. idem.

Ἐξορύττω perfodio; op-breeken / uyt-graaben. F. ἐξορύξω. a. i. ἐξώρυξα. a. i. part. ἐξορύξας αντῶ ὁ. th. ὀρύσσω vel ὀρύττω fodio.

Ἐξεδενόω ὦ nihili facio, pro nihilo habeo; verachten / als niet achten. F. ὠσω. P. ἐξεδένωκα. prat. pass. ἐξεδένωμαι. a. i. pass. ἐξεδενώθην. a. i. pass. subj. ἐξεδενώθῶ a. i. part. pass. ἐξεδενωθείς ἐντῶ ὁ. ex ἐξ ὅσθ' ἐδενόω ὦ ab ἐδείς ενός ὁ. Th. εἷς unus.

Ἐξεδενέω ὦ nihili facio, pro nihilo duco, aspernor; verachten / niets achten / versmaaden. (ex ἐξ ὅσθ' ἐδείς ενός ὁ nullus, idem quod ἐδείς. ἐδείς est ex ἐδὲ ὅσθ' εἷς: 1:11. ἐδείς verò ex ἔτε neque ὅσθ' εἷς unus, ubi τ propter sequentem aspiratam mutatur in θ.) F. ἠσω. P. ἐξεδένηκα. a. i. ἐξεδένησα. regit Accus. a. i. subj. aēt. ἐξεδενήσω ης η. prat. pass.

pass. ἐξεδείνημαι. prat. part. pass. ἐξεδεινήμενός ἢ ον. th. εἰς
unus.

Ἐξουσία as ἡ licentia, potestas, authoritas, jurisdictio,
dignitas, jus; οὐλοφ / macht / gebiedt / gesagh.
ἐξουσία ὧν αἱ potestates, magistratus. ab ἐξέσι licet. th.
ἔω sum.

Ἐξουσιάζω potestatem habeo, jus habeo, potestatem exer-
ceo in aliquem, dominor, in potestate habeo; recht
(of macht) hebben. cum Gen. F. ἄσω. P. ἐξουσίακα. fut.
1. pass. ἐξουσιασθήσομαι redigar sub potestatem; sich on-
der pmants macht brengen laten. th. idem.

Ἐξοχή ἧς ἡ eminentia; het hoognaamste. ab ἐξέχω ex-
cello. th. ἔχω habeo.

Ἐξυπνίζω ἐ somno excito; uyt den slaap opwekken.
F. ἴσω. P. ἐξύπνικα. a. 1. aēt. ἐξύπνισα. a. 1. subj. aēt. ἐξυ-
πνίσω ἧς ἡ. th. ὑπνός ἢ ὁ somnus.

Ἐξυπνός ἢ ὁ ἡ expergefactus, qui vel quæ evigilavit;
wakker / die wakker geworden is. th. i.

Ἰν κεν Ἐξω foras, foris; na buyten / buyten / daar buyten /
ad act. 4: 15 uyt. item cum Genit. Apoc. 14: 20. ἐξω τῆ πόλεως extra
civitatem. ὁ ἐξω scil. ὧν, exterior, extraneus, die buy-
ten (of uytwendigh) is. th. ἐκ ex.

Ἐξωθεν extrinsecus, foris, extra; van buyten / uytelikh.
adv. cum Genit. Ὡ absolute sine casu. th. i.

Ἐξωθείω ὦ expello, extrudo; verdryjben / uytstooten.
Belga. ergens tegen aan setten. F. ἐξώσω. P. ἐξώκα a. 1.
ἐξώσα. a. 1. inf. aēt. ἐξώσασθαι extrudere, Act. 27: 39. th.
ώθειω pello, trudo.

Ἐξώτερός ἢ ὁ exterior, extimus; buytenste. th. ἐκ ex.

Ἐορτάζω festum agito, celebroy, ferioy; feest-houden.
F. ἄσω. P. εἰόρτακα Ὡ εἰόρτακα th. εορτή.

Εὐορτή ἧς ἡ festum; feest / feest-dagh.

Ἰν κεν Ἐπαγγελία as ἡ promissio, pronuntiatio; belofte / belofte;
in dit 1: 4 nis / toefegging / verkonding. th. ἀγγέλλω nuntio.

Ἐπαγγέλλω índico, denuntio; verkondigen. F. ἐπαγγελ-
λώ. P. ἐπήγγελκα. a. 1. aēt. ἐπήγγειλα. prat. med. ἐπαγγέλλομαι

- λομαι polliceor. item præ me fero seu profiteor, spon-
deo; **belooven / belijden / belofte doen.** prat. pass.
ἐπήγγελμα. a. i. med. ἐπηγγειλάμην ω αλο. th. idem.
- Ε'πάγγελμα τὸ τὸ promissum; **belofte.** th. idem.
- Ε'πάγω induco, adduco; **brengen / overbrengen.** F. ἐπά-
ξω. a. i. aet. ἐπήξα. a. i. part. aet. ἐπάξας ανηθ ο. a. 2. aet.
ἐπήγαγον. th. ἄγω ducō.
- Ε'παγωνίζομαι decerto; **ergens' vooz stryden.** F. ἴσομαι.
P. ἐπηγωνίσμα. Th. ἀγων ὦνθ ο certamen.
- Ε'παθροίζω congrego; **dicht by een vergaderen.** (ex ἐπι-
θ' ἀθροίζω cogo.) F. ἴσω. P. ἐπηθροίκα. prat. pass. ἐπαθροί-
ζομαι congregor. Th. ἀθροθ' ο confertus.
- Ε'παινέω ὦ laudo; **pryzen.** F. ἔσω. P. ἐπήνεκα. a. i. ἐπήνεσα.
aor. i. imperat. ἐπαινέσον ἄτω. 2. pl. ἐπαινέσατε. th. αἶνθ ο
ὁ laus.
- Ε'παινθ ο ὁ laus; **lof / pryzen.** Th. i.
- Ε'παίρω attollo, elevo, erigo; **opheffen / verheffen /
opwaarts heffen.** F. ἐπαρῶ. P. ἐπήρα. a. i. aet. ἐπήρα.
a. i. imperat. ἐπαρῶν ἄτω. a. i. inf. ἐπαρῶ. a. i. part. ἐπά-
ρας ανηθ ο, f. ἐπάρασα ης η. prat. pass. ἐπαίρομαι efferor,
superbio; **sich verheffen.** a. i. pass. ἐπήραθην. th. αἶρω
tollo.
- Ε'παιχύνομαι pudet me, erubesco; **sich schaamen / bes-
schaamt worden.** cum Accus. a. i. pass. ἐπήχυνθην ης η.
a. i. subj. pass. ἐπαιχυνθῶ ης η. fut. i. pass. ἐπαιχυνθήσο-
μαι η ετα. th. αἶχθ ο εθ τὸ turpitude.
- Ε'παιτέω ὦ mendico, stipem peto; **beedelen.** Luc. 16: 3.
F. ἔσω. P. ἐπήτηκα. th. αἰτέω peto.
- Ε'πακολουθῶ ὦ subsequor; **na-volgen / na-trachten /
daar op volgen.** F. ἔσω. P. ἐπηκολούθηκα. a. i. aet. ἐπηκο-
λήθησα. a. i. subj. aet. ἐπακολουθήσω ης η. th. ἀκόλουθθ ο
ὁ η pedissequus a.
- Ε'πακῶ exaudio, obtempero, dicto audiens sum; **ver-
hooren / onderdanigh zijn.** F. ἔσω. P. ἐπήκουκα. a. i. aet.
ἐπήκουσα. prat. pass. ἐπήκουσμαι. prat. med. ἐπήκουθ' ο At-
tice ἐπακήκουσα. th. ἀκῶ audio.

- Ε'πακροάομαι ὤμειν, exaudio; **na pmanth hooten.** imperf. ἐπηκροάομαι ὤμειν. ἀσ ὦ. ἀέλο ἄτο. 3. pl. ἐπηκροάομαι ὤντο. th ἀκροάομαι audio.
- Ε'πὰν postquam; **na dat/aig.** conjunct. ex ἐπὶ ὅταν. th. ἵπεί.
- Ε'π'ἀνάγκης necesse, necessario; **noodsaaklijk.** adv. τὰ ἐπ'ἀνάγκης scil ὄντα necessaria; **noodsaaklyke dingen.** th ἀνάγκη ης ἢ necessitas.
- Ε'πανάγω redeo, proveho; **weder-keeren/afsteeken.** F. ἀξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imper. ἀτ. ἐπανάγαγε. th. ἄγω ducō.
- Ε'παναμιμνήσκω commonefacio; **wederom indachtigh maaken.** cum Accus. F. ἤσω. P. ἐπαναμνήσκω. th. μνάομαι recordor.
- Ε'παπαύομαι acquiesco, cum Dat. item requiesco; **rusten / ergens op rusten.** F. αὐτομαι. prat. pass ἐπαπαύομαι a. 1. med. ἐπαπαυσάμεν ὦ αλο. th. παύω finis improprio, cesso.
- Ε'πανέρχομαι redeo; **wederkoomen.** F. ἐπανελύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. th. ἔρχομαι venio.
- Ε'πανίστημι infurgo; **opstaan.** F. ἐπαναστήσω. P. ἐπανέστηκα. prat. med. ἐπανίσταμαι infurgo. F. ἐπαναστήσομαι. th. ἵστημι sto.
- Ε'πανόρθωσις εως ἢ correctio; **verbeetering.** th. ὀρθωσις ὁ rectus.
- Ε'πανιόω ὦ occurro; **ontmoeten.** F. ἤσω P. ἐπιώτηκα. a. 1. ἐπιώτησα. ex ἐπὶ ὅταν ἰόω occurro. th. ἐντὶ contra.
- Ε'πάνω supra, insuper, super; **booben / booben op / op / ober / meer dan.** adv. cum Genit. ex ἐπὶ ὅταν Th. ἄνω.
- Ε'παρκέω ὦ subvenio; **genoegsaame hulpe doen.** cum Dat. F. ἐπαρκέσω. a. 1. ἀτ. ἐπήρκεσα. P. ἐπήρκεκα. th. δῆκίω propulso, arceo, sufficio.
- Ε'παρχία ας ἢ provincia; **provincie.** ab ἐπαρχος ὁ praeses, praefectus. th. δῆχῆ ἢ ἢ principatus.
- Ε'παυλις εως ἢ commoratio, villa; **woonsteede.** vide Th. αὐλή atrium. In Kevin act: 1: 20.
- Ε'παύριον cras; **morgen.** adv. ἢ ἐπαύριον scil. ἡμέρα postea

- rus dies; des anderen daags, th. *αυριον cras.*
- Επαυλοφώρα in flagranti delicto, in ipso facto; op de daad selfs, *ex ἐπι in*, Ἐ αὐτόφωρον & τὸ. th. *Φῶρ Φωρὸς ὁ fur.*
- Επαφείζω despumo; opschuymen. F. *ἴσω. P. ἐπήφεικα.* Th. *ἀφρός & ὄσπυμα.*
- Επεγείρω excito; verwekken. F. *ἐπεγερῶ. aor. i. ἐπήγειρα,* P. *ἐπήγερα.* th. *ἐγείρω excito.*
- ΕΠΕΙ (*ex ἐπι Ἐ ει*) quoniam; dewijle / andersints / anders / obermits. *conjunct. cum indic.*
- Επειδή postquam, quoniam; dewijle / nademaal / obermits / omdat. *conjunct. cum indic.* th. *idem.*
- Επειδήπερ quandoquidem; nademaal. *cum indic.* th. *i.*
- Επίδω intueor; aansien / sien. *fut. ἐπίσομαι vel ἐπίσω.* a. 2. *ἐπίδον ες ε. a. 2. imperat. ἐπίδε.* th. *εἶδω video.*
- Επιμι succedo; volgen. a. 2. *ἐπιον ες ε. aor. 2. part. αἶ.* *ἐπιῶν ἔσα ὄν. ἢ ἐπιῖσα scil. ἡμέρα sequens dies, ex ἐπι sub Ἐ εἰμι eo.* th. *ἔω.*
- Επίπερ quoniam; nademaal. *conj. cum ind.* th. *ἐπεῖ.*
- Επισαγωγή ἢς ἢ superintroductio; aanlepdng / inboering boven het vorige, Hebr. 7:19. *ex ἐπι, eis Ἐ th. ἄγω duco.*
- Επειτα deinde; daar na. *adverb. ordinis.* th. *εἶτα deinde.*
- Επέκεινα trans; op geene zijde. *Adv. cum Genit. pro ἐπι ἐκεῖνα.* th. *ἐκεῖν & ὁ ille.*
- Επεκλείνομαι contendo, enitor; sich uyt strekken / sich tot pers strekken. F. *ἐπεκλεινῶμαι. a. i. med. ἐπεξετείνῶμαι ὡ αλο. cum Dat.* th. *τείνω tendo.*
- Επενδύτης & ὁ amiculum, indusium; opperkleedt / obertrekfel, *ex ἐπι ἐν Ἐ th. δύνω vel δύω induo.*
- Επενδύω superinduo; overkleeden. F. *ύσω. P. ἐπενδέδυκα.* *præs. med. ἐπενδύομαι superinduo vel superinduor. a. i. med. ἐπενδυσάμην ὡ αλο. a. i. infin. med. ἐπενδύσασθαι.* th. *i.*
- Επέρχομαι supervenio; koomen / overkoomen. F. *ἐπελάσομαι. a. 2. ἐπήλθον, seq. præpos. ἐπι cum Acc.* th. *ἐρχομαι venio.*
- Επερωτάω ὦ interrogo; vzaagen / ondervzaagen / begeeren,
Ζωήν: in Act 16. K ren,

ren. imperf. ἐπηρώτων ὄν, αἰς αἰ, αἰ ε. F. ἦσῶ. P. ἐπηρώ-
τηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. a. 1. imperat. ἐπερώτησον interroga.
cum Accus. ἐκ ἐπὶ ὅ Th. ἐρωτάω.

Ἐπερώτημα τὸ interrogatio; vzaage. th. idem.

Ἐπέσησαν vide (siet) ἐφίσημι.

Duker Ἐπέχω proprie inhibeo. item recipio, disto. item attendo;
ad act. 3:5 ophouden / voozhouden / blijven / af- staan / sich op-
houden: aanmerken / ergens op acht hebben. im-
perf. ἐπέχον ες ε. cum Dat. F. ἐπέξω vel ἐπιχῆσω. P. ἐπέ-
χηκα. a. 2. ἐπέχον ες ε. ἐκ ἐπὶ ὅ Th. ἔχω habeo.

Ἐπηρεάζω infesto, obtrecto, vexo, damno afficio,
hostiliter invado; geweld aandoen / lasteren. cum
Acc. F. ἄσω. P. ἠπηρεάκα. ἐκ ἐπὶ ὅ Th. ἄρης εἰς ὅ ὁ
poë-
ticè ἄρησθαι ὁ μάχη, bellum.

Duker Ἐπί praepositio cum Genitivo significat in, ad, supra, so-
ad acton per. item coram 1 Tim. 6: 13. cum Dativo in, propter,
3: 11. coram. cum Accus. super, adversus, per; in / vooz-
ben / vooz / aan / by / tot / te / ten / ter / na / na
toe / op / over / tegen / dooz / lank / nebens / met /
om / van wegen / van / onder / ontrent / aangaan-
de. Ἐπί τούτο. *Duker* in act. p: 21. inf.

Ἐπιβαίνω conscendo; in-gaan / in-koomen / aan-koo-
men / sitten op. F. ἐπιβήσομαι. P. ἐπιβέβηκα. a. 2. ἐπέβην.
a. 2. part. ἐπιβὰς ἀντὶ ὅ. th. βαίνω eo.

Ἐπιβάλλω capello, injicio, immitto, erumpo, ad ali-
quem pertineo; slaan / ergens aan slaan / ober slaan /
petz ergens opwerpen / werpen / ergens op setten:
aan ymant (erggen zijn of) toe-komen. imperf. ἐπέβαλ-
λον. F. ἐπιβαλώ. a. 2. ἐπέβαλον. part. a. 2. ἐπιβαλὼν ὄντῃ ὅ.
prat. aēt. ἐπιβέβληκα. P. pass. ἐπιβέβλημαι. th. βάλλω jacio.

Ἐπιβαρέω ὡ ἄggravo; bestwaaren / lastig zijn. F. ἦσῶ.
P. ἐπιβεβάρηκα. a. 1. aēt. ἐπεβάρησα. a. 1. infin. aēt. ἐπιβα-
ρήσομαι. th. βαρὺς εἶα ὡ gravis e.

Ἐπιβιβάζω impono, facio ascendere; ergens op setten/
heffen. F. ἄσω. a. 1. ἐπεβίβασα. th. βαίνω eo.

Ἐπιβλέπω respicio; aanstien. F. ἐπιβλήψω. a. 1. ἐπέβλεψα.
P. ἐπι-

Ρ. ἐπιβίβλιφα. th. βλέπω *aspicio*.

Ἐπίβλημα τὸ τὸ. q. d. *additamentum*, panniculus; lap
laakeng. ab ἐπιβάλλω *adjicio*. th. βάλλω *jacio*.

Ἐπιβοάω ὠ *vociferor*; roepen. F. ἦσω. Ρ. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπὶ
Ἔ th. βοάω *clamo*.

Ἐπιβυλή ἧς ἡ *proprie*, consilium adversus aliquem, insi-
diæ; raadslag tegen pmand / laage. ex ἐπὶ *adversus*,
Ἔ Th. βυλή ἧς ἡ *consilium*.

Ἐπιγαμβρόω *affinitatis jure ducor*; uyt recht der swas-
gerschap tot een vrouwe neemen. F. ὄσω. Ρ. ἐπιγε-
γάμβροκα. a. 1. aēt. ἐπιγάμβροσα. a. 1. med. ἐπιγαμβρο-
σάμλω. Th. γαμβρός & ὁ gener.

Ἐπίγη & ὁ ἡ *terrestris*; die op de aarde is / aardsch.
τὰ ἐπίγηα *terrena*; aardische dingen. ex ἐπὶ Ἔ γῆα αἶ
ἡ *terra*, pro qua voce, usitata est contracta γῆ. th. γαῖα
terra.

Ἐπιγίνομαι *supervenio*; worden / onberhoedelijk tus-
schen koomen. F. ἐπιγενήσομαι. a. 2. ἐπεγενόμλω. th. γεί-
νομαι *nascor*.

Ἐπιγινώσκω *agnosco*; kennen / verstaan / weeten / be-
kennen / erkennen. F. ἐπιγινώσομαι. a. 1. ἐπέγνωσα. a. 2.
ἐπέγνωσων ωσ ω. a. 2. *imp.* ἐπίγνωθι. a. 2. *subj.* ἐπιγνώ ὡς ὦ.
a. 2. *inf.* ἐπιγνώστω. a. 2. *part.* ἐπιγνῶς ὄντῃ ὁ. *prat.* aēt.
ἐπέγνωκα. *prat. pass.* ἐπέγνωσμαι. a. 1. *pass.* ἐπεγνώσθλω. th.
γίνωσκω *cognosco*.

Ἐπίγνωσις εως ἡ *agnitio*; kennisse / erkentenis / ver-
stand / bekend-maaking. *Philem.* 14. th. idem.

Ἐπιγράφῃ ἧς ἡ *inscriptio*, titulus; opschrift. th. γράφω
scribo.

Ἐπιγράφω *inscribo*; in-schrijven / ergens op (of bo-
ven) schrijven. F. ψω. Ρ. ἐπιγέγραφα. *prat. pass.* ἐπιγε-
γραμμαι. *plusq. pers.* ἐπεγεγράμμλω ψο ωλω. th. idem.

Ἐπιδείκνυμι *ostendo*; toonen / bewijzen / vertoonen.
part. pres. ἐπιδεικνύς ὄντῃ ὁ. F. ξω. Ρ. ἐπιδέδειχα. a. 1.
ἐπέδειξα. a. 1. *imperat.* ἐπίδειξον ὄτω. 2. pl. ἐπιδείξατε. a. 1.
inf. ἐπιδείξτω. *pres. med.* ἐπιδείκνυμαι. *pres. part. med.*

ἐπιδεικνύμεθα ἢ ον. th. δείκνυμι ostendo.

Ἐπιδέχομαι excipio; aanneemen / ontfangen. imperf. ἐπεδεχόμεναι ἢ εἶο. F. ἕομαι. P. ἐπιδέδευμαι. th. δέχομαι capio.

Ἐπιδημέω ὡς advena sum; uytlandig zijn / sich ergens als bzeemdeling onthouden. F. ἦσα. P. ἐπιδεδήμηκα. th. δῆμα ἢ ὁ populus. *Bukerad Act: 2: 10.*

Ἐπιδιατάσσομαι proprie insuper mando, insuper constituo, (vel dispono.) item, insuper addo; pets̄ daar boven (toedoen of) verozdineeren. F. ἕομαι. a. 1. ἐπιδιελάζαμεναι ὡς αἶο. th. τάσσω ordino.

Ἐπιδίδωμι insuper do, do; geeven / overgeeven / een saak (als hopeloos) opgeeven. 3. sing. imperf. αἶ. ἐπέδιδε pro ἐπέδιδω. F. ἐπιδάσω. P. ἐπιδέδωκα. a. 2. ἐπέδω. a. 1. ἐπέδωκα. a. 1. pass. ἐπεδόθην ἢ η. th. δίδωμι do.

Ἐπιδιορθόω ὡς insuper corrigo; boozts̄ te recht brengen. F. ὠσα. P. ἐπιδιόρθωκα. a. 1. αἶ. ἐπιδιόρθωσα. a. 1. subj. ἐπιδιορθώσω ἢ η. Med. ἐπιδιορθόομαι ἔμαι. a. 1. subj. med. ἐπιδιορθώσωμαι ἢ ηλα. th. ὀρθός ἢ ὁ rectus.

Ἐπιδύω ὄccido, demergor; ondergaan / onderduiken. F. ὕσα. aor. 2. ἐπέδυν υς υ. th. δύω vel δύνω vel δύμε mergor.

Ἐπιείκεια ας ἢ aequitas; bescheydenhepd / goedertierenhepd / billijkhepd. th. εἶχω cedo, non repugno, similis sum.

Ἐπιεικὴς ἐστὶ ὁ ἢ qui de jure suo remittit, æquus; bescheyden / die van sijn recht laat vallen. (ab εἶχω cedo) ἐπιεικὴς ἐστὶ τὸ moderatio; bescheydenhepd. th. i.

Ἐπιζητέω ὡς requiro; soeken / versoeken / seer begeeren. F. ἦσα. P. ἐπεζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. th. ζητέω quaero.

Ἐπιθανάτιος ἢ ὁ ἢ morti destinatus a; tot der dood betweesen. th. θνήσκω morior.

Ἐπίθεσις εως ἢ impositio; oplegging. ab ἐπιτίθημι impono. th. τίθημι pono.

Ἐπιθυμέω concupisco, desidero; begeeren / begeerig zijn. imperf. ἐπιθύμεον αἶ, εἶς εἶς, εἶς εἶς. F. ἦσα. P. ἐπιτι-

θύμω

Δύμηκα. α. ι. αἶ. ἐπιθύμησα. α. ι. infin. αἶ. ἐπιθυμήσασθαι.

Th. θυμὸς ἔσ' ὁ animus.

Ἐπιθυμητὴς ἔσ' ὁ cupidus; **begeerder**. th. idem.

Ἐπιθυμία ας ἡ concupiscentia; **begeerlijkhheit / begeerte**. th. idem.

Ἐπικαθίζω colloco; **setten**. F. ἴσω. α. ι. ἐπεκάθισα. P. ἐπικεκάθικα. th. ἴζω *sedeo, sedere facio*.

Ἐπικαλέομαι ἔμαι invoco. item cognominor; **aanroepen / sich op iemand beroepen; genaamt of toegenaamt (zijn of) worden**. F. ἔσομαι. P. pass. ἐπικέκλημαι. plusq. perf. ἐπεκεκλήμην σο το. α. ι. med. ἐπεκαλεσάμην ω αἶο. α. ι. subj. med. ἐπικαλέσωμαι ἡ ἦται. α. ι. pass. ἐπεκλήθην. α. ι. part. pass. ἐπικληθεὶς εἶσα ἐν. th. καλέω *voco, imploro*.

Ἐπικάλυμμα τὸ το velamen; **dekfel**. Th. καλύπτω *tego*.

Ἐπικαλύπτω *tego*; **bedekken**. Rom. 4: 7. th. i.

Ἐπικαλάρω ἔσ' ὁ ἡ execrabilis; **verbloekt**. Th. δὲ αἶ ας ἡ *preces, dira*.

Ἐπίκειμαι incumbo. item insto, urgeo; **ergens op liggen / ergens op (aanhouden / of aandringen / of) geleght zijn**. pres. infin. ἐπικείσθαι. imperf. ἐπεκείμην σο το. F. ἐπικείσομαι. part. pres. ἐπικείμενος ἡ ον. th. κείμαι *jacio*.

Ἐπικουρία ας ἡ auxilium; **hulpe**. ἂ Th. Ἐπίκουρος ἔσ' ὁ ἡ auxiliator. ex ἐπὶ ad. Ἐκέρω pro κόρω ἔσ' ὁ juvenis.

Ἐπικρίνω judico, approbo; **oordeelen / toestaan**. Fut. ἐπικρινῶ. P. ἐπικέκρικα. α. ι. αἶ. ἐπέκρινα ας ε. th. κρίνω *secerno*.

Ἐπιλαμβάνομαι prehendo; **grijpen / neemen / tot sich neemen / aangrijpen / bekrjgen**. cum Genit. F. med. ἐπιλήψομαι. α. 2. med. ἐπελαβόμην ἔ ετο. α. 2. imperat. med. ἐπιλαβῆ. α. 2. subj. ἐπιλάβωμαι ἡ ἦται. α. 2. inf. med. ἐπιλαβείσθαι. cum Genit. (*quia fit cum desiderio*). α. 2. part. ἐπιλαβόμενος. th. λαμβάνω *capio*.

Ἐπιλανθάνομαι obliviscor; **vergeeten**. F. ἐπιλήσομαι. pres. pass. ἐπιλέλησμαι. α. 2. med. ἐπελαθόμην ἔ ετο. α. 2. infin. med. ἐπιλαθέσθαι. regit Genit. semel Accus. Phil. 3: 14. th. λήθω *lateo*.

Επιλέγομαι nominor, dicor; genaamt (of toegenaamt) worden. F. ἐπιλέξομαι. a. i. med. ἐπελεξάμην ω αὐτο allegi; tot sich neemen / verkiesen / Act. 15: 40. th. λέγω dico.

Επιλείπω deficio; ontbreken. F. ἐπιλείψω. P. ἐπιλείψω. a. 2. ἐπέλιπον. th. λείπω linquo.

Επιλησμονή ἢς ἢ oblivio; vergeetelheyt. th. λάθω lateo.

Επίλοιπος ἢ ὁ reliquus; overig. th. λείπω linquo.

Επίλυσις εως ἢ explicatio; uitlegging. th. λύω solvo.

Επιλύω explico, sichten / verklaaren. F. ὕσω. P. ἐπιλέλυκα. a. 2. ἐπέλυον. praet. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπέλυθω. fut. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. th. idem.

Επιμαρτυρέω ἢ testificor; betuygen. F. ἤσω. P. ἐπιμαρτύρηκα. th. μάρτυρ ρ ἢ ὁ testis.

Επιμέλεια ας ἢ cura, diligentia, studium; sozge / bezozging. ab adject. ἐπιμελής ἐ ἢ ὁ diligens. Th. μέλεια cura est.

Επιμελέομαι ἔμαι curam gero, curo; bezozgen / sozgen / bezagen, cum Gen. F. ἐπιμελήσομαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην ἢς η. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. th. idem.

Επιμελῶς sollicitè, accuratè; sozgbuldig / neerstelijck. th. idem.

Επιμένω permaneo; blijven / ergens in (of by-blijven of) volherden. praes. imperat. ἐπίμνε. imperf. ἐπέμνον. F. ἐπιμένω. a. 1. ἐπέμνεα. a. 1. aet. subj. ἐπιμείνω ἢς η. a. 1. inf. aet. ἐπιμείνω. praet. aet. ἐπιμεμήνηκα. th. μένω maneo.

Επινοῶ annuo; bewilligen. F. ὕσω. a. 1. ἐπένοσα. P. ἐπένοσα. th. νοῶ annuo.

Επίνοια ας ἢ cogitatio; overlegging / gedachte. ἐπινοῶ ἢ ὁ excogito, comminiscor. th. νό ἢ ὁ mens.

Επιορκέω ἢ πέjero; den eed breeken. F. ἤσω. P. ἐπιώρκηκα. th. ὄρκ ἢ ὁ jusjurandum.

Επίορκος ἢ ὁ ἢ perjuros a; meyneedig. th. idem.

Επίσσω sequens; volgende. Act. 7: 26. a. 2. part. ab ἐπέσσω. th. ἔσω.

Επίσσις ἢ ὁ ἢ ad essentiam sustentandam pertinens. vulg. quoti

quotidianus. scil. quo quotidie egemus; het geen van dagh tot dagh genoeg is om ons te boeden: daagelijks. *intelligitur panis frugalis & cibarius, qui naturam reficiat, non opprimat. ex ἐπὶ ad, & εἶσα ας ἡ essentia. ab εἶμι vel εἶμι. th. idem.*

Ἐπιπίπτω *irruo; ballen / oberballen / ergens op vallen. cum Dat. F. ἐπιπλώσω. P. ἐπιπέπωκα. a. 2. ἐπέπεσον ες ε sequente ἐπὶ cum Acc. incidi, illapsus sum. a. 2. part. ἐπιπεσῶν ὄντ' ὁ. th. πίπτω cado.*

Ἐπιπλήττω vel ὄσω *increpo; hazdelijk bestraffen / met woorden slaan. cum Dat. F. ξω. P. ἐπιπέπωληχα. a. 1. aēt. ἐπέπωληχα. aor. 1. subj. aēt. ἐπιπλήξω ης η. th. πλήσω percussio.*

Ἐπιπνίγω *suffoco; verstikken / verwozgen. F. ίξω. P. ἐπιπέπνιχα. a. 1. aēt. ἐπέπνιξα. th. πνίγω strangulo.*

Ἐπιποθέω ᾧ *expeto, desidero. item intime amo; seer begeerigh zijn / lust-hebben / verlangen: inwendigh beminnen. F. ἦσω. P. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. aēt. ἐπεπόθησα. a. 1. imperat. aēt. ἐπιπόθησον ἄτω. ex ἐπὶ & ποθέω ᾧ desidero. Th. πόθ' & ὁ desiderium.*

Ἐπιπόθησις εως ἡ *desiderium; het verlangen. th. i.*

Ἐπιπόθητ' ὁ ἡ *exoptatus a; seer gewenscht. th. i.*

Ἐπιποθία ας ἡ *summum desiderium; groot verlangen. Rom. 15: 23. th. idem.*

Ἐπιπορεύομαι *proficiscor, peragro; koomen / dooz-wandelen. F. ὄσομαι. P. ἐπιπεπόρευμαι. th. πείρω transseo, transfigo.*

Ἐπιρράπτω *insuo. iets ergens op naepen. Marc. 2: 21. F. ψω. P. ἐπίρραφα. th. ράπτω suo.*

Ἐπιρρίπτω *injicio, conjicio; iets ergens op werpen. seq. ἐπὶ cum Accus. F. ψω. P. ἐπέρριφα. a. 1. aēt. ἐπέρριψα. a. 1. part. aēt. ἐπιρρίψας ἀντ' ὁ. th. ρίπτω projicio, precipito.*

Ἐπίσημ' ὁ ἡ *insignis; vermaart / wel bekend / uytsteekende. ex ἐπὶ & Th. σῆμα τ' τὸ signum.*

Ἐπισιτισμός εἰ ὁ *cibaria, cibus, victus; spijse. ab ἐπισιτίσω cibaria praebco. Fut. ίσω. P. aēt. ἐπισιτίτικα. P. pass. ἐπι-*

σειτίσμαι. th. σῖτϙ & ὁ frumentum.

Ἐπισκέπτομαι invito, visito; **befoeken** / na iets omsien. Fut. ψομαι. P. pass. ἐπέσκεμμαι recensitus sum. a. 2. pass. ἐπεσκέπλω ης η. a. 1. med. ἐπεσκεψάμλω ω αλο. a. 1. imperat. med. ἐπίσκεψαι ἀδω. 2. pl. ἐπισκέψασθε. a. 1. sub. med. ἐπισκέψωμαι η ηται. 1. pl. ἐπισκεψώμεθα. th. σκέπτομαι visito, circumspicio.

Ἐπισκλώω ᾧ in tabernaculo habito; **in tabernakelen woonen** / **bewoonen** / **omschaduwen**. F. ὠσω. P. ἐπεσκλώωκα. a. 1. aē. ἐπεσκλώωσα. a. 1. subj. aē. ἐπισκλώωσω ης η. th. σκλωή ης η tabernaculum.

Ἐπισκιάζω in umbro; **beschaduwen** / **overshaduwen**. cum Dat. F. ἄτω, Luc. 1: 35. P. ἐπεσκίακα. a. 1. aē. ἐπεσκίασα. a. 1. aē. subj. ἐπισκιάσω ης η. th. σκία ᾧς η umbra.

Ἐπισκοπέω ᾧ visitationi vaco; **prospicio**; **opzicht hebben** / **toefien**. F. ἦσω. P. ἐπεσκόπηκα, th. σκέπτομαι circumspicio.

Ἐπισκοπή ης η visitatio, episcopatus; **befoeking** / **opzienders-ampt**. th. idem. *Psalmus Act. 1: 20.*

Ἐπίσκοπος & ὁ vilitator. (*Alii inspector*) episcopus; **Opziender** / **Bisschop**, th. idem.

Ἐπιπάρομαι ᾧμαι attraho. *Alii*, curo attrahi; **sich laten aantrekken**. 1 Cor. 7: 18. 3. s. pres. imperat. med. ἐπιπαράδω. F. ἄτομαι. a. 1. med. ἐπεπατάμλω ω αλο. th. παάω traho, attraho.

Ἐπίσμαι ται ται peritus sum, scio; **erbaaren zijn** / **weeten**. imperf. ἠπίσάμλω, in secunda persona ἠπίσω Deut. 28: 64. pro ἠπίσασο contractè ad formam ἰσάμλω ἰσασο Esc. F. ἐπισήσομαι. th. ἴσημι scio.

Ἐπισάτης & ὁ magister, qui praefectus est aliis; **Meester** / **die over een ander gestelt is**, à verbo ἐπίσημι praeficio. th. ἴσημι statuo.

Ἐπίσσω mitto, scribo; **iets na ymand senden** / **schryben** / **aanschryben**. F. ἐπισείλω. P. ἐπίσαλκα. a. 1. ἐπέσειλα nisi, item scripsi. a. 1. infin. aē. ἐπισείλαι. P. med. ἐπίσολα. th. σέσω; mitto.

Ἐπισή-

Ἐπισήμων ἐν ᾧ ὁ ἢ scientia præditus, gnarus; met kennis begaast / verstandig. th. ἴσῃμι scio.

Ἐπιστηρίζω confirmo; versterken. F. ἰζώ. P. ἐπιστήριχα. a. 1. ἐπιστήριξα. th. στήριζω firmiter statuo.

Ἐπιστολή ἧς ἢ epistola; brief / sendbrief. th. σέλλω.

Ἐπισομίζω os obthuro; den mond stoppen. F. ἴσω. P. ἐπισομίζω. Th. σόμα τῷ τὸ os, oris.

Ἐπιστρέφω converto. item converto me; weder-keeren / sich bekeeren / sich omkeeren / bekeert (zijn of worden) ^{ἴδαι} ^{3:19}. F. ἐπιστρέψω. P. ἐπιστρέφα. a. 1. aἰ. ἐπέστρεψα. a. 1. imperat. aἰ. ἐπίστρεψον ἄτω. a. 1. subj. ἐπιστρέψω ἧς ἢ. a. 1. infin. ἐπιστρέψαι. a. 1. part. ἐπιστρέψας ἀντὶ ὁ. a. 2. pass. ἐπιστρέφω ἧς ἢ converti me. a. 2. imperat. pass. ἐπιστρέφου ἦτω. a. 2. subj. ἐπιστρέφω. a. 2. part. pass. ἐπιστρέφεις ἐντὶ ὁ. prat. med. ἐπέστρεφα. th. στρέφω verito.

Ἐπιστροφή ἧς ἢ conversio; bekeering. th. i.

Ἐπισυνάγω cogo, congreco; by een vergaaderen. Fut. ἐπισυνάξω. P. aἰ. ἐπισυνήξα. a. 1. ἐπισυνήξα. a. 1. infin. ἐπισυνάξαι. a. 2. aἰ. ἐπισυνήγαγον. a. 2. infin. ἐπισυναγαγεῖν. prat. pass. ἐπισυνήγμαι. prat. part. pass. ἐπισυνηγμῆς ἢ ὄν. a. 1. pass. ἐπισυνήχθω. a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεῖς εἶσα ἐν. th. ἄγω ago.

Ἐπισυναγωγή ἧς ἢ congregatio; by-een-komst / toe-besgadering. 2 Thess. 2: 1. th. idem.

Ἐπισυγρέχω simul occurro; gesaamentlijk toe-loopen. th. τρέχω curro.

Ἐπισύσασις εως ἢ coitio, agmen; t'saamen-rotting / overballing / een hoop. ex ἐπὶ, συν ὅ Th. ἴσῃμι sto.

Ἐπισφαλῆς ἐστὶ ὁ ἢ periculofus a, lubricus; sozgelijk / slibberachtig. Th. σφάλλω supplantio, evertio.

Ἐπιχύω invalesco, magis ac magis urgeo; sterk worden / te sterker aanhouden. ἐπέγω. imperf. ἐπίχυον εσ ε. F. ὑσω. P. ἐπίχυκα. a. 1. aἰ. ἐπίχυσα. Th. ἰχὺς ὑ ἢ robur.

Ἐπισωρεύω coacervo; opgaaderen. F. ὄσω. P. ἐπισωρεύω. th. σωρεῖς ὁ acervus, cumulus.

Ἐπιταγή ἧς ἢ imperium, præceptum; **bebel / autoris-
tept.** th. τάσσω *Ordino.*

Ἐπιτάττω vel ὠσω impero; **bebeelen / gebieden.** cum *Dat.*
F. ἄζω. P. ἐπιτέταχα. a. 1. αἰ. ἐπέταξα, *Marc. 6: 27.* P.
meid. ἐπιτέταγα. th. idem.

Ἐπιτελείω ὦ perago, exsequor; **volbrengen / vol-erfn-
digen.** P. ἐπιτελέσω. a. 1. ἐπετέλεσα. *pres. pass. ἐπιτελείο-
μαι ἔμαι perficior.* th. τέλος εἶ τοῖς *finis.*

Ἐπιτίθει & ὁ ἢ aptus, idoneus a; **bequaam.** pl. τὰ ἐπι-
τήδεια quæ sunt commoda; **nooddzuyftigheeden.** th.
ἐπιτηδῆς εἶ ὁ, ἢ idoneus, aptus.

Ἐπιτίθημι Ἔ *pres. med. ἐπιτίθειμαι* impono; **leggen / op-
leggen / setten / geeven.** F. ἐπιθήσω. ἐπιτίθημι pro ἐπι-
τίθημι tanquam ab ἐπιθίω. P. ἐπιτίθεικα. a. 1. ἐπέθηκα.
a. 2. ἐπέθλω. a. 2. imperat. ἐπίθεις ἔτω. a. 1. *pass. ἐπετέθλω.*
a. 1. subj. *pass. ἐπιτεθῶ ἧς ἦ.* F. 1. *med. ἐπιθήσομαι ἦ εταί.*
ἐπιθήσεται σοι scil. χεῖρα. h. e. te invadet. a. 2. *med. ἐπεθέ-
μλω σο το.* th. τίθημι pono.

Ἐπιτιμάω ὦ objurgo; **bestraffen / scherpelijck gebieden.**
cum *Dat. imperf. ἐπιτίμαον ὠν.* F. ἦσω. P. ἐπιτιμήμικα. a. 1.
αἰ. ἐπετίμησα a. 1. imperat. ἐπιτίμησον ἄτω. a. 1. opt. αἰ.
ἐπιτιμήσασαι αἰς αἰ. th. τίω honoro, punio.

Ἐπιτιμία αἰς ἢ increpatio; **bestraffing.** th. idem.

Ἐπιλοαυτὸ simul, eodem loci; **saamen / by-een.** *Scribitur,*
ut tres voces. Het word geschreeven als drie woorden.
Αἰ. 2: 44. 3: 1. 4: 26. th. ἐπὶ, ὁ, Ἔ αὐτὸς.

Ἐπιτρέπω permitto, committo; **toelaaten.** F. ψω. P.
ἐπιτέτρεφα. a. 1. αἰ. ἐπέτρεψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον ἄτω.
pres. pass. ἐπιτρέπομαι permittor; **toegelaaten worden /
geoorloft zijn.** *pres. pass. ἐπιτέτρομαι ψαί πται.* a. 2.
pass. ἐπετρέπλω ἧς ἦ. P. *med. ἐπιτέτροπα.* th. τρέπω verito.

Ἐπιτροπή ἧς ἢ procuratio; **last / procuratie.** th. idem.

Ἐπίτροπος & ὁ procurator; **voogt / rentmeester.** th. i.

Ἐπιτυγχάνω assequor; **verkrjgen.** a. 2. ἐπέτυχον εἰς ε. th.
τυγχάνω adipiscor.

Ἐπιφαίνω Ἔ *ομαι* appareo; **verschijnen.** F. ἐπιφανῶ. P.
ἐπιπί-

- ἐπιπέφαγκα. α. ι. ἐπέφηνα. α. ι. infin. ἐπιφᾶναι. α. 2. pass.
ἐπεφάνλω ης η. th. φαίνω ostendo.
- Ἐπιφάνεια ας ἡ apparitio; **verschijning**. th. idem.
- Ἐπιφωνής ἐϑ ὁ ἡ illustris; **doozuchtig**. th. idem.
- Ἐπιφάυω illucesco; **over ymand lichten**. F. ἐπιφάύσω,
ἔπιφάύσομαι. φάυω *Scolicè pro* Th. φάω luceo.
- Ἐπιφέρω infero, objicio; **toe-bzengen / boozt-bzen-
pen / dzaagen: tegen ymand wat boozt-bzen-
gen.** imperf. ἐπέφερον ες ε. F. ἐποίσω. α. 2. ἐπλώεγκον. α. 2. infin.
ἐπενεγκεῖν. th. φέρω fero.
- Ἐπιφωνέω ᾧ acclamo; **toeroepen; tegen iets roepen / o-
ver iemand roepen.** imperf. ἐπεφώνεον εν, εες εις, εε ει.
F. ἦσω. P. ἐπιπεφώνηκα. praet. pass. ἐπιπεφώνημαι. unde est
Ἐπιφώνημα τϑ τὸ exclamatio; **toejupching**. th. φωνῆ
ἡς ἡ vox.
- Ἐπιφώσκω illucesco; **beginnen te lichten / aanlichten.**
imperf. ἐπέφωσκον ες ε. Th. φάω luceo. unde φάϑ ἔ con-
tractè φᾶς lux.
- Ἐπιχειρέω ᾧ aggredior; **trachten / ter hand neemen /
onderwinden.** imperf. ἐπεχείρεον εν conabar. F. ἦσω. P.
ἐπιχεχείρηκα. α. ι. ἐπεχείρησα. th. χεῖρ, πὸς ἡ manus.
- Ἐπιχέω infundo; **ergens in gieten.** vide supra ἐκχέω. Th.
χέω fundo.
- Ἐπιχορηγέω ᾧ suppedito, subministro; **verleenen / toe-
boegen.** (ex ἐπὶ ἔ χορηγέω ᾧ sum dux chori. à χορηγὸς
ἔ ὁ dux chori, praesultor.) F. ἦσω. P. ἐπιχεχορήγηκα. α. ι.
αἶθ. ἐπεχορήγησα. th. ἄγω duco ἔ χορῶς ἔ ὁ cætus sal-
tantium.
- Ἐπιχορηγία ας ἡ suppeditatio; **toehzenging**. th. idem.
- Ἐπιχείω ἰλλινο; **strijken / bestrijken**. F. ἴσω. P. ἐπικέχει-
κα. α. ι. ἐπέχευσα. th. χεῖω ungo.
- Ἐποικοδομέω ᾧ superstruo; **houwen / opbouwen / er-
gens op bouwen.** F. ἦσω. P. ἐπωκοδόμηκα. α. ι. ἐπωκοδό-
μησα. α. ι. pass. ἐπωκοδομήθλω. ex ἐπὶ ἔ οικοδομέω ᾧ aedifico.
th. οἶκϑ ἔ ὁ domus.
- Ἐποκέλλω impingo, allido; **tegen-stooten / daar op seta-
len,**

ten. F. ἐποκελώ. a. i. ἐπώκειλα. P. ἐπώκειλα. Thema κέλω. F. κέλσω pervenio in portum, unde est ὀκίλω apello is. Et hinc est ἐποκέλω.

Ἐπονομάζω cognomino; toenaamen / een by-naam geesven. F. ἄσω. P. ἐπωνόμακα. praes. pass. ἐπωνομάζομαι ἢ εἶμαι cognominor; toegenaamt worden. th. ὄνομα nomen.

Ἐπόπτης ἢ ὁ testis oculatus; aanschouwer / oog-getuige. ab ἐπόπτομαι aspicio. ex ἐπὶ ὅ Th. ὄπτομαι video.

Ἐποπτεύω specto, inspicio; in-sien / iets in sien met het hoogste gesag. F. ὄσω. P. ἐπώπτεκα. a. i. ἐπώπτεσα. th. idem.

Ἐπὸς εἶπε τὸ verbum, carmen; woord / een dicht. Th. ἐπω dico.

Ἐπεράνια ἢ τὰ scil. δώματα caelum; hemel / hemelsche dingen / overhemelsche plaatsen. th. ἑρανόσ ἢ ὁ caelum.

Ἐπεράνιος ἢ ὁ ἢ caelestis; hemelsch / die in den hemel is. Th. idem.

Ἐπτά ἢ οἱ αἱ τὰ septem; seven.

Ἐπτάκις adv. septies; sevenmaal. th. idem.

Ἐπτακίχλιοι septem millia; seven duysend. th. idem.

Ἐπιπῶ dico; zeggen / spreken, a. i. εἶπα. a. i. imperat. εἶπον ἄτω. 3. pl. εἰπάτωσαν. a. 2. εἶπον. (caret [het heeft geen] fut. ὅ praet.) a. 2. imperat. εἶπε. a. 2. opt. εἶποιμι οἱς οἱ. a. 2. subj. εἶπω ἢς ἢ. a. 2. infin. εἶπέν. a. 2. part. act. εἰπὼν ὄν- τῶ ὁ. εἰπῶσα ἑσῆς ἢ.

Ἐργάζομαι operor, laboro, lucror, doen / werken / arbeiden / oeffenen / bedienen / handelen. imperf. ἐργαζόμενος ἢ ετο. F. ἐργάσομαι, ἐργᾶ Baoticè pro ἐργάση. ἐργασάμενος ἢ ατο. praet. pass. ἐργασομαι. th. ἔργον.

Ἐργασία ἢ ἡ opera, lucrum, quaestus; bedryf / gewin / th. idem.

Ἐργάτης ἢ ὁ operarius; arbeider / werker / handwerker. th. idem.

Ἐργον ἢ τὸ opus, officium; werk / daadt.

Ἐρεθίζω provoco; verwekken / tergen. F. ἴσω. a. i. ἕρε-
θισ-

Ἰσοα. P. ἠρίθικα. th. ἐρέθω irritō.

Ε'ΡΕΙ'ΔΩ figo, firmiter fulcio; *ergens op vast setten.*

F. ἐρείσω. P. ἠρείκα. a. i. act. ἠρείσα. a. i. part. act. ἐρείσας, ασα, αν. Act. 27: 41.

Ε'ρδύομαι proprie eructo. item per metaph. dico, pleno ore profero; *uptwellen / overbloedelijk booztbezegen: vol-mondig upt-seggen.* à LXX. hoc verbo redditur Hebraum $\Upsilon\Delta\Delta$. Est ergo Hebraica phrasis. F. ἐρδύομαι. P. ἠρδύομαι. th. ἐρδύω ructo.

Ε'ΡΕΥΝΑ'Ω ὦ proprie indagō, investigo. (ab ἐρέω interrogo, quæro, item, inquirō, scrutor); *onderzoeken / doozzoeken / na de speur zoeken.* F. ἠρώ. a. i. ἠρδύνησα. a. i. imperat. ἐρδύνησον ἄνω. P. ἠρδύνηκα.

Ε'ρέω ὦ dico, inquam; *spreeken / seggen / noemen.* th. εἶπω νεδο, dico.

Ε'ρημία as ἡ desertum; *woestijne.* th. ἔρημο.

Ε'ΡΗΜΟΣ α ὁ ἡ desertus a; *woest / eenzaam.* Matth. 14: 15.

Ε'ρημο α ἡ (scilicet χώρα) desertum, solitudo, eremus; *woestijne.* th. idem.

Ε'ρημόω ὦ vasto; *berwoesten.* F. ὠσα. P. ἠρήμωκα. a. i. ἠρήμωσα. prat. pass. ἠρήμωμαι. prat. part. pass. ἠρημωμδύ α ον. a. i. pass. ἠρημώθλω ης η. th. idem.

Ε'ρημωσις εως ἡ vastatio; *berwoesting.* th. idem.

Ε'είζω litigo; *twisten.* F. εἰίσω, Matth. 12: 29. P. ἠείκα. a. i. ἠείσα. th. εἶεσι.

Ε'είθεια as ἡ ἔείθεια as ἡ contentio, rixa; *twist-gierigheid / twisting.* differunt εἰθεία ἔείθεια, non significatione sed origine, ἔ accentu: prius enim est ab εἶε α ὁ ἡ qui lanificium exercet; ἔ posteriorius ab εἰθδωα litigo. th. εἶρε εἶ τοῦ lana, vel εἶεσι lis.

Ε'είον α τοῦ lana; *wolle.* à Th. Εἶρος εἶ τοῦ idem.

Ε'πίς ιδε ἡ lis; *twist / twisting.* Accus. εἶδα ἔείε. nom pl. εἶδες ἔείεις.

Ε'είης α ὁ litigator; *kyber / twister.* th. idem.

Ε'είφιον α τοῦ hœdus; *boek,* th. εἶφε.

E' Π I-

Ε' Ρ Ι Φ Ο Σ & ὁ hœdus; **bofsken / bok.**

Ε' ρ μ λ ω ί α ας ἡ interpretatio; **uptlegging.** th. ἑρμηνεία.

Ε' ρ μ λ ω δ ῶ interpretator; **oversetzen.** F. ὄσω. P. ἑρμηνεύω.
 pras. pass. ἑρμηνεύομαι. à Th. Ε' Ρ Μ Η Ν Ε Υ Ξ ἰ ὁ in-
 terpres, quod est ab ἑρμῆς ἔ ὁ Mercurius. ab εἶρω nuntio.

Ε' ρ π ε ῖ ὄ ν & τὸ reptile; **kruppemde dier.** à Th. ἑρπω reptō. F.
 ἑρψω. a. i. εἶρψα ας ε.

Ε' ρ υ θ ρ ὄ ς ἔ ὁ ruber; **roodt.** th. ἑρδύθω εὐ τὸ rubor.

Duker
Act;
5:15
 Ε' Ρ Χ Ο Μ Α Ι venio; **gaan / koomen / in-koomen /**
toe-koomen. imperf. ἔρχομαι & ετο. F. ἐλεύσομαι. a. 2.
 ἤλυθον (ab ἐλεύθω) per syncopen ἔ υ ἤλθον ες ε. a. 2. im-
 perat. ἐλθέ ἔτω. a. 2. subj. ἐλθῶ ης η. a. 2. infin. ἐλθεῖν. a. 2.
 part. ἐλθὼν ἔσα ὄν. prat. med. ἐλήλυθα. plusq. perf. ἐληλύ-
 θην ες ε. pras. subj. ἔρχομαι.

Ε' Ρ Ω Τ Α ὦ interrogō, oro; **vzaagen / begeeren / bid-**
den. F. ἦσω. P. ἠρώτηκα. a. i. a. 1. ἠρώτησα. *Duker Act: 7: 3.*

Ε' ρ θ ἦ ς ἦ τ ὁ ἡ vestis; **kleeding / kleedt.** th. ἴω induo.

Ε' ρ θ ἦ ς ε ω ς ἡ vestitus; **kleedt.** Luc. 24: 4. th. idem.

Ε' ρ θ ἴ ω edo; **eeten / verflinden.** pras. imperat. ἔθιε ἔτω.
 pras. subj. ἐθίω ης η. 3. pl. ἐθίωσι. imperf. ἠθιον ες ε. F.
 ἐθίσω vel μέλω ἐθίειν. P. ἠθικα. th. ἔθω edō.

Ε' ρ ο π τ ρ ὄ ν & τὸ speculum; **spiegel.** th. ὀπλομαι video.

Ε' σ π ἔ ρ α ας ἡ vespera; **avondt.** th. ἑσπερῶ & ὁ vesper.

Ε' σ ἦ κ ω ἴ ο; **staan.** à prat. ἔσηκα verbi Th. Ἰ' Σ Τ Η Μ Ι in
 prat. med. εἶσηκα. plusq. perf. med. εἰσηκεν.

Ε' χ α ἴ ο ν adv. ultimò; **ten laatssten.** th. ἑχαίῳ.

Ε' χ α ἴ ο ν & τὸ extremitas; **het uiterste.** th. idem.

Ε' Σ Χ Α Τ Ο Σ ἡ ον extremus, ultimus a um. posterior;
laatste / uiterste. opponitur τῷ πρῶτῳ.

Ε' χ α ἴ ω ς adv. in extremum, extremè; **in 't uiterste.** th. i.

Ε' σ ω intra; **binnen / daar binnen.** adv. cum Genit. th.
 εἰς in. *Duker Act: 5: 23.*

Ε' σ ω θ ε ν adv. intrinsecus; **van binnen.** th. idem.

Ε' σ ῶ τ ε ρ ὁ α ο ν interior us, intimus; **binnenste / het bin-**
ste. th. idem.

Ε' Τ Α Ι ὚ Ρ Ο Σ & ὁ socius, amicus; **gesel / vziendt.**

E' το-

Ἐτερογλωσσός ὁ ἢ qui diversæ linguæ est, qui peregrino utitur sermone; die van een andere tale is. th. γλωσσά lingua.

Ἐτεροδιδασκαλέω ὦ, diversam doctrinam doceo; een andere leere leeren. F. ἤσω. th. διδάσκω doceo.

Ἐτεροζυγέω ὦ alteram jugi partem traho; een ander jock aan-trekken. ex ἕτερος alius, ἔ ζυγός ὁ idem quod ζυγόν τὸ jugum. th. ζυγνύω jungo, copulo.

ἘΤΕΡΟΣ α ον alter, proprie de duobus: sic ἄλλος de multis. item alius a ud; een ander. ἕτερα γλωσσά, peregrina lingua. *Duker in Act. 1: 20.*

ἐν Ἐτέρῳ scil. τόπῳ alibi; op een andere plaats. th. idem.

Ἐτέρως aliter; andersints. th. idem.

ἘΤΙ adhuc, insuper, amplius; noch / boven dien / ook / meer. *Adv.*

Ἐτοιμάζω paro; bereyden / toe-bereyden / gereed maaken. F. ἄσω. P. ἠτοίμακα. a. i. ἠτοίμασα. a. i. infin. αἰ. ἑτοιμάσασθαι. praet. pass. ἠτοίμασμαι. praet. part. pass. ἠτοιμασμένη ον. th. ἑτοιμὸς paratus.

Ἐτοιμασία ας ἢ præparatio; bereydtheyt. th. idem.

ἘΤΟΙΜΟΣ ἢ ον paratus a um; bereydt / gereedt. ἔτοιμὸς ὁ ἢ *Atticè.*

Ἐτοίμως expeditè; bereydt. adverb. ἑτοίμως ἔχειν paratum esse; gereed(zijn / of) staan. th. idem.

ἘΤΟΣ εἶ τοῦ annus; jaar.

Ἐὖ bene; wel. *Adverbium à Th.* εὖς εἶ (poëticè εἶν) bonus.

Ἐυαγγελίζω læta annuntio, euangelizo; verkondigen / het euangelium verkondigen / goede boodschap brengen. F. εὐαγγελίσω *Atticè* εὐαγγελιω. praet. αἰ. εὐηγγελίκα. a. i. αἰ. εὐηγγέλισα. a. i. infin. αἰ. εὐαγγελίσασθαι. praes. pass. εὐαγγελίζομαι euangelizor. praet. pass. εὐηγγέλισμαι. a. i. pass. εὐηγγελίσθην ης η. a. i. part. pass. εὐαγγελισθεῖς praes. med. εὐαγγελίζομαι euangelizo. imperf. med. εὐηγγελίζομαι ἢ εἶλο. fut. i. med. εὐαγγελίσομαι. a. i. med. εὐηγγελισάμεθα ἢ εἶλο. 3. pl. εὐηγγελισάντο. a. i. infin. med. εὐαγγε-

Διαγγελίασθαι. ex δὲ Ἔ th. ἀγγέλλω.

Εὐαγγέλιον ἔ τὸ faustus & lætus nuntius, euangelium, *doctrina de CHRISTO exhibito*; euangelium / blijde boodschap; *de leere dat CHRISTUS gekomen is.* ex δὲ Ἔ ἀγγελία ας ἡ nuntium. th. idem.

Εὐαγγελιστὴς ἔ ὁ euangelii præco, euangelista; euangelist / die het euangelium verkondight. th. idem.

Εὐαρεσέω ὦ placeo; behaagen. F. ἤσω. P. Δηρέσηκα. α. ι. αἰ. Δηρέσησα. α. ι. infin. αἰ. Δαρεσῆσαι. pres. pass. Δαρεσέομαι ἔμαι delector. th. ἀρίσχω placeo.

Εὐάρεστος ἔ ὁ ἡ acceptus a; wel-behaaglijk / wel behaagende. ex δὲ bene Ἔ ἀρεστός placitus, gratus, th. i.

Εὐάρεστος adverb. ad placitum, h. e. ita ut placeamus; wel-behaaglijk. th. idem.

Εὐγενής ἔ ὁ ἡ bono genere natus a, nobilis; edel / welgebooren. compar. εὐγενέστερος a nobilior; edelder. th. γείνομαι nascor.

ΕΥΔΙΑ ας ἡ serenitas diei; schoon weder. ex δὲ Ἔ δια à nominativo ζῶς, quæ vox etiam aërem quandoque significat.

Εὐδοκέω ὦ acquiesco, volo; behaagen / welbehaagen hebben / goed denken / geerne willen. F. ἤσω. P. εὐδόκηκα. α. ι. αἰ. εὐδόκησα Ἔ Attice ἡ εὐδόκησα, ex δὲ Ἔ Th. δοκέω videor, censeo.

Εὐδοκία ας ἡ beneplacitum, propensa voluntas; welbehaagen / goedwilligheid / toegeneegenheid. th. i.

Εὐεργεσία ας ἡ beneficium; weldaadt. th. ἔργον opus.

Εὐεργετέω ὦ benefacio; goed doen. F. ἤσω. P. εὐηργέτηκα. α. ι. αἰ. εὐηργέτησα. th. idem.

Εὐεργέτης ἔ ὁ ἡ beneficus, clemens; weldaadig. th. idem.

Εὐθελὴς ἔ ὁ ἡ appositus a, aptus a; bequaam. ex εὐ bene Ἔ θελὸς positus. Th. τίθημι pono.

Εὐθέως adv. statim; terstond / haast / van stonden aan. th. εὐθύς rectus.

Εὐθύδρομέω ὦ rectum cursum teneo; recht upt loopen. F. ἤσω. α. ι. αἰ. εὐθύδρομησα. P. εὐθύδρομηκα. ab εὐθύ-

δρο-

δρομῶν & ὁ qui recto cursu pergit, quod ex δὲ ἔδρομῶν
& ὁ cursus. à verbo δρομέω. pro quo in presenti tempore
usitatum est Th. τρέχω curro. a. 2. ἔδρομον. prat. med.
δέδρομα.

Εὐθυμέω ὦ bono animo sum; **goeds moedts zijn.** F. ἦσα.
P. εὐθύμηκα. a. 1. aēt. εὐθύμησα. th. θυμός & ὁ animus.

Εὐθυμῶ & ὁ ἢ qui est bono & hilari animo; **die goeds
moedts is.** th. idem.

Εὐθυμότερον comparat. alacrius, meliore animo; **met te
beeteren gemoede.** th. idem.

Εὐθύμως adv. alacriter; **wel gemoed / lustig.** th. i.

Εὐθύω complano, dirigo; item rectus sum; **recht (maa-
ken of) zijn.** F. εὐθύω. a. 1. εὐθύω. a. 1. imperat. εὐθύνω
ἀτω. 2. pl. εὐθύναιε. Prat. aēt. εὐθύγκα. a. 1. pass. ἠεθύνθην
η, Atticè pro εὐθύνθην. praes. part. aēt. εὐθύνων οἶον ὁ guber-
nator; **stierder.** th. εὐθὺς rectus.

E T Θ Y Σ εἰς ὁ rectus a um; **recht.**

Εὐθύς adv. statim; **terstondt.** th. idem.

Εὐθύτης ἡ ἢ rectitudo; **rechtthepd / recht.** th. idem.

Εὐκαίρῳ ὦ opportunitatem nanciscor, vacat mihi, vaco;
**geleegenen tijdt hebben / wel gelegen zijn / den tijdt
besteeden.** imperf. ἠεκαίρουν ἐν Atticè, pro δικάρουν ἐν.
F. ἦσα. a. 1. δικάρῃσα, Atticè ἠεκαίρῃσα. a. 1. aēt. subj.
εὐκαίρῃσω ης η. th. καιρός & ὁ occasio.

Εὐκαιρία ας ἢ opportunitas; **geleegenthepdt.** th. idem.

Εὐκαιρῶ & ὁ ἢ opportunus; **wel-gelegen / ter bequaam-
mer tijdt.** th. idem.

Εὐκαίρως opportunè; **bequaamelijk / tijdelijk.** th. i.

Εὐκοπος & ὁ ἢ facilis; **licht om doen.** (ex εὐ ἔ κόπος & ὁ
labor. à Th. κόπτω findo, seco. F. ψω. P. κέκοφα. P. med.
κέκοπα) in gradu comparativo

Εὐκοπώτερον facilior us; **lichter / lichtelijker.** th. i.

Εὐλάβεια ας ἢ metus, reverentia; **vreesse / godt vrecht-
tighepdt.** th. λαμβάνω capio.

Εὐλαβέομαι ἔμαι vereor; **vreesen / bedvrees worden.**
3. sing. imp. med. ἠελαβεῖτο. F. ἦσομαι. prat. pass. εὐλάεσμαι.

L

a. 1. pass.

a. i. pass. εὐλαβήθην vel Atticè ἠυλαβήθην ης η. a. i. part. pass. εὐλαβηθεὶς ἑνός ο. th. idem.

Τυκέν Εὐλαβής εὖος ὁ ἢ propriè, qui bonam ansam habet, timidus, cautus, religiosus; die de saak aan een goede hand-habe heeft / omsichtig / godt-vzeesende / godt-vzuchtigh. εκ εὖ ἔλαβη ἤσ ἢ ansa, capulus, ἀλαμβάνω. a. 2. ἔλαβον. praet. med. λέλαβα accepi, quia ansam apprehendimus, vel qui bene (h. e. cautè ἔcircumspectè) capit, ἔsic non habitum sed actionem notat. th. idem.

Τυκένω Εὐλογέω ᾧ benedico cum Accus. fausta & felicia precor, exopto, praesto. item ex idiotismo Hebraico celebros, laudo, gratias ago; zeegeenen / hepl toewenschen: looben / pzyisen / danken / dankseggen. F. ἤσω. a. i. εὐλόγησα ἔ Atticè ἠυλόγησα. praet. act. εὐλόγηκα. praet. pass. εὐλόγημαι. praet. part. pass. εὐλογημένος ἢ ον benedictus. th. λέγω dico.

Εὐλογητὸς ἢ ον benedictus a um; geseegent / gelooft / gepzeesen / die te pzyisen is. th. idem.

Εὐλογία ας ἢ benedictio, item gratiarum actio, item elemósyna; zeegeening / zeegeen / danksegging / lof, aalmoes. th. idem.

Εὐμετάδοτος ἢ ὁ ἢ I Tim. 6: 18. ponitur pro μελαδοτικός ἔvertitur facilis ad impertiendum; die geerne (of gewillig) mede deelt. εκ εὖ ἔμεταδίδομι impertior, dono partem. th. δίδωμι do.

Εὐνοίω ᾧ benevolus, bene affectus sum; wel gestint zijn. F. εὐνόηκα. th. νόος ἢ ὁ animus, mens.

Εὐνοια ας ἢ benevolentia; goedwillighepdt. ab εὐνοος ἢ ὁ ἢ benevolus a. εὐνοια ὀφειλομένη complexus conjugalis μετ' εὐνοίας ultro, sponte. th. idem.

Εὐνεχίζω castro; snijden / castreeren, lubben. F. ἴσω. P. εὐνεχίκα. a. i. act. εὐνεχίσα. praet. pass. εὐνεχίσμαι. a. i. pass. εὐνεχίθην. Th. εὐνή ἢ ἢ cubile ἔ ἔχω habeo, teneo, seruo.

Εὐνεχος ἢ ὁ eunuchus, cubicularius: dynasta; gesneeden / Matt. 19: 12. kamerling: opperste. th. idem.

Εὐν

Εὐδοία ὡ prosperum iter præbeo; een boozspoedige reys
(of goede gelegentheit) geeven. F. ἴσω. P. εὐδοίωκα.
praes. pass. εὐδοίωμαι ἑμαί prosperum iter habeo, pro-
spero; wel-baaren / wel-baaren verkrijgen. prat.
pass. εὐδοίωμαι. a. 1. pass. εὐδοίωμαι ης η. fut. 1. pass. εὐδοί-
θήσομαι, ab εὐδοός & ὁ ἡ iter expeditum habens. ex εὐ εὐ
th. ὁδός & ἡ via.

Εὐπειθής εἶναι ὁ ἡ obsequens; gefeggelijk. ex εὐ εὐ Th.
πειθω persuadeo, cui facile persuademus. vel πειθομαι
obsequor, pareo.

Εὐπερίστας εἶναι ὁ ἡ ad circumcingendum proclivis; die lich-
telyk omringt. ex εὐ εὐ περισταμαι circumsto. th. ἰσχυ-
μι sto.

Εὐποιία ας ἡ beneficentia; weldaadighepdt. th. ποιέω.
Hebr. 13: 16.

Εὐπόρεω ὡ abunde possum, est mihi facultas. item suppe-
tit mihi; vermoogen / vermoogen hebben. F. ἴσω P.
εὐπόρηκα. praes. med. εὐπορέωμαι ἑμαί suppetit mihi. 3. s.
imperf. Attici. th. πείρω transeo. **Εὐπόρεστο,**

Εὐπορία ας ἡ divitiæ, opes, facultas, copia; welvaart/
vermoogen. ab εὐπορῶ & ὁ ἡ pervius, dives. th. idem.

Εὐπρέπεια ας ἡ decor eximius; schoone gedaante, ab
εὐπρεπής εἶναι ὁ ἡ decore eximius. ex εὐ εὐ Th. πρέπω
convenio, doceo.

Εὐπρόσδεκτος εἶναι ὁ ἡ acceptus a; aangenaam / wel aan-
genaam. εὐπρόσδεχομαι suscipio, probō. th.δέχομαι capio.

Εὐπρόσεδος εἶναι ὁ ἡ aptè adhærescens; bequaam om wel
aan te hangen. ex εὐ εὐ πρόσεδος & ὁ ἡ assiduus in re
quapiam. ex εὐ εὐ ἕδος ας ἡ sella. th. ἕζομαι sedeo.

Εὐπρωπέω ὡ speciosus appareo; een schoon gelaat
toonēn / wel willen aangestien zyn. th. ὀπτομαι video.

ΕΥ ΠΙΣΚΩ invenio, comperio, deprehendo; bebun-
den / binden / verkrijgen. εὐπίσκω pro ἕρηκα. imperf.
εὐπίσκω. F. εὐπίσκω. P. εὐπίσκωκα. prat. infin. act. εὐπίσκοντα. a. 1.
εὐπίσκω. a. 2. εὐπίσκω. a. 2. opt. εὐπίσκωμι οἷς οἱ. a. 2. subj. εὐπίσκω ης
η. a. 2. infin. εὐπίσκω. a. 2. part. εὐπίσκων ὄντων ὁ. prat. pass.

δύρημα. a. i. pass. εὐρέθω ης η. fut. i. pass. εὐρεθήσομαι.
a. i. med. εὐρώμω ω αλο (per syncopen pro εὐρησάμω).

Εὐροκλύδωνων Ⓞ ο euroaquilo; euroclydon / een oostelijke wind / die geweldige haaren berweeft. ex εὐρ Ⓞ ο curus, Ⓞ κλύδωνων Ⓞ ο fluctus, unda. à Th. κλύζω lavo, eluo.

Εὐρύχωρ Ⓞ ο ἡ latus a; breedt. ex Th. εὐρύς εἶα ὁ latus a um. Ⓞ χώρῃ ας ἡ regio, spatium. th. χώρ Ⓞ ο locus, sedes.

Εὐσέβεια ας ἡ pietas; godsalighepdt. εὐσέβεια ὧν αἰ pietatis officia; godsalige plichten. th. σέβω veneror, adoro.

Εὐσεβέω ὧ colo. cum Acc. Act. 17: 23. item in pietate instituo, informo; dienen / godsalighepdt oeffenen. F.

Inkerad ἦσω. P. εὐσέβηκα. a. i. εὐσέβησα. th. idem.

Act: 10: 2. Εὐσεβῆς ἐ Ⓞ ο ἡ pius a; godsalig / godbzuchtig. th. i.

Εὐσεβῶς piè; godsaliglijk. adv. th. idem.

Εὐσημ Ⓞ ο ἡ bene significans; dupdelijk. ex εὐ Ⓞ Th. σῆμα τ Ⓞ τὸ signum. σημαίνω significo.

Εὐσπλαγχν Ⓞ ο ἡ misericors; barmhertig / met innerlijke barmhertigheyt beweegt. Eph. 4: 32. ex Ⓞ Ⓞ Th. σπλαγχνον Ⓞ τὸ viscus. σπλαγχνάων τὰ viscera, ubi per synecdochen gen. intelligitur cor, quod est sedes amoris.

Εὐχημόνως adv. honestè, decenter; eerlijk. th. ἔχω habeo.

Εὐχημοσύνη ης ἡ decor; verciering. th. idem.

Εὐχήμεωνον Ⓞ ο ἡ decens, spectabilis, honoratus; welvoegende / cierlijk / eerlijk. ex Ⓞ Ⓞ Th. χῆμα τ Ⓞ τὸ gestus, habitus, figura. th. idem.

Εὐτόνως adv. acriter, vehementer, magna contentione; heftiglijk / met grooten ernst. ab εὐτον Ⓞ ο ἡ intensus. Th. τείνω tendo.

Εὐτροπελία ας ἡ urbanitas. Sed in N. T. in malam partem scurrilitas; gekkerij / of spottery der dertele menschen en spotvogels. ab εὐτροπέλι Ⓞ ο ἡ lepidus, urbanus; die sijn woorden wel weet te swaeyen. Thema τρέπω verito, flecto. a. 2. ἔτροπον.

Εὐφρ.

Εὐφρημία ας ἡ bona fama, laus; goed geruchte, th. φάω
luceō.

Εὐφρημῶ & ὁ ἡ boni nominis, bonæ famæ; die van een
goed geruchte is / dat wel luydt, ex εὐ φρήμη ης
ἡ fama. th. idem.

Εὐφορέω ὦ exubero, fertilis & ferax sum; vruchtbaar
zijn / wel draagen. F. ἦσα. P. εὐφορήκα. α. ι. εὐφορήσα.
ab adject. εὐφορῶ & ὁ ἡ ferax. Th. φέρω.

Εὐφραίνω exhilaro, oblecto; vrolijk maaken / verblij-
den. F. εὐφρανῶ. P. εὐφραγκα. α. ι. αἰ. εὐφρανα. pres. pass. *ad actum*
εὐφραίνομαι lætor, gaudeo, genio indulgeo; verblijdt
zijn / sich verheugen / vzeugde bedziyen / vroolijk
leeden. α. ι. pass. εὐφραίνθην ης η. α. ι. imperat. pass. εὐφραίν-
θητι. fut. i. pass. εὐφρανήσομαι. th. φρὴν ενὸς ἡ mens. *2: 2 p 8*

Εὐφροσύνη ης ἡ lætitia; verheuging / vroolijkheidt. ab
εὐφρων ενῶ ὁ ἡ lætus, cuius mens est hilaris. th. idem.

Εὐχαριστέω ὦ gratias ago; danken / dankseggen. F. ἦσα.
P. εὐχαρίσηκα. α. ι. εὐχαρίσησα, cum Dat. pres. pass. εὐ-
χαριστέομαι ἔμαι gratiarum actione celebror. α. ι. pass. εὐχα-
ρισθήτω ης η. α. ι. subj. pass. εὐχαρισθῶ ἡς ἡ. th. χάρις ενῶ
ἡ gratia.

Εὐχαριστία ας ἡ gratiarum actio; danksegging / dank-
baarheidt. th. idem.

Εὐχάριστῶ & ὁ ἡ gratus; dankbaar. ex εὐ εἰ inusitato χα-
ριστός, quod est à 3. prat. pass. κεχάρισται gratificatus est,
verbi χαρίζομαι gratificor. Th. χάρις ενῶ ἡ gratia.

Εὐχή ἡς ἡ votum; gebedt / gelofte. th. εὐχομαι.

Εὐχόμαι opto, oro; bidden / wenschen. imperf.
ἠυχόμην & εἶο, Atticè pro εὐχόμην. F. εὐξομαι. α. ι. med.
εὐξάμην ω αἶο. α. ι. opt. med. εὐξάμην αἶο αἶο.

Εὐχρηστῶ & ὁ ἡ utilis, valde utilis; seer nut / bequaam
om te gebuyken / seer nuttig. th. κοφῶ commodo.

Εὐψυχέω ὦ bono sum animo; wel gemoed zijn. F. ἦσα.
P. εὐψύχηκα. th. ψυχὴ ἡς ἡ anima.

Εὐωδία ας ἡ bona fragrantia; goede reuk. ab εὐωδης ενῶ
ὁ ἡ bene oleus, ex εὐ εἰ ὀδωδὴ ἡς ἡ odor, Th. ὀζω oleo.

F. ὀζήσω. P. ὀζήκα. *præt. med.* ὠδα ὅ Atticè ὀδάδα olui.
 Εὐώνυμοι & ὁ ἥ, sinister a; **linker / linker handt.** ex
 εὐ ὅ Th. ὄνομα τὸ τὸ (pro quo etiam ὄνομα) nomen. q. d.
 fausti nominis ὅ ominis. Fortè ex gentili de sinistris au-
 spiciis opinione.

Εὐάδομαι in filio; **springen.** *imperf.* ἐφηδόμην & εἶτο. *Fut.*
 ἐφαλέμαι. a. 1. *med.* ἐφηδάμην ω αἶτο. th. ἄδομαι salio.

Εὐάπαξ semel; **eenmaal / op eenmaal.** *adverb.* ex ἐπὶ
 ὅ Th. ἄπαξ semel.

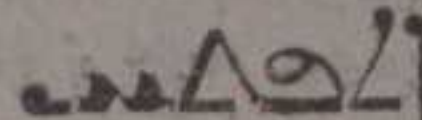
Εὐαρετής & ὁ inventor; **vinder.** th. εὐείσκαω invenio.

Εὐημερία ας ἡ series, classis; **dag-orzden / classe.** th.
 ἡμέρα ας ἡ dies ὅ ἐπὶ.

Εὐήμεροιο & ὁ ἡ quotidianus a; **dagelijksch.** th. idem.

Εὐικνέομαι εἰς pervenio; **koomen / koomen tot toe.**
 F. ἐφίξομαι. a. 2. *med.* ἐφικόμην & εἶτο. a. 2. *infin.* ἐφικέσθαι.
 th. ἰκνέομαι venio.

Dinker Εὐίσημι in isto, supervenio, immineo; **aanhouden/aans**
actor: **staande zijn / staan / daar by staan / daar over koo-**
4:1. **men / aanballen.** F. ἐπίσησω. P. ἐπέσηκα. *præt. part.*
 ἀπ. ἐπέσηκώς ὅτος ὁ ὅ per syncopen τῆ κ, nec non cra-
 sin ἐπέσως. ἡμῶ ἐπέσως astabam. a. 2. ἀπ. ἐπέσῳ ης ἡ
 superveni. cum Dat. a. 2. *imperat.* ἐπίσηθι ἦτω. a. 2. *subj.*
 ἐπίσῳ ἦς ἡ. *part. a. 2.* ἐπίσως ἀπ. ὁ. ἐπίσῶσα ης ἡ. *præs.*
med. ἐπίσαμαι immineo, impendeo. th. ἴσημι sto.

Εὐφφαθὰ Syriacum verbum, vertitur ape-
 ritor; een Syrisch woord ethphatha / Gr. Ephphatha;
 woord geopent.

Εὐχθῶ ας ἡ inimicitia; **vyandschap.** th. ἔχθῳ εἶτο τὸ
 odium.

Εὐχθῶς ἀ ὄν inimicus a um; **vyandig / vyandt.** Th.
 ἔχθος εἶτο τὸ odium.

Εὐχθῶ odio persequor; **haaten.** ἐχθαίρω idem. th. idem.

Εὐχιδνα ης ἡ vipera; **adder.** th. ἔχιδνα ὅ εἶτο ὅ vipera.

Εὐχομένη ης ἡ dies peréndinus. q. d. coherens; **de dagh**
daar aan / de volgende dagh. th. ἔχομαι seu ἔχω.

ΕὐΧΩ

Ε' Χ Ω habeo, ἔ per Hellenismum possum; item ago, impetro; hebben / houden / liggen / konnen / gesdaan hebben / bevangen / verkrijgen. *pres. optat.* ἔχοιμι. 3. pl. ἔχοιεν. *imperf.* εἶχον εἰς ε. F. ἔξω ἔχῃσω. P. ἔχηκα. (ab obsolete χέω.) a. 2. ἔχον εἰς ε. a. 2. *subj.* χῶ ἦς ἦ. *pres. pass.* ἔχομαι cohæreo, sum contiguus.

Ε' ως ἔ ἔ Atticè ἕως ὅτι donec; terwylle noch / tot dat / ter tÿd toe. ἕως πότε quousque; hoe lang. th. ὡς.

Ε' ως usque ad; terwylle / tot dat / tot toe / tot aan / tot. *Adver.* cum Genit. item sine casu. ἕως ἄνω, usque ad sum-ad Act. mom; tot boven toe. ἕως ἄρτι, pro ἕως ἔ ἄρτι καὶ 2: 35 huc usque; tot noch toe / tot nu toe. th. ὡς particula.

Ζ Α.

Ζ Α' Ω ἄ vivo, revivisco, valeo, lætus sum; leeben / leebendig zÿn / weder leebendig worden / welbaaren / blijde zÿn. *imperf.* ἔζαον ὦν. F. ζήσω, frequentius in media forma ζήσομαι ἢ εταί. a. 1. a. 1. a. 1. *act.* ἔζησα. ας ε. a. 1. *subj.* a. 1. ζήσω ἦς ἦ. *pres. part.* a. 1. ζάων ὦν, ζάσασα ζῶσα, ζάων ζῶν vivens; leebendig. *part.* a. 1. a. 1. ζήσας ασα ἄν.

Ζεσός ἢ ὄν fervidus a um; heet. th. ζέω.

Ζεύγος εὖς τὸ jugum, par; jock / paar. à Th. ζεύγνυω vel ζεύγνυμι jungo, copulo. F. ζεύξω. a. 1. ἔζυξα. P. ἔζυχα.

Ζυκτηρία ας ἡ vinculum; band. th. idem.

ΖΕΥΣ Jupiter. Vide nomina propria.

ΖΕ' Ω serveo, bullio; vperig zÿn / sieden. F. ζέσω. P. ἔζεκα. a. 1. a. 1. ἔζεσα.

ΖΗ' Λ Ο Σ ἔ ο' zelus, Joh. 2: 17. æmulatio, item livor, invidia, ardor; vber / nÿdighepd / nÿdt / afgunstighepd / hitte. *Adver.* 5: 17.

Ζηλώω ἄ æmulor, studiosè sector, item ambio, invideo. item depereo; vberen / vberig zÿn / ergens na staan / nÿdig zÿn / afgunstig zÿn / benÿden. F. ζηλώσω. a. 1. ἔζήλωσα. *pres. act.* a. 1. ἐζήλωκα. quum pro alio æmulamur; vopz een ander vberen. cum Dativo per Hebr. Num.

- 25: 13. *pres. pass.* ζηλόομαι ἑμαυ *affector*. th. idem.
 Ζηλωτής ἔσθι zelotes, accensus zelō; *pberaar / pberig.*
item, qui rivalem ferre nequit, *Exod.* 20: 5. th. idem.
 ΖΗΜΙ'Α ας ἡ *damnum*, *jactura*, *Phil.* 3: 7. *multa*, *pœ-*
na; *schaade / straffe.*
 Ζημιάω ὦ *damnum affero*; *schaade aanbzenzen.* F. ὠσα.
 P. ἐζημίωκα. a. i. ἐζημίωσα. *pres. pass.* ζημιόομαι ἑμαυ *ja-*
cturam facio, *damno afficio*; *schaade lijden.* a. i.
pass. ἐζημιώθην *cum Accus.* a. i. *subj. pass.* ζημιωθῶ ἤσθι ἢ.
fut. i. pass. ζημιωθήσομαι ἢ εταυ. th. idem.
 ΖΗΤΕ'Ω ὦ *quæro*, *studeo*, *requiro*; *soeken / begee-*
ren / eyschen / vzaagen. *imperf.* ἐζήτην. F. ζητήσω. P.
 ἐζήτηκα. a. i. ἀστ. ἐζήτησα. *pres. pass.* ζητέομαι ἑμαυ, *quæ-*
tor. *imperf.* ἐζητέομαι ἑμῶ, ἐσθι ἔ, ἔετο εἶτο.
 Ζήτημα τος τὸ *de quo quæritur*, *quæstio*; *vzaage / ge-*
schil. th. idem.
 Ζήτησις εως ἡ *quæstio*; *vzaage / twist-vzaage / onder-*
soeking. th. idem.
 ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ ἄ τὸ *zizanium*, *lolium.* *in N. T. legitur tan-*
tum plur. num. ζιζάνια ὡν τὰ; *onkrupd / vband-kooren.*
 ΖΟ'ΦΟΣ ἄ ὁ *caligo*; *donkerheyd / duysternis.*
 Ζυγὸς ἔσθι *jugum*; *jok.* *in pl. num.* ζυγοὶ ἔσθι ζυγά, *stata-*
ra; *weegschale.* th. ζύγνυω *jungo.*
 ΖΥ'ΜΗ ης ἡ *fermentum*; *suurdeeffem.*
 Ζυμόω ὦ *fermento*; *suuren / suur maaken / versuuren.*
 F. ὠσα. P. ἐζύμωκα. a. i. ἀστ. ἐζύμωσα. th. idem.
 Ζωγρέω ὦ, q. d. ζῶν ἀγρέω *vivum capio*; *leevendig vanden-*
gen. F. ἦσα. P. ἐζώγηκα. *prat. pass.* ἐζώγημαι. *prat.*
part. pass. ἐζωγημένος. th. ἐγείρω *expergefacio* vel ἀγρε-
 ας ἡ *venatio.*
 Ζωὴ ἤσθι ἡ *vita*; *het leeven.* th. ζάω *vivo.*
 Ζώνη ης ἡ *cingulum*, *zona.* *item pera*; *gozdel / male.* th.
 ζωνύω.
 ΖΩΝΝΥ'Ω vel ζώννυμι *cingo*; *gozden / om-gozden.* *im-*
perf. ἐζώννυον ες ε. F. ζώσω. P. ἐζώκα. a. i. ἀστ. ἐζώσα. *prat.*
pass. ἐζώσμαι. a. i. *med.* ἐζώσομαι ὡ αλο.

Ζωογονέω ᾧ vivifico; in't leeben behouden / in't leeben
blijben / voort-teelen. F. ἔσω. P. ἐζωογονήκα. ἀ ζωογό-
νος & ὁ ἢ vitalis, prolificus. ex ζωῆ ἢς ἢ vita, & γένος
& ὁ generatio. Th. γείνομαι.

Ζῶον & τὸ animal; dier. th. ζῶω vivo.

Ζωοποιέω ᾧ vivifico; leebendig maaken. F. ἔσω. P. ἐζωο-
ποίηκα. α. ι. αἰ. ἐζωοποίησα. ζωοποιέομαι ἔμμεν vivificor,
vitæ restitutor; leebendig worden. α. ι. pass. ἐζωοποιή-
θην. α. ι. part. pass. ζωοποιηθείς. fut. i. pass. ζωοποιηθήσο-
μαι. th. ζῶω & ποιέω.

H.

Hⁿ vel ἢτοι vel ἢπερ conjunctio discretiva, vel, aut, an
in comparatione quàm, an, neque; of / ofte & ook
in de vergelijking, dan / als / veel eer / noch. Elegan-
ter ponitur post εἶναι, & post ἀλλά, per Hebraïsmum idem
est quod non.

Ἡγεμονεύω sum procurator, præeo, dux sum; Stad-
houder zijn / voorgeaan. F. ἔσω. P. ἠγεμόνδεκα. th.
ἠγέομαι duco.

Ἡγεμονία ας ἢ imperium; regeering. th. idem.

Ἡγεμῶν ὄνος ὁ præses, dux, rector; Overste / Stad-
houder / Voost. th. idem.

ἩΓΕΪΟΜΑΙ ἔμμεν duco, arbitror; achten/houden / Over-
ste (of voorgeanger) zijn. 1 Tim. 6: 1. 3. pl. præf. med.
imperat. ἠγείθωσαν. F. ἠγήσομαι. præf. pass. ἠγήμαι. α. ι.
med. ἠγησάμην ὡ ατο. α. ι. med. imperat. ἠγησάτω.
part. a. ι. med. ἠγησάμεν.

Ἡγέμεν & ὁ dux, præfectus; voorgeanger / Overste.
part. præf. med. accipitur substantive. th. idem.

Ἡδέως libenter; geerne. adverb. (ab ἠδύς ἐσθὲ ὁ suavis.)
compar. ἠδιον libentius; veel liever. superl. ἠδιστα li-
bentissimè; seer geerne. th. ἠδύς suavis.

Ἡΐδῃ jam; alreede / nu / nu al. Adverb.

Ἡδονὴ ἢς ἢ voluptas; wellust / vermaak, ab ἠδω delecta.
F. ἔσω. th. ἠδύς suavis.

170 ΗΔ. ΠΘ. ΗΚ. ΗΛ. ΗΜ. ΗΝ. ΗΠ. ΗΡ. ΗΣ.

Η δύνουμον & τὸ mentha; een seker kruyt munte, q. d. suaviter olens, herba odorata. à Th. ἡδὺς suavis, ἔοσμα ἢ ἡ odor.

Η ΘΟΣ εἶ τὸ indoles, domicilium, locus consuetus. item mores; aard / woonsteede; ook zeeden. ἡδεα η, εἰων ὦν τὰ mores; zeeden.

Η ΚΩ venio; koomen. imperf. ἤκων ες ε. F. ἤξω. præt. ἀκ. ἤκα ας ε. a. i. ἀκ. ἤξα. a. i. subj. ἤξω ης η. 3. pl. ἤξωσι.

Η λὶ ἱλξ vox Hebraica; Latine Deus mi; mijn Godt.

Η ΛΙΚΙΑ ας ἡ statura; ætas; grootte / lenghde / stature: ouderdom.

Η ΛΙΚΟΣ η ον quantus a um; hoe groot.

Η ΛΙΟΣ & ὁ Sol; Sonne.

Η ΛΟΣ & ὁ clavus; naagel.

Η ΜΕΡΑ ας ἡ dies, tempus; dag / tijdt.

Η μέτερ εἶ α ον noster a um; onse. à Th. ἐγὼ ego. in pl. num. ἡμεῖς nos.

Η μὲν certè; waarlijk. Heb. 6: 14. adv. th. Η.

Η μιθανὴς εἶ ο ἡ seminex, semimortuus a; half doodt. ex ἡμι semi ἔθανὴς, ab a. 2. ἔθανον mortuus fui, verbi Th. θνήσκω morior.

Η ΜΙΣΥΣ εἶ ο, ἡμίσεια εἶας ἡ, ἡμισυ εἶ τὸ dimidius a um; half. ἡμισυ dimidium; de helft. εἶως ἡμίσεως (pro ἡμίσειε genitivus sing. contractus) usque ad dimidium. τὰ ἡμίση (pro ἡμίσεια) nominat. pl. g. n.

Η μιώρον & τὸ semihora; een half uure. ex th. ἡμισυς ἔωρας ἡ hora.

Η ΝΙΚΑ, quando, quum; wanneer. in interrogatione πλῆρα quando? wanneer? adverb.

Η περ aut; dan. conjunct. disjunct. th. ἡ.

Η ΠΙΟΣ & ὁ ἡ placidus a, clemens; vziendelyk / sachtmoedig / goedertieren.

Η ΡΕΜΟΣ & ὁ idem quod ἡμερ tranquillos; gerust.

Η συχάζω quiesco, taceo; rusten / stil zijn / sich stil (of te vzeeden) houden / stille swijgen. F. ἄσω. P. ἡσύχακα.

- κα. α. ι. αβ. ἡσυχασα. th. ἡσυχῶ & ὁ ἡ quietus.
 Ησυχία ας ἡ tranquillitas, silentium; rust / stilheidt. th. i.
 Ησυχίῳ & ὁ ἡ idem quod ἡσυχῶ, quietas; stil / stille.
 1 Timoth. 2: 2. th. idem.
 Ηττώμαι ὄμασ superior, inferior evado; overwonnen
 worden / minder zijn. praet. pass. ἠττήμαι victus sum.
 α. ι. pass. ἠττήθην ης η. ἠσασα vel ἠττα ης ἡ clades. th. ἠσων
 vel ἠττων ονῶ ὁ ἡ minor. comperat. à μικρῶς parvus.
 Ηττήμα τῶ τὸ diminutio, defectus; vermindering /
 gebrek. th. idem.
 Ητοι vel, aut; ofte. th. ἢ.
 Ηττον ονῶ τὸ minus, item damnum; wepniger / minder /
 schaade. th. idem.
 Ηχέω ὦ resono; groot geluyt geeven / klinken. F. ἤσω.
 P. ἤχηκα. α. ι. ἤχησα. th. ἤχῳ.
 Ηχος & ὁ sonus. item per syn. gen. rumor; geluydt /
 geklank; gerucht.
 Ηχώ ὁῶ ὄσ ἡ echo, sonus reciprocus, repercussus;
 echo / weer slaande geluydt. th. idem.

Θ Α.

Θ Α Λ Α Σ Σ Α vel Atticè θάλαττα ης ἡ mare, lacus;
 de zee.

Θ Α Λ Π Ω foveo, propriè de gallina fovente ova, quibus in-
 cubat; koesteren; gelijk de Hen haare eyeren. onder-
 houden. F. θάλψω. P. τέθαλφα. α. ι. αβ. ἔθαλψα.

Θαμβέω ὦ obstupescio. item expavesco; verbaast ma-
 ken: verbaast (zijn of) worden. F. ἤσω. P. τεθάμβηκα.
 α. ι. ἐθάμβησα. praes. pass. θαμβέομαι ὄμασ expavesco,
 obstupesco, obstupescio; heel verbaast (zijn of) wor-
 den. imperf. pass. ἐθαμβέομην ὄμην. 3. pl. ἐθαμβέοντο ὄντο.
 α. ι. pass. ἐθαμβήθην ης η. th. Θάμβῳ.

Θ Α Μ Β Ο Σ εῶ τὸ stupor, attonita admiratio; ver-
 baastheid / verbaasde verwondering. *Matth. ad Act. 3: 10.*

Θανάσιμῳ & ὁ ἡ letalis, mortifer; doodelyk. Marc. 16:
 18. th. θνήσκω morior.

Θανός

- Θανάτηφόρος ὁ ἡ letifer a; doodelijk. Jac. 3: 8. th. θνήσκω ἔ φέρω.
- Θάνατος ὁ mors; doodt. th. θνήσκω.
- Θανατός ὡ occido; dooden. F. ὠσω. P. τεθανάτωκα. a. 1. a. ἔ. ἔθανάτωσα. a. 1. a. ἔ. subj. θανατώσω ἡς ἡ. a. 1. infin. θανατώσασθαι. pres. pass. θανατούμαι ἔμαι. a. 1. pass. ἔθανατόμην ἡς ἡ. a. 1. part. pass. θανατούμενος ἐνθός ὁ. th. θνήσκω.
- Θάπτω sepelio; begraven. F. θάψω. P. τέθαψα. a. 1. a. ἔ. ἔθαψα. a. 1. infin. a. ἔ. θάψαι. a. 2. a. ἔ. ἔταφον. a. 2. pass. ἔτάφην ἡς ἡ. a. 2. pass. infin. ταφῶμαι. fut. 2. pass. ταφήσομαι. prat. med. τέθηπα.
- Θάρρειν ὡ confido, bono sum animo; vertrouwen hebben / stout zijn / goeden moedt hebben. F. ἦσω. P. τεθάρρηκα. a. 1. a. ἔ. ἔθάρρησα. a. Th. θάρσομαι vel θάρρομαι ἔ το fiducia.
- Θαρσύνω ὡ confido, sum bono animo; goeden moed hebben / wel gemoed zijn / goeds moeds zijn. pres. imperat. a. ἔ. θάρσυνε. F. ἦσω. P. τεθάρρηκα. a. 1. a. ἔ. ἔθάρρησα. th. θάρσομαι.
- Θάρρατος ἔ το ἔ θάρρομαι ἔ το; fiducia; moedt / vast vertrouwen. θάρρατος ἔ το verò in malam partem accipitur pro temeraria confidentia. θάρρατος word gebruikt voor lichtbeerdige stoutheid.
- Θαῦμα τὸ τὸ admiratio; verwondering. th. θαυμάζω.
- Θαυμάζω admiror, miror, colo, observo; sich verwonderen / verwondert zijn / groot achten / dienen / in waarde houden. imperf. ἔθαυμάζον ἐσ ἐ. F. ἄσω. a. 1. a. ἔ. ἔθαύματα. a. 1. subj. θαυμάσω ἡς ἡ. prat. pass. τεθαύμασμαι. a. 1. pass. ἔθαυμάσθην ἡς ἡ. a. 1. pass. infin. θαυμασθῶμαι admirationi esse. F. 1. med. θαυμάσομαι ἡ ἔται. *In Kena d Act: 2: 7.*
- Θαυμάσιος ἁ ον admiratione dignus a um; 't geen verwondering weerdig is / wonderhept. th. idem.
- Θαυμάσιος ἡ ὄν admirabilis e; wonder / wonderlijk / wonderbaar. th. idem.
- Θεὰ ἄς ἡ dea, dea fictitia Diana, idolum ethnicorum; Godin /

διν / der Heydenen afgodin, Diana. th. Θεός.

Θ Ε Α' Ο Μ Α Ι ὤμασιν specto, conspicio; sien / aanschouwen. F. i. med. θεάσομαι. prat. pass. τεθέαμαι vidi. a. i. med. ἐθεασάμην ὡ αἴο. a. i. med. infin. θεάσασθαι. a. i. part. med. θεασάμενος ἢ ον. a. i. pass. ἐθεάθην ἢς ἢ conspectus fui. a. i. pass. infin. θεαθῆναι spectari. *Invenitur Act: 1: 11.*

Θεατρίζω in theatrum omnibus spectandum produco; op-
het tooneel ten toon stellen. F. ἴσω. P. τεθεάτηκα. prat.
pass. θεατρίζομαι in theatrum producitur ignominiae cau-
sa; tot een schouwspel worden. prat. pass. τεθεάτη-
σμαι. th. θεάομαι.

Θέατρον & τὸ theatrum, spectaculum; schouw-plaatse /
schouwspel. th. idem.

Θείον & τὸ sulphur; sulphur. veluti θεῖον. th. Θεός.

Θεῖος εἶα εἶον divinus a um; godlijk. τὸ θεῖον, numen;
Godhepdt. th. idem.

Θειότης ἢ ἡ divinitas; divina majestas; godlijkhepdt.
Rom. 1: 20. th. idem.

Θειώδης εἶσθ' ἢ sulphureus a; sulphur-berwigh. th. i.

Θέλημα τὸ τὸ voluntas; wille / 't geen wy begeeren. θελή-
ματα ὡν τὰ. th. ἐθέλω.

Θέλησις εἶσθ' ἢ voluntas; wille / de daad des wils. th. i.

Θέλω Θ Ε' Θ Ε' Λ Ω volo, delector, opto; willen / be-
geeren / geerne willen / wenschen. 3. sing. prat. opt.
αἶ. θέλοι. imperf. ἠθέλον εἰς ε. F. θελήσω. prat. αἶ. τεθέ-
ληκα. a. i. αἶ. ἐθέλησα αἰς ε' Attice ἠθέλησα. a. i. subj. αἶ.
θελήσω ἢς ἢ. th. ἐθέλω.

Θεμέλιος ἢ ὁ τὸ fundamentum; fundament / de
grond van een gebouw. th. θεμέλιον & τὸ fundamentum.

Θεμελιόω ὡ fundo, fundamentum jacio; fonderen /
gronden. F. ὠσω. P. τεθεμελίωκα. a. i. αἶ. ἐθεμελίωκα. a. i.
opt. αἶ. θεμελιώσομαι αἰς αἰ. prat. pass. τεθεμελίωμαι. plusq.
perf. ἐτεθεμελιώμην ὡσο ὡλο. 3. sing. plusq. perf. pass. τεθεμε-
λίωλο ubi augmentum superveniens e abjicitur, quod non
tantum poetae & Iones faciunt, sed etiam Attici. th. i.

Θεοδίδακτος ἢ ὁ ἢ à Deo doctus a; van God geleert. q. d.
δίδακτος

διδάκτορ ὁ θεός. ex θεός ὁ th. διδάσκω.

Θεολόγος ὁ ὁ γ. d. λέγων θεὸς ὁ θεός differens de DEO;
Theologus; **Theologant.** Tribuitur Iohanni Euange-
lista κατ' ἐξοχλήν. ex θεός ὁ th. λέγω.

Θεομαχέω Deo repugno; tegen Godt stryden. F. ἤσω.
P. τεθεομάχηκα. ex θεός ὁ th. μάχομαι pugno.

Τυκίω Θεομάχος ὁ ὁ ἡ Deo repugnans; die tegen God strydt.
Act: 5: 39. th. idem.

Θεόπνευστος ὁ ὁ ἡ divinitus inspiratus a; van God inge-
blaafen. 2 Tim. 3: 16. Th. πνέω spiro.

ΘΕΟΣ ὁ ὁ Deus; Godt. ab antiquo verbo θεῶν (pro τίθη-
μι) pono, quod Deus sit ὁ θεὸς τὰ πάντα, qui omnia fecit,
ἔ posuit, uti voluit. Vel παρὰ τὸ θεῶν, quod omnia
ipsius oculis sint aperta ἔ manifesta. Voc. ὁ θεὸς, ἔ Atticè
ὁ θεός. Tribuitur in pl. num. magistratibus, qui dii sunt,
non naturā, sed ratione officii, quod divinum est.

Θεοσέβεια ας ἡ cultus Dei; Godbzuchtigheyt. 1 Tim. 2:
10. th. σέβω vel σεβομαι veneror.

Θεοσεβής ἐστὶ ὁ ὁ Dei cultor; Godbzuchtig. th. idem.

Θεοσυγής ἐστὶ ὁ ὁ Dei osor; haater Gods. Th. συγέω odi
ἔ θεός.

Θεότης ἡ ἡ Deitas; Godheyt. Col. 2: 9. th. θεός.

Θεραπεία ας ἡ sanatio: famulitium; geneesing: dienst-
booden. th. θεραπεύων οὐλ ὁ minister.

Θεραπέδω proprie, famulor, servio, de ingenuis dicitur ope-
ram suam prompta quadam voluntate aliis navantibus.
Per syn. gen. curo, sano; met gewilligheyt dienen;
geneesen/gefont-maaken. cum Accus. imperf. ἔθεραπέ-
δων ες ε. F. ἴσω. prat. act. τεθεραπέδωκα. a. i. act. ἔθεραπέ-
δωσα. a. i. imperat. θεραπέδωσον ἄτω. prat. pass. θεραπέδο-
μαι sanor, semel color; geneesen worden / en eens
Act. 17: 25. gediend worden. imperf. pass. ἔθεραπέδομαι
α ελο. prat. pass. τεθεραπέδομαι. part. prat. pass. τεθεραπέ-
δομαι ἡ ον. a. i. pass. ἔθεραπέδομαι ἡς ἡ. th. idem.

ΘΕΡΑΠΩΝ οὐλ ὁ minister, famulus; dienaar.

Θεραπίαντα ἡς ἡ famula; dienst-maagt. th. idem.

Θερί-

Θιείζω meto; maepen / ooghsten. cum Accus. saepe ab-
solutè ponitur. F. ίσω. P. τεθείεκα. a. i. ιδέεσα. a. i. part.
θεείσας ανιθ ο. prat. pass. τεθείεσμαι. a. i. ιδείειθ λω. th.
θέρθ.

Θειρισμός ε ο messis; oogst. Matt. 13: 30. th. idem.

Θειρισής ε ο messor; maeper. th. idem.

Θερμαίνω calefacio; warm maaken. F. θερμανω. a. i. εθέρ-
μανα. prat. act. τεθέρμικα. prat. pass. θερμαινομαι calefio,
ε reciprocè calefacio me; warm worden / sich warm
men. imperf. pass. εθερμανόμην ε ελο. prat. pass. τεθέρ-
μαμαι. a. i. pass. εθερμάνθην. th. θέρω calefacio, curo.

Θέρμη ης η calor; hitte. α θερμός η ον calidus a um; warm.
th. idem.

Θ Ε Ρ Ο Σ εθ το æstas, messis; soomer / oogst.

Θεωρέω ω specto, video; aanmerken / aanschouwen /
sien. imperf. εθεώρεον εν, εες εις, εε φ. F. ήσω. P. τεθεώ-
ρηκα. a. i. εθεώρησα. a. i. subj. θεωρήσω ης η. a. i. act. infin.
θεωρήσας. Th. θεωρός ε ο contemplator, α θεάομαι ωμαι spe-
cto: vel ex θεάσας η spectatio ε ωρασας η cura.

Θεωρία ας η meditatio, contemplatio; bepepnsing / cons-
templatie / het beschouwen. Luc. 23: 48. th. idem.

Θήκη ης η vagina, theca, repositorium; scheede / kokker /
daar men iets insluyt, ab a. i. εθηκα. Th. τίθημι.

Θηλάζω lacto, lac præbeo; soogen / te suppen geeven.
f. prat. part. act. θηλάζουσα ης η. F. άσω. a. i. εθήλασα. prat.
act. τεθήλακα. Th. θηλή ης η uberis apex, mamma.

Θήλεια ας η fœmina; vrouwe. th. θήλυς.

Θήλυ εος το idem; wijf. Matt. 19: 4. th. idem.

Θ Η Λ Υ Σ εια υ fœmineus a um; vrouwelijk.

Θήρα ας η venatio. item tendicula; jaght; strik / balle.
hinc θηράω ω venor. th. θήρ ρός ο fera, pro quo Æoles
φής φηρός ο.

Θηρώω proprie, venor, feras capio; ubi opus est insidiis,
laqueis, retibus, canibus, armis. per metaph. alios ho-
mines, insidiosè observo, capto; bejaagen / door al-
lerley strikken hangen. F. άσω. a. i. εθήρωσα. P. τεθήρω-
κα. th. idem.

Θηρο-

- Θηλομαχέω ὦ cum belluis pugno; tegen de beesten vech-
ten. F. ἤσω. P. τεθηλομάχηκα. α.ι.αἰ. ἐθηλομάχησα ας
ε. à nomine θηλομάχος & ὁ ἢ qui cum fera seu feris pu-
gnat. compos. ex θηλείον & τὸ fera Ἑ μάχη ης ἢ pugna. th.
μάχομαι pugno.
- Θηλείον & τὸ bestia; beest. th. θῆς fera. *Μακκ. αὐτ. 10:12.*
- Θησαυρίζω thesauros extruo, congero, thesaurizo; schat-
ten vergaderen / als een schat wegh leggen. F. ἴσω.
α.ι.αἰ. ἐθησαύρισα. P. τεθησαύρικα. prat. pass. τεθησαύρι-
σμαι. th. θησαυρός.
- ΘΗΣΑΥΡΟΣ ὁ thesaurus; schat. ὃς τίθειται εἰς τὴν
αὐτίον quod reponitur in crastinum.
- ΘΙΓΩ tango, attingo, contrecto; raaken / aanraa-
ken / aanroeren. F. θίξω. P. τέθιχα. α.ι.αἰ. ἐθίξα cum
Genit. 2. f. prat. subj. θίγης.
- ΘΙΒΩ cum Accus. premo, affligo; verdrukken /
verdzingen / persen. F. θλίψω. α.ι. ἐθλίψα. prat. αἰ. τέ-
θλιφα. prat. pass. θλίβομαι affligor. prat. pass. τέθλιμμαι.
prat. part. pass. τεθλιμμένος η ον.
- Θλίψις εως ἢ proprie compressio. item afflictio, anxietas;
verdrukking / benaeuwothepd / quelling. th. idem.
- ΘΝΗΣΚΩ morior; sterben / dood zijn. F. 1. pass. θνή-
ξομαι η εἰται. F. 2. med. θανῶμαι. P. τέθνηκα. prat. part. αἰ.
τεθνηκώς ὅτος ὁ. plusq. perf. ἐτεθνήκειν εἰς εἰ. α. 2. αἰ. ἐθα-
νον ες ε. prat. med. τέθναα. prat. med. infin. contractum
τεθνάναι, Αἰ. 14: 19. pro τεθναέναι.
- Θνητός ἢ ὄν mortalis e; sterflijk. Rom. 6: 12. th. idem.
- Θορυβέω ὦ tumultuor. item perturbo; beroeren / woer-
len / beroerte maaken. imperf. ἐθορύβειον εν. Αἰ. 17: 5.
F. ἤσω. P. τεθορύβηκα. th. θόρυβος.
- ΘΟΥΡΥΒΟΣ ὁ tumultus; opzoer / beroerte.
- ΘΡΑΥΩ frango; breeken / ver slaan. F. θραύσω. P. τέ-
θραυκα. prat. pass. τέθραυσμαι. part. τεθραυσμένος.
- Θρέμμα τὸ (pro θράμμα) pecus; vee. th. τρέφω αἰο. F.
τρέψω. P. τέτρεφα. prat. pass. τέθραμμαι.
- Θρῆνέω ὦ lamentor, odas lugubres cano; klaaglijk wee-
nen /

nen/klaagliederen ſingen/beweenen. imperf. ἰθρλώνειν.
 3v. F. ἦσω. P. τεθρλώηκα. a. i. aēt. ἰθρλώησα ας ε. a. i. impe-
 rat. θρλώησον ἄτω. th. θρλώω.

Θ Ρ Η̄ Ν Ο Σ εὐ τὸ Ἰ & ὁ lamentatio; geklag. q. à θρῆνω
 frango, quòd luctus animam frangat.

Θ ρησεία ας ἡ religio; Gods-dienst / dienst. Iac. 1: 27.
 à Th. θρῆσκώω religioſè colo, veneror. Derivatúr à θρῆξ,
 Ionice θρῆξ θρῆκὸς ὁ ἡ nomen gentile Thrax, quòd apud
 Thraces Orpheus (ut Plutarchus ſcribit) cultum deorum in-
 venerit, quo poſtea uſi ſint Graecorum plerique.

Θ ρῆσκω & ὁ religioſus; Gods-dienſtig. th. idem.

Θ ραυβόω triumpho de aliquo, cum Acc. item, triumphare
 facio; triumpheeren / doen triumpheeren. F. ὄ-
 σω. a. i. ἰθρραυβόωσα. part. a. i. aēt. θρραυβόωσας αὐτὸ ὁ.
 th. θρραυβώω & ὁ triumphus.

Θ Ρ Ῑ Ξ τειχὸς ἡ pilus; hapt. dat. pl. θρξί.

Θ ρέω ὠ turbo; verſtooren. F. ἦσω. P. τεθρῆκα. praſ. paſſ.
 θρῆομαι ἔμαι clamore tumultuantium terrefio, turbor;
 dooz oproerig geroep verſchikt (of onſtelt) woꝝ-
 den. th. θρῆω tumultuando clamo.

Θ Ρ Ο̄ Μ Β Ο Σ & ὁ grumus; hoopken / dikke dzoppel van
 geronnen [bloed.] Luc. 22: 44.

Θ ρόνω & ὁ thronus, ſolium; thron. Th. θρῶω ſedeo. praſ. θρῶν
 med. τέθρῶα, unde θρῶω Ἰ, per epentheſin Ἰ νῦ, θρῶν. Act. 2: 30.

Θ Υ Γ Ᾱ Τ Η Ρ ἡ filia; dochter. in Gen. θυγατέρος contractè θυ-
 γαλέρος. Dat. θυγατέρι θυγατέρι. Acc. θυγατέρα θυγατέρα.
 Voc. ὠ θυγατέρι, pl. nom. θυγατέρες. Gen. pl. θυγατέρων.
 Dat. θυγατέροι. Acc. θυγατέρας, pro quibus etiam con-
 tracti caſus uſitati ſunt (ook) θυγαῖρες, θυγαῖρων, θυγα-
 τέρας.

Θ υγάλειον & τὸ filiola; dochterken. th. idem.

Θ Ῡ Ε Λ Λ Α ἡς ἡ procella; onweder. Heb. 12: 18.

Θ ύινω ἡ οὐ thyinus; thpinen hout. à θύα thya, arbor qua-
 dam odóra. th. θύω ſacrificio.

Θ υμιάζω ſuffitum facio, odores incendo; reuk-offeren.
 F. ἔσω. a. i. ἰθυμιάζωσα. a. i. aēt. infin. θυμιάζω, P. τεθυ-
 μιάζω.

μίλακα. *prat. pass. τεθυμίαμαι σαι ται. th. θυμιάω sufflo, e-
dores incendo.*

Θυμίαμα τὸ τὸ suffitus; reukwerk / reukoffer. th. idem.

Θυμιαθήριον & τὸ thuribulum, acerra. *item altare suffitus;
wierook-bat; reuk-altaar. th. idem.*

Θυμομαχέω ὦ infenso animo bellum gero; iemand met
een gram gemoed beooglogen. *cum Dat. F. ἤσω. P. τε-
θυμομάχηκα. ex θυμός & th. μάχομαι pugno.*

ΘΥΜΟΣ ἄ ὁ animus. *item ira præceps, excandescen-
tia; gemoedt/toozi/berbolgenthepd/toozioghēpd.*

Θυμώω ὦ ad iram provoco, concito, irrito; tot toozi
berwekken / tergen. *F. ὠσω. P. τεθύμωκα. prat. pass.
θυμόομαι ἔμαι ad iram concitor, excandescō; toozigi-
worden. prat. pass. τεθύμωμαι. a. 1. pass. ἐθυμώθην ἢ ἡ.
th. idem.*

ΘΥΡΑ ας ἡ ostium; deure. *Αἴ. 5: 23.*

Θυρῆς ἄ ὁ janua; *item scutum; deure; schildt. th. i.*

Θυρῆς ἰδὲ ἡ ostiolum. *item fenestra; deurtje / venster.
Αἴ. 20: 9. th. idem.*

Θυρωγός ἄ ὁ ἡ januæ custos, janitor, ostiarius a; deure
wachter / deurwaarder / *pro θυρωγός. Th. ἔρθ & ὁ cu-
stos (vel ab ὄρα ας ἡ cura) & θυρῆς ας ἡ janua. Dores &
mutant in ω.*

Θυσία ας ἡ victima; offerande / slacht-offer. th. θυώ.

Θυσιαστήριον & τὸ altare; altaar. *1 Cor. 9: 13. th. i.*

*Quæ ad altare
10: 13.* ΘΥΣΙΩ sacrifico, immolo, mactō; offeren / slachten.
*imperf. ἔθυον ες ε. F. θύσω. a. 1. Αἴ. ἔθυσα. a. 1. imperat.
θύσον ἄτω. P. τέθυκα. prat. pass. θύομαι. prat. pass. τέθυ-
μαι. a. 1. pass. ἐθύθην ἢ ἡ.*

ΘΥΡΑΞ ας ὁ pectus; *item vestis & armatura, qua
illam corporis partem ambit, lorica, thorax; bozste /
bozst-kleed / bozst-harnas / bozst-waapen.*

ΙΑ.

ΙΑμα τὸς τὸ sanatio, *item remedium; geneefing / tegen-
middel / remedie. th. ἰαίωμαι.*

ΙΑ'ΟΜΑΙ

Ι' Α' ΟΜΑΙ ἰάμαι sano, medeor, curo; geneeſen / geſont maaken / heelen. cum Accuſ. imperf. ἰάμευ ὤμευ, ἄς ὦ, ἄετο ἄτο. F. ἰάτομαι. prat. paſſ. ἰάμαι σαι ται. ſana- tus fui; gezond (of geneeſen) worden. a. i. paſſ. ἰάθην ης η. fut. i. paſſ. ἰαθήσομαι. a. i. m. d. ἰασάμευ ὠ ατο. a. i. ſubj. med. ἰάωμαι η ηται.

Ἰασις εωσ ἡ ſanatio; geneefing. th. idem.

Ι' ΑΣΠΙΣ ἰδίς ἡ jaſpis, nomen gemmae; Jaſpis / een ſeeker geyſteente. Apoc. 4: 3.

Ἰατροῦς ἔ ὁ medicus; medicijn-meester. th. ἰάομαι.

Ἰδέ a. 2. ἀδ. imperat. ἄ Th. εἶδω video (Atticè ἰδέ) capi- tur adverbialiter pro ecce, ſiet.

Ἰδέα ας ἡ viſus: item ſpecies, forma; gezicht: gedaante / voorbeeldſel. Matth. 28: 3. Plato ſtatuit ἰδέαſ id eſt ſpecies abſtractaſ. Th. εἶδω video.

Ἰδία privatim; in 't bꝓzonder. 1 Cor. 12: 11. th. ἰδίς.

Ι' ΔΙΟΣ α ον propius a um; ons (uw, haar, ſijn) eppen. κατ' ἰδίων privatim; alleen. Sape ponitur pro εαυτῶ ἡς ἔ. Oi ἰδιοὶ familiares; de haare / de ſijne, τὰ ἰδία het ſijne / uwre eppene dingen. Act. 21: 6.

Ἰδιώτης ἔ ὁ idiōta, privatus, plebeius, imperitus; on- geleert / ſlecht. ἀβιδιόομαι ἔμαι mihi vëndico. th. idem.

Ἰδὲ ecce; ſiet / ſiet daar. adv. th. εἶδω video.

Ἰδρῶς ὠτῶ ὁ ſudor; ſweet. Luc. 22: 44. ἰδρῶ ὦ ſudo. th. ἰδῶ ἔ τὸ ſudor.

Ἰερωλεία ας ἡ, functio ſacerdotalis; pꝓieſterdom / pꝓie- ſterlijke bediening. th. ἱερωῶ.

Ἰερωτόμα τῶ τὸ ſacerdotium; pꝓieſterdom. th. idem.

Ἰερωλόω ſacerdotio fungor; het pꝓieſterampꝓ bedienen. F. ὄω. P. ἱερωτόμα. th. idem.

Ἰερωῶς ἔ (vel Atticè ἕωσ) ὁ ſacerdos; Pꝓieſter. th. idem.

Ἰερωπρεπὴς ἔ ὁ ἡ, ſanctimoniam decens; gelijk den hepligen betaamt. ex Th. ἱερωῶς ſanctus, Ἐπρέπω con- venio.

Ἰερωῶς ἔ ὁ ἡ, ſanctimoniam decens; gelijk den hepligen betaamt. ex Th. ἱερωῶς ſanctus, Ἐπρέπω con- venio.

Ι' ΕΡΟΣ ἔ ὁ ἡ, ſacer a um; heplig, τὰ ἱερωῶ res ſacræ; heplige dingen. ἱερόν ἔ τὸ templum, ſacrificium, vi- ctima;

ἄtima; tempel / offerhande.

Ἱεροσυλέω ᾧ sacrilegium committo; het heplige beroo-
ven. F. ἤσω. P. ἱεροσύληκα. th. σύλη ης ἢ praeda, spoliū.

Ἱεροσυλῶ ἢ ὁ ἢ sacrilegus a; kerk-roover. ex ἱερῷ sa-
crum, Ἔσυλάω vel ἔω ᾧ spolio, deprador. th. idem.

Ἱερουργέω ᾧ sacra oboeo, celebros, sanctè operor; bedie-
nen / op-offeren / heplig werk doen. cum Acc. F.
ἤσω. P. ἱερίργηκα. th. ἔργον opus.

Ἱερωσύνη ης ἢ sacerdotium; Priesterschap. th. ἱερός.

Ἰνμι mitto; senden. imperf. ἵλω ης η, vel ἱέον εν, εες εις. F.
ἤσω. P. εἶκα. a. 1. αἶ. ἤκα. a. 2. αἶ. ἴω ἤς ἤ. pres. pass. ἱέμαι
mittor; gesonden worden. imperf. ἱέμω σο το. pres.
pass. εἶμαι. a. 1. pass. ἔθλω ης η. pres. med. ἱέμαι desidero,
cupio; begeeren. a. 2. ἔμω ἔσο ἔτο. part. a. 2. ἔμω. th.
ἔω mitto.

Ἰκανός ἢ ὄν fufficiens, dignus, multus, magnus,
aptus; genoeg / weerdig / veel / groot / lang /
bequaam.

Ἰκανότης ηἷ ἢ idoneitas, quod idonei sumus; bequaam-
heid. 2 Cor. 3: 5. th. idem.

Ἰκανόω ᾧ idoneum reddo; bequaam maaken. F. ὠσω. P.
ἱκάνωκα. a. 1. ἱκάνωσα. 2 Cor. 3: 6. th. idem.

Ἰκετήσια ας ἢ supplicatio; smeeking. th. ἱκέτης ἢ ὁ supplex.

Ἰκμάς ἀδῶ ἢ humor; vochtigheid. Luc. 8: 6.

Ἰλαρός ἢ ὄν hilaris e; blymoedig. th. ἱλάω vel ἱλημι pro-
pitius sum. 2 Cor. 9: 7.

Ἰλαρότης ηἷ ἢ hilaritas; blymoedigheid. th. idem.

Ἰλάτκομαι vel ἱλάομαι propitius fio, placo; genadig / te
bzeede zijn (of worden) versoenen. Fut. ἱλάσομαι.
pres. pass. ἱλάομαι. a. 1. pass. imperat. ἱλάσθητι propitius
esto, cum Dat. th. ἱλάω propitius sum.

Ἰλασμός ἢ ὁ propitiatio; versoening. th. idem.

Ἰλαστήριον β το, propitiatorium, operculum arcæ fæde-
ris; versoening / versoen-deksel. th. idem.

Ἰλέως ὠ ὁ ἢ Atticè pro ἱλαῶ. misericors; genadig. th. i.

Ἰμάς ἀνῶ ὁ corrigia, lorum; riem. Dat. pl. ἱμάσι.

Ἰμα.

Γματίζω vestio; **kleeden**. F. ἴσω. P. ἱμάτιχα. *prat. pass.* ἱμάτισμαι. *prat. part. pass.* ἱματισμῶν ἢ ον. th. ἴω induo, mitto.

Γμάτιον & τὸ vestimentum; **kleedt / mantel**. *pro* εἰμάτιον *ab* εἶμα τῶ τὸ vestis. th. ἴω, *unde* ἐννομι ἴω induo. *prat. pass.* εἶμαι indutus sum.

Γματισμός ἔ ὁ vestis, vestitus; **kleeding**. th. idem.

ΓΜΕΓΡΩ cupio, desidero; **begeeren / seer geneegen zijn**. *cum* Genit. F. ἱμερῶ. *prat. med.* ἱμείρομαι idem.

ΓΝΑ ut; **dat / op dat / om / soo dat**. *conjunct. causalis*, *regit subj. raro indicativum*. ἵνα μὴ nisi; **alsoo dat niet / dat niet / op dat niet**.

Γναλί; **quare? waarom? waar toe?** *adv. interrogandi*. *ad formam Hebraei* ἡδὲ, *ubi* ἡ redditur per ἵνα, ἡδὲ *verò* per τί. th. idem.

ΓΟΨ ἔ ὁ jaculum (*ab* ἵημι jaculor), *item* venenum. *item* rubigo; **pijl / fenijn / roest**.

Γεδαία ἢ Judæa; **Judea / ook Joodin**. th. ἰδῆας & ὁ Judas.

Γεδαίζω Judaízo, *fiō* Judæus, Judæos imitor, *Judaicè* vivo; **een Jood worden / na de Joodsche wijze leeven**. F. ἴσω. P. ἰσδαίκα. th. idem.

Γεδαϊκός ἢ ὁν Judaicus a um; **Joodsch**. th. idem.

Γεδαϊκῶς *adv.* *Judaicè*; **na de Joodsche wijze**. th. i.

Γεδαϊκῶ αἶς ὁ Judæus. *item* Judaicus a um; **Jood: Joodsch**. th. idem.

Γεδαϊσμός ἔ ὁ Judaïsmus; **Joodendom**. th. idem.

Γππός ἔ ὁ eques; **rupter**. Act. 23: 23. πεζοὶ καὶ ἰππεῖς *pedites* & *equites*. th. ἴωπῶ.

Γωπικόν ἔ τὸ equitatus; **rupter**. th. idem.

ΓΠΠΟΣ ἔ ὁ ἢ equus a; **peerdt**. Apoc. 9: 17.

ΓΡΙΣ ἢ arcus cœlestis, iris; **regenboog**. *in* Genit. ἰεῖδῶ, ἰεῖδῶ & ἰρεως. *ab* εἶρω *nuntio*. Gen. 9: 13. *vocatur* τόξον & τὸ arcus.

Γσα *neutrum pl. accipitur adverbialiter æqualiter*, *æquè*; **gelijk**. th. ἴσῶ.

- Ἰσάγγελος ὁ par sanctis angelis; **der engelen gelijk.**
Luc. 20: 36. q. d. (à Th.) Ἰσος τοῖς ἀγγέλοις.
- Ἰ' Σ Η Μ Ι scio; **weeten.** ἴσῃς ἴσῃσι. pl. ἴσαμῶν ατε ἴσασι (νομὸν ἴσῶσι). *pres. imp. ἴσῃ ἴσῶ. pl. ἴσῃτε ἴσῶσαν. ex ἴσαοθι.*
- Ἰ' Σ Ο Σ vel ἴσος ἢ οὐ ἰσῶς aequalis, par, congruus; **eenpaarig / eben gelijk / gelijk.** *Matth. 20: 12.*
- Ἰσότης ἡτὸς ἢ par conditio, æquabilitas; **gelijke staat / gelijkheid.** th. idem.
- Ἰσότημῶς ὁ ἢ æquè pretiosus a; **eben-dierbaar.** th. τίω honoro.
- Ἰσόψυχος ὁ ἢ eodem animo præditus a; **even alsoo gemoedt.** *Phil. 2: 20. th. ψυχὴ anima.*
- Ἰ' Σ Τ Η Μ Ι ἰσάνω ἰσάω Ἔ, **quamvis rariùs, ἰσημι statuo, facio stare, stabilio: appendo; staan / stellen / vaststellen / oprichten / bevestigen / staande blijven: toeleggen.** F. ἰσῶω. a. 1. ἰσησα. *prat. aēt. ἰσηκα. part. prat. aēt. ἰσηκῶς Doricè ἰσακῶς Ἔ (per syncopen Ἔ κ nec non crasin) ἰσῶς ὠτὸς ὀ. perf. inf. ἰσῶναι pro ἰσακέναι stare. (at ἰσῶναι 1 Cor. 10: 12. est pres. inf. ab ἰσημι pro ἰσημι.)*
 a. 2. ἰσῶω. pres. pass. ἰσαμαι ἴτο; **staan / bestaan.** *prat. pass. ἰσαμαι. a. 1. pass. ἰσῶθῶω. a. 1. inf. pass. σαθῶω. a. 1. part. pass. σαθῆς fut. 1. pass. σαθήσομαι ἢ εταῖ. plusq. perf. εἰσήκεν quare in ἰσήκω.*
- Ἰσορέω ὦ **propriè cognosco: item viso: memoriæ trado, commemoro; verneemen / besøeken / gaan sien: vermaan doen.** F. ἰσῶω P. ἰσορήκα. a. 1. ἰσάρησα. *infin. ἰσορήσαι. Derivaturs à Th. ἰσημι scio, vel ἰσῶω ῥὸς ὁ ἢ sciens, peritus.*
- Ἰσορία αὐτὴ ἢ, **historia; historie / verhaal.** th. idem.
- Ἰχυρὸς ἢ ὄν **robustus a um; sterk / groot / krachtig.** th. ἰχύς.
- ἸΣΧΥΣ ὄος ἢ **robur; kracht / sterkte.** *compar. ἰχυρότερος.*
- ἰχύω **possum, valeo, fortis sum Deut. 31: 6. conduco; kunnen / kracht hebben / gesont zijn / vermoogen / de oberhand neemen / deugen.** *imperf. ἰχύων ἐσ ε. F. ἰχύσω. P. ἰχυκα. a. 1. ἰχυσα. th. idem.*

ἴσως *adv. propriè æqualiter*; *item fortassis*; gelijk; *moos-*
 gelijk / *misschien*. th. ἴσθ *aqualis*.
 ἰχθύδιον & τὸ pisciculus; *bischken*. th. ἰχθύς.
 ἰχθύς ὁ piscis; *bisch*. *Legitur etiam ἰχθύς*.
 ἰχνοσ εἶς τὸ vestigium; *voetstap*. 1 *Petr.* 2: 21.
 Ἰὼτα τὸ nomen minimæ literæ; *de naam van de klein-*
ste letter by de Hebreëen, *Matth.* 5: 18.

Κ Α.

Κ αὐγὼ & ego; *en ik*. *compositum ex Th. κὶ Ἔ εἰγὼ*.
 Καθὰ *adv. sicut*; gelijk; *volgens het geene*. *Matth.*
 27: 10. *ex Th. κατὰ Ἔ α̅*.

Καθαίρεσις εἰς ἡ destructio; *nederwerping*. 2 *Cor.* 10: 4.
 th. αἰρέω *cario, deturbo*.

Καθαίρειν ὡ detraho, destruo; *af-neemen / af-trekken / Duken*
af-breeken / upt-roepen. F. 1. ἤσω. F. 2. καθελῶ. P. καθή-*ad Act.*
 ρηκα. α. 2. καθείλονες ε. α. 2. part. καθελῶν ὄντος ὁ. *præs. pass.* 13: 19.
 καθαίρειν ἔμαθ destruo; *weg genoomen worden*. th. i.

Κ Α Θ Α Ἰ Ρ Ω purgo; *reynigen*. F. καθαρῶ. P. κεκάθαρηκα.
præt. pass. κεκάθαρηκα. præt. part. pass. κεκαθαρηδύθη ον.

Καθάπερ *sicut*; gelijk / *gelijk als*. *ex Th. κατὰ Ἔ ἅπερ*,
ab ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθάπτω *propriè*, contingo, invado; *aanraaken / batten*.
cum Genit. ut verba sensuum. F. ψω. P. καθήψα. α. 1. ἀτ.
 καθήψα ας ε. *ex κατὰ Ἔ th. ἄπτω πετλο*.

Καθαρίζω purgo; *reynigen*. F. ἰτώ. α. 1. ἐκαθάρισα. α. 1.
imperat. καθάρισον ἄτω ατε. α. 1. subj. καθαρίζω ης η. α. 1.
infin. ἀτ. καθαρίζω. α. 1. part. καθαρίζας ὄντος ὁ. præt.
ἀτ. κεκαθάρισα. præt. pass. κεκαθάρισω. α. 1. pass. ἐκαθα-
ρίσθω. α. 1. imper. pass. καθαρίσθητι. th. καθαίρω.

Καθαρισμὸς ἔ ὁ purgatio; *reyning / reyniging / reyn-*
nigmaking. *Joh.* 2: 6. th. idem.

Καθαρός ἁ ὄν purus a um; *reyn / supber*. th. idem.

Καθαρότης ἡλος ἡ puritas; *reynighepdt*. th. idem.

Καθίδρα ας ἡ suggestus, cáthedra; *sit-stoel / stoel*. Th.
ἔζω colloco, vel, ἕζομαι sedeo. Hinc ἕδρα ας ἡ sella.

Καθέζω sedere facio ; **doen zitten**. *ex κατὰ ἑῷ*. **Καθέζομαι** sedeo ; **zitten / nederzitten / zitten blijven**. *part. pres. καθεζόμενος*. *imperf. ἐκαθεζόμενος & εἶο*. *F. καθεδέσμαι*. *th. i. καθέεις* vel *καθ' εἷς*, **alius post alium, sigillatim ; d'een na d'ander ; een na een**. *Marc. 14 : 19. καθ', pro καθ', ex καὶ εἶτα & deinde*, *Iohan. 8 : 9. ἰῶτα excidit in textu, quod etiam in aliis quandoque fieri solet*. *th. κατὰ ἑῷ unus*.

Καθέξῃς ordine, deinceps, consequenter ; **in orde / daar na / vervolgens**. *ex κατὰ ἑῷ Th. ἐξῃς deinceps*. *ὁ καθεξῃς ordine sequens ; die in orde volgt*.

Καθύδω dormio ; **slaapen / in slaap vallen**. *pres. imperat. κάθουδε*. *pl. καθύδετε*. *pres. subj. καθύδωνης η. i. pl. καθύδωμεν*. *imperf. ἐκάθυδον ες ε*. *F. καθύδησω*. *Th. ύδω dormio*.

Καθηγητής ὁ doctor ; **meeſter / ἀ καθηγέομαι ἔμαι** viae dux sum, praeo, sum praeceptor. *cum Gen. ex κατὰ ἑῷ Th. ἡγέομαι duco*.

Καθήκω pertineo, devenio. **item convenio ; toe behooren : behoorlijk zijn / betaamen**. *cum Dat. part. pres. καθήκων ἔσα ἦκον*. *Hinc καθήκον ἦκοντος τὸ quod convenit, decet ; het geene betaamt / behoorlijk*. *plur. τὰ καθήκοντα quae decent ; dingen die betaamen*. *th. ἦκω venio, accedo, pertineo*.

Κάθημαι *σαυ ται* sedeo ; **zitten / neder-zitten**. *κάθη Αἶτ. 23 : 3. pro κάθησαι sedes. pres. imperat. κάθησο ἑ* *contraclē κάθη*. *pres. inf. καθήσθαι*. *pres. part. καθήμενος η ον*. *imperf. ἐκαθήμην σο το*. *ex κατὰ ἑῷ Th. ἦμαι sedeo*.

Καθημέραν quotidie ; **daaglijks**. *ponitur Adverbialiter, ἑ saepe praepositur τὸ*. *th. ἡμέρα*.

Καθημερινός ἡ ὄν quotidianus a um ; **daagelijksch**. *Αἶτ. 6 : 1. ἀ καθ' ἡμέραν quotidie*. *ex κατὰ ἑῷ Th. ἡμέρα dies*.

Καθίζω *ex κατὰ ἑῷ ἕζω* colloco, sedeo ; **setten / zitten / neder-zitten / blijven**. *F. ἕζω*. *a. i. αἶτ. ἐκάθισα*. *3. pers. ἐκάθισε*. *a. i. imperat. κάθισον ἄτω*. *2. pl. καθίσατε*. *a. i. subj. καθίσω ης η, a. i. infinit. καθίσαι*. *a. i. part. καθίσας ἄνλος ὁ*. *prat. κεκάθικα*. *pres. med. καθίζομαι sedeo ; zitten*.

ten. F. ἴσομαι. α. ι. med. ἰκαθισάμην ω αλο. α. ι. subj. καθίσωμαι η ηται. 2. pl. α. ι. subj. med. καθίσθηθε. th. ἴζω sedere facio. *Duker ad Act. 2:3.*

Καθίημι demitto; nederlaaten. F. ἦσω. α. ι. καθῆκα. pres. pass. καθίεμαι demittor. pres. part. καθιέμενος η ον. Th. ἴημι mitto.

Καθίστημι vel καθιστάω constituo; stellen / setten. F. καταθήσω. P. καθίστηκα. α. ι. aθ. κατέστησα. α. 2. κατέστη η ε. η. pres. pass. καθίσταμαι σαι ται. α. ι. pass. κατέσθην ης η. th. ἴστημι statuo.

Καθὸ sicut; gelijk / na het geene dat. adv. ex Th. κατὰ ὅ.

Καθόλος q. d. per totum. (κατὰ cum Genit. inter alia significat per) hoc est, omnino, prorsus; gantschelyk. *Duker ad Act. 4:10.*
hinc καθολικὸς ἢ ὄν universalis e. Th. ὅλος, ἢ ὁ totus.

Καθωπλίζω armo; waapenen. F. ἴσω. P. καθώπλικα. pres. pass. καθωπλίζομαι armor; gewaapent worden. pres. pass. καθώπλισμαι. pres. part. pass. καθωπλισμένος η ον. th. ὄπλον ἢ τὸ arma.

Καθοράω ὦ perspicio; dooziien. F. ἄσω. P. καθώρακα, Atticè κατεώρακα. pres. pass. καθοράομαι ὦμαι perspicior. th. ὀράω video.

Καθότι eo quod; na dat / alsoo / om dat. ex Th. κατὰ, ὅ ἢ τι.

Καθὼς sicut; gelijk / gelijkertwijjs / als / na dat. adv. Joh. 19. 20. ex Th. κατὰ ὡς sicut.

ΚΑΙ & conjunct. copul. nam, itane, igitur, quamvis, aut, Ec. ende / ook / want: alsoo ook / dan / dat / doch / maar / met / noch / ook noch / hoewel / ofte / enz. *ign. sed. Duker ad Act. 6:10: 28.*

Καίγει & quidem; ook noch / en ook. th. idem.

ΚΑΙΝΟΨ ἢ ὄν novus a um; nieuw. comp. καινότερος α ον.

Καινότης ηθῶ ἢ novitas; nieuwighepd. Rom. 7:6. th. i.

Καινοφωνία ας ἢ novitas vocum; nieuw-roepen. th. φωνή ἢ ἡ vox ἢ καινός.

Καίπτε quamvis; hoewel. Heb. 12:17. th. ἢ.

Κ Α Ι Ρ Ο ' Σ ἔ ὁ tempus, opportunitas: *item* certum anni tempus: articulus temporis: occasio, *item* ratio; **tijdt / gelegenhepd / bequaame tijd.** *Th. in Act. 1: 7.*

Κ α ἰ τ ο ι γ ε conjunct. cum indicat. quanquam; **hoewel.** *Act. 14: 17. ex κ̅, τοῖς ἔ γε.*

Κ Α Ι Ω uro, accendo; **verbzanden / aanstecken.** F. καύσω. P. κέκαυκα. praes. pass. καίομαι accendor, ardeo; **aangesteeken woerden / bzanden.** praes. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην. fut. 1. pass. καυθήσομαι. fut. 1. subj. pass. καυθήσωμαι ἢ ηται. a. 2. pass. ἐκάλεω.

Κ α ἰ κ ε ἶ & illic; **en aldaar / ook daar.** *Marc. 1: 35. ex Th. κ̅ ἔ ἰ κ ε ἶ.*

Th. in Marc. 1: 35. ex Th. κ̅ ἔ ἰ κ ε ἶ θεν & illinc; ende van daar / ook van daar. *Marc. ad act. 13: 24. ex Th. κ̅ ἔ ἰ κ ε ἶ θεν.*

Κ α ἰ κ ε ἶ ν & ille; **deese ook / en die / ende hy / hy ook.** *Marc. 12: 4. ex Th. κ̅ ἔ ἰ κ ε ἶ ν.*

Κ α κ ῖ α α ἰ ἡ malitia, vitium: *item per Hebraismum idem quod κάκωσις molestia, vexatio; **booshepd / quaatshepd: quelling.** *Hebraum enim ΠΥΥ utrumque significat. th. κακός.**

Κ α κ ο ῆ θ ε ι α α ἰ ἡ prava ἔ inveterata consuetudo: *item malignitas; **quaadaardighepd / berouderde quaade gewoonte.** *ab adj. κακοήθης ἔ ὁ ἡ malignus a, pravis imbutus moribus. ex Th. κακός ἡ ὄν malus a um, ἔ ἡ θ ἔ ἔ τὸ mos, consuetudo. in plur. cum. ἡ θ ε ι α ἡ mores.**

Κ α κ ο λ ο γ ε ῶ ὠ maledico; **quaad spzeeken / bloeken / quaalsijk spzeeken.** *cum Accus. F. ἤσω. P. κεκακολόγηκα. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. infin. ἀτ. κακολογήσας. Ab adject. κακολόγῃ ἔ ὁ ἡ maledicus a. th. κακός ἔ λέγω.*

Κ α κ ο π ά θ ε ι α α ἰ ἡ vexatio; **lijden / quelling.** *ab adj. κακοπάθης ἔ ὁ ἡ ærumnosus, ex Th. κακός ἔ πάθος ἔ τὸ passio. a Th. πάχω patior. in a. 2. ἐπαθον passus sum.*

Κ α κ ο π α θ ε ῖ ω ὠ proprie, patior mala: *item æger sum animo, perfero seu tolero adversa; **berdzukking lijden / in lijden zyn.** *F. ἤσω. a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. ἀτ. imperat.**

perat. κακοπάθησον άτω. prat. αβ. κεκακοπάθηκα. th. i.

Κακοποιέω ω̄ malefacio; **quaar doen.** F. ήσω. α. i. έκκακοποίησα. α. i. inf. αβ. κακοποιήσαι. th. κακός ε̄ ποιέω.

Κακοποιός ε̄ ο̄ η̄ maleficus; **quaad-doender.** Job. 18:30. 1 Pet. 3: 16. γυνή κακοποιός mulier mala, Prov. 12: 4. th. idem.

Κ Α Κ Ο Σ η̄ ο̄ν proprie ignavus, timidus qui pedem refert in certamine, malus a um; **onbedzeeben / vzeesachtig / quaar.** à χάζω recedo, retrocedo.

Κακῆργος (pro κακοεργός) improbus, maleficus, facinorosus; **quaad-doender.** ex Th. κακός malus ε̄ έργον opus.

Κακῆχέω ω̄ malè vexo, malè tracto, malè habeo aliquem; **qualijk handelen.** Fut. ήσω. P. κεκακῆχηκα. pras. pass. κακῆχέομαι ε̄μαι malè vexor; **qualijk gehandelt worden.** ex Th. κακός ε̄ έχω habeo.

Κακόω ω̄ malè accipio, affligo, vexo, malè affectum reddo; **quaar doen / qualijk handelen / verbitteren.** th. κακός. *Θηκωνάβ. αυτ. Α: 2.*

Κακῶς malè, perperam; **qualijk / swaar / deerlijk / quaad.** adv. th. κακός.

Κάκωσις εως η̄ vexatio; **mishandeling.** th. idem.

Καλάμη ης η̄ stipula; **stoppel.** th. κάλαμ.

Κ Α Λ Α Μ Ο Σ ε̄ ο̄ arundo, penna scriptoria, virga geometrica; **riet / rietstok / penne / meet-roede.**

Κ Α Λ Ε Ξ Ω ω̄ voco; **roepen / noemen / nooden / heeten.** F. καλέσω. α. i. εκάλεσα. α. i. imperat. κάλεσον άτω. α. i. inf. αβ. καλέσαι. part. α. i. καλέσας ανη̄ ο̄. prat. αβ. κέκληκα (pro κεκάληκα.) pras. pass. καλέομαι ε̄μαι nomi- por, vocor; **genaamt worden / genoodt worden.** prat. pass. κέκλημαι. aor. i. pass. εκλήθην. fut. i. pass. κληθήσομαι η̄ εταμ.

Καλιέλαιω ε̄ η̄ vera ε̄ frugifera olea; **goede olijboom.** th. καλός ε̄ έλαία ας η̄ olea, oliva, nomen arboris.

Καλοδιδάσκαλω ε̄ ο̄ η̄ honestatis magister a; **leermeester** (of

- (of leeraresse) van het goede. th. διδάσκω.
 Καλοποιέω ὤ benefacio; goed doen. th. ποιέω.
 ΚΑΛΟΣ ἢ ὄν pulcher, honestus, bonus; schoon / eer-
 lijk / trefflijk / goedt. comparat. καλλίων ὄν ὅ ἢ in n.
 g. κάλλιον melius; beeter / seer wel. capitur Adverbia-
 liter. Superl. κάλλιστος, optimus, pulcherrimus; seer
 goedt / seer schoon. τὸ καλὸν (substantivè) decus, com-
 modum, honestas; eer / heerlijkheid / gemak.
 Κάλυμμα τὸ velamen; dekfel. th. καλύπτω.
 ΚΑΛΥΨΤΩ operio; bedekken. F. καλύψω. a. i. aēt. ἐκά-
 λυψα. a. i. imperat. aēt. κάλυψον ἀτῶ. pass. pass. καλύπτομαι
 tegor. prat. pass. κεκάλυμμαι. prat. part. pass. κεκαλυμμένος
 η ὄν.
 Καλῶς adv. benè, probè, rectè; wel / behoorlijk / eer-
 lijk / recht / met recht. compar. κάλλιον melius; beter /
 zeer wel. th. καλός.
 ΚΑΜΗΛΟΣ ὁ camelus: item fanis nauticus; steemel:
 ook kabel-τουντω.
 ΚΑΜΙΝΟΣ ὁ ἢ fornax; oven. Apoc. i: 15.
 Καμύω (pro καλαμύω) proprie, claudio oculos, conni-
 veo; de oogen toedoen / dooꝝ de vingeren zien. F. ὕσω.
 a. i. ἐκάμυσσα pro κατέμυσσα. P. κεκάμυσσα pro καλαμέμ-
 σα. ex κατὰ ὅ Th. μύω claudio, occludo, comprimo. F. μύ-
 σω. P. μίμυσσα.
 ΚΑΜΝΩ laboro, ægroto; moede worden / bezflau-
 wen / ziek zijn. F. καμῶ. P. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον. a. 2.
 subj. κάμω ης η. 2. pl. a. 2. subj. aēt. κάμητε.
 ΚΑΜΠΤΩ flecto; bukken / sich bukken. F. κάμψω.
 P. κέκαμψα. a. i. ἔκαμψα. a. i. subj. aēt. κάμψω ης η.
 Καὶν etli, quamvis. conjunct. discr. & si, saltem; ende al ist
 dat / hoewel / en indien / indien maar / indien ook /
 en soo. ex Th. καὶ ἂν si.
 ΚΑΝΩ ὄν ὅ regula, mensura; reegel / maate.
 Καπηλεύω caupónor, callidè tracto: adultero; te koop
 ozaagen / soetelen / verbalschen / een anderen reuk
 geeven. F. ὄσω. P. κεκαπήλευκα. Th. κάπηλος ὁ caup-
 ορο,

ρο, institor; **weerd** / **herbergier** / *die den wijn (een ander luchtje geeft, of) bereydt.*

Κ Α Π Ν Ο Ξ ὁ fumus; **rook**. *Apoc. 18:9.*

Κ Α Ρ Δ Ι Α as ἡ cor; **herte**. *Marc. 3:5.*

Καρδιογνώσης ὁ cordium cognitor; **herten-kemmer**. *ex καρδία cor ὁ γνώσης ὁ cognitor. Th. γινώσκω cognosco.*

Κ Α Ρ Π Ο Ξ ὁ fructus, semen, foetus; **vrucht/zaat**.

Καρποφορέω ὠ fructum fero; **vrucht draagen / vruchtten voortbrengen**. *F. ἦσω. prat. aēt. κεκαρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα. Marc. 4:28. th. καρπὸς ὁ φέρω fero.*

Καρποφόρος ὁ ἡ frugifer a; **vruchtbaar**. *Th. idem.*

Καρτερέω ὠ forti animo sum; **kloekmoedig (of stantvastig) zijn / sich vast houden**. *F. ἦσω. P. κεκαρτέρηκα. a. 1. ἐκαρτέρησα. ab adj. καρτερός ἁ ὄν validus. ὁ hoc ἁ κάρτης εἰς τὸ robur, per metathesin pro Th. κράτης εἰς τὸ vis, potentia.*

Κάρφος εἰς τὸ festuca, palea; **splinter / kaf / vese**. *Th. κάρφω arefacio, sicco. F. κάρψω.*

Κ Α Τ Α' *praepos. cum Gen. contra, per, de, ἐ, super, in. cum Accus. secundum, versus, cum, propter, apud, in, per; tegen / dooz / van af / van / uyt / ober / op / in / tot / ten / volgens / aangaande / wat aangaat / met / om / by. in compositione valet contra, de, ad, valdè, ὁ sæpissime deorsum, tanquam ad adv. κάτω.*

Καταβαίνω descendo; **af-koomen / af-daalen / afgaan / af-klimmen / neder-daalen / neder-klimmen / nederballen**. *imperf. κατέβαινον. F. καταβήσομαι. P. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην ης η. a. 2. imperat. κατάβα (per apocopen) pro κατάβηδι. 3. sing. καταβάτω. a. 2. subj. καταβῶ ης ἡ. a. 2. infin. καταβῶμαι. a. 2. part. καταβῶν ὄν ὁ. ex κατὰ quod denotat κάτω deorsum ὁ Th. βαίνω gradior, eo.*

Καταβάλλω dejicio; **nederwerpen**. *F. καταβαλλῶ. P. καταβέβληκα. prat. med. καταβάλλομαι fundamentum jacio; leggen. prat. pass. καταβέβλημαι. a. 1. pass. κατέβληθην. prat. med. καταβέβολα. th. βάλλω jacio.*

Καταβαρέω ὠ dégravo, pondere deprimō, onero; **beswaar**

swaaten. F. ἴσω. π. ι. κατεβάρησα. P. κατεβάρηκα. Th. βάρῃ εἰς τὸ ροῦδον.

Κατάβασις εἰς ἢ descensus; **afgang.** th. βαίνω εἰς.

Καταβιβάζω proprie, facio descendere, demitto, quo sensu accipitur Josua 2: 18. item deturbo, dejicio, deprimo; **doen neder-daalen / neder-laaten / neder-stooten.** F. ἄτω. α. ι. αἰ. καταβίβασα. α. ι. pass. καταβιβάσθην fut. ι. pass. καταβιβάσθησομαι ἢ εταί. th. idem.

Καταβολή ἢς ἢ fundamentum; **grondlegging.** th. βάλλω.

Καταβραβύω debito brabio (præmio) privo, imperiosè ago; **den prijs niet geeven aan den geenen / diese in het loop-perk sijn mede-looper heeft afgewonnen / den prijs ontbzeemden / en alsoo den eygenaar der prijs overheerschen.** F. βύσω. α. ι. καταβραβύσα. th. βραβύς qui dat præmium certaminis.

Καταγγελεύς εἰς ὁ annuntiator; **verkondiger.** th. ἀγγέλλω nuntio.

Καταγγέλλω annuntio, celebros; **verkondigen / prijzen.** F. καταγγεῖλω. P. κατήγγελλκα. α. ι. κατήγγειλα. α. 2. κατήγγελλον. pres. pass. καταγγέλλομαι annuntior. α. 2. pass. κατηγγέλλω ἢς η. pres. med. κατήγγελα. th. idem.

Καταγελάω ὡ derideo; **belacchen.** Marc. 5: 40. cum Gen. imperf. καταγέλαον ὦν, αες ας, αε α. F. ἄτω. P. καταγεγάλακα. α. ι. αἰ. καταγέλασα. th. γελάω rideo.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; **veroordeelen / bestraffen.** F. καταγινώσομαι. P. κατέγνωκα. pres. pass. κατέγνωσμαι. pres. part. pass. κατεγνωσμένος, pro καταγνωσέσθαι. th. γινώσκω nosco.

Κατάγω, κατάγνυμι vel καταγνύω confringo; **breken / verbreken.** F. κατέαζω. α. ι. αἰ. κατέαξα. pres. pass. κατέαγνυμαι confringor. α. 2. pass. κατέαγλω ἢς η. α. 2. subj. pass. κατέαγῶ ἢς ἦ. 3. pl. α. 2. subj. pass. κατέαγῶσιν. th. ἄγω seu ἄγνυμι frango.

Κατάγω deduco, deorsum ago, appello navem; **afbrengen / geleiden / [het schip] aan-stieren.** F. κατέαζω. α. 2. κατήγαγον. α. 2. subj. καταγάγῃ ἢς η. α. 2. infin.

κα-

- καταγαγεῖν. α. 2. part. αἰ. καταγαγών, ἔσα ὄν. prat. αἰ.
κατήκα. prat. pass. κατήγαμαι ἤξα ἤκτα. α. 1. pass. κατήχθω
ης η devehor, deducor, appello; **geboert worden /
aan-land-koomen.** th. ἄγω ducor.
- Καταγωνίζομαι (ex κατὰ Ἐ ἀγωνίζομαι certo) debello; **over-
winnen.** F. ἴσομαι. α. 1. med. κατηγωνισάμην ω αλο. prat.
pass. κατηγωνίσμαι. th. ἀγών ὤν ὁ certamen.
- Καταδέω obligo; **verbinden.** F. ἤσω. P. καταδέδεκα Ἐ ηκα.
α. 1. κατέδησα. Luc. 10: 34. th. δέω ligo.
- Κατάδηλος ἔ ὁ ἡ manifestus; **openbaar.** Hebr. 7: 15. th.
δήλος ἔ ὁ manifestus.
- Καταδικάζω judico contra aliquem, condemno; **veroor-
deelen / verdoemen.** F. ἄτω. α. 1. κατεδίκασα. α. 1. pass.
κατεδικάσθην. fut. 1. pass. καταδικασθήσομαι ἡ ετα. th.
δίκη.
- Καταδιώκω prosequor; **naa volgen.** F. καταδιώξω. aor. 1.
αἰ. κατεδίωξα ας ε, Marc. 1: 36. th. διώκω persequor.
- Καταδεδλώω ᾧ in servitutem adigo; **dienstbaar maaken.**
F. ὠσω. P. καταδεδλώκα. α. 1. med. κατεδελωσάμην ω αλο.
α. 1. subj. med. καταδελώσωμαι ἡ ητα. 3. pl. καταδελώσαν-
ται. th. δῆλος ἔ ὁ servus.
- Καταδυναστέω sub potestate redigo, tyrannidem exer-
ceo in aliquem; **overweldigen.** Jac. 2: 6. F. δύσω. P. ^{ἡ κατὰ Ἐ} καταδεδνάσθην. ^{10: 30} th. δύναμαι possunt.
- Καταισχύνω pudefacio, dedecoro; **beschaamen / ontee-
ren.** F. καταιχυνῶ. P. κατήχυνκα. α. 1. κατήχυνα. prat.
pass. καταιχύνομαι pudefio; **beschaamt worden.** im-
perf. κατήχυνόμην ἔ ελο. κατήχυνοντο. α. 1. pass. κατήχύνθην
ης η. α. 1. subj. pass. καταιχυνθῶ ἡς ἡ. fut. 1. pass. καται-
χυνθήσομαι ἡ ετα. ex κατὰ Ἐ αἰσχύνω pudefacio. ab αἰ-
σχύνη ης ἡ pudor ob peccatum admissum, metus justæ re-
prehensionis. Thema αἰσχῶ εἶ τὸ turpitude, fæditas.
- Κατακαίω exuro; **verbzanden.** imperf. καλέκαον. F. κατακαύ-
σω. α. 1. αἰ. κατέκαυσα. aor. 2. αἰ. κατέκαον. α. 1. infin. αἰ.
κατακαῦσαι. P. κατακέκαυκα. prat. pass. κατακαίομαι com-
buror. α. 1. pass. κατέκαύθην. fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι.

α. 2. pass. κατεκάλω ης η. fut. 2. pass. κατακαήσομαι. th. καίω υγρό.

Κατακαλύπτω óbtego; **bedekken**. F. ψω. P. κατακεκάλυφα. pres. pass. κατακαλύπτομαι velor. th. καλύπτω τεγο.

Κατακαυχάομαι ᾧμαι glorior adversus quempiam; **roemen / tegen iemand roemen**. Th. καυχάομαι ᾧμαι glorior.

Κατακείμαι jaceo, decumbo, accumbo; **liggen / aansitten**. imperf. κατακείμεν σο το. pres. infin. κατακείσθαι. part. pres. κατακείμενος η ον. F. κατακείσομαι. th. κείμαι jaceo.

Κατακλάω frango; **breeken**. F. άσω. α. 1. κατέκλατα ας ε. Luc. 9: 16. th. κλάω frango.

Κατακλείω includo; **sluyten / ergens in sluyten**. F. είσω. α. 1. κατέκλεισα ας ε, Αβ. 26: 10. Th. κλείω claudo.

Ζυκν κω αυτον. 13: 19. Κατακληροδοτίω sorte distribuo; **door het lot uyt-deelen**. à κληροδοτής & ó testator, Th. κληροδοτής & ó dator. Th. δίδωμι, δώσω, δέδωκα, δέδομαι σαι ται.

Κατακλίνω, facio discumbere: discumbo; **doen needer sitten: aan de tafel sitten**. F. κατακλινάω. α. 1. κατέκλινα. α. 1. imperat. κατέκλινον άτω ατε. P. κατακέκλικα. α. 1. pass. κατεκλίθην. α. 1. subj. pass. κατακλιθῶ ης η̄. α. 1. infin. pass. κατακλιθῆναι. th. κλίνω reclino, acclino.

Κατακλύζω inundo, submergo; **overloopen / overbloepen met het water der sundbloedt bedekken**. F. ύσω. pres. Αβ. κατακέκλυκα. pres. pass. κατακέκλυσμαι. α. 1. pass. κατεκλύθην. α. 1. part. pass. κατακλυθείς. th. κλύζω lavo.

Κατακλυσμός & ó diluvium; **sundtbloet**. 2 Pet. 2: 5. th. i. Κατακολυθέω ᾧ subsequor; **na-volgen / achter aan volgen**. F. ήσω. α. 1. κατηκολυθήσασα σον. P. κατηκολυθήκα. cum Dat. th. ἀκόλυθο & ó η̄ redissequus.

Κατακόπτω concido; **naan**. Marc. 5: 5. Fut. ψω. P. κατακέκοφα. th. κόπτω scindo.

Κατακρημνίζω per præcipitia & prærupta loca dejicio, præcipitem deorsum ago, præcipito; **van de steypte afwerpen**. Fut. ίσω. α. 1. κατεκρημνίσα. α. 1. infin. κατακρημνίσαι.

μύσαι. *prat. act. κατακεκρήμικα. prat. pass. κατακεκρήμι-
σμαι. th. κρημνός ἔ ο̅ præsipitium.*

Κατάκειμα τὸ τὸ *condemnatio*; *verdoemenisse. th. κείνω.*

Κατακείνω *judico, seu sententiam fero contra aliquem, condemnatio*; *veroordeelen / verdoemen. F. κατακενωῶ. a. 1. κατέκεινα ας ε̅ αν. P. κατακέκεικα. prat. pass. κατακέκειμαι σαι ται condemnatus sum. a. 1. pass. κατεκείδην ης η. a. 1. subj. pass. κατακειδῶ ἤς ἢ ᾧμδρ ἤτε. fut. 1. pass. κατακειδήσομαι η̅ εται. th. idem.*

Κατάκεισις εως ἡ̅ *condemnatio*; *verdoemenis / veroordeeling. 2 Cor. 3: 9. th. idem.*

Κατακυριόω (*cum Genit. vi præpositionis κατά*) *dominor, semel supero*; *over iemand heerschappij voeren / iemand meester worden. F. κύρω. a. 1. κατεκυρίωσα. a. 1. part. act. κατακυριόωσας αντὸ ο̅. th. κύρωσ ε̅ τὸ αὐτοριτας.*

Καταλαλέω ᾧ̅ *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho*; *van iemand qualijk spreken / tegenspreken. cum Gen. F. ἤσω. P. καταλελάληκα. th. λαλέω loquor.*

Καταλαλία ᾧ̅ ἡ̅ *obtrectatio, obloquutio*; *achterklap / achterklapping. 2 Cor. 12: 20. th. idem.*

Κατάλαλῶ ἔ ο̅ ἡ̅, *obloquutor, maledicus a*; *achterklapper / tegenspreker. Rom. 1: 30. th. idem.*

Καταλαμβάνω *deprehendo, nanciscor, assequor, comprehendo*; *grypen / verkrèygen / aangrijpen / begrèypen. F. καταλήψομαι. P. κατέληφα. inf. κατέληφέναι. a. 2. η̅. 13. act. κατέλαβον ες ε̅. præs. med. καταλαμβάνομαι comperio*; *bebinden / verneemen. prat. pass. κατέλημμαι, in part. κατέλημδρῶ η̅ ον. a. 1. pass. κατέληφθην ης η. a. 2. med. κατέλαβόμην ἔ ετο. a. 2. inf. med. καταλαβέσθαι. a. 2. part. med. καταλαβόμεν. th. λαμβάνω capio.*

Καταλέγω *deligo, állego*; *kiezen / uytkiezen. F. ξω. P. χα. præs. pass. καταλέγομαι állegor. 1 Tim. 5: 9. th. λέγω lego.*

Κατάλειμμα τὸ τὸ *reliquiæ*; *overblijffel. th. λείπω linquo.*

Καταλείπω relinquo ; verlaaten / laaten / nalaaaten / achterlaaten. F. καταλείψω εις ει. P. καταλέλειφα. α. 1. αἶ. κατέλειψα. α. 2. αἶ. κατέλιπον. pres. pass. καταλείπομαι. pres. pass. καταλέλειμμα. in part. καταλειμμένῳ. pres. med. καταλέλοιπα. th. λείπω linquo.

Καλαλιθάζω lapido ; steenigen. cum Acc. F. άσω. Luc. 20: 6. P. καλαλελίθακα. α. 1. καλελίθασα. th. λίθῳ & ὁ ἢ lapis.

Καλαπαγή ἢς ἢ reconciliatio ; versoening. Rom. 11: 15. th. άλάσσω vel πλω μιτο.

Καλαπάσσω reconcilio ; versoenen. F. ζω. α. 1. καλήπασσα. in part. καλαπάσας ανηῳ. α. 2. pass. κατηπάγλω ης η. α. 2. imperat. pass. καλαπάγηθι ήτω. α. 2. part. pass. καλαπαγείς εντῳ. th. idem.

Καλάλοιπος & ὁ ἢ reliquus a ; overblijvende. th. λείπω linquo.

Κατάλυμα τῳ τὸ diversorium ; herberge / uptspanning. Marc. 14: 14. th. λύω solvo.

Βυβλική
αιτ: 7: 90. Καταλύω dissolvo, destruo, diversor ; ontbinden / af-
breeken / verbreeken / breekken ; herberg neemen /
herbergen. F. ύσω. α. 1. κατέλυσα. α. 1. subj. καταλύσω ης
η. α. 1. in fin. καταλύσας. α. 1. pass. κατελύθλω. aor. 1. subj.
pass. καταλυθῶ. fut. 1. pass. καταλυθήσομαι. th. idem.

Καταμανθάνω perdisco. item confidero ; door-
leeren ; aan-
merken. F. καταμαθήσω. α. 2. κατέμαθον. α. 2. imperat. κα-
τάμαθε. 2. pl. καταμάθετε. th. μανθάνω disco.

Καταμαρτυρέω ᾧ testor contra aliquem ; tegen iemand ge-
tuygen. F. ήσω. P. καταμεμαρτύρηκα. th. μάρτυρ υρος ὁ
ἢ testis.

Καταμύω cōmmoror ; blijven / eenigen tijd vertoeven.
th. μύω maneo.

Καταμόνας adv. privatim ; alleen. ex κατὰ ἑ μονὰς ἀδῳ ἢ
unitas. th. μόνῳ & ὁ solus, unus.

Καταμύω vide καμύω.

Κατανόθεμα τῳ τὸ anáthema adversus quempiam ; ver-
bloeking tegen iemand, verbanning. th. τίθημι pono.

Καταναθεματίζω devoveo ; verbloeken. Matth. 26: 74.
F. ίσω. vide supra άναθεματίζω. th. idem.

Κατα-

Καταναλίσκω consumo; **verteeren.** Heb. 12: 29: F. καταναλώσω. α. 1. κατανήλωσα. P. κατανήλωκα. εκ κατὰ ἑ ἀναλίσκω absumo. th. ἀλίσκω capio.

Καταναρκάω ὡ obtorpeo cum alicujus incommodo; **laestig vallen.** F. ἤσω. α. 1. αἰτ. κατενάρκησα cum Genit. εκ κατὰ ἑ ναρκάω torpore afficior. Th. νάρκη ης ἢ torpēdo, torpor, veternis.

Κατανύω innuo; **wenken.** F. δύσω. α. 1. κατένυσα, Luc. 5: 7. P. κατανένυκα. th. νύω annuo.

Κατανοέω ὡ animadverto, confidero; **merken / bemerkken / aanmerken / besien / ergens op acht geeben.** *Dinken ad Act.*
Mat. 7: 3. imperf: κατενόεον εν. F. ἤσω. P. κατανενόηκα. α. 1. 11: 6. αἰτ. κατενόησα. α. 1. imper. αἰτ. κατανόησον ἄτω αλε. α. 1. infin. κατανοήσασ. α. 1. part. αἰτ. κατανοήσας ανηθ̅ ο̅. th. νόθ̅ ἔς ο̅ mens.

Κατανύάω ὡ pervenio; **koomen / aankoomen.** F. ἤσω. α. 1. κατέλυτσησα. P. κατέλυτσηκα. εκ κατὰ ἑ ἀνύάω ὡ obvians venio. th. ἀνί̅ pro, propter.

Κατανύξις εως ἢ proprie compunctio in corpore, per metaph. modestia, dolor quo animus hominis quasi lancinatur. item sopor, stupor, altissimus veternis; **πρῖκκeling (of steekte) in het lijf: ook moepelijckheidt / smerte: diepe slaap / een knaagende (of πρῖκκελende) geest.** th. νύσω pungo.

Κατανύσσω compungo; **doozsteeken / doozπρῖκκelen.** F. *Dinken ad Act.*
ξω. α. 1. κατένυξα. α. 2. αἰτ. κατένυγον. α. 2. pass. κατενύγλω ης 2: 37. η compunctus fui, Αἰτ. 2: 37. 3. pl. α. 2. indic. pass. κατενύγησαν, ubi κατανυγήσαι est repentino dolore tanquam calcarium aut stimulorum impulsu subito ἑ acri terreri, consternari; **met spooren geprῖκκelt (of verstaagen) woorden.** prat. αἰτ. κατανένυχα. prat. pass. κατανένυγμαξαι κλαι. th. idem.

Καταξιόω ὡ dignum judico; **weerdig achten.** F. ὠσω. P. *Dinken ad Act.*
κατηξιόωκα. α. 1. pass. κατηξιόθλω ης η dignus habitus fui. in act. F. subj. καταξιωθῶ. α. 1. infin. pass. καταξιωθῆναι. α. 1. part. καταξιωθεῖς ενηθ̅ ο̅. th. ἄξιθ̅ ἔς ο̅ dignus.

Καλαπαλίω ὤ conculco; **bertreedden**. F. ἤσω. P. καλαπεπάτηκα. A. I. κατεπάτησα. A. I. subj. καλαπαλήσω ης η ωσι. A. I. part. καλαπαλήσας ανηθ̄ ὀ. A. I. pass. καλεπατήθω ης η. th. παλίω calco.

Καλάπαυσις εως ἡ requies; **ruste**. th. παύω cesso.

Καταπαύω compesco, in requie colloco, requiesco; **wederhouden / in de ruste brengen / rusten**. F. αύσω. A. I. καλέπαυσα. P. καταπέπαυκα. prat. pass. καταπέπαυμαι σαι ται. th. idem.

Καλαπέτασμα τ̄ τὸ aulæum, velum quod rei cuiuspiam obtenditur; **boozhangsel**. Heb. 6: 19. ἂ καλαπελώνυμι expando. F. άσω. th. πετάω aperio, explico.

Καλαπίνω deglutio; **boozswelgen / verswelgen / verslinden**. F. med. καταπίομαι. A. 2. aēt. κατέπιον. A. 2. subj. aēt. καταπίω ης η. P. καταπέπωκα. A. I. pass. κατεπόθω ης η. A. I. subj. pass. καταποθῶ ἡς ἡ. th. πίνω bibo.

Καταπίπτω decido; **nederballen**. A. 2. κατέπεσον. A. 2. part. aēt. καταπεσών ὄντ̄ ὀ. th. πίπτω cado.

Καταπλέω navi devehor, navigo; **booztbaaren**. F. ὄσω. A. I. κατέπλευσα. th. πλέω navigo; vaaren.

Καταπονέω ὤ labore conficio, fatigo; **moede en mat maaken**. F. ἤσω. P. καταπεπόνηκα. prat. pass. καταπονέομαι ἔμαι opprimor, fatigor; **overlast lijden / vermoept zijn**. th. πένομαι facio, ago.

Καταποντίζω demergo; **in den grond stooten / in't water dupken**. F. ἴσω. P. καταπεπόντικα. prat. pass. καταποντίζομαι demergor; **versinken / nederzinken**. A. I. pass. κατεποντίθω. in subj. καταποντιθῶ ἡς ἡ. Th. πόντ̄ τ̄ ὀ mare, pontus.

Κατάρα as ἡ execratio; **bloek / verbloeking**. Gal. 3: 13. εκκατὰ Ἑ Th. δὲ ᾱς ἡ dira, preces.

Καταράομαι ὤμαι execror, imprecor, devoveo; **verbloeken**. A. I. med. κατηρασάμω ω ατο. prat. pass. κατήραμαι. prat. part. κατηραμῆ̄. th. idem.

Καταργίω ὤ aboleo, inanem vel inutilem vel otiosum reddo, Luc. 13: 7. proprie, facio cessare; **te niet doen /**

doen / te niet maaken / vernietigen / onnut (of onbzuuchtbaar) maaken: *eigentlijk* doen ophouden. F. ήσω. P. κατήγηκα. a. i. aēt. κατήγησα. prat. pass. καταγέομαι εμαυ destruo, aboleo; te niet (of pdel) worden. prat. pass. κατήγημαι. aor. i. pass. κατηγήθην. fut. i. pass. καταγηνθήσομαι η εταυ. εκ κατά ε δέγω cesso. th. έργον & τὸ ορις.

Καταεθμέω annuero; by-reekenen / by-tellen. F. ήσω. P. κατηείθμηκα. prat. pass. κατηείθμημαι. prat. part. pass. κατηεθμημῆς η ον, Aēt. i: 17. Th. δεθμός & ο numerus.

Καταρτίζω *proprie*, luxata membra in suum locum seu in naturalem sedem repono. *item* perficio, sarcio, coagmento, instauro; de verstuypte leeden in het lidt setten / te rechte brengen / volmaaken / te saamen boegen / vermaaken / toe bereyden. F. ήσω. a. i. aēt. κατήρτισα ας ε. a. i. opt. aēt. καταρτίσομαι ας αυ. a. i. infin. καταρτίσαι complete. prat. pass. κατήρτισμαι. prat. infin. pass. κατηρτίσθαι. prat. part. pass. κατηρτισμῆς η ον. a. i. med. κατηρτισάμην ω απο. Th. ἀρτις & ο η par, *proprie* de numero.

Κατάρτισις εως η *instauratio*; volmaaking. th. idem.

Καταρτισμός ε̄ ο *coagmentatio*; volmaaking / t'saamenboeging. Eph. 4: 12. th. idem.

Κατασειώ *proprie* deorsum moveo, quatio, manu silentium facio, signum do manu, manu silentium postulo, quum manus decussione significamus, nos cupere, ut silentium praestetur; wenken / met de hand het stil swijgen versoeken. F. ήσω. P. κατασειείκα. a. i. aēt. κατέσεισα ας ε. part. a. i. aēt. κατασεισας αντ̄ ο. th. σειώ concutio, quatio.

Κατασκάπτω suffodiendo everto, diruo; al graavende omwerpen / verbreeken. F. ψω. a. i. κατέσκαψα. P. κατέσκαφα. prat. pass. κατέσκαμμαι. part. prat. pass. κατεσκαμμῆς η ον dirutus, τὰ κατεσκαμμῆς ruina. th. σκάπτω foedio.

Κατασκευάζω *præparo, ædifico*; **bereyden / toebereyden / bouwen / toe-rusten.** F. *ἄσω.* P. *κατεσκευάσα.* A. I. *ἄστ.* *κατεσκευάσα.* *præt. pass. κατεσκευάσμαι.* *præt. part. pass. κατεσκευασμῆς.* A. I. *pass. κατεσκευάσθην ἢς ἡ. th. σκεῦς εἰς τὸ ναυ.*

Κατασκλώω *ᾧ tentorium defigo, tentorium seu tabernaculum præbeo*; **quiesco, nidulor**; **een tabernaakel (of tente) opstaan / in een tabernakel wonen**; **rusten / nestelen.** F. *ᾠσω.* A. I. *κατεσκλώωσα.* *th. σκηνή ἢς ἡ tabernaculum, tentorium.* *Psalm ad Act: 2: 26.*

Κατασκλώωσις *εως ἡ nidus, quies, tentorii collocatio*; **nest / rust-plaats / het stellen der tente.** *th. idem.*

Κατασκιάζω *obumbro*; **beschaduwen.** F. *ἄσω.* P. *κατεσκίασα.* A. I. *κατεσκίασα.* *th. σκιά ᾠς ἡ umbra.*

Κατασκοπέω *ᾧ exploro*; **verspieden.** F. *ἦσω.* P. *κατεσκοπήσα.* A. I. *κατεσκοπήσα.* A. I. *inf. κατασκοπήσας.* *th. σκέπτομαι circumspicio.*

Κατάσκοπος *εἰς ὁ explorator*; **verspieder.** *ᾧ κατασκοπέτομαι speculor.* *præt. med. κατέσκοπα.* *Σκέπτομαι dispicio, confidero.* F. *σκέψομαι.* *præt. pass. ἔσκεμμαι.* *th. idem.*

Κατασοφίζω *sophismate & argutis fallaciis utor adversus aliquem, vafre & callidè comminiscor technas, quibus alium queam circumvenire*; **listigheyd gebuyzen tegen iemant, met list iemant omringen.** F. *ἴσω.* P. *κατασοφίσα.* A. I. *med. κατασοφισάμην ᾠ ατο.* A. I. *part. med. κατασοφισάμην.* *th. σοφός εἰς ὁ sapiens.*

Κατασέβω *reprimo, sedo*; **stillen / te vzeede stellen.** *cum Acc. F. 1. κατασεβῶ.* F. 2. *κατασεβῶ.* A. I. *κατέσειλα.* A. I. *part. κατασείλας.* P. *κατέσαλκα.* *præt. pass. κατέσαλμαι.* *in part. κατέσαλμῆς.* *sedatus*; **stille.** *Act. 19: 35. vel 36. præt. med. κατέσολα demisi, ornavi.* *th. σέβω mitto.*

Κατάστημα *τὸ habitus, status, constitutio*; **dzaght / gestaltenis.** *Tit. 2: 3. th. ἵστημι statuo.*

Κατασολή *ἢς ἡ vi præpositionis κατά, qua hîc idem significat quod κάτω deorsum, vestis promissa hac voce notatur, qua ad pedes usque amiciebantur*; **een lang kleedt 't geen tot de ves-**

de voeten toe bedekt, staatig gewaadt. 1 Tim. 2: 9. th. *εἶπω mitto.*

Καλασρέφω subverto; omkeeren. F. ψω. P. καλέσρεφα. a. 1. καλέσρεψα. prat. med. καλέσρεφα. th. σρέφω verito.

Καλασερλιάζω lascivio; weeldzig (zijn of) worden. Fut. άσω. P. καλεσερλιάκα. a. 1. καλεσερλιάσα. a. 1. subj. καλασερλιάσω ης η. εκ καλή ε serλιάω luxurior, lascivio. Th. serλιω ε το luxus, delicia.

Καλασερρη ης η subversio, omkeering / verkeering / verwerring. 2 Tim. 2: 14. th. σρέφω.

Καλασερώννυμι prosterno; ter needer slaan. F. καλασερώσω. P. καλέσρωκα. a. 1. pass. καλεσερώθλω ης η ησαν. th. σορέω sterno.

Καλασύρω pertraho; trekken. Luc. 12: 58. F. καλασυρώ. P. καλασέσυρκα. th. σύρω traho.

Καλασφάτλω jugulo; slachten / doodt-slaan. F. ξω. a. 1. καλέσφαξα. a. 1. imper. αβ. καλάσφαξον άτω αλε. Luc. 19: 27. th. σφάζω vel σφάτλω jugulo, maθto.

Κατασφραγίζω obsigno; verseegelen. F. ίσω. P. καλεσφραγίγικα. prat. pass. καλεσφραγίγισμαι. a. 1. part. καλεσφραγίσμυ ε obsignatus. Apoc. 5: 1. th. σφραγίς ιδ ε η sigillum.

Καλάχεσις εις η possessio, occupatio; besitting / het bezitten. α καλέχω contineo, th. έχω habeo.

Κατατίθημι depono; iets ergens in leggen. F. ήσω. P. κατατέθεικα. a. 1. αβ. κατέθηκα. a. 2. med. κατεθέμλω σο το. a. 2. infin. med. καλαθέοθαι χάεθιάς τινι, inire gratiam ab aliquo; iemandg gunst zoeken / dank verdienen. Αβ. 24: 27. th. τίθημι pono.

Κατατομή ης η concisio; versnijding. Phil. 3: 2. α prat. med. κατατέτομα, verbi καλατέμνω concido, th. τέμνω seco.

Κατατοξάω sagitta trajicio, jaculo transverbero, telo configo; dooψschieten. F. άσω. P. κατατελόξάκα. fut. 1. pass. κατατοξάθήσομαι sagitta configar, (met een pyl) dooψschooten worden. Th. τόξον ε το arcus.

Κατατρέχω decurro; afloopen. a. 2. κατέδραμον. Αβ. 21: 32.

- εκ κατὰ (pro κάτω deorsum) ὅ Th. τρέχω curro.
Καταφάγω dévoré; **verslinden / dooz-bzengen / om-ees-
 ten.** idem quod κατεδίω. pres. imperat. κατάφαγε. F. κα-
 ταφάγομαι. a. 2. aēt. κατέφαγον ες ε. a. 2. part. aēt. καταφα-
 γών ὄντ' ὁ. th. φάγω comedo.
- Καταφέρω**, deorsum fero, demittō, defero; **neerwaarts
 dzaagen / toebzengen.** F. κατοίσω. a. 1. κατήνευκα tuli
 Aēt. 26: 10. pres. pass. καταφέρωμαι deorsum feror, mer-
 gor; **nederstozten / oberballen worden.** a. 1. pass. κα-
 τήνευθω. a. 1. part. κατενεχθείς. th. φέρω.
- Καταφύγω** perfugio, perfugium habeo ad aliquem, con-
 fugio; **vluchten / toevlucht tot iemand neemen.** F. ξο-
 μαι. a. 2. κατέφυγον ες ε. a. 2. part. καταφυγών ὄντ' ὁ. th.
 φύγω fugio.
- Καταφθείρω** corrumpo, deprávo; **verderben / schenden.**
 F. καταφθεράω. P. κατέφθαγκα. a. 2. κατέφθαρον, pres. pass.
 κατέφθαγμα. a. 2. pass. κατεφθάρω. F. 2. pass. καταφθαρήσο-
 μαι. th. φθείω corrumpo, perdo.
- Καταφιλέω** ὡ deosculor; **kussen.** imperf. κατεφίλεον εἶ, εἶς
 εἰς. pres. part. καταφιλέων ὦν, ἔσθα ἔσθα. a. 1. aēt. κατεφίλη-
 σα. P. καταπεφίληκα. th. φίλ' ὁ amicis.
- Καταφρογνέω** ὡ proprie, sentio contra aliquem, alicui
 non bene cupio. item despicio, sperno; **iemand niet
 wel willen: betrachtten / versmaaden.** cum Gen. pres.
 imper. καταφρόνεε εἰ, εἴτω εἴτω, εἴτε εἴτε, εἴτωσαν εἴτω-
 σαν. F. ἤσω. a. 1. aēt. κατεφρόνησα. a. 1. subj. καταφρονήσω
 ης η, ητε. pres. aēt. καταπεφρόνηκα. th. φροῶ ἡ mens.
- Καταφρονητής** ὁ contemptor; **verachtter.** Hebr. יִצְחָק בֶּן
 vir irrisionis, Aēt. 23: 41. th. idem.
- Καταχέω** effundo; **gieten / uytgieten.** a. 1. aēt. κατέχευα
 ας ε. th. χέω fundo, effundo.
- Καταχθόνι' ὁ** ἡ subterraneus a; **die onder de aarde
 is.** Phil. 2: 10. Th. χθώνονος ἡ terra.
- Καταχράομαι** ὡμαι abutor; **mishyupken.** F. ἤσομαι. a. 1.
 pres. κατεχρησάμην ὡ ατο. a. 1. infin. med. καταχρήσομαι.

cum Dat. 1 Cor. 9: 18. th. *χορέω commodato do.*

Καταψύχω refrigero; verkoelen. F. ύξω. P. κατέψυχα.
a. 1. κατέψυξα. a. 1. subj. αἶτ. καταψύξω ης η. th. ψύχω
frige facio.

Κατείδωλθω & ὁ ἢ idolis refertus a; vol afgooden / of
vol afgoderp. th. εἶδω *video.*

Κατέναντι ex adverso, è regione; tegen ober / booz. *adv.*
cum Genit. th. ἀντί *pro.*

Κατενώπιον in conspectu; booz / in tegenwoordighepd.
adv. cum Genit. ex κατά, ἐν ὧ ὠψ. th. ὀπίομαι *video.*

Κατεξουσιάζω *cum Genitivo* potestatem exerceo in aliquem:
vel aliquem habeo in mea potestate; ober iemand
macht (gebruyken of) hebben. *ab eimi sum.* th. ἔω.

Κατεργάζομαι *efficio*, operor, confero, perpetro; doen /
werken / bedriyben / bereyden / verrichten / volbrin-
gen / uytwerken. F. άσομαι. a. 1. *med.* κατεργασάμην
ω ατο. a. 1. *infin. med.* κατεργάσασθαι. a. 1. *part. med.* κα-
τεργασάμενθω. a. 1. *pass.* κατεργάσθην ης η. th. ἔργον & το
opus.

Κατέρχομαι *descendo*; af-koomen / aan-koomen / koo-
men / vertrekken. F. κατελύσομαι. a. 2. κατήλθον ες ε.
a. 2. *infin.* κατελθεῖν. a. 2. *part.* κατελθών ὄντθω ὁ. th. ἔρ-
χομαι *venio.*

Κατεδίω *dénoro*; verflinden / op-eeten / bereeten. *im-*
perf. κατήδιον ες ε. th. ἐδίω *edo.*

Κατεύθύνω *dirigo*; rechten / richten. F. κατεύθυνώ. a. 1.
αἶτ. κατεύθυνα. a. 1. *opt. αἶτ.* κατεύθύναιμι αις αι. a. 1. *inf.*
αἶτ. κατεύθυνα. ex κατά ὧ εὐθύνω *dirigo, corrigo.* th. εὐ-
θύς εἶα ὁ *rectus, a, um.*

Κατεφίσημι *insurgo*; tegen iemand opstaan. F. κατεπισή-
σω. P. κατεφίσηκα. a. 2. αἶτ. κατεπέσην ης η. th. ἴσημι *sto.*

Κατέχω *retineo, teneo, obtineo, obsto, detineo*; be-
houden / houden / vast-houden / wederhouden / on-
derhouden / besitten / bewaaten / bevangen. *imperf.*
κατέχον. F. κατέζω. P. κατέχηκα. a. 2. αἶτ. κατέχον ες ε.
1 pl. a. 2. *subj. αἶτ.* κατάχωμεν. *pres. pass.* κατέχομαι. *im-*
perf.

- perf. κατειχόμενος & εἶλο. th. ἔχω habeo.
- Κατηγορέω ᾧ accuso, cum Genit. proprie, in foro contra aliquem loquor; **beschuldigen / verklagen / tegen iemand in het gerecht spreken.** (ex κατὰ contra Ἔ ἀγορεύω, pro quo extra compositionem usitatum est ἀγορεύω concionor, in foro coram populo dico.) F. ἤσω. P. κατηγόρηκα. a. i. aἶτ. κατηγόρησα. imperf. κατηγόρειον &c. praes. pass. κατηγορέομαι ἔμαι accusor. Syntaxin hujus Verbi vide Luc. 23:10, 14. th. ἀγορὰ ἄς ἡ forum.
- Κατηγορία ας ἡ accusatio; **beschuldiging / lastering.** th. i.
- Κατήγορος & ὁ accusator; **beschuldiger / verklaager.** th. i.
- Κατήφεια ας ἡ mœror; **bedroeftheid.** Jac. 4:9. ab adj. κατήφης ἐστὶ ὁ ἡ, qui est vultu demisso, qui oculos deorsum convertit, qui gestus modò pudoris, modò mœroris, modò humilitatis signum est. compos. ex κάτω deorsum Ἔ φάει τὸ lumen, oculus. th. φάω ᾧ luceo, splendo.
- Καταχέμενος ἐμδρῶ & ὁ qui discit; **die onderweesen wordt.** Gal. 6:6. th. ἤχη sonus.
- Κατηχέω instituo; **onderwijzen.** ex κατὰ Ἔ ἤχέω resono. (Thema ΗΨΧΟΣ & ὁ, sonus. unde ἤχῳ ὁ ἐστὶ ἡ echo, sonus reciprocus. κατηχεῖν ergo est viva Ἔ sonanti voce instituere, Ἔ quæ dicta fuerunt repetere, ita ut à discente clarè repetatur vox docentis, prout in Echo idem sonus repercutitur Ἔ bis auditur.) F. ἤσω. P. κατήχηκα. a. i. aἶτ. κατήχησα. praet. pass. κατήχημαι σαι ται cum Acc. institutus fui, fama accipi; **bericht (of onderweesen) zijn.** praet. part. pass. κατήχημῶς. κατήχησης εως ἡ institutio, quæ fit viva voce, idque in forma dialogi. κατήχίζω idem quod κατηχέω. F. ἴσω. P. κατήχικα. praet. pass. κατήχισμαι, unde est κατηχισμὸς ἢ ὁ quod idem significat quod κατήχησης εως ἡ. κατηχιστὴς ἢ ὁ idem quod κατηχέων.
- Κατηχέων ᾧν ἐοικῶς ἐντὶ ὁ qui viva voce tradit elementa religionis Christianæ; **die de gronden der Christelijke religie met de leebendige stemme leert.** th. idem.
- Καλιόω ᾧ rubigine vitio, ærugine consumo; **door roest**
(schena

(schenden of) vernielen. F. ὠσω. P. κελίωκα. prat. pass. κελίωμα σαυ τευ, Jac. 5: 3. Th. ἰὸς ἢ ὁ rubigo.

Κατιχύω invalesco, prævaleo; geweldiger worden / overweldigen. cum Gen. imperf. κατιχύων ες ε. F. ὕσω. P. κατιχύκα. th. ἰχύς ὕθ ἢ robur.

Κατοικέω ὡ̄ habito. item commoror; woonen / bewoonen / woonplaatsen neemen / een inwoonder zijn. F. ἦσω. P. κατώκηκα. a. i. aēt. κατώκησα. a. i. infin. aēt. κατοικῆσαι. cum Accus. vel seqq. ἐν, ἐπί. th. οἶκος ἢ ὁ domus. *Luk. 19: 5.*

Κατοίκησις εως ἢ domicilium; wooning. th. idem.

Κατοικητήριον ἢ τὸ domicilium; woonstede. th. idem.

Κατοικία ας ἢ habitatio; wooning. Act. 17: 26. th. idem.

Κατοπτρίζω imagines ἢ reflexiones facio in modum speculi; na de wyse van een spiegel verbeeldingen en gelijkenissen maaken. F. ἴσω. P. κατόπτεικα. pras. med. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in speculo; in een spiegel aanschouwen. cum Accus. ἀ κατοπτρῶν ἢ τὸ speculum. Th. ὀπτομαι video.

Κατορθώμα τῶ̄ τὸ officium, præclarum facinus; lofsijke dienst. ἀ κατορθόω ὡ̄ corrigo. th. ὀρθός ἢ ὁ rectus.

Κ Α' Τ Ω infra, deorsum; beneden / nederwaarts. Adverb. comparat. κατωτέρω inferius; daar onder.

Κατώτερος ὢ̄ on infimus a um; neederste. Eph. 4: 9. th. i.

Καῦμα τῶ̄ τὸ æstus; hitte. Th. καίω υρο.

Καυμαρίζω torrefacio; verbranden / verbitten. F. ἴσω. a. i. ἐκαυμάτισα, in infin. καυματίσαι. a. i. pass. ἐκαυματίσθην ἢ th. idem.

Καῦσις εως ἢ exustio; verbranding. th. idem.

Καυσόω ὡ̄ inflammo; ontsteeken. F. ὠσω. P. κευαύσωκα. pras. pass. καυσόομαι ἔμαι exæstuo; branden. pras. part. pass. καυσοόμην ἔμην. th. idem.

Καύσαν ὡ̄ ὁ æstus; hitte. th. idem.

Καυτηράζω cauterio amputo, reseco; met een brandpfer toeschroepen. F. ἄσω. P. κευαυτηράκα. prat. pass. κευαυτηράσμαι. prat. part. pass. κευαυτηρασμῆν. καυτή-

ειον & τὸ cauterium; **brand-pfer**; *medicamentum adu-*
rens. Th. καίω υρο.

ΚΑΥΧΑΪΟΜΑΙ ὤμαι glorior; **roemen**. καυχᾶσαι est
2. pers. pres. indic. (pro καυχᾶσαι, ad formam ἰσαμαι
ἰσασαι.) F. καυχῆσομαι. a. i. med. ἐκαυχῆσάμην ω αἰο. a. i.
subj. med. καυχῆσωμαι η ἦσαι.

Καύχημα τὸ τὸ gloriatio; **roem**. th. idem.

Καύχησις εως ἢ idem; **roem / roeming**. th. idem.

ΚΕΙΜΑΙ σαι, ται proprie, jaceo. item propositus sum,
positus sum, situs sum; **liggen / geset** (zijn of) **woz-**
den / gelegd zijn / opgelegd zijn / staan. imperf. ἐκέι-
μην σο το. fut. i. med. κείσομαι. pres. part. κείμενος η ον.

Κεῖμαι ὦν αἰ, δεσμοὶ ἐπιτάφιοι, fasciæ sepulcrales; **graf-**
doeken. pro κηρείαι ὦν αἰ, à nomine Th. κηρ κηρῶς ἢ fa-
tum, mors.

ΚΕΙΡΩ tondeo, abscindo, vasto; **scheeren / af-snijden /**
verwoesten. part. pres. κείρων οντὸ ο. F. κερῶ. a. i. ἐκει-
ρα. Gen. 31: 19. κείρα τὰ πρόβατα tondere oves. a. i. med.
ἐκείρα μὲν ω ατο. a. i. med. imperat. κείρα ἀδω. a. i. infin.
med. κείραται.

Κέλδυσμα τὸ τὸ celeusma, clamor hortatorius, horta-
tio quâ nauclerus remiges excitat; **een geroep / dat met**
een bevel geboegt is aan de geene, die gelijkelijk iets
moeten werken, gelijk des Schippers aan de Roeyers. th. κέ-
λω hortor.

Κελεύω jubeo; **bebeelen / gebieden**. imperf. ἐκέλευον ες ε.
ἀδω αἰω. F. δύσω. P. κεκέλευκα. a. i. aet. ἐκέλευσα. part. a. i. aet. κε-
λεύσας αντὸ ο. th. idem.

Κενοδοξία ας ἢ vana gloria; **pdele cere**. Phil. 2: 3. th. κε-
νός & δοκέω; unde est δόξα.

Κενοδόξος & ὁ ἢ inanis gloriæ cupidus; **soeker van pde-**
le cere. Gal. 5: 26. th. idem.

ΚΕΝΟΣ ἢ ὄν inanis, vanus, inutilis; **pdel / leedig**. eis
κενὸν frustra, absque fructu. ad verbum, in vanum; **te**
vergeefs / pdel.

Κενοφωνία ας ἢ clamor de rebus inanibus; **pdel roepen /**
pdele

pbete roeping. Th. φωνὴ ἢ ἡ vox. κενὰ ὄν τὰ vana. à th. κενός.

Κενόω ᾧ exinatio, vacuo; pdel maaken / verpdelen / vernietigen. F. ὠσω. α. 1. ἐκένωσα. prat. pass. κεκένωμαι inanis & inutilis redditus sum; pdel worden. α. 1. pass. ἐκενώθην ἢ ἡ. in subj. κενώθω ἢ ἡ. th. κένω.

Κέντρον & τὸ stimulus, calcar; prikkel / angel. à κέντρον pungo. F. κένσω. α. 1. ἐκένσα. P. κέκευχα. prat. pass. κέκευμαι σαυ ταυ. à κέκευται fit κέντρον. pro κέντρον in prosa utimur Th. κενέω pungo. F. ἦσω. P. κεκένηκα.

Κεντυρίωνων ὁ centurio; Hoofstman ober hondert. vox origine Latina, à Th. centum dicta.

Κενώς frustra, sine causa, abs re; te vergeefs, adv. th. κενός.

Κεραία ας ἡ propriè corniculum, virgula inflexa. Per metaph. apex, seu punctulum supra literam; een titel / een streepke boven een letter / gelijk de accenten boven de Hebreusch letters. th. κέρας αἰθ. τὸ cornu.

Κεραμίδς ἐθ. ὁ Atticè ἕως ὁ figulus; pot-bakker. th. κέραμ.

Κεραμικός ἡ ὄν fictilis e; pot-bakkersch. Ap. 2: 27. th. i.

Κεράμιον & τὸ amphora, fictilis urceus; krupke / aarde vat. Luc. 22: 10. th. idem.

ΚΕΡΑΜΟΣ & ὁ propriè, terra figularis. per meton. tegula, tichel-bakkers aarde; tichel.

ΚΕΡΑΝΝΥΨ vel κεράννυμι misceo, infando; mengen / schenken / inschenken. prat. part. κεράννυς ὄνθ. ὁ. F. κερῶσω. P. κεκέρρακα. α. 1. ἐκέρρασα. α. 1. imperat. αἰθ. κέρρασον ἄτω. prat. pass. κεκέρραμαι.

ΚΕΡΑΣ αἰθ. τὸ cornu; hoorn. Luc. 1: 69.

Κεράτιον & τὸ propriè corniculum, filiqua. κεράτια ὄν τὰ filiqua, sive folliculi ut sunt fabarum & aliorum leguminum, quibus tanquam vaginis teguntur; bolster van boonen of andere peulen; ofte seekere vrucht filiqua genaamt, die in Syrien en Judaea veel wies, en misschien sulke filiqua, daar het sap reets was uytgedrukt, gelijk uyt ons Draf. Luc. 15: 16.

Κερα-

Κερδαίνω lucror, lucrifacio, quæstum facio; **winnen / gewinnen / winst doen.** F. κερδανῶ ἢ κερδήσομαι. P. κέρδηκα. a. i. ἐκέρδησα. a. i. infin. κερδήσας. a. i. pass. ἐκέρδηθῶ ης η. fut. i. pass. κερδηθήσομαι. fut. i. subj. pass. κερδηθήσομαι η ηται. th. κέρδῳ.

ΚΕΨΔΟΣ εἶ το lucrum; **gewin.** Tit. i: ii.

Κέρμα τῷ το numulus; **kleyn geldt. q. d. segmentum,** à Th. κείρω scindo.

Κερματιστής ἢ ὁ numularius, collybista; **wisselaar.** th. i.

Κεφάλαιον & τὸ caput, h. e. pars libri. item summa pecuniæ; **hoofst-stuk van een boek: hoofst-somme.** th. κεφαλή.

Κεφαλαίω ὡ summam repeto. item caput cædo, ferio, vulnero; **sommnierlijk herhaalen: het hoofst-wonden.** F. ὠσω. a. i. ἐκεφαλαίωσα ας ε αν. P. κεκεφαλαίωκα. th. idem.

ΚΕΦΑΛΗ ἢ ἡ caput; **hoofst.** Matt. 21: 42.

Κεφαλὴς ἰδῷ ἢ Suida interprete idem est quod εἶδημα τῷ το volumen, caput; **rolle: hoofst.** Sic dicebatur ab externa figura, quod convolutum capitulum referret. th. i.

Κλῶσῳ & ὁ census G. us. g. m. aestimatio bonorum; **Cijns / schatting.** th. Census. Latin. à verbo censeo.

ΚΗΨΠΟΣ & ὁ hortus, pecten, pubes muliebris; **een hof / der vrouwen schaamelheyd.** q. κᾶπῳ à κάπλω cōmedo.

Κηπευτής ἢ ὁ hortulanus; **hoovenier.** Th. κῆρῳ & ὁ custos εἰς κῆπῳ hortus.

Κηρίον & τὸ favus; **honigraat.** Th. κῆρῳ & ὁ cera.

Κήρυγμα τῷ το prædicatio; **prediking.** th. κήρυξ.

ΚΗΨΥΞ υκῳ ὁ præco; **Preediket. q. d. prædico.**

Κηρύσσω prædico, h. e. publicè doceo. item publicè dissemino & celebroy; **prediken / verkondigen / uytroepen.** imperf. ἐκήρυσον ες ε. F. ὕξω. P. κεκήρυχα. a. i. ael. ἐκήρυξα. prat. pass. κεκήρυγμα ξαι κται. a. i. pass. ἐκηρύχθῶ. a. i. part. pass. κηρυχθεὶς ἐντῷ ὁ. fut. i. pass. κηρυχθήσομαι η εται. th. idem.

ΚΗΨΤΟΣ εἶ το cetus monstrum marinum; **Cetus / een groote**

groote Zeevifch , ons onbekent. *Joh. 1: 17.* genaamt
 לִיָּוֶה אֲרֵי.

ΚΙΒΩΤΟΣ ἡ *arca, cista, capsula; arke / kist.*

ΚΙΘΑΡΑ *as ἡ cithara; Cither. 1 Cor. 14: 7.*

Κιθαρίζω *cithara cano, citharam pulso; op de cither (zingen of) speelen. F. ἴσω. a. i. ἐκίθαρισα. a. i. imperat. κιθάρισον, Esaiā 23: 16. pres. pass. κιθαρίζομαι cithara canor. th. idem.*

Κιθαρωδός ἡ *citharædus; Cither-speelder. vox compos. ex κιθάρα as ἡ cithara ἔωδός ἡ cantor. th. αἰδω cano.*

Κιννάμωμον *cinnamomum; Kaneel. Ap. 18: 13. th. κιννάμωμον.*

Κινδυνεύω *periclitor; in gebaar / in perikel / in noodt (zijn / of) staan. F. δύσω. P. κεκινδύνευκα. a. i. ἐκινδύνευσα. th. κίνδυνος.*

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ἡ *q. κινεῖν δυνάμην periculum; gebaar / perikel. 2 Cor. 11: 26.*

ΚΙΝΕΩ ὡ *moveo; schudden / verroeren / verwekken / weeren. F. ἤσω. P. κεκίνηκα. a. i. ἐκίνησα. Κινέομαι ἔμαι moveor; beweegt worden / sich beweegen / in roere koomen. a. i. pass. ἐκινήθην ης η.*

Κίνησις *εως ἡ motus; roering. Joh. 5: 3. th. idem.*

ΚΛΑΔΟΣ ἡ *ramus tener ἔ flexilis; een jonge en buigsaame tak. Rom. 11: 17.*

ΚΛΑΪΩ *fleo, defleo; weenen / schrepen / beweenen. imperf. ἐκλαιον. F. κλαύσω. a. i. ἐκλαυσα. pres. a. i. κέκλαυκα. fut. i. med. κλαύσομαι.*

Κλάσις *εως ἡ fractio; het breeken / breeking. th. κλάω.*

Κλάσμα τὸ *fragmentum; brok. Joh. 6: 13. th. idem.*

Κλαυθμός ἡ *fletus; weening / geweene. th. κλαίω.*

ΚΛΑΪΩ *frango; breeken. F. κλάσω. a. i. ἐκλασα. a. i. inf. a. i. κλάσαι. part. a. i. κλάσας αντὸς. pres. a. i. κέκλακα. pres. pass. κέκλασμαι. a. i. pass. ἐκλάομαι. pres. pass. κλάομαι ὡμαι frangor. pres. part. pass. κλαόμενος ὡμενος ὡς.*

Κλείς *ειδός ἡ clavis; sleutel. Apoc. 9: 1. Acc. pl. κλείδας ἔ per syncopen κλείς. th. κλείω.*

ΚΛΕΙΩ

ΚΛΕΪΩ claudo : celebros , memoro ; **flupten / toe-
flupten** : **pryfsen / gedenken**. F. είσω. P. κέκλεικα. α. ι.
έκλεισα. α. ι. subj. κλείσω ης η. α. ι. infin. κλείσας. praet. pass.
κέκλεισμαι. praet. praet. pass. κέκλεισμεν η ον. α. ι. pass.
κλείσθην ης η. α. ι. subj. pass. κλείσθω ης η. α. ι. ωσιν.

Κλέμμα τος τὸ furtum ; **dieverp**. Ap. 9: 21. th. κλέπτω.

Κλέσσει τὸ gloria ; **lof**. 1 Pet. 2: 20. th. κλείω.

Κλέπτης ο̄ fur ; **dief**. Matt. 6: 19. th. κλέπτω.

ΚΛΕΨΩ furor ; **steelen**. F. ψω. P. κέκλεφα. α. ι.
έκλεψα. α. ι. subj. aet. κλέψω ης η. 3. pl. κλέψωσι. praet. pass.
κέκλεψμαι. praet. med. κέκλοπα.

ΚΛΗΜΑ τὸ palme , virga vitea ; **ranke / een
wijnngaartsk rank**. Job. 15: 2.

Κληρονομέω ὡς hæreditatem adeo , hæreditatis jure obti-
neo , possideo ; **erven / beërven**. F. ήσω. P. κεκληρονό-
μηκα. α. ι. εκκληρονόμησα. α. ι. subj. aet. κληρονομήσω ης η.
α. ι. infin. aet. κληρονομήσας. th. κληρ̄ος̄ sors ὅ νέμω tribuo ,
possideo.

Κληρονομία ας ἡ hæreditas ; **erffenis / erfdeel / erbe**.
1 Pet. 1: 4. th. idem.

Κληρονόμος ο̄ hæres ; **erffgenaam**. vox penacuta , quia
aetivè capitur. th. idem.

ΚΛΗΡΟΣ ο̄ sors , patrimonium , sortitio ; **lot / erbe /
erfdeel / looting**. Aet. 1: 26. *Δακιν. in Act. 1: 17.*

Κληρώω ὡς sorte lego , sorte deligo ; **dooz het lot (kiesfen /
of) uptkiesfen**. F. ὠσω. P. κεκληρώκα. Κληρώομαι ἡμαι in
sortem adsciscor ; **een erfdeel woorden**. α. ι. pass. εκκληρώ-
θην. th. idem.

Κλησις εως ἡ vocatio , officium ; **roeping / beroeping**.
Phil. 3: 14. th. καλέω voco.

Κλητός ἡ ὄν vocatus a um ; **geroepen**. Matt. 20: 16. th. i.

ΚΛΙΒΑΝΟΣ ο̄ clibanus proprie , in quo hordeum co-
quitur ; **ooven / eygentlyk daarmen de gerst in gaar maakt**.
Atticè κείβανος. ἀ κειθὴ ης ἡ hordeum ὅ βαῦνος ο̄ ο̄ for-
nax.

Κλίμα τὸ proprie , spatium coeli inter duos parallelos ,
incli-

inclinans ad polum, & declinans ab æquatore. *item regio, plaga, tractus; de spatie tusschen twee evenwijdige (d. i. tusschen twee circels, die even wijd van den anderen staan:) geweest / landschap / hoek des weerelds. Th. κλίνω.*

Κλίνη ης ἡ lectus; **bedde.** *Marc. 7: 4. th. idem.*

Κλινίδιον ἢ τὸ lectulus; **bedekken.** *Luc. 1: 19. th. idem.*

ΚΛΙΝΩ inclino, reclino; **daalen / nederleggen / buigen / neigen / op de vlucht brengen.** *F. κλινῶ. P. κέκλικα. a. i. ἐκλίνα. prat. pass. κέκλιμα σαυ ταυ. unde est κλίμα τὸ τὸ regio. Ὡ prat. med. κέκλινα, unde κλίνη ης ἡ lectus.*

Κλισία ας ἡ discubitus: tentorium; **weerdschap / maaltijd / saate: hutte / tente.** *Luc. 9: 14. th. idem.*

Κλοπή ης ἡ furtum; **diebery.** *Marc. 7: 22. ἄ prat. med. κέκλοπα. Th. κλέπτω furor.*

Κλύδωνων ἢ fluctuatio, fluctus; **water-golbe / baare.** *Jac. 1: 6. Th. κλύζω mergo, lavo.*

Κλυδωνίζομαι fluctibus agitor, fluctuo; **als de bloed beweegt worden / twijfelen / beroert (zijn of) worden.** *Eph. 4: 14. F. ἴσομαι. a. i. pass. ἐκλυδωνίσθω ης η. th. idem.*

Κνήθω scalpo, frico, *item pruritus moveo; krauwen / kratsen / jeukte berwekken.* *2 Tim. 4: 3. F. κνήσω. P. κέκνηκα. prat. pass. κνήθομαι prurio; ketelachtig zijn / jeuken. th. κνάω Ὡ κνέω scindo, rado.*

Κοδραντής ἢ ὁ quadrans, quarta pars assis; **quadrant / oort / oortgen.** *Th. quadrans latin.*

ΚΟΙΛΙΑ ας ἡ venter, uterus; **buik / lijf / lichaam.** *Matth. 12: 40. Th. κοιλία cavus.*

ΚΟΙΜΑΩ ὡ facio dormire, sopio; **doen slaapen.** *F. ἤσω. P. κεκοίμηκα. prat. pass. κοιμάομαι ὦμαι dormio; slaapen / ontslaapen. prat. part. κοιμαόμην ὦμην. prat. pass. κεκοίμημα. prat. part. κεκοιμημὴ ἢ ον. a. i. pass. ἐκοιμήθην ης η. F. i. pass. κοιμηθήσομαι.*

Κοίμησις εως ἡ dormitio; **slaap.** *Ioh. 11: 13. Sepulcrétum Christianorum vocari solet κοιμητήριον cœmeterium h. e.*

Βυκενάδαι cubile, dormitorium; een plaats daarmen de doods
den begraaft. th. item.

10: 14. ΚΟΙΝΟΣ ἢ ὄν communis e, pollutus; gemeen / onreyn.
Κοινῶ ὦ propriè communico, commune reddo, omnium
ufui expono. item polluo, inquino, pro impuro habeo;
ontreynigen / gemeyn maaken: ontthepligen. F.
κοινῶσω. praet. aet. κεκοίνωκα. a. i. aet. ἐκοίνωσα. a. i. infin. aet.
κοινῶσαι. th. idem.

Κοινωνέω ὦ communico, impertio; mede-deelen / ge-
meenschap hebben / deelachtig (zijn of) worden.
F. ἦσω. praet. aet. κεκοινωνήκα. a. i. ἐκοινωνήσω. th. idem.

Κοινωνία ας ἢ communio, beneficentia, eleemosyna; ge-
meenschap / mede-deeling / mede-deelsaamheid.
th. idem. *Βυκενάδαι* 2: 42.

Κοινωνικός ἢ ὄν sociabilis, non difficilis e, non fastuosus,
non superciliosus, qui aliorum consortium non adver-
satur, qui est facilis convictus; gemeensaam / niet
trots / niet af-keerig. th. idem.

Κοινωνός εἰ ὁ ἢ socius a, particeps; met-gesel / deelacht-
tig. *Malach.* 2: 14. th. idem.

ΚΟΙΤΗ ης ἢ cubile, lectus, & *Meton.* proles per concubi-
tum concepta à muliere; bedde / slaap-kaamer: bezugt.
κοίτην ἔχω concepi; bezucht zijn. *Rom.* 9: 10. κοίται
ἄν αἰ libidines, cubilia, per meton. subj. loci *Rom.* 13: 13.

Κοιτῶν ὦν εἰ ὁ cubiculum; slaap-kaamer. th. idem.

Κόκκινος ἢ ὄν coccineus, cocco tinctus; scharlaaken /
scharlaaken roodt / van purper. th. κόκκινος.

ΚΟΚΚΟΣ εἰ ὁ granum, bacca; graan. *Luc.* 17: 6.

ΚΟΛΑΖΩ punio; straffen. F. ἄσω. P. κεκόλακα. praes.
med. κολάζομαι punior, pœnas do, item, punio. a. i. med.
ἐκολάσαμην ὦ ατο. a. i. med. subj. κολάσωμαι ἠ ηται. praet.
pass. κεκόλασμαι σαι σαι. ἀκόλαστος εἰ ὁ ἢ. q. d. impunibi-
lis, incontinens, intemperans, protervus; moetwillig.

Κολακεία ας ἢ adulatio; vlesping / smeeking / pluym-
strijking. *1 Thes.* 2: 5. ἀκολακίζω adulator. Th. κόλαξις ας
εἰ ὁ parasitus, gnátho, adulator.

Κόλα-

Κόλασις εως ἢ supplicium, cruciatus; straffe / straffing /
ppne. 1 Job. 4: 18. th. κολάζω.

Κολαφίζω alapam alicui infringo, colaphum infligo; met
bupsten slaan / slaan. F. ἴσω. P. κεκολάφικα. a. i. ἐκο-
λάφισα. pres. pass. κολαφίζομαι ἢ εταμ colaphis cador. à
κόλαφ⊕ & ὁ colaphus. Th. κολάπιω tundo.

Κολλάω ὡ̄ glutino; lijmten / t'saamen-boegen. (à κόλλα ἢ
ἢ gluten.) F. ἴσω. P. κεκόλληκα. pres. pass. κολλάομαι ὡ̄μαι ad Att.
agglutinor, adhæreo; aanhangen / sich boegen / 5: 13.
kleeven. cum Dativ. infin. pass. κολλάεσθαι ἄσθαι. pres. 10: 28.
part. κολλάόμενος ὡ̄μενος. a. i. pass. ἐκολληθῆναι ἢ ἡ. a. i. part.
pass. κολληθεὶς ἐντ⊕ ὁ. th. κόλλα ἢ ἢ gluten.

ΚΟΛΛΟΥΨΙΟΝ seu ΚΟΛΛΥΨΙΟΝ & τὸ collyrium;
collyrium / oogensalbe / oogenvaater. Apoc. 3: 18.

Κολλυβιστής ἢ ὁ numularius, collybita, trapezita; wiss-
felaar. Th. κόλλυβ⊕ & ὁ numulus, obulus.

Κολοβώω ὡ̄ contraho, decurto, amputo; verkozten. F.
ῶσω. P. κεκολόβωκα. a. i. ἐκολόβωσα. a. i. pass. ἐκολοβώθῆναι
ἢ ἡ. fut. i. pass. κολοβωθήσομαι ἢ εταμ. à κολοβός ἢ ὁ ἢ man-
cus, mutilus a. th. κολέω amputo, decurto, trunco.

ΚΟΛΠΟΣ & ὁ sinus, gremium. Per metaph. maris sinus;
schoot / boesem / inham. Luc. 6: 38.

ΚΟΛΥΜΒΑΩ ὡ̄ nato; swimmen. F. ἴσω. P. κεκολύμ-
βηκα.

Κολυμβήθρα αι ἢ locus ubi natate possumus, piscina;
bad-waater. Job. 5: 2. th. idem.

Κομάω ὡ̄ comatus sum, comam more mulierum alo; lank
haren draagen. F. ἴσω. P. κεκόμηκα. th. κόμη.

ΚΟΜΗ ἢ ἢ coma, cæsaries, promissi capilli; lank haren.

Κομίζω fero, curo; brengen / sozgen. F. ἴσω. P. κεκόμι-
κα. a. i. ἐκόμισα. pres. med. Κομίζομαι reporto, recipio;
weg-draagen / verkrijgen / weder-krijgen / draa-
gen / behaalen / ontfangen. Fut. i. med. κομίσομαι ἢ
Atticè κομιῶμαι. a. i. med. ἐκομισάμην ὡ̄ αἴο, ἐκομίσαντο.
th. κομέω curo, nutrio, curam gero.

ΚΟΜΨΟΣ ἢ ὁ scitus, elegans; fraey / aardig. comp.

- κομψότερον elegantior us; *fraeyer, undé Κομψότερον melius; beeter. Adverb. Joh. 4: 52.*
- Κονίαω ᾧ dealbo; *witten / wit maaken. F. άτω. P. κεκονίακα. prat. pass. κεκονίαμαι. prat. part. pass. κεκονιαμῆς ἢ ον dealbatus a um; gewittet / wit geplaaftert. κονίαας ἢ calx. th. κόνις εως ἢ pulvis, cinis.*
- Κονιορῶς ἔ ὁ pulvis; *stof. q. d. κόνις (εως ἢ,) ὄρη pulvis excitatus. Th. ὄρω excito. F. ὄρω. vel ὄρω. P. ὄρωκα. prat. pass. ὄρωμαι σαι ται.*
- Κοπάζω quiesco, desino; *stillen / (neutr.) gaan liggen. Fut. άτω. aor. 1. ἐκόπασα. P. κεκόπακα. th. κόπλω scio, scindo, plango.*
- Κοπέῳς ἔ ὁ planctus; *rouwe / geschrey. ἀ κόπλομαι. F. ψομαι plango, h. e. pectus manu percutio. item, cum planctu deploro. th. idem.*
- Κοπή ἢς ἢ cædes, strages; *het slaan. ἀ prat. med. κέκοπα, verbi Th. κόπλω cædo.*
- Κοπίαω ᾧ laboro; *arbejden / bearbejden / moede zijn. F. άτω. a. 1. ἐκοπίασα. prat. aor. κεκοπίακα. prat. part. aor. κεκοπιακῶς ὅτῳ ὁ. th. idem.*
- Κόπῳς ἔ ὁ labor molestus, quod frangat ἔ debilitet vires. *item negotium, labor; moepelijke arbejd / moepte / arbejd. th. idem.*
- Κοπέια as ἢ stercus; *mest / mest-hoop. Th. κόπεγς ἔ ἢ stercus.*
- Κοπεῳν ᾧ ὅ sterquilinum; *mest-hoop. th. idem.*
- ΚΟΨΤΩ cædo, scindo; *houwen / af-hakken. imperf. ἐκοπῶν. es ε. F. κόψω. a. 1. ἐκοψα. P. κέκοφα. prat. med. κόπλομαι plango; misbaar maaken / rouwe bejdijen / weenen. cum Accus. F. 1. med. κόψομαι. a. 1. med. ἐκοψάμην ω αλο. prat. med. κέκοπα, hinc κόπῳς labor, κοπή strages, κοπίς ἰδῳ ἢ culter, &c.*
- ΚΟΡΑΞ ακῳ ὁ corvus; *raabe. Luc. 12: 24.*
- Κοράσιον ἔ τὸ puella; *dochterken. ἀ κόρῳς ἔ ὁ juvenculus. κόρη ἢς ἢ puella. item pupilla in oculo. Th. κορέω verro, purgo.*

Κορβανῶν ; κορβῶν Syriacè ܟܘܪܒܢܐ Matth. 27: 6.

ܟܘܪܒܢܐ Marc. 7: 11. Hebraicè קָרְבַּן, oblatio,

Quidam, templi fiscus; Κορβαν / gabe: Sommige, offer-kiste. à R. קָרַב appropinquavit, in Hiph. דִּקְרַיב obtulit.

Κορέννυμι sáuro; versaadigen. Αἶθ. 27: 38. F. κορέσω. P. κεκόρεκα. praes. pass. κορέννυμαι saturor. praet. pass. κεκόρεσμαι. a. i. pass. ἐκορέσθην. Th. κορέω verro, satio.

Κόρϑ & ὁ corus, nomen mensurae aridorum; Κορ. een groote maate van drooge waaren: Hebr. כֹּר. th. idem.

Κοσμέω ᾧ orno; versieren / bereyden. F. ἤσω. P. κεκόσμηκα. a. i. ἐκόσμησα. praet. pass. κεκόσμημαι. th. κόσμηϑ.

Κοσμικός ἢ ὁν mundanus a um; weerelds / weereltlijk. Tit. 2: 12. th. idem.

Κόσμιϑ & ὁ ἢ bene compositus a, moderatus, modestus; eerbaar / wel geboegt / gematigt / zeedig. th. idem.

Κοσμοκράτωρ ορϑ ὁ princeps mundi; oberste (of geweldhebber) der weerdlt. ex ΚΟΨΜΟΣ & ὁ, ἔκ κεράτω ᾧ imperium obtineo. Thema κράτϑ ἐϑ τὸ robur.

ΚΟΨΜΟΣ & ὁ mundus. item ornatus muliebris, qui Latine quoque mundus dicitur: ordo; weereld / versierfel der vrouwen: orden.

Κᾶμι surge; staat op, dit is een Hebreewsch woord. N. 2. s. f. imperativi kal. à Radice קָמַן surgere, consistere.

Κεσωδία as ἡ custodia; wacht. Matth. 28: 11. Th. Latin.

Κεφίζω állevo, sublevo; lichten / oplichten. imperf. ἐκέφισον. F. ἴσω. P. κεκέφικα. a. i. ἐκέφισα. Th. κᾶφϑ ἢ ὁν levis e.

ΚΟΨΙΝΟΣ & ὁ cóphinus, corbis, sporta, qualus, vas vimineum; korf van teenen. Joh. 6: 13.

ΚΡΑΨΒΑΤΟΣ & ὁ grabátus, lectus humilior, in quo veteres meridiari solebant; licht beddeken / bedde / daar men des daags op rust. Duplex ad Act. 5: 15.

ΚΡΑΪΩ clamo; roepen / schreeuwen. imperf. ἔκραζον. F. κράζω. a. i. aēt. ἔκραξα (Ἔ per reduplicationem ἐκέκραξα) clamavi ludic. 3: 9, 15. prat. med. κέκραγα, (unde Erentih. κραυγή ἢς ἢ clamor) paulo post fut. κέκραζομαι, à exortatione corvorum κραῖ, κραῖ.

ΚΡΑΙΠΛΗ ἢς ἢ crapula. Ἔ Luc. 21: 34. comestatio; **brasserp.** ex κάρρα τὸ caput, Ἔ πάλῳ & ἰ agitatio, vibratio, quassatio. à πάλλω quatio. F. παλάῳ. prat. med. πέπαλα.

Κρανίον & τὸ calvaria, caput: poculi genus; **hoofst / hoofst-panne / bekkeneel**: ook een seker dzink-bat. Th. κάρων & τὸ caput, per syncopen κράνον & τὸ idem.

Κράπειδον & τὸ fimbria; **frengie / frangie / zoom.** campus. ex κρέμαμαι σαυ ταυ pendeo (th. κρεμάω suspendo) Ἔ πέδον & τὸ solum, terra. q. d. in terram dependens.

Κραταίος ἢ ὄν potens, robustus; **krachtig.** th. κράτῳ.

Κραταίω ἢ corroboro; **sterken / versterken.** F. ἄσω. P. κέκραταίωκα. pras. pass. κραταίωμαι ἄμαι corroboror. imperf. pass. ἐκραταίωμαι ἄμαι, ὅς ἔ, ὀέλο ἔτο. 2. pl. pras. imperat. pass. κραταίωθε. a. i. pass. ἐκραταίωθω. in infin. κραταίωθῶμαι. th. idem.

3: 11. **Κρατέω** ἢ teneo, apprehendo, capio, fortiter impero; **houden / vasthouden / behouden / grijpen / aangrijpen / batten / gebangen neemen / verkrijgen.** F. ἄσω. a. i. ἐκράτησα. a. i. imperat. aēt. κράτησον ἄτω αἰε. a. i. subj. aēt. κρατήτω ἢς ἢ. a. i. inf. aēt. κρατήτωμαι. a. i. part. κρατήσας αντῷ ὀ. prat. aēt. κέκρατηκα. in infin. κέκρατηκέμαι cum Genit. fieri compositum. pras. pass. κρατέομαι ἄμαι teneor. imperf. ἐκρατέομαι ἄμαι. 3. pl. ἔοντο ἄντο. prat. pass. κέκρατημαι. 3. pl. κέκρατῶμαι. th. idem.

Κράτιστος ἢ ὄν proprie validissimus. item praestantissimus aum; **Machtigste / booztreffelyk.** superlativ. Th. i.

ΚΡΑΤΟΣ εἰς τὸ robur, potentia, imperium, vis; **kracht / sterkte / macht / geweld.** κατὰ κράτῳ fortiter.

Κραυγάζω vociferor, vagio; roepen / krypten. F. ἄσω. a. i. ἐκραύγασα. P. κέκραύγακα. th. κράζω clamo.

Κραυγ

Κραυγή ἢς ἡ clamor; geroep / gekrpt. Th. idem.

ΚΡΕΪΑΣ αἰϑ τοῦ caro; vleesch. pl. κρέα (κρέαλα κρέαα)
carnes. Genit. pl. κρεῶν (pro κρεάτων) Exod. 12: 46.

Κρείσων vel Atticè κρείττων οὐϑ ὁ ἢ propriè viribus præstantior; melior; beeter / meerder / beste / trefflijker. κρείστονα præstantiora; betere dingen. th. κρεῖττοϑ.

ΚΡΕΜΑΪΩ suspendo; hangen. αἰτιν. F. ἄτω. α. ι. ἐκρέμασα. præf. pass. κρέμασαυ σαυ ται (ad formam ἴσαυαι)
pendeo, suspendor; hangen / opgehangen worden /
neutr. ϑ pass. α. ι. pass. ἐκρεμάσθω. α. ι. subj. pass. κρεμασθῶ. α. ι. part. pass. κρεμασθεῖς ἐνϑ ὁ.

ΚΡΗΜΝΟΪΣ ὁ præcipitium; steplte. κρημνίζω præcipito. 2 Mach. 6: 10. 3. pl. α. ι. ἐκρημνισαν.

ΚΡΙΘΗ ἢς ἡ hordeum; gerste. Apoc. 6: 6.

Κεῖθινϑ ἡ οὐ hordeaceus a um; van gersten. th. idem.

Κεῖμα τϑ τοῦ iudicium, pœna, damnatio, vindicta; oordeel / recht-saak / straf / verdoemenis. κείματαων τὰ lites, controversiæ forenses; recht-saaken. th. κείνω iudico.

ΚΡΙΝΟΝ ὁ τὸ liliū; lelie. οὐκ κείνϑ εϑ τοῦ.

ΚΡΙΝΩ iudico, discerno, sentio, existimo, punio, reprehendo, culpo, condemno; oordeelen / achten / besluppen / goedbinden / boormeemen / onderschepden / straffen / bestraffen / berispen / veroordeelen. F. κείνω. α. ι. ἐκείνω. α. ι. imperat. κείνον ἄτω αἰε. α. ι. infin. αἰ. κείνω. α. ι. part. αἰ. κείνας αἰϑ ὁ. præf. αἰ. κέκεκα. præf. pass. κείνομαι in iudicium vocor; veroordeelt (voor recht gestelt) worden. præf. pass. κείνομαι. α. ι. pass. ἐκείθω. in subj. κείθῶ ἢς ἢ. fut. ι. pass. κείθησομαι.

Κείσις εως ἡ iudicium, damnatio; oordeel / gerichte / veroordeeling / verdoemenis. Matt. 12: 18. th. ι.

Κεῖθειον ὁ τὸ tribunal, controversia; richter-stoel / gericht-sake. 1 Cor. 6: 2. th. idem.

Κεῖθῆς ὁ iudex, rechter. Matt. 5: 25. th. idem.

Κεῖθικός ὁ propriè aptus ad dijudicandum, item qui dijudi-

dijudicat; oordeelder / die bequaam is om te oordeelen. th. idem.

ΚΡΟΥΨΩ pulso; kloppen. *Apos. 3: 20.* F. κρούσω. P. κρούσῃ. A. I. ἐκρούσα. part. a. i. ἀστ. κρούσας ἀντὶ οἷ.

Κρυπτός ἢ ὄν occultus a um; verbergen. ἐν κρυπτοῖς in occulto; in 't verbergen. τὰ κρυπτά scil. πράγματα actiones occultæ; bedekselen / verbergene dingen. th. κρύπτω.

ΚΡΥΨΩ occulto, abscondo; verbergen / bedekken. F. κρύψω. A. I. ἀστ. ἐκρύψα. P. κέκρυφα. A. 2. ἀστ. ἐκρύβον. part. pass. κέκρυμαι. A. I. pass. ἐκρύφθω. A. 2. pass. ἐκρύβην ἢς ἢ.

Κρυφῆ occultè; heimelijk. *Adv. Eph. 5: 12.* th. idem.

Κρυσταλλίζω instar crystalli splendo; blinken als kristal. *Apos. 21: 11.* th. κρυσταλλίζω.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ ἢ ὁ propriè glacies, item gemma, CrySTALLUS; **Ag**: ook een eedel gesteente / kristal. ex κρύπτω εἰς τὸ φέγγος, ἔσειδομαι concreresco.

Duker ad Act. 4: 34. ΚΤΑΪΟΜΑΙ ἄμαυ possideo, comparo, acquiro; bezitten / verkrijgen / verwerven. F. κτήσομαι. part. pass. κέκτημαι. A. I. med. ἐκτεσάμην ω αἰο.

Κτήμα τὸ τὸ possessio; haabe / besitting. κτήματα ὡν τὰ opes; goederen. th. idem. *Duker ad Act. 2: 45*

ΚΤΗΝΟΣ εἰς τὸ jumentum: pecus; last-beest: bee.

Κτήτωρ οὖτος ὁ possessor; besitter. th. κταόμαι.

ΚΤΙΖΩ condo, creo; maaken / scheppen. F. κτίσω. A. I. ἐκτίσω. A. I. ἀστ. infin. κτίσαι. A. I. part. κτίσας ἀντὶ οἷ. P. ἐκτίκα. part. pass. ἐκτίσμαι σαι σαι. A. I. ἐκτίσθην.

Κτίσις εἰως ἢ creatio: creatura, res conditæ, magistratus, homo cujuscunque ordinis & nationis, orbis conditus, structura; schepping / creatuur / schepsel / ordening / allerlei menschen / het geschaapene rond / *Marc. 16: 15.* maaksel. th. idem.

Κτίσμα τὸ τὸ creatura; schepsel. 1 *Tim. 4: 4.* th. idem.

Κτίστης ἢ ὁ creator; Schepper. 1 *Pet. 4: 19.* th. idem.

Κυβεία εἰς ἢ lusus aleæ: item astutia; waag-spel; bedziegerij.

- gerp. Th. κύβητος & ὁ tessera. κύβητος alea lufito.
 Κυβέρνησις εως ἢ gubernatio; regeering. Th. κυβερνάω ᾧ
 gubernō. propriè, rego navem, ab Hebraeis קִיָּבַר
 Κυβερνήτης & ὁ gubernator, nauclerus; stierman. th. idem.
 Κυκλόθεν adv. cum Genit. in circuitu; rontom. Apoc. 4:3.
 th. κύκλος.
 ΚΥΨΛΟΣ & ὁ circulus; cirkel / ring / omgang. in
 N. T. legitur tantum Dativus κύκλω (pro ἐν κύκλω) in cir-
 cuitu; rontom / Luc. 9: 12. εἰς τὰς κύκλω κώμας, pro εἰς
 τὰς κώμας τὰς ἐν κύκλω ἔστας in circumjacentes seu finiti-
 mos vicos.
 Κυκλώω ᾧ cingo, circumdo; omringen / omcingelen.
 F. ᾠσω. P. κεκύκλωκα. a. i. ἐκύκλωσα. a. i. pass. ἐκυκλώθην
 ης η. th. idem.
 ΚΥΛΙΩ volvo; wentelen / rollen. Marc. 9: 20. F. ἴσω.
 P. κεκύλικα. a. i. ἐκύλισα. praes. pass. κυλίσμα. imperf. pass.
 ἐκυλίσμην & εἶλο. praet. pass. κεκύλισμα. unde est
 Κύλισμα τὸ τὸ volutabrum; wenteling. 2 Pet. 2: 22.
 th. idem.
 ΚΥΛΛΟΣ ἢ ὄν mancus, mutilus a um; lam / verminkt.
 ΚΥΜΑ τὸ τὸ fluctus, unda; baare / golve. Act. 27:
 41. dicitur κύμα pro κύκημα, à κυκάω misceo liquores.
 Κύμβαλον & τὸ cymbalum; schelle / cymbale. 1 Cor. 13: 1.
 th. κύμβητος & ὁ cavus recessus.
 ΚΥΜΙΝΟΝ & τὸ cuminum nomen herba; komijn.
 Κυνάριον & τὸ catellus; hondken. Matt. 15: 26. dimi-
 nutivum à Th. κύων κυνός ὁ ἢ canis.
 ΚΥΨΩ incurvo me, scil. ut videam. verbum hoc refer-
 tur ad visum, uti composita ejus demonstrant; neder-
 bukken om te zien. F. ψω. a. i. act. ἐκυψα. a. i. part. act.
 κύψας ανητος ὁ.
 Κυρία as ἢ domina; vrouwe. th. κύρητος ἢ τὸ autoritas.
 Κυριακός ἢ ὄν dominicus a um; Des heeren. th. idem.
 Κυριόω dominor; heerschen / heerschappij voeren.
 cum Genit. F. ᾠσω. a. i. ἐκυρίδωσα. praet. act. κεκυρίδωκα.
 th. idem.

- Κύριος ὁ dominus; **Heere**. *Matt.* 18: 31. th. idem.
In N. T. nomen DEΙ ΠΙΤ' redditur ΚΥ'ΡΙΟΣ DOMINUS.
in primis sic nominatur D. N. JESUS, qui sanguine suo nos
redemit.
- Κυριότης η̄ ὁ dominatio; **heerschapp**. th. idem.
 Κυρώ ὦ sancio; **bevestigen**. F. ὠσω. a. 1. ἐκύρωσα. P. κεκύρωκα. praet. pass. κεκύρωμαι. *Gal.* 3: 15. th. idem.
- ΚΥ'ΩΝ canis; **hond**. *Genit.* κυνός ὁ ἢ pl. item, *imprudentes doctores Phil.* 3: 1. item, *scortatores Deut.* 23: 18.
- ΚΩ'ΛΟΝ ὁ τὸ membrum, corpus; **lid / lichaam**.
- ΚΩ'ΛΥΩ prohibeo, arceo, inhibeo; **verhinderen / beletten / verbieden / weeren**. F. ὠσω. P. κεκώλυκα. a. 1. aēt. ἐκώλυσα. a. 1. inf. κωλύσας. praes. pass. κωλύομαι prohibeor. a. 1. pass. ἐκωλύθην.
- ΚΩ'ΜΗ η̄ ὁ vicus, pagus; **blek / doorp**. κῶμαι ὡν αἱ pagi; **blekken / doorpen**. *Luc.* 9: 12.
- Κωμόπολις ἡ ὁ oppidulum; **doorp-steede**, th. idem Ἔ πόλις.
- ΚΩ'ΜΟΣ ὁ comessatio; **hasserp**. *Rom.* 13: 13. hinc κωμάζω comessor.
- ΚΩ'ΝΩΨ ὠπ ὁ ἢ culex; **mugge**. *Matt.* 23: 24. ex κῶν ὠψ turbo Ἔ ὠψ, quia facies culicis in acutum exit.
- ΚΩΦΟΣ ἡ ὁ mutus a um: **surdus; stom: doof**.

Λ Α.

- ΛΑΓΧΑ'ΝΩ fortior, forte accipio; **looten / ver- krijgen / te loote vallen**. cum *Genit.* Ἔ *Accus.* item seq. ὡς cum *Genit.* a. 2. ἔλαχον. a. 2. subj. λάχω η̄ ἡ ὠψ. a. 2. part. λαχῶν ὄντι ὁ. praet. med. λέλογχα.
- Λάθω adverb. clam, latenter; **heimelijk**. *Matt.* 1: 19. Th. λάθω, *Doricè λάθω latoo*.
- ΛΑΙ'ΛΑΨ λαίλαπ ὁ ἢ turbo; **genus venti procellosi; storm / dorp-windt**. ex λίαν valde Ἔ λάπλω more canum lambendo bibo. item plenis me proluo poculis, me mero ingurgito. item evacuo, exinanio.
- Λακίω ὦ Αἴ. 1: 18, vide λακίω, v. *Dunkel ad Act. 1: 18.*

Λακί-

Λακλίζω calcitro; de versenen slaan. Αβ. 9: 5. F. ίσω. P. λελάκρικα. p. r. a. s. s. λακλίζομαι calcibus petor, verberor. Th. λάξ calce seu calcibus. Adv.

Λ Α Δ Ε' Ω loquor; spreekken / seggen / verkondigen / aanspreekken / uyt-spreekken. F. ήσω. P. λελάληκα. a. 1. aβ. έλάλησα. a. 1. subj. aβ. λαλήσω. p. r. a. s. s. λαλέομαι εμαυ dicor. p. r. a. t. p. a. s. s. λελάλημαι. a. 1. p. a. s. s. έλαλήθω. fut. 1. p. a. s. s. λαληθήσομαι.

Λαλιά ἄς ή loquela, ipsa pronuntiatio; spzake / het seggen. Marc. 14: 70. th. idem.

Λαμά adv. interrogandi. Hebr. לָמָּה vertitur Græcè ἵναί,
 Latinè quare? Belg. waarom? Matt. 27: 46.

Λ Α Μ Β Α' Ν Ω accipio, capio, consequor, convinco, damno; neemen / aan-neemen / krijgen / haalen / ontfangen / vangen / bevangen / verkrijgen / overwinnen. F. λήψομαι. P. λέληθα Ὡ Atticè είληθα. a. 2. aβ. έλαβον (ab obsoleto verbo λήθω.) a. 2. imperat. λάβε (Atticè λαβε,) 2. pl. λάθετε. a. 2. opt. λάβοιμι οἱς οἱ. a. 2. subj. λάβω ης η. a. 2. infin. λαβεῖν. a. 2. part. λαβών ὄντ' ὁ.

Λαμπάς ἄδ' ή lampas, fax; lampe / fakkel / licht. Th. λάμπω luceo.

Λαμπρός ἄ ὄν splendidus a um; blinkende / sierlijk / heerlijk / klaar. Apoc. 19: 8. th. idem. Συκενδ' αβ. 10: 30

Λαμπρότης η' ή splendor; glants. Αβ. 26: 13. th. 1.

Λαμπρῶς adv. splendidè; prachtig / heerlijk. th. idem.

Λ Α' Μ Π Ω splendo, fulgeo; schijnen / blinken. F. λάμψω. a. 1. έλαμψα. a. 1. imper. λάμψοι άτω. a. 1. inf. λάμψαι.

Λανθάνω Ὡ Λ Η' Θ Ω (Doricè λάθω) lateo; verhoogen / (onbekent/onweetende) zijn. F. λήσω. P. λέληκα. p. r. a. t. p. a. s. s. λέλησομαι. a. 2. aβ. έλαθον. p. r. a. t. med. λέληθα. th. λήθω.

Λαξδύρος ή ὄν in saxo incisus a um; in een rotze gebouwen. ἄ verbo λαξδύω lapidem polio. item in saxo incido. ex λάς λαός lapis, Ὡ Th. ξέω vel ξύω sculpo.

Λ Α Q Σ Ὡ ὀ Atticè λείψ ἄ ὀ populus; volk. Luc. 21: 38.

Λ Α' Ρ Υ Γ Ξ λάρυγξ ὁ guttur, gula; keele. Rom. 3: 13.
 Λαλομέω ὤ excindo, excido; houwen / upthouwen.
cum Accus. Fut. ἤσω. α. 1. αἶ. ἐλαλόμηνσα. P. λελαλόμηνσα.
 praet. pass. λελαλόμηνται. praet. part. pass. λελαλομένης ἢ ον.
derivatur à nomine λαλόμην ὁ lapicida, quod est ex λᾶς
 λαός ὁ lapis, ὅ τόν τμήμα frustum abscissum, ex praet. med.
 τέτομα, à verbo Th. τέμωνω scindo, seco.

Λαλρεία ας ἡ cultus; Gods-dienst / dienst. Rom. 9: 4.
 Th. λάτρεις εἶ, ὁ, ἡ, servus.

Λαλρεύω servio; dienen / den dienst pleegen. *cum Dat.*
 F. ἴσω. P. λελάτρευσα. α. 1. αἶ. ἐλάτρευσα. Λάτρεον ὁ
 mercus. Th. idem.

Λάχανον ὁ ὄλος; moeskruydt. Luc. 11: 42. τὰ λάχανα
 olera. à Th. λαχαίνω fodio. q. λίαν χαίνω valde hisco.

Λεγεών ὤν ὁ legio ὄνις. g. f. legio / legioen. Gr. τάγμα.
 Matt. 26: 53. Th. latin.

Λ Ε' Γ Ω dico, lego, loquor; seggen / noemen / heeten /
 spreekken. F. λέξω. P. λέλεχα. α. 1. ἔλεξα. α. 2. ἔλεγον. praes.
 pass. λέγομαι dicor. praet. med. λέλογα.

Λεῖμμα τὸ τὸ reservatio, reliquiae; overblijffel. idem
 quod λείψανον ὁ τὸ, in pl. τὰ λείψανα reliquia. Th. λείπω.

Λ Ε Ι' Ο Σ εἶα εἶον levis, non asper, glaber. item planus a
 um; vlak / glad / effen. Luc. 3: 5.

Λ Ε Ι' Π Ω desum, linquo; ontbreeken / laaten / verlaa-
 ten. F. λείψω. P. λέλειφα. praes. pass. λείπομαι destitutor;
 gebrek hebben. *cum Gen.* praet. pass. λέλειμμα.

Λειτεργέω ὤ ministro; dienen. Act. 13: 2. F. ἤσω. P. λε-
 λειτέργηκα. α. 1. ἐλειτέργησα. α. 1. infin. λειτεργήσασθαι. ex λήι-
 τὸ pro λείος publicus, ὅ Th. ἔργον opus.

Λειτεργία ας ἡ ministerium publicum; dienst / bediening.
 Phil. 2: 30. Th. idem.

Λειτεργικός ἡ ὄν ministratorius a um; gediensstig. Th. idem.

Λειτεργός ὁ ὁ (pro ληιτεργός ὅ hoc pro ληιτοεργός) minister
 publicus; openbaar dienaar / bedienaar. Th. idem.

Λένιον ὁ τὸ linteum; linnen-doeck. Joh. 13: 5. Th. latin.
 Graecè ὀδόνιον ὁ τὸ. item σινδῶν ὄν ὁ.

Λεπίς ἰδ[⊙] ἡ squama; schelle. *Act.* 9: 18. Th. λείπω. F. ψω decortico. item desquamo.

Λέπρω ας ἡ lepra, vitiligo; melaatshepdt. th. λεπρός.

ΛΕΠΡΟΣ ἁ ὄν leprosus a um; melaatsch. *Marc.* 14: 3. ἁ λείπ[⊙] ε[⊙] τὸ cortex, liber: item squama. Hinc λεπρός q. λεπηρός, cujus cutis in scabras quasdam squamulas resolvitur. ἁ λείπω decortico.

Λεπλὸν ἔ τὸ numulus; penninkshen. *Marc.* 12: 42. th. λεπλός.

ΛΕΠΤΟΣ ἡ ὄν tenuis e; dun / spu / subtiyl.

Λευίτης ἔ ὁ Levita; Lebvt. *Luc.* 10: 32. th. Πηλ. vide in nominibus propriis Λεῖ.

Λευιτικός Leviticus; Levitisch. *Heb.* 7. 11. th. idem.

Λευκαίνω dealbo; wit maaken. *Marc.* 9: 3. F. λευκαίνω. a. 1. ἐλευκῶνα. a. 1. *act.* infin. λευκῶνα. th. λευκός.

ΛΕΥΚΟΣ ἡ ὄν albus a um; wit. *Marc.* 9: 3.

ΛΕΨΩ ὄν ὁ leo; leeuw. *Heb.* 11: 33.

Λήθη ης ἡ oblivio; het vergeeten. *2 Pet.* 1: 9. th. λήθω lateo.

ΛΗΚΕΨΩ ὦ vel Doricè λακίω ὦ crepo, sono, confringor; kraaken / rupschen / met gedruys van een scheuts ten / op-bersten. F. ἤσω. a. 1. *act.* ἐλάκησα ας ε, *Act.* 1: 18. *prat. med.* ἐλάκα. a. 2. *act.* ἐλακον ες ε. *Duiker ad Act. v. d.*

ΛΗΝΟΣ ἔ ἡ torcular, lacus torcularis; wyn-persbak. *Apoc.* 14: 20.

ΛΗΡΟΣ ἔ ὁ deliramentum; pdel geklap. *Luc.* 24: 11. pl. λήρηων οἱ nugæ, ineptia, trica.

Ληστής ἔ ὁ pro ληστής ἔ ὁ, latro in terra; Moordenaar op het land. *Luc.* 10: 30. (pirata πειρατής ἔ ὁ latro in mari.) Th. λεία ας ἡ ἔ poëticè λήνη ης ἡ præda. Hinc ληίζω prædor; rooben. F. ἴσω. P. λελήικα. *prat. pass.* λελήισμα. in 3. *singul.* λελήισα, hinc est ληστής ἔ ὁ ἔ per synæresin ληστής ἔ ὁ.

Λήψις εως ἡ acceptum, acceptio; den ontfang. Th. λαμβάνω.

ΛΙΑΝ valdè; seer / grootelijks, adv.

ΛΙΒΑ.

ΛΙΨΑΝΟΣ & ὁ thus; wierook. Hebr. **קנב** à candore.

Λιδανωλὸν ἔ τὸ thuribulum; wierook-vat. th. idem.

ΛιδερίνⓄ ἴνα ὁ Libertinus; Libertyn. Αἴ. 6: 9. nomen sc̄ila, ab Ægyptiaca voce lubrátenu.

Λιδάσω λάπιδο; steenigen. cum Acc. F. άσω. α. ι. αἴ. ἐλίθα-
σα. α. ι. subj. αἴ. λιθάσω ἢς ἢ ωσιν. α. ι. infin. λιθάσῃ. part.
α. ι. αἴ. λιθάσας ανηⓄ ὁ. praet. αἴ. λελίθακα. praet. pass. λε-
λίθασμαι. α. ι. pass. ἐλίθασθῶ. α. ι. pass. subj. λιθασθῶ ἢς ἢ
lapider. th. λίθⓄ.

ΛίδινⓄ η ὄν lapideus a um; van steenen. th. idem.

Λιθοβολέω ὦ (q. d. λίθοις βάλλω lapidibus ferio) lapido; steen-
nigen. cum Accus. imperf. ἐλιθοβόλεον εν. fut. ἦσω. α. ι.
ἐλιθοβόλησα. α. ι. infin. λιθοβολήσῃ. part. α. ι. λιθοβολή-
σας ανηⓄ ὁ. P. λελιθοβόληκα. praet. pass. λιθοβολήσομαι ἔμαι
lapidor, lapidibus obruor. fut. ι. pass. λιθοβολήσομαι. th.
βάλλω.

ΛΙΘΟΣ & ὁ ἢ lapis, saxum; steen / gesteente. Marc. 5: 5.

ΛιδόστρωλⓄ & ὁ ἢ lapidibus stratus; met steenen gepa-
veert. ex λίθος ἔ στρωλός stratus, à στρώννυμι. th. σφοδρῶ
sterno. N. in Act. aut. 9: 36.

Λικμάω ὦ ventilo, dissipo; wannen / vermogenselen. F.
ἦσω. P. λελίκμηκα. Th. λικμὸς ἔ ὁ ventilabrum, vannus.

ΛΙΜΗΝ ἐνⓄ ὁ portus; haave. q. d. λίαν ῥῆσιν scilicet
τὸ ὕδωρ, quòd aqua ibi sint quietiores.

ΛΙΜΝΗ ἢς ἢ stagnum, palus. item lacus; poel: meer.

ΛΙΜΟΣ ἔ ὁ fames; honger / hongers-noodt.

ΛΙΝΟΝ & τὸ linum; vlas / linnenwaat. λίνεος ἔς, λινέη
ἢ, λίνεον ἔν lineus a um, Levit. 6: 10.

Λιπαρὸς ἔ ὄν pinguis, obesus; vet / lekker. Th. λίπος
εὖς τὸ pinguedo. ἀλιπὴς εὖς ὁ ἢ macilentus.

ΛΙΤΡΑ ας ἢ libra; pondt. mutato τ in β. ponderis
nomen, continens duodecim asses.

Λιψ λίθος ὁ petra: est ἔ nomen venti; steen-rotze: ook
zuid-westen. Αἴ. 27: 12. Th. λείβω libo, stillo.

Λογία ας ἢ collecta; versameling. th. λέγω.

Λογίζομαι proprie ratiocinor. item colligo, statuo, cogito; reekenen / toe-reekenen / overleggen / besluyten / daar booz houden / achten / bedenken / denken. imperf. ἐλογίζομαι & εἶο. F. ἴσομαι. prat. pass. λελόγισμαι. a. i. pass. ἐλογίσθην. fut. i. pass. λογιθήσομαι. a. i. med. ἐλογισάμην ω αἶο. a. i. subj. med. λογίσωμαι η ηἶμαι. a. i. infin. med. λογίσασθαι. th. idem.

Λογικός ἢ ὄν rationalis e; reedelijk. Rom. 12: 1. th. idem.

Λόγιον & τὸ responsum divinum, eloquium; woord /

Godts-spraak. 1 Pet. 4: 11. τὰ λόγια eloquia. th. i.

Λόγιος & ὁ ἢ disertus, facundus, eloquens; wel-sprekende

de. Act. 18: 24. th. idem.

Λογισμὸς ἢ ὁ ratiocinatio, cogitatio; overlegging / ge-

dachte. Rom. 2: 15. th. idem.

Λογομαχέω ὦ de verbis pugno; woorden-strijt voeren.

F. ἤσω. P. λελογομάχηκα. ex λόγος verbum & μάχη ης ἢ

pugna. th. λέγω & μάχομαι bellum gero.

Λογομαχία ας ἢ verborum pugna; woorden-strijt. 1 Tim.

6: 4. ἂ λογομάχος & ὁ, qui contentione verborum delectatur,

qui verbis pugnat. th. idem.

Λόγος & ὁ proprie verbum ῥῆμα, ratio, iussum, res, per

Hebraismum, negotium, dicendi facultas, respectus, ^{Duiker} ^{ad acton.}

causa, rumor; woord / reeden / wpsfe / rekening / re-

kenschap / bevel / saake / oozsaak / geruchte. th. ^{10: 29.}

λέγω. ^{Duiker in Act: 6: 11.}

Λόγχη ης ἢ lancea, fors; lancie / speere / lot. Th. λαγ-

χάνω assequor, sortior.

Λοιδόρέω ὦ convicior; schelden. 1 Pet. 2: 23. cum Accus.

F. ἤσω. P. λελοιδόρηκα. th. λοιδόρος.

Λοιδορεία ας ἢ convicium; lastering / schelden. th. idem.

ΛΟΙΔΟΡΟΣ & ὁ conviciator, malédicus; lasteraar.

ΛΟΙΜΟΣ ἢ ὁ pestis, contagium; pestilentie / peste.

Luc. 21: 11.

Λοιπὸς ἢ ὄν reliquus a um; ander / overig. τὸ λοιπὸν quod

superest; boozts / bozder. λοιπὸν alióquin, 1 Cor. 1: 16.

ἢ λοιπὸν de cætero; bozders. Gal. 6: 17. in pl. num. λοι-

ποί

- ποὶ αὐτῶν ceteri, cetera, cetera. Th. λείπω.
 Ἀβλῆρον ἔστι τὸ ipsa aqua quā nos abluimus: balneum, lavā-
 crum; **het waater / daar men sich mede wascht: het**
badt. accentum habet in fine ad differentiam vocis λῆτρον
 ἔστι τὸ aqua sordida, in qua aliquis se lavit; **het vuyl waa-**
ter / daar in men sich gewasschen heeft. λῆτρον ὠν
 ὁ locus lotioni destinatus; **badt / badtstoobe.** th. λῆω.
 Λ Ο Υ' Ω lavo; **wasschen.** F. λῆσω. P. λέλθω. a. i. a. ἔλθω.
 a. i. part. a. ἔλθων. ὁ. praet. part. pass. λελθῶν.
 η. ον. a. i. med. ἐλθῶμεν ὠ αλο. a. i. part. med. λελθῶμεν.
 η. ον.
 Λ Υ' Κ Ο Σ ἔστι ὁ lupus; **wolf.** Luc. 10: 3. λύκαινα ἡ ἡλυρα.
 Λυμαίνω vasto; **verwoesten.** F. λυμανῶ. praes. med. λυμαί-
 νομαι vasto. F. λυμανῶμαι. a. i. med. ἐλυμηνάμεν ὠ αλο, cum
 Accus. Th. λύμη ἡ ἡ exitium.
 Λυπέω ὠ tristem reddo, mœrorem alicui affero; **bedroef-**
ben. F. λυπήσω. a. i. a. ἔλυπησα. praet. a. ἔλυπηκα.
 praes. pass. λυπέομαι ἔμαι tristitia afficior, contristor.
 a. i. pass. ἐλυπήθην ἡ ἡ. a. i. subj. pass. λυπηθῶ ἡ ἡ. a. i.
 inf. pass. λυπηθῶμαι. a. i. part. pass. λυπηθεὶς ἐνθῶ. th. λύπη.
 Λ Υ' Π Η ἡ ἡ tristitia, mœror; **droef herd.** 1 Pet. 2: 19.
 Λύσις εἰς ἡ dissolutio; **ontbinding.** 1 Cor. 7: 27. th. λύω.
 Λυσιτελέω profum, utilis sum; **nuttig zijn.** Luc. 17: 2.
 cum Dat. th. λύω solvo ἔ τέλω τετέλιγα.
 Λύτρον ἔστι τὸ pretium redemptionis, seu pretium, quod pro
 redimendo captivo datur; **rantsoen.** Th. λύω solvo.
 Λυτρόω ὠ redimo; **verlossen.** F. ὠσω. P. λελύτρωκα. praes.
 med. λυτρόομαι ἔμαι redimo. praet. pass. λελύτρωμαι
 ται. a. i. pass. ἐλυτρώθην ἡ ἡ. a. i. med. ἐλυτρώσαμεν ὠ αλο.
 in subj. λυτρώσομαι ἡ ἡται. th. idem.
 Λύτρωσις εἰς ἡ redemptio; **verlossing.** Luc. 2: 38. th. idem.
 Λυτρωτής ἔστι ὁ redemptor; **verlosser.** Act. 7: 35. th. idem.
 Λυχνία αἰς ἡ candelabrum; **kandelaar.** Luc. 11: 33. ex λύω
 ἔ νύξ nox, unde νύχτω tenebra. th. λύχνη.
 Λ Υ' Χ Ν Ο Σ ἔστι ὁ lucerna; **keerse / licht.** Luc. 15: 8.
 Λ Υ' Ω solvo; **ontbinden / los maaken / opbreeken /**
verbreeken / los laten. imperf. ἔλυον εἰς ε. F. λύσω. P.
 λέλυ-

λέλυκα. α.ι. ἔλυσα. α.ι. subj. λύσω ης η. α.ι. infin. λύσασθαι
 praes. pass. λύομαι solvor. imperf. ἐλύομην & εἶλο. praet. pass.
 λέλυμαι. α.ι. pass. ἐλύθην ης η. fut. i. pass. λυθήσομαι.

M A.

- M**Αγεία ας ἡ ars magica; tooverp, th. μάγῃ.
 Μαγείω artem magicam exerceo, sum magus; to-
 overp pleegen. F. δύνω. P. μεμάγδικα. th. idem.
- ΜΑΓΟΣ** & ὁ magus, sapiens, praestigiator; wyse
 in allerley weetenschappen by de Persen en Meeden, Toos-
 veraar.
- Μαθηδύω** doceo, facio discipulum; onderwysen / een
 discipel maaiken. cum Accus. Matth. 28: 19. sum di-
 scipulus, cum Dat. een discipel zijn. Matth. 27: 57. F.
 δύνω. P. μεμαθήδικα. α.ι. ἐμαθήδυστα. α.ι. part. pass. μα-
 θηδύθεις ἐντῷ ὁ. th. μαθηδύω disco.
- Μαθητής** ὁ discipulus; discipel. Marc. 10: 24. th. idem.
- Μαθήτρια** ας ἡ discipula; discipelin. Act. 9: 36. th. idem.
- ΜΑΙΝΟΜΑΙ** insanio, furo; uytstinnig zijn / raafen.
 F. μανῆμαι. praet. med. μέμηνα, Sap. 14: 28.
- Μακαρίζω**, beatum praedico; zalig spreekken / geluk-
 zalig houden. F. μακαρίζω, vel Atticè μακαριῶ. P. με-
 μακάρικα. praet. pass. μεμακάρισται. th. μακάριος ὁ, o. g. fa-
 lix, beatus a um.
- Μακάριος** α ον beatus a um; zalig / gelukkig / geluk-
 salig. comp. μακαριώτερος α ον. 1 Cor. 7: 40. Pro μακα-
 ριώτερον legitur Act. 20: 35. μακάριον μάλλον. Th. idem.
- Μακαρισμός** ὁ beatitudinis declaratio; gelukachtig / za-
 lig-spreekking / zalig-making. Rom. 4: 6, 9. th. idem.
- Μάκελλον** & τὸ macellum; vleesch-huys. 1 Cor. 10: 25.
 Th. Latin. Graecè. κρεωπώλιον & τὸ.
- Μακρὰν** adv. longè, procul; verre. Th. μήκῃ εὐς τὸ
 (Doricè μάκος) longitudo. Marc. 12: 34.
- Μακρόθεν** adv. éminus, procul; van verre. Marc. 8: 3.
 ἀπὸ μακρόθεν idem. Marc. 14: 54. th. idem.
- Μακροθυμέω** ὡ ἰram differo, leni sum animo, patienter
 P fero;

fero; lankmoedig zijn / lankmoedig verdoagen.
F. ήσω. P. μεμακροθύμηκα. a. 1. aēt. έμακροθύμησα. a. 1. im-
perat. aēt. μακροθύμησον. th. θυμός & ό, animus, mens,
& μακρός longus. à μήκ@.

Μακροθυμία ας ή lenitas; lankmoedigheid. à μακροθυμος
& ό ή longanimis; lankmoedig. Hebr. מִנְּפִי נֶרְךָ
longus irarum. Sic dictus quasi μακρύνων τ' θυμόν, diffe-
rens iram. th. idem.

Μακροθύμως adv. patienter; lankmoedelijk. th. idem.

Μακρός α' όν longinquus a um; verre gelegen / lang.
μακρά pl. n. accipitur adverbialiter. Th. μήκ@ ε@ τ@
(Doricè μάκ@) longitudo.

Μακροχρόνι@ & ό ή longævus a; lang-leevig. ex μακρός
longus, & Th. χρόνος tempus.

Μαλακία ας ή propriè mollities, languor corporis; sacht-
heidt / quaale. Matth. 4: 23. item idem quod χίτλα ης ή
pica, sive stomachi ignavia. th. μαλάσσω vel τλω mollio.
F. ξω.

Μαλακός ή όν mollis e; sacht / ontuchtig. 1 Cor. 6: 9.
Th. idem.

ΜΑ' ΛΑ valdè; seer. adv.

Μάλιστα maximè; meest / allermeest / insonderheidt /
voornaamelijk. Superlat. Aēt. 26: 3. th. idem.

Μᾶλλον magis; meer / liever / veel meer. Compar. Matth.
10: 25. th. idem.

ΜΑ' ΜΜΑ & μάμη ης ή avia; groot-moeder. κατ'
ονομασιοποιίαν à voce infantum sic dicta. 2 Tim. 1: 5.

Μαμμωνᾶς α' ό mammona; Mammon / rijkdom / winst /
schatten. vox Syr. ܡܡܘܢܐ Luc. 16: 13. Latine

diceretur substantia, bona loco Dei habita. οοκ μαμωνᾶς.

ΜΑΝΘΑ' ΝΩ disco, intelligo; leeren / bericht zijn /
sich laten leeren / verstaan. F. μαθήσομαι. a. 2. έμαθον.
imperat. μάθε έτω. 2. pl. μάθετε. part. a. 2. μαθών όντος ό.
praet. aēt. μεμάθηκα.

Μανία

Μανία ας ἡ infania, furor; raserp. *Αἴ.* 26: 24. th. μανί-
τομαῖ infanio,

Μάννα τὸ ἀκλίβον, manna; **Manna.** vox Hebr. מַן, R. מַן.

q. d. *cibus paratus, scil. sine labore, Heb. 9: 4.*

Μανιδύομαῖ vaticinor, aúguror; waarzeggen. F. μανιδύ-
σομαῖ. a. i. med. ἐμανιδυσάμην ω αλο. th. μάνις ἕως ὁ ha-
riolus.

ΜΑΡΑΪΝΩ flaccidum reddo, marcessere facio; doen
(berwelkeren / of) verrotten. F. μαραινῶ. pres. pass.
μαραίνομαῖ marcesco, flaccesco, contabesco; ver-
welkeren. a. i. pass. ἐμαραίνθην ης η. fut. i. pass. μαραινή-
σομαῖ.

Μαργὰν ἀθὰ hac sunt Syriaca **ܡܪܓܢ** Hebr. מרגלית

מרגלית. Suidas vertit ὁ κύριος ἦλθε, pro ἐλδύσεται, DO-

MINUS veniet ad iudicium; **Maranatha / onse**
Heere komt. Est formula anathematis.

Μαργαρίτης & ὁ scil. λίθος lapis. *Matth. 7: 6.* margarita;
peerle. masc. Ἡ μαργαρίτις ἡ fæm. th. μάργαρον & τὸ ὑνιο.

Μάρμαρον & τὸ marmor; marmer-steen. *Apos. 18: 12.* th.
μαρμαίρω resplendo.

ΜΑΡΤΥΡ & ὁ testis; getupge. μάρτυς ὁ idem. unde est
Dat. pl. μάρτυσι.

Μαρτυρέω ὦ testor; getuppen/betuppen/ getupge zijn/
getuppenis geeven. imperf. ἐμαρτύρομαι εν. F. ἦσω. P. *ad ait*
μεμαρτύρηκα. a. i. aἴτ. ἐμαρτύρησα. pres. pass. μαρτυρέομαῖ
ἔμαῖ testibus comprobator, testimonium obtineo; *10: 43.*
getuppenis (hebben / of) bekoomen. pres. pass. μεμαρτύ-
ρημαῖ. th. idem.

Μαρτυρία ας ἡ testimonium; getuppenis. th. idem.

Μαρτύριον & τὸ testimonium; getuppenis. th. idem.

Μαρτύρομαῖ testor, obtestor; betuppen. *Eph. 4: 17.* th. i.

Μάρτυς ὁ testis; getupge. *Αἴ.* 10: 41. th. μάρτυρ.

ΜΑΣΣΑΪΟΜΑΙ ὦμαῖ mando, manduco; kauwen.
imperf. ἐμασσοίμην ὠμην. 3. pl. ἄοντε ὄντε.

Μασίγῶω ὡ flagello; geesselen. Heb. 12:6. F. ὠσω. P. με-
μασίγωκα. a. i. ἐμασίγωσα. th. μάσιξ.

Μασίζω flagello; geesselen. F. ξω. P. μεμάσιχα. th. idem.

ΜΑΨΤΙΞ μάσιγῶ ἢ flagrum, scútica, flagellum; gees-
sel/roede. Heb. 11:36.

Μασὸς ἔ ὁ q. d. μεσὸς ἔ γάλακτιῶ mamma; bofst / mam-
me. in pl. num. μασοὶ ubera, proprie de muliere. de viro
tamen Apoc. 1:13. th. μασὸς ἔ ὁ mamma.

Μαλασιολογία ας ἢ vaniloquentia; pdel-spreekking. 1 Tim.
1:6. th. μάτην frustra. ἔ λέγω

Μαλασιολόγῶ ἔ ὁ vaniloquus; pdel-spreeker. Tit. 1:10.
ex μάταιῶ vanus ἔ λόγῶ sermo. th. idem.

Μάταιῶ αία αιον ἔ μάταιῶ ἔ ὁ ἢ Tit. 3:9. vanus a um;
pdel / te vergeefs. th. μάτην

Μαλασιότης ηῖ ἢ vanitas; pdelhepd. Rom. 8:20. th. idem.

Μαλασιῶω ὠ vanum reddo; verpdelen. F. ὠσω. P. μεμαλασιώ-
κα. pass. μαλασιόομαι ἔμαι vaporis fio. a. i. pass. ἐμαλασιώ-
σω. Rom. 1:21. th. idem.

ΜΑΨΤΗΝ adv. frustra, incassum; te vergeefs. Marc. 7:7.

Μάχαιρα ας ἢ gladius, sica, culter; sweerd / poignaat/
mes. Act. 16:27. th. μάχομαι pugno.

Μάχη ης ἢ pugna, contentio, altercatio; strijd / twist/
vechterp. 2 Tim. 2:23. th. idem.

ΜΑΨΟΜΑΙ pugno, rixor, litigo; bechten / strijden /
twisten. (λογομαχέω) imperf. ἐμαχόμενυ ἔ ετο. F. μαχήσο-
μαι ἔ μαχέσομαι. P. μεμάχημαι. a. i. med. ἐμαχεσάμενυ ὠ
αλο.

Μεγαλαυχέω ὠ magnificè me effero, jactito me; groote
dingen roemen / sich grootelyk verheffen / den
hals opsteeken / gelijk de Perden. ab adj. μεγαλαυχῆς
ἔ ὁ ἢ ostentator, trix. ex μεγάλα magna ἔ Th. αὐχέω
glorior. Aliis videtur metaph. desumpta ab equo, qui effert
cervicem, ab αὐχὴν ἔ ὁ cervix.

Μεγαλειότης ηῖ ἢ magnificus; heerlijk. μεγαλεῖα εἶων τὰ ma-
αυχέων. gnifica; groote dingen. Luc. 1:49. th. μέγας.
2:11. Μεγαλειότης ηῖ ἢ majestas, magnifica Dei virtus; Ma-
jesteyt

jesteyt / uitneemende macht / groot-dadigheyd. th. i.
 Μεγαλοπρεπής ἐστὶ ὁ ἢ magnificus a ; hoog-weerdig. comp.
 ex μέγας μεγάλη magnus, ὅ Th. πρέπω convenio. q. d. ma-
 gnum decens.

Μεγαλύνω prædico, verbis extollo, produco, magnifice *Duker*
 effero, extollo, magnifico; groot maaken / seer *ad Act*
 looben en puyfen / vergrooten. imperf. ἐμεγάλυνον ες ε. 5:13
 F. μεγαλυνῶ. a. i. ἐμεγάλυνα. præt. αἶ. μεμεγάλυκα. præt.
 pass. μεμεγάλυμαι. a. i. pass. ἐμεγαλύνθω. fut. i. pass. με-
 γαλυνθήσομαι. th. μέγας.

Μεγάλως magnopere; grootelijks. Phil. 4: 10. adv. th. i.

Μεγαλωσύνη ης ἢ majestas; Majestept. Heb. 1: 3. th. idem.

ΜΕΓΑΛΟΝ μέγας magnus a um; groot. Luc. 1: 42.

οἱ μεγάλοι magnates; de grooten.

Μέγεθος ἐστὶ τὸ magnitudo; grootheyd. Eph. 1: 19. th. i.

Μεγιστὰν ἄνθρωπων ὁ magnas átis; een groote. μεγαίστηνες ὧν οἱ
 πρόceres. ad verbum, maximates; de groote. Dat. pl.
 τοῖς μεγαίστησι. th. idem.

Μέγιστος ὁ ἢ on maximus a um; grootste. superl. th. idem.

Μεθερμύδω interpretor; oversetten / vertaalen. (ex με-
 τὰ ἔρμύδω vide supra.) F. ἔρμύσω. P. μεθερμύδωκα. præf.
 pass. μεθερμύδομαι. th. ἐρμηνεύς interpretor.

Μέθη ης ἢ ebrietas; vinolentia; Dronkenschap. Th. μέ-
 θυ ὁ τὸ vinum, temétum. μεθύω sum ebrius.

Μεθίστημι μεθιστάνω amoveo, transfero, loco moveo; af-
 setten / af-keeren / oversetten / versetten. F. μελα-
 σήσω. P. μεθίστηκα. a. i. αἶ. μελέστησα. a. i. pass. μελεσάθω.
 th. ἴστημι sto. *Duker ad Act: 13: 22.*

Μεθοδεία ας ἢ fraudulenta ὅ ἢ infidiosa circumventio, infi-
 dia; listige omlepding; laagen-legging achter ie-
 mand's rugge. ἀ μεθοδῶω machinor. F. ἔρμύσω. P. μεθῶδῶκα.
 ὅ hoc ἀ μεθῶδῶω ἢ ἢ via compendiosa. ex μετὰ ὅ Th. ὁδὸς ἢ
 ἢ via. q. d. cum via.

Μεθόρια α ὦν conterminus a um; by-liggende. μεθόριον
 ἢ τὸ confinium. pl. num. μεθόρια ὦν τὰ confinia; landpaa-
 len. ex μετὰ cum, ὅ Th. ὅριον ἢ ὁ terminus.

Μεθύσκω ebrium reddo; **dronken-maaken**. F. ύσω. α.ι. έμέθυσσα. Μεθύσκομαι inebrior; **dronken-wozden**. α.ι. pass. έμεθύσθω. α.ι. subj. pass. μεθυσθῶ ἢς ἢ. fut. i. pass. μεθύσθησομαι. Th. μέθυ τὸ vinum.

Μέθυσο & ὁ ἢ ebrius a; **dronkaart**. 1 Cor. 5: 11. th. i.

Wijn Del. Μεθύω ebrius sum; **dronken (zijn of) wozden**. th. idem.
91: 320. Μείζον adv. magis; **te meer**. Matth. 20: 31. à th. μέγας.
Superlat. μέγιστο & maximus.
Act: 2: 15.

Μειζότερο & ον major; **meerder / grooter**. th. idem.

Μείζων ον & ὁ ἢ major; **grooter/meerder/ meeste**. comparat. ponitur pro superl. 1 Cor. 13: 13. th. idem.

Μέλαν αν & τὸ atramentum; **inkt**. 2 Cor. 3: 3. th. μέλας.

ΜΕ' Λ Α Σ ανα αν niger; **swart**. Apoc. 6: 12.

ΜΕ' Λ Ε Ι verb. imperf. curæ est; **sozgen / bekommert zijn / sich iet aan-trekken / bekommeren / besozgt zijn**. imperf. έμελε curæ erat. pres. imperativi μελέτω. F. μελήσθ. P. α.ε. μεμέληκε. prat. med. μέμηλε.

Μελετάω ᾧ meditor, curo; **bedenken / besozgen**. pres. imperat. μελέταε α. F. ήσω. P. μεμελέτηκα. α.ι. α.ε. έμελέτησα. th. idem.

ΜΕ' Λ Ι μέλι & τὸ mel; **honigh**. Marc. 1: 6.

Μελίωσι & ὁ apiarius; **die met byen om gaat**. Luc. 24: 42. Th. μέλισσα (vel τῆς Atticæ) ἢς ἢ apis.

ΜΕ' Λ Λ Ω futurus sum: **semel cunctor; sullen; eens verzoeben**. Act. 22: 16. imperf. έμελλον. F. μελλήσομαι vel ήσω. part. pres. μέλλον &σα ον. τὰ μέλλοντα futura.

ΜΕ' Λ Ο Σ ε & τὸ membrum; **lidt / lidtmaat**. Rom. 6: 19.

Μεμβράνα ἢς ἢ membrana; **pergament / gemaakt van dunne vellen der beesten**. Th. Latin. est tenuior animalium pellis, quæ, de rasis pilis, chartæ usum præbet. Suidas περιγραμνηνῶ interpretatur.

ΜΕ' Μ Φ Ο Μ Α Ι incuso, vitupero; **berispen / klaagen**. cum Dat. Heb. 8: 8. F. μέμψομαι. prat. pass. μέμεμμαι ψαι (unde est μέμψις εως ἢ reprehensio, Syr. 11: 7.) α.ι. med. έμεμψάμην ω αλο.

Μεμψίμοιρο & ὁ ἢ querulus a; **klaager over zijn staat**. Th.

Th. μέμψις εως ἢ querela, ἔ μοῖρα as ἢ fatum, à th. μέρω divido. Scilicet queruli ἔ non contenti sorte sua, q. cum ipso Deo expostulant, quod est peccatum atrocissimum.

ΜΕΝ quidem; wel / immers / doch, conjunct. discr.

Μένυαζ (ex Th. μὲν ἔ γὰρ enim) enim; want.

Μένδν (ex Th. μὲν ἔ οὖν igitur) imò, verò; dan / doch / maar. Rom. 9: 20.

Μένδνγε imò verò; ja doch / maar doch. Rom. 9: 20. th. i.

Μέντοι conjunctio discr. postponitur, tamen; nochtans / evenwel / doch. ὅμως μὲντοι verumtamen; nochtans. ἔ μὲντοι non tamen; nochtans niet. ἔδεῖς μὲντοι nemo tamen; nochtans niemand. εἰ μὲντοι quod si; indien dan. th. idem.

ΜΕΝΩ maneo, habito, exspecto; blijven / woonen / oberig zijn / wachten. μένειν καθ' ἑαυτὸν habitare seorsim. part. pres. act. μένων (g. n.). imperf. ἔ Aor. 2. ἔμνον ες ε. F. μῆνῶ. P. μεμνήκα. plusq. perf. ἐμεμνήκειν εἰς εἰ ἔ, abj. augmento, 3. pl. plus. perf. μεμνήκεισαν. a. i. ἔμενα as ε. a. i. imperat. μένον ἄτω ατε. a. i. subj. μείνω ης η. a. i. inf. μείναι. part. a. i. μείνας ἄνλος ὀ.

ΜΕΡΙΜΝΑ ης ἢ cura, sollicitudo; zorgbuidigheid / zorg / bekommernis. Luc. 21: 34.

Μερίμνάω ὠ curo, sollicitè & anxie cogito, sollicitus sum; besorgt zijn / sich bekommeren / zorgen / zorgedraagen. F. ἦσα. P. μεμερίμηκα. a. i. act. ἐμερίμησα as ε. a. i. subj. μεμερίμησῶ ης η ητε. th. idem.

Μερίζω partior, divido; deelen / onderscheyden / uytdeelen / toe-deelen. F. ἴσα. P. μεμέρικα. a. i. ἐμέρικα. pres. pass. μερίζομαι divisor, dissideo; verdeelt (zijn of) worden. pres. pass. μεμέρισμαι. a. i. pass. ἐμερίσθω ης η. a. i. part. pass. μερισθεῖς εἶσα. a. i. med. ἐμερισάμην ω ατο. th. μέρω divido.

Μερίς ἰδος ἢ pars, communio; deel / gemeenschap. 2 Cor. 6: 15. th. idem.

Μερισμός ἔ ὀ divisio, distributio; bedeeling / verdeeling. th. idem.

Μεταστής ἔστι ὁ partitor; **scheepds-man**. *Luc. 12: 14. th. i.*

Μέρους εἰς τὸ pars; **deel / stuk**. ἀπὸ μέρους ex parte, quod dantenus; **ten deele**. ἀνὰ μέρος vicissim; **by beurte**. κατὰ μέρος singulatim; **van stuk tot stuk**. *Th. idem.*

Μεσημβρία εἰς ἡ meridies; **middag / Zupden**. q. d. merus vel medius dies, ex μέση dimidia ἔστι Th. ἡμέρα εἰς ἡ dies. μεσημβρινός ἢ ὄν meridianus.

Μεσιτόω proprie, sum mediator. (Nam verba in ἔω expouuntur per sum.) item intervenio, fidejubeo; **middeelaar zijn / daar tusschen koomen**. *F. ἔω. aor. 1. ἐμεσίτωσα. P. μεμεσίτωκα. th. μέσος.*

Μεσίτης ἔστι ὁ mediator, **middelelaar**. *Heb. 8: 6. th. idem.*

Μεσονύχτιον ἔστι τὸ q. d. μέση νύξ, media nox; **midbernacht**. *Marc. 13: 35. th. νύξ.*

ΜΕΣΟΣ ἢ ὄν medius a um; **midden / in het midden**. μέσον ἔστι τὸ substantivè in medietas, dimidium; **de middel / de helft**. ἀνὰ μέσον seq. Genit. per medium, *Marc. 7: 31. inter; dooz het midden / midden in.*

Μεσότοιχος ἔστι τὸ intergerinus paries; **middel-muur**. comp. ex Th. τοῖχος ἔστι ὁ paries ἔστι μέσος intermedius.

Μεσσηνία εἰς τὸ medium caeli; **het midden des hemels**. ἀ μεσσηνέω ὡς sum in medio caeli. ex Th. μέσος medius, ἔστι ἕρανός caelum.

Μεσῶω ὡς sum medius; **in het midden zijn**. *Job. 7: 14. part. pres. μεσῶν ὧν, ὅσα ἔσται, ὅν ἔν medius a um. th. μέσος.*

Μεσσίας ἔστι ὁ Messias, vox Hebraea מָשִׁיחַ, Latine unctus,

Græcè Χριστός; Belg. Messias / gefalfde. R. מָשִׁיחַ.

ΜΕΣΤΟΣ ἢ ὄν plenus, refertus a um; **vol**. cum Genit.

Μεσῶω ὡς repleo, refertio; **verbullen / vullen**. *F. ὠσῶ. P. μεμέσωκα. pres. pass. Μεσόμεν ἡμεν plenus sum, impleor; vol zijn / verbult worden. pres. pass. μεμέσωμαι. pres. part. pass. μεμεσώμενος. th. idem.*

ΜΕΤΑ cum Gen. cum, per, inter. cum Acc. post, secundum, in, propter; **met / dooz / onder / na / aan / ach**

- achter / by / daar na / cum, contra ; tegen / *Αποκ.*
 13: 4. *Notetur metathesis Luc. 15: 13. μετ' ε̄ pro ε̄ μετ' ᾱ.*
Μεταβαίνω digredior ; overgaan / vertrekken / voort-
gaan / heenen gaan / gaan. F. ήσομαι. P. μεταβέβηκα.
a. 2. μετέβην ης η. a. 2. aēt. imper. μετέβηθι. a. 2. subj. μετα-
εῶ ης η̄. a. 2. part. μεταβάς άντος ο̄. item, quum descen-
disset, Luc. 6: 17. ubi est καταβάς. th. βαίνω εο.
- Μεταβάλλω muto ; veranderen. F. μεταβαλώ. P. μεταβέβλη-*
κα. a. 2. aēt. μετέβαλον. pres. pass. μεταβάλλομαι mutor :
vel reciprocè, muto me ; verandert worden / sich ver-
anderen. praet. med. μεταβέβολα unde est μεταβολή ης η̄
mutatio. διμετάβολος ε̄ ο̄ η̄ facilis mutatu. th. βάλλω jacio.
- Μεγάλω circumago ; om-leyden / om-wenden. F. μέγα-*
ξω. pres. pass. μετάγομαι η̄ εταμ circumagor. th. άγω ducor.
- Μεταδίδωμι impertio ; mede-deelen / uyt-deelen. F.*
μεταδώσω. P. μεταδέδωκα. a. 2. μετέδων ως ω. a. 2. imperat.
μετάδος ότω. a. 2. subj. μεταδῶ ὡς ὦ. a. 2. infin. μεταδῆναι.
pres. part. μεταδιδῶς όντ' ο̄. a. 2. part. μεταδῶς όντ' ο̄. th.
δίδωμι do.
- Μελάθεσις εως η̄ mutatio, translatio, amotio ; verande-*
ring / weg-neeming. th. τίθημι ποσο.
- Μελαίρω solvo, navi proficiscor ; vertrekken / ter scheep*
verreysen. F. μελαρώ. a. 1. aēt. μετῆρασ ε, εκ μετ' ᾱ ὅ
Th. αίρω.
- Μετακαλέομαι ἔμαι accerso ; ontbieden / tot sich roepen.*
cum Accus. F. μετακαλέσομαι η̄ εταμ. a. 1. med. μετακαλε-
σάμην ω άτο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι. th. καλέω
voco.
- Μετακινέω ὦ dimoveo ; weg-doen / versetten. F. ήσω. P.*
μετακεκίνηκα. a. 1. μετακίνησα. pres. pass. μετακινέομαι ἔμαι
dimoveor ; beweegt worden. th. κινέω moueo.
- Μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps sum ; neemen /*
ontfangen / bekoomen / genieten / deelachtig worden
worden. cum Genit. imperf. μετελάμβανον ες ε. F. μετα-
λήψομαι. a. 2. μετέλαβον ες ε. cum Accus. th. λαμβάνω
capio.

Μετάληψις εως ἢ participatio; **oberneeming / nutting**,
1 Tim. 4: 3. th. idem.

Μεταλλάττω transmuto; **veranderen**. F. ἄξω. P. μετήλλα-
χα. a. i. μετήλλαξα ας ε. th. ἀλλάττω vel στω muto.

Μελομέλομαι ἔμελαμελέομαι ἔμαι pœnitet me; **berouwen**
hebben / berouwen. in bonam ἔ malam accipitur par-
tem. imperf. μετεμελόμην ἔ εόμην ἔμην. pres. pass. μελα-
μεμέλημαι. a. i. pass. μετεμελήθην. a. i. part. pass. μεταμελη-
θεὶς ἐντὸ ο. fut. i. pass. μεταμεληθήσομαι ἢ εταμ. **F. με-**
λήσομαι. P. μεμέλημαι. compos. ex μετά post ἔ μέλομαι) σι-
το. th. μέλῃ cura est.

Μεταμορφόω ᾧ transformo, **veranderen / in forme (of**
gedaante) herstellen. F. ὠσω. P. μεταμεμόρφωκα. pres.
pass. μεταμορφόομαι ἔμαι transformor vel transformo
me; in (of van) gedaante verandert worden / sich
veranderen. a. i. pass. μετεμορφώθην ἢ η. th. μορφῇ ἢ η
forma.

Bekeer Μετανοέω ᾧ proprie μετά τὸ προχθὲν νοῶ. post factum sa-
ad αὐτὸν pio. semper in bonam partem capitur. resipisco; na de
2: 30 **daad wederom wps worden / sich bekeeren / sich be-**
teren. F. ἦσω. P. μετανενόηκα. a. i. aēt. μετενόησα ας ε.
a. i. imperat. μετανόησον ἄτω. a. i. subj. μετανοήσω ἢ η ωσι.
ex μετά ἔ νοέω cogito. th. νόῳ mens.

Μετάνοια ας ἢ resipiscentia; **berouwen / bekeering / we-**
derom-wps-wor ding. Heb. 6: 1. th. idem.

Bekeer Μεταξὺ inter; **tusschen / onder**. adv. cum Genit. ἐν ταῖς
ad αὐτὸν μεταξὺ interea, interim; **ondertusschen**. μεταξὺ ἀκλή-
13: 42 λων inter sese. h. e. alternis vicibus; **onder malkande-**
ren / hp beurte. εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον in proximè se-
quens sabbatum; **tegen den naasten sabbath / op den**
tusschen sabbath. Th. μετά.

Μεταπέμφομαι accerso; **ontbieden / doen koomen**. cum
Accus. F. ψομαι. a. i. med. μετεπέμψάμην ω ατο. a. i. im-
perat. med. μεταπέμψαμ. a. i. subj. med. μεταπέμψομαι ἢ
ηται. a. i. infin. med. μεταπέμψασθαι. a. i. pass. μετεπέμφθην
ἢ η. in part. μεταπεμφθεὶς ἐντὸ ο. th. πέμπω mitto.

Με-

Μετατρέφω *convertō*; **mutō**; **veranderen / verkeeren.**

F. ψω. *prat. act. μετέστρεφα. a. 1. μετέστρεψα. a. 1. infin. act. μεταστρέψαι. a. 2. act. μετέστρεφον. a. 2. pass. μετέστρέφην ης η. a. 2. imperat. pass. μεταστρέφηθι ήτω. fut. 2. pass. μεταστρεφήσομαι. th. στρέφω verto.*

Μεταχηματίζω *transfigurō*; **veranderen / van d'eenē gedaante in d'andere veranderen / iets by gelijkenis op pemand toepassen.**

F. ίσω. *a. 1. act. μετεχηματίσα. P. μετεχηματίκα. pras. pass. μεταχηματίζομαι me transfigurō vel transfiguror, reciprocē; sich veranderen. χημαλίζω effingo. à χῆμα τὸ τὸ figura, gestus. Th. έχω habeo.*

Μετατίθημι *transfero*; **ober-bringen / versetzen / oberstellen / ober-setten.**

pras. part. μετατιθεῖς ἐντὸ ο. F. μεταθήσω. P. μετατέθεικα. a. 1. act. μετέθηκα transluli. pras. pass. μετατίθεμαι transferor. a. 1. pass. μετετέθην ης η. th. τίθημι pono.

Μετέπειτα *postea*; **daar na.** *Heb. 12: 17. adverb. ex Th. μετὰ, ἐπὶ ἔπειτα deinde.*

Μετέχω *particeps sum*; **deelachtig (zijn of) worden.** *cum Genit. Fut. μεδέξω. P. μετέχηκα. a. 2. act. μετέχον ες ε ex μετὰ cum, ἔ Th. έχω habeo.*

Μετewείζω *in sublime tollo*; **om hoog heffen.** *F. ίσω. P. μεμελεώεκα. pras. pass. Μετewείζομαι sum suspenso animo; wankelmoedig zijn. Th. μετέωρος ἔ ο ἢ sublimis; quod est ex μετὰ ἔ ἀείρω attollo, έυχο. q. d. eis ἀέρω αἶρω, in aërem tollo.*

Μελοικεσία *as ἡ deportatio, transmigratio*; **oberboering / verhuysing.** *à μελοικέω sedem permuto. item deporto. th. οἶκος ἔ ο domus.*

Μετοικίζω *transfero*; **ober-bringen / ober-boeren.** *F. μετοικίσω ἔ Atticē μετοικίω. a. 1. μετώκισα. P. μετώκικα. à μέτοικος ἔ ο ἢ demigrans, coactus migrare. vel ex μετὰ ἔ οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto. item struo, in domo colloco. th. idem.*

Μετρίω ἢ *metior*; **meetēn.** *F. ήσω. P. μεμέτρηκα. a. 1. act. ἰμέ-*

ἐμέτρησα. a. i. imperat. μέτρησον ἄτω. praet. pass. μεμέτημαι;
a. i. pass. ἐμετρήθην ης η. fut. i. pass. μετρηθήσομαι. th. μέ-
τρον.

Μετοχή ἢς ἢ communio, consortium, mede-deel. μέτο-
χος ὁ ἢ particeps. ἂ μετέχω habeo cum alio partem. vide
paulò ante. th. ἔχω habeo.

Μέτοχος ὁ socius, particeps, confors; mede-geenoot /
deelachtig. Luc. 5: 7. ἂ μετέχω. th. idem.

Μετρητής ὁ ἀμφора Attica, continens tres urnas. urnae
viginti constituunt culcum; Metrete / van drie vaten,
houdende ontrent hondert en twintig pond nats. th. μέτρον.

Μετριοπάθειω ὡ ἰdem quod συμπάθειω ὡ condoleo. Alii
condoleo quantum satis est; behoorlijk (of na mate)
medelijden hebben. F. ἦσα. P. μεμετριοπάθηκα. ab adj.
μετριοπάθης ἔσθ ὁ ἢ modum tenens in affectibus, modera-
tus. ex μέτρον modicus, ἔσθ πάθος ἔσθ τὸ affectus. Th.
πάθω patior.

Μετρίως adverb. mediocriter, parum; matiglijk / weer-
nig. ab adj. μέτρον ὁ ἢ mediocris, moderatus, modum
non excedens. th. μέτρον.

ΜΕΤΡΟΝ ὁ τὸ mensura, modus; maate. Luc. 6: 38.

Μέτωπον ὁ τὸ frons; boorhoofst. ex μετὰ cum, apud,
post, supra ἔσθ ὡψ ὡπὸς ὁ oculus. q. d. μετὰ τῆς ὡπας vel
μετὰ ὡπῶν pars faciei, quae prope, seu post, seu supra oculos
est. μετὰ etiam supra significat. th. ὄπτομαι video.

ΜΕΧΡΙ seq. consona, ἔσθ μέχρη sequente vocali, usque ad;
tot / tot op / tot dat / tot toe. adv. cum Genit. Ali-
quando sine casu donec; tot dat / Eph. 4: 13.

ΜΗ adv. prohibendi ne, cum imper. ἔσθ opt. item conjunct.
causalis ne. item adv. negandi non. item nisi. item adv. in-
terrogandi num; dat niet / niet / geen / ook / noch;
op dat niet / soo niet; is niet? ἢ μὴ nisi, ne; ten
zpr / dat niet / op dat niet. ἔσθ μὴ nequaquam; geen-
sint ἔσθ niet. εἰ μὴ nisi; indien niet / maar / soo niet /
ten zpr / dan.

Μήγε (ex Th. μὴ non ἔσθ γε quidem.) alioquin; indien niet.
ei δὲ

εἰ δὲ μήγε cæteroquin; anderszoo / anderszins.

Μηδαμῶς nequaquam; geenzins. Act. 10: 14. th. ἀμὸς ἔ
ὁ unus.

Μηδὲ neque; noch / noch niet / ook niet. Luc. 3: 14. con-
junct. copul. th. μή.

Μηδεὶς εὐὸς ὁ nullus, nemo; geen / niemand / iet / een-
nig. μηδεμία ἄς ἢ nulla; geenig / geenigerley. μηδὲν ὅς
τὸ nullum, nihil; geen dink / niet. th. μή ἔ εἷς.

Μηδέποτε nonquam; nimmermeer. 2 Tim. 3: 7. th. ὅτε quum.

Μηδέπω necdum, nondum; noch niet. Heb. 11: 7. th. ὅς.

Μηκέτι non amplius, ne amplius, ne posthac; niet meer /
geen meer / niet langer. Th. μή non ἔ ἔτι adhuc.

ΜΗΨ Κ Ο Σ εὐ τὸ longitudo; lengte. Apoc. 21: 16.

Μηκύνω prolongo; verlengen. F. μηκυνῶ. a. i. ἐμήκυνα. th. i.

Μηκύνομαι prolongor, affurgo in longitudinem, succresco;
lank worden. th. μήκ εὐ.

Μηλωτὴ ἤς ἢ ovina pellis; schaapsvel. μηλωτὸς ἢ ὄν οvi-
nus a um, à nomine μήλον ἔ τὸ οὐν. μηλωτὴ scil. δορυ, ο-
vina pellis. th. μηλία ἄς ἢ malus arbor.

ΜΗΨ Ν μῶος ὁ mensis; maandt. μῶος ἢ Doricè μάνας
ἄς ἢ luna. videtur oriri à ΠΨ numeravit. quod juxta

varias Lunæ phasēs, nec non ejus cursum, menses numere-
mus. Hinc Arabicum ALMANAH derivant.

ΜΗΨ ΥΨ Ω ἰνδico, significo; aanwysen / te kennen gee-
ven. F. ὑσω. P. μεμῶνκα. a. i. ἀδ. ἐμῶνσα. a. i. subj. ἀδ.
μῶνσω ἢς ἢ. a. i. part. ἀδ. μῶνσας ἀντ εὐ i. a. i. pass. ἐμη-
νῶθλω ἢς ἢ. a. i. part. pass. μῶνθεις εἶσα ἐν.

Μήποτε proprie, ne quando. item (pro εἰποτε) si fortè.
Num igitur. Joh. 7. 28; op dat niet misschien / op dat
niet t'eeniger tyd / of niet mogelijk. Th. μή ne ἔ
ποτε, aliquando.

Μήπω nondum; noch niet. Rom. 9: 11. th. μή ne, ἔ πῶς
quomodo;

Μήπως ne quomodo; dat niet mogelijk. 2 Cor. 9: 4. th. i.

ΜΗΨ ΟΨ ἔ ὁ femur, crus, coxa; Dye, Apoc. 19: 16.

Μήτε

Μήτε neque; noch / noch geen / noch niet. Heb. 7: 3. conjunct. ex Th. μή ποῦ ἔτε que.

ΜΗΤΗΡ ἡ mater; moeder. in Gen. μητέρα ἔ usita-
tius per syncopen μητρός. Acc. μητέρα tamen non contra-
bitur, ut distinguatur à nomine μήτρας ἢ uterus. Vo-
cat. ὦ μήτηρ. N. pl. μητέρες μήτερον μητράσι μητέρας.

Μήτιγέ nedum; hoe veel te meer / niet alleenlijk. th.
μή ἔ τις quid.

Μήτι num, nedum; ook / ook wel / niet. 2 Cor. 1: 17.
μετί ἐγὼ εἰμι nunquid ego sum; ben ik. Joh. 18: 35. th. i.

Μήτρας ἢ matrix, uterus; baar-moeder. Rom. 4: 19.
th. μήτηρ.

Μητραλώης ἢ ὁ Atticè (pro μητραλοίας α ὁ) matricida;
moeder-moorder. Th. μήτηρ mater, ἔ ἀλώω ὦ percus-
tio, comminatio.

Μητρόπολις ἢ ἡ metropolis; hoofst-
stadt. q. d. μήτηρ πόλεων, mater aliarum civitatum. th. πόλις.

ΜΙΑΙΝΩ polluo, inquino, conspurco; beblekken /
berontrepen / ontrepnigen. F. μιανῶ. a. i. ἐμίηνα.
prat. a. t. μεμιάγα. prat. pass. μεμιάμαι ἔ Atticè μεμιά-
σμαι. prat. part. pass. μεμιασμένῳ ἢ ὄν. a. i. pass. ἐμιάθη
ἢ ἢ in subj. μιανθῶ ἢ ἢ ὄσι.

Μίασμα τῷ τὸ inquinamentum; besmetting. 2 Pet. 2:
20. th. idem.

Μιασμός ἢ ὁ impuritas; beblekking / besmetting. 2 Pet.
2: 10. th. idem.

Μίγμα τῷ τὸ mixtura; mengsel. Joh. 19: 39. th. μίγνυμι.

ΜΙΓΝΥΜΙ misceo; mengen. F. μίξω. P. μίμιχα. a. i.
a. t. ἐμίξα. prat. pass. μέμιγμα. prat. part. pass. μεμιγμένῳ
ἢ ὄν.

ΜΙΚΡΟΣ ἢ ὁ parvus a um; kleyn / wepnig. comp.
μικρότερον α ὄν minor us, item minimus quæ est enal-
lage gradus, pro ἐλάχιστον vel μικρότατον; kleynder /
minste. μετὰ μικρόν paulò πόστ; een wepnig daar na.
μικρόν, parum, paululum; een wepnig / een kleyn
pen tijdt. adverbiascit.

Μίλιον

Μίλιον ἔ τὸ miliare , spatium mille passuum ; mple.

Matth. 5: 41. Th. Latin.

ΜΙΜΕΪΟΜΑΙ ἔμαι imitor ; nabolgen. cum Accus. F.

μιμήσομαι. P. μεμίμημαι σαγ ταγ. Heb. 13: 7.

Μιμητής ἔ ὁ imitator ; nabolger. 1 Thes. 2: 14. th. idem.

Μιμνήσκω in memoriam revoco , moneo ; in den sin brengen

gen / doen gedenken. mutuatur sua tempora à verbo

μνάομαι ᾧμαι. F. μνήσω. P. μέμνηκα. Μιμνήσκομαι memor

sum, reminiscor , recordor ; gedenken. prat. pass. μέμνη-

μαι. a. i. ἐμνήσθην. 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. i. med. ἐμνησάμεθα

ω αλο. th. μνάομαι.

Μισέω ᾧ odi , minus amo ; haaten / minder lief-heben

ben. imperf. ἐμίσειον ἔν. F. ἤσω. P. μεμίσηκα. a. i. αἰ. ἐμί-

σησα. a. i. subj. αἰ. μισήσω ἡς ἡ ωσι. pres. pass. μισίομαι

ἔμαι odio habeor. prat. pass. μεμίσημαι. prat. part. pass.

μεμισσημένος ἔ ἡ ὄν. th. μίσος ἔ τὸ odium ; haat.

Μισθαποδοσία αἰ ἡ proprie , mercedis persolutio , metaph.

pæna , præmii retributio ; vergelding des loons /

vergelding. th. μισθός ἔ ὁ merces , ἔ δίδωμι do. unde

ἀποδίδωμι.

Μισθαποδότης ἔ ὁ proprie , qui mercedem persolvit , per

metaph. præmiorum largitor ; belooner. th. idem.

Μισθιστὴς ἔ ὁ mercenarius ; huurling. th. μισθός ἔ ὁ.

ΜΙΣΘΟΣ ἔ ὁ merces ; loon. Rom. 4: 4.

Μισθόω ᾧ faciendum aut utendum quid certa mercede

loco , mercede loco ; iets om loon (aan-besteden

of) verhuuren. F. ᾧσω. P. μεμίθωκα. a. i. ἐμίθωκα.

pres. pass. μισθόομαι ἔμαι mercede loco : item conduco ;

verhuurt worden ; huuren. F. ᾧσομαι. a. i. med. ἐμισθώ-

σάμεθα ἡ αλο. in infin. μισθώσασθαι. th. idem.

Μισθωμα τὸ τὸ conductum : merces , sumptus ; ge-

huurde wooning : de (loon of) prijs waar voor iets

verhuurt (of besteed) word. Act. 28: 30. th. idem.

Μισθωτός ἔ ὁ mercenarius , mercede conductus ; huur-

link. th. idem.

ΜΝΑΪ (ἐκ μνῆα Ionice) ᾧς ἡ mina , libra , pondus rei nu-

maria

mariae seu monetæ; **pond.** Mina vulgaris (seu regia seu profana) continebat uncias 30, mina sanctuarii verò, seu sacra duplo plures, uncia valet dimidium imperialem (ut vocant) dalerum.

Luc. 1: 54. **ΜΝΑΪΟΜΑΙ** ὧμαι mentionem facio, commemoro, recordor; **gedachtenis** (of vermaan) doen/gedenken.

Luc. 1: 54. F. μνήσομαι. P. μέμνημαι. vide supra μνησκει. **Μνεία** as ἡ mentio, memoria; **gedenken / gedachtenis.** 2 Tim. 1: 3. th. idem.

Μνημα τὸ τὸ monumentum, sepulcrum; **een gedachtenis / graf.** Luc. 23: 53. th. idem. *Luc. 2: 29.*

Μνημεῖον & τὸ propriè, monumentum. per syn. gen. verò sepulcrum; **gedenk-teeken / graf.** th. idem.

Μνήμη ης ἡ mentio; **vermaan / gedachtenis.** 2 Pet. 1: 15. ἀ μέμνημαι. Th. idem.

Μνημονόω memini, recordor; **gedenken / melden / in gedachtenis houden.** cum Genit. vel absolutè. pres. imperat. μνημόνους. imperf. ἐμνημόνουν ες ε. F. ὄσω. P. μεμνημόνους. a. i. ἐμνημόνους. th. idem.

Μνημοσύνη ης ἡ memoria; **gedachtenis.** ἀ μνήμων οὐ ὁ ἡ memoi, & hoc ἀ μνάομαι ὧμαι. th. idem.

Μνημόσυνον & τὸ memoria, recordatio; **gedachtenis.** Matt. 26: 13. th. idem. *Luc. 10: 4.*

Μνησάω ambio nuptias, quod est viri, sum proci; **verzpen/ten houwlijk versoeken.** F. ὄσω. P. μεμνήσους. pres. pass. **Μνησάομαι** despondeo quod est mulieris; **onvertrouwt zijn.** cum Dat. pres. pass. μεμνήσουμαι. pres. part. pass. μεμνήσουμένη ης ἡ. a. i. pass. ἐμνήσθη, unde a. i. part. pass. μνήσθησα ης ἡ. ἀ μνήσος & ὁ sponsus. μνήση ἡς ἡ sponsa, quæ sunt orta à 3. pers. pres. pass. μέμνησαι. μνήση ἡς ὁ proci, amasius. Th. **ΜΝΑΪΟΜΑΙ** ὧμαι mentionem facio. item ambio, meditor conjugium, ne mei memoria, seu nomen sine prole pereat. Differt verò μνησάομαι à verbo γαμεῖν, sicut principium à consummatione.

Μογιλάλ & ὁ ἡ difficulter loquens; **die swaartlijk spreekt.**

spreekt. *ex μόγῃς egrè* Ἔ th. λαλέω loquor.

Μόγῃς adv. vix, ægre; nauwlijc. *Luc. 9: 39.* th. μόγῃς & ὁ labor, ἀγυμνα.

ΜΟΪΔΙΟΣ & ὁ modius, *mensura aridorum*; mudde / een maate vān drooge waaren. Th. *Latīn. sic dicta à modo h.e. mensura.*

Μοιχαλῖς ἰδῶ ἡ adultera, adulterium; ober speelfter / ober spel. th. μοιχός.

Μοιχάομαι ᾧμαι sum adultera, adulterium committo; ober spel doen. *affine Hebræο ΠΠΠ machá, corrumpit. F. ἡσομαι. P. μεμοίχημαι.* th. idem.

Μοιχεία ας ἡ adulterium; ober spel. *Matth. 15: 19.* th. i.

Μοιχῶω stupro, vitio. *item sum adulter, mœchor;* ober spel doen / ober spel bedzjben. *F. ῶω. P. μεμοίχῶωκα. a. i. αἴ. ἐμοίχῶωσα. præf. pass. μοιχῶομαι vitior, cum adultero rem habeo, stuprandam me prostituo; sicb tot ober spel laten misbruyken.* th. idem.

ΜΟΙΧΟΣ & ὁ mœchus, adulter; ober speelder.

Μόλις vix; nauwlijc. *Αἴ. 27: 7, 8, 16. idem quod μόγῃς adv.* th. μόλῃς & ὁ labor.

ΜΟΛΥΨΩ ἰnquino, contamino, polluo; beblekken.

F. μολυνῶ. a. i. ἐμόλυνα. P. μεμόλυγα. præf. pass. μολύνομαι polluo. præf. pass. μεμόλυμαι Ἔ Atticè μεμόλυσα. a. i. pass. ἐμολύνθῶ ης η pollutus fui, vel reciprocè, pollui me, Αποκ. 14: 4.

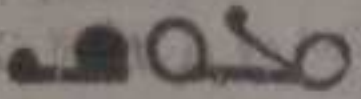
Μολυσμός & ὁ contaminatio; besmetting. *2 Cor. 7: 1.* th. idem.

Μομφή ἡς ἡ querela; klachte. *Col. 3: 13. à præf. med. μέμομφα.* Th. ΜΕ΄ΜΦΟΜΑΙ *incuso.*

Μογή ἡς ἡ mansio, habitatio; wooning. *Job. 14: 2, 23.* th. μένω maneo.

Μονογενής ἐσθ ὁ ἡ unigenitus a; eenig-gebooren. *Luc. 7: 12. ex ΜΟ΄ΝΟΣ solus Ἔ γένῃς familia.* th. γείνομαι nascor.

Μόνον tantum; alleen / alleenlijc. *Adφ. Phil. 1: 27.* th. μόνῃς.

- ΜΟΝΟΣ ἡ οὐ solus a um; alleen / eenig. *Luc. 10: 40.*
 Μονόφθαλμος ὁ ἢ luscus, altero oculo captus, cui unus est oculus; die maar een oog heeft. *Marc. 9: 47. th. ὄπλομαι video Ἔ μόν.*
- Μονόω ᾧ solum relinquo, destituo; alleen laten. *F. ὠσω. P. μεμόνωκα. pras. pass. μονόομαι ἔμαι solus relinquo. prat. part. pass. μεμονωμένης ἢ. th. μόν.*
- ΜΟΡΦΗ ἡ Doricè μορφή, Latine per metathesin forma, status; gedaante / gestaltenis. *Phil. 2: 6.*
- Μορφόω ᾧ formo; gestaltenis geeven. *F. ὠσω. P. μεμόρφωκα. pras. pass. Μορφόομαι ἔμαι formor; een gestalte krijgen. prat. pass. μεμόρφωμαι. a. i. pass. ἐμορφώθην. a. i. subj. pass. μορφωθῶ ἢς ἢ. th. idem.*
- Μορφωσις εἰς ἡ informatio, species; gedaante. *th. i.*
- Μοχοποιέω ᾧ vitulum conflo; een half maaken. *F. ἦσω. P. μεμοχοποίηκα. a. i. aēt. ἐμοχοποίησα. th. ποιέω Ἔ*
- ΜΟΣΧΟΣ ὁ vitulus; half. *Luc. 15: 23.*
- Μυσικός ὁ musicus, canendi peritus; sanger / die singen kan. *à Th. ΜΟΥΣΑ ἡ Doricè μῶσα, à verbo μάω desiderio flagro, inquirō, vel à Syriaco* *scrutari.*
- ΜΟΧΘΟΣ ὁ labor, ærumna, molestia; moepte.
- ΜΥΕΛΟΣ ὁ medulla; merg. *Heb. 4: 12.*
- ΜΥΕΩ ᾧ doceo sacra, initio, arcana quæ clausa doceo; onderwijfen in de verborghentheid der religie. *F. ἦσω. P. μεμύηκα. Μυέομαι ἔμαι initior sacris. prat. pass. μεμύημα.*
- ΜΥΘΟΣ ὁ sermo *Sirach. 20: 19. fabula, verbum; reeden / kluchte / fabel. 2 Pet. 1: 16.*
- ΜΥΚΑΩ ᾧ mugio, quod est boum, boos; loepen / roepen gelijk een os. *F. ἦσω. P. μεμύηκα. pras. med. Μυκάομαι ᾧμαι idem. item rugio; bzullen. Apoc. 10: 3.*
- Μυκτερίζω proprie, nares attraho, qui gestus est irrisorum, unde Latinus poëta dixit, naso suspendo, irrideo; met een opgeschorte neus upt-lacchen. *F. ἴσω. P. μεμυκλήεκα. a. i. ἐμυκλή-*

ἐμυκλήεσσα. *pres. pass. Μυκλήεζομαι ἢ εἶαῖ* irrideor; **bespot worden.** à Th. μυκλήεζης ἢ εἶαῖ ὁ naris, meatus odorandi, item nasus.

Μυλικός ἢ ὄν molaris e; **bander meulen.** th. μύλη ης ἢ mola. Μύλη & ὄ mola; **meule.** Luc. 17: 2. th. idem.

Μύλωνων ὄν & μύλωνων ὄν ὁ pistrinum, molétrina; **meule / het meulen huys.** th. idem.

Μυριάς ἀδὲ ἢ myrias adis g.f. numerus decem millium; **tien duysend.** th. μυρί & ὄ infinitus.

Μυρίζω ungo; **salven.** F. ἴσω. a. i. ἐμύεσσα. a. i. infin. μυρίζω. *pres. act. μεμύεκα. pres. pass. μυρίζομαι unguentis imbuor.* th. μύεον.

Μύριοι αἱ α decies mille; **tien duysende.** Sed Thema ΜΥΡΪΟΣ ἰα τον immensus, extremus, ingens. πέντα μυρία extrema paupertas, μύριον πένθ ὄν luctus maximus.

ΜΥΨΟΝ & τὸ unguentum; **salbe / wel-riekende salve.** à Th. μύρω fluo, stillo. vel ab Hebr. מִרְרָה, unde est μύρρα ας ἢ myrrha, ex qua fiunt unguenta.

Μυστήριον & τὸ mysterium, res arcana; **verborgentheyd.** ejusdem originis cum nomine μύσης & ὄ sacris initiatus à Th. μύεω sacra doceo.

Μυωπάζω nihil procul cerno; **van verre niet konnen sien / stik-stende zijn.** *pres. part. act. μυωπάζων nihil procul cernens.* à nomine μύωψ ὄν ἢ connitens, q. d. μύων ὄπας claudens oculos, lusciosus. th. ὄπλομαι video & μύω claudio.

ΜΩΨΑΝ ὄν ὁ vibex, verberum in cute vestigium; **straame / de teekenen der geesseling in de huyt.** μῶλη & ὄ pugna & ὄν ὄπὸς ὄ facies.

Μωμάομαι ὄμαι vel ἴομαι ἔμαι vitupero, reprehendo; **lasteren / berispen / bestraffen.** F. ἴσομαι. a. i. *pass. ἐμωμήθην ης η. a. i. subj. pass. μωμηθῶ ἢ η. a. i. med. ἐμωμησάμην ὄλο. a. i. subj. med. μωμήσωμαι ἢ ηται.* th. μῶμῶ.

ΜΩΜΟΣ & ὄ macula, labes, infamia, dedecus. Item, Momus; **smette / 2 Pet. 2: 13. schande:** ook **omus /**

een sekere God, die de andere Goden bespote. *μῶμοι ἐπὶ οἱ maculae*, ab Hebraeo *מִוְמוֹ* macula.

Μωραίνω infatuo; doen sot worden / sot maaken. *F. μωραίνω. a. i. αἰ. ἐμώρανα. P. μεμώραγκα. pres. pass. μωραίνομαι infatuor, stultus fio, insipidus fio; dwaas (of onsmaaikelooß) worden. pres. pass. μεμώραμαι. a. i. pass. ἐμωράνθην ης η. th. μωρός.*

Μωρία as η stultitia; dwaasheidt. *1 Cor. 3: 19. th. i.*

Μωρολογία as η stultiloquium; sot-geklap. *à nomine μωρολόγῳ & ὁ ἡ stulta loquens, ex μωρός & λόγῳ & ὁ sermo. Th. λέγω.*

ΜΩΡΟΣ à ὄν stultus, fatuus; dwaase. *ex μὴ & ὄργη cura. pro μήωρος dicitur μωρός vel μῶρῳ & ὁ:*

N A.

ΝΑΙ Adv. *næ*, profectò, ita; jaa / sekerlijk.

ΝΑΟΣ ὁ ἡ *Atticè* νεὸς ὁ ὁ templum; tempel. *Marc. 14: 58. à ναίω habito.*

ΝΑΡΔΟΣ ὁ ἡ *nardus, frutex; Nardus. Marc. 14: 3.*

Ναυαγέω ὡ *naufragium facio; schip-bzeuk lijden. (q. d. τὴν ναῦν ἀγνυμι navem frango. vide κατ'ἀγνυμι.) F. ἤσω. a. i. αἰ. ἐναυάγησα. P. νεναυάγηκα. th. ἄγω frango, Sc. & ναῦς.*

Ναύκληρῳ & ὁ *naucleerus, qui navem possidet, qui est navis hæres & dominus; schipper / die een schip besit. Th. ναῦς & κληῖρος & ὁ sors, hereditas.*

ΝΑΥΣ γὰρ ἡ *navis; schip. Act. 27: 41. in Accusativo ναῦν.*

Ναύτης & ὁ *nauta; boots- (gesel of-) volk. Apoc. 18. 17. Latini poëta, navita. th. ναῦς.*

Νεανίας & ὁ *adolescens; jongeling. Act. 20: 9. à νεὸν ἄνθ' ὁ juvenis, quod est à Th. ΝΕ'ΟΣ & ὁ novus.*

Νεανίσκῳ & ὁ *diminutivum, adolescentulus; jongeling. Act. 2: 17. th. idem.*

ΝΕΚΡΟΣ à ὄν *mortuus a um, ipsum cadaver; die doot is / doode / 't dood lichaam, Act. 28: 6. ab a. i. γέκρυς*

- νεκρὸς ὁ mortuus, unde est vox Latina nex necis. g. f.
 Νεκρώω ὡ mortifico, interimo; dooden. F. ὠσω. P. νενέ-
 κρωκα. a. i. αἶ. ἐνέκρωσα. a. i. imperat. νέκρωτον ἄτω ατε.
 prat. pass. νενέκρωμαι. Νενεκρωμῆσθαι ὡ emortuus; ver-
 storben. th. idem.
 Νεκρωσις εὖς ἡ mortificatio; dooding. Rom. 4: 19. th. i.
 ΝΕΪΟΣ α ὡ novus a um. item adolescens, juvenis;
 nieuw / jong. comparat. νεώτερος α ὡ junior, minor
 natu; jong / jonger. pl. num. οἱ νεώτεροι juvenes. αἱ νεώ-
 τεραι juvenulae, juniores, minores natu. Matth. 2: 21.
 Joh. 21: 18. Αἶ. 5: 6. Heb. 12: 24.
 ΝΕΟΣ ΣΟΣ ἡ ὡ Atticè νεοτλὸς ἡ ὡ pullus; jong van een
 nig dier. Luc. 2: 24.
 Νεότης ἡ ὡ juvenus; jonkheyd. Αἶ. 26: 4. th. νέος.
 Νεόφυτος ἡ ὡ nuper cónfítus, recens plantatus; nieuw-
 geplánt / nieuw-gebooren. 1 Tim. 3: 6. q. d. νέον φυ-
 τὸν nova planta. per metaph. novitius, tiro. th. φύω gigno.
 ΝΕΥΪΩ in duo, annuo, promitto: vergo; wensken:
 belooben: na iets hellen. cum Dat. F. νύσω. P. νένδωκα.
 a. i. ἐνδύσα. a. i. part. αἶ. νύσας ανησθαι ὡ.
 Νεφέλη ἡ ὡ nebula, nubes; wolke. νεφέλαι ἀνυδροὶ ni-
 bes aqua carentes. Judæ 12. th. νέφος.
 ΝΕΪΦΟΣ εὖς τὸ nubes, nebula; wolke. Hebr. 12: 1.
 ab Hebræo הַיֵּל stillare.
 ΝΕΪΦΟΣ ἡ ὡ ren; niere. Apoc. 2: 23.
 Νεωκόρος ἡ ὡ ædituus; kerk-bewaarder. Luc. 19: 35.
 sic dictus, quod templi verrendi purgandique cura ei sit
 commissa. ex νεὸς ὡ ὡ templum, Atticè προναὸς ἡ ὡ ὡ
 Th. κορέω scopis purgo, verro.
 Νεωτερος ἡ ὡ juvenilis; der jonkheyd / vander jeugt.
 2 Tim. 2: 22. Th. νέος, νεώτερος.
 NH per; by, adverb. jurandi cum Accus. 1 Cor. 15: 31.
 Eodem sensu νη̄ adhibetur Gen. 42: 15, 16.
 Νήσω neo, filum è colu ducō; spinnen. Matth. 6: 28. F.
 νήσω. P. νένηκα. a. i. ἐνήσα, Exod. 35: 25. prat. pass. νένησμαι.
 th. νέω no, nato: neo.

Νηπιάζω infantiliter ago, infans sum; als kinderen handelen / een kind zijn. *F.* άπω. *P.* νενηπίακα. *a. i.* ενηπίασα. *th.* νήπιον.

ΝΗΨΙΟΣ & ο infans, item, rudis; kind / jong kind / kindeken: onweetende. *ex* νη particula privativa & επ̄ το̄ verbum.

Νησίον & το̄ parva insula; eplandeken. *th.* νήσος.

ΝΗΨΟΣ & η̄ insula *q. d.* in salo; epland. *Act.* 28: 11.

Νησεια *as* η̄ jejunium, inedia; het vasten. *th.* νήσις.

Νησάω jejuno; vasten. *Fut.* άσω. *Prat.* νενήσδκα. *a. i.* άει ενήσδσα. *a. i.* part. άει. νησάσας αν̄ον̄. *th.* idem.

ΝΗΨΤΙΣ *εως* ο̄ η̄ jejunus; nuchteren. *Marc.* 8: 3. *ex* νη̄ privativo seu negativo, & ε̄δίδω̄ edo.

Νηφάλιον & ο̄ η̄ sobrius a, vigilans; nuchteren / wakker. *Tit.* 2: 2. νηφάλαιον̄ & ο̄ η̄ idem. *th.* νήφω.

ΝΗΨΩ *q. d.* νη̄ πίνω non bibo, sobrius sum, vigilo; nuchteren zijn / waaken. *F.* νήψω. *P.* νενηφα. *a. i.* άει. ενηψα. *a. i.* imperat. νήψον άτω̄ ατε.

Νίγερ; Niger. Nomen proprium.

ΝΙΚΑΩ *ω̄* supero, vinco; overwinnen / overwinning hebben. *pres.* imperat. νικά pro νικάε. *F.* ήσω. *P.* νενίκηκα. *a. i.* ενίκησα. *vici. a. i.* subj. νικήσω η̄ς. η̄. *a. i.* infin. νικῆσαι.

Νίκη η̄ς η̄ victoria; overwinning. *1 Joh.* 5: 4^s *th.* idem.

Νίκος *εως* το̄ victoria; overwinning. *item ad formam Hebraei*

נצח aeternitas, perpetuitas. *εις* νικ̄ *ex* Hebr. נצח

idem quod εις αῑωνα in perpetuum; tot in eeuwigheyt. *th.* idem.

Νιπλήε *ε̄ρ̄* ο̄ pelvis, mallavium; bekken / handenwasch-bat. *Joh.* 13: 5. *th.* νίπλω.

ΝΙΠΤΩ lavo; handen-wasschen. *Marc.* 7: 3. (*λέω ut nonnulli volunt, proprie accipitur de corpore, νίπλω de manibus, πλύνω de pannis.*) *F.* νίψω. *P.* νενιφα. *a. i.* ενιψα. *a. i.* subj. νίψω η̄ς η̄. *pres. med.* νίπτομαι abluo; sich wasschen. *F.* νίψομαι. *a. i.* med. ενιψάμεκω ω̄ αλο. *a. i.* imperat. med. νίψαι άδω̄. *a. i.* med. subj. νίψομαι η̄ η̄ται. *a. i.* infin.

infin. med. νίψασθαι. a. i. part. med. νιψάμενος.

Νοίω ᾧ cogito, item intelligo; **denken / verstaan / merken / bemerken.** *pres. imperat. νόε pro νόεε. νοεέτω νοεέτω. F. νοήσω. P. νενόηκα. a. i. ενόησα. a. i. subj. νοήσω ης ωσι. a. i. infin. act. νοήσαι. prat. pass. νενόημαι. th. νόος νῆς ὁ mens.*

Νόημα τῷ τὸ cogitatio, intellectus; **gedachte / sin.** *νοήματα ὡν τὰ machinationes, mentes. th. idem.*

ΝΟΪΘΟΣ ἢ ὁ ἢ nothus, spurius a; **bastart.** *Heb. 12:8.*

Νομή ης ἢ pabulum, pastus, distributio, possessio; **wens / untdepling / besitting / erve.** *2 Tim. 2:17. a prat. med. νένομα verbi Th. νέμω pasco, tribuo.*

Νομίζω lege sancio, item existimo; **door een wet vaststellen / meppen / achten / houden.** *imperf. ενόμιζον ες ε. F. ίσω. P. νενόμικα. a. i. act. ενόμισα. a. i. subj. νομίσω ης η. a. i. part. νομίσας αντῷ ὁ. pres. pass. νομίζομαι putor. imperf. med. ενομιζόμενος ἢ ετο. th. idem.*

Νομικός ἢ ὁ legis interpres, jurisconsultus, legalis; **wetgeleerde / ober de wet / 't geen de wet raakt.** *Luc. 11:46. th. idem.*

Νομίμως adv. legitimè; **wettelijk.** *ab adject. νόμιμος ἢ ὁ ἢ legitimus. a νόμος ἢ ὁ lex. th. idem. Matth. 22:19.*

Νόμισμα αντῷ τὸ numisma, nummus legitimus; **penning / die na de wet is.** *th. idem.*

Νομοδιδάσκαλος ἢ ὁ legis doctor, professor juris; **Leeraar der wet.** *Luc. 5:17. th. διδάσκω doceo ἢ νέμω tribuo.*

Νομοθεσία ας ἢ legis constitutio; **ordinantie / bevesting der wet.** *th. νέμω ἢ τίθημι pono.*

Νομοθετέω ᾧ leges sancio vel fero; **wetten (stellen of) geeven.** *F. ήσω. P. νενομοθέτηκα. a. i. act. ενομοθέτησα. prat. pass. νομοθετέομαι ἢμαι lege sancior, leges accipio; de wet (gesteld worden of) ontfangen. prat. pass. νενομοθέτημαι. plusq. perf. ενενομοθέτημῶ σο το (ἢ Attice ε ψιλῶ initiali abjecto) leges acceperam. th. idem.*

Νομοθέτης ἢ ὁ legislator; **wet-geever.** *Jac. 4. 12. th. i. Νόμος*

Νόμος & ó lex; **wet.** Ἔ per Hebraismum, ad formam nominis **הורא** doctrina; **leere.** Rom. 3: 27. th. νέμω.

ΝΟΪΟΣ ἔς vide post; (**siet achter**) νῆνεχῶς.

Νοσέω ὡ ἀgroto. per metaphoricam synecdochen infanio; **siek zjn:** en oneygentlyk raafen. 1 Tim. 6: 4. F. ἦτω. P. νεόσηκα. th. νόσῳ.

Νόσημα τῷ τὸ agritudo; **siekte.** Joh. 5: 4. th. idem.

ΝΟΪΟΣ & ἡ morbus, vitium; **siekte.** Matth. 4: 24. q. à νο pro νε Ἔ th. σόῳ sanus.

Νοστιά ἔς ἡ pullities; **kiekenschap.** per syncopen Ἔ ε ψιλῆ pro νεοστιά, à Th. νεοσός vel Atticè νεοτός & ó pullus, tenera Ἔ recens à partu avicula, Deut. 22: 6.

Νοστίον & τὸ pullulus, pullus recens; **kieken.** Matt. 23: 37. diminutivum, à νεοσός & ó per syncopen, pro νεοσός & ó pullus, unde est νεοστίον & τὸ pullulus, Psalm. 84: 3. Quaedam exemplaria habent νεόστίον & τὸ, sed vitiosè. th. i.

Super Νοσφίζομαι interverto, surripio; **ontrekken / met listighepd achterhouden.** F. ίσομαι. a. i. med. ἐνοσφισέμελω αατο. a. i. infin. med. νοσφίτασθαι. th. νόσφι adv. seorsim, sine.

ΝΟΤΟΣ & ó auster, nomen venti à meridie spirantis: regio australis; **Zupden wind: Zupden.** videtur hæc vox orta à nomine ΝΟΤΙΣ ἰδῷ ἡ humiditas, vel contrà.

Νεθεσία ἔς ἡ q. amissa mentis repositio, admonitio; **bermaaning / waarschouwwing.** Eph. 6: 4. ex νόῳ ἔς ó mens Ἔ θέσις εως ἡ positio. th. τίθημι pono.

Νεθελέω ὡ admoneo, commonefacio; **bermaanen.** F. ἦσω. P. νενεθέτηκα. a. i. aet. ἐνεθέτησα. pass. νεθελέομαι ἔμαι admoneor. th. idem.

Νεμῶνις ἔς ἡ novilunium; **nieuwe maane.** ex νέῳ novus Ἔ μῶν μῶνός ó mensis. Th. μήνη ἡς ἡ luna.

Νενεχῶς cordatè, sapienter; **berstandelyk / wijstlyk.** ab adj. νῆνεχῆς ἔῳ ὡ ἡ cordatus, prudens. q. d. νῆν ἔχων mentem habens. νῆνεχόντως pro eodem. th. νόῳ Ἔ ἔχω.

ΝΟΪΟΣ ἔς ó mens, animus; **berstand / sin / gemoed.** Genit. νόου ἔ. Dativ. νόῳ νόῳ. A. νόον νῆν. V. νόε ἔ. Item

Νῆς.

Νῆς. G. νοός. Dat. νοὶ juxta quintam simpl. qui duo tantum casus hinc descendunt, cæterisque sunt usitatiorēs.

ΝΥ' ΜΦ Η ης ἡ sponsa, nurus; **Ἐμπότ** / schoon-dochter. Matth. 10: 35.

Νυμφίος ὁ sponsus; **Ἐμπότος**. Matth. 9: 19. th. idem.

Νυμφώνων ὠνός ὁ thalamus, cubile sponsi; **Ἐμπότος** (kamer of) bedde. Matth. 9: 15. th. idem.

ΝΥ' Ν vel Atticè νυνὶ nunc; **νῦ** / tegen-woordig. Adv. ὁ ἡ τὸ νῦν subaudi ὡν ἔτα ὡν præsens; **de tijd van nu.** ἄχρη ἔ νῦν subintellige καιρῶς ad hoc usque tempus, hucusque; **tot nu toe.** Luc. 5: 10. ἀπὸ ἔ νῦν (scil. χρόνος) ab hoc tempore h.e. post hoc tempus; **van nu aan / van nu voort.** νυνὶ nunc; **νῦ.** νυνὶ δὲ At nunc; **maar nu.**

ΝΥ' Ξ νυκλός ἡ nox; **nacht.** Luc. 2: 8.

ΝΥΣΤΑ' ΖΩ dormito oculis somno gravatis, præ somno capite nuto; **sluipmeren / sluipmerig worden / van slaap knikke-bollen.** Fut. ξω. Prat. νενύσαχα. a. i. act. ἐνύσαχα. Dicitur νυσάζω pro νύσαζω à νύω nudo.

ΝΥ' Τ Τ Ω vel Σ Σ Ω fodio, punctim cædo, vulnero, fodio; **doof-steeken / steeken / noopen / wonden.** F. νύξω. a. i. ἐνύξα as ε fodi. P. νένυχα.

Νυχθήμερον ὁ τὸ tempus noctem & diem complectens, dies viginti quatuor horarum, justus dies; **een nacht en dagh.** Th. νύξ νυκλός nox ἡμέρας dies.

Νωθός ἁ ὡν piger a um, segnus; **traag.** Th. νωθὸς ἐστὶ ὁ ἡ tardus a um. ex νῶ pro νὲ ἢ δέω non curro.

ΝΩ Τ Ο Σ ὁ tergum, dorsum; **rugge.** Rom. 11: 10. in pl. num. νῶτα ὡν τὰ dorsa.

Ξ Ε.

Ξενία as ἡ hospitium; **herberge / logijs / woon-plaatse.** Act. 28: 23. th. ξένος.

Ξενίζω hospitio excipio. Item novitate quasi peregrina torbo; **herbergen / in huys ontfangen; ook doof vzeemd nieuws beroeren.** præf. part. τὰ ξενίζοντα peregrina, à vulgi sententia abhorrentia; **vzeemde dingen.** F. ξω. P. ξίζω.

Q 5

Dyker ad Act 10: 0

P. ἐξένικα. a. i. ἐξένισα. *pres. pass.* Ξενίζομαι ἢ εταί diver-
for. *item*, re infueta & peregrina percellor; *bzemdes*
ling zijn: dooz een bzemd ding beroert worden. a. i.
pass. ἐξενίθω ἢς ἢ. th. idem.

Ξενοδοχέω ὦ hospitalis sum, hospitio alios excipio; *her*
bergen. Th. ξένος ἢ ὁ peregrinus ἔ δέχομαι *recipio*.
prat. med. δέδοχα, unde est δοχή ἢς ἢ convivium.

ΞΕΝΟΣ ἢ ον peregrinus a um, alienus; *bzeemdt/bzem-*
deling. cum Genitivo. *item* substantivè ξένος ἢ ὁ hospes
qui hospitio excipit ἔ qui hospitio excipitur; *huyse*
weerd: ook *gast*.

Ξέσης ἢ ὁ in Genit. pl. ξεσῶν sextarius, urceolus; *kanne*/
van ontrent anderhalf pint. Th. Latin. sextus nomen
mensura.

Ξηράνω arefacio; *doz-maaken*. F. ξηρανῶ. P. ἐξηραύω.
a. i. ἀστ. ἐξηραύω. *prat. pass.* ἐξηραύομαι. *part. prat. pass.* ἐξη-
ραυόμενος ἢ ον. a. i. *pass.* ἐξηραυνήσω ἢς ἢ. *fut. i. pass.* ἐξηρα-
νήσομαι. th. ξηρός.

ΞΗΡΟΣ ἢ ὁν siccus a um; *verdozt / doze*. ξηρὸς ἄς ἢ
arida scil. terra, Hebraismus, Heb. 11: 29. confer Gen.
1: 10. vocatur etiam οἰκημένη ἢς ἢ. Hebr. אֲרָבָה quia sola
arida inhabitari potest.

Ξύλινος ἢ ον ligneus a um; *van houten*. th. ξύλον.

Ξύλον ἢ τὸ lignum, fustis: ex idiotismo Hebraico ar-
Act: 5: 30. bor; *hout / stok*: boom.

Ξυράω ὦ rado, tondeo; *bescheeren / het hanz af-snij-*
den. (ἂ ξυρῆς ἢ ὁ novacula, culter tonsorius, Num. 6:
5.) *pres. pass.* ξυράομαι ὦμαι. *pres. infin.* ξυράσθαι. *prat.*
pass. ἐξύρημαι. unde est *part.* ἐξυρημένος ἢ ον. a. i. *med.* ἐξυ-
ρησάμενος ἢ ον. a. i. *subj. med.* ξυρήσωμαι ἢ ηται ὠνται. th.
ξύω vel ξέω rado, polio, scalpo.

Ο.

Ὁ ἢ τοῦ articuli prepositivi; *Die / dese / dit / dat*. enz.
ziet mijn WEG-WYSER cap. 8. §. 7. en Lib. 2. c. 13.
Ὁ γὰρ

- Ὀγδοήκοντα οἱ αἱ τὰ, octoginta; tagtentic. *Luc.* 16: 7.
ἀκλίον. th. ὀκτώ οὐτο.
- Ὀγδοήκοντα η ον octavusa um; achtste. *Apoc.* 21: 20. th. i.
- Ὀγκοσ & ὁ tumor. item gravitas, pondus; gewel/
last / gewigt. *Heb.* 12: 1.
- Ὀδε ἡδε τόδε hic hæc hoc; dese / die / sulke / dit.
Luc. 10: 39 ex ὁ ἔδε.
- Ὀδῶω iter facio; reysen. *Luc.* 10: 33. F. ὄσω. P. ὄδω-
κα. th. ὁδός.
- Ὀδηγέω ᾧ per viam duco, som dux itineris; leyden /
leydsman zjijn. F. ἤσω. P. ὠδήγηκα. a. i. ὠδήγησα. th. ὁδός
ἔγωγω duco.
- Ὀδηγός & ὁ ἡ dux viæ; Leydsman. *Mat.* 23: 16, 24. th. i.
- Ὀδοιπορέω ᾧ iter facio, viam emetior; reysen. ex ὁδός
via ἔπορ & ὁ meatus. à prat. med. πέπορα. à Th. πείρω
pertranseo.
- Ὀδοιπορία ας ἡ iter; reyse. 2 *Cor.* 11: 26. ab ὁδοιπόρ &
ὁ viator. th. idem.
- Ὀδοσ & ἡ via; weg / reyse. *Matt.* 7: 13. *Secta ait 9. 2.*
- Ὀδοῦσ ὄνθ ὁ dens; tandt. *Matt.* 25: 30.
- Ὀδυνάω ᾧ dolore afficio; smerte aandoen. F. ἤσω. P. ὠδύ-
νηκα. praes. pass. Ὀδυνάομαι ᾧμαι crucior; smerte lijden /
seer bedroeft zjijn. 2. sing. praes. pass. ὀδυνᾶσαι, contra-
ctum, pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι, ἴσαι
ἴσαι. Regulariter diceretur ὀδυνᾶ. th. ὀδύνη.
- Ὀδύνη ας ἡ cruciatus, dolor vehemens; smerte.
- Ὀδυρμός & ὁ ejulatus, lamentatio; gekerm / 't kermen.
Th. ὀδύρμαι lamentor. F. ὀδυρμαι. P. ὠδυρμαι.
- Ὀζω oleo; rieken. *Joh.* 11: 39. F. ὀζήσω ἔ ὀζέσω. P. ὠζη-
κα. prat. med. ὠδα ἔ Attice ὀδαδα.
- Ὀθεν unde; van waar / waar uyt / van daar. *Heb.* 2:
17. Adverb. loci. item, quam ob causam; waarom /
van daar / hierom. th. ὅς qui.
- Ὀθόνη ας ἡ linteum majus. item velum nauticum;
lijnen-laaken: schipdoek / zepl.
- Ὀθόνιον & τὸ diminutivum, linteolum, linteum minus;
doek /

- doek / linnenboek. *Joh. 19: 40.* th. idem.
- Οικεῖν εἶναι εἶναι domesticus a um. *item* proprius; **huyſgenoot**: **eygen**. οἱ οικεῖοι domestici. th. idem. οἶκος
- Οικέτης & ὁ domesticus. *item* servus; **huyſgenoot** / **huyſknecht** 1 *Pet. 2: 18.* οικέτης ἰδὲ ἡ domestica. th. idem.
- Οικέω ὡς habito; **woonen** / **bewoonen**. F. ἦσα. P. ὤκηκα. a. i. ὤκησα. *pres. pass.* οικέομαι ἔμαι *in color.* *pres. part.* οικεόμενος ἔμενος, οικεομένη ἔ contractè οικεομένη ης ἡ orbis terrarum habitabilis; **aardbodem** / **weereld**. ch. i.
- Οἶκημα τὸ τὸ habitaculum. *item* carcer; **wooning** / **gebankenis**. th. idem.
- Οἶκηλήριον & τὸ domicilium; **woon-stede**. th. idem.
- Οἶκια αὖς ἡ domus; **huyſ**. οἶκίαι ὡς αἱ facultates per metonymiam subj. *Luc. 20: 47.* th. οἶκος domus.
- Οἰκιακὸς ἡ ὁ domesticus a um; **huyſgenoot**. *Matth. 10: 25.* οἱ οικιακοὶ domestici. th. idem.
- Οἰκοδεσποτέω ὡς domum administro; **het huyſ regeeren**. 1 *Tim. 5: 14.* F. ἦσα. P. ὠκοδεσπότηκα. th. οἶκος ἔ δεσπόζω dominor.
- Οἰκοδεσπότης & ὁ q. d. δεσπότης ἔ οἶκος herus, paterfamilias; **huyſ-heere** / **huyſ-vader**. οἰκοδεσποῖνα ης ἡ hera, materfamilias. th. idem.
- Οἰκοδομέω ὡς ædifico. *item* doceo, emendo; **bouwen** / **stichten** / **opbouwen**: **leeren** / **verbeeteren**. F. ἦσα. P. ὠκοδόμηκα. a. i. ἀέτ. ὠκοδόμησα. *pres. pass.* οικοδομέομαι ἔμαι. *pres. part.* οικοδομῶμαι plusq. *pass.* οικοδομήμενος σο το. a. i. *pass.* οικοδομήθην ης η. *fut. i. pass.* οικοδομηθήσομαι. accipitur in malam partem 1 *Cor. 8: 10.* ex Th. δέμω struo, ædifico. in *pres. med.* δέδομα, unde δόμε, ἔ Th. οἶκος. unde ἔ οικοδόμω & ὁ domuum faber.
- Οἰκοδομή ης ἡ ædificium, structura. *item* emendatio; **gebouw** / **stichting** / **opbouw** / **verbetering**. th. i.
- Οἰκοδομία αὖς ἡ ædificatio, incrementum in cognitione Dei; **stichting** / **die na God is**, **aanwas** in de kennisse Gods. 1 *Tim. 1: 4.* th. idem.
- Οἰκονομέω ὡς sum dispensator; **rentmeester** (of **uptbeelder**)

- der) zijn. F. ήσω. P. ωκονόμεηκα. Th. Νέμω pasco, tribuo, rego. F. νεμῶ. a. i. ένεμα. P. αβ. νενέμηκα. prat. med. νένομα.
- Οικονομία ας η dispensatio, villicatio; **bedeeling / rentmeesterschap / uptdeeling.** th. idem.
- Οικονόμῳ & ο dispensator; **hups-berfozger / Rentmeester / berfozger / uptdeelder.** Th. idem.
- ΟΙΚΟΣ & ο domus, familia; **hups/hups-gesin.** Tit. 1:11 *Domus* *net 12:36.*
- Οικισμένη ης η (subaudi γη) terra habitabilis; **aardbodem / weereid.** scilicet terra in duas dividitur partes, in habitabilem, quæ aliàs dicitur ξηρα sicca, arida, & non habitabilem, nempe maribus seu aquis tectam. th. idem.
- Οικιστής & ο η domi manens. proprie, domus custos; **het hups bewaarende.** q. d. ερῶ & οίκω Th. ερῶ & ο custos, q. ωρῶ Doricè ωρεα ας η cura.
- Οικλείρω miseror, commiseror; **ontfermen / barmhertig zijn.** Rom. 9:15. F. οικλειρήσω. a. i. ωκλειρήσα. P. ωκλειρήκα. tanquam ab οικλειρέω. Th. οίκλῳ & ο misericordia.
- Οικλιερός & ο commiseratio; **barmhertighepd / ontferming.** th. idem.
- Οικλιεμων ονῳ ο η misericors; **barmhertig / ontfermer / Jac. 5:11.** th. idem.
- Οίμαι Joh. 21:25. *Vide, siet οίμαι.*
- Οινοπότης & ο vini potor; **wijn-supper.** ex οίνῳ & ο vinum. & πότης & ο potor, bibax. Th. πίνω bibo.
- ΟΙΝΟΣ & ο vinum; **wijn.** Marc. 15:23.
- Οινοφυγία ας η vinolentia, compotatio; **wijn-supper.** a nomine οινόφυξ υγῳ ο η vinosus a. ex οίνῳ ο vinum, & φλύω vel φλύζω bullio, nugor, vel φλύσσω eru-θο. fut. φλύξω. P. πέφυχα. th. φλέω nugor, plenus sum, abundo.
- Οίομαι vel οίμαι opinor, existimo; **meppen / achten.** prat. imperat. οίεσθω. Fut. οίήσομαι. prat. pass. ώημαι. a. i. pass. ώήθλω, format tempora ab inusitato οίσομαι. Th. οίω puto.
- ΟΙΟΣ οία οίον qualis e. item pro δυνατός potens, possibili-
lis: item, pro όμοιῳ similis; **hoedanig / sodanig als / mach**

machtig: soo als / gelijk als / als of.

Οκνέω ὦ cunctator, tergiverfor, laborem suscipere detre-
cto; **vertoeden / te rugge keeren.** F. ἴσω. P. ὀκνηκα.
a. i. ὀκνησα. a. i. infin. ὀκνησάμ. th. ὀκνῶ & ὁ pigritia, me-
tus ad eundi laboris, ab ε̄ κινεῖν non movere.

Οκνηθῆς ε̄ ὁ cunctator, timidus, piger, segnis; **vertoe-
ber / vreesachtig / lup / traag.** in n. g. ὀκνηθῆν mo-
lestum, tædiosum; **swaar / moepelijc / verveelen-
de / verdzietig / Phil. 3: 1. th. idem.**

Οκτώμερῶ & ὁ ἡ octo dies durans. *item*, quod fit octa-
vo die. q. d. octavæ diei; **acht dagen duurende / ten
achsten dage.** Th. ὀκτώ ἑ ἡμέρα dies.

ΟΚΤΩ οἱ εἰ τὰ, octo; **acht.** Luc. 13: 11. ἀκλίον.

Ολεθρῶ & ὁ interitus, exitium, pernicies; **verderf /
doodt.** Th. ὀκνυμι sine ὀκνύω perdo. F. ὀλέτω. a. i. ὄλεσα.
P. ὄλεκα, Atticè ὀλώλεκα.

Ολίγον adu. parum; **wepnig.** 1 Pet. 5: 10. th. ὀλίγῶ.

Ολιγόπιστῶ & ὁ ἡ exigua fide præditus; **kleyn-geloo-
vig.** ex ὀλίγῶ ἡ ον paucus ἑ πίσις εως ἡ fides. th. πείθω
persuadeo.

ΟΛΙΓΟΣ ἡ ον parvus a um; **kleyn / kozt / wepnig.** ἐν
ὀλίγῳ prope modum, parum abest quin; **h̄na.**

Ολιγόψυχῶ & ὁ ἡ pusillanimus a; **kleynmoedig.** ex Th.
ὀλίγῶ ἡ ον exiguus ἑ ψυχῆ ἧς ἡ anima.

Ολιγώρῳ ὦ negligo, parvi pendo; **kleyn-achten.** cum
Genit. à nomine ὀλιγώρῳ & ὁ ἡ negligens, quod est ex Th.
ὀλίγος ἡ exiguus a. ἑ ὦ P A cura, vel ὠρέω curo.

Ολοθροῦνης ε̄ ὁ exterminator; **verderber.** Hebraicè
תִּיהַרְבֵּן h. e. perdens, vastans. th. ὀκνυμι seu ὀκνύω perdo.

Ολοθροῦ exitium affero, vasto, perdo; **verderben.** F.
ὄσω. P. ὀλόθρουκα. prat. pass. ὀλόθρουμαι συ ταί, th. i.

Ολοκαύτωμα τος τὸ victima seu hostia, quæ tota combu-
rebatur, holocaustum; **brand-offer.** a verbo ὀλοκαυῶ
ὦ totum comburo, cremo. F. ὄσω. P. ὀλοκαύτωκα. prat.
pass. ὀλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὀλοκαυῶ pro ὀλοκαυσῶ,
per

per syncope, à nomine ὀλόκαυσον & τὸ, quod est genus sacrificii, ubi hostia tota cremabatur, εκ ὀλῶ totus ἔκαυσον combustum. καυσὸς ἢ ὄν combustus a um. à Th. καίω, uro, comburo. F. καύσω. P. κέκαυκα. prat. pass. κέκαυμαι σαμ ταμ.

Ὀλοκληρία ας ἢ integritas; geheelheid / volkoomene ^{ἰσοκρίσις} gesontheid. Th. ὅλος, ἔκληρος & ὁ fors. *Act. 9:16.*

Ὀλόκληρος & ὁ ἢ proprie hæres ex affe, seu potius, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt. item, per syn. speciei integer, totus; eygentlyk, erfgenaam van alles: ook oprecht / geheel. Th. idem.

Ὀλολυξω ἢ ὄλολυξω, ploro, ululo; huplen. F. ὀλολύξω. a. i. ὀλόλυξα. a. i. imperat. ὀλόλυξον ἄτω ατε. P. ὀλόλυχα. factum κατ' ὀνομαλοποιίαν.

Ὀλοσ ἢ ὄν totus a um; geheel / gantsch / alle.

Ὀλοτελής ἕως ὁ ἢ totus a; geheel en al. ex th. ὅλος totus, ἔτελέω ὡ ad finem perduco, absolvo. q. d. perfectus.

Ὀλυνθος & ὁ grossus, ficus immatura; onrijpe vrage.

Ὀλως omnino; gantschelyk. adv. th. ὅλος.

Ὀμβρος & ὁ imber, pluvia; reegen. *Luc. 12: 54.*

Ὀμιλέω ὡ colloquor; t'saamen spreekken / met iemand spreekken. cum Dat. imperf. ὀμίλειον αν. F. ἤσω. P. ὀμίληκα. a. i. ὀμίλησα. part. a. i. ὀμιλήσας ανλος ὁ. th. ὀμιλος.

Ὀμιλία ας ἢ commercium, conversatio, colloquium; hanteering / t'saamen-spreekking. *1 Cor. 15: 33.* th. i.

Ὀμιαος & ὁ turba, cætus; hoop volk / schaare.

Ὀμμα τος τὸ oculus, aspectus, facies; ooge / aangesicht. Th. ὀπτομαι. F. ὀψομαι. prat. pass. ὤμμαι.

Ὀμνύω vel Ὀμνύμι iuro; sweeren. F. ὀμόσω. F. 2. med. ὀμῶμαι ἢ ὀμῶται. P. ὀμοκα ἔ Atticè ὀμώμοκα. a. i. aet. ὀμοσα. a. i. subj. aet. ὀμόσω ης η. a. i. part. ὀμόσας ανλος ὁ. mutuatur sua tempora ab inusitato ὀμόω.

Ὀμοθυμαδὸν adv. concorditer, uno animo; eendzachtelyk / met een herte. ab ὀμόθυμος & ὁ ἢ unanimis, concors. Th. ὀμός similis, idem, ἔ θυμός & ὁ animus.

Ὀμοιά-

- Ὀμοιάζω *similis som*; **gelijken / gelijk zijn.** *Marc. 14: 70.* F. ὡσώ, P. ὁμοίακα. th. ὁμός, ἢ, ὄν *similis.*
- Ὀμοιοπαθής εὖς ὁ ἢ *isdem affectibus obnoxius a*; **gelijke bewegingen onderwerpen.** *ex ὁμοιος similis, Ἔ πάθος εὖς τὸ affectus.* Th. πάχω *patior.*
- Ὀμοιος οἶα οἶον *similis e*; **gelijk.** *Matth. 13: 47.* Th. ὁμός.
- Ὀμοιότης ἦλος ἢ *similitudo*; **gelijkenis.** th. idem.
- Ὀμοιώω ὦ *assimilo, comparo similiter*; **vergelijken.** *Heb. 2: 17.* F. ὡσώ, P. ὁμοίακα, a. i. ὁμοίωσα, a. i. subj. ὁμοίωσω ἢς ἢ μδρ. praet. pass. ὁμοίωμαι, a. i. pass. ὁμοιώθω, a. i. subj. pass. ὁμοιωθῶ, ἢς ἢ. a. i. inf. pass. ὁμοιωθῶμαι, a. i. part. pass. ὁμοιωθεὶς ἐντος ὁ, ab ὁμοιος *similis.* th. idem.
- Ὀμοίωμα τὸς τὸ *similitudo*; **gelijkheid / gedaante / gelijkenis.** *Phil. 2: 7.* th. idem.
- Ὀμοίως *adv. similiter*; **desgelijks / ongelijks.** th. idem.
- Ὀμοίωσις εὖς ἢ *proprie, ipsa assimilatio, similitudo*; **de vergelijking zelfs / gelijkenis.** th. idem.
- Ὀμολογέω ὦ *confiteor*; **belijden.** F. ἤσω, a. i. ὁμολόγησα, P. ὁμολόγηκα *construitur cum Acc. Rom. 10: 9.* *Notetur Syntaxis Matth. 10: 32. cum Dativo interveniente praepositione ἐν, est Hebraismus. Profiteor cum Dat. Matth. 7: 23. Absolutè sine casu, Tit. 1: 16. Spondeo; beloozen.* *Matth. 14: 7.* Th. ὁμός Ἔ λέγω *dico.*
- Ὀμολογέω *as ἢ confessio*; **belijdenis.** ab ὁμολόγος ὁ *isdem verbis utens, consentiens.* Th. idem.
- Ὀμολογεῖσθαι *adv. sine controversia, quod omnes verum esse fatentur*; **buyten alle twijfel.** *ortum ex part. praes. pass. ὁμολογεῖσθαι ἄμδρος ἄμδρος.* th. idem.
- Ὀμότεχνος ἄ ὁ ἢ *qui est ejusdem artificii*; **van 't selve handwerk.** *ex Th. ὁμός ἢ ὄν similis Ἔ τέχνη ἢς ἢ ars.*
- Ὀμῶ *adv. simul*; **tezamen / te gelijk.** th. ὁμός.
- Ὀμόφρων ονος ὁ ἢ *concors*; **eens gestut.** Th. ὁμός ὁ *similis Ἔ φρενὶ φρενὸς ἢ mens, animus.*
- Ὀμόω *juro*; **sweeren.** *Vide ὁμνύω.*
- Ὀμως *tamen*; **zelfs / zelfs ook.** *conjunct. discretiva.* ὁμως μδρὶ τοι *tamen, veruntamen*; **nochtans.** th. ὁμός.

ΟΝΑΡ τὸ , ἀκλιον , somnium ; **droom.** κατ' ὄναρ in somnio. Matth. 1:20. 2:12, 13, 19, 22. 5 27:19.

Ονάριον ἢ τὸ asellus ; **jong Ezel.** Job. 12: 14. diminutivum à Th. ὄνῳ ἢ ὁ asinus.

Ονειδίζω ἐxprobro, convicia in aliquem ἐvomo, convicior ; **berwijten / smaaden.** imperf. ὠνειδίζον. F. ἴσω. P. ὠνειδίσκα. a. i. ὠνειδίσσα. a. i. subj. ὠνειδίσω ης η. pres. pass. ὠνειδίζομαι conviciu laceror, proscindor. prat. pass. ὠνειδίσμαι. th. ὄνειδῶ.

Ονειδισμὸς ἢ ὁ convicium, probrum ; **smaathēyd / smaading / versmaathēyd.** Heb. 10: 33. th. idem.

ΟΝΕΙΔΟΣ εἶναι τὸ probrum, dedecus ; **versmaathēyd / schande.** Luc. 1: 25.

ΟΝΗΜΙ juvo, profum ; **helpen / boozdeelig zijn.** cum Acc. F. ὀνήσω. a. i. ὀνήσα. P. ὀνήκα. pres. pass. ὀνήμαι sive ὀναμαι jovor, fructum consequor, fruor ; **geholpen worden / genieten.** cum Genit. F. i. med. ὀνήσομαι. a. i. med. ὀνήσάμην ω αἴο. a. i. opt. med. ὀνήσάμην αἰο αἴο 5 contractè ὀναίμην αἰο αἴο.

Ονικός ἢ ὁν asinarius a um ; **ezels / 't geen banden Ezel is.** Luc. 17: 2. Th. ὄνῳ asinus.

ΟΝΟΜΑ (vel ὄνομα) τῷ τὸ nomen ; **naam.** κατ' ὄνομα, nominatim ; **by naame.** τῷνομα nomine ; **met naame.** Matth. 27: 57. contractum pro τὸ ὄνομα. *Duke in Act. 1:15.*

Ονομάζω nomino ; **noemen.** F. ἄσω. P. ὀνόμακα. pres. pass. ὀνομάζομαι nominor ; **genaamt worden.** prat. pass. ὀνομάσμαι. a. i. pass. ὀνομάσθην ης η. th. idem.

ΟΝΟΣ ἢ ὁ asinus a ; **ezel / ezelin.** ab ὀνήμι juvo.

Οὐτως verè ; **waarlijk.** 1 Tim. 5: 5. q. d. enter. à part. pres. ὠν ὄνῳ ὁ ens. ab εἶμι. th. ἔω sum.

ΟΞ εἶναι τὸ acētum ; **edik.** Matt. 27: 34. th. ὄξυς.

ΟΞΥΣ εἶναι ὁ velox, acutus a um ; **snel / scherp.** ὄξυνω acuo. item acidum reddo ; **scherp (of zuur) maaken.** F. ὄξυνῶ. a. i. ὄξυνα. P. ὄξυνκα.

ΟΠΗ ἢ ἡ caverna, foramen ; **hol / gat.** ab ὀπλομαι video, vel ὄψ oculus. Per foramen videre possumus.

- Ο'πιθεν *Matth. 9:20. 15:23. Apoc. 4:6. 5:1. 5 [on]*
 Ο'πίσσω *Mat. 16:23, 24. à tergo, post, retrorsum; achter / na / te rugge. adv. cum Genit. item, sine casu. τὰ ἵπίσω scil. ὄντα, quæ retro sunt.*
 Ο'πλίζω *armo; waapenen. F. ἴσω. P. ὤπλικα. pres. pass. ὀπλίζομαι armor, me instruo, paro; gewapend worden / sich wapenen. a. i. med. ὀπλισάμεν ω ἀλο. a. i. imperat. med. ὀπλισαυ ἀεθω αοθε, th. ὄπλον.*
 Ο'πλον & το' ὄπλα *ων τὰ arma, instrumenta quævis; waapenen / allerley gereedschap.*
 Ο'ποῖοι οἷα οἷον *qualis e; hoedanig. Gal. 2: 6. idem quod Th. οἷοι, citra interrogationem.*
 Ο'πότε *quando; wanneer. Luc. 6: 3. citra interrogationem. adv. idem quod th. ὅτε.*
 Ο'πυ *ubi. adv. ἀόριστον h. e. indefinitum, citra interrogationem, idem quod ἔπι, Johan. 7: 34. quò, quum; daar / waar / alwaar / waar heen / daar in / dewijle. th. ὅς.*
 Ο'πλάνω *video; sien. pres. pass. ὀπλάνομαι conspicio. reliqua tempora vide in Th. ὀπλομαι.*
 Ο'πλασία *as ἡ apparitio, quæ fit κατ' ὑπαρξ vigilantia; gesichte / der waakende. Hebr. פקדון. ab ὀπλάνω. Thema ὀπλομαι.*
 Ο'πτομαι *video, appareo; sien / toefien / verschijnen. F. ὀψομαι. ὀψθ Atticè pro ὀψη videbis. a. i. med. ὀψάμεν. a. i. subj. ὀψομαι. prat. pass. ὤμμαι ψαι πλαι. a. i. pass. ὠφθίω ης η. fut. i. pass. ὀφθήσομαι.*
 Ο'πλος ἢ ὄν *assusa um, tostus, affatus; gebzaaden. Th. ὀπτάω ὦ affo; bzaaden. F. ἴσω. P. ὤπληκα.*
 Ο'πώρ *as ἡ propriè, autumnus, item fructus autumnalis; herft / herft-bzucht.*
 Ο'πως *ut. conjunct. causalis. cum subj. quomodo; dat / op dat / hoe. Act. 20: 16. th. πῶς.*
 Ο'ραμα *το' visio, quæ fieri solet κατ' ὄναρ, ἥτοι κατ' ἐκστασιν 5 intelligitur de interiore quadam certarum imaginum in hominis mente impressione; gesichte / inden slaap, of in verrukking der zinnen. Hebr. חזון. At ὄραμα*

μα ponitur semel pro (eens voor) ὀπλισία Matth. 17: 9. th. ὀράω.

Ὄρασις εως ἢ visio. item aspectus ; **gesichte / aanstien.**
Act. 2: 17. th. idem.

Ὄρατος ἢ ὄν visibilis e ; **stienlijk.** Col. 1: 16. th. idem.

Ὄραω video, cerno, intelligo ; **stien / aanstien / toesien / verstaan.** praes. imperat. ὄρα pro ὄραε. praes. part. pl. f. ὀρώσασαι. imperf. ἐώραν. F. ὄσω. P. ὄρακα ὅ Atticè ἐώρακα. praet. infin. ἀτ. ἐώρακέσθαι. plusq. ἐώρακέναι eis d. praet. pass. ἐώραμαι σαυ ταυ.

Ὄργη ἢ ἰρα, poena : studium, mores, animi inclinatio ; **toorn / gramschap / straffe : pooging / zeeden / geneegtheit des gemoeds.**

Ὄργίζω ad iram irrito, lacerello, facio irasci ; **tot toorn verwekken / tergen.** (pro quo tamen usitatum est παροργίζω.) F. ἴσω. P. ὄργικα. praes. med. ὀργίζομαι irascor ; **toornig / (of vertoornit zijn of) worden.** cum Dat. a. i. pass. ὀργισθῆναι ης η. a. i. part. pass. ὀργισθεῖς ἐντ. ὄ. fut. i. pass. ὀργισθήσομαι. th. ὄργη.

Ὄργιλος ὁ iracundus ; **geneegen tot toornigheit.** ὀργιλότης ητ. ἢ iracundia ; **geneegtheit tot gramschap.** in vitio ponitur. th. idem.

Ὄργυια ἄς ἢ ulna, mensura sex pedum, passus ; **hand / ses voet / een schrede.** παρὰ τὸ ὀρέγην τὰ γῆα ab extensis manibus, sicut passus à pando, scil. quantum spatium expansis brachiis comprehenditur.

Ὄρεγω porrigo, extendo ; **upt-reyken / upt-strekken.** F. ζῶ. P. ὄρεχα. a. i. ὄρεξα. praes. med. ὄρεγομαι ἀρπετο ; **lust hebben / begeeren.** cum Genit. fut. i. ὄρέξομαι. a. i. pass. ὄρέχθῆναι ης η. a. i. med. ὄρέξάμην ω αἴο.

Ὄρεινός ἢ ὄν montanus a um ; **vanden berg.** ὄρεινή ἢ ἢ scil. χώρα montana regio ; **gebergte.** th. ὄρη mons.

Ὄρεξις εως ἢ libido, appetitus ; **lust / begeerte.** th. ὄρέγω.

Ὄρθοποδέω ὦ recto pede incedo, non claudico ; **recht wandelen / de voeten recht stellen / niet hinken.** ab adj. ὀρθόπους ὀδ. ὁ ἢ recto pede progrediens, non lori-

pes; Th. ὀρθὸς rectus ἔως pes.

ΟΡΘΟΣ ἢ ὄν rectus a um; recht. videtur ortum ab ὄρω excito; **berwekken / opwekken.** F. ὄρω. P. ὄρωκα. prat. pass. ὄρωμαι ὄρωμαι ὄρωμαι, unde ὀρθὸς excitatus. ἔξ hinc ὀρθὸς, mutato τ in θ. a. i. pass. ὄρωθω ns. a. i. part. pass. ὄρωθεις ἐνθὸ ὄ.

Ορθολομέω ὡς rectè seco, divido, distribuo; recht snijden. F. ἴσω. P. ὀρθολόμωκα. ab adj. ὀρθολόμος ἔο ἢ. Th. ὀρθὸς rectus ἔξ τέμνω seco, in prat med. τέτομα.

Ορθείζω diluculo venio; **des morgens vroeg koomen.** imperf. ὄρθειζον. F. ἴσω. P. ὄρθεικα. a. i. ὄρθεισα. a. i. imperat. ὄρθεισον surge mane, Exod. 8: 20. th. ὄρθεις.

Ορθεινὸς ἢ ὄν matutinus; **banden morgen.** th. idem.

Ορθεινὸς a on matutinus, dilucularis, summo mane veniens; **die 's morgens vroeg besig is of komt.** th. i.

De Kev. ad Act: 21.
21.
ΟΡΘΟΣ ἢ ὄν diluculum. h. e. tempus matutinum, antelucanum, quia nos dirigit ad opera; **morgen-stond / die ons tot het werk opwekt.** ὄρθος summo mane; **des morgens vroeg.** ὑπὸ τὸ ὄρθον sub diluculum; **tegen den morgen-stondt.**

Ορθὸς rectè; recht. adv. Luc. 10: 28. th. ὀρθὸς.

Οείζω definitio, decerno; **bepaalen / bescheyden / berordneren / besluypen.** Rom. 1: 4. F. οείω Atticè οείω. a. i. οείσα. P. οείκα. prat. pass. οείσωμαι. prat. part. pass. οείσωμαι ἢ ον. a. i. pass. οείθω. a. i. part. pass. οείθεις ἐνθὸ ὄ. th. ὄρος finis.

Οείον ἔξ τὸ finis, terminus; **eynde / landtpaal.** diminutivum à Th. ὄρος ὄ terminus. οεία ων τὰ fines.

Οείζω adjuro; **besweeren.** Act. 19: 13. F. ἴσω. P. ὄρκια. a. i. ὄρκισα. th. ὄρκω.

De Kev. ad Act: 2: 30.
ΟΡΚΟΣ ἢ ὄν juramentum; **eedt.** Heb. 6: 16, 17.

Ορκωμοσία as ἢ jusjurandum; **eedt-sweering.** Heb. 7: 21. g. d. ὄρκος ὄμοσις juramenti juratio. ὄμοσις εως ἢ juratio. à Th. ὄμνυμι juro.

Ορμάω ὡς ruo, irruo, impetu feror, prorumpo; **aanvallen / af-stooten / met een gedzupsch loopen.** F. ὄρω.

ἴστω. P. ὄρημα. a. i. αἴ. ὄρησα. prat. pass. ὄρημαι. th. ὄρη.

Δ' Ρ Μ Η ἥς ἢ impetus, appetitus animi; **oploop / be-
geerte des gemoeds.** Jac. 3: 4. *Duke ad Act: 14: 5.*

Δ' ῥημα τὸ ἰmpetus; **geweldt.** Aoc. 18: 21. th. i.

Δ' ῥευον ἔ τὸ volucris, avicula; **geboogelte / boogel.**
Aroc. 19: 21. *diminutivum à Th. ὄρvis.*

Δ' Ρ Ν Ι Σ ἰθὺς ὁ ἢ ales, avis. *per syn. gen. gallina;* **aller-
lep groote vogel: henne.**

Δ' ῥησιῶς ας ἢ (q. d. θέσις ἔ ὄρη positio termini) terminus
positus; **bepaling.** Aἴ. 17: 26. th. τίθημι pono.

Δ' Ρ Ο Σ εἶ τὸ mons; **berg.** At ὄρη ἔ ὁ terminus.

Δ' Ρ Υ' Σ Σ Ω vel Atticè ὄρυττω fodio; **graaben.** Marc.
12: 1. F. ὄρυξω. P. ὄρυχα. a. i. ὄρυξα. a. 2. ὄρυγον.

Δ' Ρ Φ Α Ν Ο' Σ ἔ ὁ orphanus, pupillus, orbus parenti-
bus; **weese.** (ab ὄρφνός obscurus. Negligitur enim ἔ ve-
luti in tenebris versatur. Th. ὄρφνη ἢ tenebra.) *Flecti-
tur more adjectivorum Exod. 22: 24. τὰ παῖδια ὄρφανά.*

Δ' Ρ Χ Ε' Ο Μ Α Ι ἔμασ salto, tripudio; **dansen / huppelen.**
F. ἡσομαι. a. i. med. ὄρχησαίμην ὡ αἴο. a. i. part. med. ὄρχη-
σαίμεν ἢ ον.

Ο' Σ ἢ ὁ qui, quæ, quod; **die / welke / wat / het wel-
ke / enz.** dicitur articulus postpositivus, quod nominibus
postponatur: estque vice relativi, ἔ semper sequitur ver-
bum aut expressum aut subintellectum.

Ο' σάκις quoties; **soo dikwils als.** Apoc. 11: 6. *adv. ci-
tra interrogationem.* th. ὅσα.

Ο' σγε ἢ γε ὄγε qui quidem, quæ quidem, quod quidem;
die ook / welke ook / het welk ook. Th. ὅς ἔ γε.

Ο' Σ Ι Ο Σ ἰα ἰον sanctus a um; **heilig.** Tit. 1: 8. *Duke ad Act: 2: 27.*

Ο' σιότης ἢ ἢ sanctitas; **heiligheid.** Eph. 4: 24. th. i.

Ο' σίως sanctè; **heiliglijk.** *adv. 1 Thess. 2: 10. th. idem.*

Ο' σμη ἢς ἢ odor; **reuk.** à Th. ὄζω (Doricè ὄσθω) oleo.

Ο' Σ Ο Σ ἢ ον quantus a um; **hoe (of zoo) veel of groot.**
*citra interrogationem. pl. ὅσοι ὅσα ὅσα quicunque, quæ-
cunque, item quotcunque; al wie / iegelijk. ἐφ' ὅσον*

- quamdiu; soo lang. καθ' ὅσον quatenus; gelijk / so veel als / booz soo veel.
- ὅσπερ quicunque; wie ook. Marc. 15: 6. th. πτε.
- ὅστέον ἔν, ἐξ ἔ, τὸ os ossis; been / gebeente.
- ὅστις ἢ τίς ὅ τι. in Gen. ἔστιν, Atticé ὅτις, Matth. 5: 25 ἡστίον ἔσ. qui, quæ, quod; die / welke / het welke dat. Th. ὅς ἔ τίς.
- ὄσφρακιν ἢ ὄν testaceus a um; van gebakken aarde. Th. ὄσφρακον & τὸ testa, terra figulina.
- ὄσφρησις εὼς ἢ odoratus; reuk. ἀβ ὄσφραγόμεαι ὤμας (idem quod Th. ὄσφραίνομαι) odoror; rieken/reuk ontfangen. F. ὄσφρήσομαι. præf. pass. ὄσφρημαι σαι ται.
- ὄσφυς ὕ ἢ lumbus; lendenen. Marc. 1: 6. Accus. ὄσφυν. Alii ὄσφῦ ὄσφῦν.
- ὄταν quum. conjunct. item quamdiu; als / wanneer; soo lang. ex th. ὅτε quando ἔ ἄν.
- ὄτε quando. item quum, postquam; als / doe / wanneer / als nu / na dat. adv. ἀόριστον. 1 Cor. 13: 11. Ἄστ ὄτε fit ἐρωτηματικὸν interrogativum quando? wanneer?
- ὄτι quod, quia. conjunct. item quare; dat / dewijle omdat / oermits / want; waarom? differt ab ὅτι quicquid. Sæpe infervit mimesi, ἔ redundat.
- ὄτις quò; tot dat / noch. Luc. 13: 8. gen. pro ἔ.
- ὄχι ἔχι non; niet / geen / neen / niemandt. adv. negandi. ἔ seq. consonâ. ἔχι sequente vocali tenui. ἔχι seq. vocali aspiratâ. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, ἔ vertitur, nequaquam. triplex negatio non est sine êmphasis. Sicut ἢ quandoque negat, ita contrâ ἔ quandoque ponitur pro ἢ nota comparationis, ut Matth. 9: 13. ἔλεον δέλω κῆ ἔ δυσίαν, h. e. μάλλον ἢ δυσίαν.
- ὄυ ubi; waar / alwaar / daar / daar in. Adv. Th. ὄς. in genit. ἔ præposita litera π fit ἐρωτηματικὸν h. e. interrogativum πῆ ubi?
- ὄυ' α' vah! ἦα! adv. Marc. 15: 29.
- ὄυ' α' ἰ adverb. væ; wee. Luc. 6: 25. cum Dat.
- ὄυδαμῶς nequaquam; geenfins. Adv. ab adj. ἔδαμὸς. quod

quod est ex ἑδὲ neque, Ἔ Th. ἀμὸς ἔ ὁ unus, aliquis, Doricè noster, q. d. ἑδὲ ἀμὸς, ne unus quidem h. e. nullus. eodem modo se habet ἡνδραμὸς. Matth. 2:6.

Οὐδὲ neque; noch / ook niet / noch ook / noch niet / noch geen / enz. conjunct. ex Th. ἔ non Ἔ δὲ verò.

Οὐδεὶς εἷς ὁ nullus ἑδεμία ας ἡ nulla; geen / niemandt / niet iemandt. ἑδὲν εἷς τὸ nullum, nihil; geen ding / niet / iet. ex ἑδὲ neque Ἔ Th. εἷς unus.

Οὐδέποτε nunquam; noyt / nimmermeer. Matth. 21:16. Adv. ex ἑδὲ neque Ἔ ποτε aliquando. th. ὅτε quando.

Οὐδέπω nondum, nunquam; noch / noch niet / noch noyt. Adv. th. ὅς artic.

Οὐδεὶς ἑδεμία ἑδὲν nullus a um; geen. ex ἑτε Ἔ Th. εἷς.

Οὐκέτι propriè, non adhuc. item non amplius; niet meer / geen meer. ex ἑκ non Ἔ ἔτι adhuc. Th. ἔ.

Οὐκἔν, nonne igitur; dan. Johan. 18:37. th. ἔν.

Ο Υ Ν igitur, itaque, ergo; dan / daarom / soo dan / nu.

Οὐπω nondum; noch niet / noch geen. Adv. ex Th. ἔ Ἔ πω dictione enclitica inseparabili.

Ο Υ Π Α ἄς ἡ cauda, extremum agmen exercitus; steert: de achterste hoop in 't leeger.

Οὐρανὸς ἔ ὁ ἡ cœlestis; hemelsch. th. οὐρανὸς

Οὐρανόθεν Adv. cœlitus, è cœlo; vanden hemel. ἑργνόσε in cœlum. ἑργνόθι in cœlo. th. idem.

Ο Υ Π Α Ν Ο Σ ἔ ὁ cœlum; hemel. Doricè ὠρανὸς. à Chald.

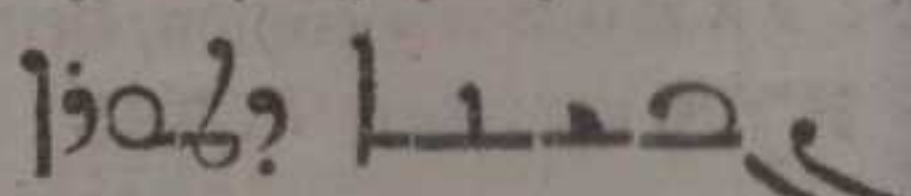
ΝΥΝ ὄρα, lux. R. ΝΥΝ.

Οὖς ὠτὸς (προἑτὸς) τὸ auris; oore. τὰ ὠτα aures. th. ἑας αὐτὸ τὸ auris.

Οὐσία ας ἡ essentia, substantia; goedt / leef-tocht. à part. pres. ἂν ἑσα ἂν ens. ab εἶμι. th. ἑω sum.

Οὐτε neque; noch / ook niet / geen. conjunct. ex Th. Ο Υ non Ἔ Τ Ε que.

Ο Υ Τ Ο Σ (ex ὁ αὐτὸς) hic; die / dese / de selbe / hy. αὐτή (ex ἡ αὐτή) hæc; die / dese / de selbe / sy. τὸτο (ex τὸ αὐτὸ) hoc; dit / het selve. pronomèn demonstrativum.

- τινυμ. pl. ἕτοι αὐταυ ταῦτα. Genit. pl. τέτων per omnia genera. *Matth. 3: 3.*
- Οὕτω seq. consona. ἕτως seq. vocali, sic, itane. *Atticè ἕτωσι. ἕτως tantopere; soo / alsoo / aldus. th. idem.*
- Οὐχὶ nonne, adv. interrog. item *Atticè non, adv. negandi; niet & neen. th. &.*
- Οφειλίτης (pro ὀφειλήτης) & ὁ debitor; schuldenaar / die iemand schuldig is. th. ὀφείλω.
- Οφειλή ἧς ἡ debitum; schuldt / het geen iemand schuldig is. *Rom. 13: 7. th. idem.*
- Οφείλημα τὸ debitum; schuldt. *Rom. 4: 4. th. idem.*
- ΟΦΕΙΛΩ debeo, reus sum; moeten / schuldig zijn. imperf. ὀφείλον. F. ὀφειλήσω. P. ὀφείληκα. a. 2. ὀφελον. praes. pass. ὀφείλομαι. part. ὀφειλόμενος η ον. P. pass. ὀφείλημαι.
- Οφελον utinam; och of. *Apos. 3: 15. adv. th. idem.*
- Οφελῶ εὖ τὸ utilitas; nuttigheyd. *Jac. 2: 16. Th. ὀφέλω μυσο, augeo.*
- Οφθαλμοδουλία ας ἡ obsequium ad oculos exhibitum; ooggen-dienst. ὀφθαλμόδουλῶ & ὁ servus qui inspektante herog signavum praestat. th. ὀπλομαι ἔ δὲ λῶ.
- Οφθαλμός ἔ ὁ oculus; ooge. Th. ὀπλομαι video.
- ΟΦΙΣ εως ὁ serpens; slange. *Accusf. ὄφιν.*
- ΟΦΥΣ ὅς ἡ supercilium. per metaph. montis extremitas seu crepido, unde quis praecipit agi potest. *Alii vertunt, cacumen. Syrus*
- gibbus montis; top / hoogen berg / hoogmoed. *Luc. 4: 29.*
- Οχλέω ὠ turbo, molestiâ afficio; quellen / ontroeren. F. ἤσω. P. ὀχληκα. praes. pass. ὀχλέομαι ἔμαι vexor. th. ὀχλῶ.
- Οχλοποιέω ὠ cogo turbam; maken dat het volk te hoop loopt / een oploop des volks maaken. F. ἤσω. Praes. ὀχλοποίηκα. a. 1. ὀχλοποίησα. th. ὀχλῶ ἔ ποιέω.
- ΟΧΛΟΣ & ὁ turba, populus, multitudo, coetus, tumultus; oproer / volk / schaare.

Ο'χύ-

Ὁχύρωμα τὸ τὸ munio; **sterkte / besting**, ab ὀχυρώω ὡ munio, quod est à nomine ὀχυρῆς à ὀν munitus. Th. ἐχυρῆς à ὀν firmus, munitus, tutus.

Ὁψάριον ἔ τὸ pisciculus; **bisch / bischken**, diminutivum. Th. ὄψον ἔ τὸ quicquid cum pane comeditur, per syn. gen. piscis.

ὉΨΕ serò, longo post tempore; **laat / late**. Marc. 13:35. ἀδύ.

Ὁψία ας ἡ vespera, serum diei; **avond / laat**. th. idem.

Ὁψιμηθ ἔ ὀ ἡ serotinus, seros; **spade**. th. idem.

Ὁψις εως ἡ vultus, facies, species; **aangezicht / aansen / gelaat / gedaante**. Th. ὀπλομαι video.

Ὁψώνιον ἔ τὸ propriè, quicquid emitur ut edatur cum pane, per synecd. gen. pro obsonio militum: item, quodvis stipendium; **eygentlyk al wat men koopt / om dat met brood te eeten: item, besolding / soldy der soldaaten, en ook van andere**. à nomine ὀψώνης ἔ ὀ q. d. ὀ ὠνέμην τὰ ὄψα opsonator. Th. ὀΝΕΨΟΜΑΙ ἔμαυ εμο, ἔ ὄψον ἔ τὸ, quicquid cum pane comeditur.

Π Α.

Παγιδύω illaqueo, irretio; **verstrikken**. F. δύσω. P. πεπαγιδύκα, th. πηγνύω vel πηγνυμι compingo, figo, depango.

Παγίς ἰδθ ἡ laqueus; **striek**. 1 Tim. 6: 9. Th. idem.

Πάθημα τὸ τὸ afflictio, vitiosus affectus; **het lyden / quade beweging**. Th. πάχω patior.

Παθητός ἔ ὀ propriè passibilis, qui pati potest, patiendi necessitati obnoxius; **die lyden (kan of) moet**, th. i.

Πάθος εθ τὸ affectus, morbus, mollities, patio; **beweging / daar door iemand ontucht lyd**, th. idem.

Παιδαγωγός ἔ ὀ pædagogus, puerorum dux, custos, informator; **Leer-meester / tucht-meester / die een kind (gaade slaat / leydten) onderwijst**. ex πᾶσις puer ἔ ἀγωγός ἔ ὀ dux. Th. ἄγω duco.

Παιδάριον ἔ τὸ puerulus; **jonghskien / kindeken**, th. πᾶις.

Παιδεία ας ἡ institutio, castigatio; onderwijfing / leesring / kastinging. th. idem.

Παιδῶν ἡ ὁ eruditor, castigator; onderrichter / kastingder. Heb. 12: 9. th. idem.

Παιδῶν erudio, castigo; onderwijfen / kastingden / tuchtigen. imperf. ἐπαίδων. F. ἴδω. P. πεπαίδωκα. a. i. ἐπαίδωσα. pres. pass. παιδῶμαι castigor. pres. pass. πεπαίδωμαι. part. πεπαίδωμῶ. a. i. pass. ἐπαίδωθῶ ἢ ἡ. a. i. subj. pass. παιδῶσθῶ ἢ ἡ. Th. idem.

Παιδιόθεν ab incunabulis, ab ineunte ætate, seu, à pueritia; van kintghepd af. Adv. th. idem.

Παιδίον & τὸ infans, puerulus; kindt / kindeken. diminutivum à Th. παῖς δὲ ὁ puer.

Παιδίον ἡ ancilla; dienst-maagt, παιδίον & ὁ puellus. diminutivum à Th. παῖς.

ΠΑΪΖΩ (contractè pro παιδίζω) more puerorum lusito, salto, ludo; speelen als de kinderen, dansen / speelen. F. παίζω. P. πέπαιχα. a. i. ἐπαίζα, Jud. 16: 25.

In Act. 9: 13. ΠΑΙΣ παιδὸς ὁ ἡ puer, puella; kindt / kleyn-kind; mensken. per Hebraïsmum servus; knecht δούλος.

ΠΑΪΩ percutio, ferio, pulso; slaan / steeken. Apos. 9: 5. F. παίω, a. i. ἐπαίω, a. i. part. παίωσας ἀντὶ ὁ. P. πέπαικα.

ΠΑΛΑΙ Adverb. olim, jampridem, quondam; eertijts / voortijts / lange. Hebr. לְקַדְמָי vetus.

Παλαίος ἀ ὄν antiquus a um, oudt. Marc. 2: 21. th. idem.

Παλαιότης ἡ ἡ vetustas; outhepdt. Rom. 7: 6. th. idem.

Παλαιῶ ἀ antiquo, aboleo; oud-maaken / te niet doen.

F. ἴτω. P. πεπαλαίωκα. pres. pass. παλαιῶμαι ἔμαι veterasco; verouden. fut. i. pass. παλαιωθήσομαι ἢ εἶται. th. i.

ΠΑΛΗ ἡ ἡ lucta; strydt / die met het beweegen der handen geschiedt. Eph. 6: 12. παλαίω luctor; worstelen. F. αἴω.

Παλιγενεσία ας ἡ regeneratio; weder-geboorte. Tit. 3: 5. ex πάλιν ἡ γένεσις generatio. Th. γείνομαι.

ΠΑΛΙΝ *adv.* rursus, retrorsum; wederom / weder.

Παμπληθεί *adverb.* quod fit à toto populo; met alle man /
al de menigte gelijk. *q. d.* πᾶν πλῆθος εἰς τὸ ὅμοια
multitudo. Th. πᾶς ὅμοιος, Ἔ πλέος plenus.

Πάμπολυς; παμπόλη, πάμπου, omnino multus, per-
multus; geheel veel. Th. πᾶς ὅμοιος Ἔ πολὺς multus.

Πανδοχεῖον εἰς τὸ diversorium, publicum hospitium: her-
berge / openbaare huys-vesting. *ex* Th. πᾶς Ἔ Δ Ε-
Χ Ο Μ Α Ι excipio. *in prat. med.* (quod tamen inusitatum
est) δέδοχα, unde est δοχὴ ἢς ἡ convivium, δοχεῖον & τὸ
receptaculum.

Πανδοχὸς εἰς ὁ publicus hospes; openbare weerd. th. i.

Πανήγυρις εἰς ἡ conventus universalis; algemeene ver-
gadering. *ex* Th. πᾶς ὅμοιος Ἔ Α' Γ Υ Ρ Ι Σ εἰς ἡ cætus,
affine est nomini ἀγορὰ ἢς ἡ forum, Ἔ verbo ἀγείρω con-
grego.

Πανοικί *adverb.* *q. d.* σὺν παντὶ οἴκῳ cum tota domo; met
het geheele huys. *Act.* 16: 34. th. οἶκος domus.

Πανοπλία εἰς ἡ univèrsa armatura; de geheele wapen-
rusting. *ex* Th. πᾶς, ὅμοιος Ἔ ἔπλον & τὸ arma.

Πανουργία εἰς ἡ calliditas; arglistigheyd. *Eph.* 4: 14. th.
πᾶς Ἔ ἔργον.

Πανῆργος & ὁ ἡ callidus, astutus; listig. *q. d.* πανλόργος
per syncopen πανόργος, Ἔ facta crasi πανῆργος. Th. idem.

Πανταχόθεν *adv.* undique; van alle kanten. th. πᾶς.

Πανταχῶς ubique, ubivis terrarum; over al / allomme.
Luc. 9: 6. *Adverb.* th. idem.

Παντελής εἰς ὁ ἡ plenus a, ad finem perductus; vol / ten
eynde gebracht. *q. d.* πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus
finem. εἰς τὸ παντελής (*g. n.*) in perpetuum, prorsus; vol-
koomelijk / gantschelijk. th. τέλος εἰς τὸ finis.

Πάντην *adverb.* prorsus, semper; gantschelijk / altoos.
Act. 24: 3. th. πᾶς.

Πάντοθεν undique, ubique; van alle (zijden / of) plaat-
sen / alom. *Adv.* *Hebr.* 9: 4. th. idem.

Παντοκράτωρ ὁ ἡ omnipotens; almachtig. *ex* πᾶν ὁ-
μια

τινε ἔκρωλίω ὡ imperium obtineo, possum, Th. κράτος
 εος τὸ robur.

Πάντοτε adv. semper; altijd / alle tijdt. Th. πᾶς omnis.

Πάντως omnino; gantschelyk / geheelijk / immerg.

Luc. 4: 23. Adverb. Th. idem.

ΠΑΡΑ praepos. cum Genit. à, ab. cum Dat. apud. cum
 Accus. praeter, contra, juxta, supra; van / aan /
 na / by / ontrent / tot / booz / dan / buyten / be-
 halben / min / tegen / booven. in compositione valet
 trans, praeter, apud, ἔ saepe in malam partem accipi-
 tur, ἔ vertitur perperam, vitiosè, malè.

Παραβαίνω transgredior, violo; overtreeden / af-wij-
 ken. F. παραβήσομαι. P. παραβέβηκα. α. 2. παρέβην aberravi.
 praet. pass. (ἄχρηστον) παραβέβημαι σαι ται. th. βαίνω eo.

Παραβάλλω confero, comparo, appropinquo, adjicio; ge-
 lykken / aanleggen. F. παραβαλώ. P. παραβέβληκα. α. 2.
 παρέβαλον appuli, seq. praepos. εις Αἴ. 20: 15. α. 2. subj.
 παραβάλλω ης η ωρμ. praet. med. παραβέβολα. th. βάλλω
 jacio.

Παράβασις εως ἢ ipsa transgressio; overtreeding. Heb. 2:
 2. th. βαίνω.

Παραβάτης ὁ transgressor; overtreeder. Rom. 2: 25. th. i.

Παραβιάζομαι ádigo; dwingen. Fut. áσομαι. α. 1. med. παρ-
 βιάσομαι ω αλο. th. βία ας ἢ vis.

Παραβολή ἢς ἢ parabola, obscura sententia, similitudo,
 exemplar seu typus, adagium seu proverbium; gelyk-
 kenisse / parabel / gelykenis die wat anders be-
 duyt / afbeelding / spreekwoord. th. βάλλω.

Παραεξλόομαι perperam vel malè confulo, non habere ra-
 tionem: niet achten / qualijk besorgen. cum Dat. F.
 λούομαι. P. παραεξέλομαι α. 1. med. παρεξέλομαι ω
 αλο. α. 1. part. med. παρεξέλομαι. th. βελη consilium.

Παραγγελία ας ἢ mandatum; gebodt / bevel. Αἴ. 5: 28.
 th. ἀγγέλλω nuntio.

Παραγγέλλω praecipio, denuntio; beveelen / gebieden /
 aanseggen. imperf. παρήγγελλον. F. παραγγελώ. P. παρήγγε-
 λκα.

γελκα. β. γ. αβ. παρήγεια. α. γ. part. παραγείλας αηλθ. ο.
prat. med. παρήγελα. th. idem.

Παραγίνομαι advenio, adsum; **koomen / aankoomen /**
Daar koomen. imperf. παρεγινόμην & ελο. Fut. παραγενή-
σομαι. α. γ. med. παρεγετόμην & ελο. α. γ. subj. med. παρα-
γένωμαι η ηλα. α. γ. part. med. παραγενομένης η ον. th. γεί-
νομαι sum, fio.

Παράγω proprie, traduco. item intransitive seu neutraliter
idem quod μεταβαίνω, προβαίνω prætereo, progredior;
eigentlijk, **overhengen: ook, voor by gaan / voor te**
gaan. F. παράγω. P. παρήγα. α. γ. αβ. παρήγον ες ε. prat.
med. παράγομαι idem. Th. ἄγω duco.

Παραδειγματίζω ignominia expono; **opentlijk te schand**
de maaken. Heb. 6: 6. F. ἴσω. P. παραδειγματικά. Th.
δείκνυμι ostendo.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ & ο' proprie pomarium, viridarium,
paradilus; eigentlijk **lust-hof / aangenaame fruyt-**
boomgaard/paradijs. Apoc. 2: 7. (vox origine Hebraea
פֶּרְדֵּיִם pardês Eccl. 2: 5. hortus amœnissimus, omnis ge-
neris fructiferis arboribus confitus) caelum tertium, lo-
cus beatorum; **de derde hemel.**

Παραδέχομαι excipio, recipio; **aan-neemen.** Marc. 4: 20.
F. παραδέχομαι suscipiam. P. παραδέδεγμα. th. δέχομαι
cario.

Παραδιαιβηή ης η' perversa exercitatio; **verkeerde (kraks**
keeling of) oefening. ex παρα, quod saepe in malam par-
tem accipitur in compositis, & διαιβηή ης η' opera, quae ali-
cui rei impenditur, à διαιβω, vide supra. διαιβηή μαλαία,
quum frustra tempus teritur. th. τείβω tero.

Παραδίδωμι trado, prodo; **overgeeven / overleeveren /**
geeven / bebeelen / verraden. imperf. παρεδίδον tan-
quam à παραδίδω. F. παραδώσω. fut. 1. part. αβ. παραδώ-
σων. α. γ. παρέδωκα. α. γ. παρέδων ως ω. α. γ. subj. παραδώ-
ωσ ω. α. γ. infin. παραδέναι. α. γ. part. παραδές όηλθ. ο. prat.
αβ. παραδέδωκα. plusq. παραδεδώκειν ες ε. pro παρεδιδώ-
κειν.

- κειν. *Atticè abjicitur. pres. pass. παραδίδομαι prodor. prat. pass. παραδέδομαι. a. i. pass. παρεδόθην ης η. fut. i. pass. παραδοθήσομαι. th. δίδωμι dono.*
- Παράδοξον & τὸ inopinatum; **ongelooflijk / bupten verwachting.** Luc. 5: 26. q. d. παρὰ δόξαν prater opinionem. th. δοκέω videor.
- Παράδοσις εως ἢ traditio; **obergeebing / overleevering.** Marc. 7: 3. th. δίδωμι.
- Παραζηλώω ὡ ad æmulationem provooco; **tot jalouzehend verwekken.** Rom. 11: 11. F. ὠσω. P. παρεζήλωκα. th. ζήλω & ὁ emulatio.
- Παραθαλάσσιος & ὁ ἢ maritimus a; **dat by de zee (is / of) woont.** Matth. 4: 13. q. d. παρὰ τῆ θαλάσσης scil. ὦν; qui est prope mare, ἢ παραθαλασσία. th. θάλασσα ἢ mare.
- Παραθεωρέω ὡ despicio; **oversien / versurmen.** F. ἦσω. P. παραθεωρήκα. pres. pass. παραθεωρέομαι ἔμαι. imperf. pass. παρεθεωρούμην ἔμην, 3. pl. ἐόντο ἔντο. th. θεωρῶς ἢ ὁ spectator.
- Παραθήκη ης ἢ depositum; **pandt.** 2 Tim. 1: 12. th. τίθημι pono.
- Παραινέω ὡ admoneo; **vermaanen.** Act. 27: 9. imperf. παρήνεον ἔν, εες εις, εε φ. F. ἔσω. P. παρήνεκα. a. i. παρήνεσα. th. αἶνω & ὁ laus.
- Παραίτεομαι ἔμαι recusio, excusio; **verwerpen / weigegen / ontschuldigen / afbidden.** pres. imperat. παραιτέε ἔ. F. ἦσομαι. a. i. med. παρηησάμην ὡ αλο. a. i. part. med. παραιτησάμενος & averfatus. prat. pass. παρήτημαι, unde part. prat. παρηημῆς & excusatus, ex παρὰ ἢ αἰτέομαι. th. αἰτέω ὡ peto.
- Παρακαθίζω sedeo, assideo; **sitten / bysitten.** Luc. 10: 39. pres. part. παρακαθίζων ἔσα ὄν. F. ἴσω. P. παρακεκάθικα. vide [siet] καθίζω. th. ἴζω sedeo, sedere facio.
- Παρακαλιέω ὡ rogo, precor, hortor, consolor, advoco; **bidden / vermaanen / vertroosten / troosten / by sich roepen.** imperf. παρεκάλειον ἔν, εες εις, εε φ. F. ἔσω. P. πα-

P. παρακέκληκα. *a. i. aē.* παρεκάλισα. *pres. pass.* παρακα-
λίωμα *εἶμα* *consolatione erigor*, *frigor. a. i. pass.* παρεκλή-
θῶ *rogatus sum. a. i. pass. infin.* παρακληθῆναι *consolationem*
admittere. fut. i. pass. παρακληθήσομαι *ἢ εἶμα* *consolatione*
reficiar. *th.* καλέω *vesco.*

Παρακαλύπτω *occulto*; *verbergen.* *Luc. 9: 45.* *F.* ψω. *P.*
παρακεκάλυφα. *pres. pass.* παρακαλύπτομαι *occultor. prat.*
pass. παρακεκάλυμμα. *th.* καλύπτω *tego.*

Παρακατάθηκη *ης ἢ depositum*; *toevertrouwt pand.*
1 Tim. 6: 20. *2 Tim. 1: 14.* *th.* τίθημι.

Παράκειμα *adjaceo*; *by-liggen.* *Rom. 7: 18, 21.* *F.* εἶσο-
μαι. *th.* κείμαι *jaceo.*

Παράκλησις *εως ἢ consolatio, exhortatio*; *vertroosting /*
vermaaning. *Luc. 2: 25.* *6: 24.* *th.* καλέω.

Παράκλητος *ε* *ὁ advocatus*; *consolator*; *voorz-spraak /*
trooster. *qui Græcè propriè dicitur* παρακλήτωρ *ορ* *ὁ*
quia vox legitur *Iob. 16: 2.* *th.* idem.

Παρακοή *ἢς ἢ contemptus, inobedientia*; *verachting /*
ongehoorzaamheid. *Rom. 5: 19.* *th.* ἀκέω *audio.*

Παρακολουθέω *ὡ* *propriè*, *sequor*, *comitor*, *persecutor*;
volgen / achtervolgen / na-spreuren / na-trach-
ten. *cum Dat.* *F.* ἴσω. *subsequar.* *P.* παρεκολουθήκα *ας ε.*
th. ἀκόλουθ^{ος} *ε* *ὁ ἢ pedisequus a.*

Παρακέω *negligo audire*; *geen gehoor geeven.* *Matth.*
18: 17. *F.* ἴσω. *P.* παρήκυσκα. *a. i. aē.* παρήκυσσα. *a. i. subj.*
παρακέσω *ης ἢ.* *prat. med.* παρήκυσσά. *th.* ἀκέω.

Παρακύνω *incurvo me ut videam*; *bukken om in te sien /*
neder-bukken. *F.* ψω. *P.* παρακέκυφα. *a. i. aē.* παρέκυ-
ψα. *a. i. infin. aē.* παρακύψα. *a. i. part.* παρακύψας *αν* *ὁ*
ὁ. *th.* κύπτω *pronus sum, inclino caput.*

Παραλαμβάνω *assumo, adduco*; *neemen / aan-neemen /*
ontfangen (mede of met sich / of tot sich) neemen. *F.*
παραλήψομαι. *P.* παρέληφα. *a. 2.* παρέλαβον *ε* *ε.* *a. 2. part.*
παραλαβών *ὄν* *ὁ.* *pres. pass.* παραλαμβάνομαι *assumor.*
a. i. pass. παρελήφθῶ. *fut. i. pass.* παραληφθήσομαι. *th.* λαμ-
βάνω *capio.*

Παραλέ-

Παραλίγομαι præternavigo, lego littus; **voor by zeylen!**
Act. 27: 8, 13. imperf. παρελεγόμενω & ελο. th. λέγω lego.

Παραλείπω prætermitto, omitto, silentio prætereo; **overflaan / stil-swijgende voor by gaan. cum Accus.**
Hinc τὰ παραλειπόμῃνα scil. βιβλία h. e. libri quibus ea commemorantur, quæ in libris Regum prætermissa fuerant. th. λείπω linquo.

Παράλιος & ὁ ἡ maritimus a; **vande zee-kant. q. d. παρὰ τῆ ἀλὶ scil. ὄν. qui est apud mare. Th. ἄλις ἄλος ἢ mare.**

Παραλλαγή ἢς ἡ transmutatio; **verandering. Jac. 1: 17. ἀ verbo παραλλάτῳ transmúto. præf. med. παρήλλαγα. Th. ἀλλάτῳ muto.**

Παραλογίζομαι argumentando fallo; **iemand met bedriegelijke fluyt-reedenen over-reeden. F. παραλογίσομαι. a. i. med. παρελογισάμενω αλο. præf. pass. παραλελόγησμαι, unde est παραλογισμός ἢ ὁ captio, falsa ratiocinatio. παρὰ in compos. sæpe idem est quod perperam, ut hoc in loco. th. λέγω dico.**

Παραλυτικός ἢ ὁ paralyticus; **geraakte. Mat. 8:6. th. λύω.**

Παραλύω resolvo, debilito, enervo; **ontbinden / swak (of krachteloos) maaken. F. ὑσω. P. παραλέλυκα. præf. pass. παραλύομαι. præf. pass. παραλέλυμαι. part. παραλελυμένος ἢ ὁν proprie, resolutus. item laborans parálysi; geraakte / slap. th. λύω solvo.**

Παραμῦνω permaneo; **blijven / altijd blijven / ergens by blijven. Jac. 1: 25. F. παραμύνω. P. παραμεμύνηκα. a. i. παρέμεινα. th. μένω maneo.**

Παραμυθέομαι ἔμαι consolor; **vertroosten. F. ἤσομαι. a. i. med. παρεμυθησάμενω αλο. a. i. subj. med. παραμυθήσομαι ἢ ἤσῃ ὡνῃ. ex παρὰ cum Accus. propter, Ἔ th. μῦθος ἢ ὁ sermo.**

Παραμυθία ας ἡ consolatio; **vertroosting. Th. idem.**

Παραμύθιον & τὸ consolatio; **troost. Phil. 2: 1. th. idem.**

Παρανομέω ὦ legem transgredior; **de wet overtreedden. Act. 23: 3. F. ἤσω. P. παρανομήκα. th. νόμος.**

Παρανομία ας ἡ transgressio; **ongerechtigheyd / overtrees**

- κτεεδίng.** 1 Pet. 2: 16. ἀ παράνομος & ὁ ἡ qui legem vio-
lat, quod ex παρὰ σμῆ Accus. contra, ὅ Th. νόμος & ὁ lex.
Παραπικραίνω exacerbo; **verbitteren.** Heb. 3: 16. F. αἰῶ.
α. 1. αἶ. παρεπίκρανα. th. πικρῶς ἔ ὁ amarus.
Παραπικρασμός ἔ ὁ exacerbatio; **verbittering.** th. i.
Παραπίπτω prolabor; **af-vallig worden.** Hebr. 6: 6. Fut.
παραπέλωσα. α. 2. παρέπεσον. α. 2. part. παραπεσών ὄντων. P.
παραπέπλωκα. th. πίπτω cado.
Παραπλέω præternavigo; **voorzij-baaren.** Αἶ. 20: 16.
F. ὄσω. α. 1. παρέπλωσα. α. 1. in fin. αἶ. παραπλώσασθαι. th.
πλέω navigo.
Παραπλήσιον adv. proximè; **tot (of seer) nabij.** Phil. 2: 27.
th. πέλας prope.
Παραπλησίως consimiliter; **desgelijks.** Heb. 2: 14. th. i.
Παραπορεύομαι ad latus incedo, transeo, prætereo; **gaan /
voorzij gaan / reysen.** Marc. 2: 23. imperf. παρεπο-
ρεύομαι & ετο. F. ὄσομαι. th. πείρω transeo.
Παράπτωμα τὸ τὸ lapsus, offensio, delictum; **val / sonde
de / misdadaat.** non à παράπτω aberrante manu tangit,
sed à παραπίπτω prolabor. th. πίπτω cado.
Παραρρέω vel παραρρέω præterfluo; **doorz-bloeyen.** ab illo
est α. 2. αἶ. παρέρρυνον, ὅ hinc α. 2. pass. παρερρύνω ης η. α. 2.
subj. pass. παραρρύνω ἡς ἡ. in 1. pers. pl. παραρρύνωμεν. ἢ
παραρρύνω. ex παρὰ ὅ Th. ῥέω pro quo etiam ῥύω fluo.
Παράσημος & ὁ ἡ insigni notatus; **tot een teeken (of merk)
hebbende.** Αἶ. 28: 11. παράσημον & τὸ insigne. compo-
situm ex παρὰ ὅ Th. σῆμα τὸ τὸ signum.
Παρασκευάζω præparo, apparo; **bereyden / toe-rusten.**
F. ἄσω. P. παρεσκευάσθαι. præti. pass. παρεσκευάσθαι paratus
sum. fut. 1. med. παρεσκευάσομαι. th. σκεύω εἰ τὸ vas.
Παρασκευή ἡς ἡ præparatio, parascève; **voorzbereyding.**
Matth. 27: 62. th. idem.
Παρατείνω produco; **uyt-strekken / uyt-rekken.** Αἶ.
20: 7. F. παρατειῶ. α. 1. παρέτεινα ας ε. P. παρατέτακα. th.
τείνω tendo.
Παρατηρέω ὤ observo; **waarneemen / onderhouden /
bewaaren**

betwaaren. imperf. παρατήρειν. F. ἴσω. P. παρατετήρηκα. a. 1. aēt. παρελήρησα. a. 1. part. aēt. παραληρήσας αἰ@ ο̅
 pras. med. παραληρέομαι ἔμαι observo. th. τηρέω seruo
 tueor.

Παραλήρησις εως ἡ observatio; **waar-neeming.** th. idem
 Παρατίθημι appono, propono; **voorz-setzen / voorz-stel-
 len.** F. παραθήσω. a. 1. παρίθηκα, a. 2. παρέθλω ης η. a. 2
 subj. παραθῶ ἧς ἦ. a. 2. inf. παραθεῖναι. P. παρατίθεικα. pras
 pass. παρατίθεμαι apponor. item in media forma, propono
 ob oculos pono, demonstro, commendo; **voorzgese-
 woorden: voorzstellen / voorz oogen stellen / betrou-
 wen / beveelen.** fut. 1. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρε-
 θέμλω σο το. a. 2. imperat. med. παράθη (pro παράθεσο)
 committo. th. τίθημι pono.

Παρατυγχάνω obvius fio, adsum, intervenio; **voorz-koom-
 men / ontmoeten.** F. παρατύξομαι. a. 2. παρέτυχον. th.
 τυγχάνω sum, assequor.

Παραυτίκα adv. confestim; **haastelijck / seer haast voorz-
 br.** 2 Cor. 4: 17. ex παρὰ ἑαυτίκῳ statim. th. αὐτός ipse.

Παραφέρω transfero; **wech-neemen.** F. παρῶσω. a. 2. παρ-
 ἤνευκον. a. 2. imperat. aēt. παρένευχε Marc. 14: 36. a. 2. inf.
 παρνευχεῖν. Luc. 22: 42. th. φέρω fero.

Παραφρονέω ᾧ desipio, demens sum; **ontwijfs zjn.** 2 Cor
 11: 23. F. ἴσω. P. παραπεφρόνηκα. th. φρον.

Παραφρονία ας ἡ dementia; **dwaasheid.** à nomine παρὰ-
 φρων ον@ ο̅ ἡ amens, q. d. παρὰ τῷ φρονεῖν contra men-
 tem. ex παρὰ inter alia contra, Ἔ Th. φρονεῖν εὖ ἡ mens.

Παραχειμάζω hyberno; **overwinteren.** F. ἄτω. P. παραχει-
 μάχα. a. 1. παρεχειμάσα. a. 1. inf. aēt. παραχειμάσαι.
 th. ΧΕΙΜΑ αἰ@ το, Ἔ χειμῶν ᾧ@ ο̅ hyems.

Παραχειμασία ας ἡ hybernatio, hyematio; **het overwin-
 teren.** Aēt. 27: 12. th. idem.

Παραχεῖμα adv. ex tempore, è vestigio; **terstond / van
 stonden aan.** ex παρὰ cum Accus. in, Ἔ Th. χεῖμα τ@
 τὸ res, negotium, q. d. in ipsa re, i. e. dum ipsa res ge-
 ritur.

Πάρδαλις εως ἢ pardalis, seu panthéra; **Parbel / Vuurpaard.** *Apos. 13: 2. animal varii coloris. th. πάρδῳ & ὁ Pardus.*

Πάρεμι adsum; **tegenwoordig zijn / by zijn.** *πάρει, πάρεσι. 1. pl. πάρεσιν. 2. pl. πάρεσι. 3. pl. πάρεσι. pres. infin. παρείνα. part. pres. παρών ὄνῳ ὁ. ὡς τὸ παρὸν, in praesens, pro praesenti tempore. imperf. παρῶ. F. παρέσομαι ἢ παρέσαι pro παρέσει. th. ἔω sum.*

Πάρεμι advenio, prodeco, progredior; **koomen / uytgaan / voortgaan.** *ex parà ἔειμι eo. in 2. sing. πάρεσι. in 3. sing. πάρεσι. Differt ergo à πάρεμι adsum, sola conjugatione. a. 2. aet. παρῶν ἤσ ἢ. unde est a. 2. part. παρών ὄνῳ ὁ. Col. 1: 6. th. ἔω.*

Παρισάγω introduco, clam induco; **bedenkelyk inboeren.** *F. ἄξω. P. παρισήξα. praet. pass. παρισήγμαι ξα κλα. 2 Pet. 2: 1. th. ἄγω ducō.*

Παρείσασκῶ & ὁ ἢ irreptitius a, clam se infinuans; **ingeskroopen.** *Gal. 2: 4. th. idem.*

Παρισδύω subrepto; **insluppen.** *Juda 4. F. ύσω. a. 1. παρειπέδυσω. th. δύω vel δύω subeo.*

Παρισέρχομαι irrépo, praeterea introeo; **heimelyk inkoomen; hooven-dien-inkoomen.** *F. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισήλθον es e. th. ἔρχομαι venio. Gal. 2: 4.*

Παρισφέρω conféro; **tot iets toe-brengen.** *F. παρεισοίσω. a. 1. aet. παρεισώεγα. a. 1. part. aet. παρεισειέγκας ὄνῳ ὁ. 2 Pet. 1: 5. th. φέρω fero.*

Παρεκλὸς extra, excepto, extrinsecus; **anders dan / uytgenoomen.** *cum Genit. ex parà ἔκλὸς extra. τὰ παρεκλὸς quæ extrinsecus eveniunt; dingen die van byzeten zijn. 2 Cor. 11: 28. Th. ἐκ vel ἐξ.*

Παρεμβολή ἤσ ἢ castra. item exercitus; **leeger-plaatḡ; heyt-leeger.** *à παρεμβάλλω (ex parà, ἐν ἔ Th. Β Α Λ Λ Ω jacio.) interjicio, item, colloco tentoria ordinibus certis distincta. F. παρεμβάλλω. P. παρεμβέβληκα. a. 2. παρενέβαλον. praet. med. παρεμβέβολα.*

Παρενοχλίω ὦ obturbo; **beroeren.** *cum Dat. F. ἤσω. P. παρ-*

ενώχληκα. *Act.* 15: 19. th. ὄχλῳ & ὁ turba.

Παρεπίδημῳ & ὁ ἡ advena, hospes; bzeemdeling. th. δῆμῳ & ὁ populus, plebs.

Παρέρχομαι praetereo, prodeco, praetermitto; **voorῶ** (repsen of) gaan / bpkoomen / daar overkoomen. F. παρελόυσομαι. a. 2. παρῆλθον transgressus sum; **overtreeden**. *Luc.* 15: 29. a. 2. imper. πάρελθε. a. 2. subj. παρῆλθῆς ἢ ωσι. a. 2. infin. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθὼν ὄντῳ. prat. med. παρελήλυθα, 1 *Pet.* 4: 3. παρεληλυθῶς χρόνῳ. tempus praeterlapsum; **voorῶgaande tijd**. th. ἔρχομαι

Πάρεσις εως ἡ remissio; **vergeefving**. *Rom.* 3: 25. ἀπαείμι praetermitto. th. ἔω mitto, unde ἴημι emitto.

Παρέχω exhibeo; **betoonen / bewijzen / bieden / betooneen / toe-bzengen / aandoen / doen**. imperf. παρῆχον. F. παρέξω. P. παρέχηκα. a. 2. παρέχον. a. 2. part. ἀπαρχῶν ὄντῳ. praes. med. παρέχομαι praebeco. imperf. παρῆχομαι & εἶλο. th. ἔχω habeo.

Παρηγοεῖα ας ἡ solatium; **vertroosting**. *Col.* 4: 11. ἀνομινη παρηγορῶ & ὁ ἡ consolator; **vertrooster**. παρηγορέω ᾧ publicè hortor, consolor; **opentlijk betooneen / en vertroosten**. ex παρὰ Ἐ Th. ἀγορὰ forum

Παρθενία ας ἡ virginitas; **maagdom**. th. παρθένῳ. *L.* 2: 36. ΠΑΡΘΕΝΟΣ & ἡ virgo, **maagdt**. *Matth.* 1: 23.

Παείημι omitto; **nalaaaten / vertraagen**. F. παρήσω. P. παρείκα. praes. pass. Παείεμαι remissus fio. prat. pass. παρείκαμαι εἶσαυ εἶταυ. prat. part. pass. παρειμῆς ἢ οἱ remissus a um; **traag**. th. ἔω, unde ἴημι mitto.

Ἰουκινά Παρισάνω Ἐ παρίστημι sisto, repraesento, exhibeo, commoveo; **staan / bp (of daar bp) staan / bpsetten / stellen / daar (of voor) stellen / vertoonen: aange-naam-maaken**. F. παραστήσω. P. παρίστηκα. prat. part. act. παρῆστηκώς ὄτῳ ὁ Ἐ contracte παρῆσως ᾧτῳ ὁ. plusq. παρῆσθηκέν. a. 1. παρῆστησα. 2. pl. a. 1. imperat. act. παραστήσατε. a. 1. infin. παραστήσαυ. a. 2. παρῆστω ἢ fut. 1. med. παραστήσομαι. th. ἴστημι statuo.

Πάργῳ & ὁ transcursus; **lichte overloping**. ἐν παράδῳ in trans-

transcurfu; in't booz-by-gaan / alg' dooz reysfende.
th. ὁδὸς via.

Παροικέω ὡς commoror, ad tempus apud alios habito;
inwoonder (of bzeemdeling) zijn / by een ander booz
eenigen tyd woonen. F. ἦσα. P. παρώκηκα. A.I. παρώκη-
σα. th. οἶκος domus.

Παροικία ας ἡ commoratio; inwooning. 1 Pet. 1: 17.
th. idem.

Πάρρησις ἢ ὁ ἡ advena; bzeemdeling / bywoonder. Añ.
7: 6, 29. ex παρὰ cum Dativ. apud Ἔ Th. οἶκος domus.

Παρομιμία ας ἡ proverbium; gelykenis / spreekwoordt.
ex παρὰ cum Dativo, apud, Ἔ Th. ΟΙΜΗΝΗΣ ἢ seu οἶκος
ἢ ὁ ἡ via, quòd tritum sit, Ἔ per ora hominum obambulet.

Πάρρησις ἢ ὁ ἡ vinosus a; geneegen tot den wijn / sit-
tende by den wijn. Tit. 1: 7. q. d. παρὰ τοῦ οἴνου apud
vinum. th. οἶνος vinum.

Παρήχομαι prætereo; booz by gaan. imperf. παρωχόμενος
ἢ εἶλο. F. παρηχόσομαι. præt. Añ. παρώκηκα. præt. pass. παρ-
ώχημαι præterivi. præt. part. pass. παρωχήμενος ἢ εν
præteritus, præterlapsus; boozleeden. Th. ὄρχομαι abeo.

Παρημοιάζω similis sum; gelyk zijn. Matth. 23: 27. F.
άσω. P. παρημοίακα. th. ὁμός ἢ ὁ similis.

Παρήμοιος ὁμοιοσις similis e; diergelyk. ex παρὰ ad, Ἔ
ὁμοιος similis. th. idem. Marc. 7: 8, 13.

Παρηξύνω exacerbo; verbitteren / ontsteeken. F. παρη-
ξυνῶ. A.I. Añ. παρώξυνα. P. παρώξυκα. præf. pass. Παρηξύ-
νομαι exacerbor. imperf. pass. παρωξύνομαι ἢ εἶλο. præf.
pass. παρώξυμαι, Ἔ Atticè παρώξυσμαι, ex παρὰ Ἔ ὄξυ-
νω acuo. Th. ὄξυς εἶα ὁ acutus a um.

Παρηξυσμός ἢ ὁ exacerbatio. item incitamentum; verbit-
tering / opscherping. Añ. 15: 39. Heb. 10: 24. th. i.

Παρηγίζω ad iram pròvoco; tot toozne verwekken.
Rom. 10: 19. Eph. 6: 4. F. ἴσω. Ἔ Atticè ἴω. P. παρώγει-
κα. præf. pass. παρώγεισμαι, th. ὄργη ira.

Παρηγισμός ἢ ὁ irritatio ad iram; tooznighend. th. i.

Παρηξύνω extimulo; op-maaken. F. υνῶ. P. παρώτρυκα.

α. ι. παρῴτρυναι. *Αἶ.* 13:50. *ex parà* ὁ ἅγιος Ἰη. ὄτρυνω *instig.*
 Παρυσία ας ἡ adventus, praesentia; komst / toe-komst
 tegenwoordigheyd. *fac.* 5: 7, 8. ἀ παρῶν ἔστα ὄν. *ex παρῶν*
 εἰμι advenio. ab εἰμι. th. ἔω sum.

Παροψίς ἰδὲ ἡ pátina, in qua opsonia apponuntur; schoo-
 tel. *Matt.* 23: 25, 26. *ex parà* ὁ ἅγιος Ἰη. ὄψον & τὸ.

Ζυκεν Παρρησία ας ἡ libertas, loquendi fiducia; bypmoedigheyd
ad act. 2: 29 bypmoedigheyd in 't spzeeken. q. d. πάν ῥησία vel πᾶσ
 ῥήσις. παρρησία apertè, pàlam; bypelyk / bypuyt.
 παρρησία εἶναι, celebrem esse, in omnium veriori ore
 hermaart zyn / opentlyk van iemand spzeeken. item
 sine tropo, propriè; ook, sonder waaling / of woord
 wisseling / eygentlyk. th. ῥέω dico.

Παρρησιάζομαι liberè loquor; bypmoedelyk spzeeken
 bypmoedigheyd gebypken. *imperf.* ἐπαρρησιάζομαι
 εἶλο. *F.* ἀσομαι. α. ι. *med.* ἐπαρρησιασάμεν ὡ αἶλο. th. idem.

Π Ἀ Ὑ πᾶσα πᾶν. *Gen.* παντὸς πάσης παντὸς omnise, qui-
 vis, totus a um, ullus; alle / allerley / elk / ieder /
 iegelyk / geheel / gantsch / eenig.

Πάχα τὸ, ἀκλίον, pascha vox origine Hebraea, Latine tran-
 litus; Pascha. *Luc.* 2: 41. th. Hebr. ΠΩΩ.

Π Ἀ Ὑ Χ Ω patior; lijden / in lijden zyn. *F.* πείσομαι. *praet.*
med. πέπονθα. (*pro* πέπονθα *per* pleonasmum ἀ πονέω) α, 2.
 ἔπαθον. *Matth.* 16: 21. *Αἶ.* 1: 3.

Π Ἀ Τ Ἀ Ὑ Σ Ω percutio, cum strepitu palpito; slaan /
 verflaan / met gerupsch zitteren. *F.* παλάξω. α. ι. ἐπά-
 ταξά.

Π Ἀ Τ Ε Ὡ ὦ calco, conculco, prótero; treden / ver-
 treden. *Luc.* 10: 19. *F.* ἤσω. *P.* πεπάτηκα. *pras. pass.*
 παλίομαι conculcor. α. ι. *pass.* ἐπαλήθην.

Π Ἀ Τ Η ῤ P pater. item tutor, curator; Vader; ook boogdt.
Gen. πατέρης contractè πατρης. *D.* πατήρ contractè πα-
 τέρ. *Acc.* πατέρα (non πάτρα ad differentiam nominis
 πάτρα ας ἡ familia: patria.) *V.* ὦ πάτριε, in num. pl. casus
 non contrahuntur.

Πατραλῶν & ὁ parricida; Vader-moorder. *1 Tim.* 1: 9.
 Th.

Th. πατήρ ἢ Ἄ' Λ' Ο' Α' Ω. seu ἀλοιάω ἢ propriè trituro,
item multis ictibus contundo, verbero. confer μητραλώης.

Πατέρα ἄς ἢ familia, parentela; **geslacht**. th. πατήρ.

Πατριάρχης ἢ ὁ patriarcha; **Patriarch** / het hoofd van
een geslacht. Αἴ. 7: 8, 9. q. τῆς πατρῆας ἀρχῶν familiae
princeps. Th. πατὴρ ἢ δέξῃ.

Πατρικός ἢ ὁν paternus a um; **vaderlijk**. th. πατήρ.

Πατρίς ἰδῶ ἢ patria; **vaderlandt**. Marc. 6: 1, 4. th. i.

Πατροπαράδοτος ἢ ὁ ἢ à parentibus traditus a; **van de
vaderen overgeleebert**. th. πατήρ ἢ δίδωμι do.

Πατρῶν ἰδῶ ἢ πατριὸς patrius a um; **der vaderen / vaderlijk**.
Αἴ. 22: 3. th. πατήρ.

ΠΑΥ' Ω. facio cessare, coërcere, finio; **doen ophouden /
stillen / eyndigen**. F. παύσω. P. πέπαυκα. a. i. ἐπαυσα.
a. i. imperat. παύσον ἄνω. pass. med. παύομαι cesso, desi-
sto; **afstaaten / ophouden**. imperf. med. ἐπαύομαι ἢ εἶλο.
3. pl. ἐπαύοντο. fut. i. med. παύσομαι. a. i. med. ἐπαυσάμην
ω αἶο. prat. pass. πέπαυμαι.

Παχύνω pinguefacio; **vet maaken**. F. παχυνῶ. P. πεπά-
χυγκα. prat. pass. πεπάχυμαι. a. i. pass. ἐπαχύνθην ἢ ἢ
pinguefactus sum; **dik worden**. Th. παχὺς ἰδῶ ὁ cras-
sus; **dik / vet**.

ΠΕ' Δ' Η. ἢ ὁ compes, pedica; **boeyne / voet-strik**.

Πεδινός ἢ ὁν campestris e; **beldachtig / vlak**. Luc. 6: 17.

Th. πέδιον ἢ τὸ solum. πεδίον ἢ τὸ campus.

Πεζύω pedibus iter facio; **te voet gaan**. th. πέζα ἢ ἢ
ima pedis planta. F. δύσω. P. πεπέζυκα.

Πεζῆ pedibus; **te voet**. à Th. πέζα fit πεζός ἢ ὁ pedes itis.
capitur etiam adjectivè πεζός ἢ ὁν. pedestris e. ἢ hinc πε-
ζῆ scil. ὁδῶ pedestri itinere.

Πειθαρχέω ἢ propriè, principi obedio, (q. d. πείθομαι ἀρ-
χόντι) obtempero, pareo; **gehoozsaam zyn / gehooz-
geeven / eygentlijk**, aan een Prins of Overste. F. ἤσω. P. ἤσω. P. 5: 29.
πιπειθάρχησα. a. i. ἐπειθάρχησα. th. ἄρχω impero.

Πειδός ἢ ὁν pro πιδανός ἢ ὁν persuasorius a um; **beweeg-
lijk**. 1 Cor. 2: 4. th. πείθω.

Π Ε Ι Θ Ω persuadeo ; over - reden / beweegen / aan-
raaden / verseeckeren. *cum Accus. imperf. ἐπειθόν. F.*
πείσω securum reddam ; gerust-stellen. aor. 1. ἐπείσα.
praet. aēt. πίπεικα. praes. med. πείδομαι proprie persuadeor.
item patior mihi persuaderi Aēt. 21: 14. assentior. item
cum Dativo, obedio, pareo, credo ; overredet woꝝ
den / sich laten (raaden of) geseggen / betrouwen /
gehooꝝsaamen / gehooꝝ geeven / betrouwen / ge-
looven / verseeckert zijn. imperf. ἐπειθόμεν & εἶο. praet.
perf. πέπεισμαι. part. perf. πεπεισμένος η ον. a. 1. pass.
ἐπειθῶ ης η. fut. 1. pass. πειθήσομαι. praet. med. πέποιδα.
praet. infin. med. πεποιθέναι. part. praet. πεποιθώς ὅτι ο.
plusq. ἐπέποιθεν εἰς ε.

Πεινάω ὦ esurio ; hongeren / hunger (hebben of) lijden.
F. πεινάσω Luc. 6: 25. vel ἕσω a. 1. ἐπεινάσα. P. πεπεινάκα.
th. πείνα fames.

Π Ε Ι Ρ Α as ἡ incceptum, experientia, experimentum ;
beginsel / pꝛoeb / verzoek. Heb. 11: 29, 36.

Πειράζω tento, semet exploro ; verzoeken / ondersoe-
ken / poogen / bezoeven. F. άσω. praet. aēt. πεπείρα-
κα. a. 1. aēt. ἐπείρασα. a. 1. infin. πειράσαι. praes. pass. πει-
ράσομαι tentor, ad peccandum sollicitor. praet. pass. πεπεί-
ρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράσῃ, a. 1. subj. pass. πειρασῶ. a. 1.
infin. pass. πειρασῶμαι. th. idem.

Πειρατμός ε ὁ tentatio ; verzoeking. Apoc. 3: 10. th. i.

Πειράω ὦ conor, nitor ; poogen. F. άσω. aor. 1. ἐπείρασα.
praes. med. πειράομαι ὦμαι conor. imperf. med. ἐπειράομεν
ὦμεν, άε ὦ, άετο ἄτο. 3. pl. άοντο ὠντο. th. idem.

Πεισμονή ἡς ἡ persuasio ; wijsmaaking / overreding.
Gal. 5: 8. th. πείθω.

Π Ε Λ Α Γ Ο Σ ε το pelagus, mare profundum ; die-
pte / zee. Aēt. 27: 5. affine Hebraeo יָם rivus.

Πελεκίζω securi ferio ; met de byle dooden. F. ίσω. P.
πεπελέκισμαι. praet. pass. πεπελέκισμαι. praet. part. pass. πε-
πελεκισμένος η ον securi percussus. Th. πέλεκυς εως ἂ se-
curis

- curis, bipennis, in Accus. πέλεκυς Jerem. 22: 7.
- Πέμπτος ἢ ον (pro πέμψω à πέντε, scilicet πέμπε quinque)
quintus a um; vijfde. th. πέντε quinque, sed πεμπτός ἢ ον
missus a um, à πέμπω.
- Π Ε Μ Π Ω mitto, demitto; senden / heenen zenden. F.
πέμψω. P. πέπεμφα. a. i. ἐπέμψα. a. i. imperat. πέμψον
άτω. a. i. subj. πέμψω ης η. a. i. infin. πέμψαι. a. i. part.
πέμψας αὐτῷ ο. pass. πέμπομαι mittor. a. i. pass.
ἐπέμφομαι.
- Πένης ητῷ ο qui labore victum quaerit, pauper; die met
werken de kost zoekt: arm. 2 Cor. 9: 9. Th. πείνομαι
laboro, facio, egeo.
- Πενθερά ἄς ἡ socrus; schoon-moeder / wijfs-moeder.
Luc. 12: 53. th. πενθερός.
- Π Ε Ν Θ Ε Ρ Ο Ὑ Σ ὁ socrer, uxoris pater; schoon-vader /
wijfs-vader. Joh. 18: 3.
- Πενθέω ὦ lugeo, treuren / rouwe bedrjffen / rouwe
maaken / leet-draagen. F. ἤσω. P. πεπένθηκα. a. i. ἐπέν-
θησα. th. πένθω.
- Π Ε Ν Θ Ο Σ εἶ το' luctus; rouwe / leed-weesen. Jac.
4: 9. q. πόνθω, à πέπονθα passus sum, à πονέω. vide πάχω.
- Πενιχρός ἄ ον pauperculus a um; arm. Luc. 21: 2. th. πεί-
νομαι facio, efficio, pauper sum.
- Πεντάκις quinquies; vijf-maal. Adv. th. πέντε.
- Πεντακίχλιοι quinquies mille; vijf-duyfsend. th. χίλιοι.
- Πεντακόσιοι α α quingenti a a; vijf-hondert. th. idem.
- Π Ε Ν Τ Ε οἱ αἱ τὰ quinque; vijf / vyve. Luc. 1: 24.
- Πεντεκαδέκατος ἢ ον decimus quintus a um; vijftiende.
Luc. 3: 1. ex th. πέντε, καὶ ἑδέκα.
- Πεντήκοντα οἱ αἱ τὰ quinquaginta; vijftig. th. idem.
- Πεντηκοστή ἡς ἡ scil. ἡμέρα, dies quinquagesimus; de vijf-
tigste dag / Pinkster. scil. a resurrectione DOMINI.
Act. 2: 1. th. idem.
- Πεντηκοσός ἢ ον quinquagesimus a um; vijftigste. th. i.
- Πεποιθήσις εως ἡ fiducia; vertrouwen / betrouwen. Eph.
3: 12. th. πείθω.

Π Ε Ρ particula enclitica, vox imperfecta, quae aliis orationis partibus annexi solet, & plerumque significat quamvis, Hebr. 12: 7. quidem, modo; Dit woorden werden altijd achter een ander woord gevoegt, en beteekent dan / wel / indien enz. εἰν περ si modo; indien maar. Heb. 3: 6. Interdum respondet Latinae terminationi cunq̄ue. Sæpe est ἄσημον, b. e. nihil significat, sed adhibetur ut dictiuncula expletiva, quâ in primis poëtae gaudent & egent; Somtijts heeft het geen beteekenis, en het werd alleen gebruykt, om de reedenen te vullen.

Πέρην Adv. trans construitur cum Genit. Matth. 4: 15. item cis, secus; ober / aan d'andere zijde / d'overzijde. th. περὶ ὧν transeo, supero. ad formam פּרָךְ.

Π Ε Ρ Α Σ αἰὲ τὸ terminus, finis; ende. Hebr. 6: 16. πέραστων τὰ fines.

Π Ε Ρ Ι præpos. cum Genit. de, pro, propter, contra. cum Accus. circa, per, item, erga, in; van / van weegen / aangaande / wat aangaat / booz / om wille / om / in / by / ter / op / met / ober. in compositis modò per circum vertitur, modò per ob. item significationem intendit; In de t'samen-setting, beteekent het somtijts, rontom / om / en somtijts vergroot het een saak. ut περιδύω valde seu diu maneo, exspecto. περιεργῶ nimis occupatus, περιλυπῶ valde tristis; seer droevig.

Περίαγω circumveo, circumduco; omgaan / rontom gaan / om-reysen / om-leiden. imperf. περιήγον. F. περιάξω. a. 2. περιήγαγον, Atticè pro περιήγον forte ad differentiam imperf. th. ἄγω.

Περίαιρώ ὠ aufero, q. d. circumcirca vel undique tollo, b. e. planè tollo; weg-neemen / ront-om (ophaalen of) beneemen. F. ἴσῶ. P. περιήρηκα. a. 2. περιείλον εἰς ε. a. 2. infin. περιελείν. præf. pass. περιαιρέομαι ἕμαι tollor. imperf. περιηρέομαι ἕμαι, ἐξ ἕ, ἐέλο εἶτο. th. αἰρέω capio.

Περίαστραπῶ circumfulgeo; om-schijnen. Act. 9: 3. F. ψῶ. P. περιήστραφα. a. 1. a. 2. περιήστραψα. th. ἀστράπην fulguro.

Περί

Περίβαλλω circumdo, cingo, amicio; **om (of aan) doen / om-werpen / kleeden**. F. περιβαλῶ. α. 2. περιβάλλον. P. περιέβληκα. praes. pass. Περιβάλλομαι vestior; **bekleed (zijn of) worden / sich kleeden**. praes. pass. περιέβλημαι. praes. part. pass. περιεβλημένος η ον. fut. 1. med. περιβαλλῶμαι. α. 2. med. περιεβαλόμην & εἶο. α. 2. imper. med. περιβαλῶ ἔστω. 2. sing. α. 2. imper. med. περιβαλῶ. praes. med. περιέβουλα, unde est περιβολή ἧς ἡ vestitus. th. βάλλω jacio.

Περίβλεπω circumspicio; **ront-om zien**. F. ψω. P. περιέβλεφα. usitatus est verbum med. περιβλέπομαι circumspicio; **rontom zien / rontom aansien / over sien / besien**. imperf. med. περιεβλεπόμην & εἶο. α. 1. med. περιεβλεψάμην ω αἶο. α. 1. part. med. περιεβλεψάμενος η ον. th. βλέπω intueor.

Περίβόλαιον & τὸ amictus, velamen; **deksel / dek-kleedt**. Hebr. 1: 12. th. βάλλω.

Περίδένω circumligo; **omwinden**. Fut. ἧσω. P. περιδέδεκα. praes. pass. περιδέομαι obvinctior. Job. 11: 44. praes. pass. περιδέδεμαι. plusq. περιδεδέμην σο το. th. δένω ligo.

Περίεργάζομαι inaniter satago, nimium curiosè & inaniter laboro; **ἴdele dingen (doen of) werken**. F. ἄτομαι. α. 1. med. περιεργασάμην ω αἶο. th. ἔργον opus.

Περίεργος & ὁ ἡ curiosus a, nimis exquisitus, supervacaneus; **te zeer zorgvuldig / nieuwsgierig / onnut / ἴdele dingen doende**. 1 Tim. 5: 13. th. idem.

Περίερχομαι circumteo; **omgaan / omsweeven / ommevaaren / wandelen**. Heb. 11: 37. cum Accus. F. περιήλθομαι. α. 2. περιήλθον. th. ἔρχομαι venio.

Περίεχω occuro; **bevangen / hebben**. 1 Pet. 2: 6. περιέχεται pro περιέχεται continetur; **verbat zijn**. α. 2. περιέχον ες ε. th. ἔχω habeo.

Περίζώνωμι praecingo; **omgozden**. F. περιζώσω. P. περιέζωκα. α. 1. περιέζωσα. praes. pass. περιζώνωμαι praecingor, me praecingo; praes. pass. περιέζωμαι. praes. part. pass. περιέζωμενος η ον. α. 1. med. περιέζωσάμην ω αἶο. α. 1. imperat. med.

- med. *πείζωσιν* *αἴρω*. a. 1. part. med. *πείζωσάμενος*. th. *ζωνύω* *cingo*.
- Περίθεσις** *εως* ἢ *circumpositio*; **het omhangen**. 1 Pet. 3: 3. th. *τίθημι*.
- Περίστημι** *proprie* *circumsto*; **rontom staan**. F. *ήσω*. a. 1. *περίστησα*. P. *περίστηκα*. prat. part. *περίστηκώς* ὅτι ὁ ἔ *contra* *θε* *περισως* ὡς ὅτι ὁ. Med. *περίσταμαι* *cohibeo*; **we** **derstaan** / **sich ergens tegenstellen**. *περίστασο* *ad ver-* *bum*, *circumsta* *h. e. obside* ἔ *obsiste* *ne latius illud malum* *serpat. h. e. cohibe*, *fac ut alii illud vitent. cum Accus.* Tit. 3: 9. th. *ἵστημι* *sto*.
- Περικαθάρασμα** τὸ *purgamentum*; **uptbaagsel**. 1 Cor. 4: 13. *sordes undique verrendo collecta. à* *περικαθαίρω* *circumquaque purgo*. th. *καθαίρω* *purgo*.
- Περικαλύπτω** *obvolvo*, *circumtego*; **oeverdekken** / **bedekken**. F. *ψω*. a. 1. *περικάλυψα*. P. *περικέκαλυφα*. prat. pass. *περικεκαλυμμαι*. prat. part. pass. *περικεκαλυμμένος* ἢ *ον*. th. *καλύπτω* *tego*.
- Περίκειμαι** *circumponor*, *circumdor*; **omvangen zijn** / **omliggen**. Hebr. 5: 2. *quod cum Accus.* F. *είσομαι*. imperf. *περικείμεν* *σο* *το*. th. *κείμεν* *jaceo*.
- Περικεφαλαία** *as* ἢ *galea*; **helm**. Eph. 6: 17. q. d. *πεὶ* *τινὸς* *κεφαλῆν* *κειμένη*. th. *κεφαλή* ἢ *ς* ἢ *caput*.
- Περικροῖσθαι** ἔστι ὁ ἢ *compos*; **die iets machtig is**. Act. 27: 16. *cum Genit. ex* *πεὶ*, *cum nominibus in compos. va-* *let valde*, ἔ *κρατέω* *teneo*. th. *κράτος* *robur*.
- Περικρύπτω** *occulto*; **verbergen**. Luc. 1: 24. Fut. *ψω*. P. *περικέκρυφα*. a. 2. *περίκρυβον* *εσ* *ε*. th. *κρύπτω* *abscondo*.
- Περικυκλώω** ὦ *circumcingo*; **omcingelen**. F. *ώσω*. P. *περικέκυκλωκα*. a. 1. *περικέκυκλωσα*. th. *κύκλω* ἔ *ὁ orbis*.
- Περίλαμπω** *circumfulgeo. item radios circumfundo*, *col-* *lustro*; **omschijnen**. P. *ψω*. a. 1. *περίλαμψα*. a. 1. part. *περίλαμψας* *ων* ὅτι ὁ. th. *λάμπω* *luceo*. Luc. 2: 9.
- Περίλειπω** *reliquum facio*; **oeverig laaten**. F. *ψω*. P. *περίλειψα*. prat. pass. *Περίλειπομαι* *reliquus sum*; **oever** **blijven**. prat. part. pass. *περίλειμμένος* ἢ *ον* *relictus*, *re-* *siduus*

- fiduus a um. th. λείπω linquo, relinquo.*
 Περιλυπῶ & ὁ ἢ valde tristis; geheel (of seer) bedroeft.
ὡς in compositione intendit significationem. th. λύπη ἢ ἡ
dolor.
- Περιμνῶ exspecto; verwachten. *cum Accus. F. περιμνῶ.*
P. περιμεμνήκα. a. i. αἶτ. περιμένα. th. μνῶ maneo.
- Περίεξ circumquaque; circum circa; van rontom. *adv.*
αἱ περίεξ πόλεις scil. ἑσῶν, urbes vicinae. ἢ περίεξ πό-
λεων scil. ἑσῶν urbium circumjacentium; omliggende.
Th. ὡς. Du. Kerk. Act: 5: 16.
- Περιοικέω ὡ ἄccola sum; rontom woonen / bywoon-
 der zijn. *Luc. 1: 65. F. ἦσῶ. P. περιώκηκα. th. οἶκος & ὁ*
domus.
- Περίοικῶ & ὁ ἢ ἄccola; by-woonder / na-gebuur. *qui*
circa nos habitat, hoc est, qui nobis est vicinus. th. idem.
- Περίσσιῶ & ὁ ἢ peculiaris, eximius, abundans; eygen /
 byzonder / overbloedig. *Tit. 2: 14. ἂ ὡείμι excello,*
super sum. ὡείσσια as ἡ copia, quam tanquam thesaurum
recondimus ὡ ἀσειταμῖς. ἀείμι sum. th. ἔω sum.
- Περιοχή ἢ ἡ ἢ argumentum, complexio, comprehensio,
 ambitus, *item locus scripturae; τ κοῦτ δεγγῖρ / in hout /*
schijftuur-plaatse. ἂ περιέχω comprehendo. th. ἔχω ha-
beo, possideo.
- Περιπατέω obambulo, ambulo; wandelen / omgaan.
imperf. περιπάτησον &ν. F. ἦσῶ. a. i. περιπάτησα. P. περι-
πάτηκα. th. πατέω calco, conculco.
- Περιπέρω transfigo; dooz-sterken. *F. περιπερῶ. a. i. αἶτ.*
περέπειρα as ε. 1 Tim. 6: 10. th. πέρω transfigo.
- Περίπιπῶ incido; ergens in (of onder) vallen / verval-
 len. *cum Dat. F. περιπίψω. a. 2. περέπεσον. P. περιπέ-*
πωκα. th. πίπῶ cado.
- Περιοιέω ὡ servo, comparo; verkrijgen / bewaaren.
F. ἦσῶ. P. περιποιήκα. pres. med. Περιποιέομαι ἔμαι
acquirō; verkrijgen. a. i. med. περιποιησάμην ω αἶο. th.
ποιέω.
- Περιοίησις εως ἡ acquisitio, ipsa actio conservandi; ver-
 krijging /

- krjging / behouding.** *Eph. 1: 14; th. idem.*
Πειρρήνυμι dirumpo; **af-scheuren.** F. *πειρρήνω.* P. *πειρήνηχα.* A. 1. *πειρήρηξα.* A. 1. part. aēt. *πειρήρηξας* ανηθ. *Αδ. 16: 21. th. ρήσω seu ρήνυμι frango.*
- Πελααίω** ω̄ distraho, negotiis onero; **af-trekken / met besigheeden belasten.** F. *άσω.* P. *πειλείατακα.* praes. pass. *Πελααίωμας* ω̄μας distrahor; **af-getrokken worden / door andere besigheeden. imperf. *πειλααίμην* ω̄μην, *έσ* ω̄, *άσω* ᾱτο. th. *ααίω traho, attraho.***
- Πελασεία** ας η̄ redundantia; **overbloedt.** th. *πει.*
- Περίσδμα** τθ̄ το̄ abundantia; **overbloedt.** *Marc. 8: 8. th. i.*
- Περίσδω** vel *πειτλδω* abundo, supersum, excello: **facio exuberare, αδινε;** **overbloedig (zijn of) worden / overbloed hebben / overbloediger zijn / overschieten; doen overbloedig zijn.** F. *δσω.* A. 1. *επειρίσδσα.* *Eph. 1: 8. A. 1. opt. πειρίσδσαιμι* ας η̄. praes. part. *πειρίσδων* δισσα δ̄ον. το̄ *πειρίσδον* ανηθ̄ quod superest, quod redundat, reliquia; **overschot / overbloedt.** A. 1. part. g. n. *πειρίσδσαν* ανηθ̄ το̄ reliquia. th. i.
- Περίσος** η̄ ον vel *Atticè* *πειτλδς* excellens. item redundans; **uptneemende / overbloedig / onnoodig.** *ex* *πει* cum Gen. praes, q. d. *πει* άλλων̄ ον̄ aliis praestans; **beter als een ander.** *ex* *πειρίσος* multò magis; **booben maaten.** *Marc. 6: 51. th. idem.*
- Περίσότερον** adv. amplius; **meer.** *Heb. 7: 15. th. idem.*
- Περίσότερον** excellentior; **uptneemender.** th. idem.
- Περίσολέρως** amplius, magis, vehementius; **te meer / overbloedelijk / overbloediger.** th. idem.
- Περίσως** adv. amplius; **noch meer / booben maaten.** *Marc. 10: 26. th. idem.*
- ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ** ας η̄ columba; **duybe.** *sic dicta* οτι *πειρίσως* ερᾱ quod vehementer amet. carere enim bile dicitur. masculinum est *πειρίστος* ε̄ ο̄ columbus. *πειρίστων* ανηθ̄ ο̄ columbarium.
- Περίτεμνω** circumcido; **besnijden.** F. *πειτεμνω.* P. *πειτίτμηκα.* A. 2. *πειλίτεμον.* A. 2. infin. aēt. *πειτεμνῆν.* praes. pass.

pass. περιτίμημι. pres. part. pass. περιτιμημῶ. pres. part. med. περιτέτομα. th. τέμνω seco.

Περιτίθημι circumpono; om-doen / om-leggen / ergens om-setten. 3. pl. περιτιθείασιν Ionicè pro περιτιθείσι. F. περιθήσω. P. περιτέθεικα. a. 1. περιέθηκα. a. 2. περιέθλω ης η. a. 2. part. aθ. περιθείς ἐντῶ ο. th. τίθημι pono.

Περίτομή ἢς ἡ circumcisio; besnijding / besnijdenis. Aθ. 7: 8. οἱ ἐκ περιτομῆς scil. ὄντες, h. e. οἱ περιτεμημῶτοι, circumcisi Judæi. th. τέμνω seco.

Περίτρέπω circumago, circumactu evertō, redigo, impello; om-keeren / ergens toe-bzengen / omdzĳben. F. ψω. P. περιτέτρεφα. th. τρέπω verito.

Περιτρέχω percurro; dooz-loopen. F. περιτρέξω. a. 2. aθ. περιέδραμον ες. a. 2. part. aθ. περιδραμών ὄντῶ ο. Marc. 6: 55. P. περιδεδράμηκα. th. τρέχω curro.

Περιφέρω circumfero; omdzaagen / omdzĳben / omboezren. F. περιόισω. a. 2. περιήνεγκον. pres. pass. περιφέρωμαι circumferor. pres. part. pass. περιφερόμῶ η ον. th. φέρω fero.

Περιφρονέω ᾧ despicio; verachten. F. ἦσω. ab adj. περιφρων ὄντῶ ο ἢ valde prudens, ex περι ὅ Th. φρονῶ mens.

Περίχωρῶ ἢ ο ἡ circumjacens regio; het omliggende land. χώρα ας ἡ locus, regio. th. χώρῃς ἢ ο locus.

Περίψημα τῶ τὸ sordes; afschzabfel / vuylnis. ἀ περιψάω circumquaque abstergo, defrico. ex περι ὅ Th. ψάω. tergo, abstergo. F. ψήσω. P. ἔψηκα.

Πεπερόμαυ perperam ago; lichtveerdelijk handelen. F. ὄσομαυ. Th. πέπερος ἢ ο vanus, temerarius, princeps, levis.

ΠΕΨΥΣΙ adv. anno proximè elapso; het boozleeden jaat. 2 Cor. 8: 10. 9: 2.

Πεταόμαυ Vide πέτομαυ.

Πετεινὸν ἢ τὸ volatile, avis, volucris; boogel / geboozgelte. πετεινὰ ᾧ τὰ volucres. Th. πέτομαυ volo. Marc. 4: 4, 32. Aθ. 10: 12. 11: 6. Rom. 1: 23. Jac. 3: 7.

ΠΕΨΟΜΑΙ, πέταμαυ σμυ τμυ vel πέταόμαυ ᾧμαυ volo as; blies

βliegert / weg-sweeben. Prov. 26:2. ὄρνεια πέτανται αἰ
ves volant, Apoc. 4:7. αἰτὸς πετάμενος (pro πελαόμενος
præs. part. med. à verbo πελάομαι ὤμαι) præs. subj. πέτομαι
ἢ πεται. est vel à πέτομαι vel à πέταμαι. a. i. pass. ἐπετάθη
ἢ πετάθη volavi Psal. 18:10, vel. 11. ἐπετάθη ἐπὶ πτερύγων
ἀνέμων, volitavit super alas ventorum.

Πέτρα as ἡ petra, rupes, grande saxum; **Petra / rotze /**
steen-rotze. Matth. 7:24. th. πέτρος.

ΠΕΤΡΟΣ ἔσθ' ὁ lapis minor; **steen / soo groot als men met**
de hand kan vatten. Joh. 1:43.

Πετρούδης εἶδος ὁ ἡ petrosus a; **steenachtig.** th. idem.

Πήγανον ἔσθ' ὁ rota; **rupte.** Luc. 11:42. th. πηγύω compingo.

ΠΗΓΗ ἢ ἡ fons, scatebra; **fonteyne.** Joh. 4:6.

ΠΗΓΝΥΩ πηγνυμι πρόσω vel πήρω figo, compingo,
compingendo struo; concretere facio; **oprechten /**
t'zamen-boegende timmeren / doen t'zamen-waf-
sen. F. ξω. P. πέπηχα. a. i. αἶ. ἔπηξα as ε.

Πηδάλιον ἔσθ' ὁ gubernaculum, clavus; **roer van een schip.**
Jac. 3:4. Th. πῆδος ἔσθ' ὁ vel πηδόν ἔσθ' ὁ remus.

Πηλίκο ἢ ὄν, quantus a um? **hoe groot?** Th. ἡ ΛΙ-
ΚΟΣ ἢ ὄν quantus a um, citra interrogationem, at præ-
fixo π fit ἐρωτηματικόν, h. e. interrogativum.

ΠΗΛΟΣ ἔσθ' ὁ lutum, cœnum; **veem / slijk.** Joh. 9:6.
sunt qui derivant à παλάσσω coinquino, polluo.

ΠΗΡΑ as ἡ pera; **maale / knapsak.** Matth. 10:10.

ΠΗΧΥΣ πήχεως ἡ cubitus; **elle / cubit / zijnde van-**
den elleboog tot het uysterste vande middelste vinger. in Ac-
cus. πῆχυν. Luc. 12:25. gen. plur. πηχίων ὧν. Apoc. 21:17.

Πιάζω capio, prehendō; **grippen / vangen.** F. ἄτω. P.
αὐτῶν: πεπίακα. a. i. ἐπίξα. Joh. 21:10. ὧν (pro αἱ) ἐπιάσατε.
3:7. quos cepistis. a. i. subj. πιάσω ἢ ἡ. a. i. infn. πιάσας. a. i.
part. πιάσας ἀντὶ ὁ. a. i. pass. ἐπιμάθη ἢ ἡ. fut. i. pass.
πιαθήσομαι. Th. πιέζω.

ΠΙΕΖΩ premo, stringo, crucio; **perffen / neerdruk-**
ken / prangen. F. έσω, Mich. 6:15. P. πεπίεκα. prat.
pass. πεπίεσμαι. prat. part. pass. πεπιεσμένος ἢ ὄν.

Πιδε-

- Πειθανολογία *as* ἡ probabilitas sermonis; **waarschijnlijkheid** der reedenen. *ex* πειθανός *persuasorius* (*pro* πειθανός, à Th. πείθω *persuadeo*) ἔς λόγῳ *sermo*. th. λέγω.
- Πικραίνω *amaritudinem* affero; **bitter maaken** / **verbitseren**. F. πικραίνω. a. 1. ἐπικραίνω *irritavi*. a. 1. *infin.* πικραίνω. πικραίνομαι *exacerbor*, sum *amarulentus*; **bitter** (zijn of) **woorden**. a. 1. *pass.* ἐπικραίνω *ης η.* th. πικρῶς.
- Πικρία *as* ἡ *amarulentia*; **bitterheid**. Rom. 3:14. th. i.
- ΠΙΚΡΟΣ *à* ὄν *amarus a um*; **bitter**. Jac. 3:11, 14.
- Πικρῶς *amarè*; **bitterlijk**. Adv. Luc. 22:62. th. idem.
- Πίμπρημι *vel* ΠΡΗΨΩ *incendo*; **ontsteeken** / **aanstoecken**. F. πρήσω. P. πέπρηκα. a. 1. ἐπρήσα. *pres. pass.* πίμπρομαι *intumesco*, *incendor*; **opswellen** / **ontsteeken** / **ontbranden**. *pres. infin. pass.* πίμπρομαι *ad formatam* ἰσαθεύ. Act. 28:6.
- Πινάκιδιον *8* τὸ *tabella*, **schijf-taafel**. th. πίναξ. Luc. 1:63.
- ΠΙΝΑΞ *αχ* ὁ *tabula*: *item* *quadra*, *patina*; **tafereel**: **vierkantige teloor** / **sehootel**. Marc. 6:25, 28.
- ΠΙΝΩ *bibo*; **dzinken** / **indzinken**. *imperf.* ἐπινοῦν. F. πώσω. P. πέπωκα. a. 2. ἐπιον. a. 2. *imper.* πίε ἔς πίθι (*pro* πίθι). a. 2. *subj.* πίων *ης η.* a. 2. *infin.* πιεῖν. a. 2. *part.* πίων ἔσα ὄν. *fut. 1. med.* πίομαι *pro* πιῶμαι. *in 2. pers.* πίεσμαι, *pro* πιῆ, à πίομαι. Luc. 1:15.
- Πιότης *ἢ* ἡ *pinguedo*; **vettigheidt**. à Th. ΠΙΩΝ ὄν ὁ *pinguis*. πιαίνω *pinguefacio*. Rom. 11:17.
- Πιπέσσω *vendo*; **verkoopen**. à *πεπέσω* *per reduplicatiōnem*. *imperf.* ἐπίπεσσκον *ες ε.* F. πεπέσω. P. πέπεκα. *pres. pass.* πέπεσμαι. *part.* πεπεσκόμην. a. 1. *pass.* ἐπεπέθην. a. 1. *inf. pass.* πεπεθῆναι. a. 1. *part. pass.* πεπεθῆσομαι. th. πεπέσω *transseo*, *supero*. Rom. 7:14.
- ΠΙΠΤΩ *cado. item* *procido*; **vallen** / **verballen** / **nederballen**. *fut. med.* πίσομαι (*Doricè* *pro* πέσομαι.) P. πίπλωκα. a. 1. ἐπεσα. a. 2. ἐπεσον. a. 2. *imperat.* πέσε ἔτω *ετι.* a. 2. *subj.* πέσω *ης η.* a. 2. *infin.* πείσθην. a. 2. *part.* πείσων ἔσα ὄν. Act. 5:5, 10.
- Πισά ὄν τὰ *fida*, *rata*, *certa*, *durabilia*; **vastigheden** / **ge**

getrouwigheden. substantivè. Αβ. 13: 34. th. πείθω
 Πισδύω credo; gelooven / vertrouwen / toevertrouwen
 F. δύσω. P. πεπίσδωκα. plusq. πεπισδύκειν, Atticè pro ἐπι-
 πισδύκειν, prat. part. αβ. πεπισδύκως ἤα ὄς. a. 1. ἐπισδύσο
 a. 1. imperat. πισδύσον ἄτω ατε. aor. 1. subj. πισδύσω ης
 a. 1. infin. αβ. πισεύσασθαι. a. 1. part. πισδύσας ασα αν. praes.
 pass. πισδύομαι credor. prat. pass. πεπίσδωμαι. a. 1. pass.
 ἐπισδύθω ης η. πισδύω respondet verbo ἸΩΝΗ quod pro-
 miscuè construitur cum ὅ vel cum ἄ eadem significatio-
 ne, ut Ps. 106: 12, 24. Exod. 14: 31. 2 Chron. 20: 20. Job.
 3: 5. Sic πισδύω Job. 8: 30. cum 31. Job. 2: 23, 24. Job. 11:
 11, 12. Αβ. 9: 42. 16: 31, 34. 1 Job. 3: 23. cum 1 Job. 5:
 10, 13. Adde. 1 Sam. 27: 12. Sc. th. idem.

Πιστικός ἢ ὠν liquidus a om, fidelis, salubris. Alii pota-
 bilis; bloepende / oprecht / onverbalscht / dzinkbaar
 Th. πείθω persuadeo. Aliis est Th. obsoletum πίω, pro
 quo usitatum est πίω bibo. Vel dicitur πιστικός pro ὀπισ-
 κός per apharesin Ἐ ο, ab Ὀπισ 150 ἢ, quod est nomen
 urbis prope Babylonem, unde optima nardus alio dicitur
 fuisse exportata. Marc. 14: 3. Job. 12: 3.

Πίσις εως ἢ fides, fiducia; geloobe / trouwe / verseeke-
 ring. quasi πείσις, παρὰ τὸ πεπειθῆσθαι persuasum esse
 Th. πείθω persuadeo. Rom. 1: 5.

Πυκνὸν ἄδ αὐτῶν. 13: 34. Πισός ἢ ὠν fidelis e, constans in promissis, fide dignus
 geloobig / getrouw / trouw / geloof-waardig
 Gal. 3: 9. πισός ἔ ὁ Christianus, πισή ἢ ἡ Christiana. οἱ πισ-
 τοὶ credentes. πισὸν adverbialiter pro πισῶς, 3 Job. 5. th.

Πισῶω ὠ, stabilio, confirmo, fidem facio; bevestigen
 bersekering doen. F. ὠσω. P. πεπίσωκα. prat. pass. πι-
 πίσωμαι. a. 1. pass. ἐπισῶθω, 2 Tim. 3: 14. th. idem.

Πλανῶω ὠ facio errare, in errorem induco, fallo, seducor;
 berleypden / doen dwaalen. F. ἤσω. P. πεπλάνηκα
 a. 1. ἐπλάνησα. praes. pass. πλανῶομαι ὠμαι erro; dwaal-
 len / af-dwaalen. Metaph. seducor, decipior; ber-
 leypd worden. prat. pass. πεπλάνημαι. prat. part. pass.
 πεπλάνηθῆσθαι ἢ ον. a. 1. pass. ἐπλανήθω ης η. th. πλάνη.

ΠΛΑΨΗ ης ἢ error, erratio, impostura, deceptio; dwaling / verleyding. 1 Thess. 2:3. Juda 11.

Πλανήτης ὁ ἢ erro ónis, erraticus; dwaalende. Juda 13. ἀσέρες πλανήται stellas erraticas; th. idem.

Πλάνος ὁ ἢ subst. seductor, impostor; verleyder / th. i. 2 Job. 7.

Πλάνος ἢ ον Adjectivum fallax, fraudulentus, in errorem impellens; verleydende. 1 Tim. 4:1. th. idem.

Πλάξ πλακός ἢ tabula lata, æquor, planities; bzeede tafel / effen plaatse. Exod. 31:18. πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τῷ δακτύλῳ Θεοῦ, tabulas lapideas, scriptas digito Dei. th. πλαγὺς Heb. 9:4. 2 Cor. 3:3.

Πλάσμα τὸ ἢ figmentum; maaksel / verciersel. th. πλάσσω. Rom. 9:20.

ΠΛΑΣΣΩ, Atticè πλάττω fingo, comminiscor, simulo; maaken / versieren. F. άτω. P. πέπλακα. α. 1. ἔπλασα. praet. pass. πέπλάσμαι. α. 1. pass. ἐπλάσθην fictus fui.

Πλαστός ἢ ὄν fictus a um; gemaakt. th. idem. 2 Pet. 2:3.

Πλατεῖα ἢ substantivè accipitur, subintelligitur χώρος q. d. latum spatium, platea; straat. πλατεῖαι ὡν αἰ plateæ. th. πλαγὺς. Matth. 6:5.

Πλάτος ἢ τὸ latitudo; bzeette. th. idem. Eph. 3:18.

Πλατύνω dilato; uyt-bzerden / bzeed-maaken. F. πλατύνω. P. πεπλάτυγκα. α. 1. ἐπλάτυνα. praet. pass. πεπλάτυμμαι. α. 1. pass. ἐπλάτύνθην. α. 1. imperat. pass. πλατύνθητι ἦται; th. idem. 2 Cor. 6:11, 13.

ΠΛΑΤΥΣ εἶα ὃ ἢ latus a um, amplius a um; wjdt / bzeed. πλαγὺς gen. ἢ ὁ. πλατεῖα πύλη lata porta.

Πλέγμα τὸ ἢ, in pl. πλέγμαλα ὡν τὰ cincinni, crines intorti; vlechting. 1 Tim. 2:9. th. πλέκω.

Πλείων ἢ ὁ ἢ amplior, major; meer / meerder / veel. (Ἔς πλείον ὄν τὸ plus; meer. adv.) comparativi gradus, à positivo Th. ΠΟΛΥΣ πολλὴ πολὺ multus a um.

ΠΛΕΚΩ connecto, (unde est Latinorum plico.)necto, texo; vlechten / bzerden / weeven. F. πλέξω. α. 1. αἶ. ἔπλεξα. α. 2. ἔπλεκον. P. πέπλεχα. praet. pass. πέπλε-

γμαι. α. ι. pass. ἐπλήχθω. α. 2. pass. ἐπλάκω. praet. med. πέπλοκα. Joh. 19: 2.

Πλεονάζω plus habeo, abundo. item transitive, abundante facio; over hebben / overbloedig (zijn of) worden / te meerder worden; vermeerderen. 3. s. α. 2. opt. act. πλεονάζω. F. άσω. α. ι. ἐπλεόνασα. th. πολύς. R. 5: 20

Πλεονεκτέω ὡ quæstui habeo, fraudo; vergierigen uyt gierighepd bedziēgen / boozdeel soeken. F. ήσω. α. ι. ἐπλεονέκτησα. P. πεπλεονέκτηκα. α. ι. pass. ἐπλεονεκτήθω. α. ι. subj. pass. πλεονεκθηῶ ἢ ἢ ὠμδρ. th. πολύς ἔχω habeo. 1 Thess. 4: 6.

Πλεονέκτης ὁ avarus; gierigaart. q. πλέον ἔχειν βυλόμδρ qui vult plus habere. πλέον pro πλείον plus, ἔκτι ab ἔχω habeo. Sic avarus Latine dicitur q. avens avarum. th. idem. Eph. 5: 5.

Πλεονεξία ἄς ἡ avaritia, plura habendi libido; gierighepd / begeerte om meer te hebben / bezekhepd. th. ἰ

ΠΛΕΥΡΑ ἄς ἡ lateris, costa, membrana succingens costas; de zijde / ribbe / het velleken dat de ribben omringt. Act. 12: 7.

ΠΛΕΩ navigo; baaren / bebaaren. imperf. ἐπλεον εἰ. F. άσω. α. ι. ἐπλώσα. P. επέπλωκα. confer. πλόμδρ.

Πληγή ἢ ἢ (Doricé πλαγῆ ἄς ἡ) plaga, ictus, vulnus plaage / slag / wond / straame. ἄ praet. med. πέπληγες. Th. πλήσω percutio. Apoc. 9: 20.

Πλήθος ἢ ἢ τὸ multitudo, vulgus; meenigte / hoop. Marc. 3: 7, 8. Act. 2: 6. Jac. 5: 20. th. πλέμδρ plenus

Πληθύνω multiplico. item cresco; vermeenigbuldigen. actiu. ἔ neutr. vermeenigbuldigt (zijn of) worden. F. πληθυνῶ. α. ι. ἐπλήθυνα. P. πεπλήθυνα. praet. pass. πεπλήθυμαι. opt. act. πληθυνέτω. α. ι. pass. ἐπληθύνθω ἢ ἢ. α. ι. opt. pass. πληθυνθείω ἢ ἢ. α. ι. infin. pass. πληθυνθήναι. th. idem

Πλήθω impleo; vullen. F. πλησῶ. α. ι. ἐπλησα. P. πέπληκα. α. ι. pass. ἐπλήσθω ἢ ἢ. α. ι. subj. pass. πλησθῶ ἢ ἢ. α. ι. part. pass. πλησθεὶς ἐπίθῳ ὁ. th. idem. Luc. 1: 15, 23, 41

Πλήκτης ὁ percussor; smijter, ἄ 3. sing. praet. pass. πέπληκα. πληκτα

- πλημύει. Th. πλήρωω *percutio*. 1 Tim. 3: 3. Tit. 1: 7.
 Πλημύεις ας ἡ *proprie maris æstuantis accessus*. (cui opponitur ἀμπώις εως ἡ *maris æstuantis recessus*.) item inundatio; **hooge bloedt**. ἂ πλήρη vel πλήμης ἡ *maris æstuantis accessus*, q. d. πλήσμα τῷ τὸ *explementum*. th. πλῆθῃ *plenus*. Luc. 6: 43.
- ΠΛΗΝ *adv.* præterquam, præter, cum Genit. sed, sed tantum, attamen, tamen, quin etiam, imò, ceterum, itaque; **behalven / maar / doch / maar alleen / nochtans / dan**. Luc. 6: 24, 35.
- Πλήρης εἶ ἢ, πλήρες εἶ τὸ *plenus a um*; **vol.** cum Genit. idem quod Th. πλῆθῃ, πλῆθῃ εἶα εἶον. Luc. 4: 1.
- Πληροφόρειω ὡ *plenam fidem facio*, certam & securam reddo; **maaken datmen ten vollen verseeckert zij.** F. ἴσω. a. i. ἐπληροφόρησα. *imperat.* πληροφόρησον. P. πεπληροφόρηκα. *pres. pass.* πληροφοροίμαι ἔμαι *certus sum*, persuasissimum habeo; **ten vollen verseeckert zijn / volkooime seeckerheid hebben.** P. *pass.* πεπληροφόρημαι. *part.* πεπληροφορημένος. a. i. *pass.* ἐπληροφορήθην ἡ ἢ. a. i. *part.* πληροφορηθείς. ex πλῆθῃ & th. φέρω. Luc. 1: 1.
- Πληροφωρία ας ἡ *plena assensio*, plena certioratio, plena fides, plena persuasio; **volle verseeckertheidt.** th. i.
- Πληρώω ὡ *impleo*, item *absolvo*, finio, suppleo; **verbullen / volbzengen / volepndigen / vullen.** F. ἴσω. P. πεπλήρωκα. a. i. ἐπλήρωσα. a. i. *opt. aet.* πληρώσασθε ας ας. a. i. *subj. aet.* πληρώσθητε ἡ ἢ. *pres. pass.* πληροόμαι ἔμαι. *pres. pass.* πεπλήρωμαι. a. i. *pass.* ἐπληρώθην ἡ ἢ. a. i. *subj.* πληρωθῶ ἡ ἢ. *pres. part. pass.* πεπληρωμένος ἢ ον. *impletus*, consummatus a um; **vol / volkooimen / vol: maakt.** th. πλῆθῃ *Matth.* 2: 15, 17, 23.
- Πλήρωμα τῷ τὸ *supplementum*, plenitudo, impletio; **aangenaarde lap / volheid / verbulling.** th. idem.
- Πλησίον *Adv.* prope; **na by.** cum Genit. Job. 4: 5. ὁ πλησίον *scil.* ὢν *proximus*; **naaste.** & πλησίον *proximi*. τῷ πλησίον *scil.* ὄντι *proximo*. Th. *Adv.* πέλας *prope*. R. 13: 9.
- Πλησμονή ἡ ἢ *fatietas*; **versaading.** th. πλῆθῃ. Col. 2: 23.

- ΠΛΗΨΩ seu πλω percutio; slaan. *Aroc.* 8: 12.
 Πλειάριον & τὸ navigiolum; scheepken. *diminutivum*
 πλοῖου. th. πλέω *navigo*. *Marc.* 3: 9. *Joh.* 6: 22, 23.
 Πλοῖον οἶν τὸ navigium; schip. *ab inusitato praei. med.* πῖ
 πλοα. th. idem. *Matth.* 4: 21, 22.
 Πλόη̄ς, ὅς ῥ, ὁ cursus navis, navigatio; vaart
 schipvaart. *item* πλῆς πλοῦς πλοῖ. Th. πλέω *navigo*. F.
 πλῆσω. a. 2. ἐπλεον. *praei. med.* πέπλοα. *Aēt.* 27: 9, 10.
 Πλῆσῑα ἰα ἰον dives; rijk. πλῆσῑα πόλις *urbs opulenta*
Esa. 32: 14. *in comp.* πλῆσῑωτερ̄ α ον. th. πλῆσῑα.
 Πλῆσῑως copiosè; rijklijk. *Col.* 3: 16. th. idem.
 Πλῆτῑω ὦ dives sum, possideo divitias; rijk (zijn of
 woorden. F. ἦσω, P. πεπλήτηκα, a. 1. ἐπλήτησα. th. idem.
Aroc. 3: 17, 18.
 Πλῆτῑζω dito, locuplèto, divitem reddo; rijk maaken.
 F. ἴσω, P. πεπλήτικα, a. 1. aēt. ἐπλήτισα, πλῆτῑζομαι *ditor*
 rijk woorden. a. 1. pass. ἐπλῆτῑθην. *1 Cor.* 1: 5. th. idem.
 ΠΛΟΥΤΟΣ & ὁ divitiæ; rijkdom. *Rom.* 2: 5.
 ΠΛΥΝΩ lavo; wasschen / eygentlijk de kleederen was-
 schen. F. πλυνῶ. a. 1. ἐπλυνα. *Aroc.* 7: 14.
 Πνῆμα τ̄ τὸ ventus, spiritus; wind / Geest. th. πνέω.
 Πνῆματικὸς ἢ ὁν *spiritualis e, per Spiritum Dei renatus,*
præditus donis spiritualibus, gloriosus; geestelijk / ge-
stelt tegen onweddergebooren. *1 Cor.* 2: 13, 15. *confer in-*
fra ψυχικὸς. τὰ πνῆματικὰ *res spirituales; geestelijke*
(dingen / of) gaaben. πνῆματικὴ σύνεσις *spiritualis in-*
telligentia, opponitur carnali. th. idem. *Rom.* 1: 11.
 Πνῆματικῶς *adv.* *spiritualiter; geestelijk.* th. i. *Aroc.* 11: 8.
 ΠΝΕΩ flo, spiro; waepen / blaasen. F. ῥσω. a. 1.
 ἐπνῆσα. F. πέπνυκα, *præs. part.* πνέων ἕκαστα ἰον. τῆ πνεύσῃ
scil. αὔρα vel πνοῇ. *Matth.* 7: 25, 27.
 ΠΝΙΓΩ suffoco, fauces præcludo, strangulo; woogen
 de keel toe-nijpen. *imperf.* ἐπνιγον. F. ξω. P. πέπνιχα.
 a. 1. aēt. ἐπνιξα. *præs. pass.* πνιγομαι. *imperf.* ἐπνιγόμην &
 ελο. *præt. pass.* πέπνιγμα ξα κτα. *Matth.* 18: 28.
 Πνικτὸς ἢ ὁν *suffocatus a um; verstikt / versmoort.* Πνι-

ατόν ἔ τὸ scil. ζῶον animal suffocatum; berstikte. *Αἴ.*
15: 20. th. idem.

Πνεὴ ἥς ἢ (à prat. med. πίπνοα) flatus, halitus, ventus;
blasing / adem / wind. th. πνέω. *Αἴ.* 2: 2. Ὡ 17: 25.

Ποδήρης εἶ ὁ ἢ (scil. ἐδῆς) vestis talaris ad pedes usque de-
pendens; een kleet dat tot de boeten toe hangt. Th.
πὺς ποδὸς ὁ pes Ὡ verbo ἄρω apto, adapto. *Αποκ.* 1: 13.

Πόθεν unde? van waar? waar van? adv. interrogativum.
item quum est interrogativum potestate *Joh.* 2: 9. οὐκ ἤδῃ
πόθεν ἐστίν, nesciebat, undenam esset. th. ὅς qui. *Marc.* 6: 2.

ΠΟΙΕΊΩ ὦ facio, operor, ago, efficio, celebri, po-
no; doen / maaken / werken / aan-rechten / be-
reiden / oeffenen / houden / stellen. F. ἦσω. P. ποιή-
κα. a. i. part. ὁ ποιήσας. Ποιέομαι ἔμαυ fiō. Sæpe medium est.
prat. pass. πεποίημα. a. i. pass. ἐποίηθῶ. a. i. med. ἐποιη-
σάμῳ αἰο. HELLENISMUS καλῶς ποιεῖν τινα. *Matth.*
5: 44. ὁ ποιεῖν τινα, alicui benefacere, *Marc.* 14: 7. ποιεῖν τινα
τὴν ἀλήθειαν veritati operam dare, *Joh.* 3: 21. ποιεῖν τινα
ἀμαρτίαν, peccato operam dare, 1 *Joh.* 3: 8, 9.

Ποίημα τὸ ὄpus; maaksel / werk. ποιήματα ὡν τὰ res
conditæ. th. idem. *Rom.* 1: 20. *Eph.* 2: 10.

Ποίησις εἰς ἢ actio; het doen. *Jac.* 1: 25. th. idem.

Ποιητὴς ἔ ὁ poëta. item effector, factor; Doet / daader /
doender. *Jac.* 1: 22, 23, 25. th. idem.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ ἢ ὡν varius a um; verscheiden / meeni-
gerley. à ποικίλλω variè dinstinguo, vario; onder-
scheiden. *Matth.* 4: 24.

Ποιμαίνω pasco, per metaph. doceo, rego; weyden /
hoeden: leeren / stieren. F. ποιμανῶ. a. i. ἐποίμανα. a. i.
imperat. *Αἴ.* ποιμανον ἄτω ατε. *Αἴ.* 20: 28. th. ποιμήν.

ΠΟΙΜΗΝ ἔ ὁ pastor; herder. *Luc.* 2: 8. *Heb.* 13: 20.

Ποίμνη ἥς ἢ grex; kudde. th. idem. *Luc.* 2: 8. *Joh.* 10: 16.

Ποίμνιον ἔ τὸ, idem; kudde / kuddeken. th. i. *Luc.* 12: 32.

Ποῖ ὄια οἷον qualis e? wat / hoedanig / welke? th. οἷον.

Πολεμέω ὦ bello, prælior; krijgen / krijg voeren. F.
ἔση. P. πολεμήκα. a. i. ἐπολέμησα. a. i. in fin. πολεμήσασα.

- th. πόλεμος. Jac. 4: 2.
- ΠΟΛΕΜΟΣ & ὁ bellum, pugna; krijg / oorlog / strijd. affine est τῷ πελεμίζω commoveo, quasso, concutio, bellum gero; heroeren / doen daveren / oorlogen. Matth. 24: 6.
- ΠΟΛΙΣ εἰς ἡ urbs, civitas; stad, Joh. 4: 5, 8.
- Πολιάρχης & ὁ q. d. ἀρχων τῶν πολιτῶν, gubernator civium, urbis præfectus; Overste der stad, th. πόλις ἔσθ' ἀρχή.
- Πολιτεία αἰς ἡ civitas, Resp. jus civitatis; burgerschap / burger-recht. Eph. 2: 12. th. πόλις.
- Πολίτευμα εἰς τὸ vita civilis; wandel / burgerschap. Phil. 3: 20. th. idem.
- Πολιτεύω Remp. administro; het gemeene best (regeeren of) bedienen. F. ἄσω. P. πολιτεύω. præf. med. πολιτεύω idem. item me gero; sich ozaagen / sijn wandel aanstellen / dienen / voor iemand wandelen. præf. pass. πολιτεύωμεν servivi, cum Dativo, Act. 23: 1. th. i.
- Πολίτης & ὁ civis vir; burger. πολιτὴς ἰδῶ ἡ civis fœmina; burgeresse. πολιτῶν ὧν οἱ cives. Luc. 15: 15. th. i.
- Πολλάκις Adv. sæpe; meenigmaal / dikmaals. πολλάκις, etiam seq. consona Rom. 1: 13. πολλάκι poëticè. th. πολὺς.
- Πολλαπλοῦτων οὐδ' ἡ multiplex; veelvoudig. th. πολὺς.
- Πολυλογία αἰς ἡ multiloquium, loquacitas; veelheer van woorden / veel klaps. Matth. 6: 7. ab adj. πολυλόγος & ὁ ἡ multiloquus a; veel-spreker. Th. πολὺς multus ἔσθ' λόγος sermo. à th. λέγω.
- Πολυμερῶς Adv. multifariam, multis vicibus; veelmaal / in veele gedeelten. ab adj. πολυμερῶς ἔσθ' ἡ proprie, multis partibus constans. ex πολὺς πολλῆ πολὺ multus a um, ἔσθ' μέρος εἰς τὸ pars. Th. μείρω divido, pars est ex divisione, Hebr. 1: 1.
- Πολυποίκιλος & ὁ ἡ multiformis, multi-varia h. e. multiplex ἔσθ' varia; veelbuldig / veel en meenigerley. Th. πολὺς ἔσθ' ποικίλος varius. Eph. 3: 10.
- ΠΟΛΥΣ πολλῆ πολὺ multus a um, frequens, amplus, præ-

- præstans, vehemens; veel / lang / groot. *Matth.* 3: 7.
 πολλοὶ multi. *comparat.* πλείων ὄν ἢ ἡ præstantior.
in n. πλείον plus; meer / meerder. *superl.* πλείς ἢ ὄν
 plurimos a um; meeste. *Matth.* 11: 20.
- Πολύ Adverbialiter accipitur ἔ vertitur valdè; seer.
Marc. 12: 27. ἐπὶ πολὺ diu; lange. *Ad.* 28: 6. Neu-
 trum plurale πολλὰ multum, valde, sæpe; veel / seer /
 meenigmaal. *Rom.* 15: 22. th. idem.
- Πολύσπλαγγχον ἔ ὁ ἡ intima misericordia abundans; van
 veele ingewanden. d. i. seer barmhertig. Th. πολὺς mul-
 tus, ἔ σπλάγγχον ἔ τὸ viscus. *Jac.* 5: 11.
- Πολυτελής ἔ ὁ ἡ pretiosus a, exquisitus, sumptuosus;
 kostelijk / van groote prijs. Th. πολὺς multus ἔ τί-
 λον τὸ sumptus, veeligal. *Marc.* 14: 3.
- Πολύτιμον ἔ ὁ ἡ valde pretiosus; zeer kostelijk / van
 groote waarde. ex πολὺ ἔ τιμὴ ἢ ἡ pretium. Th. τίω
 aestimo; honoro; *Job.* 12: 3.
- Πολύτροπος Adv. multis modis; op veelerley-wijse. ab
 adj. πολύτροπον ἔ ὁ ἡ varius, cuius sunt multi modi.
 τροπον ἔ ὁ modus. Th. τρέπω verto. *Hebr.* 1: 1.
- Πόμα τὸ potus; drank. Th. πίνω bibo. *1 Cor.* 10: 4.
- Πονηρία es ἡ malitia; boosheit. *Matth.* 22: 18. th. i.
- Πονηρὸς ἔ ὄν de industria malus, malignus a um; met
 opset of willens quaat / boos. πονηρὸς ἔ ὁ diabolus,
 κατ' ἐξοχλήν; de boose / by uytmuntenheyd de Duyvel.
comparat. πονηρότερος ἔ ὄν, nequior us, pejor us; booser.
superlat. πονηρότατος. *Luc.* 8: 2. th. idem.
- Πόνος ἔ ὁ labor, dolor; moeyte / pijn. à *prat. med.* πίνω
 πονεῖ. Th. πένομαι laboro. *Apos.* 16: 10, 11.
- Πορεία es ἡ via, iter; weg / reyse. à πορεύω trajicio, quod
 est à πορεύς ἔ ὁ portitor. ἔ hoc à πόρος ἔ ὁ transitus.
prat. med. πέπορα. Th. πείρω. *Jac.* 1: 11.
- Πορεύομαι proficiscor, eo, iter facio, pergo, incedo;
 heenen gaan / reysen / trekken / vertrekken / gaan /
 voort-reysen / wandelen. *imperf.* ἐπορεύομαι ἔ εἶο. F.
 πορεύομαι. *prat. pass.* πεπόρημαι, a. i. *pass.* ἐπορεύθην ἢ ἔ

- η. α. ι. imperat. pass. πορδύθητι. Luc. 1: 6. th. idem.
 Πορδέω ὡ vasto; **berwoesten / verstooren**, imperf. ἐπόρ-
 θειον υν. F. ἦσα. P. πεπόρθηκα, a. i. αἰ. ἐπόρθησα, a. i. part.
 αἰ. πορθήσας ἀνθ' ὁ. à Th. ΠΕ' Ρ Θ Ω diruo, deporu-
 lor. F. πέρσω, fut. 2. παρθῶ. Ὁ per metathesin πορθῶ. a. 2.
 ἔπαρθον pro ἔπαρθον. prat. med. πίπορθα, unde est πορδέω.
 Ποροσμός ἔ ὁ quæstus; **gewin / ipsa actio comparandi, Ὁ**
acquirendi, à πορίζω præbeo. F. ἴσω. P. πεπόρικα, prat.
 pass. πεπόρισμα, th. κείρω transfadig o, transfodio.
 Πορνεία ας ἡ scortatio; **hoerery**, th. περῶω transseo.
 Πορνύω scortor; **hoereeren / hoerery bedzyjven**. F. ἴσω.
 a. i. ἐπόρνυσα. P. πεπόρνυκα, 1 Cor. 6: 18. th. idem.
 Πόρνη ης ἡ meretrix, scortum; **hoere / hoerery**, à verbo
 περῶω seu πέρνημι vendo. in prat. med. πίπορνα, περῶω
 per epenthesein est à Th. περῶω transseo, item in ulteriora
 loca transfero, ut vendam, prout mercatores merces suas
 solent exportare Ὁ importare. Jac. 2: 25. Apoc. 17: 1, 5.
 Πόρνος ἔ ὁ scortator; **hoereerder**, 1 Cor. 5: 9--11. th. i.
 Πόρρω procul; **verre**. Adverb. Marc. 7: 6. comparat. πορ-
 ρώτερω longius; **verder**. Luc. 24: 28. th. ὡε ante.
 Πόρρωθεν procul, eminus; **van verre**. Heb. 11: 13. th. i.
 ΠΟΡΦΥΡΑ ας ἡ purpura. item pannus purpuræ liquo-
 re tinctus. vestis purpurea. genus conchæ marinæ; **pur-**
per / purper laken of kleed: een sekere herdschaa-
lige zee-bisch. Apoc. 17: 4.
 Πορφύρεος ἔς, ἐς ἔ, ὁ purpureus; **van purper**. J. 19: 2. th. i.
 Πορφυρέπωλις εως ἡ purpuraria, quæ purpuram vendit;
purper-verkoopster. Αἰ. 16: 14. Th. πορφύρεω Ὁ πω-
 λέω vendo.
 Ποσάκις quoties? **hoe meenigmaal?** adv. interrog. th.
 ὅσος ἔ ὁ quantus. Matth. 18: 21. Ὁ 23: 37.
 Πόσις εως ἡ potus; **drank**. Th. πίνω. Job. 6: 55.
 Πόσος η ου quantus a um; **hoe groot**, th. ὅσος quantus.
 ΠΟΤΑΜΟΣ ἔ ὁ fluvius, flumen; **riviere / stroom /**
water-stroom. Marc. 1: 5.
 Ποταμοφόρος ἔ ὁ ἡ qui vel quæ à flumine abripitor; **die**
door

δοοz de rivièrè weg-geboert woꝝd. φορητός ἔσθ' ὁ qui gestari potest; die gedzaagen kan woꝝden. ἂ Th. φορέω fero. Apoc. 12: 15.

Πολυπὸς ἢ ὀν qualis e? hoedanig? 1 Job. 3: 1. Th. δάπεδον ἔ τὸ solum, pavementum. hinc ποδαπὸς cujas? unde ποδαπὸς mutato δ in τ. Luc. 1: 29.

Πότε quando? wanneer? Adv. interrogandi. ἕως πότε quousque? hoe lange / hoe lange noch? th. ὅτε.

Ποτὲ aliquando, est dictio enclitica. Solo accentu discriminatur; eertijts / opt / t'eeniger tijdt / werd alleen van het voorgaande door den accent onderscheyden. th. i.

Πότερος α ὀν uter a um? welk van twee? πότερον utrum? of? Job. 7: 17.

Πότηρον ἔ τὸ poculum, calix; dzink-beeker / beeker. Matth. 20: 22, 23. Th. πίνω.

Πορίζω do potum, ducō aquatum, rigo; te dzinken geeven / dzinken / nat maaken. imperf. ἐπότιζον εσ ε. F. ἴσω. P. πεπότικα. α. 1. ἐπότισα. α. 1. subj. πορίσω ης η. α. 1. pass. ἐπορίσθω ης η. Matth. 10: 42. th. i.

Πότος ἔ ὁ symposium, compositio; dzinkerij. th. i.

Πῆ ubi? waar? waar in? Matth. 2: 2. Adv. interrog. item sine accentu πῆ circiter; ergens / ontrent. Hebr. 4: 4. est dictio enclitica. item indefinite accipitur πῆ. 1 Job. 2: 11. th. ὅς.

ΠΟΥΨ ποδός ὁ pes; voet. καλὰ πόδιε lentè; met gemak / na (den gang of) voet. Gen. 33: 14. πρὸς τοῖς ποσίν apud pedes; aan de voeten. Job. 20: 12.

Περγύμα τὸ negotium, res, opus; handel / saake / ding / daadt. Luc. 1: 1. th. πράσσω.

Περγυμαλεία ας ἡ negotium; handeling. περγυμαλείαι ἄναι negotia. 2 Tim. 2: 4. th. idem.

Περγυμαλόμαι negotior; handeling doen. Fut. δόσομαι. α. 1. med. ἐπεργυμαλόσω α αλο. α. 1. imperat. med. περγυματόσομαι ἀδω αδτε. Luc. 19: 13. th. idem.

Πραιτώριον ἔ τὸ praetorium; recht-huis. Th. Latin. praetor, sic dictus quasi praetor: à praecundo. Phil. 1: 13.

Περγύμα

Πρόκλητος ὁ exactor, perpetrator; **Berechts-dies**
naar / maaner / af-epffcher. th. πρόσω. Luc. 12:58.

Zuiker Πρόξις εως ἢ factum, actio; **daad / doening / werking /**
Handel werk / handel. Matth. 16:27. Col. 3:9. th. idem.

ΠΡᾶος αὐ mitis, lenis, mansuetus; **sachtmoedig.**
Matth. 11:29. ook πρόσω.

Πραότης ἡτθ ἢ mansuetudo; **sachtmoedigheid.** th. i.

ΠΡΑΣΙΑ ἄς ἢ areola in horto; **hof- (of kruid-) bed-**
de. Marc. 6:40.

ΠΡΑΣΣΩ vel Atticè πρόστω facio, item exigo; **doen /**
pleegen: ook epffchen. F. πρόσω. P. επέσχω. aor. 1.
ἐπέσχω exégi. prat. pass. ἐπεσθῆμαι ξακίω. Luc. 3:13.

Πραῦς εἰα πρᾶν mitis e; **sachtmoedig.** Genitiv. πρᾶν.
1 Petr. 3:4. th. idem.

Πραῦτης ἡτθ ἢ lenitas; **sachtmoedigheid.** th. idem.

Πρόω inusitatum vendo; **verkoopen.** th. πρόσω transeo,
vendo. vide επρόσω.

Πρέπῃ decet; **betaamen.** cum Dat. imperf. ἐπρεπε. part.
πρασ. τὸ πρέπον decorum; **betaamelyk.** Matth. 3:15.
ἔγω γὰρ πρόσω ἐστὶ, ita enim decet, th. πρόσω decorus sum.

Πρεσβεία ας ἢ legatio; **gesantschap.** th. πρέσβυς. L. 14:32.

Πρεσβύω legatione fungor; **gesante zijn.** F. πρόσω. P. επ-
πρέσβουκα. a. 1. αἰ. ἐπρέσβουσα. Eph. 6:20. th. idem.

ΠΡΕΨΒΥΣ υθθ Atticè εως ὁ senex, legatus; **oud**
man / gesant. inf. g. πρόσβειω, in n. g. πρόσβυ. Compa-
rativus Πρεσβύτερος ὁ major natu. Est etiam nomen offi-
cii, senior; **oudt / oudtste / ouderling.** Jac. 5:14.
πρεσβυτέρω ας ἢ natu grandior; **oude vrouwe.** 1 Tim. 5:
2. οἱ πρεσβύτεροι seniores, majores. th. idem.

Πρεσβυτέριον ἔ τὸ presbyterium, seniorum ordo, senatus
Ecclesiasticus; **ouderlingschap / de raad der ouder-**
lingen. Luc. 22:66. th. idem.

Πρεσβύτης ἔ ὁ senex; **oud man.** Tit. 2:2. πρεσβυτίς ἰδθ
ἢ anus; **oude vrouwe.** Tit. 2:3. th. idem.

ΠΡΗΝΗΣ ἔ ὁ ἢ praeceps, pronus a; **voorzwaartg**
over-hellende. Ad. 1:18, ubi v. *Dulce.*

Π Ρ Ι Ν *Adv.* priusquam ; eer / eer dat. *sequente ut plurimum infinitivo.* πρὶν φωνῆσαι, *pro* πρὸ ἔ φωνῆσαι *antequam cecinerit gallus.* *Matth.* 26:34. *Eleganter postponitur ἢ,* πρὶν ἢ κατοικεῖν *antequam habitaret,* *Actor.* 7:2.

Π Ρ Ι Ω *vel* πείζω *difsecō, ferrā divido ; in stukken saagen.* *F.* ἴσω. *P.* πέπεικα. *a. i.* ἐπέσει. *P. pass.* πέπεισμαι. *a. i. pass.* ἐπέσθην *ης η.* *Heb.* 11:37.

Π Ρ Ο' *ante, coram. præp. regit Genitivum, in compositis modo notat tempus, modo ordinem. item vertitur præ, pro ;* *booz / eer / eer dat.* *Matth.* 5:12. *πρῶτον* *α ον* *prior prius ; eerder / eerste.* *Eph.* 4:22. *πρῶτον* *prius ; te booren.* *adv.* *2 Cor.* 1:15. *τὸ πρῶτον* *idem ; te booren.*

Π ρ ο ἴ γ ω *præcedo, transeo, prætereo, produco, profero ; booz (of boozbr) gaan / booz heenen (of booz af) baaren ; boozt-bzengen.* *cum Accus.* *F.* πρῶξω. *a. 2.* πρῶξω. *a. 2. part.* πρῶξων ὄντῃ ὁ. *th.* ἄγω. *Matth.* 2:9.

Π ρ ο α ἰ ρ ῖ ο μ α ἰ ἔ μ α ἰ *præopto, præfero, constituo ; wil-keuren / verkiesen / boozneemen.* *F.* ἤσομαι. *a. 2. med.* πρῶξω. *præt. pass.* πρῶξμαι. *Hinc est πρῶξεις εως ἢ propositum.* *th.* αἰρέω *eligo.* *2 Cor.* 9:7.

Π ρ ο α ἰ τ ῖ ο μ α ἰ ὄ μ α ἰ *ante criminor ; te booren beschuldigen.* *F.* ἀπομει. *a. i. med.* πρῶξω. *ante evici ἔ demonstravi.* *Αἰτιάομαι ὄμ α ἰ est verbum forense. q. d. causari. h. e. causam attribuere.* *Th.* αἰτία *causa, ratio, culpa.* *Rom.* 3:9.

Π ρ ο α ἰ κ ῶ *prior audio, ante audio ; te booren hooren.* *F.* ἴσω. *P.* πρῶξω. *a. i.* πρῶξω. *th.* ἀκούω *audio.*

Π ρ ο α ἰ μ α ρ ῖ ἄ ν ω *ante pecco ; te booren sondigen.* *F.* πρῶξω. *P.* πρῶξω. *præt. part. act.* πρῶξω. *th.* ἁμαρτάνω *pecco.* *2 Cor.* 12:21. ἔ 13:2.

Π ρ ο α ἰ λ ῖ ο ν *et τὸ aulæ vestibulum ; booz-fale / poortaal.* *πρὸ τῆς αὐλῆς ante aulam.* *th.* αὐλή *aula.* *Marc.* 14:68.

Π ρ ο β α ἴ ν ω *progredior ; booztgaan / koomen / verre koomen.* *F.* πρῶξω. *P.* πρῶξω. *præt. part. act.* πρῶξω. *th.* ἀβήσω. *a. 2. act.* πρῶξω. *th.* ἀβήσω. *a. 2. part.* πρῶξω. *th.* ἀβήσω.

τὸ ὁ. th. βαίνω εο. Marc. 1: 19.

Προβάλλω emitto, propello; **uut-spruyten / boort-
stooten.** F. προβαλῶ. P. προβέβληκα. a. 2. aēt. προέβαλον.
a. 2. subj. προβάλλω ης η ωσι. th. βάλλω emitto, jacio. L. 21: 30.

Προβαλῆκος ἢ ὄν proprie ovillus a um, per syn. sp. pecuarius a
um; **bande schaapen: dat tot het vee behoort.** προ-
βαλική scil. πύλη pecuaria porta. Job. 5: 2. th. προβαλοι,
ΠΡΟΒΑΤΟΝ & τὸ ovis, pecus; **schaap / vee.**

Προβιάζω produco, item prius edoceo, informo; **doen
boort-koomen: te booren onderrechten.** F. άσω. a. 1.
προβείβασα. a. 1. pass. προβείβάσθην. a. 1. part. pass. προβι-
βασθεὶς εἶσα producta, seu ante edocta, prius monita,
quo sensu hoc verbum accipitur Deut. 6: 7. Th. βαίνω εο.

Προβλέπομαι provideo; **boort-sien.** a. 1. med. προβλεψάμην
ω αλο. a. 1. part. med. προβλεψάμενος & ὁ. th. βλέπω in-
tueor. Hebr. 11: 40.

Προγίνομαι antecedo, ante sum, ante fio; **boort-gaan / te
booren zijn / te booren geschieden.** F. προγενήσομαι. P.
προγενένημαι. prat. med. προγίγωνα. th. γίνομαι vel γίνο-
μαι. Rom. 3: 25.

Προγινώσκω προγινώσκω praescio, praenosco; **boort-kennen / te boort-
kennen.** F. προγνώσομαι. P. προέγνωκα. a. 2. aēt. προέ-
2: 23. γινω ως ω. prat. pass. προέγνωσμαι. part. προεγνωσμένος. th.
γινώσκω cognosco, novi. Rom. 8: 29.

Προγνώσις εἰς ἢ praescientia, praenotio; **boort-kennis.**
th. idem. Aēt. 2: 23.

Προγόνοιων οἱ majores; **boortzouderen.** οἱ αὐτῶν ἡμῶν γενέ-
ται, οἱ ἐκγονοὶ nepotes. h. e. οἱ μετ' ἡμᾶς γενέται. γέ-
105 & ὁ generatio. a prat. med. γίγωνα. Th. γίνομαι na-
scor. 1 Tim. 5: 4. 2 Tim. 1: 3.

Προγράφω ante-scribo; **te booren (schrijven of) opschrij-
ven.** F. ψω. P. προέγραφα. a. 1. προέγραψα. a. 2. pass.
προεγράφη ης η coram depictus fui; **te booren ge-
schildert / voor-geschildert.** Gal. 3: 1. prat. pass. προ-
γράφημαι. part. προεγραμμένος ἢ ὄν prius descriptus,
praedecretus. Th. γράφω inter alia decerno, pingo.

Προδη-

Πρόδηλος & ὁ ἢ manifestus a ; openbaar / te vooren openbaar. Th. δηλος & ὁ idem. 1 Tim. 5: 24, 25.

Προδίδωμι do prior ; eerst geeven. F. ὠσω. a. 1. aēt. προέδωκα. a. 2. προέδων ως ω. prat. aēt. προέδωκα. Th. δίδωμι do.

Προδότης & ὁ proditor ; verrader. th. idem. Luc. 6: 16.

Προδρομῶ & ὁ præcursor , ante-ambulo ; voor-looper. à προτρέχω. th. τρέχω curreo. Heb. 6: 20.

Προείδω prospicio , prævideo , præscio ; te vooren (sien of) weeten / voorzien. F. είσομαι. a. 2. προείδον ες ε. a. 2. part. προείδων ἕσα ὄν. th. είδω video. Gal. 3: 8. Aēt. 2: 31.

Προείρηκα as e prædixi ; voorzeggen / te vooren (spreken of) seggen. est prat. aēt. in prat. pass. προείρημαι σαι τα. prat. part. pass. προειρημῶν ἢ ον prædixi a um. à prat. προέριέω. F. ήσω. P. προείρηκα , & Atticè προείρηκα. Thema ρέω dico. 2 Cor. 7: 3.

Προελπίζω prior spero ; eerst hoopen. F. ίσω. P. προήλπικα. Eph. 1: 12. th. έλπις έδῶ ἢ spes.

Προεναρχομαι ante incipio ; te vooren beginnen. F. ξομαι. a. 1. med. προενηρξάμην ω αλο. th. δῆχῆ ἢς ἢ initium.

Προεπαγγέλλομαι ante promitto ; te vooren belooven. a. 1. med. προεπηγγείλαμην ω αλο. th. ἀγγέλλω nuntio. Rom. 1: 2.

Προέπω prædico ; te vooren seggen / voorzeggen. caret futuro , & prat. in a. 1. προείπα as ε. a. 2. aēt. προείπον ες ε. th. έπω cum leni dico. Aēt. 1: 16.

Προέρχομαι prævenio ; voorzt (of heenen) gaan / voorzupt (eerst of , voorz-heenen / of voorz) gaan of koomen. cum Genit. vi præpositionis πρὸ. imperf. προηρχόμην & ελο. F. προελύσομαι. a. 2. προήλθον ες ε. a. 2. subj. προέλθω ἢς. a. 2. part. προελθὼν ὄντῶ ὁ. th. έρχομαι. Luc. 1: 17.

Προετοιμάζω ante præparo ; te vooren (of voorz-) bereyden. F. ἄσω. a. 1. προητοιμάσα. th. έτοιμῶ promptus.

Προεωαγγελίζομαι ante euangelizo ; te vooren het euangelium verkondigen. a. 1. med. προεωαγγελισάμην ω αλο. ex πρὸ , δὲ & th. ἀγγέλλω. Gal. 3: 8.

Προέχω. F. προέξω. Προέχομαι seu πρέχομαι præcello ; upte neemen der zijn, cum Genit. th. έχω habeo. Rom. 3: 9.

Προηγία

- Προηγέομαι ἔμαχ *præeo*; **voorzgaan**, *cum Accus. F. ἄγου-
γήτομαι. P. ἄγηται. th. ἡγέομαι ducō, dux via sum.*
- Πρόθεσις εως ἢ *propositam*, *propositio*; **voorzneemen**, ἢ
ἄποτίθημι *propono*, *ante constituo*, *th. τίθημι pono. L. 6: 4.*
- Πρόθεσμία ας ἢ *scil. ἄρα tempus præfinitum*; **te vooren
gestelde tijdt**, *ab adj. ἄρα ante constitutus.*
Gal. 4: 2. th. idem.
- Πρόθυμία ας ἢ *alacritas*, *animi promptitudo*; **volbeer-
dighepd des gemoeds / toegeneegenthepd**, *th. θυ-
μός animus, mens. Act. 17: 11.*
- Πρόθυμος ἄ ὁ ἢ *promptus a*; **volbeerdig / gewillig**.
Rom. 1: 15. th. idem.
- Πρόθυμως *Adv. promptè*, *alacri animo*; **met een vol-
beerdig gemoedt**, *1 Petr. 5: 2. th. idem.*
- Προΐστημι *præfideo*, *propono. item, ante pono, præficio*;
oberste zijn / voorz-setten / oberste maaken, *F. ἄ-
στήσω. οἱ ἄσθεῶτες. (præt. part. ἀστῆ.) qui præsumt, in me-
dia forma ἄσισαμαι σαι ται præsum, præeo, præfe-
ctus sum; voorzstander zijn / voorzstaan / voorzgaan /
bestieren. cum Genitivo ὁ προΐστάμενος qui præst. Tit.
3: 8, 14. th. ἴστημι sto.*
- Προκαλέομαι *provoco*; **uptdaagen / beroepen**, *th. κα-
λέω voco. Gal. 5: 26.*
- Προκαταγγέλλω *prænuntio*, *ante denuntio*; **te vooren
(aandienen of) verkondigen**, *Fut. προκαταγγελλῶ. P.
προκατήγγελλα. a. 1. ἀστῆ. προκατήγγελλα. præf. part. pass.
προκατήγγελλῆται ἢ ον. th. ἀγγέλλω nuntio. Act. 3: 18, 24.*
- Προκαρτέζω *prius absolvo*; **te vooren (effenen of) bes-
terden**, *F. ἴσω. a. 1. ἄκατήρησα. a. 1. subj. ἀστῆ. προκα-
ταρτίσω ἢ ἠωσι. th. ἀρτί ἄ ὁ ἢ numerus præf. 2 Cor. 9: 5.*
- Πρόκειμαι *proponor*; **voorz-gesteld zijn / te vooren daar
zijn**, *præt. part. προκείμενος ἢ ον propositus. F. προκείσο-
μαι. th. κείμαι jaceo. Judæ 7.*
- Προκηρύσσω *vel Atticè ὕτλω ante-prædico*; **te vooren (of
eerst) prediken**, *F. ξω. a. 1. προκήρυξα. P. προκήρυχα.
præt. pass. προκήρυγμα. th. κήρυξ υκ ὁ præco. Act. 3: 20.*

προκοπή ἢ ἡ profectus; bevoorzbering / 't toeneemen.
 ἐγκοπή ἢ ἡ impedimentum, mora; hindernis / toea-
 ding, th. κόπτω scindo, seco. Phil. 1: 12, 25.

προκόπτω proficio, procedo; toe-neemen / voozt-gaan /
 voozbr-gaan. F. προκόψω procedam, imperf. προέκο-
 πλον. præt. aēt. προκέκοφα. P. med. προκέκοκα. th. i. L. 2: 52.

προκειμα τὸ τὸ propriè prælatio; 't voozdeel doen aan
 (of het verheffen van) den eenen vooz den ande-
 ren. 1 Tim. 5: 21. quâ alium alii anteponimus, seu ante-
 ponendum esse judicamus. à προκείνω antefero. th. κείνω
 judico.

προκυρώω ᾧ ante sancio; te booren bebestigen. F. ὤσω.
 P. προκεκύρωκα. præt. part. pass. προκεκυρωμένος ἢ ον
 prius sancitus a um. th. κύρω εἶ τὸ autoritas. G. 3: 17.

προλαμβάνω occupo, anticipo; te booren neemen / vooz-
 koomen / verrasschen. F. προλήψομαι. P. προείληφα.
 a. 2. προέλαβον εἰς εὐπραξοσσαν. th. λαμβάνω capio. G. 6: 1.

προλέγω prædico; vooz-seggen / te booren seggen, im-
 perf. προέλεγοι. th. λέγω dico. Gal. 5: 21.

προμαρτύρομαι ante testor, prænuntio; te booren getuun-
 gen. F. ἔμα. a. 1. προεμαρτύρήμην ω αἰσ. th. μάρτυρ υἱ
 ὁ ἡ testis. 1 Petr. 1: 11.

προμελεῖάω ᾧ præmeditor; te booren oberdenken. Fut.
 ἥσω. P. προμεμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. th. μέλη cura
 est. Luc. 21: 14.

προμεμελεῖάω ᾧ ante sum sollicitus; 'te booren besozgt zijn.
 F. ἥσω. P. προμεμελεῖμηνκα. th. μέμνηνα ἡ cura. M. 13: 11.

προνοέω ᾧ, ἔομαι ἔμα procurio; vooz-sozgen / besoz-
 gen. F. ἥσω. P. προνοήκα. cum Accus. th. νόος νῆς mens.

προνοία αἰ ἡ cura, prudentia; zorge, voozsichtighend. th. i.

προοράω ᾧ prospicio; sien / te booren sien. imperf. med.
 προωράμην ὡμην. præt. aēt. προεώρακα. præt. part. aēt.
 προωρακώς ὅτ' ὁ. th. ὀράω video. Act. 2: 25. *Philemon Act: 2: 25.*

προορίζω prius definio; te booren (bepaalen of) veroz-
 dineeren. F. ἴσω. a. 1. προώρισα. Act. 4: 28. 1 Cor. 2: 7.
 præfinivi, decrevi exsequi. a. 1. part. προορίσας αἰ? ὁ

qui prædestinavit. P. προώεικα. præt. pass. προώεισμαι
a. 1. pass. προωείσθω. part. προωεισθεὶς ἐν ἴσθ' ὁ. th. ὅρος
ὁ terminus. Rom. 8: 29, 30. Eph. 1: 5, 11.

Προπάσχω ante patior; te **vooren lijden**. a. 2. προείπαθον
a. 2. part. προπαθὼν ὄντος ὁ. th. πάσχω patior. 1 Thess. 2: 2

Προπέμπω deduco; **geleyden / uyt-leyden**. F. ψω. a. 1
προίπεμψα. a. 1. imperat. προίπεμψον ἄτω. a. 1. subj. ἀεὶ
προπέμψω ἡς ἡ. a. 1. pass. προεπέμφθω ἡς ἡ. aor. 1. infin
pass. προπεμφθῶμαι deduci. aor. 1. part. pass. προπεμφθεὶς
ἐντος ὁ. th. πέμπω mitto. Tit. 3: 13.

Προπελῆς ἐστὶ ἢ præceps, pronus, proclivis, protervus,
procax; **onbedacht / spijtig**. ex προ ἐ verbo obsolet
πέτω cado, pro quo in usu est Th. ΠΙΠΤΩ. προπελῆς.
Act. 19: 35, vel 36. Adverbialiter capitur, præcipi-
tanter, præcipiti consilio; **uyt haastigheyd / te zeer
voortvaarende / roekeloos**. 2 Tim. 3: 4.

Προπορεύομαι præcedo, præeo; **voort-geenen gaan**. Luc.
1: 76. Act. 7: 40. th. πείρω transeo.

Προρρέω prædico; **voort-seggen**. vide paulò ante προείρη-
κα. Hinc προρρήσις εως ἢ vaticinium, prædictio; **voort-
segging**. Nota pro προρρέω in præsentì usitatum est: προ-
λέγω, ut patet ex 2 Cor. 13: 2. ubi legimus προείρηκα καὶ
προλέγω pro προρρέω. th. ῥέω dico.

Π Ρ Ο Σ cum Genit. à, ad, cum. cum Dat. apud, usque
ad. cum Accus. ad, erga, inter, apud, contra, pro-
pter, juxta, circiter; **van / aan / na / tot / met / by /
tegen / onder / om / van wegen / ontrent**. Mat. 2: 12.

Προσάββαλον ἔστω τὸ dies qui sabbatum antecedit; **voort-sab-
bath**. th. ΠΑΥΨ quiescit, cessavit. Marc. 15: 42.

Προσαγορεύω cognomino; **toe-naamen**. F. ὄσω. P. προση-
γορεύομαι. præf. pass. προσηγορεύομαι cognominor; **toe-
genaamt worden**. a. 1. pass. προσηγορεύω ἡς ἡ. th.
ἀγορεύω ἄς ἢ forum. Hebr. 5: 10.

Προσάγω adduco. item appropinquo; **byengen / tot ie-
mant byengen**. F. ἄξω. a. 2. προσήγαγον. a. 2. subj. προσ-
αγάγω ἡς ἡ. a. 2. part. προσαγαγὼν ὄντος ὁ. th. ἄγω duco.

Προσ-

Προσαγωγή ἢς ἢ aditus, accessus; toe-gang / toe-lesing.
ding. Rom. 5: 2. th. idem.

Προσαίτέω ὤ mendico; beedelen. F. ἦσω. P. προσήτηκα. th.
αἰτέω peto. Joh. 9: 8.

Προσαναβαίνω ascendo; opgaan. F. ἦσομαι. a. 2. προσανέ-
βλυης η. a. 2. imper. aēt. προσανάβηθι. th. βαίνω eo. L. 14: 10.

Προσαναλίσκω impendo; te koste leggen. F. προσαναλώσω.
P. προσανήλωκα. a. 1. aēt. προσανήλωσα. a. 1. part. aēt. προσ-
αναλώσας ατα αν. εκ προς ἀναλίτκω consumo, quod est εκ
ἀνά Ὡ Th. ἀλίσκω capio. Luc. 8: 43.

Προσαναπληρόω ὤ suppleo; verbullen. F. ὠσω. a. 1. προσανε-
πλήρωσα. th. πλέω ὀ plenus! 2 Cor. 9: 12. Ὡ 11: 9.

Προσανατίθεμαι confereo; toe-bzengen (Gal. 1: 16. confe-
ro cum aliquo; met iemand te raade gaan.) Gal. 2: 6.
a. 2. med. προσανεθέμην σο το. cum Dat. th. τίθημι pono.

Προσαπειλέομαι ἔμαι addo minas; noch meer dzerigen. F.
ἦσομαι. a. 1. med. προσηπειλησάμην ω αλο. a. 1. part. med.
προσαπειλησάμην. th. ἀπειλίω minor, minitor. Aēt. 4: 21.

Προσδαπανάω ὤ præterea infumo; meer te koste leggen/
of verteeren. F. ἦσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. 1. subj. προσ-
δαπανήσω ης η. th. δαπανάω consumo, impendo. Luc. 10: 35.

Προσδέομαι egeo; behoeven. cum Genit. th. δέω ligo.

Προσδέχομαι exspecto, excipio; verwachten / ontfangen /
aan-neemen / wachten. F. ξομαι. P. προσδέδε-
δειγμα. a. 1. med. προσεδεξάμην ω αλο. a. 1. imperat. med.
πρίσδεξα αδω αοτε. a. 1. part. med. προσδεξάμην. th.
δέχομαι capio. Luc. 2: 25, 38.

Προσδοκάω ὤ exspecto; verwachten / wachten. imperf.
προσεδόκαον αν. F. ἦσω. a. 1. προσεδόκησα. εκ προς Ὡ δοκάω
exspecto. th. δοκάω observo. Luc. 1: 21.

Προσδοκία as ἢ exspectatio; verwachting. th. i. L. 21: 26.

Προσεάω ὤ permitto; toe-laaten. F. ἄτω. a. 1. aēt. προσεία-
σα. th. εἰάω sino. Aēt. 27: 7.

Προσεγγίζω appropinquo; naderen / tot iets genaakten.
F. ἴσω. P. προσήγισκα. a. 1. aēt. προσήγισα. a. 1. infin. aēt.
προσεγγίσαι. th. ἴγυς propè. Marc. 2: 4.

Προσεδρεύω assideo ; steeds (by zijn / of) by-zitten
1 Cor. 9: 13. F. δέσω. Th. ἔζω cum Dat. Alii th. ἔζομαι
sedeo.

Προτεργάζομαι lucrifacio ; ergens toe gewinnen. F. έσο-
μαι. a. i. med. προστεργασάμην ω αλο. th. ἔργον & τὸ ὄφελος.

Προσέρχομαι accedo , adeo , appropinquo , immineo
koomen / by-koomen / toe-koomen / voor-koomen
gaan / tot iemand gaan. cum Dat. imperf. προσήρχομαι
μην & εἰς. F. προσελύσομαι. a. 2. προσῆλθον ες ε. aor.
imperat. πρόσσελθε. a. 2. part. προσελθὼν ἔστα ὄν. praet. med.
προσελήλυθα. th. ἔρχομαι. Matth. 4: 3.

Προσέχουμι Προσευχή ἢς ἢ precatio , petitio. item locus precationis
Aut: 1: 14. Act. 16: 16. proseucha dictus ; het gebed / plaat-
des gebeds. th. ἴχομαι precor. Marc. 9: 29.

Προσέχομαι precor ; bidden / gebeden doen. imperf. προσ-
ηυχόμην & εἰς. F. προσδέχομαι. a. i. med. προσηυξάμην
αλο. (augmentum atticum) a. i. imperat. med. πρόσδεξαι
ἀδω. a. i. subj. med. προσδέχομαι ἢ ηται. a. i. infin. med.
προσδέξασθαι. a. i. part. med. προσδέξάμενος ἢ ον. th. i.

Προσέχω adhibeo scil. τὸ νῆν , animum adverto , caveo
Aut: 7: 35. zich ergens (toe begeeven of) aan houden / ergens
op acht hebben / voor zich zien : wachten / sic
wachten. imperf. προσείχον ες ε. F. προσέξω. P. προσέχη-
κα. th. ἔχω habeo. Matth. 6: 1.

Προσηλώω ὦ clavis affigo ; met nagelen aan iets vast-
hechten. F. ὠσω. a. i. προσήλωσα. P. προσήλωκα. ex προ-
ῆλώω clavis affigo. Th. ἤλω & ὁ clavus. Col. 2: 14.

Προσήλυτος ὁ ἢ proselytus a , qui vel quae ex paganismo
ad iudaismum accedebat , q. d. accessorius ; Joodge-
noot / aankomeling. ἀ προσέρχομαι accedo. in praet.
med. προσελήλυθα. th. ἔρχομαι. Act. 2: 11.

Πρόσκαιρος ὁ ἢ temporarius a. q. d. ad tempus durans
tijdelijk / voor eenen tijd. th. καιρός & ὁ occasio.

Προσκαλέομαι ἔμαι advoco ; toe-roepen / tot sich roepen
roepen. F. έσομαι. a. i. med. προσκαλεσάμην. a. i. med.
imperat. προσκάλεσαι ἀδω. a. i. subj. med. προσκαλέσωμε-
ν ἢ ηται.

- ἡται. praet. pass. προσκέκλημαι. th. καλέω voco. A. 16: 10.
 Προσκαρτέρειν ὡ cum Dat. semper sum praestō, perduro,
 incumbo; **geduurig by (zijn of) blijven / ergens
 in volherden / sterk in een zaak aanhouden / ge-
 duurig bezig zijn.** F. ἤσω perdurabo. a. i. προσκαρτέρη-
 σα assidue fui. P. προσκεκαρτέρησα. th. κράτῳ εὐς τὸ το-
 βιῆν, vires. Acl. 1: 14. *Quia ad Act. 10: 7.*
- Προσκαρτέρησις εὐς ἡ perseverantia; **geduurighepd.** th. i.
 Προσκεφάλαιον & τὸ cervical, palvinar, quod capiti ho-
 minis decumbentis supponitur; **oog-kussen.** th. κεφαλῆ
 ἢς ἡ caput. Marc. 4: 38.
- Προσκληρώω ὡ forte allego, seu forte lectum adjungo;
doog het lot toe-boegen / toe-looten. F. ὠσω. P. προσ-
 κελήρωκα. th. κλήρῳ & ὁ fors. Acl. 17: 4.
- Προσκληρώομαι ἔμαι confocior; **by het lot ontfangen.**
 cum Dativo. a. i. pass. προσεκληρώθην ἢς ἡ. th. i. Acl. 17: 4.
- Πρόσκλησις εὐς ἡ inclinatio, in alteram partem; **toegene-
 genthepd.** Metaphora sumpta à libra, cujus lanx al-
 tera praeponderat & deprimitur, atque ita nullum est aequi-
 librium. th. κλίνω reclino. 1 Tim. 5: 21.
- Προσκολλάω ὡ agglutino; **aan malkanderen lijmen.** (ex
 πρὸς & κολλάω ὡ glutino. Th. est κόλλα ἢς ἡ gluten.) F.
 ἤσω. P. προσκεκόλληκα. praes. pass. προσκολλάομαι ὡμαι ag-
 glutinor; **aan hangen / aan gelijmt zijn.** a. i. pass.
 προσεκολλήθην ἢς ἡ. fut. i. pass. προσκολληθήσομαι adhæ-
 rebo. construitur cum Dat. item seq. πρὸς. Th. κόλλα ἢς
 ἡ gluten. Eph. 5: 31.
- Πρόσκομμα τῷ τὸ offendiculum; **aanstoot.** th. κόπτω,
 scindo, pulso. Rom. 9: 32.
- Προσκοπή ἢς ἡ offensio; **aanstoot.** 2 Cor. 6: 3. th. idem.
- Προσκόπτω offendo, impingo; **zich ergens aan stooten /
 stooten / tegen iets aanslaan.** cum Dat. vel seq. πρὸς
 cum Accus. F. προσκόψω. P. προσκέκοφα. a. i. acl. προσ-
 έκοψα ως ε. a. i. subj. acl. προσκόψω ἢς ἡ. praet. pass. προσ-
 κέκομαι. Luc. 4: 11. th. idem.
- Προσκυλίω advolvo; **wentelen / toe-wentelen.** F. ἴσω. P.
 Acl.

- αἰ. ὠσσεκύνικα. α. 1. αἰ. ὠσσεκύνισμα ας ε. α. 1. παρ
 ὠσσεκύνισμας κηθ. ο. th. κυλίω volvo, voluto. Matt. 27:6.
- Προσκυνέω ὡς proprie osculor q. d. adosculor, 1 Reg. 19: 1
 πᾶν σῶμα ὃ εἰ ὠσσεκύνησιν αὐτῷ. item adoro, veneror
 eygenlyk kussen: ook aan-bidden. usitate cum Accu.
 Job. 4: 23. Jarius cum Dat. in V. & N. T. juxta ver
 Hebraici ΓΙΠΠΥΠ Syntaxin, Ἔ quoties id fit, p
 Hebraismum id fieri tenendum est. imperf. ὠσσεκύνε
 εν. F. ἦσω. aor. 1. ὠσσεκύνησα. P. ὠσσεκύνηκα (ex ὠσσε
 κυνέω pro κύω vel κνέω per epenthesein Ἐ νῦ osculor.) E
 vero ex Hebraica phrasi τὸ ὠσσεκυνεῖν, πίπτειν ἐπὶ ὠσσε
 πον procidere in faciem. Th. κύω in utero gesto, osculor,
 Προσκυνητής εἶ ὁ adorator; aan-bidder. Job. 4: 23. th. 1.
 Προσλαλέω ὡς alloquor; aanspreken. cum Dat. F. ἦσα
 α. 1. αἰ. ὠσσελάλησα. P. ὠσσελάληκα. α. 1. infin. ὠσσελα
 λῆσαι. th. λαλέω loquor. Αἰ. 28: 20.
- Προσλαμβάνω accipio praeterea, assumo, excipio, accipio
 neemen / aan (of in) neemen / tot sich neemen. cum
 Accus. Αἰ. 28: 2. α. 2. ὠσσελάβον. α. 2. infin. ὠσσελαβεῖν
 Προσλαβεῖν τρυφῆς Αἰ. 27: 34. cum Genit. Quod exen
 plum refero ad verba desiderii, quae usitate regunt Gen
 tivum. Verb. med. ὠσσελαμβάνομαι assumo; aan-nee
 men. ενζ. F. med. ὠσσελήψομαι. α. 2. ὠσσελαβόμεν εἰ
 α. 2. imperat. ὠσσελαεῖς ἔδω recipe. α. 2 part. ὠσσελαβόμε
 νθ. Marc. 8: 32. th. λαμβάνω capio.
- Προσλήψις εως ἢ assumptio; aan-neeming. th. 1. R. 11: 16
- Προσμένω permaneo; blijven / in (of bij-) blijven. cum
 Dat. F. ὠσσεμῶ. α. 1. αἰ. ὠσσεμένω. α. 1. infin. αἰ. ὠσσεμεί
 νω. α. 1. part. αἰ. ὠσσεμείνας αντ. ο. th. μένω maneo.
- Προσρμίζομαι idem quod ἐπιμρρίζω appello in portum, i
 portum pervenio; haavenen. (ὀρμίζω navem in statio
 nem subduco) praet. pass. ὠσσερμίζομαι. α. 1. ὠσσερμίζο
 ης η appuli. Th. ὀρμός εἶ ὁ statio navium. Marc. 6: 53.
- Προσφείλω infuper debeo; daar-en booven schuldig zyn
 F. ἦσω. P. προσφείληκα. th. ὀφείλω debeo. Philem. 19.
- Προσχορίζω infensus sum; ergens opher hertooght zyn. cum
 Da

- Dat. F. ἰσω. P. ἀσώχθικα. a. 1. act. ἀσώχθισα as ε.
 Th. ὀχθέω ὡ infensus sum, indignor. ὀχθίζω idem.
- Προσάπειν & ὁ ἢ qui valde ésurit, famelicus; **honger-
 rig / die seer hongert.** Th. πείνα ης ἢ fames. Act. 10: 10. *act. 10: 10.*
- Προσῆγγυμι affigo; **ergens aan hechten.** F. ἤξω. P. ἀσπ-
 πένηχα. a. 1. act. ἀσπέπηχα. a. 1. part. ἀσπῆχας ἀνιῶ ὁ.
 Th. πηγυῶ seu πῆγγυμι compingo. Act. 2: 23.
- Προσπίτω accidō ad pedes incido; **voorz iemands voeten nes-
 der-ballen.** cum Dat. imperf. ἀσπέπιτων ες ε. F. ἀσπῶ-
 σω. P. ἀσπέπιχα. a. 2. ἀσπέπεσον ες ε. a. 2. part. act.
 ἀσπεσών εῖσα ὄν. Th. πίπτω cado. Marc. 3: 11.
- Προσποιέομαι ἔμοι συμulo, præ me fero; **beynsen / zich
 houden als of.** imperf. ἀσποποιέομαι ἔμοι, ἐσ ἔ, ἐεῖο
 εἶτο. Th. ποιέω facio. Luc. 24: 28.
- Προσπορεύομαι accedo; **naderen / tot iemand koomen.**
 cum Dat. F. ἴσομαι. Th. πείρω transadigo. Marc. 10: 35.
- Προσρήγγυμι illido; **brecken / tegen iets aanslaan.** F. ἤξω.
 P. ἀσπέρηχα. a. 1. act. ἀσπέρηχα as ε. Luc. 6: 48, 49.
 Th. ρήσσω frango, rumpo, vehementer ferio.
- Προστάσσω vel τρω mando, præcipio; **bebeelen / gebie-
 den.** F. ξω. P. ἀστέταχα. a. 1. act. ἀστέταχα as ε. præf.
 pass. ἀστέταγμα. præf. part. pass. ἀστέταγμα ἢ ὄν.
 τὰ ἀστέταγμα σοι, quæ tibi præcepta sunt. Th. τάσσω
 vel τρω ordino. Luc. 5: 14.
- Προσάτις ἰδῶ ἢ hospita; **herbergster / voorzstandster.**
 ἀσάτης & ὁ præfectus, defensor, item idem quod ἀσ-
 ξενῶ & ὁ quæ vox à Budæo vertitur publicus hospes;
voorz-stander / openbaar herberger. Unde Eustathio
 ἀσισαδῶν ξένων est totius civitatis nomine peregrinis reci-
 piendis præesse. à ἀσισηται præficio. Th. ἵστημι statuo.
- Προστίθημι appono, pergo; **tot iets toedoen (of stellen/
 of leggen / of boegen /) toewerpen / vermeederen /
 voorzbaren.** imperf. ἀστέλλω. in 3. pers. ἀστέλλει pro
 ἀστέλλειν (Act. 2: 47.) tanquam à ἀστέλλω. F. προσθή-
 σω. a. 1. προσέθηχα. a. 2. προσέθλω ης η. a. 2. imper. προθή-
 αυε. aor. 2. infin. προθήειναι. aor. 2. part. προθήεις ἐνιῶ ὁ
 per-

- pergens. *pres. pass.* προσλιθέμαι adjungor; *toe-geboeg
worden.* *imperf.* προσελιδέμην σο το. *a. 1. pass.* προσελέθην
ης η. *fut. 1. pass.* προσελήσομαι η εταμ, Num. 31: 2. *ap-
poneris ad populum tuum, h. e. morieris, a. 2. med.* προσ
ελέμην σο το perrexi; *voor-t-baren.* th. τίθμηι pono.
Προστέχω *accuro;* tot iets toeloopen. *a. 2. προστέθεμαι
ες ε. a. 2. part.* προσθεσθῶν ὄντω ὁ. th. τρέχω curro. Act. 8: 30
Προσφάγιον & τὸ (idem quod τὸ ὄψον seu ὄψωνιον) quicquid
cum pane comeditur; *toe-spjise / al wat tot brood ge-
geeten word.* ex πρὸς ad Ἑ Th. φάγω edo. Job. 21: 5.
Πρόσφατος & ὁ ἢ proprie, recens occisus, mactatus. *Synecd.
recens;* *versch (gedoot of) geslacht: versch.* ab inu-
sitato φάομαι ᾧμαι occido. Unde usitata sunt *pres. pass.*
πέφαμαι σαι ταμ occisus fui. *3. pl.* πέφανται occisi fuerunt.
Fut. paulò post πεφάσομαι, Ἑ *Ionice* πεφήσομαι occidar.
Th. φάω luceo: occido. Hebr. 10: 20.
Προσφάτως *Adv.* nuper; *onlangs.* th. idem. Act. 18: 2.
Προσφέρω offero, porrigo; *offeren / op-offeren / aan-
bieden / brengen / tot iemand brengen / henen brengen.*
pres. imp. πρόσφερε έτω, *imperf.* προσέφερον. *F.* προσ-
οίσω. *a. 1.* προσλώεγα. *a. 2.* προσλώεγον. *a. 1. imperf.* προσέ-
νεγον. *a. 2. semel* Marc. 1: 44. προσενέγκε. *a. 1. pass.* προσ-
λώεθην ης η. *pres. med.* προσενήνοχα εσ ε obtuli. *pro* προσ-
λώοχα *Attice,* Hebr. 11: 17. th. φέρω.
Προσφιλής ἐστὶ ὁ ἢ amabilis, gratus; *liefsijk/aangenaam.*
th. φίλος & ὁ amicus. Phil. 4: 8.
Προσφορά ᾗς ἢ oblatio; *offerande.* th. φέρω. Eph. 5: 2.
Προσφωνέω ᾧ acclámo, álloquor; *toe-roepen / tot sich
roepen / aanspreeken.* cum Dat. *imperf.* προσεφώνεον
σιν, εες εις, εε ε. *F.* ἦσω. *a. 1.* προσεφώνησα εσ ε advocavi
cum *Accus.* Luc. 6: 13. *P.* προσεφώνηκα. th. φωνή ἢς ἢ
vox.
Πρόχυσις εως ἢ affusio; *besprenging.* à προχύω affundo.
F. ὕσω. *P.* προσκέχυκα. *pres. pass.* προσκέχυμαι σαι ταμ.
th. χέω fundo. Hebr. 11: 28.
ΠροΨαύω attingo; *aanraaken.* cum Dat. *Fut.* αύσω. *P.*
προΨάυσω

προΐψαυκα; compos. ex προς & ψαύω idem quod Th. ψάω
contingo, cum Genit. Luc. 11: 46.

Προσωποληψίω ὡς faciem respicio; den persoon aan-
neemen. F. ἤσω. ex πρόσωπον & th. λαμβάνω capio.

Προσωπολήψης ἢ ὁ qui accipit faciem; aan-neemer des
persoons, h. e. qui movetur rebus externis, ut splendore
familiae, divitiis &c. Act. 10: 34. th. idem.

Προσωποληψία ἢ faciei acceptio; aan-neeming (of
upt-neeming) des persoons. Rom. 2: 11. th. idem.

Πρόσωπον ἢ τὸ facies. Hebraismus. persona. 2 Cor. 1: 11.
temperies Luc. 12: 56. item per metaphoram Hebraicam
superficies Luc. 21: 35. Act. 17: 26. aangesicht: per-
soon / aanschijn / aansicht. ex προς & ὠψ oculus. th.
ὄπλομαι video, καὶ λατρεῖ: *Turken Act 3: 17.*

Προλάσσω vel τίω praestituo; te booren ordineeren. F. ξω.
P. προλέταχα, Act. 17: 26. prat. part. pass. προλεταγμῆς.
th. τάσσω ordino, colloco.

Προτείνω distendo; upt-rekken. F. προτείνω. a. 1. act. προέτει-
να. P. προλέτακα. th. τείνω tendo. Act. 22: 25.

Πρότερον α on prior, prius; eerst/voorig. Vide [siet] πρό.

Προτίθημι propono; booz-stellen / booz-neemen. Fut.
προθήσω. P. προλέθεικα. praes. med. προτίθεμαι propono.
a. 2. med. προεδέμελω σο το. th. τίθημι pono. Rom. 1: 13.

Προτρέπω proprie ante me verto, item subsistentem & con-
stantem urgeo, ut progrediatur; booz zich keeren;
den vertoeber boozt-dijven. F. ψω. P. προτέτρεφα.
praes. med. προτρέπομαι hortor, monitis incito; vermaa-
nen / booz vermaaningen aan-pozzen. aor. 1. med.
προετρεψάμην ω ατο. a. 1. part. med. προτρεψάμεν. th.
τρέπω verto. Act. 18: 27.

Προτρέχω praecurro; booz-upt-loopen. F. 1. med. προτρέ-
ξομαι. F. 2. med. προδραμάμαι. a. 2. act. προέδρομον. prat.
act. προδεδράμηκα. prat. med. προδέδρομα. th. τρέχω curro.

Προϋπάεχω ante existo; te booren zijn. imperf. act. προϋ-
πῆεχον ες ε. F. ξω. prat. act. προϋπῆεχα. th. ἀρχὴ ἢς ἢ ini-
tium. Act. 8: 9.

Προφασίς εως ἢ prætexus, species; **boozwensel / bedeksel / schijn.** q. d. apparentia. Hinc est *προφασίζομαι*, *fingo causam*, tergiversor, Psalm. 141: 4. th. *φάω* *luceo*, *dico*: unde *φημί*. Phil. 1: 18.

Προφέρω profero; **boozt-brengen.** th. *φέρω*. Luc. 6: 45.

Προφητεία ας ἢ prophetia; **prophetie / propheteering.** th. *φάω* unde *φημί* αιο. Apoc. 1: 3, 6.

Προφητεύω propheto, prophetas expono; **propheteeren / prophetische schriften upleggen.** imperf. *προεφήτεον* ες ε. F. *δύσω*. a. i. *προεφήτεσσα* ας ε. a. i. imp. *προφήτεσον* άτω, th. idem. Matth. 7: 22.

Προφήτης ο̅ ὁ propheta, prophetarum interpres; **Prophet / up-logger der Propheeten.** 1 Cor. 14: 32. *poeta* Tit. 1: 12, a *προφήμι* *pradico*. th. idem.

Προφητικός ἢ ὄν propheticus a um; **prophetisch.** th. i.

Προφήτις ιδ̅ ἢ prophetissa; **Propheetesse.** th. idem.

Προφθάνω prævenio, anteverto; **booz-koomen.** F. *προφθάσω*. a. i. *προεφθασα*. prat. *προεφθαχα*. cum Acc. th. *φθάνω* *prævenio*. Matth. 17: 25.

Προχειρίζομαι proprie, manum admovere operi antequam fiat, deligo, designo; **de hand aan het werk hebben eer dat het werk geschied / te booren beoördineeren / stellen.** F. *ίσομαι*. a. i. med. *προχειρίζομαι* ω αλο. a. i. infin. med. *προχειρίζομαι*. th. *χειρ* *manus*.

Deukē
ad act.
10: 41. Προχειρολογέω prius designo; **dooz opsteeking der handen te booren berkiezen.** F. *ήσω*. P. *προχειρολόνηκα*. prat. pass. *προχειρολόνημαι*. prat. part. pass. *προχειρολόνημέν* ὄν. vide *χειρολογέω*. th. *χειρ* ὅ *τείνω* *tendo*. Act. 10: 41.

Πρύμνα ης ἢ puppis, posterior pars navis; **achter-schip.** Th. *πρυμνός* ἢ ὄν *extremus* a um. Marc. 4: 38.

Πρωί manè; **des mozgens boeg.** adv. temporis, cui opponitur ὀψέ *vesperi*, Matth. 20: 1. *ἄμα πρωί* *cum prima luce*, *summo diluculo*.

Πρωί ας ἢ subaudi ὄρα *matutinum tempus*, manè; **mozgen-standt / 's mozgens boeg.** Job. 18: 28. th. i.

Πρωί μ̅ ἢ ὄν *matutinus* a um. *Alii vertunt* *maturus*; **boeg /**

- βροεγ / tijdig.** *Ἰακ.* 5: 7. *th.* idem.
- Πρωινός ἢ ὄν** matutinus a um; 't geen van den morgen is. *Ἀποκ.* 2: 28. *th.* idem.
- Πρωί** *λα* ion matutinus a um; 't geen van den broe-
gen-morgen is. *th.* idem.
- Π Ρ Ω Ρ Α** ας ἢ prora, anterior pars navis; het voor-
schip. *ἀ* πρὸ ante, *ὄ* ὁράω video. *Ἀβ.* 27: 30, 41.
- Πρωτόω** primas teneo, sum primus; d'eerste zijn. *ver-*
ba in ὄω ut plurimum per sum exponuntur. Futurum
ὄω. Ρ. πειπρωτόωκα. *th.* πρὸ ante, *Ἰ.* Col. 1: 18.
- Πρωτοκαθέδρα** ας ἢ primus confellus; voor-gestoele.
q. d. ἢ πρώτη καθέδρα. *th.* ἴζομαι sedeo. *Matth.* 23: 6.
- Πρωτοκλισία** ας ἢ primus accubitus; eerste sit-plaats /
voor-aansitting. *q. d.* ἢ πρώτη κλισία. *κλισία* ας ἢ lo-
cus in quo accumbitur. *Th.* κλίνω reclino. *Luc.* 14: 7.
- Πρωτόν** adv. primò; eer / eerst. *th.* πρὸ. *Matth.* 5: 24.
- Πρωτ** *ο* primus ex πρώτῳ per syncopen *Ἰ* τ, *Ἰ* crasin *ο*
α in *ω*. praeipuus; eerste / voor-naamste / overste.
οἱ πρώτοι primates. *th.* πρὸ *Luc.* 2: 2.
- Πρωτοσάτης** *ε* ὁ propriè, qui primus stat in acie. *item* prin-
ceps, author; die het eerste in slag-ordze staat / op-
perste voorstander / auteur. *ex* πρώτῳ primus, *Ἰ*
*ἴ*σαμαι sto. *th.* ἴσημι sto. *Ἀβ.* 24: 5.
- Πρωτοτόκια** ὠν τὰ jus primogeniti; het recht der eerst-
geboorte. *th.* ὡς *Ἰ* τίκλω pario. *Hebr.* 12: 16.
- Πρωτότοκ** *ο* *ε* ὁ ἢ primogenitus a; eerst-gebooren. *q. d.*
πρῶτον τέκνῳ, prima proles. *ἀ* *Th.* τίκλω. *F.* τέξω. *prat.*
med. τέτοκα. *th.* idem. *Luc.* 2: 7.
- Π Τ Α Ι Ω** impingo, offendo; strupkelen. *F.* σω. *aor.* 1.
*ἔ*πλαισα. *a. 1.* subj. *αἰ.* πλάισω *ης η.* *P.* ἔπλαικα *pro* πέπλαι-
κα. 2 *Mach.* 14: 17. *Ἰακ.* 2: 10.
- Π Τ Ε Ρ Ν Α** ης ἢ calx pedis; verffen / het achterste van
de voet. *ἀ* πατεῖν *αὐ* ἔργον, *ἀ* calcanda terra. *Joh.* 13: 18.
- Πτερύγιον** *ε* τὸ propriè, parva ala, alula. *item* pinna tem-
pli; een klepne (vleugel of) blesk. *Belga.* tinne / het
spits (of 't scherp) van een muur, of tempel. *diminuti-*
vum ἀ

vum à primitivo πτέρυξ υγ[⊙] ή, Ἔ hoc à Th. ΠΤΕΡΟΝ ἔ τὸ ala, per syncopen τῆ ε ψιλῆ pro πετεργὸν, à πέτομαι volo as. Luc. 4: 9.

Πτέρυξ πτέρυγ[⊙] ή ala; **bleugel**, th. idem. Matth. 23: 37.

Πτῦλὸν ἔ τὸ volatile, avis; **voogel**. πτηνὰ ὡν τὰ aves à Th. ἰπταμαι volo. F. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμλω volavi. a. 2. infin. πτέσθαι pro πτάσθαι volare. 1 Cor. 15: 39.

ΠΤΟΕΨΩ ὦ perterrefacio, terreo; **verschrikken / verbaren**. F. ήσω. P. πεπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθλω. a. 1. subj. pass. πτοηθῶ ής ή ήτε. a. 1. part. pass. πτοηθεῖς ἐν[⊙] ὁ consternatus, attonitus; **die verschrikt is**. Luc. 21: 9.

Πτόησις εως ή consternatio; **verschrikking**, th. idem.

Πτύον ἔ τὸ ventilâbrum; **wan**. Th. πτύω spuo, exspuo. sic dictum, quod glumas, à frumento separando, quasi exspuat seu evomat. Luc. 3: 17.

Πτύρω terreo, consterno; **verbaaren / verbaast maaken**. F. πτύρω. P. ἐπτύρωκα. pass. πτύρομαι perterrefacio, proprie de equis dicitur; **verschrikt worden / eygentlyk gelijk de paarden verschrikken**. th. πτοέω. Phil. 1: 28.

Πτύσμα τ[⊙] τὸ sputum; **speeksel**. th. πτύω. Joh. 9: 6.

ΠΤΥΨΩΩ plico, complico; **toedoen / bouwen / t'zamen bouwen**. Fut. ξω. P. πέπτυσκα. a. 1. ἐπτύξα. a. 1. part. a. πτύξας αντ[⊙] ὁ. Luc. 4: 20.

ΠΤΥΨΩΩ spuo; **spouwen**. F. πτύσω. a. 1. ἐπύσσα as e. a. 1. part. a. πτύσας αντ[⊙] ὁ. Joh. 9: 6.

Πτώμα τ[⊙] τὸ cadaver; **het doode lichaam**. Th. πίπτω cado. Marc. 6: 29.

Πτώσις εως ή casus; **val**. Matth. 7: 27. th. idem.

Πτωχεία as ή mendicitas, inopia; **bedelary / armoede**. th. πτοέω. Apos. 2: 9.

Πτωχός pauper sum, mendico, pauper fio; **arm (worden of zijn) / bedelen**. F. δώσω. a. 1. a. πτωχόσω. P. πτωχόσωκα. 2 Cor. 8: 9. th. idem.

Πτωχός ή ὄν mendicus, pauper; **bedelaar / arm**. à πτώσω trepido. Sic pauper Latine dicitur à paveo. th. πτοέω.

Πυγμή ής ή pugnis; **pupst**. πάλωσεν πυγμῆ pugno percute-

cutere; met de buysf slaan. *item mensura cubiti; el-*
lenbooge. unde dicti sunt πυγμαῖοι pygmai, q. d. cubi-
tales. Th. πύξ pugno, item assidue. Marc. 7: 3.

Πύθωνων ὠνθ ὁ divinator; waarseggende. th. πύθω putre-
 facio. Act. 16: 16.

Πυκνός ἢ ὄν creber a um; menigbuldig. *neutr. pl. πυκνά*
Adverbialiter capitur pro saepe; dikmaals. Luc. 5: 33.
 th. πύκα dense, accurate.

Πυκνῶς adv. saepe, crebro; dikwils. *in comparat. πυκνό-*
τερον saepius; dikwils. Act. 24: 26. th. idem.

Πυκνίσω pugil sum, gulem ago; kampen / sich oef-
 fenen met de buysten te slaan. F. ὄσω. P. πεπύκνωκα.
à nomine πύκνης ὁ pugil; die sich oefsent met buys-
sten te slaan. Th. πύξ adv. pugno. 1 Cor. 9: 26.

ΠΥΛΗ ἡ ἢ porta; poozte. Matth. 7: 13, 14.

Πυλῶν ὠνθ ὁ locus ubi est janua, vestibulum. *idem quod*
πύθυρον ἢ τὸ, item ipsa porta, janua; de plaatse daar
de deur is / den ingang / vooz-poozte; poozte.
 Matth. 26: 71. th. idem. *Inter ad Act. 10: 11.*

ΠΥΝΘΑΝΟΜΑΙ percontor, cognosco; vzaagen /
 onderzoeken / verstaan. F. πύθομαι. (*à πύθομαι*)
praet. pass. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην ἢ εἶο. a. 2. infin:
med. πυθέσθαι. a. 2. part. med. πυθόμενθ. Matth. 2: 4.

ΠΥΡ πυρός τὸ ignis; vper. Matth. 3: 10, 11, 12.

Πυρά ἄς ἢ pyra, lignorum strues igni subjecto ardens,
 rokus; een hoop hout; / om te vzaanden / op het vper
 gelegd. th. idem. Act. 28: 2, 3.

ΠΥΡΡΟΣ ἢ ὄ turris; toren. Marc. 12: 1.

Πυρέσσω febricito, febrilaboro; de koftse hebben / aan
 de koftse leggen. *praes. part. πυρέσων ἢ σα ὄν. F. πυρέξω*
a. 1. ἐπύρεξα. P. πεπύρεχα. th. πύρ. Marc. 1: 30.

Πυρετός ἢ ὄ febris; koftse / feber. Marc. 1: 31. Th. i.

Πυρηνός ἢ ὄ igneus a um; vperig. th. idem. Apoc. 9: 17.

Πυρῶ ὠ igne injecto uro: op het vper gelegd zijnde
 vzaanden. F. ὄσω. P. πεπύρωκα. *praes. pass. πυρῶμαι ἢμαι*
 uro; vzaanden / gloepen / dooz 't vper ontsteken
 zijn.

ζῆν. *pres. infin. pass.* πυρέεσθαι ἕσθαι. *prat. pass.* πεπύρωμαι. *prat. part. pass.* πεπυρωμένος ἢ ον ignitus a um. *item* igni exploratus; *hyperig / bezoeft.* th. i. *Eph.* 6: 16. Πυρράζω *rubeo*; *rood zijn.* F. ἄσω P. πεπύρρακα. th. *idem.* Πυρρός ἄ ὄν rufus a um, colorem ἔ πυρρός habens; *soo rood als hyper.* th. *idem.* *Apos.* 6: 4.

Πύρωσις εως ἢ exploratio, quæ fit per ignem; *een werking des hyper tot bezoebing / brand.* th. *idem.*

ΠΩΛΕΩ ὦ vendo; *verkoopen.* *imperf.* ἐπώλειον ἔν. F. ἦσω. P. πεπώληκα. a. i. aēt. ἐπώλησα ας ε. a. i. *imperat. aēt.* πώλησον ἄτω ατε. a. i. *infin. aēt.* πωλήσῃ. a. i. *part. aēt.* πωλήσας ἀνιῶ. *Joh.* 2: 14, 16.

ΠΩΛΟΣ ὁ pullus, plerumque pullus equinus; *beulen / volen.* *Marc.* 11: 2, 4, 5, 7.

Πώποτε unquam; *ooft.* *Johan.* 1: 18. *Adverb.* πω διτινυcula inseparabilis, raro præponitur, sæpe vero postponitur ἔ encliticis διτινυculis accensetur; πω werd gehegt meest achter en selden voor andere woorden, als μήπω, μηδέπω necdum; noch niet. enz. th. ὄς.

Πωρόω ὦ facio occallescere, obduro; *verharden.* F. ὠσω. P. πεπώρωκα. *pres. pass.* πωρόομαι ὦμαι *occallesco*; *verhard (zijn of) worden.* *prat. pass.* πεπώρωμαι. καρδία πεπωρωμένη. a. i. *pass.* ἐπωρώθην ης η. *Thema* πῶρ ὁ ὄ calius. *Rom.* 11: 7.

Πώρωσις εως ἢ obduratio; *verharding.* *Marc.* 3: 5. th. i.

ΠΩΣ quomodo? *hoe? wat?* *Adv. interrogandi.*

Πως indefinite, quomodo; *hoe.* word gevoegt by andere woordekens, als. εἴ πως *Rom.* 11: 14. μήπως. *Actor.* 27: 29.

P A.

ΡΑΒΒΙ vox Syriaca רבב ex Hebræo רב rabh multus, *item* magister, sic dictus à multiplici eruditione, quæ præditus esse debet; *Rabbi / meester / soo genaamt om de groote geleertbeyd.* ראבבון ἔ ראבבון eodem sensu dicuntur

cuntur. רבנים rabbim, magnates, Jer. 41: 1. à Th.

רבב. Job. 3: 2, 26.

Ρ'αβδίζω virgis caedo; met roeden geeffelen. F. ίσω. P. ἐρραβδισα. a. 1. act. ἐρραβδισα. praes. pass. ραβδίζουαι. praes. pass. ἐρραβδισουαι. a. 1. pass. ἐρραβδισθη us η. Paulo aliter accipitur (ραβδίζων Judic. 6: 11.) 3. sing. imperf. act. ἐραβδίζε pro ἐρραβδίζε. th. ραβδίζω. Act. 16: 22.

Ρ'Α'ΒΔΟΣ ἡ virga, bacillus, scipio, sceptrum; roede / staf / scepter. Marc. 6: 8.

Ρ'αβδῶχος ὁ, παρὰ τὸ ἔχειν ραβδόν, quod gestaret bacillum, viator, quo magistratus utebatur vocandi & nuntiandi causâ, non autem ligandi, quod erat lictorum. Quamvis videatur probabile, utrorumque munera saepe fuisse confusa. & lictorem quoque ραβδῶχον fuisse appellatum; roeden-draager. th. idem. Act. 16: 35, 38.

Ρ'αδισέγνημα τὸ τὸ facinus, scelus, veteratorum facinus; sejt / quaad stukt / ab eo profectum, cujus animus ad omnem nequitiam occalluit. à ραδισέγνῃ ω facile ad scelus perpetrandum prorumpo. F. ἤσω. P. ἐρραδισέγνηα. ex ραδίζω facilis & th. ἔργον. Act. 18: 14.

Ρ'αδισέγνια αἱ ἡ scelus, maleficientia; arglistighejd. à ραδισέγνῃς ὁ maleficus, qui ad scelus perpetrandum facile allicitur, cui non est religio turpe quid patrare; arglistige / die 'er niet om geeft wat hy doet. Th. i. Act. 13: 10.

Ρ'ΑΚΑ' vox convicii Syriaca Λοῦ Latine vanus, cerebro vacuus; slecht-hoofst / of soep u. Matth. 5: 22.

Ρ'άκος εἶ τὸ panniculus, item vestis detrita & rejicula; lap-lakens / laken; ook een versleeten kleed. Th. ῥάκος frango. ρακόεις εἶσα sv pannosus a um. Marc. 2: 21.

Ρ'ανρίζω aspergo; besprengen. F. ίσω. P. ἐρρανρίζα. aor. 1. ἐρρανρίζα. praes. pass. ἐρρανρίζουαι. praes. part. pass. ἐρρανρίζομένη à ρανός aspersus. à Th. ρανίω perfundo, irroro. ρανίς ἰδὲ ἡ gutta. Heb. 9: 13, 19, 21.

Ρ'αντισμός ὁ asperlio; besprenging. th. i. Heb. 12: 24.

Ρ'απίζω bacillô caedo, percutio; met stoks kens (of roeden den)

den) slaan / slaan. F. ἴσω. a. 1. ἐρράπισα. Matth. 26:67. P. ἐρράπικα. prat. pass. ἐρράπισμαι. Th. Ρ' Α Π Ι' Σ ἰδ' ὅτι ἡ ἰδὲν quod ῥάβδος ἔστι ὁ bacillus, virga. σκῆπτρον ἔστι τὸ sceptrum ὁ baculus cui Rex innitebatur. Sceptrum tribuitur regi, bacillus verò viatori seu apparitori. Matth. 5:39.

Ρ' ἀπισμα τὸ ἰctus, qui baculo aut fuste parvo incutitur; een slag / die met de roede gegeven word. th. i. Joh. 19:3.

Ρ' αφίς ἰδ' ὅτι ἡ acus; naalde. Th. Ρ' Α' Π Τ Ω suo, con- suo; naepen. F. ῥάψω. P. ἐρράφα. unde ῥαφή ἤσ ἡ sutura; naedt. ῥαφιδῶς ἔστι ὁ qui utitur acu, futor; naea per. Marc. 10:25.

Ρ' ἔδη ἡσ ἡ rheda; koets-waagen / karosse. Apoc. 18:13. th. Gallicum rheiden, quod est vehi.

Ρ' Ε' Ω fluo, fundo; bloepen / gieten. F. ῥέω. a. 1. ἐρρέωσα. Cant. 4:16. Num. 14:8. γῆ ῥέουσα γάλα καὶ μέλι, terra fluens lacte ἔστι melle. Joh. 7:38.

Ρ' Ε' Ω dico; seggen / spreken. F. ῥήσω. P. ἐρρήκα, ἔ Atticè εἶρηκα, prat. part. pass. εἶρηκώς ὅτι, plusq. εἶρηκειν eis ἔ. prat. pass. εἶρηκαί σαί ται. prat. part. pass. εἶρηκῶν ἡ ον. κατὰ τὸ εἶρηκῶν, secundum id quod dictum erat. aorist. 1. pass. ἐρρέθην ἡσ ἡ. Scribitur etiam ἐρρήθην quamvis rariùs, Rom. 9:12, 26. a. 1. part. pass. ῥηθεῖς εἶσα ῥηθέν, nunquam ῥεθεῖς. fut. 1. pass. ῥηθήσομαι. Amos. 5:16. ἐν πάσαις ὁδοῖς ῥηθήσεται ἔσται ἔσται, in omnibus viis dicetur va va. Apoc. 9:4.

Ρ' ἦγμα τὸ τὸ ruptio, meton. ruina; bzeuke / scheure. th. ῥήσω. Luc. 6:49.

Ρ' ηγνύω ῥήγνυμι Ρ' Η' Σ Σ Ω frango, rumpo, vehementer ferio; bzeeken / scheuren / verscheuren / doen bersten / geweldig slaan. F. ῥήξω. a. 1. ἐρρήξα. a. 1. imperat. aet. ῥήξον ἄτω. a. 1. subj. aet. ῥήξω ἡσ ἡ ωσιν. a. 2. aet. ἐρράγων. prat. med. ἐρρήγα. prat. pass. ῥήγνυμαι σαί ται. 3. pl. ῥήγνυται. prat. pass. ἐρρήγμαι ξαι κται. Matth. 7:6.

Ρ' ἦγμα τὸ τὸ verbum, res, idem quod προῖγμα per Hebraismum factum, mandatum, sententia, sermo; woord / sake / ding / bevel. th. ῥέω dico. Matth. 4:4. 5:32. P' Η' Σ Σ Ω

- Ρ' Η' Σ Σ Ω *Vide*, (*siet*) ῥηγνύω.
 Ρ' ἦτωρ ορ@ ὁ orator, Rhetor; **Taalman / Advo-
 caat / boozspreek / redenaar.** *Hinc ῥητορικὴ scil. τέ-
 χνη, Rhetorica; Rederijk-konst.* th. ῥέω. *Act.* 24:1.
 Ρ' ἦτως *adv.* disertè, palàm; **duydelyk.** th. i. 1 *Tim.* 4:1.
 Ρ' Ι' Ζ Α ἦς ἡ radix; **wortel.** *Matth.* 3: 10. *Rom.* 11: 16.
 Ρ' ἰζόω ὦ radico, radicibus munio, stabilio; **wortel maas-
 ken / vast (of stijf) maaken.** F. ὠσω. a. 1. ἐρρίζωσα. *præs.*
pass. ῥιζόομαι ἔμαι radícor; **wortelen / gewortelt zyn.**
præt. pass. ἐρρίζωμαι σαι ταυ. *præt. part. pass.* ἐρρίζωμύ@
 η ον. th. idem. *Col.* 2: 7.
 Ρ' ἰπὴ ἦς ἡ jactus; **wozpr.** 1 *Cor.* 15: 52. ἐν ῥίπῃ ὀφθαλμοῦ
 in jactu oculi, uno momento; **in een oogenblik.** th.
 ῥίπτω.
 Ρ' ἰπίζω ventilo; **op-en-neer-werpen / wannen.** F. ἰσω.
 P. ἐρρίπικα. *præs. pass.* ῥιπίζομαι jactor. *Jac.* 1: 6. th. i.
 Ρ' ἰπλέω ὦ Atticè pro Ρ' Ι' Π Τ Ω projicio; **van sich wer-
 pen.** F. ἦσω. P. ἐρρίπτηκα, *Act.* 22: 23. *Sic γεγράφω pro*
γράφω.
 Ρ' Ι' Π Τ Ω abjicio, projicio, præcipitem do; **werpen /
 uytwerpen / van sich smijten / van boven neer smij-
 ten.** F. ῥίψω. P. ἐρρίφα. a. 1. ἐρρίψα ας ε. a. 1. *part. act.*
 ῥίψας αντ@ ὁ. *præt. pass.* ἐρρίμμαι ψαι πται. *præt. part.*
pass. ἐρρίμμύ@ η ον. *præt. med.* ἐρρίπα. *Luc.* 4: 35.
 Ρ' οἰζηδὸν *adv.* cum stridore; **met een gedruysch.** Th.
 ῥοῖζ@ ὁ stridor sibilantis procellæ; **gekrýffel van een
 hissende storm.** ῥοιζέω ὦ stridorem edo, strideo; **krýs-
 felen.** 2 *Petr.* 3: 10.
 Ρ' ομφαία ας ἡ propriè, telum seu jaculum oblongum na-
 tionis Thraciæ. item gladius, framea; **een lange pýl:
 sweerd / scherpe pziem.** Th. Ρ' Ε' Μ Β Ω in gyrum
 circumago. vel, ut alii malunt, à Ρ' Ε' Π Ω vergo, propen-
 deo. unde est ῥοπὴ ἦς ἡ inclinatio (propriè inclinatio lan-
 cis) Ἐ hinc ῥοπαία, ῥομφαία. *Luc.* 2: 35.
 Ρ' ὄμη ας ἡ vicus, tractus in urbe; **wýk / straat.** Th. ῥύω
 traho. *Matth.* 6: 2.

Ρ'υπαρία ας ἡ sordes; **vuylighed**, th. ρύπῃ. *fac.* 1: 2.

Ρ'υπαρῆς ἀ ὄν sordidus a um; **vuypl.** th. idem. *fac.* 2:

Ρ'Υ'ΠΟΣ ἡ sordes; **vuylighed**, unde ρύπῃ sord
eluo, tollo. 1 Petr. 3: 21.

Ρ'υπόω ὦ sordesco; **vuypl** (zijn of) **wozden**, part. pra
ρύπῳ ὦν. F. ὠσω. a. i. ἐρύπωσα, a. i. imperat. act. ρύπ
σον ἄτω. (*Alii Apoc.* 22: 11. ρυπαροθήτω 3. sing. a. i. im
perat. pass. ἀ ρυπαρόω sum sordidus.) P. ἐρύπωχα. th.

Ρ'ύσις εως ἡ fluxio, fluxus; **bloedt**, th. ρύω. *Luc.* 8: 43, 4

Ρ'υτις ἰδῷ ἡ ruga; **rimpel**, Th. ρύω traho, quia fronte
contrahit. *Eph.* 5: 27.

Ρ'Υ'Ω traho, taeor, libero; **trekken** / **beschermen** / **be
waaren** / **bedzuden** / **verloffen**, per aphæresin pro ἐρύ
ω. F. ρύσω. P. ἐρύωχα. praes. med. ρύομαι ἢ εταυ libero. prat. pa
ἐρύωμαι σαι ται. a. i. pass. ἐρύομαι ἢ liberatus fui. a.
subj. pass. ρυοῦμαι, pl. ὠμυ. a. i. part. pass. ρυοῦμαι ἐνθῷ ὁ. a.
med. ἐρύωμαι ὠ αλο. a. i. imperat. med. ρύσαι ἄτω.

Ρ'ΩΝΝΥ'Ω vel ρώννυμι roboro; **versterken**. F. ρώσω. I
ἐρώωχα. a. i. act. ἐρώωσα. praes. pass. ρώννυμαι σαι ται robor
ror, valeo; **versterkt wozden** / **wel-baren**. pra
pass. ἐρώωμαι σαι ται. plusq. ἐρώωμαι σο το. prat. impera
pass. ἐρώωσο ὠτω, 2. pl. ἐρώωθε. *Act.* 15: 29. Ὡ 23: 30

Σ Α.

Σ Αβαχθωνί Syriacè **ܐܒܚܢܝ** pro Hebr. **אֲבַחְתָּנִי**

gnasabhtani, ἐγκατέλιπές με, deseruisti me; **gy** het
my verlaaten. *Matth.* 27: 46. *Marc.* 15: 34.

Σαβαώθ vel σαββαώθ; **Sabaoth** / of **Sebaoth**. κ
ειῶ σαββαώθ, DOMINUS exercituum, nomen solis
Dei. th. **שַׁבָּת**, unde **שַׁבָּת** m. exercitus. pl. f. **שַׁבָּתוֹת**.

Σαββαλισμός ἡ sabbatismus; **ruste**, à verbo σαββατί
quiesco; **rusten**. F. ἴσω, Ὡ Atticè ἰῶ, *Levit.* 26: 3.
τότε σαββαίσει ἡ γῆ, tunc quiescet terra. a. i. ἰσαββαίσει
Exod. 16: 30. quievi. *Heb.* 4: 9. th. **שָׁבַת**.

Σάββα

Σάββατον & τὸ sabbatum, cessatio à labore, quies. *item per Syn. membri. hebdomada; sabbath / ruste: weeke. in pl. num. est quinta declinationis simplicium* σάββατα, σαββάτων, σαββάσι. th. idem. Luc. 9: 1.

Σαγήνη ης ἡ vox Latina sagēna. genus retis piscatorii nempe verriculum; *net / visch-garen. Th. Latin. Synonymum ejus est τὸ ἀμφίβληστρον. Matth. 13: 47.*

Σαδδουκαῖος & ὁ Sadducæus; Sadduceer. sic dictus à secta illius authore Zadoko. q.d. justitarius. th. פִּזְסִי. A. 4: 1.

Σάινω idem quod σείω moveo (proprie de canibus, qui caudâ abblandiuntur) commoveo; *beweegen / gelijk de hond zijn steert, om vriendschap te bewysen. Fut. σαίνω. aor. 1. ἔσηνα. pres. pass. σαίνομαι commoveor; beweegt worden. th. σείω moveo. 1 Thess. 3: 3.*

Σάκκος & ὁ saccus; *sak. Hebr. פֶּשֶׁת, vertitur cilicium. th. σάκκῳ onero. Apoc. 6: 12.*

Σαλεύω agito, proprie dicitur de salo seu mari, ventorum vi *guyken* agitato. *per Syn. speciei concutio, quatio, commoveo, adut: concito; beweegen / eygentlyk, gelijk de zee, door de wind 2: 25. gedreeven: ook in 't gemeen, beweegen / schudden. F. ἴσω. P. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. infin. σαλεύομαι. pres. pass. σαλεύομαι agitari, commoveri; beweegt worden. pres. part. pass. σαλεύόμενος, τὰ σαλεύόμενα res instabiles. prat. pass. σεσάλευμαι. prat. part. pass. σεσαλεύμενος. a. 1. pass. ἐσαλεύθην ης η. a. 1. infin. pass. σαλεύθημαι. fut. 1. pass. σαλεύθήσομαι η εταί. th. σάλω. Luc. 21: 26.*

ΣΑΛΟΥΣ & ὁ salum, jactatio ejus qui navigat; *watergolbe / de schudding des geene die vaart. L. 21: 25.*

ΣΑΛΠΙΓΞ γίγμις ἡ tuba; *basupne. Dat. pl. σάλπιγγι. Apoc. 1: 10.*

Σαλπίζω tubâ cano; *basupnen / trompetten. F. ἴσω. Atticè ἰώ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. subj. 2. f. σαλπίτης. th. ἰ.*

Σαλπίτης & ὁ túbicen; *basupner. th. idem. Apoc. 18: 22.*

ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ & τὸ sandalium proprie calceamentum muliebre, quod plantas pedis tuebatur ab injuria, *superne*

pernè ansulis aut funiculis alligatum. Sed in Novo T. idem est quod ὑπόδημα; **soolen / of pantoffelen / die men banden aan de voet gebonden wierden.** Marc. 6: 9.

ΣΑΝΙΣ ἰδⓈ ἢ asler, tabula; **plank / tafel.** σαπίδιον ἢ τὸ tabella; **tafelken.** Act. 27: 44.

Σαπρὸς ἢ ὄν putris e; **verrot.** Th. σήπω Doricè σάπω putrefacio; **doen verrotten.** Matth. 7: 17, 18.

Σάπφειρος ἢ ὁ sapphirus; **Sapphirus,** nomen gemmae. al. Hebr. שַׁפִּיר. th. שֹׁפִיר. Apoc. 21: 19.

Σαργάνη ἢ ἡ corbis, sporta; **mande / koef.** idem quod σαυεῖς ἰδⓈ ἢ. th. σάτω onus impono. 2 Cor. 11: 33.

Σάρδιος ἢ ὁ Apoc. 4: 3. Ὁ σάρδιος ἢ ὁ Apoc. 21: 20. subaudi λίθος sardius, nomen gemmae; **sardius / een naam van seker gesteente.** Sic à Sardinia insula, ubi laudatissimus nascitur, dicta. Rabbini rubinum. Fr. Jun. vertitur Hebr. שַׁרְדִּי Oodhem. LXX σάρδιον Exod. 28: 17. pyropum th. σαρδῶ Sardinia, insula.

Σαρδόνυξ ἢ ὁ sardonix, nomen gemmae; **een gesteente Sardonix.** compos. ex σάρδιος ἢ ὁ sardius, Ὁ Th. ὄνυξ ὄνυξ ἢ ὁ unguis. Sic dicta fuit haec gemma quòd colore suo unguem humanum imitetur. Apoc. 21: 20.

Σαρκικός ἢ ὄν carnalis e; **bleeschelijck.** th. σὰρξ. Heb. 7: 16

Σάρκιος ἢ ὄν carneus aum; **van bleesch.** th. i. 2 Cor. 3: 3.

ΣΑΡΞ σαρκός ἢ caro; **bleesch.** Joh. 1: 13, 14. Ὁ 6: 51.

Σαργῶ ἢ scopis purgo; **met besemen keeren / beegen / repnigen.** F. ὠσω. P. σισάρωκα. prat. pass. σισάρωμαι. prat. part. pass. σισαρωμῆς ἢ ὄν. Th. σαίρω verro. F. σαρῶ.

Σάτανᾶς ἢ ὁ. vide [siet] infra nomina propria. Matth. 4: 10

Σάτον ἢ τὸ satum; **mate / van drooge waren, houdende 144 hennen-eyerschalen.** est nomen mensurae aridorum, Ὁ respondet sesquimodio. Estque sesquimodius continens sex cabos; cabus verò 24 ova. Th. Hebr. שַׂטוֹן f. satum

unde est Chaldaicum שַׂטוֹן Matth. 13: 33. Luc. 13: 21

ΣΒΕΝΝΥΜΙ Ὁ σβεννύω extinguo; **upr-bluffchen.** praesent. im

imperat. σθένυθι ὕτω. 2. pl. σθένυτε. F. σθέσω (tanquam à σθέω) a. 1. ἔσθεσα. a. 1. infin. αἰ. σθέσω. P. ἔσθεκα. pres. pass. σθένυμαι σαυ ταυ. 3. pl. σθένυνται. pres. pass. ἔσθεσμαι. a. 1. pass. ἐσθέδω ης η. fut. 1. pass. σθεδέσσομαι ηεταυ. Eph. 6: 16.

ἑαυτῆ ἧς ἑ, Ἐ contractè σαυτῆ ἧς ἑ tui ipsius; u / u selbe. caret nominativo. compositum ex σέο (pro σῆ tui) Ἐ αὐτῆ. nonnunquam divisa leguntur Luc. 2: 35. σῆ αὐτῆς pro σεαυτῆς, ut plurimum pro simplici ponitur, Job. 17: 5. παρὰ σεαυτῶ pro παρὰ σοὶ (Num. 11: 15,) apud te, quod tamen ibi videtur fieri, ne idem eodem loco bis dicatur. Sic pro ἐν ὑμῖν legimus ἐν ἑαυτοῖς, in vobis, Iohan. 5: 42. Caret dual. nec non pl. numero, quem defectum compensat ἑαυτῶν, quod in pl. trium est personarum, th. αὐτὸς ipse.

ἑβάζομαι colo; dienen / eeren. (idem quod σέβομαι.) F. ἄσομαι. pres. pass. σετέβασμαι σαυ σαυ. a. 1. pass. ἐσεβάδω ης η cum Accus. th. σέβω colo. Rom. 1: 25.

ἑβάσμα τὸ τὸ numen; dat (als God) geëert word. 2 Theff. 2: 4. σεβάσματα ὡν τὰ sacra; hepligdommen / alle dingen waar aan, of waar door eenige Gods-dienst gepleegt word. Αἰ. 17: 23. th. idem.

ἑβασὸς ἑ ὁ q. d. veneratione dignus, dignus qui civiliter colatur. Latine Augustus; die de voornaamste eere toekomt, welke de heydenen hare KEYSERS aandeeden. keeserlijk. σεβασὴ ἧς ἡ Αἰ. 27: 1. Augusta, Caesaris uxor. th. idem. Αἰ. 25: 21, 25.

ἑέβομαι (Legitur etiam Σ Ε' Β Ω apud profanos) colo, veneror, adoro; dienen / eeren / Gods-dienst bewijzen. cum Accus. pres. infin. med. σέβεται colere. th. σέβω. Marc. 7: 7. pres. part. med. est

ἑεβόμην ἑ ὁ religiosus; Gods-dienstig. σεβόμην ης ἡ religiosa, religionem judaicam amplexa. Αἰ. 13: 50. th. i.

Σ Ε Ι Ρ Α ἄς ἡ catena; keeten. item fanis, restis; kooze de / zeel. 2 Pet. 2: 4.

ἑερισμός ἑ ὁ terræ motus, concussio; aard-beebing / beweeging / beroering / onstupidigheid, th. σείω.

Σ Ε Ι Ω moveo, quatio, concutio; **beweegen / schud-**
den. F. σείσω. P. σείσεια. a. i. εσεισα. *præs. pass. σείσομαι*
 moveor; **beben / beroert (of seer verschrikt) worden.**
præt. pass. σείσεισμαι. a. i. pass. εσεισθην ης η ησαι. Ap. 6: 13.
 Σελώνη ης η Luna; **Mane.** q. d. σέλας νέον *lumen novum.*
 Th. σέλας τὸ τὸ fulgor. *Sic dicta quod subinde novae*
accipiat phases. Act. 2: 20.

Σελωιάζομαι, σελωιακός εἶμι, lunaticus *sam. confictor*
morbo per certa Luna intervalla redeunte; maan-siek
zijn. F. ἄσομαι. a. i. εσελωιασάμλω ω αλοι *præs. part. σε-*
λωιαζόμενος η Lunaticus a; maansiek. th. i. M. 4: 24.

Σ Ε Μ Ι Δ Α Λ Ι Σ εως η *simila*, medulla seu flos farinae tri-
 ticeae; **meel-bloeme.** *Apoc. 18: 13.*

Σ Ε Μ Ν Ο Σ η ὄν *honestus*, venerandus; **stemmig / eer-**
baar / eerlijk. *Phil. 4: 8.*

Σεμνότης ητὸ η *gravitas*, honestas; **stemmighepd / def-**
tighepd / eerbaarhepd. *th. idem. Tit. 2: 7.*

Σημαίνω *significo*, signum do, *præcipio*; **te kennen gee-**
ven / beteekenen / beduyden / beveelen. F. σημα-
 νῶ. a. i. εσήμανα. a. i. *infin. σημάνα. præt. pass. σεσήμαιμαι*
 ὧ *Atticè σεσήμασμαι. Th. σῆμα τὸ τὸ nota, signum.*

Βυβλά Σημεῖον & τὸ signum. *per syn. gen. miraculum; teeken*
merk-teeken: mirakel. Th. i. Marc. 8: 11, 12.

Σημείομαι ἔμαι *noto*; **teekenen.** *præs. imperat. σημείω*
 ἔ, οέω δάω. 2. pl. οέωτε δάτε. 2 *Thess. 3: 14.* F. ὠσομαι.
præt. pass. σεσημείωμαι. th. idem.

Σήμερον *Atticè τήμερον q. d. τῆδε ἡμέρα adv. hodie; heden.*
Latinè q. hoc die. η σημερον scil. ἡμέρα hodiernus dies.
prout quandoque additur, Rom. 11: 8. εως τ σημερον ἡμέ-
ρας, usque in hodiernum diem. Sæpius omittitur, Matth.
28: 13. μέχρι τ σημερον usque in hodiernum diem. th. ἡμέρα.

Σημικίνδιον ὧ *σικκίνδιον & τὸ sunt Latina origine, semi-*
cinetium, quod ὧ succinctorium aut subligaculum
dicitur; gozdel-doeck. Th. Latin. Græcè πείζωμα τὸ
τὸ. Act. 19: 12.

Σ Η Π Ω putrefacio; **voen verrotten.** F. ψω. a. i. εσηψα.
præt.

prat. aēt. σέσηθα. prat. med. σέσηπα, & Doricē σέσαπα,
unde est σαωθς putris; verrot. σήπομαι putrefio, com-
putresco; verrotten. a. 2. pass. ἐσάπω ης η computrui,
Psal. 38: 5. Jac. 5: 2.

Σηεικός η̄ ὄν sericus a um; dat van zijde iḡ. th. σῆρες εἰ
vermiculi, qui nent sericum; zijde-wormen. Ap. 18: 12.

Σης σπητός ὁ tineā, vermiculus vestibus noxius; motte. Th.
σήπω putrefacio. Nascitur ex putredine. Matth. 6: 19.

Σηλόθρωλ̄ & ὁ η̄ à tineis consumptus a; van de motten
gegeeten. ex σῆς tineā & βρωλός voratus. Th. βρώσκω
depasco. Jac. 5: 2.

Σθενόω ὦ róboro; versterken. F. ὠτω. P. ἐθένωκα. aor. 1.
aēt. ἐθένωσα. a. 1. opt. aēt. θενώσασαι αις αι. Th. θένω
ε̄ τὸ robur, 1 Petr. 5: 10.

ΣΙΑΓΩΝ ὄν̄ η̄ maxilla, mala; wange. Matth. 5: 39.

ΣΙΓΑΩ ὦ fileo; swygen / stil-swygen / verswy-
gen. pras. imperat. σίγασα, αέτω άτω. 3. pl. σιγαέτωσαν
άτωσαν. F. ἤσω. P. σισίγηκα. a. 1. aēt. ἐσίγησα. prat. pass. σε-
σίγημαι silentio prateritus fui. prat. part. pass. σεσιγημέ-
ν̄ η̄ ον. Luc. 9: 36.

Σιγή η̄ς η̄ silentium; stilte / stil-swygen. th. i. Ap. 8: 1.

Σιδήρε̄ & ἔς, ἐη η̄, (& Doricē έα ᾠ) έον εν ferræus a um;
van pfer. Aēt. 12: 10, πύλην σιδηρεάν portam ferream.
th. σίδηρος.

ΣΙΔΗΡΟΣ & ὁ ferrum; pfer. Apoc. 18: 12.

Σικάρεῑ & ὁ sicarius; moordenaar. Th. Latin. à sica,
quasi seca, est gladiolus. Græcè δόλων ων̄ ὁ. à δόλ̄ &
ὁ dolus. Aēt. 21: 38.

Σίκερα τὸ sicera; sterke drank. ἀκλίον per quam intelli-
gitur potus quilibet inebrians, prater vinum. Hebr. כַּיִן.
th. כַּיִן inebriari. Luc. 1: 15.

Σιμικίνθιον, Vide, (siet) σημικίνθιον. Aēt. 19: 12.

ΣΙΝΑΠΙ εως τὸ σινάπι; mostaart. quia σίνει ὡπας lēdit
oculos. Marc. 4: 31.

Σινδών ὄν̄ η̄ sindon, sindonis; lĳn-waat / fyn lĳn-waat.
Hebr. שִׁטוֹן sadin, est linum tenue & pretiosum. th. שִׁטוֹן.

Σίμηπι *vide* [*siet*] σίναπι.

Σινιάζω *ventilo, vannō vel cribrō perpurgo; siften / doo*
 een wan of sifte reynigen. F. άσω. P. σισινίακα. α. 1.
 εσινίασα. α. 1. *infin. aē.* σινιάσασ, *idem quod κοσκινίζω à κό-*
σκινον & τὸ cribrum, quasi à Σ Ε Ι Ω concutio. Luc. 22:31

Σιτότος ἢ ὄν *saginat* a um; *gemest. à verbo σιτώω fru-*
gibus sagino; met aard-gewasch mesten. F. δύσω. P.
 σισίτόκα. th. σῖτϙ. *Luc. 15: 23, 27, 30.*

Σιλιτός ἢ ὄν *altis e; dat men mest. à σιλίζω. F. ίσω. P. σε-*
σίτικα pinguefacio; bet maaken/mesten. M. 22:4. th. i

Σιλομέτριον & τὸ *demenum; toe-gemeeten (koozen of*
spijse. q. d. μέτρον & σίτρα mensura cibi. aliàs σιληρέσιον
τὸ. Luc. 12: 42. th. μέτρον & τὸ mensura.

ΣΙΤΟΣ & ὄ *proprie frumentum, per syn. gen. triticum*
koozen / tarwe. (quod alio nomine vocatur ΠΥΡΟΣ
& ὄ.) pl. σῖτα ὡν τὰ. Matth. 3: 12.

ΣΙΩΠΑΩ *fileo; swygen / stille swygen. imperf*
εσιώπαον ὡν, αες ας, αε α. praes. imperat. σιωπαε α. Fut
ήσω. P. σεσιώπηκα. α. 1. εσιώπησα. α. 1. subj. aē. σιωπήσα-
ης η. Luc. 1: 20.

Σκανδαλίζω *scandalizo; aanstoot geeven / ergeren / ge-*
ergert worden. verbum Biblicum. F. ίσω. α. 1. εσκανδά-
λισα. α. 1. subj. σκανδαλίσω ης η ὡμρ. P. εσκανδάλικα. praes
pass. σκανδαλίζομαι. α. 1. pass. εσκανδαλιόθω ης η. aor. 1
subj. pass. σκανδαλιόθῶ ης ἦ, ἦτε. fut. 1. pass. σκανδαλιόθῆ-
σομαι η εταμ, εθε. th. σκάζω claudico. Marc. 6: 3.

Σκάνδαλον & τὸ *offendiculum in via positum; beletsel*
hinder op de wegh geset, Judith. 5: 1. Th. ΣΚΑΨΩ
claudico; hinken. (idem quod χωλεύω.) F. σκάσω. P.
έσκακα. notatio est ab effectu. Apoc. 2: 14.

ΣΚΑΨΩ *fodio; graaben. F. ψω. α. 1. έσκαψα. α. 1*
subj. aē. σκάψω. P. έσκαφα. Luc. 6: 48.

Σκάφη ης ἢ *scapha; schipken / schuyt, boot. σκαφή ης*
fossa; gracht. Aē. 27: 16, 30, 32. th. idem.

ΣΚΕΛΟΣ εϙ τὸ *crus; het been van de knye af tot onder*
toe. Joh. 19: 31, 32, 33.

Σκέπα

- Σκέπασμα τὸ τὸ tegumentum, quo quis tegitur; deksel.
 ἢ σκεπάζω. F. ἄτω. P. ἐσκέπακα. Th. σκέπω tegeo. 1 T. 6: 8.
- Σκευὴ ἧς ἡ armamenta navis, apparatus, ornatus; ge-
 reedschap van 't schip, toestel / kleeding. th. σκευή.
- ΣΚΕΥΏΣ εὖ τὸ vas vasis. σκευή ὁσφύκων vas testa-
 ceum. instrumentum, velum; vat / instrument / en
 Act. 27: 17. overgezekt oneygentlyk, 't zepl. *Duke van Act. 10: 11.*
- ΣΚΗΝΗ ἧς ἡ tabernaculum, tentorium; tabernakel/
 tente. Hebr. *יִשְׁכָּה*. Marc. 9: 5.
- Σκλωπηγία ας ἡ tentoriorum fixio; hutten-(of tenten)
 setting. Job. 7: 2. th. idem.
- Σκλωποιοὺς ἢ ὁ tabernaculorum confector; tenten-ma-
 ker. Act. 18: 3. th. idem.
- Σκλώσιον εὖ τὸ tabernaculum; tabernakel. ὁμόσκλωσιον ἢ
 ὁ ἡ, ἢ σύσκλωσιον ἢ ὁ ἡ contubernalis; kamer-(of rotz-
 of boog-) gesel. 2 Cor. 5: 1, 4. th. idem.
- Σκλώω ὦ habito, cōmmoror; woonen / vertoeven. F.
 σκλώωσω. Apoc. 7: 15. σκλώωσθε ἐπ' αὐτοὺς veluti umbra-
 culo obteget eos. item commorabor, Apoc. 21: 3. P. ἐσκή-
 νωκα. a. 1. ἐσκλώωσα. th. idem.
- Σκλώωμα τὸ τὸ tabernaculum; tabernakel. 2 Pet. 1: 13,
 14. woonstede. Act. 7: 46. th. idem.
- ΣΚΙΑ ἄς ἡ umbra; schaduw. Matth. 4: 16. Col. 2: 17.
- Σκιζάω ὦ propriè, juveniliter saltito, salio more agnorum,
 aut vitulorum, quod Latini veteres dixerunt vitulari.
 item exulto; opspringen / gelijk de kinderen en kalve-
 ren: ook, van blijdschap opspringen. F. ἤσω. P. ἐσκιζήκα.
 a. 1. ἐσκιζήσα. a. 1. imper. σκιζήσον ἄτω ατε. Th. σκαίρω
 salio, saltito, tripudio. Fut. σκαρῶ. Luc. 1: 41, 44.
- Σκληροκαρδία ας ἡ duritia cordis; hardighepd des her-
 ten. q. d. σκληρὰ καρδία durum cor. th. σκέλλω ἢ καρδίας
 ας ἡ cor. Marc. 10: 5.
- Σκληρός ἂ ὄν durus a om; hardt. th. σκέλλω exsicco, are-
 facio. Matth. 25: 24. Judæ 15. Jac. 3: 4.
- Σκληρότης ητὸ ἡ durities; hardighepd. Rom. 2: 5. th. i.
- Σκληροτάχην ἢ ὁ dura cervicis homo, pertinax; hard-
 neck

nieklig / gelijk de ongetemde peerden. th. σκέλω exsiccō Ὡ
ΤΡΑΪΧΗΛΟΣ & ὁ collum. metaphora desumpta à fe-
roci, sternaci Ὡ indomito equo. Act. 7: 51.

Σκληρύνω induro; **verharden**. F. σκληρύνω. a. i. ἐσκληρύνω.
a. i. subj. σκληρύνω ης η. praes. pass. σκληρύνομαι induror;
verhard worden. imperf. ἐσκληρυνόμην & εἶλο οἴλο. aor. i.
pass. ἐσκληρύνθην ης η. a. i. subj. pass. σκληρυνθῶ ης ἦ. th.
σκέλω. Hebr. 3: 8, 13, 15.

Super ΣΚΟΛΙΟΣ à ὄν proprie, tortuosus, curvus, obliquus.
adacto per metaph. pravus. item asper, **verkeert / krom / hard /**
2: 40. verdzaepdt, δύσκολος h. e. difficilis, Luc. 3: 5.

ΣΚΟΛΟΥΨ οπός ὁ palus præacutus, furculus; een **schers**
pe (doozn of) paal / stekelige splinter / boet-angel.

Σκοπέω ὦ proprie speculor. per metaph. considero; **stien /**
merken / aan-merken / achtneemen. praes. imperat.
σκόπεε φ, εἶτε εἶτε. praes. part. σκοπέων ὦν. F. ἴσω. P. ἐσκό-
πηκα. Th. ΣΚΕΨΤΟΜΑΙ circumspicio; **rontom**
toestien. F. σκέψομαι. a. i. med. ἐσκεψάμην ω αἴο. praes.
pass. ἐσκεμμαι ψαι πλαι. praes. med. ἐσκοπα. Gal. 6: 1.

Σκοπός ὄ ὁ scopus, meta; **het wit / het perk aan het**
eynd vande loopbaane gestelt. Phil. 3: 14. th. idem.

ΣΚΟΡΠΙΖΩ dispergo, dissipō; **stropen / verstropen**.
F. ἴσω. a. i. ἐσκόρπισα. P. ἐσκόρπισκα. a. i. pass. ἐσκορπίσθην.
a. i. subj. pass. σκορπισθῶ ης. Matth. 12: 30.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ & ὁ scorpius; **scorpioen**. genus insecti.
παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸ ἰόν, à spargendo veneno. Ap. 9: 3.

Σκοτεινός ἢ ὄν tenebrosus a um; **duyfter**. th. σκότος. L. 11: 34.

Σκότια as ἢ tenebrae; **duyfternis / het duyfter**. th. σκό-
τος. Joh. 1: 5. Ὡ 8: 12.

Σκολίζω tenebras alicui offundo, obscuro; **verduyfteren /**
verdonkeren. F. ἴσω. P. ἐσκότικα. praes. pass. ἐσκότιζμαι.
praes. part. pass. ἐσκολιζόμενος ἢ ὄν tenebratus; **verduy-**
stert. a. i. pass. ἐσκολισθῆν ης η. a. i. imperat. pass. σκολί-
ετηλι ἢ τω ἢ τωσαν. a. i. subj. pass. σκολισθῶ ης ἦ. fut. i. pass.
σκολισθήσομαι. th. idem. Eph. 4: 18.

ΣΚΟΤΟΣ εἶ το, Ὡ σκότος & ὁ caligo, tenebrae;
duyfter

duyfternis / donkerheyt. Luc. 22: 53. ἐξουσία σκοτίας
potestas tenebrarum h. e. diaboli.

Σκολόω ὡ̄ obscuro, tenebras induco; **verduyfteren.** F.
ώσω. P. ἐσκότωκα. a. i. ἐσκότωσα. praes. pass. σκολόομαι ἔμαι
tenebrosus fio. praet. pass. ἐσκότωμαι. praet. pass. ἐσκολομέ-
νῳ ἢ ὄν factus tenebrosus. th. idem. Apoc. 16: 10.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ ἢ τὸ q. d. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον; stercus,
quiquiliae, excrementa; **dzek / duyfnis.** Phil. 3: 8.

Σκυθρωπός ἔ̄ ὁ qui est vultu tetrico, mæsto, torvo;
dzoebig (of straf / of stuur-)gesicht. (ex scytrous te-
tricus ἔ̄ ὡ̄ψ ὡ̄πος ὁ vultus) σκυθρωπάζω torvos ostendo ocu-
los. th. σκυδμαίνω F. αἰῶ̄ irascor ἔ̄ ὄπλομαι video. M. 6: 16.

ΣΚΥ'ΛΛΩ vexo, negotiam faceſſo; **moepelijck zijn /
moepete maaken.** F. σκυλάω. praes. pass. σκύλλομαι vexor;
moepete hebben. 2. s. praes. imperat. pass. σκύλλε. L. 7: 6.

Σκύλον ἢ τὸ spoliū, præda; **roof.** idem quod σύλον ἢ
τὸ. συλάω spolio. th. σύλη η̄ς ἢ præda, spoliū. L. 11: 22.

Σκωληκόβρωτος ἢ ὁ ἢ qui phthiriali perit, à vermibus
arrosus a; **bande woymen gegeeten.** Th. σκώληξ ἔ̄
βρώσκω comedo, unde βρωτός ἢ ὁ esculentus ἔ̄ βρωτός
ἢ ἢ cibus, esca. Act. 12: 23.

ΣΚΩ'ΛΗΞ ἢ ὁ propriè lombricus. item quilibet ver-
mis; **piet: woym.** Marc. 9: 44, 46, 48.

Σμαράγδινος ἢ ὁ smaragdinus a um; **van smaragdus.**
th. μάραγδος ἢ ὁ idem. Apoc. 4: 3.

Σμάραγδος ἢ ἡ smaragdus, smaragdus. gemma nomen;
een seker gesteente. Apoc. 21: 19. th. idem.

Σμύρνα η̄ς ἢ myrrha; **myrre.** th. μύρρον ἢ τὸ unguentum.

Σμυρνίζω myrrhâ imbūo; **met myrre mengen.** F. ἴσω.
Praet. ἐσμύρνικα. praet. pass. ἐσμύρνισμαι. praet. part. pass.
ἐσμυρνησμένος myrrhâ imbutus. Marc. 15: 23. th. i.

Σοὶ Dat. s. tibi; **aan u.** th. σὺ. Matth. 2: 13.

ΣΟΡΟΣ ἢ ἡ locus, capulum, scandapila; **baare /
dood-kist.** Luc. 7: 14.

Σός σὴ σὸν tuus a um; **uwe.** à Th. σὺ tu. Marc. 2: 18.

Σὲ gen. tui; **uwe / uws / uwer / u.** Matth. 1: 20. th. σὺ.

Σιδά

Σιδάριον ἢ τὸ *linteum quo sudor faciei detergitur*, sudarium; **sweet-doeck**. Th. Latin. Sudor, à Græca voce ὕδωρ. Latini spiritum asperum mutare solent in σίγμα.

Σοφία ας ἡ sapientia; **wijsheid**. th. σοφός. Luc. 2: 52.

Σοφίζω sapientem reddo; **wijs-maaken**. F. ἴσω. P. σεσόφικα. α. 1. ἐσόφισα. prat. pass. σεσόφισμα. 2 Petr. 1: 16. μῦθοι σεσοφισμένοι fabulæ argutè confictæ; **konstelijk verdichte fabelen**. th. 1. 2 Tim. 3: 16.

ΣΟΦΟΣ ἡ ὄν sapiens; **wijs**. Rom. 1: 14, 22. comparat. σοφώτερος α ον. sapientior; **wijser**. 1 Cor. 1: 19, 20, 25.

ΣΠΑΡΑΣΣΩ seu τρω discerpo, lacero; **plukken / scheuren**. F. σπαράξω. α. 1. ἐσπαράξα ας ε. α. 1. part. aēt. σπαράξας ατα αν. Marc. 1: 26.

Σπαργάνω ὡ fasciis involvo; **in doeken (of windelen) winden**. F. ὠσω. P. ἐσπαργάνωκα. α. 1. aēt. ἐσπαργάνωσα. prat. pass. ἐσπαργάνωμαι. prat. part. pass. ἐσπαργάνωμῶ. fasciis involutus. à Th. σπάργανον ἢ τὸ fascia, pannus seu tela oblonga, qua infans involvitur. Luc. 2: 7, 12.

Σπαλαλάω ὡ lascivio; **wellust volgen / weelderig zijn**. prat. part. σπαλαλάων ὄν, ἄστα ὠσα, ἄον ὄν. F. ἤσω. P. ἐσπατάληκα. α. 1. ἐσπατάλησα, à nomine σπατάλη ης ἢ quod idem quod τρυφή ης ἢ luxus, delicia. th. σπάθη ης ἢ rudis, spatba, spathalium 1 Tim. 5: 6.

ΣΠΑΩ ὡ traho, attraho, extraho; **trekken / uptrekken**. F. σπάσω. verb. med. σπάομαι ὦμαι distringo, stringo; **upt-trekken / stroopen**. α. 1. med. ἐσπασάμην ω αλο. α. 1. part. med. σπασάμην μάχαιραν, qui strinxit gladium. Act. 16: 27.

Spikes
αδαιτο
10: 1. ΠΕΙΡΑ ης ἡ cohors, manus militum, spira, funis nauticus; **bende / hoop krijgsvolk / een ronde ring / gelijk van een kabel, of gerolde slange**. Job. 18: 3, 12.

ΣΠΕΙΡΩ sero, semino; **zaeppen**. F. 1. σπερῶ. fut. 2. σπαρῶ. P. ἐσπαρκα. α. 1. aēt. ἐσπειρα. α. 1. infin. aēt. σπεῖρα. α. 1. part. aēt. σπείρας ασα σπείραν. α. 2. ἐσπαρην ες ε. prat. pass. σπείρωμαι seror. prat. pass. ἐσπαρμαι σαι ται. prat. part. pass. ἐσπαρμῶ η ον. α. 2. pass. ἐσπάρην ης η. α. 2. subj. pass. σπαρῶ

σπαρῶ ἤς ἡ. α. 2. part. pass. σπαρεῖς ἐν ἡ. ὁ. prat. med. ἔσπα-
ρα. Matth. 6: 26.

Σπεκχλάτωρ ωρῶ ὁ spiculator; trauwant / hellebaar
dier / Scherp-rechter / lijf-wacht. Thema Latin. à
spiculo; quod gestabat. δορυφόρῶ & ὁ, seu δεξιολάβῶ &
ὁ satelles. Alii tamen speculatorem à specularando dictum
existimant. Marc. 6: 27.

Σ Π Ε' Ν Δ Ω libo. h. e. liquida (quæ quis degustare aut deli-
bare potest) offero, ut vinum, Ἔσ; Drink-offer (van wijn
ενζ.) offeren. F. σπεῖσω. α. 1. ἔσπεισα. σπένδομαι libor;
tot een Drink-offer geoffert worden. prat. med. ἔσπον-
δα, unde σπονδή ἤς ἡ libamen. Ier. 32: 29. item, fœdus,
vide ἄσπονδῶ. Phil. 2: 17.

Σπέρμα τῶ τὸ (προσπέρμα, δὲ φωνίας ἕνεκα) semen; zaedt.
th. σπεῖρω. Matth. 13: 24: 27, 32, 37, 38.

Σπερμολόγῶ & ὁ garrulus; nugator, blaterator; klapper
per / beuselaar. Αἴθ. 17: 18. nota 40. ex σπέρμα τῶ τὸ
semen, Ἔ λόγῶ & ὁ sermo, qui suas nugas disseminat.
Vel homo vilis, pauperculus, contemptus, qui in foro gra-
na ex saccis effusa colligit atque indo viduum quarit. th.
λέγω.

Σ Π Ε Υ' Δ Ω festino; sich (haasten of) spoeden. prat. im-
perat. σπῦδε ἔτω. imperf. ἔσπυδον. F. σπύτω. α. 1. αἴθ.
ἔσπυσα. α. 1. imperat. σπύσον ἄτω. α. 1. part. σπύσας αν-
τῶ ὁ. prat. med. ἔσπυδα, unde σπυδή ἤς ἡ festinatio.

Σπήλαιον & τὸ spelunca; spelonk / kuyl. Th. σπέεῶ εἶ
τὸ specus, antrum. Marc. 11: 7.

Σπιλάς ἀδῶ ἡ macula, rupes, saxum; vlekke / steen-
rotz. th. σπῖλῶ. Iuda. 12.

Σ Π Ι' Λ Ο Σ & ὁ macula, labes; vlekke. Eph. 5: 27.

Σπιλόω ᾧ maculo; besmetten / bevlekkien. F. ᾠσω. prat.
αἴθ. ἐσπίλωκα. th. idem. Jac. 3: 6.

Σπλαγχνίζομαι misericordiâ commoveor; met innerlijke
ontferming beweegt (zijn of) worden. ex ipso corde
profecta. α. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθη ἤς ἡ. α. 1. part. pass.
σπλαγχνισθεῖς ἐν ἡ. ὁ. th. σπλάγχνοι. Marc. 1: 41.

Σ Π Λ Α' Γ.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ & τὸ viscus; **ingewand**, τὰ ἀσπλάγχνα
viscera, **ingewanden**. Act. 1: 18. per synecdochen me-
tonymicam commiseratio, & charitas ardens, non ficta
& simulata, sed qua ex corde proficiscitur; **innerlijke
beweeging**. Synecdoche est, quando per viscera intelli-
gitur cor; 't hert. Metonymia, quando per cor intelli-
gitur affectus eius, sc. charitas, (liefde,) qua latere nequit.

ΣΠΟΓΓΟΣ & ὁ spongia; **spongie**, Joh. 19: 29.

ΣΠΟΔΟΣ & ὁ cinis; **assche**. ΚΟΝΙΣ εως ἢ, & ΤΕ-
ΦΡΑ ας ἢ idem. Heb. 9: 13.

Σπορά ας ἢ semen; **zaadt**, ἀσπώρα, Th. ἀσείρω. 1 P. 1: 23.

Σπόριμ & ὁ ἢ qui feminari potest; **die gesaepd kan
worden**, ἀσπριμα ὡν τὰ sata; 't gesaepde. th. i. L. 6: 1.

Σπόρι & ὁ idem. ^{semen} **zaadt / gezaepfel**, th. i. Marc. 4: 26.

Σπυδάζω studeo, enitor; **sich beneerstigen / neerstig-
heid doen**. F. ἀσπύδασα. 4. 1. ἐσπύδασα ας ε. 4. 1. imperat.
αἰτ. ἀσπύδασον ἀτω ατε. 4. 1. subj. αἰτ. ἀσπύδασω ἡς ἢ ὡμυ. P.
ἐσπύδακα. th. σπύδω. Eph. 4: 3.

Σπυδαί & αἶα αἶον studiosus, diligens; **leersuchtig / neer-
stig**, th. idem. 2 Cor. 8, 17, 22. in comparativo

Σπυδαίωτερ & majori studio utens; **neerstiger / seer neer-
stig**, th. idem. 2 Cor. 8: 17.

Σπυδαίωτερος & σπυδαίωτερον. adv. diligentius; **seer neerste-
lijk / te spoediger / vlytiger / neerstiger**, th. idem.

Σπυδαίως diligenter, studiosè; **vlytiglijk / neerstig-
lijk**. Luc. 7: 4. Comparat. ολίωτος, Phil. 2: 28, th. idem.

Σπυδή ἡς ἢ festinatio; per Metaph. animi intentio, de-
siderium, studium; **haaste / 't beneerstigen / vly-
tigheid / neerstigheid**, th. idem. Juda 3.

Σπυεῖς id & ἢ sporta, vas vimineum aut junceum ad fe-
rendos fructus aliaque. corbis; **hoef / teene-mand**, th.
πυεῖς & ὁ triticum. Marc. 8: 8, 20.

Στάδι & ὁ & στάδιον & τὸ stadium, certa loci distantia,
continens sex jugera, pedes 125. Luc. 24: 13. curriculum
seu campus, ubi equestria vigent exercitia; **stadie / loop-
bane**, th. ἵσμη.

ΣΤΑΜΝΟΣ ο ἢ urna, amphora, hydria; kruyke / aarde vat. Heb. 9:4.

Στάσις εως ἢ proprie, statio, ipse standi actus. Deinde factio, seditio, quod in factione suam quæque pars stationem seorsum habeat; standt / de daat van staan: tweedzacht / oproer / wederstandt / twisting. σασιώδης εἶδος ὁ ἢ seditiosus a; oproerig, th. ἰσημι. Heb. 9:8.

Στατήρ ἢ ροῦ οἰονομίας, stater eris g. m. numus erat tetradrachmus. h. e. continebat pondus quatuor drachmarum; stater / synde een penning, by de Jooden genaamt sikkil, waardig ontrent een halve rycx-daalder. th. idem.

ΣΤΑΥΡΟΣ ὁ crux, palus ligneus erectus; kruys / verheeven houten paal. Matth. 10:38.

Σταυρώω ὡ crucifigo; kruycigen / kruycffen. F. ὠσω. P. ἐσαύρωκα. a. i. ἐσαύρωσα. a. i. imperat. σαύρωσον ἄτω ατε. a. i. subj. σαυρώσω ἡς ἡ, ὠσω. a. i. infin. αἶτ. σαυρώσας. a. i. part. σαυρώσας ἀντὶ ὁ. prat. pass. ἐσαύρωμαι lum crucifixus; ik ben gekruycft. part. ἐσαυρωμῶν ἡ ον. a. i. pass. ἐσαυρώθην ἡς ἡ. a. i. imperat. pass. σαυρώθητι ἦτω. a. i. subj. σαυρωθῶ ἡς ἡ. a. i. infin. pass. σαυρωθῆναι. th. i. Gal. 3:1.

Σταφυλή ἡς ἢ uva passa; dzuybe. th. σαφίς ἰδῶ ἢ idem.

ΣΤΑΧΥΣ οἰονομίας ὁ spica; apre. Marc. 2:23.

Στέγη ἡς ἢ tectum domus; dak van 't huys. th. σέγω tego, operio. Matth. 8:8.

ΣΤΕΓΩ tego. item sustineo, suffero; bedekken / verdzagen. F. ξω. P. ἐσεχα. prat. med. ἐσειγα. 1 Theff. 3:1,5.

Στείρα ἡς ἢ sterilis; onbzuchtbaar. αἱ σείρας steriles. Th.

ΣΤΕΡΕΩ privo. F. ἔσω ἢ ἔσω. P. ἐσέρηκα. Luc. 1:7.

ΣΤΕΛΛΩ mitto. item amicio, orno, apparo; senden: bekleeden / verciieren / toe-rusten. Fut. 1. σελῶ. fut. 2. σαλώ. prat. ἐσαλκα. a. i. αἶτ. ἐσειλα. pres. med. σέλλομαι devito, subduco; verhoeden / sich ontrekken. prat. med. ἐσολα. unde σολή ἡς ἢ veltis. σολίζω vestio.

Στέμμα τῶ τὸ sertum, corona; krans / kroon. Th. *Zuker*

ΣΤΕΦΩ redimio, coronno; verciieren / kroonen. *ad αἶτ.*

F. ψω. P. ἐσεφα. a. i. ἐσεψα. prat. pass. ἐσεμμαι. A. 14:13, 14:15.

ΣΤΕΥΑ.

Στεναγμός ἔστί οὐκ ἰσχυρὸν, gemitus; 't suchten / suchting. th. στενός. *Act.* 7: 34. *Rom.* 8: 26.

Στενάζω ingemisco; suchten. *pres. imperat.* στενάζε έτω, ετε. *F.* ζω. *a. i.* ἐστενάξα. *a* σένω gemo. *Th.* στενός. *Gemitus fit angusto corde.* *Rom.* 8: 23.

ΣΤΕΝΟΣ ἡ ὄν angustus a um; eng/benaubt. *M.* 7: 13.

Στενοχωρέω ὡς coarcto; benauwen. *F.* ἦσω. *P.* ἐστενοχώρηκα. *pres. pass.* στενοχωρέομαι ἔμαι coarctor; nauw / benaucht (zijn of) worden. *th.* χώρος ἡ ὁ locus. *2 C.* 4: 8.

Στενοχωρία ἡ angustia; benauchtgeyd. *q. d.* στενός χώρος ὁ angustus locus. *th.* idem. *Rom.* 2: 9.

ΣΤΕΡΕΟΣ ἂν ὄν solidus a um, integer, perfectus; vast / volmaakt. *στερεὰ τροφή solidus cibus*, *Heb.* 5: 12.

Στερέω ὡς confirmo, solidum reddo, corroboreo; vast maaken / bevestigen / sterken. *Futur.* ὠσω. *aorist.* 1. ἐστερέωσα. *P.* ἐστερέωκα. *pres. pass.* στερέομαι ἔμαι. *imperf. pass.* ἐστερέομην ἔμην, *3. pl.* ἐστερέοοντο ἔοντο *Act.* 16: 5. *prat. pass.* ἐστερέωμαι. *a. i. pass.* ἐστερέωθην ἡς η. *th.* idem.

Στερέωμα τὸ soliditas; vastigheyd. *th.* i. *Col.* 2: 5.

Στέφανος ἡ ὁ corona; kroon. *Th.* σέφω coronō. *vide* σέμμα.

Στεφανόω ὡς coronō; kroonen. *F.* ὠσω. *P.* ἐσεφάνωκα. *a. i.* ἐσεφάνωσα. *pres. pass.* σεφανόομαι ἔμαι, ὅη οἱ, ὅεται ἔται. *prat. pass.* ἐσεφάνωμαι σαι ται. *prat. part. pass.* ἐσεφανώμενος coronatus. *th.* idem. *Hebr.* 2: 7, 9.

ΣΤΗΘΟΣ ἔστί τὸ pectus; borst. *Luc.* 18: 13.

Στήκω (ab ἔστηκα) firmiter sto; staan / vast-staan. *legitur in solo presenti. dicitur vero σήκω pro ἔστηκω per apharesin. ἔστηκω persto, constanter sto.* *F.* ἐστήξω ἢ ἐστήξομαι, *formatur a praterito ἔστηκα, verbi Th.* ἔστημι. *Scilicet tam ferax est lingua Græca, ut ex temporibus nova subinde ἢ alia suppululent verba.* *Gal.* 5: 1.

Στηειγμός ἔστί ὁ stabilitas, ipsa actio stabiliendi; vastigheyd / de daad van vast-stelling. *2 P.* 3: 17. *th.* σθειζω.

ΣΤΗΡΙΖΩ confirmo, stabilio, dirigo; bevestigen versterken / richten. *F.* σθειζω. *a. i.* ἐστήριξα ἡς ε. *Luc.* 9: 51. *direxi. a. i. imperat.* σθειζόν ὠτω ατε. *a. i. opt.* σθειζάμεαι

- αις α. α. ι. infin. σηείξαι. prat. aēt. ἐσηείχα. prat. pass. ἐσηείγμαξαι ξαι κται. prat. part. pass. ἐσηείγμῶν η ον. α. ι. pass. ἐσηείχθῶ ης η. α. ι. infin. pass. σηείχθῆναι confirmari.
- Στίγμα τὸ stigma, signum alicui inustum, aut quomodocunque impressum; brand-teeken / lit-teeken. Th. Σ Τ Ι Ζ Ω pungo; steeken / stikken. F. ξω. P. ἐσιχα. prat. pass. ἐσιγμαξαι, hinc σίγμα, Gal. 6: 17. Ὡ
- Στιγμή ἢς ἡ punctum; stikken. σιγμή χρονὸν punctum temporis, h. e. momentum; oogenblik. th. i. Luc. 4: 5.
- Σ Τ Ι Λ Β Ω corusco, splendo; blinken. (plus est quam λάμπω luco.) F. σιλψω. α. ι. ἐσιλψα. σιλδῶω ὦ splendidum reddo; doen blinken. Marc. 9: 3.
- Σ Τ Ο Α ἢς ἡ porticus; boozhof / zaale / galerey *Πυλῶν* pandt. τόπος πύλων, à εἶω pro quo nunc ἴσημι. J. 5: 2. Act. 3: 11.
- Στοιβάς ἀδὲ ἡ frons g. dis; mepe/tedere groene takken/bequaam om daar over te gaan. (idem quod βάλιον & τὸ) Th. Σ Τ Ε Β Ω calco, tero; met voeten treden. F. ψω. P. ἐσειφα. prat. med. ἐσειβα. Marc. 11: 8.
- Στοιχεῖον εἰς τὸ elementum; element. τὰ στοιχεῖα per metaph. rudis institutio; elementen / eerste beginselen der leere. th. σείχω vado. Gal. 4: 3, 9.
- Στοιχέω ὦ incedo; wandelen. F. ἦσω. aorist. i. ἐσοίχησα. P. ἐσηίχηκα. Th. σείχω ordine incedo; in orde gaan. F. ξω. P. ἐσειχα. prat. med. ἐσιχα Ὡ ἐσειχα. Rom. 4: 12.
- Στολή ἢς ἡ stola, vestis oblonga, promissa; lang kleedt / tabbaard. Th. σείλω, quod inter alia significat orno, amio, circum me mitto. Στολίζω vestio. Apoc. 6: 11.
- Σ Τ Ο Μ Α τὸ os oris, sermo, acies gladii; mond / reden/muyl/scherpte des sweerds. Notetur phrasix, σίμα πρὸς σῶμα λαλήσαι 2 Job. 12. loqui cum praesentibus; mond tot mond spreken. Jer. 15: 19. ὡς τὸ σῶμα με ἔση, tanquam os meum eris. Matth. 4: 4.
- Σ Τ Ο Μ Α Χ Ο Σ ὁ ventriculus, stomachus; de maagge. 1 Tim. 5: 23.
- Στρατεία αἰς ἡ militia, expeditio; krijg / strijdt. th. στρατός & ὁ exercitus. 2 Cor. 10: 4. 1 Tim. 1: 18.

Στρατόμα τὸ το exercitus; heyr-leeger / krijgsh-heyrt
krijgsh-volk, th. idem. *Matth.* 22: 7.

Στρατόω milito; krijg boeren / in den krijg diener
strijden / strijd boeren. F. δύσω. P. ἐστράτωκα. a. 1. ἐστρά-
τώσα. praes. med. στρατόμα idem. Th. ΣΤΡΑΤΟΨ &
copia militares, exercitus, affine Th. σορέω ὦ. F. ἐ-
sterno, prosterno. unde σρώννυμι. F. σρώσω. *Luc.* 3: 14.

Dux
ad Mt. 1: 1. Στρατηγός ἔσθ' ὁ praefectus, praetor, proprie dux exercitu
tribunus militum; hooftman / oberste. ex Th. στρα-
τῆς ὁ exercitus, ἔσθ' ἄγω duco. δεξι στρατηγός ἔσθ' ὁ est ipse be-
imperator. *Act.* 4: 1.

Στρατιά ἄς ἡ exercitus; heyr/heyr-leeger. th. i. *A.* 7: 4.

Στρατιώτης ἔσθ' ὁ miles; krijgsh-knecht. στρατιώται ὧν οἱ mi-
lites; krijgsh-knechten. th. idem. *Matth.* 8: 9.

Στρατολογέω ὦ militem deligo, milites conscribo; iemand
tot den krijg aan-neemen. q. d. στρατὸν συλλέγω exerci-
tum conscribo, ἂ στρατολόγῃ & ὁ qui exercitum colligit. th.
λέγω 2 *Tim.* 2: 4.

Στρατοπεδάρχης ἔσθ' ὁ exercituum praefectus, imperator be-
li; oberste des leegers. q. d. ἄρχων ἔσθ' στραπέδου prin-
ceps castrorum. th. ἀρχὴ ἔσθ' στρατός. *Act.* 28: 16.

Στρατόπεδον ἔσθ' τὸ proprie castra significat, h. e. locum, u
imperator cum suo exercitu commoratur. per meton. sub-
loci, exercitus; egentlijk de plaats daar het lee-
ger leydt: ook, 't leeger. ex Th. ΠΕΔΟΝ ἔσθ' τοῖς
lum, campus ἔσθ' ΣΤΡΑΤΟΨ exercitus. *Luc.* 21: 20.

Στρεβλώω ὦ detorqueo; verdraenen. 2 *Pet.* 3: 16. ἂ στρέβλω
ἔσθ' ὁ proprie tortuosus, flexuosus, per metaph. callidus
perversus. F. ώσω. a. 1. ἐστρέβλωσα. P. ἐστρέβλωκα. Thema e

ΣΤΡΕΨΩ verito, muto, torqueo, flecto, obverto
keeren / veranderen / draepen / toe-keeren. F. ψα-
P. ἐστρεψα. a. 1. ἐστρεψα verti. a. 1. imperat. στρέψον ἄτω. a. 1.
ἐστρεφον. στρέφομαι convertor, convertito me; om ge-
keert worden / sich keeren / sich omkeeren / sic
veranderen. a. 2. pass. ἐστρέφω ης. a. 2. subj. pass. στρεφῶ η
ἡ. a. 2. part. pass. στρεφείς εἶσα ἐν. *Luc.* 7: 9, 44.

Στρε

Στρωϊάω ᾧ luxurior, dissolutè vivo; weelde hebben /
ongebonden leeven. F. ᾠάω. a. 1. ἐστρωϊάω. P. ἐστρωϊάω-
κα. th. ἐστρωϊάω. Apoc. 18: 7, 9.

ΣΤΡΗΝΟΣ ἔσθ' τὸ luxus, deliciæ; weelde / wellust.
2 Reg. 19: 28. truculentia, tanquam à σπλῆνός ἔσθ' ὁ ἢ
asper, à σπεῖν ἡνίας ab ablatiis habenis (ᾠάωλοι nullis legum
habenis coërceri queunt) q. d. effrenatus. Apoc. 18: 3.

Στρεβίον ἔσθ' τὸ passerulus; muschke. Diminutivum à Th.
στρεβός ἔσθ' ὁ passer; mussche. videtur compositum, ex οἰ-
στρεβός ἔσθ' ὁ stimulus ἔσθ' ἔω curro. Luc. 12: 6, 7.

Στρανώω vel στρανώμι sterno; spreiden / toe-rusten. im-
perf. ἐστρώνυον. F. στρώω. a. 1. ἐστρώω. stravi. a. 1. imperat.
στρώσον ᾠάω. P. ἐστρώκα. prat. pass. ἐστρώμαι σαι ται. part.
prat. pass. ἐστρώμενος ἢ ον. th. στρέω ᾠ sterno. Marc. 11: 8.

Στυγνός ἢ ὄν odiosus a um; haatelijk. à Th. συγέω ᾠ o-
diò prosequor. F. ἤσω. Tit. 3: 3.

Στυγνάζω tristis sum, contristor; droevig (of treurig)
zijn of woeden. F. ᾠάω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. συγνά-
σας ᾠάω ὁ, à συγνός ἢ ὄν odiosus, invisus. item tristis.
Th. συγέω ᾠ odio habeo. unde σύγ' ἔσθ' τὸ odium. m. 10: 22.

ΣΤΥΛΟΣ ἔσθ' ὁ columna; pilaar. item graphium; pin-
ceel. γραφείον ἔσθ' τὸ. Gal. 2: 9.

Στωϊκός ἢ ὄν Stoicus a um; stooïsch. ab ambulacro seu por-
ticu, ubi in aestu, captantes frigora ἔσθ' umbram, deambu-
lando disputabant, dicebantur Stóci, cujus sectæ author
traditur fuisse Zeno. th. στωὰ ᾠ ἢ porticus. Act. 17: 18.

ΣΥ' tu; gr. Doricè τὸ, pronomen. g. o. Matth. 2: 6.

Συγγένεια ἔσθ' ἢ cognatio, generis & sanguinis communio;
maagschap / geslacht. th. γείνομαι. Luc. 1: 61.

Συγγενός ἔσθ' ὁ ἢ consanguineus a; maagschap / bloet-
verwant. ex σὺν ἔσθ' γέν' ἔσθ' τὸ genus, prosapia. v mu-
tato in γ' ὁφωνίας ἕνεκα. th. idem. Marc. 6: 4.

Συγνώμη ἔσθ' ἢ venia. item concessio; oozlof / toe-laating.
à συγνώσκω ignosco. F. συγνώσομαι. P. συνέγνωκα. aor. 2.
συνέγνωω ᾠάω. a. 2. imperat. σύγνωθι. th. γινώσκω cognosco.

Συγκάθημαι confideo; met iemand zitten. ex σὺν ἔσθ' κάθημαι
sedeo. th. ἤμην sedeo. A. 26: 30. Υ 2 Συγκα-

- Συγκαθίζω unà colloco, item unà sedeo; mede setten**
te zamen neder-fitten. a. i. aēt. συνεκάθισα. a. i. part. aēt.
 συγκαθίσας ανηθ̄ ο, ex συν Ἔ καθίζω. th. ἴζω sedeo. Eph. 2: 6.
- Συγκακοπαθίω ὦ sum particeps afflictionum, unà patior**
berdzukking lijden met iemand. F. ἦσω. P. συγκεκακο-
 πάθηκα. ex συν Ἔ κακοπαθίω. Th. πάχω. 2 Tim. 1: 8.
- Συγκακῶσχεύω ὦ unà malè vexo; mede qualijk handelen.**
 F. ἦσω. P. συγκεκακῶσχηκα. præs. pass. συγκακῶσχεύομαι ἔμαρ
unà malè vexor; mede qualijk gehandelt worden
vide supra κακῶσχεύω. Th. ἔχω habeo. Hebr. 11: 25.
- Συγκαλιέω ὦ cónvoco; t' zamen roepen.** F. ἔσω Ἔ ἦσω. P.
 συγκέκληκα. a. i. συνεκάλεσα. præs. med. συγκαλιέομαι ἔμαρ
cónvoco. a. i. med. συνεκαλεσάμεν ὦ αἴο. th. καλιέω voco.
- Συγκαλίπτω operio; bedekken.** F. ψω. P. συγκεκάλυφα.
 præt. pass. συγκεκάλυμμαι. præt. part. pass. συγκεκαλυμμέ-
 νθ̄ η οἱ opertus, tectus. th. καλύπτω tego. Luc. 12: 2.
- Συγκάμπλω incurvo; verkrommen.** F. ψω. P. συγκέκαμ-
 φα. a. i. aēt. συνέκαμψα. a. i. imperat. aēt. σύγκαμψον άτο.
 th. κάμπλω flecto. Rom. 11: 10.
- Συγκαλαβαίνω unà descendo; mede af-repsen.** a. 2. συγκα-
 τίβλω ης η. a. 2. part. aēt. συγκαλαβάς ανηθ̄ ο. th. βαίνω
incedo, gradior. Aēt. 25: 5.
- Συγκαλάθεσις εως ἢ consensio, assensio; t' zamen boe-**
ging / over-een-koming. th. τίθημι. 2 Cor. 6: 16.
- Συγκαλατίθεμαι assentior; tot iets mede bewilligen.** præt.
 part. pass. ἔ συγκαλατεθειρῆθ̄ τῆ βελῆ, non assensus fue-
 rat consilio. th. τίθημι pono. Luc. 23: 51.
- Συγκαλαψηφίζω unà damno. item unà eligo; mede ver-**
doemen: mede verkiefen. F. ἴσω. P. συγκαλεψηφίκα.
 præs. pass. συγκαλαψηφίζομαι communibus calculis alle-
gor; met gemeene toe-stemming gekooren (zijn of)
worden. a. i. pass. συγκαλεψηφίσθω ης η Th. Ψ Η Φ Ο Σ
 ἔ ἢ calculus. ψηφίζω calculis computo. item decerno, sta-
 tuo. Aēt. 1: 26. ubi v: *Dakeryum*.
- Συγκεράννυμι contempereo, commisceo; mengen / t' sa-**
men (boegen of) mengen. F. συκεράσω. a. i. aēt. συνε-
 κέρω.

κίρρασα ας ε, praet. αἰ. συγκεκέρρακα. praet. pass. συκέρραμαι. praet. part. pass. Syncop. συγκεκέρραμῶ η ον. th. κερράννυμι misceo. Hebr. 4: 2.

Συγκινέω ὤ commoveo; **beroeren**. F. ἤσω. a. 1. συνεκίνησα ας ε. P. συγκεκίνηκα. th. κινέω moueo. Αἰ. 6: 12.

Συγκλείω concludo; **beslupten**. F. είσω. P. συκείκλεικα. a. 1. αἰ. συνέκλεισα. praet. pass. συκείκλεισμαι σαι σαι. praet. part. pass. συκεκλεισμῶ η ον. th. κλείω claudo. Luc. 5: 6.

Συγκληρονόμῳ ἔ ο ἦ cohæres; **mede erfgenaam**. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα gentes cohæredes. tanquam adjectivum accipitur, Eph. 3: 6. th. νέμω tribuo.

Συγκοινωνέω ὤ unà sum particeps, commercium habeo, unà comunico; **met (of aan) iets gemeenschap hebben**. cum Dat. F. ἤσω. P. συγκεκοινώνηκα. a. 1. συνεκοινώνησα. a. 1. part. συγκοινωνήσας αἰ. th. κοινός ἔ ο communis. Eph. 5: 11.

Συγκοινωνός ἔ ο ἦ particeps, consors; **mede-deelachtig / mede genoot**. th. idem. Rom. 11: 17.

Συγκομίζω unà effero; **t' zamen draagen**. F. έσω. a. 1. συνεκόμισα ας ε αν. P. συγκεκόμικα. ex σύν ἔ κομίζω fero. th. κομέω curam gero, alo. Αἰ. 8: 2.

Συγκείνω cōmparo, conjungo; **met iets (vergelijken of) t' samen boegen**. F. συγκεινώ. a. 1. συνέκεινα. a. 1. inf. αἰ. συκεινά. th. κείνω secerno, judico. 2 Cor. 10: 12.

Συγκύπτω deorsum aspicio, simul inclino, consentio; **t' zamen bukken / mede-bewilligen**. F. ψω. P. συκέρκυρα. Refertur verò ad visum. Th. κύπτω pronus sum, inclino caput, demitto oculos. Luc. 13: 11.

Συγκυρία ας ἦ casus; **gebal**. à συγκύρω coincido, ex σύν ἔ Th. κ Υ Ρ Ω incido; **in vallen**. F. κύρσω. a. 1. έκυρσαι. vel à συγκυρέω ὤ evenio; **gebeuren**. Luc. 10: 31.

Συγχαίρω gratulor, congratulor; **sich met iemand verbalijden**. cum Dat. imperf. συνέχαιρον ες ε. F. 2. med. συχαρῶμαι Gen. 21: 6. gratulabor. a. 2. pass. συνεχάρην ης η. a. 2. imperat. pass. συχαρήθι ήτω ηλε. Th. χαίρω gaudeo.

Συγχέω propriè confundo, item cōncito turbam, ubi omnis

- generis homines promiscuè confluunt; vermengen: be-
roeren. F. συγχέω. a. 1. συνέχεα. a. 2. συνέχεον ες ε. *Αδ.*
21: 27. th. χέω seu χείω fundo. *Matth. in Act: 2: 6.*
- Συγχρόμασμαι ὡμασ cum Dat. commercium habeo cum ali-
quo; met iemand gemeenschap houden. F. ἴσομασ. F.
συγκέχρημασ. th. χεράω commodato do. *Joh. 4: 9.*
- Συγχύνω ἢ συγχύω proprie confundo; verwerpen / con-
fups of beschaamt maaken. F. ὕσω. P. συγκέχυκα. a. 2.
αδ. συνέχυνον ες ε, *Αδ.* 9: 22. prat. pass. συγκέχυμα-
σμαι τω conturbatus fui; beroert (of in verwerring
zijn. prat. part. pass. συγκεχυμῆσθαι ἢ ον confusus a uno
a. 1. pass. συνεχύθῃω ησ η. th. χέω fundo. *Αδ.* 2: 6.
- Σύγχυσις εως ἢ confusio; verwerring. th. i. *Αδ.* 19: 29
- Συζάω ὡ unà vivo; mede (of t' zamen) leeben. F. συζή-
σω. P. συνέζηκα. pres. infin. συζῆν pro συζῆν, Doricè. ex συ-
Ἔ Th. Ζ Α' Ω. vñ abjecto ob seq. duplicem consonantem δὲ
φωνίας ἕνεκα, ne trium consonarum concursu pronuntiatio
redderetur difficilior. *Rom. 6: 8.*
- Συζώνυω vel συζώνυμι conjungo; t' zamen-boegen
F. συζώξω. a. 1. συνέζωξα. P. συνέζωχα. prat. pass. συνέ-
ζωγμασ. prat. part. pass. συνεζωγμῆσθαι ἢ ον. th. ζώνυω
jungo. *Matth. 19: 6.*
- Συζητέω ὡ mutuò quæro, discepto, disputo; malkanderen
onderbzaagen / in woorden sijn / met iemand twis-
sten. imperf. συνεζήτεον εσ, εες ες, εε ε. F. ἴσω. P. συνε-
ζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. Th. ζητέω. *Αδ.* 6: 9.
- Συζητήσις εως ἢ disputatio, disceptatio; twisting / t' za-
men-bzaging. th. idem. *Αδ.* 15: 2, 7. 28: 29.
- Συζητητής ἢ ὁ disquisitor, disputator; onderzoeker / t'
zamen-bzaager. th. idem. *1 Cor. 1: 20.*
- Σύζυγος ἢ ὁ ejusdem jugi particeps, socius a, jok-ge-
noot. th. ζώνυω jungo. *Phil. 4: 3.*
- Συζωποιέω ὡ unà vivifico; mede-lebendig maaken. F.
ἴσω. a. 1. *αδ.* συνεζωποίησα. P. συνεζωποίηκα. th. ζάω ἢ
ποιέω. *Eph. 2: 5.*
- Συκάμινος ἢ ἡ sycomorus, nomen arboris; moerbeest-
boom

boom. Luc. 17: 6. th. συκῆ ficus arbor.

ΣΥΚΕΉ ἡ, ἕης ἤς ἡ ficus arbor; vrggeboom. Luc. 13:6.

Συκομωραία ας ἡ sycomorus; wilde-vrggeboom. Luc. 19:4.

π. 5. ex συκῆ ἡ ficus ὅ Th. ΜΟΡΕΉ Α ας ἡ morus, ubi quandoque pro ο μικρῶ scribitur ω μέγα.

Σῦκον & τὸ ficus fructus; vrgge. th. συκῆ. Matth. 7: 16.

Συκοφαντέω ὡ proprie, defero seu indico illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso.

per syn. speciei calumnior; iemand aanklaagen als die

den tol niet betaalt heeft; iemand valschelijk bez

schuldigen. F. ἤσω. P. σεσυκοφάντηκα. a. 1. aēt. ἐσυκοφάν

τησα. à συκοφάντης & ὁ sycophanta, calumniosus delator.

ex σῦκον & τὸ ficus ὅ Th. φαίνω in lucem profero, indico,

facio apparere, ὅ συκῆ ficus. Luc. 3: 14. 19: 8.

Συλαγωγέω ὡ prædas ago, abduco, deprædor; als een

roof weg-boeren / berooven. Th. σύλη ης ἡ vel σῦλον

& τὸ præda, ὅ ἄγω duco. Col. 2: 8.

Συλάω vel ἔω ὡ spolio; berooven. F. ἤσω. P. σεσύληκα.

a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη ης ἡ præda, spoliunt. 2 Cor. 11:8.

Συλλαλέω ὡ colloquor; te zamen (of met iemand) spreekken.

cum Dat. F. ἤσω. P. συλλαλήκα. a. 1. συνελάλησα. aor. 1.

part. aēt. συλλαλήσας ανηθὸ. th. λαλέω loquor. Marc. 9:4.

Συλλαμβάνω comprehendo; vangen / grijpen / ontfan

gen / gesamentlijk neemen. F. συλληψομαι concipiam.

P. συνείληφα. præf. part. aēt. συνειληφώς ἤα ὅς. a. 2. aēt. συν

έλαβον concepi, comprehendi. præf. med. συλλαμβάνομαι

cum Dat. opitulor, auxiliior; helpen. a. 1. pass. συνε

λήφθην. a. 2. med. συνελαβόμην & εἶθὸ adjúvi, cum Dat.

Luc. 5:7. comprehendi, cum Accusf.; mede-vangen /

mede optrekken / grijpen. Aēt. 26: 21. th. λαμβά

νω capio.

Συλλέγω colligo; vergaderen / leesen / uyt-leesen. F.

συλλέξω. P. συλλέλεχα. a. 1. aēt. συνέλεξα. a. 1. imperat. σύλ

λέξον άτω ατε. a. 1. subj. συλλέξω ης η ωσι. præf. pass. συλ

λέγομαι colligor. th. λίγω lego. Matth. 13: 40, 41, 48.

Συλλογίζομαι ratiocinor; overleggen. F. ἴσομαι, Atticè

ἰδμα. a. i. med. συνολογισάμεν ω αἴο. th. i. Luc. 20: 5.
 Συλλυπέομαι ἰδμα condoleo, condoleasco; te gelijk be-
 droeft zijn. Th. λύπη ης ἢ dolor. Marc. 3: 5.

Συμβαίνω evenio; gebeuren / overkoomen / geschieden.
 imperf. συνέβαινον. F. συμβήσομαι. a. 2. συνέβην ης η. P.
 συμβέβηκα. praet. part. aet. συμβέβηκώς ὅτ' ὁ. th. βαίνω eo.

Συμμάχομαι
ad aut.
4: 15.
 Συμμάχομαι diligenter confidero, confero. item, congregior
 cum aliquo; overleggen / vergelyken: met iemand
 strijden. F. συμβαλώ. a. 2. aet. συνέβαλον. a. 2. infin. συμβα-
 λείν configere; tegen iemand slaan. Luc. 14: 31. ὡς

δὲ συνέβαλεν ἡμῖν, ut autem conjunxit sese nobiscum;
 sich by iemand boegen. Aet. 20: 14. P. συμβέβηκα. a. 2.
 med. συμβαλόμεν & εἶο cum Dat. cōntuli; toe-
 byenggen. Aet. 18: 27. praet. med. συμβέβηκα, unde est σύμβολον &

τὸ signum, tessera militaris, quā socii ab hostibus digno-
 scuntur. th. βάλλω jacio. Luc. 2: 19. Aet. 4: 15. 17: 18.

Συμβασιλεύω unā regno; mede-heerschen. F. βύσω. a. i.
 συνεβασίλευσα. a. i. subj. aet. συμβασίλευσα ης η ωιδρ. P.
 συμβεβασίλευκα. th. βασιλεύς rex. 1 Cor. 4: 8. 2 Tim. 2: 12.

Συμβιβάζω instruo, collatis scripturæ locis probo; on-
 derrichten / bewijzen door (t'zamenboeging of ver-
 gelyking / of) beslypningen. F. συμβιβάζω eis & in-
 struam. a. i. συνεβίβασα. praes. pass. συμβιβάζομαι compri-
 gor. a. i. pass. συνεβιβάσθην ης η. a. i. part. pass. συμβιβα-
 σθεις ἐντ' ὁ compactus. ex συν cum & βιβάζω facio ascen-
 dere. Th. βαίνω scando, eo. Aet. 9: 22. 16: 10.

Συμβουλεύω in eo consilium, simul consulto, do consilium;
 t'zamen beraatstaagen / t'zamen raad-houden / raad-
 den. F. βύσω. a. i. aet. συνεβούλευσα αι ε. a. i. part. aet. συμ-
 βουλεύσας αντ' ὁ. a. i. med. συνεβουλεύσάμεν ω αἴο, ανἴο.
 th. βουλὴ consilium. Job. 11: 53. 18: 14.

Συμβούλιον & τὸ consilium. item senatores; Raadt / Raads-
 heeren. th. idem. Matth. 27: 1, 7.

Συμβούλος & ὁ qui est à consilio; raatman. Συμβου-
 λὸς ἔ ὁ idem. ex συν & Th. βουλὴ ης ἢ consilium. R. 11: 34.

Συμμαθητὸς ἔ ὁ condiscipulus; mede-discipel. Joh. 11: 16.
 th. μαθητὴν discipulo. Συμμαρ-

Συμμαρτυρέω ᾧ unā testimonium reddo. unā testor; **mede-getuygenis** geeven. F. ἤσω. α. 1. συνεμαρτύρησα. pres. aēt. συμμαρτύρηκα. pres. med. συμμαρτυρέομαι ἔμαι unā

testor; **mede-betuygen**. th. μάρτυρ ὑπὸ ὁ ἢ testis.

Συμμερίζομαι unā partem capio; **met iemand deelen / te gelijk een deel krijgen / cum Dat. idem quod συμ-μερίζω cum Gen. th. μεῖρω divido. 1 Cor. 9: 13.**

Συμμέτοχος ὁ ἢ consors, unā particeps; **mede-deelgenoot**. th. ἔχω habeo. Eph. 3: 6. 5: 7.

Συμιμητής ὁ simul imitator; **mede-naboolger**. th. μι-μέομαι imitor. Phil. 3: 17.

Σύμορφος ὁ ἢ conformis; **gelijkvormig**. th. μορφή ἢ ἡ forma. Rom. 8: 29. Phil. 3: 21.

Συμμορφόω ᾧ conformo; **gelijkvormig maaken**. F. ὡσω. P. συμμορφώσω. pres. pass. συμμορφόομαι ἔμαι conformor; **gelijkvormig worden**. th. i. Rom. 8: 29.

Συμπαθέω cum Dat. vi praepositionis σὺν, condoleo, unā patior; **over (of met) iemand medelijden hebben**.

F. ἤσω. α. 1. συνεπάθησα. α. 1. imperat. συμπάθησον ἄτω ατε. α. 1. inf. aēt. συμπαθήσαι. th. πάχω patior. Heb. 4: 15. 10: 34.

Συμπαθής ἐστὶ ὁ ἢ ad verbum compatiens, condolens, mutuo dolorum sensu affectus; **medelijdig**. th. i. 1 P. 3: 8.

Συμπαραγίνομαι unā accedo, adsum; **t'zamen koomen / by zyn**. F. συμπαραγενήσομαι. α. 2. med. συμπαρεγενόμην ἔ ελο. th. γείνομαι. Luc. 23: 48. 2 Tim. 4: 16.

Συμπαρακαλέομαι ἔμαι communem consolationem percipio; **mede vertroost worden**. α. 1. pass. συμπαρεκλήθην ἢ η. α. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι. Adivum est συμπαρακαλέω ᾧ unā consolator. th. καλέω. Rom. 1: 12.

Συμπαραλαμβάνω simul assumo; **mede-neemen**. α. 2. aēt. συμπαρέλαβον ες ε. α. 2. inf. aēt. συμπαραλαβεῖν. α. 2. part. συμπαραλαβῶν ὄντος ὁ. F. συμπαραλήψομαι. th. λαμβάνω capio. Act. 20: 10.

Συμπαρᾶμναι unā permaneo; **mede-verblijven**. F. συμπαρᾶμνῶ. α. 1. συμπαρέμεινα. P. συμπαρᾶμνήκα. th. μένω maneo. Phil. 1: 25.

- Συμπάριμι simul adsum; mede-tegenwoozdig zijn. *Αἴ.*
 25: 24. *pl. praes. part.* συμπαρόντες. *th.* ἔω sum.
- Συμπάχω simul patior; medelijden / met iemand lijden.
a. 2. συνέπαθον. *praet. med.* συμπέπονθα. *th.* πάχω patior.
- Συμπέμπω unà mitto; te gelijk senden / mede-senden.
F. ψω. *a. 1.* συνέπεμψα. *th.* πέμπω mitto. 2 *Cor.* 8: 18, 22.
- Συμπεριλαμβάνω amplector; ombangen. *F.* συμπεριλή-
 ψομαι. *a. 2.* αἴ. συμπεριέλαβον. *a. 2. part. αἴ.* συμπεριλα-
 βών ὄντο ὁ. *th.* λαμβάνω. *Αἴ.* 20: 10.
- Συμπίνω bibo cum aliquo; met iemand drinken. *cum Dat.*
F. συμπώσω. *P.* συμπέπωκα. *a. 2.* συνέπιον ες ε. *th.* πίνω bibo.
- Συμπληρόω ᾧ compleo; verbullen / vol maken. *F.* ὠσω.
P. συμπεπλήρωκα. *praes. pass.* συμπληρόομαι ἔμαι com-
 pleor; **verbult (of vol) woorden.** *praes. infin. pass.* συμ-
 πληρόομαι. *imperf. pass.* συνεπληρόομαι ἔμην, ὅς ἔ, ὅετο
 ἔτο. *3. pl.* ὄοντο ἔντο. *th.* πλέο plenius. *Luc.* 8: 23. 9: 51.
- Συμπνίγω suffoco, coarcto; **verstikken / verdzingen.**
imperf. συνέπνιγον. *F.* ἴξω. *P.* συμπέπνιχα. *a. 1.* αἴ. συνέπνι-
 ξα. *praes. pass.* συμπνίγομαι suffocor. *th.* πνίγω suffoco,
 strangulo. *Luc.* 8: 14, 42.
- Συμπολίτης ἔ ὁ concivis; mede-bozger. *th.* πόλις εως ἡ
 civitas. *Eph.* 2: 19.
- Συμπορεύομαι unà proficiscor cum Dat. item convenio;
mede gaan / te zamen komen. *imperf. med.* συνεπορεύο-
 μιν ἔ ετο. *F.* συμπορεύσομαι. *a. 1. pass.* συνεπορεύομαι ἦς ἦ.
th. πείρω transeo. *Marc.* 10: 1.
- Συμπόσιον ἔ τὸ convivium: distinctio ordinum eorum,
 qui accubuerant; maaltijdt: weerschappen / de
 verdeeling der gasten aan verschepten tafels.
Marc. 6: 39. συμπόσια συμπόσια, repetitur haec vox more
 Hebraeorum, qui carent distributivis. *th.* πίνω bibo.
- Συμπρεσβύτερο ἔ ὁ unà presbyter; mede-ouderling. *th.*
 πρέσβυς ἢ ἡ senex. 1 *Pet.* 5: 1.
- Συμφάγω cōmedo; mede-eeten. *F.* συμφάγομαι. *a. 2.* συνέ-
 φαγον. *th.* φάγω edo. *Αἴ.* 10: 41. 11: 3.
- Συμφέρω conduco, profum, comporto; **nut (nuttig ooz-
 baar)**

- baar) zijn : by een bzingen. συμφέρων ὄντων τὸ πρασ. part. g. n. commodum ; nutte/voorzdeel. F. συνοίσω. a. i. αἰ. συνένεγκα. a. i. part. αἰ. συνένεγκας ἄντων ὄ. th. φέρω. A. 19: 19.
- Σύμφημι proprie, unà loquor, & per metonymiam effecti consentio; t'zamen spzeeken : toe-stemmen. cum Dat. a. 2. συνέφλω ης η. th. φάω dico. Rom. 7: 16.
- Συμφυλέτης & ὁ contribúlis; van een (stam / volk / of) gild. qui est ex eadem tribu. ex συν ἔ φυλέτης & ὁ tribúlis. Th. φυλή ης ἢ tribus, classis. 1 Thess. 2: 14.
- Συμφύομαι unà enascor; mede opwassen. a. 2. pass. συνέφύλω ης η. a. 2. part. pass. συμφύεις εἶσα έν. th. φύω gigno.
- Σύμφυτῶ & ὁ ἢ unà plantatus a, congenitus; t'zamen geplánt / mede-gebooren. th. idem. Rom. 6: 5.
- Συμφωνέω ὦ proprie cóncino, ex diversis vocibus unum efficio cóncentum. Per metaph. consentio, communi consensu paciscor; een gesang upt veel stemmen maaken : met iemand eens-wozden / ober-een stemmen / t'samen-stemmen. F. ήσω. P. συμπεφώνηκα. a. i. αἰ. συνεφώνησα ας ε. a. i. pass. συνεφωνήθλω ης η. th. φωνή ης ἢ vox. Luc. 5: 36.
- Συμφωνήσις εως ἢ concordia; t'samen-stemming. 2 C. 6: 15.
- Συμφωνία ας ἢ concentus; wel-gestemde-sang / accoorz-gesang. Th. φωνή ης ἢ vox. Luc. 15: 25.
- Σύμφωνῶ & ὁ ἢ proprie, consonus. per metaph. concors; ober een komende in't geluyd / passende : van eenen sin. th. idem. 1 Cor. 7: 5.
- Συμφηρίζω cómputo; bereekenen. F. ίσω. a. i. συνεψήφισα ας ε, αν. P. συνεψήφισα. Th. ψήφῶ & ἢ calculus. ψηφίζω calculis cómputo. Aἰ. 19: 19. [th. φυχή.
- Σύμφυχῶ & ὁ ἢ unanimis; van een (ziele of) gemoed.
- Σ Τ Ν praepositio; cum, apud: praeter; met / by / be- neben. solum Dativum regit: Aliquando sine casu est, & significat pariter, unà. Luc. 1: 56.
- Συνάγω colligo, cóngrego, hospitio excipio; by een vergaderen / of versamelen : herbergen. F. συνάξω. a. 2. αἰ. συνήγαγον. 2. pl. συνηγάγετε hospitio excepistis. a. 2. imperat.

- imperat.* συναγάγε. *a. 2. subj.* συναγάγω ης η. *a. 2. part. act.* συναγαγών ἔσα ὄν. *P.* συνῆχα. *pres. pass.* συνάγομαι *congregor.* *prat. pass.* συνήγμαι ἔσαι κλει. *prat. part. pass.* συνηγμῆς η ὄν. *a. 1. pass.* συνήχθην ης η. *a. 1. part. pass.* συναχθεὶς ἐντῷ ὀ. *fut. 1. pass.* συναχθήσομαι. *prat. med.* συνήγαγα. *Apos.* 16: 16. *th.* ἄγω *duco.* *unde est*
 Συναγωγή ἧς ἡ *Synagoga*, *Conventus*, *Schola*, *conventus civilis*; **Synagoge**: vergadering / allerley plaats om Gods-dienst of Recht te pleegen. *th.* 1. *M.* 4: 23.
 Συναγωνίζομαι *unà certo*; mede stryden. *F.* ἴσομαι. *P.* συνηγώνισμαι. *a. 1. med.* συνηγωνισάμην ω αλο. *a. 1. infin. med.* συναγωνισάσθαι. *th.* ἀγών ἄντῷ ὀ *certamen.* *Rom.* 15: 30.
 Συναθλέω ᾧ *unà certo*; gesamentlijk stryden / helpen stryden. *F.* ἦσω. *P.* συνήθληκα. *a. 1. act.* συνήθλησα ας ε. *th.* ἄεθλῶ ε ὀ *certamen.* *Phil.* 1: 27. 4: 3.
 Συναθροίζω *congrego*; t'zamen vergaderen / ober hoop by een byengen. *F.* ἴσω. *P.* συνήθροικα. *a. 1. act.* συνήθροισα. *a. 1. part. act.* συναθροίσας ἀντῷ ὀ. *prat. pass.* συνήθροισμαι. *prat. part. pass.* συνήθροισμῆς η ὄν *congregatus*; t'zamen vergaadert. *th.* ἀθροῖς ε ὀ *confertus.* *L.* 24: 33.
 Συναίρω *confero*, *opitulor*; reekenen / reekening (opneemen of) houden: helpen. *F.* συναρῶ. *P.* συνήρηκα. *1or.* 1. *συνήρησ.* *a. 1. infin. act.* συναῖρα. *th.* αἶρω *tollo.* *Matth.* 18: 23.
 Συναιχμάλωτῷ ε ὀ ἡ *concaptivus a*; mede-gevangen. *th.* ἀλίσκω *capio.* *Rom.* 16: 7. *Col.* 4: 10. *Philem.* 23.
 Συνακολουθέω ᾧ *unà sequor*; te zamen volgen. *F.* ἦσω. *P.* συνηκολύθηκα. *a. 1.* συνηκολύθησα. *th.* ἀκώλυθῶ ε ὀ ἡ *comes.*
 Συναλίζω *congrego*; t'zamen vergaderen. *F.* ἴσω. *P.* συνήλικα. *pres. part. pass.* συναλιζόμενῷ. *Th.* ἄλις *fatis* *Adv.* *hinc* ἀλίζω *congrego.* ἀλίας ας ἡ *cætus*, *q. d.* *ubi factis hominum est.* *Act.* 1: 4. *ubi v. Dykesium*
 Συναναβαίνω *unà ascendo*; t'zamen op-koomen. *a. 2.* συνανέβην ης η. *a. 2. part. act.* συναναβάς ἀντῷ. *in Dativo pl.* συναναβάσι. *f.* συναναβάσα ης ἡ, *in nominat. pl.* συναναβάσαι. *th.* βαίνω *eo.* *Marc.* 15: 41. *Act.* 13: 31.
 Συνανάκειμαι *unà accumbo*; t'zamen aansittēn. *imperf.* συναί

συνανεκείμην σο το. 3. pl. συνανέκειντο. *pres. part.* συνανακεί-
μηνον. *th.* κείμαι. *jaceo.* Matth. 9: 10.

Συναναμίγνυμι unà commisceo; t'zamen mengen. *F.* συν-
αναμίξω. *a. 1. aēt.* συνανέμιξα. *pres. pass.* συναναμίγνυμαι
commisceor; sich vermengen. *cum Dat.* 1 Cor. 5: 9.
μη συναναμίγνυσθαι (*pres. infin. pass.*) τοῖς πόρνοις, non com-
misceri cum scortatoribus. *th.* μίγνυμι *miscéo.* 1 Cor. 5: 11.

Συναναπαύομαι unà refocillor; met iemand verquikt wor-
den of rust neemen. *F.* αύσομαι. *th.* παύω *finem impono.*

Συνανιάω ᾧ occurro; te gemoet (gaan of) koomen. *cum*
Dat. Fut. 1. συναντήσω. *fut. 1. part.* συναντήσων ονιον. ὁ.
a. 1. aēt. συνλήθησα. *a. 1. part.* συνανλήσας ωνιον. ὁ. *vide ἀπα-
τάω.* *th.* ἀντι *contra,* *Ec.* Luc. 9: 37. *Πηλὸν αὐτῶν Act: 10: 25*

Συνάντησις εως ἢ occurfus; ontmoeting / te gemoet. *th. 1.*

Συναντιλαμβάνομαι vicillim juvo, opem fero; mede te
hulp koomen. *cum Dat. a. 2. med.* συναντιλαμβάνω & εἶο.
a. 2. subj. med. συναντιλάβωμαι η ηται. *th.* λαμβάνω *capio.*

Συναπάγω simul abripio, unà abduco; afrukken / mede
de aflepden / mede aftrekken. *F.* ξω. *P.* συναπήχμ.
pres. pass. συναπάγομαι; mede afgetrokken worden /
sich mede laten lepden. *pres. part. pass. pl.* συναπαγό-
μφοι, *attemperantes;* sich boegende tot. *a. 1. pass.* συν-
απήχθην η η *simul abreptus fui;* mede af-gerukt
(of af-getrokken) zijn. *a. 1. part. pass.* συναπαχθείς
έντιον. ὁ. *ex συν,* ἀπὸ ὅ *th.* ἄγω *duco.* Gal. 2: 13. 2 P. 3: 17.

Συναποθνήσκω unà morior; t'zamen sterben. *cum Dat.*
a. 2. aēt. συναπέθανον ες ε. *a. 2. infin. aēt.* συναποθανείν. *th.*
θνήσκω *morior.* Marc. 14: 31.

Συναπόλλυμι unà perdo; t'zamen verderben. *συναπόλλυ-
μαι unà perego;* t'zamen (omkoomen of vergaan of)
verniet worden. *a. 2. med.* συναπώλλομαι & εἶο. *th.* ὀλλυμι
perdo. Heb. 11: 31.

Συναποσείλω unà mitto, ablego; mede senden. *F.* συνα-
ποσειλώ. *a. 1. aēt.* συναπέσειλα. *P.* συναπέσαλκα. *th.* σείλω
mitto. 2 Cor. 12: 18.

Συναρμολογέω ᾧ congruenter coagmento, congruente
pro-

proportione construo ; **bequamelijk t'zamen boegen.**
 F. ήσω. P. συνημολόγηκα. *pres. part. pass. συναρμολογέομε-*
ν & *μρ*, *εομρ* η *εμρ*η congruenter coagmentatus a.
 ex συν & αρμολογέω ω *apte concinno, compingo.* & hoc ex
 αρμὸς *compages pro δεμὸς ε̄ ο.* Th. άρω, άρειν *aptare.* F.
 δεω. P. ηεκα. *prat. pass. ηεμα,* unde mutato spiritu est αρ-
 μὸς. Eph. 2: 21. 4: 16.

Συναρπάζω unà abripio ; **mede-(weg-rukken of) grij-**
pen. F. άσω. P. συνήρακα. *plusq. συνήρακειν εις ε̄. aor. 1.*
αετ. συνήρασα. a. 1. part. αετ. συναρπάσας αντ & *ο. a. 1. pass.*
συνήρασθω ης η. a. 1. part. pass. συναρπασθεις εντ & *ο. th.*
 αρπάζω *rario.* Luc. 8: 29.

Συναυξάνω simul augeo, facio crescere ; **mede doen was-**
sen. F. συναυξήσω. P. συνήυξηκα. *pass. συναυξάνομαι unà*
creasco ; mede wassen. pres. infin. pass. συναυξάνεσθαι.
 th. αέξω *augeo.* Matth. 13: 30.

Σύνδεσμος & ο̄ nexus, vinculum ; **band / t'zamen bin-**
ding. th. δέω *ligo.* Eph. 4: 3.

Συνδέω unà vincio ; **mede binden.** F. ήσω. P. συνδέδεκα.
prat. pass. συνδέδεμαι. prat. part. pass. συνδέδεμρ & *unà*
vinctus ; mede gebangen. th. δέω *ligo.* Heb. 13: 3.

Συνδοξάζω simul glorifico ; **mede verheerlijken.** F. άσω.
 P. συνδεδόξακα. *a. 1. pass. συνεδοξάσθω ης η. a. 1. subj. pass.*
συνδοξασθω ης η̄ ωμρ. th. δοκίω *videor.* Rom. 8: 17.

Σύνδουλός & ο̄ η̄ *conservus a ; mede-dienst-knecht.* th.
 δευλός & ο̄ *servus.* Col. 1: 7.

Συνδρομή η̄ς η̄ *concurfus ; t'zamen-looping.* à *συντρέχω.*
 th. τρέχω *curro.* Act. 12: 30.

Συνεγείρω unà excito ; **mede-optwekken.** F. συνεγερω. *a. 1.*
συνήγειρα as ε. a. 1. pass. συνεγέσθω ης η, ητε. th. έγείρω
excito. Eph. 2: 6.

Συνέδριον & τὸ *confessus scil. iudicium ; raad / raads-*
ad adon bergadering / groote raadt. ex συν & ε̄δοξα as η̄ *sel-*
a: 15. la. (th. Ε̄ ΖΟΜΑΙ *sedeo.*) Matth. 5: 22. Hæc vox Gra-
 ca à Talmudicis scribitur סנהדרין *sanhedrin.* Quan-

doque.

doque **סְנֵהֲדָרִין נְהִלָּה**, vocatur etiam προσβυλίαν
Αβ. 22:3.

Συνείδησις εως η̄ conscientia; conscientie / geweeten. ab
είδω scio. th. είδω video. Job. 8:9.

Συνείδω inusit. unde. a. 2. infin. συνιδεῖν perspicere, confi-
derare, unà scire; overleggen / mede-weeten. Ὡ
a. 2. part. συνιδῶν ὄντ' ὁ. praet. med. σύννοϊδα conscius mi-
hi sum; **betwist zijn**. th. idem. 1 Cor. 4:4.

Συνειδῶς ὄτ' ὁ conscius; **die eenige saak weet**. pro συνειδη-
κῶς ἢ ᾱ ὅς. praet. part. αβ. contracti in fœm. συνειδῶα ας η̄,
Αβ. 5:2. à συνείδημι. th. idem.

Σύνειμι sum cum alio; **met iemand zijn**. cum Dat. imperf.
συνῆν. F. συνέσομαι. praes. infin. συνείναι. praes. part. συνῶν
ὄντ' ὁ. th. ἔω sum. Luc. 9:18. Αβ. 22:11.

Συνείμι convenire; **by een vergaderen**. Luc. 8:4. th. ἔω eo.

Συνεισέρχομαι unà introeo; **mede ingaan**. cum Dat. a. 2.
συνεισηλθον ες ε. th. ἔρχομαι venio. Job. 6:22. 18:15.

Συνέκδημ' & ὁ η̄ socius peregrinationis; **mede gesel op
de reyse**. ex συν' Ὡ ἐκδημ' & ὁ η̄ foris agens, absens à po-
pularibus suis, ἐκδημέω. th. δῆμ' & ὁ populus. Αβ. 19:29.

Συνέκλεκτ' & ὁ η̄ unà electus a; **mede-upt-verkooren**.
th. λέγω lego. 1 Pet. 5:13.

Συνελαύνω compello is; **dzingen**. F. συνελάσω. a. 1. αβ. συν-
ήλασα cōmpuli. ex συν' Ὡ Th. ἐλαύνω. Αβ. 7:26.

Συνεπιμαρτυρέω ὡ̄ testimonium insuper præbeo; **booven
dien mede-getuygenis̄ geeven**. F. ἦσω. P. συνεπιμε-
μαρτύρηκα. th. μάρτυρ υρ' ὁ η̄ testis. Heb. 2:4.

Συνέπομαι comitor; **vergeselschappen**. cum Dat. ex συν
cum, Ὡ ἔπομαι sequor. imperf. med. συνειπόμην & εἶο. th.
ἔπω sequor. Αβ. 20:4.

Συνεργέω ὡ̄ unà operor; **mede-werken**. imperf. συνήργεον
ον, εες εις, εε φ. augmentum est in medio. F. ἦσω. P. συν-
ήργηκα. th. ἔργον. Rom. 8:28.

Συνεργὸς & ὁ adjutor, administer, collega; **mede-ars
bepder / mede-werker**. qui nobiscum versatur in eodem
officio. Th. idem. Col. 4:11.

Συνέργ-

Συνέρχομαι convenio ; unà venio ; mede-(of t'zamen) **koomen / of**) gaan. imperf. συνηχόμεναι & εἶλο. F. συνελθίσκομαι. a. 2. συνῆλθον εἰς ε. a. 2. infin. αἰτ. συνελθεῖν. aor. 2. part. συνελθὼν ἕσα. ὄν. praet. med. συνελήλυθα αἰς ε. convēni. praet. part. med. συνεληλυθῶς ὅτι ο. plusq. συνεληλύθειν εἰς ε. th. ἔρχομαι venio. Luc. 5: 15.

Συνεθίω vescor cum aliquo ; met iemand **eeten**. imperf. συνήθιον εἰς ε. th. ἔθω edo. Luc. 15: 2.

Σύνεσις εως ἢ intelligentia ; **verstand / weetenschap**. ἀ συνίημι intelligo. th. ἔω mitto. Luc. 2: 47.

Συνετός ὁ intelligentis ; **verstandig**. th. i. Luc. 10: 21.

Συνδουδοκίω ᾧ consentio , unà volo , applaudo ; **aan (of in) iets mede-welbehaagen hebben**. cum Dat. F. ἤσω. P. συνδουδοκίω. th. δοκίω videor. Rom. 1: 32.

Συνδωχέομαι ἔμαι unà epulor ; met iemand (goede chiere **maaken / of**) in de maaltijt zijn. cum Dativo vi praepositionis συν. compos. ex συν & δωχέω ᾧ convivio excipio. δωχέομαι ἔμαι convivor , epulor. Th. δωχία αἰς ἢ convivium , epulum , quod est ab ὄ ἔχειν bene habere , letum esse. *Juda* 12. *2 Pet.* 2: 13.

Συνεπίσημι unà insurgo ; **gezamentlijk opstaan**. F. συνεπισήσω. a. 2. συνεπέσω ης η. th. ἰσημι sto. *Act.* 16: 22.

Συνέχω constringo , unà teneo ; **dzingen / dzukken / t'zamen bevangen**. F. συνέξω. P. συνέχηκα. a. 2. συνέχον εἰς ε. praes. pass. συνέχομαι coarctor , constringor. imperf. pass. συνειχόμεναι & εἶλο angebar , tenebar , numine afflabar. (ὁ συνεχόμεναι quandoque idem quod θεωρομέναι , καὶ ἐνθασιάζων. *Matth.* 4: 24.) *Act.* 18: 5. 28: 8. th. ἔχω habeo.

Συνήδομαι delector ; **ergens in vermaak hebben**. cum Dativo. th. ἠδύς ἐστὶ ὁ suavis. *Rom.* 7: 22.

Συνήθεια αἰς ἢ consuetudo ; **gewoonte**. ab Adj. συνήθης ἐστὶ ὁ ἢ consuetus a. ex συν & Th. ἠθῶ ἐστὶ τὸ mos , consuetudo. *Joh.* 18: 39. *1 Cor.* 11: 16.

Συνηλικιώτης & ὁ , idem quod συνήλικος & ὁ ἢ , *Dan.* 1: 10. ὁ συνήλιξ ἐστὶ ὁ ἢ coetaneus , coævus , aequalis ; **van gelijke onderdom**. ex συν cum , ὁ ἢ ηλικία αἰς ἢ statura , aetas.

- ατας. Th. ἡλίκα Θ η ον *quantus a um. Gal. 1: 14.*
 Συνθάπτω unà sepelio; t'zamen begraaven. F. ψω. P.
 συνθέθαφα. a. 2. συνέταφον. a. 2. pass. συνεθέφην ης η conse-
 pultus fui. a. 2. part. pass. συναφείς ἐν Θ ο. th. θάπτω
sepelio. Rom. 6: 4. Col. 2: 12.
 Συνθλάω conquasso, confringo; verpletteren. F. άσω.
 a. 1. συνέθλασα. P. συνθέθλακα. prat. pass. συνθέθλασμαι.
 a. 1. pass. συνεθλάσθην. Fut. 1. pass. συνθλασθήσομαι η εἶαι
 conquassabor. th. θλάω collido, conquasso. *Matth. 21: 44.*
 Συνθλίβω cōmprimo; verdzingen. F. ψω. P. συντέθλιφα.
 imperf. συνέθλιβον ες ε. th. θλίβω premo. *Marc. 5: 24, 31.*
 Συνθρύπτω propriè, deliciis frango, effœmino. item com-
 minuo; week (slap / kleynmoedig) maaken / ver-
 bzeeken. F. ψω. P. συντέθρυφα. a. 1. συνέθρυψα. th. θρύπτω
frango. Act. 21: 13.
 Συνιδεῖν vide [siet] συνείδω.
 Συνίημι propriè committo. item intelligo; t'zamen setten :
 verstaan. 3. pl. συνιῆσι, pro συνιέσσι ad formam ποιέσσι, à
 verbo συνιέω. Sic *Roman. 3: 11. συνιῶν (pro συνιέσ ἐν Θ
 ο) pres. part. ad formam ποιῶν pro ποιέων. pres. imperat.
 συνιέθι. έτω. 2. pl. συνιέτε. pres. subj. συνιῶ ης η ῶσι. pres.
 infin. συνιέναι. F. συνήσω εις ς ἔσι. a. 1. συνήκα. a. 2. σύνλω
 ης η. a. 2. imperat. σύνες, *Dan. 10: 11. συνιέτω, Jer. 9: 12.*
 2. pl. σύνετε, *Psal. 50: 22. a. 2. subj. συνῶ ης η ῆτε. Tenen-*
dum hoc verbum duobus modis conjugari, vel tanquam à
συνίημι, vel ut à συνιέω. a. 2. part. συνιῶν, Matth. 13: 23. à
συνιέω. utrimque tamen dispiciendum, quid usus ferat. Sic
Prov. 21: 12. συνιῆ pro συνιήσι. Jer. 9: 24. συνιῆν pro συνιέναι
Sc. ex. σύν Θ ἴημι mitto. th. έω. Matth. 13: 13, 14, 15, 19.
 Συνισάνω commendo; p̄hysen / aanp̄hysen / recom-
 manderen. cum *Accus. 2 Cor. 3: 1. 5: 12. 10: 12.*
 Συνίστημι consisto, constituo: commendo; t'zamen be-
 staan / bevestigen / stellen: aangenaam maaken /
 p̄hysen. pres. part. συνισῶν pro συνισάων tanquam à συνισάω
 ῶ. 2 *Cor. 4: 2. συνισῶντες έαυτῆς, commendantes nos ipsos.*
 F. συστήσω. P. συνέστηκα Θ Doricè συνέστακα, consisto, *Coloss.*
 1: 17.*

- 1: 17. *prat. part. aē.* συνισῶς *pro* συνισακῶς. *in f.* συνισῶσα *consistens*, 2 Pet. 3: 5. *a. i. aē.* συνέστησα *testatum feci*, 2 Cor. 7: 11. *pres. inf. pass.* συνίστασθαι *commendari*. 2 Cor. 12: 11. *à pres. indic. pass.* συνίσταμαι *σας τας* *commendor.* *th. ἵστημι statuo.* Luc. 9: 32. Rom. 3: 5. 5: 8. 16: 1.
- Συνοδοῦω *iter facio cum aliquo*; *met iemand ober weg reysen.* *F. ὄσω.* *P. συναΐδωκα.* *th. ὁδός.* *Aē.* 9: 7.
- Συνοδία *as ἡ comitatus*, *iter commune*; *geselschap op den weg.* *ex συν cum* & *Th. ὁδός ἢ ἡ via.* Luc. 2: 44.
- Σύνοϊδα & συνειδῶς *vide [siet]* συνείδω.
- Συνοικέω ὦ *unà verfor*, *unà habito*; *t'zamen woonen.* *F. ἦσω.* *P. συνώκηκα.* *th. οἶκος & ὁ domus.* 1 Pet. 3: 7.
- Συνοικοδομέω ὦ *unà ædifico*; *te zamen bouwen.* *F. ἦσω.* *P. συνωκοδόμηκα.* *pres. pass.* συνοικοδομέομαι ἔμαι *unà ædificor*; *mede-gebouwt worden.* *th. οἶκος & ἔδω αδι- fico.* Eph. 2: 22.
- Συνομιλέω ὦ *unà cōlloquor*, *t'zamen spreekken.* *cum Dat* *F. ἦσω.* *P. συνωμίληκα.* *th. ὁμιλῶ & ὁ catus.* *Aē.* 10: 27.
- Συνομορέω ὦ *confinis sum*; *ergens aan paalen.* *F. ἦσω.* *P. συνωμόρηκα.* *ex συν & ὄμορος & ὁ ἢ conterminus a*, *quoad est ex ὁμῶ & Th. ὄρος & ὁ terminus.* *Aē.* 18: 7.
- Συνοχή ἢς ἡ *anxietas*; *benaauwtheyd.* *à συνέχω constringo* *th. ἔχω habeo.* Luc. 21: 25. 2 Cor. 2: 4.
- Συντάσσω *vel τῶω proprie*, *unà cum aliis ordino*, *constituo*, *jubeo*, *impero*; *met iets t'zamen in order stellen / be- beelen.* *F. ξω.* *a. i.* συνέταξα *as* *ε* *præcepi.* *P. συντέταχα* *prat. pass.* συντέταγμα *ξαι κλαι.* *th. τάσσω vel τῶω ordino*, *colloco.* Matth. 26: 19. 27: 10.
- Συντέλεια *as ἡ consummatio*, *finis*; *volepnding.* *ab adj. inus.* *συντελής ἐσθ* ὁ ἢ *perfectus a.* *ex συν & Th. τέλος fi- nis.* Matth. 13: 39, 40, 49. 24: 3. 28: 20. Heb. 9: 26.
- Συντελέω ὦ *finio*; *erndigen / volepndigen.* *F. συντελέσα* *peragam*, *rangam.* *a. i. aē.* συντέλεσα *as* *ε.* *P. συντετέλε- κα.* *pres. pass.* συντελέομαι ἔμαι. *in inf. in.* ἔεσθαι εἶσθαι *con- summari.* *prat. pass.* συντετέλεσμαι. *a. i. pass.* συντετελέσθαι *ης η.* *a. i. part. pass.* συντετελεσθῆς εἶσα ἐν, *ad finem perdu-*

Aut a. th. idem. Matth. 7: 28. Rom. 9: 28. Heb. 8: 8.

Συντέμνω concido; af-snijden. *Fut. 1. συντέμνω. P. συντέμνηκα. praet. pass. συντέμνημαι. praet. part. pass. συντέμνημῆς ἢ ον concisus a um. praet. med. συντέτομα. th. τέμνω seco.*

Συντηρέω ᾧ confervo, observo. *semel* revereor; t'zamen bewaaren. *eens* in weerde houden. *Marc. 6: 20. imperf. συντηρέων εν, εες εις, εε ψ. F. ἤσω. P. συντηρήρηκα. pras. pass. συντηρέομαι ἔμαι confervor; t'zamen behouden woorden. th. τηρέω servo, tuor. M. 9: 17. Luc. 5: 38.*

Συντίθημι constituo; vast stellen. *F. συνθήσω. P. συντίθεικα. pras. med. συντίθεμαι pacifcor, consentio; te samen beslupten / eens woorden / toe-stemmen. praet. pass. συντίθεμαι. plusq. συνεθέμην σο 7ο. 3. pl. συνεθέεντο constituerant. a. 2. med. συνεθέμην σο 7ο. th. τίθημι pono. Luc. 22: 5. Joh. 9: 22. Act. 23: 20. 24: 9.*

Συντόμως adv. concisè, breviter; kortelijh. ἂ σύντομος ἢ ὁ ἢ concisus, ἂ συντέμνω concido. *th. τέμνω seco. A. 24: 4.*

Συντρέχω concurreo; t'zamen- (of mede) loopen. *F. med. συντρέξομαι. a. 2. aēt. συνέδραμον. praet. med. συνδέδομα. th. τρέχω curro. Marc. 6: 33. 1 Pet. 4: 4.*

Συντείβω contero, quasso; verbijfselen / vermorselen / verpletteren / breeken. *pras. part. συντείβων ἄσα συντείβον ον 7ο τὸ. Fut. ψω. P. συντέτεψα. a. 1. συνέτεψα. a. 1. part. aēt. συντείψας ἄσα αν. a. 2. aēt. συνέτεβον. pras. pass. συντείβομαι conteror. praet. pass. συντέτεμμαι. praet. inf. pass. συντελείφθαι. perf. part. pass. συντελεμῆς ἢ ον quassatus a um. a. 2. pass. συνετέβην ης η. fut. 2. pass. συντελέσομαι η εἰαι. Th. τείβω tero, tundo, comminuo. Apoc. 2: 27. Joh. 19: 36. Rom. 16: 20.*

Σύντριμμα αἰ 7ο τὸ contritio; vernieling. *th. i. Rom. 3: 16.*

Σύντροφός ἢ ὁ ἢ unà educatus; t'samen met iemand opgeboedt. *ex συν 7 Th. τρέφω alo. συντρέφω simul educo, 1 Reg. 16: 9. Act. 13: 1.*

Συντυχάνω convenio, concurreo, obviam fio; by iemand koomen. *cum Dat. a. 2. συνέτυχον ες ε. a. 2. infin. συντυχεῖν. th. τυγχάνω sum, contingo. Luc. 8: 19.*

Συνυποκείνομαι unā simulo; te samen met iemand beproeven. a. i. pass. συνυπεκείθω ης η. th. κείνω secerno. G. 2: 1

Συνυπεργείω ᾧ una operam confero, una subservio; medarbeiden. F. ἤσω. P. συνυπέργηκα. ex συν ἔ υπεργείω adiuvō, quod ab υπεργός ἔ ὁ adiutor, ἔ hoc ex υπό Th. ἔργον. 2 Cor. 1: 11.

Συνωδίνω unā parturio, instar puerperæ doloribus afficio crucior; t'zamen in baarens-noot zijn. ex συν ᾧδίνω parturio. Th. ὀδύνη ης ἡ dolor. Rom. 8: 22.

Συνωμοσία ας ἡ conjuratio; t'zamen-sweering. συνωμοτης ἔ ὁ conjuratus, confæderatus, Gen. 14: 13. ἀ συνόμνω conjuro. F. συνομόσω. P. συνομάμοκα. Th. ὀμνυμι juro.

Σύγλις εως ἡ sylvus; Syrtis / een gevaarlijke droom (of plaats) in de Middellantsche zee. pl. σύγλιες αἱ, sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi à Th. σύρω traho, quod naves attractas aut retineant arena hærentes, aut prorsus mergant. Act. 27: 17.

ΣΥ Ρ Ω traho per pavimentum, per solum; over de vloer (slepen / en) trekken. imperf. ἔσσυρον ες ε. F. συρω 2 Sam. 17: 13. P. σέσυρα. prat. pass. σέσυραμαι, unde σύγμα τὸ vestis caudata matronarum nobilium het sleepende kleed der eedele vrouwen. Joh. 21: 8

Συναράσσω vel τλω discerpo, lacero; verscheuren. F. ἄξω. a. i. συνεπάραξα. P. συνεπάραχα. th. ἀράσσω lacerō

Σύσημον ἔ τὸ commune signum; gemeen teeken. ex σ ἔ Th. σῆμα τὸ τὸ signum. Marc. 14: 44.

Σύσωμα ἔ ὁ ἡ, καὶ τὸ σύσωμον, ejusdem corporis; hetzelfde lichaam. ex συν ἔ Th. σῶμα corpus. Eph. 3: 6.

Συσασιασῆς ἔ ὁ socius seditionis; mede oproer make. σασις εως ἡ seditio, ἀ ἰσαμαί sto. σατιάζω factionibus contendō. F. ἄσω. P. ἰσασίακα, σασιασῆς ἔ ὁ qui seditione concitat. συσασιασῆς ἔ ὁ ejusdem conjurationis socius. τ ἰσημι statuo. Marc. 15: 7.

Συσαρκός ἡ ὀν commendatitius a um; van booschzieking. ἀ συνίσημι commendo. F. συσήσω. th. i. 2 Cor. 3: 1

Συσαυρόω ᾧ unā crucifigo; t'zaamen kruisigen. F. ἄσω P. συ

- Ρ.** συνεσκήρωκα. συσαυρόομαι unà crucifigor. *prat. pass.*
 συνεσκήρωμα. *a. i. pass.* συσαυρώθην ης η. *a. i. part. pass.*
 συσαυρωθείς ἐν τῷ ὀ. th. *σαυρός* ἔ ὀ *crux*. *Matth.* 27: 44.
- Ευσεβῶ** *proprie*, contraho. *item* compono ad sepulturam, *Paken*
 vestibis sepulcralibus obvolvo, *alii* vertunt subtraho, *ad aut*
 amoveo, corripio; *toeschikken om te begraaven: wegb-*
neemen. *Fut.* 1. συσελῶ. *F.* 2. συσελῶ. *P.* συνέσαλκα. *a. i.*
αἴ. συνέσειλα. *prat. part. pass.* συνεσαλκῆναι ἢ ον *contra-*
ctus a um. th. *σεβῶ* mitto. *Αἴ.* 5: 6. *1 Cor.* 7: 29.
- Ευσειάζω** unà suspiro; t'zaamen suchten. *F.* ξῶ. th. *σειός*
 ἔ ὀ *angustus.* *Rom.* 8: 22.
- Ευσοιχέω** ὡ eadem serie respondeo; in gelijke orde met
 iets ober een koomen. *F.* ἤσω. *P.* συνεσοίχηκα. th. *σειχῶ*
 eo, vado. *Gal.* 4: 25.
- Ευσεργιώτης** ἔ ὀ *commilito*; mede-strijder. th. *σεργίος* ἔ
 ὀ *exercitus.* *Phil.* 2: 25. *Philem.* 2.
- Ευσρέφω** convolvo in fascem, colligo; in een bundel
 by een raapen. *F.* ψῶ. *a. i.* συνέσρεψα. *a. i. part.* συσρέ-
 ψας ἀντὶ ὀ. *prat. med.* συνέσρεφα. th. *σρέφω* verto.
- Ευσεργή** ἡς ἡ *tumultuosa* ἔ *seditiosa* concio, concursus,
 coitio; oploop / t'zamen-rotting. th. *i.* *Αἴ.* 19: 40.
- Ευσημαλίζω** configúro; gelijk-fozmig maaken. *F.* ἴσω.
P. συνεσημάτικα. *prat. pass.* συσημαλίζομαι *configúror*; ge-
 λῖκ-fozmig worden. *cum Dativo.* th. ἔχω *habeo.* *unde*
χῆμα τὸ habitus. *Rom.* 12: 2. *1 Pet.* 1: 14.
- Σφαγή** ἡς ἡ *maetatio*; slachting. th. *σφάζω.* *Αἴ.* 8: 32.
- Σφάγιον** ἔ τὸ *victima*; slacht-offer. th. *idem.* *Αἴ.* 7: 42.
- ΣΦΑΪΖΩ** vel *σφάττω* (*pro φάζω, idem quod Φ ΑΪ Ω ὡ* oc-
 cido) maeto; dooden / slachten. *F.* ξῶ. *P.* ἔσφαχα.
a. i. ἔσφαξα. *prat. pass.* ἔσφαγμα. *a. 2. pass.* ἔσφάγην ης η.
prat. med. ἔσφαγα. *Apos.* 5: 6, 9, 12.
- Σφόδρα** *Adv.* valde; zeer. Th. *σφοδρός* ἔ ὀ *vehemens.*
- Σφοδρῶς** *idem*; geweldelijk. *Adv.* th. *idem.* *Αἴ.* 27: 18.
- Σφραγίζω** obsigno; versee gelen. *F.* ἴσω. *P.* ἐσφράγισκα.
a. i. αἴ. ἐσφράγισα. *a. i. imper.* σφραγίσσον ἄτω. *a. i. subj.*
σφραγίσω ης η. *prat. pass.* ἐσφράγισμα. *prat. part. pass.*

ἑσφραγισμένῳ. aor. i. pass. ἑσφραγίσθην ἢ η. aor. i. med.
ἑσφραγισάμην ω αλο. th. σφραγίς. Matth. 27: 66.

ΣΦΡΑΓΙΣ ἰδῶ ἢ sigillum; teeken. Rom. 4: 11.

Ἰνκίνα ἄσφουρον ἔ τὸ malleolus pedis; enkel des voets. Th. σφύρα
Act. 3: 7. ας ἢ malleus, instrumentum fabrile. Act. 3: 7.

ΣΧΕΔΟΝ Adverb. (proprie contigue. q. d. ἐχομῶως)
feiè; by na / by kans. Act. 13: 44. 19: 26. H. 9: 22.

Σχήμα τῷ τὸ forma, habitus, gestus; gedaante. Th.
ἔχω habeo. F. χήσω. 1 Cor. 7: 31. Phil. 2: 7.

Ἰνκίνα ΣΧΙΖΩ findo, scindo; scheuren. F. χίσω. a. i. ἔχισα.
ἄ αυτοῦ: a. i. subj. χίσω ἢ η, ωμρ. P. ἔχικα. pres. pass. χίζομαι
M. 4. findor, dividor. prat. pass. ἔχισμαι. a. i. pass. ἐχίσθην ἢ η
ἢ scissus fui. Matth. 27: 51.

Σχίσμα τῷ τὸ fissura, dillidium; scheure / twee-dragt.
th. idem. Matth. 9: 16. 1 Cor. 1: 10.

Σχοινίον ἔ τὸ funis, funiculus; touw / touwke. Th.
χοῖνῳ ἔ ὁ juncus, item funis ex junco plexus. Joh. 2: 15.

Σχολάζω otior, vaco; sich verleedigen / leedig zijn. cum
Dat. F. ἄσω. P. ἐχόλακα. σχολασῆς ἔ ὁ otiosus, Exod. 5:
17. σχολασαί ἐσε otiosi estis; leedig gaan. Th. χολή.

ΣΧΟΛΗ ἢ η ἢ otium. item cœtus docentium ἔ discen-
tium sapientiam ἔ virtutem, qui Latine quoque vocatur
Schola; ledighepd: ook een schare der leerende /
schoole. Act. 19: 9.

Σώζω servo, libero; behouden / verlossen / salig-
maaken. F. σώσω. P. σέσωκα. a. i. ἔσωσα. a. i. imperat.
σῶσον ἄτω. a. i. subj. ἀτ. σώσω ἢ η. a. i. part. ἀτ. σώσας αν-
τῷ ὁ. pres. pass. σώζομαι servor, convalesco, sanor;
salig (gefond) worden. imperf. pass. ἐσωζόμην ἔ εἶο.
prat. pass. σέσωσμαι σαι ται. a. i. pass. ἐσώθην ἢ η. aor. i.
subj. pass. σωθῶ ἢ η. a. i. infin. pass. σωθήναι. fut. i. pass.
σωθήσομαι. th. σώθῳ ἔ ὁ saluus, incolumis. M. 1: 21. 9: 21.

ΣΩΜΑ τῷ τὸ corpus; lichaam. σώματα mancipia,
Aroc. 18: 13. item σῶμα idem quod πλῶμα cadaver.
Luc. 17: 37. Matth. 5: 29, 30.

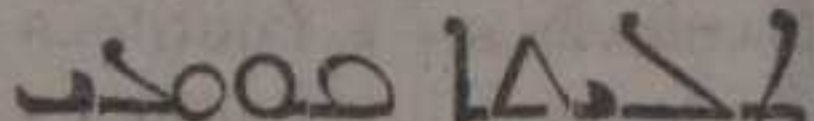
Σωματικός ἢ ὄν corporeus a um; van 't lichaam / lichaam-
melyk.

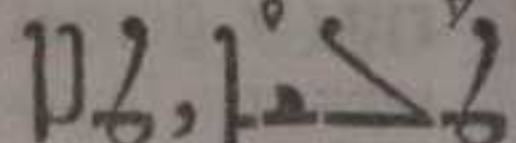
- melijk. th. idem. *Luc.* 3: 22. 1 *Tim.* 4: 8.
 Σωματικῶς *Adv.* corporaliter; lichaamelijk. th. i. *C.* 2: 9.
 Σωρδύω *coacervo*; op-hoopen/ laaden. *F.* ὄσω. *P.* σε-
 σώρδυκα. *prat. pass.* σεσώρδυμαι. *prat. part. pass.* σεσωρδύ-
 μῆς ἢ ον *cumulatus a um.* Th. σωρῆς ἔ ὁ *aceruus.*
 Σωτήρ ἢ ρῶ ὁ *servator, salvator*; zaligmaaker / be-
 houder. th. σώς *salvus.* *Luc.* 1: 47.
 Σωτηρία ας ἡ *salus*; salighepd / verlossing. th. i. *L.* 1: 69.
 Σωτήριον ἔ τὸ *salus*; salighepd. *L.* 2: 30. 3: 6. *E.* 6: 17. th. i.
 Σωτήριος ἔ ὁ ἡ *salutifer a*; saligmaakende. th. idem.
 Σωφρογέω ὦ *sum sobrius, sanâ mente sum præditus*; ma-
 tig (of gematigt van sinnen) zijn. *F.* ἤσω. *a. i.* ἐσωφρό-
 νησα. *a. i. imperat.* σωφρογήσον ἄτω αἰε. *P.* σεσωφρόνηκα. th.
 φρὴν ἐνὸς ἡ *mens* ἔ σώς, *contractè* σώς *sanus.* *Marc.* 5: 15.
 Σωφρογίζω *doceo sapere, bonis moribus imbue*; leeren
 boozsichtig en zeedig zijn. *F.* ἴσω. *P.* σεσωφρόνικα. *prat.*
pass. σεσωφρόνισμαι. th. idem. *Tit.* 2: 4.
 Σωφρογισμός ἔ ὁ *sanitas animi*; gematigthepd (of ge-
 fonthepd) *des verstants.* th. idem. 2 *Tim.* 1: 7.
 Σωφρογῆως *Adv.* temperanter; matiglijk. *Tit.* 2: 12. th. i.
 Σωφροσύνη ης ἡ *temperantia, sobrietas. item mentis sani-*
tas; matighepd / gefont verstant. 1 *Tim.* 2: 9. 15. τῆ
 μανία *furori seu insania opponitur. Sic σωφρογέων ὦν oppo-*
nitur τῷ δαιμονιζομῆν Marc. 5: 15. *Luc.* 8: 35. th. idem.
 Σώφρων ον ὁ ἡ *temperans*; maatig / boozsichtig. Th. i.

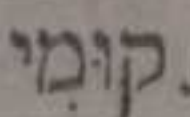

Τ Α.

- Τ Α γμα τῶ τὸ *ordo*; oorden. Th. τάσσω. 1 *Cor.* 15: 23.
 Τακτός ἡ ὄν *statutus a um*; geset. th. idem. *Αθ.* 12: 21.
 Ταλαιπωρέω ὦ *sensu miseriæ tangor, miser sum*; geraakt
 zijn door het geboel der ellende / elendig zijn / sich
 als elendig dragen. *F.* ἤσω. *P.* τεταλαιπώρηκα. *Jer.* 4: 20.
a. i. ἐταλαιπώρησα. *a. i. Αθ.* *imperat.* ταλαιπώρησον ἄτω
 ατε. Th. ταλαίω *suffero* ἔ Π Ω Ρ Ο Σ ἔ ὁ *luctus.* *Jac.* 4: 9.
 Ταλαιπωρία ας ἡ *miseria*; elendighepd. th. i. *Jer.* 4: 20.
 Ταλαίπωρος ἔ ὁ ἡ *luctuosus, per syn. speciei miser, cala-*
 mito-

mitosus; ellendig. th. idem. Rom. 7: 24. Apoc. 3: 17.
 Ταλαντιαῖον αἶα αἶον, talentarius a um. h. e. talentum suo
 pondere aequans; van een talent pondt. th. τάλαντον.
 ΤΑΛΑΝΤΟΝ & τὸ propriè statéra, libra vel trútina,
 lanx. item, quod imponitur trutinandum, & nominatim
 pondus 125 librarum, talentum; **balance / waghe :**
talent / een gemeen talent was 600 goude kroonen.

Τάλιθα κῆμι Syriaca vocabula, vertuntur κοράσιον ἔγειραι
 puella surge; **Talitha kuumi / dochterke staat op.** τάλι-
 λιθα ἢ nomen ἀκλίον, Syriacè

Marc. 5: 41. κοράσιον puella, à masculino

infans, puer, adolescens, vir. surge. est 2. s. fæm.
 imperat. Kal. à R. surrexit.

Ταμιῖον εἰς τὸ, vel ταμιῖον εἰς τὸ conclave; binnen-(of
 spijg-) kamer. Th. ταμίαι & ὁ promus condus, quæstor,
 qui præest penui, cella frumentaria aut vinaria. L. 12: 3.

Τανῦν Adv. nunc; alig nu / nu. th. νῦν. Act. 4: 29. 5: 38.

Τάξις εως ἢ ordo; beurte / ordening. th. τάσσω ordino.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ ἢ ὄν humilis e; nederig / gering. q. πα-
 τεῖον, quod se q. pedibus proculcandum substernat. Sic

ΤΑΨΗΣ ἢ τῆς ὁ tapes, quasi πάτης, à πατεῖσθαι con-
 culcari. Luc. 1: 5.

Ταπεινοφροσύνη ἢ humilitas; modestia, animi demis-
 sio; nederigheyd / ootmoedigheyd. th. idem. à no-
 mine ταπεινῶρων ὄν ὃ ἢ qui est animo humili & abjecto. ex
 Th. ταπεινός humilis & ΦΡΗ'Ν ενὸς ἢ mens. Eph. 4: 2.

Ταπεινώω ὢ humilio; vernederen / sich vernederen. F.
 ὠσω. P. ταπεινώωκα. a. i. act. ἐταπεινώσα. a. i. subj. act. τα-
 πεινώσω ἢ η. pres. pass. ταπεινόομαι ὢ humilior; ver-
 needert worden / sich vernederen. pres. pass. τα-
 πεινώμαι σαι τα. a. i. pass. ἐταπεινώθην a. i. imperat. pass.
 ταπεινώθητι ἢ τω ἢ τε. fut. i. pass. ταπεινώσομαι ἢ εται. th. i.

Τα-

Ταπείνωσις εως ἢ humiliatio, humilitas; verneedering / nederighepdt. th. idem. *Act.* 8: 33.

ΤΑΡΑΣΣΩ vel τρω turbo, commoveo, beroeren / ontroeren. F. ξω. P. τελάραχα. a. i. aē. ἐτάραξα ας ε αν. praes. pass. ταράσσομαι turbor; ontroert worden. praes. imper. pass. ταράσσε εδω. praet. pass. τελάραγμα ξαι κλαι. praet. part. pass. τελαραγμαρῶ η ον. a. i. pass. ἐταραχθῆναι ησαν. *Matth.* 2: 3.

Ταραχή ἢς ἢ turbatio, turbæ; beroering / beroerte. th. idem. *Joh.* 5: 4.

Τάραχος ὁ tumultus; beroerte. th. idem. *Act.* 12: 18.

Ταρταρώω ὦ in tartarum detrodo; inde helle werpen.

F. ὠσω. P. τελαρτάρωκα. a. i. ἐταρτάρωσα. a. i. part. aē. ταρταρώσας. à Th. τάρταρος ὁ locus inferorum profundissimus, tartarus, sic dictus παρὰ τὸ ταράσσειν à terrendo, quòd damnatis sit terrori. in pl. num. τάρταρος. *2 Pet.* 2: 4.

ΤΑΣΣΩ vel τρω ordino, colloco, constituo; ordinee-

ren / schicken / stellen. F. ξω. P. τέταχα. a. i. ἐτάξα ας ε αν. praes. pass. τάσσομαι constitutor. praet. pass. τέταγμα ξαι κλαι. praet. part. pass. τεταγμαρῶ η ον. praedestinitus. a. i. med. ἐταξάμην ω αλο constitui. a. i. part. med. ταξάμεν η ον. *Luc.* 7: 8.

ΤΑΥΡΟΣ ὁ taurus; osse / stier. à Chald. 𐤒𐤍, Syr.

𐤒𐤍 tauri. Hebr. 𐤒𐤍 Heb. 9: 13. 10: 4.

Ταυτὰ eadem, pro τὰ αὐτὰ; het selve. *1 Thess.* 2: 14. th. αὐτὸς ipse. *Luc.* 6: 23, 26. 17: 30.

Ταῦτα hæc, quod magis est, præsertim, in primis; dat: dat meer is / bijzonder. accipitur adverbialiter. *1 Cor.* 6: 11. *Hebr.* 11: 12. *Matth.* 1: 20. th. ἔστ' ὁ hic.

Ταφὴ ἢς ἢ sepultura; begraaffenis. Th. θάπω sepelio.

Τάφος ὁ sepulcrum; graf. th. idem. *Matth.* 23: 27, 29.

Τάχα forsitan, utique; mogelijk / veel licht. th. ταχὺς

Ταχέως Adv. celeriter; haast / haastelijk. th. i. *G.* 1: 6.

Ταχινὸς ἢ ὄν celer, pernix; haastig / haast / snel. th. i.

Τάχιον Adv. citius; eerder / snelder / haast. th. idem.

Τάχις αδν. citissimè; op het spoedigste. th. i. Αβ. 17:15.

Τάχῃ εἰς τὸ celeritas; haaste. ἐν τάχει citò, velociter;

haastelijck / haast. th. idem. Αποκ. 1:1. 2:5.

Ταχὺ Adv. citò; haast / haastelijck. th. i. Αποκ. 2:16.

ΤΑΧΥΣ εἶα ὁ velox; rasch. Jac. 1:19.

ΤΕ conjunctio copulativa. valet idem quod Latinorum que;

ende / noch / ook. Est dictio enclitica, & semper post-

poni solet, Αβ. 12:8, 12. εἶπέ τε dixitque. συνιδών τε,

& re considerata. Eleganter post τε sequitur καί, Heb. 4:

12. Αβ. 13:1.

ΤΕΙΧΟΣ εἰς τὸ murus, mœnia; muur. Αβ. 9:25.

Τεκμήριον εἰς τὸ certum signum; gewis (onseplbaar) teek-
in act. 1:9 ken. à Th. Τέκμαρ ατῷ τὸ signum, finis, exitus rei.

unde τεκμαίρω certis signis probō. F. τεκμαρῶ. α. 1. ἐτέκμηρα.

Τεκνίον εἰς τὸ diminutivum, filiulus; kindeken. τεκνία ὡν

τὰ filioli. th. τίκτω pario. Gal. 4:19.

Τεκνογονέω ὡς liberos pario; kinderen teelen. F. ἤσω. P. τε-

τεκνογόνησα. α. 1. ἐτεκνογόνησα. th. γείνομαι. 1 Tim. 5:14.

Τεκνογονία ας ἡ liberorum procreatio; het kinder-baa-

ren. th. idem. 1 Tim. 2:15.

Τέκνον εἰς τὸ filius; soon / kindt. τέκνα ὡν τὰ liberi; kin-

deren. Th. τίκτω pario. Matth. 3:9.

Τεκνοτρέφω ὡς liberos educo; kinderen opboeden. Fut.

ἤσω. α. 1. αβ. ἐτεκνοτρέφησα. Præt. τετεκνοτρέφηκα. ex τέ-

κνον εἰς τὸ proles & τρέφω ὡς nutrio. Th. ΤΡΕΨΩ αλο. τε-

κνοτρέφῃ εἰς ὁ ἢ qui vel quæ liberos alit. τεκνιότρέφῃ εἰς ὁ

ἢ qui vel quæ à liberis alitur. 1 Tim. 5:10.

Τέκτων ον ὁ faber; timmerman. Thema ΤΕΥΧΩ fabri-

cor, struo; timmeren. F. τέξω. α. 1. ἐτέξω. P. τέτεξ-

χα. Præt. pass. τέτεξμαι (ubi ε abjici solet) ξαι κται. Dici-

tur verò τέκτων pro τέκτων abjecto υ, Marc. 6:3.

Τέλει εἰς εἶον perfectus a um, adultus; volmaakt /

bol-waffen. Comparativus Τελειότερῃ α ον perfectior

us. Th. τέλῃ εἰς τὸ finis. Rom. 12:2.

Τελειότης ητ ἡ perfectio; volmaakthejdt. th. i. C. 3:14.

Τελειόω ὡς perficio; volbzengen / volmaaken / volepni-

digen.

- δίγεν.** F. ὠσω. a. i. a. ἄ. ἐτελείωσα consummavi. a. i. subj. τελειώσω. a. i. infin. a. ἄ. τελειῶσαι consecrare; **hepligen / inwerpen.** Hebr. 2: 10. πρᾶτ. a. ἄ. τετελείωκα ας ε. πρᾶσ. πᾶσ. τελειόομαι ἔμαι perficior, consummatus ero. πρᾶτ. πᾶσ. τετελείωμαι σαι ται. πρᾶτ. part. πᾶσ. τετελειωμένος ἢ ον. a. i. πᾶσ. ἐτελειώθην ης η. a. i. subj. πᾶσ. τελειωθῶ ἦς ἦ ὧσι consecrer. th. idem. Luc. 1: 43.
- Τελείως Adv.** integrè; **volkomelijck.** th. i. 1 Petr. 1: 13.
- Τελείωσις εως ἡ** perfectio, consummatio; **volkomenheid / volmaking.** th. idem. Luc. 1: 45.
- Τελειωτής ἔ** ὁ consummator; **vol-eynder.** th. i. Heb. 12: 2.
- Τελεσφορέω ὦ** ad finem pèrfero, *maturus fructus fero*; **vol-dzaagen.** F. ἤσω. P. τελεσφόρηκα. Τελεσφόρος ἔ ἢ fru-gifer a, foecundus a; **bezugtbaar.** Deutr. 23: 17. Th. τέλῃ εἰς τὸ tributum, ἔ φέρω fero, unde est φορὸς ἔ ὁ ferens, quod reditum aut tributum suo tempore reddat.
- Τελοῦλάω ὦ** morior, ad finem perduco; **sterben / ten eynde brengen.** πρᾶσ. imperat. τελοῦταε α, αέτω άτω. F. ἤσω. a. i. a. ἄ. ἐτελοῦτήσα. a. i. part. a. ἄ. τελοῦτήσας ἀνὴρ ὁ. πρᾶτ. a. ἄ. τετελοῦτήκα ας ε, Iosua 1: 2. th. τέλῃ finis.
- Τελοῦλή ἡς ἡ** proprie finis: item mors; **eynde: dood.** ἂ τελελή ἡς ἡ per Epenthesein ἔ υ. Th. i. Matth. 2: 15.
- Τελέω ὦ** impleo, solvo, perficio; **volbringen / be-taaalen / eyndigen.** F. ἔσω. P. τετέλεκα. a. i. a. ἄ. ἐτέλεσα. a. i. subj. a. ἄ. τελέσω ης η. τελέομαι ἔμαι perficior; **ge-eyndicht / volbragt / verbult worden.** πρᾶτ. πᾶσ. τετέλεσμαι σαι σαι. a. i. πᾶσ. ἐτελέσθην ης η. fut. i. πᾶσ. τελεσθήσομαι η εται. a. i. subj. πᾶσ. τελειῶθῶ ἦς ἦ. th. idem.
- ΤΕΛΟΣ εἰς τὸ** finis, scopus, exitus, victoria: **vedt-gal**; **eynde / upkomst / overwinning: tol.** Jac. 5: 11.
- Τελώνης ἔ** ὁ publicanus; **tollenaar.** Th. τέλῃ εἰς τὸ vedt-gal, ἔ ὠνέομαι ἔμαι εμο, qui certâ pecuniâ vedtgal redemit.
- Τελώνιον ἔ** τὸ telonium; **tolhuys.** locus, ubi publicani sedentes observabant hac illac commeantes, ut vedtgal exigerent. th. idem. Marc. 2: 14.
- ΤΕΡΑΣ αἰετὸ** τὸ prodigium, portentum; **wonder.** ἔ *Th. i. ad Act. 6: 2: 19* por-

portendo, q. d. praestendo. τέρατα ὡν τὰ ostenta, miracula; wonderen. Joh. 4: 48.

Τεσσαράκοντα οἱ αἱ τὰ quadraginta; **veertig.** th. τέσσαρες. *Αἱ. 7: 30, 36, 42. Ἀποκ. 14: 1, 3.*

Τεσσαράκονταετής ἐστὶ ὁ ἢ quadraginta annorum; **van veertig jaren.** *ex τεσσαράκοντα ἔτη Th. ἔτη ἐστὶ τὸ annus.*

ΤΕΣΣΑΡΕΣ *Atticè* τέτταρες ὡν οἱ αἱ, τέσσαρα ὡν τὰ quatuor; **bier.** *Dat. τέσσαρσι. Accus. τέσσαρας α. ιη. 2: 3.*

Τεσσαρεσκαιδέκατος ἢ ον decimus quartus a um; **veertienste.** *ex τέσσαρες quatuor, καὶ ἑ, ac th. δέκα decem, unde δέκα ἐστι decimus. Αἱ. 27: 27, 33.*

Τετραῖα ἡ αἰα αἰον quatrividuanus a um; **bier dagen.** th. τέσσαρες. *Joh. 11: 39.*

Τέταρτος ἢ ον (*poëticè* τέταρτος) quartus a um; **bierde / vier.** th. idem. *Marc. 6: 48.*

Τετραγώνος ἢ ὁ ἢ quadrangularis; **bierkant.** *ex τετραγώνος ἡ ἢ numerus quaternarius, ἔτη Th. γωνία ας ἢ angulus.*

Τετραδίον ἢ τὸ quaternio; **bier-ling / van vier.** *diminutivum à τετραγώνος ἡ ἢ idem. th. τέσσαρες. Αἱ. 12: 4.*

Τετρακίλιοι αἱ α quater mille; **bier duysendt.** *divisè τετρακίς χίλιοι. th. τέσσαρες ἔτη χίλιοι. Marc. 8: 9, 20.*

Τετρακόσιοι αἱ α quadringenti æ a; **bier hondert.** th. τέσσαρες. *Αἱ. 7: 6. 13: 20.*

Τετραμήκιον ἢ τὸ quadrimestre spatium; **bier maanden.** *compos. ex τετραγώνος ἡ ἢ quaternarius numerus ἔτη Th. μὲν μὲν ὁ mensis. Joh. 4: 35.*

Τετραπλόος ἢ ὁ ἢ, ὅν ἢ, ὅν ἔν quadruplex; **bier dubbeld.** th. τέσσαρες. *Luc. 19: 8.*

Ἰουδαίως τετραπύς ὁ ἢ, καὶ τὸ τετραπύς quadrupes; **biervoetig.** *in ad αὐτὸν Gen. τετραπόδι per omnia genera. Dat. τετραπόδι. Acc.*

10: 12. ἔτη καὶ τὴν τετραπόδα καὶ τὸ τετραπύς. pl. οἱ καὶ αἱ τετραπόδες καὶ τὰ τετραπόδα. Genit. τῶν τετραπόδων. Dat. τετραπόσι.

Acc. τὰς καὶ τὰς τετραπόδας καὶ τὰ τετραπόδα. compositum ex τετραγώνος ἡ ἢ quaternarius ἔτη Th. πῶς pes. Αἱ. 10: 12.

11: 6. Rom. 1: 23.

Τετραρχία ὡ sum tetrarcha; **een Vier-voest zijn.** *F. ἡσω. P. τῆσιν*

- P. τετελεσμένα. Th. τέσσαρες ἑσάρχη principium. L. 3:1.
 Τετράρχης ἄ ο tetrarcha; **Vier-vorst**: d. i. vorst over een vierendeel van een Rijk. q. d. ἄρχων τεσσάρων ἐπαρχιῶν quatuor provinciarum princeps. Luc. 9: 7. th. idem.
 Τεφρώω ὦ in cinerem redigo, tot aschen verbzanden. F. ὠσω. a. i. ἐτέφρωσα. a. i. part. τεφρώσας αὐτῷ ὁ. P. τελέφρωκα. th. τέφρα αὐτῷ ἢ cinis. 2 Pet. 2: 6.
 ΤΕΨΝΗ ἡ ἄrs, artificium; **konst / hand-werk**.
 Τεχνίτης ἄ ο artifex; **konstenaar / die vande konst is**. Τεχνίτις ἰδῷ ἢ magistra; **konstenaressē**. Sap. 7: 21. vel 22. th. idem. Act. 19: 24, 38.
 ΤΗΨΩ liquefacio; **week maaken**. F. τήξω. P. τέληχα. praes. pass. τήκομαι liquefesco; **versmelten**. a. 2. pass. ἐτάκλω ἡ ἢ fut. 2. pass. τακήσομαι ἢ εἰαί. 2 Pet. 3: 12.
 Τηλαυγής ἑστῷ ὁ ἢ eminus splendens; **van verre blinkende**. Th. τήλε Adverb. procul, ἑσάρχη ἢ ἢ splendor.
 Τηλαυγῶς Adverb. procul ἑ dilucidè; **verre en klaar**. Marc. 8: 25. th. idem.
 Τηλικῶς αὐτῷ ἑ ὁ tantus a um; **soo groot**: de magnitudine ἑ aetate. ex τηλίκα ἢ ὁ tantus a um. th. ἡλίκα ὁ quantus ἑ ἑ αὐτῷ τῷ hic, haec, hoc. Jac. 3: 4.
 ΤΗΡΕΩ servo; **bewaaren / houden / onderhouden / behouden**. imperf. ἐτήρειον ἄν. F. τηρήσω. P. τελήρηκα. a. i. act. ἐτήρησα αὐτῷ ε. a. i. imper. τηρήσον ἄτω custodi. αἰε servate. a. i. subj. τηρήσω ἡ ἢ. a. i. infin. τηρήσαι. a. i. part. act. τηρήσας αὐτῷ ὁ. praes. pass. τηρέομαι ἑμαι asservor. imperf. ἐτηρέομαι ἑμαι, ἐσ ἑ. ἐέλο ἑίτο. praes. pass. τελήρημαι αὐτῷ. praes. part. pass. τεληρημῶν ἡ ὁν. a. i. pass. ἐτηρήθλω ἡ ἢ. a. i. opt. pass. τηρηθείλω ἡ ἢ. a. i. infin. pass. τηρηθῆναι.
 Τήρησις εὖ ἢ propriè observatio, item custodia, carcer. **Duiker onderhouding**: **bewaaring / gevangenis**. th. idem *ad αὐτῷ*
 ΤΙΘΗΜΙ pono, colloco, suppono, repono, pro-^{4:3}pono; **setten / stellen / leggen / opsetten / afleggen / wegh-leggen / voorstellen**. 3. pl. τίθεσιν pro τίθεισιν Ionicè. praes. imper. τίθει ἐτώ. praes. infin. τίθεναι. praes. part. act. τίθεις ἐντῷ ὁ. imperf. ἐτίθλω ἡ ἢ ἑ ἐτίθῃ *Duiker ad act: 2: 35.* ταπ-

tanquam à τιθείω. ἐλθὼν pro ἐλθεσαν. F. θήσω. P. τίθεικα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθλω ης η. a. 2. subj. θῶ ἤς ἢ a. 2. part. θεῖς ἐνλ^ο ὁ. praes. pass. τίθειμαι ποιορ. praet. pass. τίθειμαι. plusq. ἐτεθείμην σο το. a. 1. pass. ἐτέθλω ης η. a. 1. subj. τεθῶ ἤς ἢ. a. 1. infin. pass. τεθῆναι. a. 2. med. ἐθέμην σο το. ἔθω pro ἔθεσο. aor. 2. imperat. med. θέσο ὅ θῆ ἔθω. 2. pl. θέθε. a. 2. part. med. θέμην^ο η ον. Matth. 5: 15.

Τ Ι Κ Τ Ω pario, gigno, creo; baaren / boort-bzen-gen. F. τέξομαι η εἰαι. a. 2. ἔλεγον ες ε. a. 2. subj. τέκω ης η. a. 2. infin. aor. τεκῆν. a. 1. pass. ἐτέχθην ης η. a. 1. part. pass. τεχθεῖς ἐνλ^ο ὁ. fut. 1. pass. τεχθήσομαι η εἰαι. praet. med. τέλοκα ας ε. Gen. 22: 20. praet. part. med. τέλοκῆα ἦας ἦ, Jer. 16: 2. Jac. 1: 15. Apoc. 12: 2, 4, 5, 13.

Τ Ι Λ Λ Ω vello, evello; plukken / uyt-plukken. imperf. ἐλιπον ες ε. F. τιλώ. a. 1. aor. ἔλιλα. P. τέλιλα. praet. pass. τέλιλμαι. part. τελιλμῆ^ο. Esa. 18: 7. Luc. 6: 1.

Τιμάω ὦ honoro, aestimo; eeren / weerdeeren. F. ἡσω. P. τελίμηκα. a. 1. ἐλίμησα. praet. pass. τελίμημαι σοι ταυ. a. 1. med. ἐλιμησάμην ω αλο. th. τίω. Marc. 7: 6, 10.

Τιμὴ ἤς ἢ honor, pretium; eere / prijs / weerde. Th. Τ Ι Ω aestimo, honoro. F. τίσω. P. τέλικα. praet. pass. τέλιμαι, hinc fit τιμὴ. Matth. 27: 6, 9.

Τίμι^ο α ον pretiosus, carus, honorabilis; dierbaar / kostelijk / eerlijk. Aor. 5: 34. Comp. τιμιώτε^ο α ον. pretiosior us; kostelijker. 1 Petr. 1: 7. Superl. τιμιώτα^ο η ον pretiosissimus a um; kostelijk. Ap. 21: 11. th. i.

Τιμιότης ηλ^ο ὁ opulentia, copia, pretiositas; rijkdom / vermogen / kostelijkheid. th. i. Apoc. 18: 19.

Τιμωρέω ὦ punio; straffen. F. ἡσω. P. τιμωρήκα. a. 1. pass. ἐτιμωρήθην ης η. a. 1. subj. τιμωρηθῶ ἤς ἢ ὡσι puniantur. derivatur à nomine τιμωρῆς ὅ ultor, contractum ex τιμή^ο ὅ ἢ ultor, ultrix, quod est ex τιμὴ ἤς ἢ ultio. th. τίω ὅ ὉΡΑΪΩ ὦ video, observo, παρὰ τὸ ὄραν καιρὸν τὸ τιμῆς, ab observato tempore vindictae. Aor. 22: 5. 26: 11.

Τιμωρία ας ἢ poena, supplicium; straffe. th. i. H. 10: 29.

Τ Ι Σ τί^ο. in n. g. τί, quis? quid? wie? welke? wat? hoe?

hoe? waarom? *interrogativum semper habet acutum,*
Et si sit bisyllabum, acutum habet in penultima.

ΤΙΣ τινός aliquis, quidam; iemand / een ^{Duiker} seeker / een-
 nig / seeker / een. *indefinitum, citra interrogationem id aut;*
gravem habet in fine, Et dictionibus encliticis accensetur. 5: 36.

Τίτλος & ὁ titulus; opschrift. *Græcè ἐπιγραφὴ ἧς ἡ. Th.*
Latin. titulus. Joh. 19: 19, 20.

ΤΙΩ æstimo, honoro, punio. *item pendo; schatten /*
eeren / straffen: betaalen. 2 Thess. 1: 9. δίκλω τίσοι,
pœnam pendent; straffe lijden. P. τέλικα, præter. pass.
τέλιμα, unde est τιμὴ ἧς ἡ pretium, honor, ultio.

ΤΟΙ quidem; wel. *Dit neygachtig ledeken word altijt ge-*
hecht aan de By- (of Voeg-) woorden. als τοίγε Joh. 4: 2.

Τοιγαρῶν proinde; daarom dan / soo dan. *conjunct.*
compos. ex τοι, γὰρ Et οὖν. Singula vide suis locis. H. 12: 1.

Τοίνυν igitur; dan / soo dan / dan nu. *conjunct. Th. τοι*
Et νῦν, Luc. 20: 25. Jac. 2: 24.

Τοιόσδε τοιάδε τοιόνδε talis e; soodanig. *ex τοῖος Et δε.*
Th. οἷος qualis. 2 Petr. 1: 17.

Τοιῶτ τοιαύτη τοιῶτον (*non τοιῶτο*) talis e; soodanig / sul-
 ke. *ex Th. τοῖος talis Et ἔτ' hic. Matth. 9: 8.*

ΤΟΙΧΟΣ & ὁ paries, murus; wandt. *Act. 23: 3.*

Τόκος & ὁ usura; woeker. *Th. τίκτω pario. M. 25: 27.*

Τολμάω ᾧ audeo, sustineo; derben / bestaan / stout
 zijn. *imperf. ἐτόλμαον ων, αεις ας, αε ια. F. ἦσω. P. τετόλ-*
μηκα. a. i. act. ἐτόλμησα. a. i. infin. τολμήσασθαι. a. i. part. act.
τολμήσας αντ' ὁ. τολμήσας εἰσηλθε fidenti animo introiit.
Th. τόλμα ἧς ἡ audacia; stoutighepd. Rom. 5: 7.

Τολμηρὸς ἂ ὄν audax; stout / onberzaagt. *th. i.*

Τολμηρότερος Comperat. audacior; stouter. *τολμηρότερον.*
n. adverbiascit, Et in bonam partem accipitur pro παρ-
ρησιαστικώτερον liberius, apertius; te stoutelijker. Rom.
15: 15. th. idem.

Τολμητὴς ἔ ὁ homo audax; een stout onbertsaagt
 mensch. *th. idem. 2 Petr. 2: 10.*

Τομὸς ἢ ὄν acutus a um, penetrans, scindens; scherp/
 scherp

ſcherp ſnijdende / diep ingaande. comp. Τομώτερον α ον penetrantior us; ſcherp-ſnijdender. à Th. τέμνω ſcindo. Heb. 4: 12.

Τ Ο Ξ Ο Ν & τὸ arcus; **booge.** Apoc. 6: 2.

Τοπάζιον & τὸ topazius, nomen gemmae; **topazion / een naam van ſeeker geſteente.** Fortassis dicitur à τοπάζω quaero, inveſtigo. Th. τόπος. Apoc. 21: 20.

Τ Ο Π Ο Σ & ὁ locus; **plaatsje.** In oratione aut diſputatione eſt Argumentum vel Thema, quod tractatur.

Τοσῶτον in ſæm. τοσαύτη, in n. τοσῶτον (non τοσῶτο) tantus a um; **ſoo groot / ſoo lang / ſoo veel.** in pl. tot; **ſoo veel / veel.** Th. ὅσος (unde τοσῶτον) ἕστος. Matth. 15: 33. τοσῶτοι ἄγιοι tot panes. τοσῶτον χρόνον tamdiu.

Τότε tunc; **doe / alſdan / dan.** Adv. δὲ τότε à tunc. h. e. ab eo tempore. th. ὅτε quando. Matth. 2: 7, 16, 17.

Τέναντιον è contratio; **daar-en-tegen.** contractum ex τὸ ἐναντίον. th. ἀντὶ pro, contra. 2 Cor. 2: 7.

Τὸ ὄνομα nomine; **met naamen.** pro τὸ ὄνομα, ellipsis Praepos. κατὰ. th. ὄνομα. Matth. 27: 57.

Τὸ ἐστὶ hoc eſt; **dat iſ.** compositum ex τὸ ἐστὶ ἔστι. legitur etiam diviſè τὸ ἐστὶ ἔστι. th. ἔστος ἔγω, unde εἶμι. m. 7: 2.

Τὸ hoc; **dit / dat.** ex τὸ αὐτὸ. Th. ἔστος. Matth. 1: 22.

ΤΡΑΪΓΟΣ & ὁ hircus; **bok.** Heb. 9: 12, 13, 19. 10: 4.

ΤΡΑΪΠΕΖΑ ης ἡ menſa; **tafel.** videtur ſic dici per apharesin pro τετραπίπεζα, ex τετραπὲς ἄδος ἡ numerus quaternarius, ἕπιπεζα ης ἡ pes, planta pedis. Marc. 7: 28.

Τραπεζίτης & ὁ menſarius, numularius, collybiſta, trapézita; **wiffelaar.** pl. τραπεζίται ὧν οἱ. th. i. M. 25: 27.

Τραῦμα (pro τραῦμα) ἵος τὸ vulnus; **wonde.** Th. τήλωσκω vulnero; **verwonden.** F. τρώσω. P. τέλωκα. prat. paſſ. τέλωμαι. Luc. 10: 34.

Τραυμαλίζω vulnero; **wonden / verwonden.** F. ἴσω. a. i. ἐτραυμάτισα. P. τραυμάτικα. prat. paſſ. τραυμάτισμαι. prat. part. paſſ. τραυμαλισμένος η ον. th. i. Luc. 20: 12.

Τραχηλίζω in collum ſeu in cervicem reſupino, item patefacio; **achterwarts buggen / den nek of hals openen /**

- nen om in de boſt te ſien : ontdekkē. Fut. ἴσω.
 P. τελερχήλικα. praet. paſſ. τελερχήλιςμα. praet. part. paſſ.
 τελερχηλιςμῆς ἢ οἱ, Hebr. 4: 13. πάντα τελερχηλιςμῆς
 τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶ, omnia intimè patentia oculi ejus. th.
 τερχηλῶ.
- ΤΡΑΧΗΛΟΣ ἢ ὁ collum; Hals. tanquam ex τερχῆς
 asper ἢ ἄλῶ clavis. Marc. 9: 42. Luc. 15: 20. 17: 2.
- ΤΡΑΧΥΣ εἶα ὁ asperum; hard / oneffen. Luc. 3: 5.
- ΤΡΕΙΣ οἱ αἱ. τρία τὰ, tres, tria; drie. Gen. pl. τριῶν,
 Dat. pl. τρισί. Marc. 8: 2, 31.
- Τρέμω tremo, horreo, praet metu trepido; beeben / schree-
 men. F. τρεμῶ. praet. M. τέτρεμα. Th. τρέω idem. A. 9: 6.
- ΤΡΕΨΩ alo; boeden / spijſigen / op-boeden. (pro
 δρέψω, sed ne dua aspirata concurrant, pro priori aspi-
 rata est litera tenuis. Sic pro ἔχω dicimus ἔχω eandem ob-
 causam) F. δρέψω. P. τέτρεφα. a. i. ἔθρεψα. praet. paſſ. τέ-
 τρεμμα. praet. part. paſſ. τεθρεμῆς educatus. Jac. 5: 5.
- ΤΡΕΧΩ curro; loopen / toe-loopen. F. δρέξω. aor. 2.
 ἔδραμον (à verbo δραμῆω) P. δεδραμῆκα. praet. med. δέδρομα.
- Τριάκοντα οἱ αἱ τὰ triginta; dertig. Th. τρεῖς. Marc. 4: 8.
- Τριακόσιοι αἱ α trecenti æ a; drie-hondert. th. i. Joh. 12: 5.
- Τρίβολῶ ἢ ὁ tribulus; distel. herba frugibus inimica, com-
 pos. ex τρι quod in compositione est ex τρις ter, à τρεῖς tres;
 ἢ βολῆ ἢς ἢ propriè jaculus telorum. sic dicta videtur hæc
 herba à semine tribuli, cujus formam externam triquetram
 esse perhibent. (NB. Indicem Joh. Scapula.) M. 7: 16. H. 6: 8.
- Τρίβῶ ἢ ἡ via trita, semita; boed-padt / padt. à praet.
 med. τέτριβα. Th. τρίβω tero. F. ψω. P. τέτριφα. praet. paſſ.
 τέτριμμα. praet. med. τέτριβα, ἢ hinc τρίβῶ. Mat. 3: 3.
- Τριετία ας ἡ triennium; drie jaaren. à nomine τριετῆς ἔτος
 ὁ ἡ trimus a, triennis, qui est trium annorum, 2 Chron.
 31: 16. ex τρία ἢ ἔτια ἡ τὰ, anni. à sing. Th. ἔτος ἔτος
 τὸ annus. Act. 20: 31.
- ΤΡΙΖΩ ἢ τρίζω strideo; knerffen. F. τρίξω. praet. med.
 τέτριγα. Marc. 5: 18.
- Τρίμηνον ἢ τὸ trimestre spatium, anni quadrans; drie maan-
 den /

den / een vierendeel jaarg. Th. τρεῖς τρες ἔ μὴ μῶνός
ὁ mensis. Heb. 11: 23.

Τεῖς ter; driemaal. Adv. th. τρεῖς. Matth. 26: 34.

Τρίσεγον ἔ τὸ q. d. ἡ τρίτη σέγη, tertia contignatio; de
derde soldering. σέγη ης ἡ propriè tectum, à Th. σέγω
tego. Act. 20: 9.

Τριχίλιοι αἰ α ter mille; dryp duysend. Th. τρεῖς ἔ χίλιοι.

Τρίτον ἔ η on tertius a um; derde. Luc. 9: 22. τὸ τρίτον
scil. μέρος tertia pars; derde deel. Τρίτον Adv. tertio
derde maal. Marc. 14: 41. ἐκ τρίτου tertia vice. M. 26: 44.

Th. τρεῖς tres.

Τρίχινον ἔ ἰνη ἰνον cilicinus a um; van haren / haren.
confectus ex pilis seu crinibus. Th. Τρίχινος ἔ τριχὸς ἡ crinis,
pilus. Apoc. 6: 12.

Τρέμω ἔ ὁ tremor; beëbing / het beeben. Th. τρέω tre-
pido. Marc. 16: 8. 1 Cor. 2: 3. Eph. 6: 5.

Τροπή ἔ ης ἡ conversio; om-keering. Th. τρέπω. verto.

Τρόπος ἔ ὁ modus, mores; manier / wijze / wandel.
th. idem. Act. 1: 11. Rom. 3: 2. Jude 7.

Τροφορέω ἔ ὦ mores alicujus tolero; iemand's zeeden
berdzaagen. F. ἦσω. P. τροφοφόρηκα. a. i. ἐτροφοφόρη-
σα. ex τρόπος ἔ ὁ mores, ἔ φορέω ἔ fero. à nomine φο-
ρῆς ἔ ὁ qui fert, ἔ hoc à præf. med. inusitato πίφορα.
Th. φέρω. Act. 13: 18.

Τροφή ἔ ης ἡ alimentum; voedsel / spijsse. Th. τρέφω alo.
in præf. med. τέτροφα, hinc fit τροφή. Matth. 3: 4.

Τροφός ἔ ὁ ἡ altor, ix, nutrix, opvoeder / voedster. th. i.

Τροχιά ἔ ας ἡ orbita; padt / wagen leese. Th. τρέχω curro.

Τροχός ἔ ὁ rota; radt. th. idem. Jac. 3: 6.

ΤΡΥΒΑΪΟΝ ἔ τὸ catinus, paropsis, pátina; schoor-
tel. vel τρύβλιον. Matth. 26: 23. Marc. 14: 20.

Τρυγᾶω ἔ ὦ, fruges colligo. item vindemio h. e. vinum de-
mo, uvas decerpo; de vruchten (of druiven) snijden
of af-snijden. F. ἦσω. P. τρύγηκα. a. i. ἀτ. ἐτρύγησα as
ε. a. i. imperat. ἀτ. τρύγησον ἀτω. Th. τρύγη ης ἡ triti-
cum, frumentum. Luc. 6: 44. Apoc. 14: 18, 19.

Τρυγᾶω

Τρυγών ὄν[⊙] ἡ turtor ; toztel-dupbe. à τρύζω idem quod
Th. ΤΡΙΨΩ strideo. Luc. 2: 24.

Τρυμαλία ἄς ἡ foramen ; gat / ooge [van een naalde.] à τρυ-
μα τ[⊙] τὸ foramen. Th. τρύω tero. Marc. 10: 25.

Τρύπημα τ[⊙] τὸ foramen ; gat / ooge [van een naalde.] à
τρύπᾳ ὡ̄ terebro, p̄rforo, p̄rtundo. F. ἴσω. P. τετρύπη-
κα. π̄rat. pass. τετρύπημα. Th. τρύπα ης ἡ terebrum. hinc
τρύπανον & τὸ idem. item per metaph. veterator. M. 19: 24.

Τρυφάω ὡ̄ in deliciis vivo ; lekkerlijk (of in wellust)
leeven. F. ἴσω. a. 1. ἐτρυφῆσα. P. τετρύφηκα. Th. Τρυφῶ
frango. F. ψω. P. τέθρυφα. Jac. 5: 5.

Τρυφή ης ἡ luxus, deliciæ ; weelde / wellust. Th. i.

ΤΡΩΓΩ edo, rodo ; eeten / knabbelen. F. τρώξομαι.
a. 2. ἐτραγον. P. τέτρωχα. Joh. 6: 54, 56, 57, 58. 13: 18.

ΤΥΓΧΑΝΩ adipiscor : sum, contingo ; krijgen / verkrij-
gen / verwerven / bekoomen : sijn / boozvallen. cum Ge-
nit. Act. 24: 3. F. τύξομαι (à τύχω.) a. 2. ἐτυχον ες ε.
a. 2. opt. τύχοιμι οἰς οἰ. a. 2. subj. act. τύχω ης η̄ ωσι. aor. 2.
part. τυχών ἔσα ὄν vulgaris e ; gewoon / gemeen. P.
τέτρυχα ας ε. Heb. 8: 6.

Τυμπανίζω distendo, prout corium in tympano est extensum ;
upr-tekken als het vel op den trommel. F. ἴσω. P. τετυμ-
πάνικα. π̄rat. pass. τετυμπάνισμα. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθη ης
η̄. à nomine τύμπανον & τὸ (pro τύπανον & τὸ) per epenthesin,
tympanum, instrumentum bellicum, quo percusso cietur
sonus. Th. τύπλω verbero, percutio. Heb. 11: 35.

Τύπ[⊙] & ὁ propriè signum percussione seu pulsatione fa-
ctum. item typus, signum rei futurae, exemplar, argu-
mentum ; teekken / 't geen men met slaan of kloppen geeft :
boozbeeldt / afbeelding / inhoud. Th. i. Act. 7: 43.

ΤΥΠΤΩ verbero, vulnero ; slaan / quetsen. imperf.
ἐτυπτον. F. ψω. P. τέτυφα. aor. 1. ἐτυψα. π̄rat. pass. τύπλο-
μαι cædor, vapulo. π̄rat. med. τέτυπα ας ε. Luc. 6: 29.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ & ὁ tyrannus, rex, princeps ; Τυ-
rannus / konink / prins. Act. 19: 9.

Τυράζομαι látago, p̄rtrepo ; besig zijn / gerupsch
maaken /

maaken / sich ontrusten, à τὺρβῆ ης ἢ Atticè pro Th
ΣΥΡΒΗ ης ἢ tumultus, turba. Attivum τυρβάω tu-
multuor, turbas do; getier / beroerte maaken. F.
άσω. P. τετύρβακα. Luc. 10: 41.

ΤΥΦΛΟΣ ἢ ὄν cæcus a um; blindt. Matth. 9: 27, 28.

Τυφλόω ὦ excæco; verblinden. F. άσω. P. τετύφλωκα α
ε. α. ι. αἰ. ἐτύφλωσα ας ε. th. idem. Joh. 12: 40.

Τυφύω ὦ proprie, fumô infesto. item insolentem reddo
met rook quellen / opgeblaasfen of moetwillig maa-
ken. F. άσω. P. τετύφωκα. prat. pass. τυφύομαι ἔμαι in-
flor, turgeo; opgeblaasfen (zijn of) woorden. prat.
pass. τετύφωμαι σαι ται, unde part. τετυφωμῆς ἢ ὄν in-
flatus a um. α. ι. pass. ἐτυφώθην ης η. α. ι. part. pass. τυφω-
θείς ἐντὸς ὁ. à nomine τυφῶς ἢ ὁ τῦφῶς ἢ ὁ fumus
item inflatio, animi tumor, fastus. Th. τύφω. 1 T. 3: 6

ΤΥΦΩ fumum excito; rook maaken. item accendo
inflammo; ontsteeken. F. θυψω. P. τέθυφα. α. ι. ἔθυψα
τύφομαι fúmigo, fumum edo; rooken. Matth. 12: 20

Τυφωνικός ἢ ὄν turbulentus a um; beroert vanden stroom
à nomine τυφῶν ὠντὸς ὁ ventus procellosus, vortex, turbo
th. idem. Αἶθ. 27: 14.

Τυχόν forsitan; mogelijk. Th. τυγχάνω. 1 Cor. 16: 6.

Υ Α.

Υ'Ακίνθινος ἢ ὄν hyacínthinus a um; hemelsch-blauw
th. υ'άκινθος. Apoc. 9: 17.

Υ'ΑΚΙΝΘΟΣ ἢ ὁ hyacinthus, nomen gemmæ; hya-
cintus / een gesteente. Sic dicta fuit à purpureo hya-
cinthi herba colore. Apoc. 21: 20.

Υ'άλινος ἢ ὄν vitreus a um; van glas. th. υ'άλος. Ap. 4: 6

Υ'ΑΛΟΣ ἢ ὁ vitrum; glas. Apoc. 21: 18, 21.

Υ'βείζω contumeliâ afficio; smaatheid aandoen. F. ίσα
P. υ'βεικα. α. ι. υ'βεισα. α. ι. infin. αἰ. υ'βείσομαι. prat. pass.
υ'βεισομαι σαι σαι. α. ι. pass. υ'βείθην ης η. α. ι. part. pass.
υ'βειθείς ἐντὸς ὁ contumeliâ affectus. fut. i. pass. υ'βεί-
θήσομαι ἢ εται. th. υ'βεις. Matth. 22: 6.

Υ' Β Ρ Ι

Υ' ΒΡΙΣ εως η contumelia, injuria; hinder / smaats-
hepdt. *Ad.* 27: 10, 21. 2 *Cor.* 12: 10.

Υ' βεισής ε ο contumeliosus, injuriosus; smaader / ber-
dzukker. υβείσεια as η contumeliosa, superba; zy
trotse. th. idem. *Jer.* 50: 31. *Rom.* 1: 30. 1 *Tim.* 1: 13.

Υ' γιαινω sanus sum; gesont zijn. F. υγιανω. th. υγιής. *L.* 5: 31.

Υ' ΓΙΗ' Σ ε ο η sanus a; gesont / geneesen. *M.* 12: 13.

Υ' ΓΡΟ' Σ α ον humidus a um; vochtig. *Luc.* 23: 31.

Υ' δεία as η hydria, urna; water-bat. th. υδαρ. *Joh.* 2: 6.

Υ' δεροπέω ω aquam bibo; water-dzinken. sum abste-
mius. F. ήσω. P. υδροπέτηκα. à nomine υδροπέτης ε ο aqua
potor. pro υδατοπέτης ε ο. πέτης ε ο. Th. πίνω bibo. Sic
dicitur υδροφόρ ε ο pro υδατοφόρ ε ο, qui aquam com-
portat; water-putter. *Jos.* 9: 21. 1 *Tim.* 5: 23.

Υ' δερωπικός η ον hydropicus a um; watersuchtig. qui la-
borat aqua intercute. à nomine υδρωψ ωπ ε ο hydrops όπισ,
aqua intercus. ex ωψ ωπος ο facies, species. Th. όπτομαι
video ε υδαρ ατ ε ο τὸ aqua, qui tumore ε colore speciem
aqua pra se fert. *Luc.* 14: 2.

Υ' ΔΩΡ ατ ε ο τὸ aqua; water. *Matth.* 3: 11, 16.

Υ' ετος ε ο pluvia; reegen. Th. υω pluo. *Exod.* 16: 4. F.
υσω. α. ι. υσα. P. υκα. *Hebr.* 6: 7.

Υιοθεσία as η adoptio; aan-neeming der kinderen. q. d.
δέσις υε positio filii, quum pro filio recipitur, qui na-
tura filius non est. th. υιός. *Rom.* 8: 15, 23.

Υ' ΙΟ' Σ υε ο filius. per Hebraismum etiam aliis rebus tribui-
tur; soon / kind / jong. *Matth.* 1: 1, 20, 21, 23, 25.

Υ' ΛΗ ης η materia, ligna, sylva; hoop hout ε / aller-
ley materie om te branden, bosch. *Jac.* 3: 5.

Υ' μέτερε α ον vester a um; uwe. υμεις vos; gy lieden.
plur. à Th. Σ Υ' τι. *Luc.* 6: 20. 16: 12.

Υ' μνέω ω hymnum cano; lof (of lof-sang) singen. im-
perfect. υμνεον εν, F. ήσω. P. υμνηκα. α. ι. υμνησα. α. ι. part.
υμνήσας αντ ε ο. th. υδα celebroy, cano, dico. *Heb.* 2: 12.

Υ' μυ ε ο hymnus; lof-sang. quo laudes DEI decantan-
tur. carmen in honorem DEI scriptum, à Th. υδα celebroy.

Υπάγω subduco me, abeo; heenen (of wegh-) gaan of vaaren. *pres. imperat.* ὑπάγε *proripe te hinc.* *pres. infin.* ὑπάγειν. *imperf.* ὑπῆγον ες ε. *F.* ὑπάξω. *P.* ὑπῆχα. *aor.* 2. ὑπήγαγον ες ε. *Exod.* 14: 21. *ex* ὑπὸ Ὁ Θ Th. ἄγω *duco.*

Υπακοή ης η obedientia; gehoorzaamhejdt. *à prat. med.* ὑπήκοα, *Attice* ὑπακήκοα, *verbi* ὑπακῶ. *th.* ἀκῶ *audire*

Υπακῶ obedio; gehoorzaammen / gehoorzaam zijn *imperf.* ὑπήκων. *F.* ἔσω. *P.* ὑπήκῃκα. *a. i.* ὑπήκῃσα. *aor.* 1. *infin.* ὑπακῆσαι *obedire*, *cum Dat.* *ex* ὑπὸ Ὁ Θ Th. ἀκῶ.

Υπανδρῶ α η viro subjecta; die onder den man staat *q. d.* η ὑπὸ τῷ ἀνδρῶ *scil.* ἔσα, *quæ est in potestate viri.* *th.* ἀνδρῶ *vir.* *Rom.* 7: 2.

Υπαντάω ᾧ occurro; ontmoeten / te gemoet (gaan of koomen. *F.* ἴσω. *P.* ὑπλώτηκα. *a. i.* ἀτ. ὑπλώτησα. *th.* ἀντ *contra.* *Luc.* 8: 27.

Υπάντησις εως η occurfus; tegen-komste. *th. i.* *Job.* 12: 13

Supra ὑπαρξις εως η substantia, substantia; goed / habe. *ad act.* 2: 4 *Heb.* 10: 12. *Ad.* 2: 45. *th.* ἀρχή ης η *initium.*

Υπάρχω sum; zijn. τὰ ὑπάρχοντα *quæ quis habet;* *goederen.* *Matth.* 19: 21. *imperf.* ὑπῆρχον ες ε. *F.* ὑπάρξω *P.* ὑπῆρχα. *a. i.* ἀτ. ὑπῆρξα. *th.* idem. *Ad.* 3: 2, 6.

Υπέκω obsecundo, cedo; onderdanig zijn / wijken. *F.* ὑπέξω. *Th.* ὑπὸ Ὁ Θ Ε Γ Κ Ω *cedo.* *Heb.* 13: 17.

Υπεναντίον occultè contrarius, adversarius; dat hejmelyk (of eeniger-wijse) tegen is; tegenstander. *th.* ἀντὶ. *Col.* 2: 14. *Heb.* 10: 27.

Υπερ *P. præpos. cum Genit.* pro, propter, supra, vice, nomine. *cum Accus.* supra, ultra; booz / om wille / dooz / na / dan / boven / ober / in plaats / van / wegen. *Comparationi* *inservit.* *Luc.* 16: 8.

Υπεραίρω supra modum me effero, me jactito. *item*, ante *tecello;* sich boven maaten verheffen / te boven gaan. *F.* ὑπεραίρω. *P.* ὑπερήρκα. *a. i.* ἀτ. ὑπερήρκα. ὑπεραίρωμαι *supra modum efferor;* *vel* effero me ipsum; *boven maaten verheeben worden / sich verheffen.* *th.* αἶρω *tollo.* *2 Cor.* 12: 7. *2 Theff.* 2: 4.

Υπέρο-

Υπερακμῶσ' ο ἢ florem ætatis excedens ; ober den jeugdigen tijd gaande. Th. ὑπὲρ supra Ἑ Α' Κ Μ Η ἦς ἢ propriè cussis , item flos Ἑ vigor ætatis. 1 Cor. 7: 36.

Υπεράνω Adv. cum Genit. longè supra ; verre boven. Th. ὑπὲρ Ἑ Α' Ν Ω sursum. Eph. 1: 21. 4: 10. Heb. 9: 5.

Υπεραυξάνω vehementer augetur ; seer wassen / overwassen. F. ὑπεραυξήσω. a. 1. act. ὑπερηύξησα. th. αἰξῶ augeo. 2 Thess. 1: 3.

Υπερβαίνω propriè supergredior , seu scando super reliquos. item opprimo ; overklommen / bertreedden. F. ὑπερβήσομαι. P. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην ης η. th. βαίνω eo. 1 Thess. 4: 6.

Υπερβαλλόντως Adv. supra quàm ; uptneemender. th. βάλλω jacio. 2 Cor. 11: 23.

Υπερβάλλω excello ; te boven gaan. prat. med. ὑπερβέβηκα. th. i. 1 Cor. 3: 10. 9: 14. Eph. 1: 19. 2: 17. 3: 19.

Υπερβολή ἦς ἢ excellentia , exuperantia , excessus ; uptneementheid. th. idem. Rom. 7: 13.

Υπερείδω conniventia dissimulo ; met oogluiking oversien. F. ὑπερείσομαι. a. 2. ὑπερείδον. a. 2. part. act. ὑπερείδων ὄντ' ο. th. εἶδω video. Act. 17: 30.

Υπερέκεινα Adverb. trans ; op geene zijde. 2 Cor. 10: 16. cum Gen. th. ἐκεῖν' ο ἢ ille.

Υπερεκλείνω extendo me ultra quàm fas est ; te wijdt uytstrekken. F. i. ὑπερεκλεινῶ. a. 1. ὑπερέξέτεινα. th. τείνω tendo , ὑπὲρ Ἑ ἐκ. 2 Cor. 10: 14.

Υπερεκχύνω nimium effundo ; te veel uytgieten. F. ὑπερεκχύσω. P. ὑπερεκκέχυκα. ὑπερεκχύνομαι superfluo ; oververloopen. th. χέω fundo. Luc. 6: 38.

Υπερεντυγχάνω interpello , intercedo ; voor (of in) iemand bidden. Th. τυγχάνω. Rom. 8: 26.

Υπερέχω superemineo , præstantior sum , supero ; te boven gaan / uptneemender zijn. F. ὑπερέξω. a. 2. ὑπερέχον ἐσ ε. pres. part. g. n. τὸ ὑπερέχον ὄντ' ο substantivè accipitur , eminentia ; uptneementheid. Philip. 3: 8. verbum hoc compositum est ex Th. ὑπὲρ supra Ἑ Ε' Χ Ω ha-

beo, quum supra alios aliquid habere, mihi que vendi care queo. Phil. 2: 3. 4: 7.

Υπερηφάνια ας ἡ proprie supereminencia, superbia; uytsteek boben een ander, hooverdy, th. φαίνω. m. 7: 22

Υπερήφανος ὁ ἡ superbus, superciliosus a: hooverdig hooghmoedig. Th. ὑπὲρ supra Ἐ Φ Α Ι Ν Ω ostendo q.d. qui pedum digitis insistens supra ceteros caput attolit

Υπὲρ λίαν super valde. ad verbum, praeposito articulo, sumitur pro Adjectivo. Vide W E G - W. p. 65. §. 4. summus praecipuus; uytneemenste. 2 Cor. 11: 5. 12: 11.

Υπερνικάω ὦ plus quam victor sum; meer als oberwinnaar zyn. F. ἴσω. P. ὑπερνενίκηκα. th. νικάω vinco. R. 8: 37

Υπέρογκος ὁ ἡ prætumidus; seer opgeblaasen. ex Th. ὑπὲρ super, h. e. nimis, Ἐ Ο Γ Κ Ο Σ ὁ tumor. item per metaph. fastus. 2 Pet. 2: 18. Jud. 16.

Υπεροχὴ ἡ ἡ eminentia, hoogheyt / uytneementheyt ab ὑπερέχω. th. ἴχω. 1 Cor. 2: 1. 1 Tim. 2: 2.

Υπερπερισσόω superabundo; zeer (of veel meer) overbloedig zyn. F. ἴσω. a. 1. ὑπερπερισσοῦσα. praes. pass. ὑπερπερισσομαι vehementer exundo; seer overbloeden. cum Dat. th. ἄξι. Rom. 5: 20. 2 Cor. 7: 4.

Υπερπερισσῶς supra modum; boben maaten. Adv. th. ἴσω.

Υπερπλεονάζω superabundo; seer overbloedig zyn. F. ἴσω. a. 1. ὑπερπλεονάσα. 1 Tim. 1: 14. th. πολὺς multus.

Υπερυψόω ὦ in summam effero sublimitatem; uyttermaaten verhoogen. F. ἴσω. a. 1. ὑπερύψωσα ας ε. P. ὑπερύψωκα. th. ὑψὲς εὖ τὸ altitude. Phil. 2: 9.

Υπερφρονέω ὦ supra modum de me sentio, insolesco. item supra sapio, overbloedig wijs zyn. th. φρονέω mens.

Υπερώον ὦ τὸ caenaculum; oppersaale. Th. ὦον ὁ superior pars domus; het hoogste deel des huys. Hinc adject.

ὑπερώον ας ον in superiore aedium parte existens; die in het opperste deel des huys is. Hinc ὑπερώον ὁ scil. ταμείον

ὑπερώον θερινὸν caenaculum aestivum; oppersaale der verkoeling. Jud. 3: 20. Act. 1: 13. 9: 37, 39.

Υπέχω sustineo; draagen, cum Accus. Fut. ὑφίξω. aor. 2. ὑπέχων

- ὑπέχον, *praes. part.* ὑπέχων ἡσα ον. th. ἔχω habeo. *Juda 7.*
 Υ'πήκοος ὁ ἡ (*pro ὑπάκοος. augmentum enim usitate in or-*
tis abjicitur) **obediens; gehoozsaam.** ab ὑπακείω obe-
dio. th. ἀκείω audio. *Act. 7: 39. 2 Cor. 2: 9. Phil. 2: 8.*
 Υ'πηρεσίω ὦ *servio, ministro; dienen.* cum *Dat.* F. ἦσω.
a. i. ὑπηρετήσα ας ε. P. ὑπηρετήκα. ὑπηρεσία ας ἡ ministe-
rium; dienst. Th. ἐρέσω *remigo.* *Act. 13: 36. 20: 34.*
 Υ'πυρέτης ὁ *proprie remex. per syn. spec. quilibet minister*
famulus; eygentlyk roeper; dienaar. *Synecd. κατ' ἐξο- ad aut.*
χλῶ sic appellantur Ecclesiarum pastores. ex ὑπὸ Ἑ ἐρέτης 5: 22.
ὁ remex, qui remum in navi agit. Th. Ε'ΡΕ'Σ Σ Ω *vel*
τῶ remigo. F. ἐρέσω. P. ἤρεκα. *praet. pass. ἤρεμαι σαγ τας.*
 Υ'ΠΝΟΣ ὁ *somnus. item securitas carnalis; slaap.*
 Υ'ΠΟ' *praepos. cum Genit. à, ab. sequitur verba passiva,*
Luc. 4: 15. cum Dat. sub. cum Accus. sub, subter, in
potestate; van / onder / dooz. (*semel in; eens in.*
Jac. 5: 12.) *Matth. 2: 15, 16, 17.*
 Υ'ποβάλλω *subjicio seu suborno; daar onder werpen / ie-*
mand uytmaaken. F. ὑποβαλῶ. P. ὑποβέβηκα. *aor. 2. act.*
ὑπέβαλον ες ε. Act. 6: 11. th. βάλλω.
 Υ'πογραμμός ὁ *exemplar; patroon / boozschyft / exem-*
pel. th. γράφω *scribo.* *1 Pet. 2: 21.*
 Υ'πόδειγμα τὸ *exemplum, exemplar; boozbeeld /*
boozbeelding / exempel. Th. δείκνυμι *ostendo.* *J. 13: 15.*
 Υ'ποδείκνυμι *praemonstro, indico; toonen / aan-wyfsen.*
 F. ὑποδείξω. *a. i. ὑπέδειξα. P. ὑποδέδειχα. praet. pass. ὑπο-*
δέδειγμα. th. idem. Matth. 3: 7.
 Υ'ποδέχομαι *excipio; ontfangen.* F. ὑποδέχομαι. *praet.*
pass. ὑποδέδειγμα ἐχέρι. a. i. med. ὑπεδέξάμην ὠ αἰο idem.
th. δέχομαι capio. Luc. 10: 38. 19: 6.
 Υ'ποδέω *subligo, unde accipitur pro calceo, calceare est*
pedem calceo munire, calceum induere; van onder bin-
den / aan binden / schoen aan-doen. F. ἦσω. P. ὑπο-
δέδεκα Ἑ ὑποδέδηκα. praes. pass. ὑποδέομαι calceor, vel cal-
ceo me, calceum induo; zich schoepen / sich de schoen
aanbinden / geschoept worden. a. i. med. ὑπεδησάμην

- ω αλο. a. i. imperat. med. ὑπόδησας. praet. pass. ὑποδέμεσας.
 praet. part. pass. ὑποδεδεμῆσθαι ἢ ον. th. δέω ligo. Eph. 6: 15.
 Ὑπόδημα τὸ το calceamentum, solea; schoen / pan-
 toffel / hoef-pser. th. idem. Matth. 3: 1. Marc. 1: 7.
 Ὑπόδικος ἢ ὁ ἢ obnoxius a; der verdoemenisse schul-
 dig / verdoemelijk. cum Dat. q. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ scil.
 ὤν, qui subest pœna. th. δίκη ἢ jus, justitia. Rom. 3: 19.
 Ὑποζύγιος ἢ ὁ ἢ súbjugis; dat onder het jok is. in neutro
 genere ὑποζύγιον ἢ τὸ jumentum súbjuge; jok-dja-
 gend dier. per syn. gen. asina súbjugis. ex ὑπὸ Ἑ ζυγός ἢ
 ὁ jugum. Th. ζυγνύω jungo. Matth. 21: 5. 2 Pet. 2: 16.
 Ὑποζώννυμι succingo; onder-gozden. praes. part. ὑποζωννύς
 ὤν ἢ ὁ. in f. g. ὑποζωννύσα ἢς ἢ. in n. g. ὤν ὤντῃ τὸ. F.
 ὑποζώσω. P. ὑπέζωκα. th. ζωννύω cingo. Act. 27: 17.
 Ὑποκάτω sub; onder / onder aan. Adv. ex Th. ὑπὸ sub,
 Ἑ κ α τ ω deorsum. cum Genit. Marc. 6: 11. 7: 28.
 Ὑποκείνομαι simulo; beynsen. in malam partem accipitur.
 (παραποιᾶμαι praeme fero, in bonam) F. ὑποκείνομαι.
 praet. pass. ὑποκέκεμαι σασ τας. a. i. pass. ὑπεκείθῃ ἢς ἢ.
 a. i. med. ὑπεκενάμῃ ω αλο. th. κείνω judico. Luc. 20: 20.
 Ὑπόκρησις εως ἢ simulatio, hypócrisis; gebepnsthepd /
 beynsing. th. idem. Marc. 12: 15.
 Ὑποκρίτης ἢ ὁ proprie, histrio personam aliquam in fabula
 sustinens. item hypócrita, simulator; speelder op 't
 schouwspel: gebepnsde. cujus cor non est rectum coram
 DOMINO. In Vocativ. ὑποκρίτῃ. th. idem. Matth. 6: 2.
Πικρὸν Ὑπολαμβάνω existimo, praesumo, suscipio; achten / ber-
 in. act. f. g. moeden / wegh-neemen / cum ἔπω respondeo; gevoegt
 by ἔπω antwoozden. Luc. 10: 30. Fut. ὑπολήψομαι. P.
 ὑπέληφα. a. 2. ὑπέλαβον es ε. a. 2. part. act. ὑπολαβῶν ὤντῃ
 ὁ. Luc. 10: 30. Luc. 7: 43. Act. 1: 9. 2: 15. th. λαμβάνω.
 Ὑπολείπω reliquum facio, relinquo; ober laaten blij-
 ven. F. ψω. P. ὑπολέλειφα. praes. pass. ὑπολείπομαι, re-
 linquor; ober-blijven / ober gelaaten woorden. praet.
 pass. ὑπολέλειμμα. a. i. pass. ὑπελείφθῃ. th. λείπω linquo.
 Ὑπολήϊον ἢ τὸ (scil. σκῶσθαι) vas seu labrum quod torculari
 súbja-

subjacet, in quod mustum expressum defluit. item lacus in torculari; **wijn-pers-bak**. Th. ὑπὸ cum Dat. vel Acc. sub. Ἐ ΛΗΝΟΣ ἔσθ' ὁ lacus torcularii preli; **dzuk-boom / persse**. Marc. 12: 1.

Υπολιμπάνω relinquo; **na (of ober-)laaten**. idem cum ὑπολείπω. th. λείπω relinquo. 1 Pet. 2: 21.

Υπομάρω sustineo, tolero. cum Acc. sine casu persevero; **berdzaagen / geduldig zijn; blijven / volharden**. F. ὑπομαρῶ. P. ὑπομεμαρήκα. prat. part. aēt. ὑπομεμαρηκῶς ὅτι ὁ. a. i. ὑπέμενα. prat. med. ὑπομέμονα. th. μένω maneo.

Υπομιμνήσκω in memoriam revoco; in gedachtenis brengen / **vermaanen**. prat. imperat. ὑπομίμνησκε ἔτω. F. ὑπομνήσω. a. i. ὑπέμνησα ας ε. a. i. infin. aēt. ὑπομνήσας. P. ὑπομέμνηκα. prat. pass. ὑπομέμνημαι σαι τα. a. i. pass. ὑπέμνηθῆναι ης η. th. μνάομαι commemoro. Tit. 3: 1.

Υπόμνησις εως ἡ recordatio, commonefactio; **verma-ning**. th. idem. 2 Tim. 1: 5.

Υπομονή ἢς ἡ tolerantia, patientia, expectatio; **lijdt saamhepd / berdzaagsaamhepd / gedult / volberding / vol-standighepd**. th. μαρῶ. Rom. 2: 7.

Υπονοέω ᾧ suspicor; **vermoeden / meynen**. imperf. ὑπενόεον εν. F. ἤσω. P. ὑπονενόηκα. Th. ὑπὸ Ἐ ΝΟ' Ο Σ ἔς ὁ animus. Aēt. 13: 25.

Υπόνοια ας ἡ suspicio; **'t na-denken**. th. i. 1 Tim. 6: 4.

Υποπλέω subnavigo; súblego; **onder (of beneden) hee-ven baren**. F. ὄσω. a. i. ὑπέπλευσα. th. πλέω navigo.

Υποπνέω aliquantum spiro, aspiro; **sachtelijck waepen**. F. ὄσω. a. i. aēt. ὑπέπνυσα. P. ὑποπέπνυκα. th. πνέω spiro. Aēt. 27: 13.

Υποπόδιον ἢ τὸ scabellum; **voet-bank**. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ *Duker* sub pedibus. Th. ὑπὸ Ἐ πῶς ποδὸς ὁ περ. Jac. 2: 3. *ad actor. 2: 35.*

Υπόστασις εως ἡ persona. res per se subsistens, intelligens; **self-standighepd**. item confidentia, subsistentia; **vas-te grondt**. à verbo ὑφίσταμαι subsisto. prat. pass. ὑφίσταμαι σαι τα. à 2. sing. ὑφίσταται formatur ὑπόστασις, mutato ay in is, Ἐ ablato augmento. th. ἰστημι sto. Heb. 1: 3. 3: 14.

Υποσέλω

- Υ'ποσείλω subterfugio, per metum aut lucri causâ subdiceo, aliqua ex parte dissimulo. item subduco me; achterhouden / ontrekken / sich ontrekken. Imperf. ὑπέσειλον ες ε. F. ὑποσελάω. P. ὑπέσεαλκα, a.1. aēt. ὑπέσειλα, a.1. med. ὑπέσειλάμλω ω αλο, a.1. subj. med. ὑποσείλωμαι η η'αι. praet. med. ὑπέσολα. th. σείλω mitto. Gal. 2:12. Heb. 10:38.
- Υ'ποσολή ης η subductio; ontrekking. th. i. Heb. 10:39.
- Υ'ποσρέφω revertor; wederom keeren / weder-keeren. praes. imperat. ὑπόσρεφε έτω. imperf. ὑπέσρεφον ες ε. Fut. ὑποσρέψω. a.1. aēt. ὑπέσρεψα ας ε. a.1. infin. aēt. ὑποσρέψαι. a.1. part. aēt. ὑποσρέψας ασα αν. th. σρέφω verto.
- Υ'ποσρωνύω vel ὑποσρώννυμι substerno; onder-spreyden. imperf. ὑπεσρώννυον ες ε. Luc. 19:36. F. ὑποσρώτω. P. ὑπέσρωκα. th. σρέω sterno.
- Υ'ποσλαγή ης η subjectio; onderwerping / onderdanigheidt. th. τάσσω ordino. Gal. 2:5.
- Υ'ποσάσσω vel Atticé τλω propriè subordino. item certo ordine subjicio; onderwerpen / onderdanig maaken. F. ξω. P. ὑποτέταχα. a.1. aēt. ὑπέταξα. a.1. infin. ὑποσάξαι. a.1. part. aēt. ὑποσάξας ανηο ο. praes. pass. ὑποσάσομαι vel τλομαι propriè subordinor, scil. certo loco & ordine subjicior, pareo; onderdanig (of onderwerpen) zijn of worden. praet. pass. ὑποσάταγμαξαι ξαι κλαι. a.2. pass. ὑπελάγλω ης η. a.2. imper. pass. ὑποσάγηθι ήτω ητε. a.2. subj. pass. ὑποσλαγῶ ης η. a.2. part. pass. ὑποσλαγείς ενηο ε. fut. 2. pass. ὑποσλαγήσομαι η ελαι. praet. med. ὑποσάταγα. th. i.
- Υ'ποσθήμι suppono; voozstellen / onderstellen. F. ὑποθήσω. P. ὑποθέθεικα. a.1. aēt. ὑπέθηκα ας ε, αν. praes. med. ὑποθήεμαι σαι ται subjicio. praes. part. med. ὑποσθηέμεν ο. a.2. part. med. ὑποθέμεν ο. th. τίθημι pono. Rom. 16:4.
- Υ'ποτρέχω infrâ cursu deferor, currens subeo; ergens onder-loopen. F. ὑποτρέξω. a.2. ὑπέδραμον ες ε. a.2. part. aēt. ὑποδραμων ανηο ο. th. τρέχω curro. Aēt. 27:16.
- Υ'ποτύπωσις εως η exemplar; voozbeeldt. à verbo ὑποτυπῶ ω delineo, ex ὑπὸ ἑτυπόω ω figuro, signum imprimo, à τύπ ο ο. th. τύπω verbero. 1 Tim, 1:16. 2 Tim. 1:13.

Υ'ποφέρω *suffero*; **berdzaagen / lijden.** F. *ὑποίσω.* α.1. αἰ. *ὑπώεγκα.* α.2. *ὑπώεγκον.* α.2. *infin. αἰ. ὑπενεγκεῖν.* th. *φέρω fero.* 1 Cor. 10: 13.

Υ'ποχωρέω *secedo*; **vertrekken.** F. *ἦσω.* P. *ὑποκεχώρηκα.* α.1. αἰ. *ὑπεχώρησα* ας ε. th. *χωρέω eo.* Luc. 5: 16. 9: 10.

Υ'πωπιάζω *plagis contundo, domo, edomo, validis ictibus subjicio reluctantem*; **onder het gezicht slaan / het hoofd met slagen versuft maaken: bedwingen / met oogen slagen temmen.** F. *ἄσω.* P. *κα.* à nomine *ὑπόπιον* & τὸ *pars faciei, quae oculis est subjecta.* ex *ὑπὸ ὧ* ὠψ *ὠπὸς ὁ oculus.* item *sugillatio sub oculo, orta ex ictu seu plaga, sanguine sub oculis effuso.* metaph. à pugilibus *desumpta.* th. *ὄπλομαι video.* Luc. 18: 5.

Υ'ς υὸς ὁ ἢ *sus, porcus*; **seuge / verken.** Th. *σὺς υὸς ὁ ἢ idem.* 2 Pet. 2: 22.

Υ'σώπη & ὁ *hyssopus, libanotis arborescens*; **Hyfope / hyfops-steel.** Job. 19: 29. *Alii Evangelistae legunt (d' Andere noemen dit) Matth. 27: 48. 5 Marc. 15: 36. κάλαμον h.e. arundinem; riet-stok.* th. *ὄπλομαι video.*

Υ'σερέω ὦ *sum posterior, careo, desum*; **minder zijn / verachteren / achter-blijven / gebzek (hebben / of) lijden / ontbzeeken.** F. *ἦσω.* P. *ὑσέρηκα.* α.1. αἰ. *ὑσέρησα.* *præs. pass. ὑσερέομαι deficior, destituor; verachte- ren / achter blijven / te kort koomen / derben d. i. ontbeeren.* Marc. 10: 21. *præs. pass. ὑσέρημαι σαι ται.* α.1. *pass. ὑσερήθλω.* th. *ὑσερῶ.*

Υ'σέρημα τῶ τὸ *penuria, quod deest*; **'t geen gebzeekt of onbzeekt / gebzek.** *ὑσερήματα ὡν τὰ reliquiae; az verbljffelen / het geene gebzeekt.* th. i. 2 Cor. 8: 14.

Υ'σέρησις εὼς ἢ *inopia, egestas*; **gebzek / het geene men selfs gebzek heeft.** Marc. 12: 44. Phil. 4: 11. th. *idem.*

Υ'σεργῶ *Adv. postea, postremo, tandem*; **daar na / namaals / ten laatsten.** th. *idem.* Matth. 4: 2.

Υ'Σ Τ Ε Ρ Ο Σ α ον *proprie, posterior, sequens, postremus*; **laatere / volgende / laatste.** *ei opponitur ὡς-τερῶ prior.* 1 Chron. 29: 29. 1 Tim. 4: 1.

Υφαντός ἢ ὄν contextus a um; **geweeven**. à verbo ὑφαίνω texo; **weeben**. F. ὑφανῶ. P. ὑφαγκα. prat. pass. ὑφαιμα, Atticè ὑφασμα. ὑφάντης & ὁ textor; **weeber**. th. ὑφάω texo. Joh. 19: 23.

Υψηλός ἢ ὄν sublimus e; **hoog**. Comparativus ὑψηλότερον sublimior; **hooger**. ὑψηλὰ ὦν τὰ excelsa, scil. loca; **hooge dingen**: **hoogste plaats**. h. e. caelum supremum seu tertium, Heb. 1: 3. M. 4: 8. th. ὑψῶ.

Υψηλοφρονέω ὦ animò efferor; **hoog-meedig sijn** / **hooggeboelende zijn**. item alta sum mente; **van een hooggen geest zijn**. prat. imperat. ὑψηλοφρονέε ε, εἴτω εἴτω. F. ἤσω. P. κα. Derivatur à nomine ὑψηλόφρων ὄν ἢ, qui est mente elatâ. compositum ex ὑψηλός ἢ ὄν altius, sublimis, excelsus, & Th. φεῶ ἐνός ἢ mens. Rom. 11: 20.

Υψιστός & ὁ altissimus; **alderhoogste** / **hoogste**. de DEO dicitur. ad exprimendum Hebraeum ייִזְי. ὑψισα ὦν τὰ

loca altissima; **hoogste plaats**. h. e. caelum supremum, seu tertium, Luc. 2: 14. Th. adv. ὑψί in alto; **om hoog**. Comper. est ὑψίων & ὑψίτερον. altior; **hooger**. in superl. ὑψιστόν ἢ ὄν altissimus a um; **hoogste**. th. ὑψῶ.

Υψόσ ἐστὶ τὸ sublimitas, altitudo; **hoogheit** / **hoogte**. Luc. 1: 78.

Υψόω extollo; **verhoogen**. F. ὑψώσω. P. ὑψωκα. a. 1. act. ὑψώσα as ε. a. 1. subj. act. ὑψώσω ης η. prat. pass. ὑψωμαι σαι ται. a. 1. pass. ὑψώθω ης η, ητι. a. 1. subj. pass. ὑψωθῶ ἢς ἢ. a. 1. inf. pass. ὑψωθήναι. a. 1. part. pass. ὑψωθείς εἶσα ἐν. fut. 1. pass. ὑψωθήσομαι η εται. th. i. Luc. 1: 52.

Υψωμα τὸ sublimitas; **hoogte**. th. idem. Rom. 8: 39.

Φ Α.

Φάγω & ὁ edax; **hzaat**. th. φάγω. L. 7: 34. M. 11: 19. Φάγω edo, commedo; **eten**. F. 1. med. φάγομαι edam, φάγεσθαι φάγεσθαι pro φάγεσθαι φάγη (2 Reg. 7: 2.) φάγεσθαι. a. 2. ἐφαγον es ε. a. 2. imperat. φάγε έτω. a. 2. opt. φάγοιμι οἱς οἱ. a. 2. subj. φάγω ης η. a. 2. infin. φαγεῖν.

a. 2.

- a. 2. part. φαγών ὄνθη̅ ο̅. Marc. 6: 31, 36, 37, 42, 44.
 Φαιλόνης & ὁ vide [siet] φελόνης & ὁ. 2 Tim. 4: 13.
- Φ Α Ι Ν Ω in lucem profero, ostendo. item ἀμελαεάτως lu-
 ceo; licht geven / toonen; lichten / schijnen. Fut.
 Φανῶ. a. 1. ἔφηναι. a. 2. ἔφανον ες ε. P. πέφαγκα. Φαίνομαι
 appareo, videor, luceo; verschijnen / gezien wor-
 den / schijnen. fut. 1. med. φανῶμαι. prat. pass. πέφασμαι
 Ἔ Atticè πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνλω ης η. a. 2. subj.
 pass. φανῶ ἦς ἦ. fut. 2. pass. φανήσομαι η εταυ. M. 1: 20.
- Φανερός ἀ ὄν manifestus a um; openbaar. th. i. M. 6: 4.
 Φανερώω manifesto; openbaaren / openbaar maaken.
 F. ὠσω. P. πεφανέρωκα. a. 1. aēt. ἐφανέρωσα ας ε. a. 1. imper.
 aēt. φανέρωσον ἄτω. a. 1. subj. φανερῶσω ης η. prat. pass. φα-
 νερώομαι ἔμαι patefio. item semel Mediè patefacio; open-
 baar worden / verschijnen: eens openbaar maaken.
 Eph. 5: 13. prat. pass. πεφανέρωμαι σαυ ταυ. prat. infin.
 pass. πεφανερῶσθαι. a. 1. pass. ἐφανερῶθῶ ης η. a. 1. subj.
 pass. φανερῶθῶ ἦς ἦ. a. 1. infin. pass. φανερῶθῆναι. a. 1. part.
 pass. φανερῶθεις εῖσα ἐν. fut. 1. pass. φανερῶθήσομαι η εταυ.
 th. idem. Marc. 4: 22.
- Φανερός Adv. manifestè; klaarlijk / openbaarlijk.
 th. idem. Marc. 1: 45.
- Φανέρωσις εως manifestatio; openbaarting. th. i. 1C. 12: 7.
- Φανός ἔ ὁ laterna, fax; lanteerne / toortse. th. i. J. 18: 3.
- Φανιάζω apparere facio, doen verschijnen. F. ἄσω. P. πεφάν-
 τακα. prat. pass. φανιάζομαι appareo, videor. item ima-
 ginor; verschijnen / gezien worden: inbeelden. prat.
 part. pass. φανιάζόμενον visum, quod apparet; gesicht-
 te / 't geen gezien word. Heb. 12: 21. prat. pass. πεφάν-
 τασμαι σαυ. th. φαίνω.
- Φανλασία ας ἡ imaginatio, splendor speciosus, ostenta-
 tio; phantaste / inbeelding / schijn / luster / pracht.
 th. idem. Aēt. 25: 23.
- Φάνλασμα τῶ τὸ spectrum; spooksel. th. i. Marc. 6: 49.
- Φ Α Ρ Α Γ Ε γλῶ ἡ propriè barathrum. h. e. profunda at-
 que prærupta terra cavitas, sive hiatus. item vallis; af-
 grond /

grond / diepe plaats / dal. *Luc. 5: 3.*

Φαρισαῖος αἷς ὁ vocabulum origine Hebraeum pharisæus h.e. interpretans; Phariseër / uytlegger. *Era t enim scripturae interpres. R. פִּרְשֵׁי interpretatus est. Hinc pabul*

pl. פִּרְשֵׁי. *Matth. 3: 7.*

Φαρμακεία ας ἡ veneficium; sennu-geebing / tooberg.
à φαρμακείῳ veneficiō utor; vergifting gebzupken.

Th. φάρμακον ἔ τὸ medicamentum: venenum. *Gal. 5: 20.*

Φαρμακδύς ἐστί ὁ veneficus, magus; tooberaar / sennu-geeber. th. idem. *Apoc. 21: 8.*

Φαρμακός ἔ ὁ idem; tooberaar. th. idem. *Apoc. 22: 15.*

Φάσις εἰς ἡ proprie apparitio. à πέφασμαι σαι. vide Φάινω.
Sic Luna habet multas phases h. e. apparitiones, modò apparet falcata, modò gibbosa, Ἔc. item rumor, delatio, q. d. indicatio; verschijning: geruchte / het seggen / tijding. Th. φαίνω inter alia etiam significat ostendo, indico. Act. 21: 31.

Φάσκω dictito, iactito, glorior. item ajo, affirmo; sich uytgeeven: seggen. imperf. ἐφασκον ες ε. Th. φάω dico.

Φ Α Τ Ν Η ης ἡ præsepe, stabulum; kribbe / stal. *L. 2: 7.*

Φ Α Υ ὼ Λ Ο Σ ἔ ὁ pravus; boos / quaat. pro quo Dores dicunt φαῦρος ἔ ὁ, unde per pleonasmum litera λ est φλαῦρος ἔ ὁ, pravus, malitiosus. τὰ φαῦλα substantive mala; quaad. *Tit. 2: 8. Jac. 3: 16.*

Φ Ε Γ Γ Ο Σ ἐστί τὸ splendor, jubar; licht / schijnfel.

Φ Ε Ι Δ Ο Μ Α Ι verb. med. parco, ignosco, parcè utor, abstineo; spaaren / af-houden. cum Genit. F. φείσομαι ἡ εταυ. a. i. med. ἐφείσομαι ὡ αλο. a. i. subj. med. φείσομαι ἡ ηταυ. *Rom. 8: 32.*

Φειδομῶς parcè; spaarsaamlijk. *Adv. th. i. 2 C. 9: 6.*

Φειόλης ἔ ὁ penula; reys-mantel. *Alii arculam libris chartisque refertam: een kuffetke met boeken en schriften. etiam φαλόνης ἔ φελόνης. 2 Tim. 4: 13. Th. Latin.*

Φ Ε Ρ Ω fero, porto, confero; bzaagen / bzingen / toe-bzingen / boozt-bzingen. Imperf. ἐφερον ες ε. F.

οίω

- ὄσω (ab inusitato ὄσω fero) a.1. ἠνευκα ας ε (ab ἐνέγκω.)
 a.1. imperat. ἠνευκον ἄτω ατε. a.2. ἠνευκον. praes. pass. φέρομαι
 feror, agor; **gedzeeben woorden / booztbaaren.**
 praes. subj. pass. φέρωμαι ἢ ηται ὤμεθα. Imperf. ἐφερομην &
 ελο. praet. pass. ἠνευμαι (ab ἐνέχω) a.1. pass. ἠνέχθην. a.1.
 part. pass. ἐνεχθεὶς εἶσα ἐν. praet. med. ἠνοχα, Atticè ἐνλώ-
 χα. Luc. 5: 18.
- Φ Ε Υ Γ Ω fugio, evado, declino; **vluchten / blieden /
 wegh-blieden / ontblieden.** fut.1. med. φεύξομαι. a.2.
 aēt. ἐφυγον ες ε. praet. med. πέφυγα (pro πέφυγα) ας ε,
 Exod. 14: 5. Matth. 2: 13.
- Φήμη ης ἢ Doricè φάμα ας ἢ fama; **geruchte.** th. φάω dico.
 Φημί dico; **seggen / spreken.** a.2. ἐφλω ης η. th. i. M. 4: 7.
- Φ Θ Α Ν Ω pervenio, anteverto; **koomen / boozt-koomen.**
 F. φθάσω. a.1. aēt. ἐφθασα. a.1. subj. aēt. φθάσω ης η
 ωρδρ. P. ἐφθακα. a.2. ἐφθλω. Rom. 9: 31.
- Φθαρός ἢ ὄν corruptibilis e; **verderstijk / vergankelijk.**
 a.3. singul. praet. pass. ἐφθαρήται verbi φθείρω corrumpo,
 1 Cor. 15: 53, 54. Rom. 1: 23. th. φθέω corrumpo.
- Φ Θ Ε Γ Γ Ο Μ Α Ι proprie, sono, sonum edo. item lo-
 quor; **geluyt geeven: ook spreken.** F. φθέγξομαι. P.
 ἐφθεγγμαι. a.1. med. ἐφθεγγάμην ω αλο. a.1. part. med. φθει-
 γάμην ἢ ον. praet. med. ἐφθογγα. Aēt. 4: 18.
- Φθείρω corrumpo, vitio, perdo; **schenden / bederven /
 verderben.** F.1. φθερῶ εἶς εἶ. P. ἐφθαρηκα. a.1. aēt. ἐφθει-
 ρα ας ε. a.2. ἐφθαρην ες ε. praes. pass. φθείρομαι. a.2. pass.
 ἐφθάρην ης η. a.2. subj. pass. φθαρή ης ἢ. praet. pass. ἐφθαρη-
 μαί σαί ται. praet. med. ἐφθοργ. th. φθέω perdo. 1 Cor. 3: 17.
- Φθινοπωρινός ἢ ὄν emarcidus a um, qui est autumnus ad finem
 vergentis, brumalis; **verwelkert / in 't afgaan van den
 herft.** ex φθίω deficio, contabesco, cujus Th. est φθέω.
 sed usitatum est verbum hinc ortum φθείρω. Sex Th. ἐπώργα
 ας ἢ autumnus, item fructus autumnalis. Juda 12.
- Φθόγγος ἢ ὄ sonus; **klank / geluyd.** Th. φθέγγομαι loquor.
 Φθονέω ὦ invideo; **benyden.** cum Dat. F. ἦσω. P. ἐφθόνη-
 κα. a.1. aēt. ἐφθόνησα, ἢ φθίω vel φθέω corrumpo, destruo.
 th. φθόνη

- th. φθόνος. Gal. 5: 26. Jac. 4: 2:
 ΦΘΟΝΟΣ & ο invidia; **nrdighepd / nrdt.** Rom. 1: 29.
 Φθορά & η corruptio; **verderffenis / verderflijkehepd,**
verdozventhepd. à φθείρω. th. φθείω. Rom. 8: 21.
 ΦΙΑΛΗ ης η phiala, poculum planum; **phiole / plat-**
tedzink-pot. Apoc. 5: 8.
 Φιλάγαθος & ο η amans bonorum; **die de goede lief heeft**
 Th. φίλος & αγαθός. Tit. 1: 8.
 Φιλadelphia ας η fraterna charitas; **Philadelphia; bzoeder-**
derlijke liefde. th. φίλος & αδελφός. Hebr. 13: 1.
 Φιλάδελφος & ο η fraternâ charitate præditus a; **die de**
bzoederlijke liefde heeft. th. idem. 1 Petr. 3: 8.
 Φιλανδρος & η amans mariti; **den man lief-hebbende**
 epitheton probæ uxoris. th. φίλος & άνηρ. Tit. 2: 4.
 Φιλανθρωπία ας η humanitas; **liefde tot de menschen**
bziendelijkehepd. à nomine φιλόανθρωπος & ο η huma-
 nus; **menschelijck / mensch-liebende / beleest.** opposi-
 tum μισάνθρωπος & ο η osor hominis. Epitheton est an-
 tiqui serpentis, & seminis ejus. th. φίλος & άνθρωπος.
 Φιλανθρώπως Adv. humaniter; **menschelijck / bziende-**
lijk. th. idem. Act. 27: 3.
 Φιλargυρία ας η avaritia; **geltgierighepd.** th. φίλος & ε-
 άργυρος & ο argentum. 1 Tim. 6: 10.
 Φιλάργυρος & ο η avarus a; **gelt-gierig.** th. i. L. 16: 14.
 Φίλαυτος & ο η amans sui ipsius; **sich selven liebende.** th.
 φίλος & αυτός ipse. 2 Tim. 3: 2.
 Φιλέω diligo. (q. d. deligo) amo; **beminnen / lief-heb-**
ben; expetere, osculari; seer begeeren / kussen
 3. pl. φιλέωσι solent, expetunt. imperf. εφίλιον εν. F. φιλήσω
 F. πεφίληκα. praet. πάσ. πεφίληκα. a. 1. aet. εφίλησα. aor. 1
 subj. aet. φιλήσω. a. 1. infin. aet. φιλήσας osculari. praet. med.
 πέφιλα. th. φίλος. Matth. 6: 5.
 Φίλη ης η amica; **bziendinne.** Luc. 15: 9. th. idem.
 Φιλήδονος & ο η voluptatibus deditus; **lief-hebber der**
wellusten. Th. φίλος amicus & ήδονή ης η voluptas.
 th. ήδύς έ & ο suavis. 2 Tim. 3: 4.

- Φίλημα τὸ osculum; kus. th. φίλ. Luc. 7: 45.
 Φιλία ας ἡ amicitia; vziendschap. th. idem. Jac. 4: 4.
 Φιλόθεος ὁ ἡ DEI amans; Lief-hebber Godts. Th.
 φίλ. ἔ θεός. 2 Tim. 3: 4.
 Φιλόλογος eloquentiæ deditus; geneegt tot wel-spree-
 kentheid. th. φίλ. ἔ λέγω. Rom. 16: 15.
 Φιλονεικία ας ἡ contentio; twist-gierigheid. th. φίλ.
 ἔ νεϊκ. ἔ ριχα. Luc. 22: 24.
 Φιλονεικός ὁ ἡ contentiosus a; twist-gierigh. ex Th.
 φίλ. ἔ νεϊκ. ἔ τὸ jurgium, contentio. idem quod
 φίλεως ἰδὲ ὁ ἡ amans rixarum. 1 Cor. 11: 16.
 Φιλοξενία ας ἡ hospitalitas; herbergzaamheid. th. φί-
 λ. ἔ ξέν. ἔ hospes. Rom. 12: 13.
 Φιλόξενος ὁ ἡ hospitalis; geerne herbergende / her-
 bergzaam. th. idem. Tit. 1: 8.
 Φιλοπρωτεύω primatum amo, ambio: cupio esse primus;
 de eerste willen zijn. Φιλόπρωτος ὁ ἡ cupiens esse pri-
 mus; die de eerste wil zijn. th. φίλ. ἔ πρῶτος primus.
 à th. ἀντ. ante. 2 Joh. 9.
 ΦΙΛΟΣ ὁ ἡ amicus; vziend. Luc. 7: 6, 34.
 Φιλοσοφία ας ἡ philosophia; wijs-geerte / philosophie.
 item sophistica, quæ est veræ philosophiæ abusus. Coloss.
 2: 8. th. φίλ. ἔ σοφός ὁ ἡ sapiens.
 Φιλόσοφος ὁ ἡ propriè, studio sapientiæ deditus, phi-
 losophus a; Philosoph / wijs-gierig. A. 17: 18. th. i.
 Φιλόσοργος ὁ ἡ ad amandum propensus a; hertelijke
 lief-hebbende. ex φίλ. amicus, deditus, ἔ σοργὴ ἡ ας ἡ a-
 mor inter parentes ἔ liberos reciprocus, à DEO animis ho-
 minum insitus. à prat. med. ἔ σοργα verbi Th. ΣΤΕΡΓΩ
 amore naturali complector. item acquiesco. item simpliciter,
 diligo. F. σέρζω. prat. ἀστ. ἔ σερζα. a. i. ἔ σερζα. Rom. 12: 10.
 Φιλότεχνος ὁ ἡ amans liberorum; lief-hebber der kin-
 deren. ex φίλ. amicus, ἔ τέκνον ὁ ἡ proles. th. τέκνω
 pario. Tit. 2: 4.
 Φιλοτιμέομαι ἑμῶν propriè, ambio honorem. item, con-
 tendo; eergierigh zijn: na eere staan / en sich daar

- toe seer beneerstigen. à φιλότιμος ἢ ἡ honoris cupidus.
 ex φίλῳ ἔτιμή ἢ ἡ honor. th. τίω honoro. Rom. 15: 20.
 Φιλοφρόνης Adv. comiter, peramicè; **bziendelijck**. Th.
 φίλῳ ἔφρην φρενὸς ἡ mens. Act. 28: 7.
 Φιλόφρων ονῶ ἡ comis, benevolus; **bziendelijck** / **d.**
 bedenkt wat een ander aangenaam is. th. idem. 1 Pet. 3: 8.
 Φιμῶ ὦ propriè, os capistrò obthúro, obstruo, occludo
 os óbligo. propriè dicitur de jumentis, per metaphoram a
 silentium adigo: **den mont stoppen** / **muplbander**
 1 Pet. 2: 15. F. ὠσω. P. πεφίμωκα. a. 1. aēt. ἐφίμωσα. praes.
 pass. πεφίμωμα. praet. imp. pass. πεφίμωσο ὠσῶ. a. 1. praes.
 ἐφίμωθῶ ἢ ἡ. a. 1. imper. pass. φιμώθητι. Th. φίμῳ ἢ
 vel φιμὸς ἢ ὁ capistrum, camus, fiscella. Matth. 22: 15.
 Φλογίζω inflammo; **ontsteeken**. praes. part. φλογίζων ἢ ὄν.
 F. ἴσω. P. πεφλόγισκα. a. 1. ἐφλόγισκα. praes. pass. φλογι-
 ζομαι inflamtor. praes. part. pass. φλογιζόμενος ἢ ὄν. aor.
 pass. ἐφλογίσθῶ ἢ ἡ. Dan. 3: 27. Jac. 3: 6. th. φλέγω
 Φλόξ φλογὸς ἡ flamma; **vlamme**. Th. ΦΛΕΓΩ uro
bzanden. F. φλέξω. P. πέφλεχα. praet. med. πέφλογα
 unde pro φλογὴ derivatur φλόξ φλογὸς ἡ. Heb. 1: 7.
 Φλυαρέω ὦ garrio; **snateren**. F. ἴσω. P. πεφλυάρηκα. a. 1.
 ἐφλυάρησα. Th. φλείω ἔφλύω nugor, ineptio. 3 Job. 10.
 Φλύαρῶ ἢ ὁ ἡ scurra, nugax, garrulus a; **klapachtig**. Th.
 Φοβερός ἢ ὄν formidabilis e, horrendus a um; **schriklijck**
bzeeslijck. th. φέβομαι fugio; metuo. Heb. 10: 27, 31.
 Φοβέω ὦ timorem injicio, terreo, facio timere; **be-**
veeren / **schrik aanjaagen**. F. ἴσω. P. πεφόβηκα. φοβέ-
 μαί ἔμαί metuo; **bzeesen** / **bebzeest** (zijn of) **wo-**
nen / **sich bzeesen**. cum Accus. praes. imperat. φοβέεσθε
 εἰσῶ εἰσῶ, εἰσῶτε εἰσῶτε. Imperf. ἐφοβείμῶ ἔμῶ, ἐσθε
 εἰσῶ εἰσῶ. a. 1. pass. ἐφοβήθῶ ἢ ἡ ἢ ἡσαν. a. 1. imperat. praes.
 φοβήθητι ἢ ἡ ἢ ἡτε. a. 1. subj. pass. φοβηθῶ ἢ ἡ ἢ ἡτε. a. 1. praes.
 pass. φοβηθεῖς εἶσα ἐν. Hebraismus, qui notat ἐμφασιν
 Luc. 2: 9. φοβεῖσθαι φόβον percelli vehementi timore. terre-
 ri. Matth. 1: 20. Rom. 13: 3, 4. th. idem.
 Φόβηλον ἢ τὸ terriculamentum; **verbaarljck ding**. th.

- φόβος ἔσ' ὁ metus, timor; vreesse / schrik. à prat. med.
 πέφοβα. verbi Th. φέεομαι fugio, metuo, metus est fuga
 mali. Luc. 1: 12, 65.
- ΦΟΙΝΙΞ ικϞ ὁ palma: Phœnix; palm-boom / palm-
 tak; vogel Phoenix; item purpura; purpur. Ἔ Adject.
 rober, rufus; rood / roos. Apoc. 7: 9. Joh. 12: 13.
- Φονδὺς ἐϞ ὁ homicida; doodslaager. th. φένω occido.
- Φονδύω occido; doodslaan / dooden. F. ἴσω. P. πέφο-
 νδύκα. α. ι. αἰ. ἐφόνδύσα. th. idem. Jac. 2: 11.
- Φόνος ἔσ' ὁ homicidium; doodslag / moord. à prat. med.
 πέφονα, Th. φένω occido, interficio. Matth. 15: 19.
- Φορέω ᾧ fero, gesto; draagen. F. ἴσω. α. ι. ἐφόρεσα. P. πε-
 φόρεκα. Jac. 2: 3. à nomine φορέης ἔσ' ὁ ferens, à prat. med.
 inusitato πέφορα Th. φέρω.
- Φόρον ἔσ' τὸ forum; markt. th. idem. Αἰ. 28: 15.
- Φόρος ἔσ' ὁ tributum; schatting. th. idem. Rom. 13: 6, 7.
- Φορῶν ἔσ' onero; belasten. cum Accus. F. ἴσω. P. πέφορῶ-
 να. pras. pass. φορῶμαι oneror. prat. pass. πέφορῶμαι.
 prat. part. pass. πέφορῶναι ἢ ὄν. th. φέρω. L. 11: 46.
- Φορῶν ἔσ' τὸ onus; last / pak. th. idem. Gal. 6: 5.
- ΦΟΡΤΟΣ ἔσ' ὁ onus; lading / scheeps-last. q. φέρω.
 à φέρω, proprie de navis onere dicitur. Αἰ. 27: 10.
- Φραγέλιον ἔσ' τὸ flagellum; geëffel. Th. Latin. flagellum,
 diminutivum nominis flagrum. Flagrum verò est scutica,
 quâ servi cædebantur, sic dicta, quòd pars corporis eâ
 percussa quasi flagret h. e. ardeat. Joh. 2: 15.
- Φραγέλλω ᾧ flagello; geëffelen. F. ἴσω. α. ι. ἐφραγέλλω-
 σα. α. ι. part. αἰ. φραγέλλωσας ἄνϞ ὁ. P. πέφραγέλλωκα.
 th. idem. Marc. 15: 15.
- Φραγμός ἔσ' ὁ septum; tuyn / hegge / af-schepdsel. Th.
 φράσω. Eph. 2: 14.
- ΦΡΑΖΩ edissero, expono, dico; juheo; verklaren /
 seggen; bevelen. F. ἴσω. α. ι. ἐφραζω. α. ι. imperat. αἰ.
 φράσον ἄτω. P. πέφρακα. prat. pass. πέφρασμα σα.
- Φράσις εἰς ἢ modus loquendi; wijze van spreekken. th. i.
- ΦΡΑΣΣΩ vel τρω proprie, sepio sepivi, item occludo,

obstruo; om tupnen / toe-stoppen / verhinderen.

Sic Prov. 21: 13. Φράσσειν τὰ ὦτα aures obthurare. F. Φράξω. P. πέφραχα. a. 1. aēt. ἔφραξα ας ε αν. a. 2. aēt. ἔφραγον ες ε. praet. pass. πέφραγμα ξαι κται. a. 2. pass. ἔφραγλω ης η. a. 2. subj. pass. φραγῶ ης η. fut. 2. pass. φραγήσομαι η εται. καλαφρατῶ armis circumquaque munio. unde ἰππῶς καλάφρακτι eques cataphraetus. Rom. 3: 19. Heb. 11: 33.

ΦΡΕ' ΑΡ ατ⊕ τὸ puteus; put. Luc. 14: 5. Joh. 4: 11, 12.

Φρεναπαλάω ὡ proprie, mentem decipio. q. d. Φρενα ἀπαλάω. item decipio; het gemoed bedriegen / bedriegen. F. ἦσω. P. πεφρεναπάτηκα. th. φρενὲς ἀπαλάω fallo. G. 6: 3.

Φρεναπάτης & ὁ mentium deceptor; verleyder der sinnen. th. idem. Tit. 1: 10.

Φρένες ὧν αἰ intelligentia; verstandt. Dat. pl. φρεσὶ. ἀ nominativo ΦΡΗ' Ν ενὸς ἢ animus, mens. 1 Cor. 14: 20.

Φείσσω vel τῶ horresco. item cum horrore reformido; zitseren / beeben. cum Accus. F. φείξω. a. 1. ἔφειξα. P. πέφειχα. praet. pass. πέφειγμα ξαι κται, unde est φεικτὸς ἢ ὄν tremendous a um. th. φείξω ἰκὸς ἢ maris vel fluvium fremitus. Jac. 2: 19.

Φρονέω ὡ sapio, statuo, sentio, curo. item desidero; wjg zjn / gesint zjn / geboelen / gedenken / bedenken / berfinnen / waarneemen / trachten. praes. imperat. φρονέετε εἰ, ἔετε εἶτε. imperf. ἐφρονέον ευν. F. ἦσω. P. πεφρονήκα. praes. pass. φρονέομαι εἰμαι lentior; geboelen. praes. imperat. pass. φρονέεσθε, εἰδω εἰδω. Th. φρενὲς ενὸς ἢ animus. Matth. 16: 23.

Φρόνημα τ⊕ τὸ cogitatio. item desiderium; het bedenken / meyning; lust. th. idem. Rom. 8: 6, 7, 27.

Φρόνησις εως ἢ prudentia; boozsichtigheidt. th. i. L. 1: 17.

Φρόνημα & ὁ ἢ prudens; wijs / verstandig / boozsichtig. th. idem. Matth. 7: 24.

Φρονίμως Adv. prudenter; boozsichtelyk. th. i. L. 16: 8.

Φρονίζω curo, studeo; sozge draagen / moepte doen. F. ἴσω. a. 1. aēt. ἐφρονίσω. a. 1. subj. aēt. φρονίσω ης η, ωσι, ες. P. πεφρονίκα. Th. ΦΡΟΝΤΙΣ ἰδ⊕ ἢ cura. ἀ φρονίω ὡ sapio. Tit. 3: 8.

Φξ*

Φερέω ὡς praesidiō teneo, custodio; **befetten / bewaa-
ren / in bewaaring stellen.** cum Accus. imperf. ἐφερέ-
ρον εν, εες εις, εε ε. F. φερέσω. a. i. ἐφερέσα. P. πε-
φερέσα. pass. φερέομαι ἔμω praesidiō teneor, cu-
stodior. φερέω ὡς ἡ custodia, praesidium. à φερέω ἔ ο
custos, miles praesidiarius. Th. ὡς ante, ἔ ἔως ἔ ο ven-
tus secundus: custos. Gal. 3: 23. Phil. 4: 7.

Φρυάσω vel τρω fremo proprie de equo feroci ἔ hinnienti; **ἔ
hziesschen / gelijk moedige peerden in den strydt.** F. ξω. a. i. ἀφρυάτω.
ἐφρυάσα. P. πεφρυάσα. th. φρυάτω fremo. Act. 4: 25. 4: 25.

Φρύγανον ἔ τὸ sarmentum, virgultum aridum; **crematu
facile; drooge wijngaarts ranken / en diergelyke tak-
ken, die licht branden,** ἔ. Act. 28: 3. Th. φρύγω vel
φρύσω torrefacio; **droog maaken.** F. ξω. P. πέφρυγα.
prat. pass. πέφρυγμα ξω κτω. prat. med. πέφρυγα.

Φυγή ἡς ἡ fuga; **vlucht.** Th. φύγω fugio. Matth. 24: 20.

Φυλακή ἡς ἡ custodia. item carcer; **bewaar-plaats /
wacht / wake: kerker / gevangenis.** th. φυλάσω.
Φυλακίζω in carcerem conjicio, pertraho; **inde geban-
genis werpen.** F. ίσω. P. πεφυλάκιχα. th. i. Act. 22: 19.

Φυλακίηρα ὡν τὰ q. d. conservatoria, phylacteria, qui-
bus memoria legis conservabatur; **gedenk-ceedel / van
pargament, waar mede sy de gedachtenis der wet
Gods behielden.** à φυλακίης ἡρῶ ὁ custos, vigil; **wach-
ter.** Th. φυλάσω. Matth. 23: 5.

Φύλαξ ἡρῶ ὁ ἡ custos; **wachter.** th. idem. Act. 5: 23.

ΦΥΛΑΣΣΩ vel τρω custodio, servo, tueor, observo;
**caveo; bewaaren / houden / onderhouden / sich wach-
ten.** F. φυλάξω. P. πεφύλαχα. a. i. ἐφύλαξα. a. i. imperat.
φυλάξον ἄτω ατεcavete vobis. φυλάσομαι caveo, custo-
dior; **sich wachten / bewaart worden.** Luc. 2: 8.
a. i. med. ἐφυλαξάμην ὡ αλο. Luc. 18: 21.

ΦΥΛΗ ἡς ἡ tribus; **gestachte / stamme.** δώδεκα φυλαί
duodecim tribus. Luc. 2: 36.

ΦΥΛΛΟΝ ἔ τὸ folium, frons; **bladt / groen loof.**

Φύραμα τῶ τὸ massa luti, farina aquâ subacta; **klomp**

leem: deegh, à φυγίω misceo, macero, subigo; men-
gen / wecken / kneeden. F. άσω. P. πεφύρακα. a. 1. a. 1. a. 1.
έφύρασα. prat. pass. πεφύραμαι. th. φύρω misceo. R. 9: 21.
Φυσικός ή όν naturalis e; natuurlijk / bande natuur.
th. φύω. Rom. 1: 26.

Φυσικός Adv. naturaliter; natuurlijk. th. i. Juda 10.

Φυσίω ώ inflo; op-geblaasfen maaken. F. άσω. P. πεφυσίωκα.
prat. pass. φυσίωμαι έμαι inflor, turgéo; op-
geblaasfen worden. prat. pass. πεφυσίωμαι. prat. part.
pass. πεφυσιωμένη ή ον, à φύσα ης ή vel φύσα ης ή follis
th. Φυσάω sufflo. Col. 2: 18.

Φύσις εως ή natura; natuur. Th. φύω gigno. Rom. 1: 26.

Φυσίωσις εως ή tumor, inflatio animi; op-geblasent-
hepdt. th. idem. 2 Cor. 12: 20.

Φυτεία as ή planta, plantatio; plante / planting. idem
quod φυλόν έ το planta. th. φύω. Matth. 15: 13.

Φυτεύω planto; planten. imperf. έφύτουν ες ε. F. άσω.
P. πεφύτωκα. a. 1. a. 1. a. 1. έφύτωση as ε. prat. pass. πεφύ-
τώμαι σαι ται. prat. part. pass. πεφυτωμένη ή ον. a. 1.
pass. έφυτέθη ης η. a. 1. imperat. pass. φυτέθητι ήτω. th. i.

ΦΥΩ gigno, produco, pario. item nascor; baaren /
brooht-bzengen / gebooren worden. F. ύσω. a. 2. έφουον
ες ε. dicitur etiam a. 2. έφου υς υ tanquam à φύμι, unde
est a. 2. part. φύς όντ ή ο. prat. pass. φύομαι nascor; ge-
booren worden. prat. pass. πέφουμαι σαι, unde est φύσις
εως ή natura, πέφουται, unde est φυτόν έ το planta. a. 2.
pass. έφύλω ης η. a. 2. part. pass. φυεις είσα έν. Luc. 8: 6, 8.

ΦΩΛΕΟΨ έ ο lustrum, latibulum, antrum; een hol.

Φωνέω voco, nomino, invito, sonum edo; roepen /
heeten / keraepen / geluyt geeven. Imperf. έφώνησον εν.
F. φωνήσω. P. πεφώνηκα. a. 1. έφώνησα as ε. a. 1. imperat.
a. 1. φώνησον άτω voca. a. 1. pass. έφωνήθη ης η. a. 1. pass.
infin. φωνηθώμαι. th. φωνή. Marc. 3: 31.

Φωνή ΩΝΗ ής ή vox, sonus, sonitus, lingua; stemme /
in act. 2: geluydt / gedrupsch / woordt. Matth. 2: 18.

6. Φως (contractum ex φάω έω το lux) φωτός το lux, lu-
men. Inker ad act. 13: 47.

men, candela, focus; licht / byer, *Luc. 22: 56. Th.*

Φάω ὡ̄ luceo. *Matth. 4: 16.*

Φωστῆρ ἢ ρῶ ὁ lumen, luminare; licht / glants. ἂ φώσσω. *th. idem. Phil. 2: 15. Apoc. 21: 11.*

Φωσφόρῶς ὁ phosphorus, lucifer; morgen-sterre, ex φορῶς ὁ ferens ἔ φῶς φωτὸς τὸ. propriè nomen Itellæ, sed 2 *Pet. 1: 19. lumen. per metaph. sic appellantur fulgor Euangelii. th. φέρω.*

Φωτεινὸς ἢ ὄν lucidus a um; verligt / luchtig. *th. φάω luceo.*

Φωτίζω illumino, illustro, in lucem produco; verlichten / in 't licht byengen. *F. φωτίσω. P. πεφώτικα. aor. 1. ἐφώτισα. a. 1. infin. aēt. φωτίσαι. a. 1. part. φωτίσας ανῆ ὁ. prat. pass. πεφώτισμαι σαι σαι. a. 1. pass. ἐφώτιθῶ λω ης η. a. 1. part. pass. φωτιοθεὶς ἐνῆ ὁ. th. idem. Joh. 1: 9.*

Φωτισμὸς ὁ lumen, splendor, fulgor; verlichting. *th. idem. 2 Cor. 4: 4, 6.*

Χ Α.

Χ Α Ι Ρ Ω gaudeo, lætor, delector; sich verblijden / blijde zijn / verheught (of verblijdt) zijn of worden. *imperf. ἔχαιρον ες ε. pres. imper. χάρει salve, ave; weest gegroet. F. χαρῶ. P. κέχαρκα. a. 2. aēt. ἔχαιρον. prat. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην ης η. a. 2. subj. pass. χαρῶ ἡς ἡ. a. 2. infin. pass. χαρήναι. fut. 2. pass. χαρήσομαι. prat. med. κέχαρκα. Hellenismus χαίρειν χαρῶν gaudere gaudium, Matth. 2: 10. hoc est summò perfundi gaudiò.*

Χ Α Λ Α Ζ Α ης ἡ grando; hagel. *Apoc. 8: 7.*

Χ Α Λ Α Ω ὡ̄ demitto, submitto, laxo, remitto; nederlaaten / strijken / aflaaten / uytwerpen. *F. χαλάσω. a. 1. ἐχάλασα ες ε. a. 1. imperat. χάλασον ἄτω ατε. a. 1. part. aēt. χαλάσας ανῆ ὁ. P. κεχάλακα. prat. pass. κεχάλασμαι σαι σαι. a. 1. pass. ἐχαλάθῶ λω ης η. Marc. 2: 4.*

Χαλεπὸς ἢ ὄν difficilis e, sævus, perniciosus a um; swaar / wreet / schadelijk. *Th. χαλέπω lædo. F. ψω. P. κεχάλεφα. prat. med. κεχάλεπα. Matth. 8: 28.*

Χαλιναγωγία ὡ̄ frænò ducō; in den toom houden. *cum Accus.*

cus. F. ἦσω. P. κεχαλιναγωγῆκα. a. i. ἐχαλιναγωγῆσα. a. i. infin. αἶτ. χαλιναγωγῆσαι. ex χαλινός ἔ ὁ frænum, ἔ ἀγωγός ἔ ὁ ἡ dux via. Th. est ἀγω ducō. Jac. i: 26. Ap. 14: 20. X A Λ I N O ' Σ ἔ ὁ frænum; **toom**, χαλινόω ὦ fræno; **toomen**. Jac. 3: 3. Apoc. 14: 20.

Χάλκειος ἔσ, f. ἐπ ἦ, n. εον ἔν ex are factus, æreus a um; **van koper / koperen**. th. χαλκός ας. Apoc. 9: 20.

Χαλκός ἐσ ὁ faber ærarius; **koper-smit**. th. χαλκός. Χαλκηδών ὄν ὁ nomen gemmæ, chalcedonius; **Chalcedon / een gesteente**. th. idem. Apoc. 21: 19.

Χαλκίον ἔ τὸ , vas æreum, quo coquus utitur; **koperen vat**. th. χαλκός. Marc. 7: 4.

Χαλκολίβανον ἔ τὸ chalcolibanum; **metaal uyt Libanon / fijn (of blinkend) koper**. Th. χαλκός æs ἔ λίβανος ἔ ὁ thus. Apoc. i: 15, 18.

X A Λ K O ' Σ ἔ ὁ æs, nummus æneus; **metaal / koper / gelt / koper geld**. Marc. 6: 8.

X A M A I ' Adv. humi; **op der aarde / ter aarde**. Job. 9: 6.

Χαρά ἄς ἡ gaudium; **blijdschap / vreugde**. à prat. med. κέχαρα. Th. χαίρω λατορ. Matth. 2: 10.

Χάραγμα τὸ τὸ sculptura, character; **dat gesneeden is / merk-teeken**. à Th. χαράσσω vel τῶ insculpo, incido, imprimo; **insnijden / ingraaben**. F. χαράζω. P. κεχάρακα. prat. pass. κεχάραγμα ζαι κται. Αἶτ. 17: 29.

Χαρακτήρ ἡρ ὁ typus, character, nota insculpta; **afgezukt / uytgedzukt beeld / ingegraaben teeken**. th. i.

Χάραξ χάρακ ὁ vallum, seu agger, quo castra muniri solent; **begraaving / opgeworpen wal**. th. i. L. 19: 43.

Ἰουλιανὸς χαρίζομαι dono, gratificor, condono; **schenken / geven / uyt genade (of gunste) geeven of overgeeven: vergeeven / uyt-schelden**. F. χαρίζομαι ἡ εταί. prat. pass. κεχάρισμαι. a. i. pass. ἐχαρίζω ἡς ἡ. a. i. infin. pass. χαρίζωμαι. a. i. part. pass. χαρίζεις ἐντ. fut. i. pass. χαρισθήσομαι ἡ εταί. a. i. med. ἐχαρισάμην ὦ αἶο. th. χάρεις. Luc. 7: 21, 42, 43.

Χάριν est accus. à nom. X A ' P I Σ : sed sæpe ponitur pro ἕνεκα. pro-

propter, causa; om oozsaake / om wille. Luc. 7:47.

ἢ χάριν *cujus rei gratia; daarom. Gal. 3:19.*

ΧΑΨΙΣ ιτϞ ἢ gratia, gratiarum actio, gaudium, eleemosyna *per meton. causa; aangenaamheid / genade / gunste / dank / vzeugde / gabe. Luc. 1:30.*

Χάρισμα τϞ τὸ donum, quod quis gratificatur; gaabe / genaden-gifte. th. idem. Rom. 1:11, 15.

Χαριόω ὦ facio ut aliquis sit acceptus, ut valeat gratiâ; begenadigen. F. ὠσω. a.1. αἶ. ἐχαρίτωσα ας ε. P. κεχαρίτωκα. praet. pass. κεχαρίτωμαι. praet. part. pass. κεχαρίτωμῆϞ η. th. idem. Luc. 1:28. Eph. 1:6.

ΧΑΨΤΗΣ ς ὁ charta æ; papier. χαρτίον ς τὸ volumen; rolle. idem quod κεφαλῆς ἰδϞ ἢ. Jer. 36:27. 2 Joh. 12.

Χάσμα τος τὸ hiatus; kloove. Th. χαίνω hisco, dehisco, aperio; gaapen / on-gaan / splijten / op-spalten. F. χανῶ. a.1. ἔχρηνα. a.1. infin. χᾶναι. a.2. αἶ. ἔχανον aperui, Gen. 4:11. P. κέχακα. praet. pass. κέχασμαι. L. 16:26.

ΧΕΙΛΟΣ εος τὸ labium, per metonym. Hebraicam sermo. per metaph. Hebr. litus seu ora maris; lippe: oever.

Χειμάζω hyberno, hyemem traduco; verwinteren / winter-leger houden. F. ἄσω. a.1. ἐχείμασα. P. κεχείμακα. praet. pass. χειμάζομαι tempestate jactor; van het onweder gestingert worden, th. χεῖμα αἶος τὸ hyems: tempestas. Act. 27:18.

Χειμαρρῶς ς ὁ torrens; beekje. ex χεῖμα τος τὸ hyems, tempestas, ἔρῶς ς ὁ fluxus, q. d. ῥῶς ἔ χειματος. ῥῶς ἔς, ὅς ἔ, ὁ fluxus. à Th. P' E' Ω fluo. F. ῥύσω. praet. ἔρῥωκα. praet. med. ἔρῥωα, unde est ῥῶς fluxus. Joh. 18:1.

Χειμῶν ὄνος ὁ hyems: tempestas; winter: onweder. Th. ΧΕΙΜΑ τος τὸ hyems. quod multas fundat pluvias ἔ nivei:

ΧΕΙΡ χειρῶς ἢ manus: scriptura: copiae; hand: schrift: *Handen bende krijgs-lieden. ἐν χειρὶ, 7:2 idem quod per; dooz* *an act. 4:28.*

de handt. Act. 7:35. διὰ χειρῶν idem. Act. 19:10. vel 11. Χειραγωγέω ὦ manu duco; by der hand leyden. F. ἤσω. P. κεχειραγωγήκα. th. ἄγω ἔ χεῖρ. Act. 9:8. 22:11.

ΧειροϞ

Χειραγωγός ἔσθ' ἡ qui vel quæ manu ducit ; die met der hand leydt. *Act.* 13:11. th. i.

Χειρογράφον ἔσθ' τὸ chirographum, syngrapha. q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propria scriptum ; hand-schryft. th. χειρὶ ἔγραψα scribo. *Col.* 2:4.

Χειροποίητος ἔσθ' ἡ manu facta ; met handen (geschied of) gemaakt. q. d. τῇ χειρὶ ποιητός. th. χειρὶ ἔποιέω facio. *Act.* 7:48.

Χειροτονέω ὡς per suffragia creo. q. d. χεῖρα τείνω, manum protendo, protensa manu eligo, verkiesen / met opgesteeken handen verkiesen. Solebant enim protensa manu suffragium ἔsententiam ferre. F. ἤσω. P. κεχειροτόνηκα. a. i. *act.* ἐχειροτόνησα. a. i. pass. ἐχειροτονήθην ης η. th. χειρὶ ἔτείνω tendo, extendo. *Act.* 24:23.

Χείρων ονος ἔσθ' ἡ pejor, deterior ; erger / swaarder. Positivus ejus κακός ἢ ὄν malus a um. th. χειρ. *Matth.* 9:16.

Χήρας ἡ vidua ; weduwe. th. χῆρος. *Matth.* 23:14.

X H P O Σ ἔσθ' ὁ viduus ; weduwnaar.

X Θ Ε Σ *Adv.* heri ; gisteren. ὁ χθὴς scil. ὠν hesternus.

Χιλίαρχος ἔσθ' ὁ militum tribúnus ; oberste van duysend / oberste. th. χίλιοι ἔάρχῃ initium, principatus. *m.* 6:21.

Χιλιάς ἀδος ἡ numerus millenarius ; duysend getal. th. χίλιοι. *Act.* 4:4.

X I Λ I O I α α mille ; duysendt. *Apoc.* 11:3. 12:6.

X I T Ω N ὠνος ὁ tunica ; rok. tunica exterior ἔ interior. Ionicè κιθών. *Matth.* 5:40. *Juda.* 23.

X I Ω N ὄνος ἡ nix ; sneeuw. q. ἀ χέω fundo. *Matth.* 28:3.

X Λ A M Y Σ ἔδος ἡ chlamys ydis ἔ chlámýda α ; mantel. *Matth.* 27:28, 31.

Spotten χλευάζω cavillor, exhibilo, ludificor ; spotten / uytlacchen / *in acton* lacchende begehken. imperf. ἐχλευάζον ες ε. F. ἄσω. P. 2:13. κεχλευάκα. prat. pass. κεχλευάσμαι σαι σαι, unde χλευάσῃς ἔσθ' ὁ cavillator, irrisor ; spotter. Th.. χλευή ης ἡ risus, illusio, cavillum. *Act.* 2:13. 17:32.

Χλιαρός ἔσθ' ὁ tepidus a um ; lauww. Th. χλιαίνω tepescio ; lauww maaken. F. χλιαρῶ. P. κεχλιάγκα. *Ap.* 3:16.

Χλω-

Χλωρὸς ἂν ὄν viridis e; groen/ baal/ bleek-groen. Th. χλόα ης ἡ herba viridis, gramen; groen kruid / gras. unde χλωερός contractè χλωρός. Marc. 6: 39.

Χοϊκὸς ἢ ὄν pulvereus a um, terreus; van stof / aardse. ἂν χόϞ ἔς, ὅς ἔ ὁ pulvis, terra egesta. Th. χέω fundo. prat. med. inusitato κέχρα, 1 Cor. 15; 47, 48, 49.

ΧΟΙΝΙΞ ιϞϞ ἢ chœnix mensuræ nomen, sextarios duos seu cotylas quatuor continentis; Chœnix / een maatje / d. i. soo veel als een mensch van doen had, om eenen dag te leeven. Apoc. 6: 6.

ΧΟΙΡΟΣ ἔ ὁ ἢ porcus a; swijn. Matth. 7: 6. 8: 30.

Χολάω ὦ indignor, irascor; toornig zijn. cum Dat. Fut. ἄσω. P. κεχόλακα. th. χολή. Job. 7: 23.

ΧΟΛΗ ἡς ἢ fel, bilis. item virus odii & invidiæ; galle. χολέρα ας ἢ cholera; een siekte als men veel gal-water uytspouwt. Matth. 27: 34. Act. 8: 23.

ΧόϞ ἔς, ὅς ἔ, ὁ pulvis; stof. th. χέω. vide χοϊκός. m. 6: 11.

Χορηγέω ὦ propriè, sum dux chori, chorum ductito. item suppedito; voozgaan in de rege der sangers; versleenen. cum Accus. F. ἦσω. a. i. ἐχορήγησα. ας ε. a. i. infin. χορηγήσαι. P. κεχορήγηκα. Th. χορός ἔ ἄγω ducor.

ΧΟΡΟΣ ἔ ὁ propriè cœtus canentium & saltantium; gerege / rege. Luc. 15: 25.

Χορλάζω propriè, herbis pascor, gramine seu fcenô sagino. item synecd. saturo; met kruid (gras of hoo) mesten; ook versaadigen. Futur. ἄσω. P. κεχορλάκα. aor. i. ἐχορλάσα ας ε. aor. i. infin. aet. χορλάσαι. prat. pass. χορτάζομαι saturor, fatior. prat. pass. κεχορλάσμαι. a. i. pass. ἐχορτάσθω ης η, ητε ησαν. a. i. infin. pass. χορλασθῶμαι. fut. i. pass. χορλασθήσομαι η εται, εσθε. th. χόρλϞ.

Χόρλασμα τϞ τὸ cibis; spijse. th. idem. Act. 7: 11.

ΧΟΡΤΟΣ ἔ ὁ gramen, fcenum, herba; gras / hoo / kruidt. Jac. 1: 10, 11.

Χράομαι ὦμαι utor; gebzupken / handelen. cum Dativ. prat. imper. χράσ ὦ. imperf. ἐχράομην ὦμην, ἄς ὦ, ἄελο ἄτο, ἄοντο ὦντο. F. κρήσομαι. Præt. pass. κέχρημαι. aor. i. med.

med. ἐχρησάμην ὡς αὐτοῦ. a. i. imperat. med. χρῆσαι ἄδω.
a. i. subj. med. χρῆσάμεν ἡ ἡται. th. χρῆσω. Act. 7: 3.

X P A Ω ὦ do mutuò, còmmo; leenen. F. ἦσω. a. i.
ἐχρησα. a. i. imper. Act. χρῆσον. P. κέχρηκα. Luc. 11: 5.

X P E I A ας ἡ usus, utilitas, commodum: indigentia,
egestas, negotium; gebzupk / nut: behoefte /
noodt / nooddzuft / noodige saak. item lententia
gravis; gewichtige (leering of) zin-spreek. τὰ πρὸς
χρείαν scil. ὄνια, necessaria, indigentia; het geene van
noodden is. χρείαν ἔχω egeo; nood hebben. cum Genit.

Χρεωφειλέτης & ὁ debitor; schuldenaar. Th. χρέος ἐστὶ
τό (pro quo etiam dicitur χρέως) as alienum, debitum, &
ὀφειλέτης & ὁ debitor. à Th. ὀφείλω debeo. L. 7: 41. 16: 5.

Χρῆ oportet; het behoort. verbum impersonale cum Ac-
cus. imperf. ἐχρῆν. F. χρῆσθ. Praes. infin. χρῆναι oportere;
moeten / behooren. Th. χρεία. Jac. 3: 10.

Χρῆζω indigeo; behoeven / van doen hebben. cum Ge-
nit. (pro χρῆζω.) Th. χρεία. Matth. 6: 32.

Deus P H M A τὸ pecunia; geldt. χρῆματα ὡς τὰ pecu-
αὐτοῦ. nia, opes, facultates, res utibiles; geld / goedt / al
10: 27. het geen men kan gebzupken. à τὸ χρῆσθαι ab utendo,
quarum vis & praestantia colligitur ex usu. Marc. 10: 23.

Deus Χρηματίζω D E I nomine loquor, divinitus admoneo, no-
αὐτοῦ. minor; godlijk antwoord geeven / godlijke open-
10: 22. baring doen / genaamt worden. Act. 11: 26. F. ἴσω.
a. i. ἐχρημάτισα ας ε. a. i. infin. act. χρηματίσαι. praes. pass.
χρηματίζομαι divinitus admoneor; doo; godlijke (aan-
spraak of) openbaaring vermaant worden. praes. pass.
κεχρημάτισμαι σοι σοι. praes. part. pass. κεχρηματισθή-
η ον. a. i. pass. ἐχρηματίσθην ης η. a. i. part. pass. χρηματι-
σθεὶς ἐντὸς ὁ. th. idem. Matth. 2: 12, 22, 26.

Χρηματισμὸς & ὁ divinum responsum; goddelijk ant-
woordt / godlijke openbaaring. th. i. Rom. 11: 4.

Χρήσιμος & ὁ ἡ utilis, commodus; nuttig / profeyte-
lijk. th. χρῆσω. 2 Tim. 2: 14.

Χρῆσις εως ἡ usus; gebzupk. th. idem. Rom. 1: 26, 27.

Χρησόμε-

Χρησδύομαι benignus sum; goedertieren sijn. F. δύσομαι.

P. κεχρησδύομαι. th. idem. 1 Cor. 13: 4.

Χρησολογία ας η blandiloquentia; schoon-spzeeken. à nomine χρησολόγος & ο η blandiloquus a; schoon-spzeeker. q. d. λέγων τὰ χρησά. th. χροάω & λέγω. Rom. 16: 18.

Χρησός η̄ ον utilis, bonus, benignus, qui quibus potest prodest & nemini nocet, facilis; nut / goed / goedertieren / sacht. Χρησόν & τὸ benignitas; goedertierenheidt. Rom. 2: 4. Comparat. χρησότερος α ον melior, us; beter. th. χροάω. Matth. 11: 30. Eph. 4: 32.

Χρησότης η̄τὸς η̄ utilitas, benignitas; goed / goedertierenheidt. th. idem. Rom. 2: 4.

Χείσμα τὸ unctio; salving. Th. χείω. 1 Job. 2: 20, 27.

Χριστιανός & ο Christianus; Christen. th. i. Act. 11: 26.

Χριστός & ο unctus; gesalfde. à 3. s. κέχεισαι. verbi Th. χείω.

ΧΡΙΪΩ ungo; salven. F. χείσω. a. i. act. ἔχεισα ας ε. P. κέχεικα. prat. pass. κέχεισμαι σαι σαι. Luc. 4: 18.

Χρονίζω tardo, moror; vertoeben / lang vertoeben.

F. χρονίσω, Atticè χρονιῶ εἰς εἶ. a. i. ἐχρόνισα ας ε, Gen.

34: 19. Jud. 5: 28. P. κεχρόνικα ας ε cunctatus sum,

Exod. 32: 1. Luc. 1: 21. th. χροίνος.

ΧΡΟΪΝΟΣ & ο tempus; tjdt. Matth. 2: 7, 16. *Πικραίνω* 1: 7.

Χρονοτελείω ὦ tempus tero; den tijd verslijten. F. ἤσω.

a. i. ἐχρονοτείθησα. a. i. infin. act. χρονοτείθησαι. P. κεχρο-

νοτείθηκα. Th. χροίνος & τελίω tero. F. τελίψω. P. τέτελφα.

Χρύσεος & ες, ἔη η̄, εον ἔν aureus a um. ex auro factus;

van goud / gouden. nom. pl. g. n. χρύσεια χρυσᾶ. th.

χρυσός. Heb. 9: 4.

Χρυσοδακτύλιος & ο η̄ aureum gestans annulum; met eenen

gouden ring aan den vinger. Th. χρυσός & ο aurum &

δακτύλιος & ο annulus. Th. δάκτυλος & ο digitus. Jac. 2: 2.

Χρυσόλιθος & ο chrysolithus, aurei coloris gemma; Chry-

solithus / een steen van gouden couleur. χρυσός aurum &

ΛΙΪΘΟΣ lapis. Apoc. 21: 20.

Χρυσόπρασος & ο chrysoloprasus, gemma viridis & prasum

colore referens, aurei coloris aliquid admistum habens;

Chrysa

Chrysoprasmus / een steen van groene, en goudachtige couleur. Th. χρυσός aurum Ἑ Π Ρ Α Σ Ο Ν & τὸ porrum.

Χρυσίον & τὸ aurum, item aureus nummus; goudt. th. χρυσός.

ΧΡΥΣΟΣ ἡ ὁ aurum, moneta aurea; goudt. M. 2: 11.

Χρυσόω ἢ in auro, auro obduco; vergulden / bercieren.

F. ὠσω. P. κεχρυσώκα. pras. pass. χρυσόομαι ἔμαι inauror. prat. pass. κεχρυσώμαι. prat. part. pass. κεχρυσωμένος ἢ ον. th. i. Apoc. 17: 4. 18: 16.

Χρῶς in Gen. χρῶλος ὁ corpus, cutis; lijf / hupdt. Lev.

13: 15. ὁ χρῶς ὁ ὑγιῆς corpus sanum. Th. χροῖα ας ἡ color. Hinc χροῖα & ὁ Ἑ contractè χρῆς χρῶς χρῶι cutis. pro χρῆς dicunt Dores χρῶς. Act. 19: 12.

ΧΩΛΟΣ ἡ ὁ claudus a um; kreupel. Matth. 11: 5.

Χώρα ας ἡ regio, ager; landt-streek / landt / veldt.

th. χωρῆς. Matth. 2: 12.

Χῶραι ὧν αἱ agri; landen. th. i. Jac. 5: 4.

ΧΩΡΕΩ ἢ capio, Joh. 2: 6. locum habeo, eo, Joh.

8: 37. cedo; batten / houden / plaatsē hebben / komen / plaatsē geeven. F. χωρήσω. P. κεχώρηκα. aor. 1. ἐχώρησα ας ε. a. 1. imperat. χωρήσον ὡτω ατε. aor. 1. infin. act. χωρήσας. Joh. 21: 25.

Χωρίζω séparo, sejungo; scheidēden. F. ἴσω. a. 1. ἐχώρισσα ας ε. a. 1. infin. act. χωρίσας. P. κεχώρισα. pras. pass.

χωρίζομαι. pras. imper. χωρίζε, ἐδω. prat. pass. κεχώρισμαι. prat. part. pass. κεχωρισμένος ἢ ον. a. 1. pass. ἐχωρίσθην ας η. a. 1. subj. pass. χωρισθῶ ἢς ἦ. a. 1. infin. pass. χωρισθῆναι. aor. 1. part. pass. χωρισθεῖς εἶσα ἐν. Th. χωρεῖς. Matth. 19: 6.

Inker χωρίον & τὸ locus, ager, prædium; plaatsē / landt / akker / stuk landt / land-hoeve. th. χωρῆ. Joh. 4: 5.

4: 34 ΧΩΡΙΣ Adv. sine, absque, excepto, seorsum; sonder: in 't byzonder. Eph. 2: 12.

ΧΩΡΟΣ & ὁ locus, spatium. item syn. Gen. prædium, ager; plaatsē: hoeve / stuk landt.

Χῶρον & ὁ Corus, nomen venti; Noord-westen / een sekerere wind. th. Latin. Corus, vel Caurus. Græcis ἀγέρας.

† Δ Δ

Ψ Α.

Ψ Α' Λ Λ Ω fidibus cano, psallo; op snaaren speelen /
singen / psalmen / lof (of psalmen) singen.

F. ψαλῶ. Rom. 15: 9. P. ἐψαλμα. Præt. pass. ἐψαλμαι.
Præt. med. ἐψηλα.

Ψαλμὸς ἔ ὁ psalmus; Psalm. Eph. 5: 19. th. idem.

Ψευδάδελφος ἔ ὁ falsus frater; valsche broeder. Th. ψεύ-
δω ἔ ἀδελφὸς frater. Gal. 2: 4. 2 Cor. 11: 26.

Ψευδαπόστολος ἔ ὁ falsus apostolus; valsche Apostel. q. d.
ψεύδης ἀπόστολος. th. ψεύδω ἔ στέλλω mitto. 2 Cor. 11: 13.

Ψεύδης ἔ ὁ ἡ mendax, falsus; leugenaar. th. ψεύδω.

Ψευδοδιδάσκαλος ἔ ὁ falsus doctor; valsche leeraar. th.
ψεύδω ἔ διδάσκω doceo. 2 Pet. 2: 1.

Ψευδολόγος ἔ ὁ ἡ falsiloquus a; leugen-spreeker. th.
ψεύδω ἔ λέγω dico. 1 Tim. 4: 2.

Ψευδομαρτυρία Vide ψεύδω. Gal. 1: 20. Heb. 6: 10.

Ψευδομαρτυρῶ ἔ ὁ ἡ falsus testis; valsch getuyge. th. ψεύ-
δω ἔ μάρτυρ testis. Matth. 26: 60.

Ψευδομαρτυρέω ἔ falsa testor, falsum testimonium dico;
valsch getuygenis geeven / valschelyk getuygen.
F. ἤσω. P. ἐψευδομαρτύρηκα. th. idem. Rom. 13: 9.

Ψευδομαρτυρεία ἔ ἡ falsum testimonium; valsch getuy-
genis. th. idem. Matth. 15: 19. 26: 59.

Ψευδοπροφήτης ἔ ὁ falsus propheta; valsche Propheet.
th. ψεύδω ἔ φάω dico. Luc. 6: 26.

Ψεῦδος ἔ τὸ mendacium; leugen. th. ψεύδω. Joh. 8: 44.

Ψεῦδοχριστός ἔ ὁ falsus Christus; valsche Christus. th.
ψεύδω ἔ χεῖω. Matth. 24: 24.

ΨΕΥ' Δ Ω decipio, fallo; bedriegen. F. ψεύσω. aor. 1. *ψεύσω*
ἐψύσω. P. ἐψύσα. præs. pass. ψεύδομαι frustror. in N. T. *ad Act:*
mediè accipitur pro mentior; bedrogen worden / doch 5: 3.
in 't N. T. liegen. præs. imperat. ψεύδε ἐσθω esde. F. med.

ψεύσομαι. Præt. pass. ἐψύσωμαι say say. a. 1. med. ἐψύ-
σάμην ω αλο. a. 1. infin. med. ψύσασθαι. Matth. 5: 11.

Ψευδώνυμος ἔ ὁ ἡ falsò nominatus; valschelyk genaamt.

- pro ψευδοόνομα. th. ψεύδω ἔσ' ὄνομα nomen. 1 Tim. 6: 28
 Ψεῦσμα τὸ τὸ mendacium; leugen. th. ψεύδω. Rom. 3: 7
 Ψεύτης ἔσ' ὁ mendax; leugenachtig / leugenaar. J. 8: 44
 ψεύται ὧν οἱ mendaces; leugenaars, th. i. Rom. 3: 4
 Ψηλαφάω ὧν contrecto, palpo; tasten / aantasten. cum
 Accus. a. i. ἐψηλάφησα. a. i. opt. Aol. ψηλαφήσεια. praes.
 part. pass. ψηλαφώμενος ἢ ον, qui contrectatur, item con-
 trectabilis; tastelijk. Heb. 12: 18. Th. ψάλλω ἔσ' ἀπλο-
 νεδο, unde ἀπλομαγ tango.
 Ψηφίζω calculis cōmputo. ἔσ' simpliciter sūpputo, cōmpu-
 to; rekenen / ober-rekenen. F. ἴσω. P. ἐψηφίκα. a. i.
 aēt. ἐψηφίσα. th. ψηφῶ. Luc. 14: 28. Apoc. 13: 18.
 ΨΗΦΟΣ ἔσ' ἡ calculus, lapillus. item metonym. suffra-
 gium; keursteen: stemme / stemming. Apoc. 2: 17
 Ψιθυρισμός ἔσ' ὁ susurrus; oozblaasig / sacht geruysch van
 bladeren, of waater-stroomen. à ψιθυρίζω susurro; hep-
 melijk geruysch maaken / binnens monts mom-
 pelen. F. ἴσω. P. ἐψιθύεικα. praes. pass. ἐψιθύεσμαι σα-
 σαι. Th. ψίθυρ ἔσ' ὁ ἡ susurrus exiliorem sonum edens
 item, maledicū susurris alios traducens. 2 Cor. 12: 20.
 Ψιθυριστής ἔσ' ὁ susurro ὄnis; oozblaaser. th. i. Rom. 1: 30
 Ψιχίον ἔσ' τὸ parva mica, minutissimum frustulum; brok-
 ken / krupmken. diminutivum à Th. ψιξ ψιχός ἡ mi-
 ca, minutum frustulum panis friati. Marc. 7: 28.

Duiker ΨΥΧΗ ἡ ἡ anima, per metonym. vita, per syn. Hebrai-
 ca ad Act. 2: 27 eam homo, per syn. integri voluntas; ziele / herte: lee-
 ven: mensche: wille / gemoedt. Matth. 2: 20. 6: 25
 Ψυχικός ἡ ὄν animalis e. ab anima, non ab animali; ziele-
 lijk / die geen ander verstand, licht of leeven heeft, dan
 het geene hy van de natuurlijke ziele ontfangt. Naatuur-
 lijk / sonder de boven-natuurlijke verlichting, onwedel-
 gebooren. Jac. 3: 15. opponitur regenerato, 1 Cor. 2:
 14. opponitur glorificato h. e. perfecte regenerato 1 Cor.
 15: 44, 46. Quinam ψυχικοί dici possint explicat Ju-
 das in sua epistola v. 19. scil. πνεῦμα μὴ ἔχοντες, qui
 Spiritum sanctum non habent, quo regenerentur. Est igitur

tur homo ψυχικὸς, qui nihil excellens habet præter animam, quisque solâ naturali animi luce est præditus & cui nondum affulsit lumen gratiæ, in cujus corde nondum exortus est φῶσφόρος ille cælestis. 2 Pet. 1: 19. Th. ψυχὴ ἢς ἢ anima, vita.

ψυχὸν εἶναι τὸ frigus; koude. Th. ψύχω. Joh. 18: 18.

ψυχρὸς ἀὸν frigidus a um; koudt / koude. th. i. Ap. 3: 15.

ΥΨΩ refrigero. item flo, spiro, arefacio, sicco; verkoelen / blaasfen / droogen. F. ψύξω. Prat. act. & med. (quæ hic coincidunt) ἐψύχα, (unde derivantur ψυχὴ ἢς ἢ & ψύχον εἶναι τὸ frigus.) a. 2. act. ἐψύγον. ψύχουμαι refrigescō; verkouden. Prat. pass. ἐψύγμαι. a. 2. pass. ἐψύγλω ἢς ἢ. fut. 2. pass. ψυγήσομαι ἢ εἶναι. licet sit verbum secundæ conjug. Barytonorum, tamen Aorista sua secundâ tam Activa quam Passiva format per γ non per χ (confer WEGH-WYSER cap. 12. §. 46.) ad formam verborum quartæ Barytonorum, qui METAPLASMUS imprimis in Hebræa lingua perfrequens est. Matth. 24: 12.

ψάλλω propriè, buccæ in os inserta pasco; prout infantibus cibum præmansum indimus. item, alo, cibo, & frustulatim distribuo; spijfen met de beete in den mond te steeken: ook spijstgen / het brood in beeten snijden en soo tot onderhoud upt-deelen. F. ψάλλω. P. ἐψάλλα. a. 1. act. ἐψάλλα. a. 1. subj. act. ψάλλω ἢς ἢ. th. ψάλλος buccæ. Rom. 12: 20. 1 Cor. 13: 3.

ψάλλον & τὸ offula, offella, frustulum; beete / een stukje soo groot als een mont-bol. diminutivum à Themate ψάλλος ἢ buccæ, buccella, frustum, quantum buccæ semel capit. Joh. 13: 26, 27, 30.

ΨΩΧΩ cónfrico, comminuo in frusta; wrpyben / in stukken wrpyben. F. ψώξω. P. ἐψώχα. Luc. 6: 1.

Ω.

Ω̄ Adv. exclamandi ὦ; Ω̄! een Adv. van uytroeping: Vide [siet] WEGH WYSER cap. 20. §. 4. n. 5. cum Vocat. Atticè cum Nominativo, modò particula admirandi,

randi, & increpandi; *somtijts is het een leedeken van verwondering. en bekijping.* Matth. 15: 28. Act. 1: 17. Ωδε hic. Item huc; hier / daar: herwaarts. εως ως huc usque; tot hier toe. Th. ὅδε ἢ δε τόδε hic, hac, hoc. Ωδὴ ἢς ἢ cantus; **gesang / Liedeken / liedt.** per crasin pro αὐτῶν ἢς ἢ cantus. a prat. med. ἠοῖδα. Th. αἰδω can

Fuker Ωδινὸν ἢ propriè dolor parturientis. item per syn. spec. Act. 2: 24. dolor quivis; **baarens noodt: allerley smerte.** ὠδινὸν ἢ idem. Th. ὀδύνη ἢς ἢ dolor. Matth. 24: 8.

Ωδινω parturio; **baarens nood hebben / arbejden / baaren.** F. ὠδινῶ. Habac. 3: 10. & ὠδινήσω. a. 1. ὠδινῶσα. Psal. 7: 15. a. 2. Act. ὠδινον εἰς ε. Esa. 23: 4. P. ὠδινῶσα. Th. idem. Gal. 4: 19, 27.

ΩΜΟΣ ὤμω ὁ humerus; **schouder.** Luc. 15: 5. M. 23: 34.

Ων ἔσται ὄν, ens; **zijnde / weesen.** vide eimi. Th. εἶω sun

ΩΝΕΟΜΑΙ ἔμω emo, mercor; **koopen.** Fut. μενεώσωμαι. Prat. pass. ὠνημαί. a. 1. med. ὠνησάμεθα ὡ αἰο

Ωὸν ἔ τὸ ovum; **ey.** Luc. 11: 12.

Fuker ΩΡΑ ἡ ἡ ora; **per synecd. spec. tempus, momentum** ad Act. 2: 14. **ure / tijd / korte tijd.** ὡρᾶς ὡραν ad tempus; **een ure** d. i. een korte tijdt, **voorz een tijdt.** Gal. 2: 5.

Ωραῖος αἰα αἰον speciosus a um; **schoon / lieflijk.** Th. ὡρᾶς ἡ ἡ ora: pulchritudo. Act. 3: 2, 10. Rom. 10: 10.

ΩΡΥΩ rugio; **hziesschen.** F. ὠρω. P. ὠρυκα. a. 1. ὠρυσαί. prat. med. ὠρύομαι rugio; **hziesschen.** 1 Petr. 5: 8.

ΩΣ licet, adv. similitudinis. Notat tempus, & vertitur quom Luc. 4: 25. item dum Gal. 6: 10. circiter Johan. 4: 40. causam notat, & vertitur nempe, utpote; 1 Petr. 1: 19. **als / gelijk / alsoo / gelijk als / gelijkertwijshoe / soo / soodan / doe / terwijle / ontrent.** ook bij Marc. 4: 31. **dat / Marc. 9: 21. op dat / Act. 20: 2. soo dat / Luc. 4: 25. voorz / Matth. 14: 5. te weten / Philem. 9.**

Ωσαννά Syriacè **𐤒𐤓𐤀𐤓𐤁**. ex Psal. 118: 25. Hebraicè

הוֹשִׁיעָה נָא, **serva quaeso; Hoosanna / geeft n** bepl

hepl / geeft doch hepl / behoud doch. Matth. 21: 9, 15. Marc. 11: 9, 10. Joh. 12: 13. th. yψ.

Ω'σάύτως similiter; desgelijks / insgelijks. Adv. Th. ὡς ἔσ' αὐτὸς ipse. Tit. 2: 3, 6.

Ω'σει compos. ex ὡς ἔσ' ei tanquam, adv. similitudinis quasi, circiter, ferme, fere; als / gelijk als / gelijk / ontrent. Th. ὡς ἔσ' ei. Joh. 1: 32. Heb. 1: 12.

Ω'ππερ sicut Adv. similitudinis; gelijk / gelijk als / als / gelijkewijs. Th. ὡς ἔσ' περ. Matth. 5: 48.

Ω'ππερὶ sicut; als. Compos. ex ὡππερ ἔσ' ei. 1 Cor. 15: 8.

Ω'σε ita ut, adeò ut, raro construitur cum indicativo. Saepissime cum infinitivo. Aliquando idem valet, quod καὶ γὰρ etenim. Eleganter conclusioni inservit ἔσ' vertitur quare, igitur, itaque, idque in principio periodi. Τελικῶς usurpatur ἔσ' causam finalem indicat, Rom. 7: 6. soo dat / alsoo dat / soo dan / alsoo dan: dan / dat / om / op dat. Th. ὡς ἔσ' τε. Joh. 3: 16.

Ω'τίον & τὸ auricula, item auris; het lapken der oore: oore. diminutivum à nomine ἔσ' ὡτὸς τὸ auris. th. ἔσ' αἰος τὸ auris. Joh. 18: 10, 26.

Ω'φέλεια ας ἡ utilitas; nuttighepd / boozdeel. tanquam ab ὠφελῆς εὐος ὃ ἡ utilis; nuttig. à quo composita usitata sunt ἠνωφελῆς εὐος ὃ ἡ inutilis. βιωφελῆς εὐος ὃ ἡ vitae humanae usibus inserviens. Th. ὠφελέω. Rom. 3: 1, 16.

Ω'ΦΕΛΕΩ ὦ juvo, profum, proficio; nuttighepd geeven / baaten / bozderen / nut (of nutter) zijn / nut doen. cum Accus. 1 Cor. 14: 6. Saepius absolute. F. ὠφελήσω. a. i. ὠφέλησα. P. ὠφέληκα. pass. ὠφείλομαι ἔμεινavor, mihi prodest; baat vinden / mi te nutte komen. a. i. pass. ὠφελήθην ἡς ἡ percepi commo- dum. a. i. pass. subj. ὠφελήθῃ ἡς ἡ. a. i. part. pass. ὠφελήθεις εἶσα ἐν adjutus a um. Rom. 2: 5.

Ω'φέλιμος & ὃ ἡ utilis; nut / nuttig. th. i. 1 Tim. 4: 8.

Ω'ψ ὠπὸς ὃ vultus, oculus; aangeftgt / ooge. Th. ὠπτομαι video.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

Cc 3

ANA-

Verborum N. T. Tyroni utcunqu
difficiliorum.

Een ONTKNOOPING van alle de WER
WOORDEN, die den Leerling in het N. T.
eenigfins fwaar te zoeken zijn.

ABBREVIATURÆ (De VERKORTINGEN) hujus
Analyfeos fequenti tabulâ discernuntur.

A. (vel A.) aët. <i>Activum.</i>	M. (vel M.) med. <i>Medium</i>
a. aor. <i>Aoristus.</i>	m. masculin. n. neutrum
ac. acc. <i>Accusativus.</i>	O. opt. <i>Optativus.</i>
d. dat. <i>Dativus.</i>	P. pass. <i>Passivum.</i>
F. (vel F.) fut. <i>Futurum.</i>	P. præ. <i>Præteritum.</i>
f. fæm. <i>Fæmininum.</i>	p. part. <i>Participium.</i>
g. gen. <i>Genitivus.</i>	pl. plur. <i>Pluralis.</i>
I. (vel I.) ind. <i>Indicativus.</i>	pr. præf. <i>Præfens.</i>
im. imp. <i>Imperativus, si præ-</i>	S. (vel S.) subj. <i>Subjunctivus</i>
cedat Tempus; ast, Imper-	f. sing. <i>Singularis.</i>
fectum, si fequatur Modus.	v. i. <i>Verbum idem, fcilicet</i>
i. inf. <i>Infinitivus.</i>	quod præcedit.

A.	
ΑΓΑΓΕΪΝ a. 2. inf. ἄγω.	ἀγασσάτω a. 1. imp. pass. v. i.
ἀγάγετε pl. a. 2. imp. ἄγω.	ἀγνίεθλι a. 1. imp. P. ἀγνίζω
ἀγάγη 3. s. a. 2. subj. ἄγω.	ἀγνοήσαντες pl. a. 1. p. ἀγνοέω
ἀγαγών a. 2. part. ἄγω.	ἀγνοῶσι 3. pl. præf. ind. v. i.
ἀγάγωσιν 3. pl. a. 2. subj. v. i.	ἀγορῶν genit. plur. præf.
ἀγαθιάθε 2. pl. præf. imp.	part. pass. ἄγω.
med. ἀγαθιάω ᾧ.	ἀγορεύει præf. ind. ἀγορεύω.
ἀγαπήσεις F. ind. ἀγαπάω.	ἀγορεύοντες acc. pl. pr. p. v. i.
ἀγλαρῶσθε F. ind. ἀγλαρῶω.	ἀγορεύει a. 1. inf. v. i.
ἀγιάζων præf. part. ἀγιάζω.	ἀγορεύάτω 3. s. a. 1. imp. v. i.
	ἀγορεύετε 2. pl. a. 1. imp. v. i.
	ἀγο-

ἀγοράσον 2. sing. a. i. im. v. i.
 ἀγορεύωμιν 1. pl. a. i. subj. v. i.
 ἀγορευθέντες plur. pres. part.
 ἀγορεύω.
 ἀγρυπνεῖτε 2. plur. pres. imp.
 ἀγρυπνέω.
 ἄγωμιν 1. pl. pres. subj. ἄγω.
 ἀγωνίζεσθε pres. imp. pass. &
 med. ἀγωνίζομαι.
 ἀδημονεῖν pres. inf. ἀδημονέω.
 ἀδικήσατε 2. pl. a. i. im. ἀδικέω.
 ἀδικέμενον pres. part. P. v. i.
 ἀδυνατήσῃ F. i. ind. ἀδυνατέω.
 ἀθετήσας a. i. inf. ἀθειέω.
 ἀθλή 3. s. pres. subj. ἀθλέω.
 ἀθλήσῃ 3. s. a. i. subj. v. i.
 αἰμορροῦσαι f. s. pr. part. αἰ-
 μορροέω.
 αἰσθωνίαι 3. pl. a. 2. subj. med.
 αἰσθάνομαι.
 αἰχυνέσθω 3. s. pr. imp. P. αἰ-
 χύνω.
 αἰτήσας a. i. inf. αἰτέω.
 αἰτήσηται 3. s. a. i. S. M. αἰτέω.
 αἰτήσητε 2. pl. a. i. S. aet. v. i.
 αἰτῆνι dat. s. pres. part. v. i.
 αἰχμαλωτῶντες plur. pres. part.
 αἰχμαλωτῶ.
 αἰχμαλωτίζοντα acc. s. pres.
 part. αἰχμαλωτίζω.
 αἰχμαλωτιθήσονται 3. pl. fut.
 1. ind. pass. αἰχμαλωτίζω.
 ἀκήκοα P. med. atticè ἀκέω.
 ἀκολυθεῖ pres. ind. ἀκολυθέω.
 ἀκολυθήσω F. i. ind. ἀκολυθέω.
 ἀκέσωντες plur. a. i. part. ἀκέω.

ἀκέσας a. i. part. ἀκέω.
 ἀκέστη a. i. subj. aet. & 2. sing.
 fut. 1. med. ἀκέω.
 ἀκροθεῖσι d. pl. a. i. part. pass.
 v. i.
 ἀλείψαι a. i. im. med. ἀλείφω.
 ἀλείψωσιν 3. pl. a. i. subj. v. i.
 ἀλήθυσαι fœm. pl. pres. part.
 ἀλήθω.
 ἀλιθώσεται fut. 1. P. ἀλίζω.
 ἀκατησόμεθα fut. 2. ind. P.
 ἀκάτῳ.
 ἀκάζει fut. ind. ἀκάτῳ.
 ἀλοῶντα acc. s. pres. p. ἀλοάω.
 ἀμαρτησάντων g. pl. a. i. part.
 ἀμαρτάνω.
 ἀμαρτήσασιν d. pl. a. i. part. v. i.
 ἀμαρτήσῃ fut. ind. v. i.
 ἀμαρτήσῃ a. i. subj. v. i.
 ἀμελήσαντες plur. a. i. p. ἀμελέω.
 ἀμνησάντων g. pl. a. i. p. ἀμάω.
 ἀμφιένυσσιν 3. sing. pres. ind.
 ἀμφιέννυμι.
 ἀνάβα a. 2. imp. aet. ἀναβαίνω.
 ἀναβαίνων pres. part. v. i.
 ἀναβιδάσωντες plur. aor. 1. part.
 ἀναβιδάζω.
 ἀναβλέψας a. i. part. ἀναβλέπω.
 ἀναγεγεννημένοι plur. P. part. P.
 ἀναγεννάω ᾧ.
 ἀναγεννήσας a. i. part. v. i.
 ἀνάγκασον a. i. imp. ἀναγκάζω.
 ἀναγνώσας a. 2. inf. ἀναγνώσκω.
 ἀναξωσάμενοι plur. aor. 1. part.
 med. ἀναζώννυμι.
 ἀναίρεθῆναι a. i. inf. P. ἀναίρειν.

- ἀνακακίζω pres. inf. ἀνακακίζω.
 ἀνακακισῶ pres. part. P. ἀνακακισῶ.
 ἀνακακίσαι a. 1. i. ἀνακακίσω.
 ἀνακακισθῆναι g. s. pres. part. med. ἀνακακισμαι.
 ἀνακακεφαλαιῶται pres. ind. P. ἀνακακεφαλαιῶ.
 ἀνακακεφαλαιώσασθαι a. 1. inf. med. v. i.
 ἀνακλιθῆναι a. 1. inf. P. ἀνακλίνω.
 ἀνακλιθήσονται 3. plur. fut. 1. ind. P. ἀνακλίνω.
 ἀνακρινόμεθα 1. pl. pres. ind. P. ἀνακρίνω.
 ἀνακρύψαι a. 1. inf. ἀνακρύπτω.
 ἀναληφθεῖς a. 1. part. P. ἀναλαμβάνω.
 ἀναλογίσασθε 2. pl. aor. 1. imp. med. ἀναλογίζομαι.
 ἀναλύσαι a. 1. inf. ἀναλύω.
 ἀναλωθήτε 2. pl. a. 1. subj. P. ἀναλίσκω.
 ἀναλώσαι a. 1. inf. ἀναλίσκω.
 ἀναμνησκομῆς g. s. pres. part. ἀναμνησκώ.
 ἀναμνησθεῖς a. 1. part. P. ἀναμνησκώ.
 ἀναγεῖσθαι pres. i. P. ἀναγεῖω.
 ἀνανήψωσιν 3. pl. aor. 1. subj. ἀνανήψω.
 ἀναπαύσω F. ind. ἀναπαύω.
 ἀναπεσεῖν a. 2. inf. ἀναπίπτω.
 ἀναπληρῶται 3. s. pres. ind. P. ἀναπληρῶ.
 ἀναπληρώω.
 ἀναπληρώσει 3. s. a. 1. subj. v. i.
 ἀναπληρώσας a. 1. part. ἀναπληρώσω.
 ἀνασκευάζοντες pl. pres. part. ἀνασκευάζω.
 ἀνάστα aor. 2. imp. ἀνίστημι.
 ἀναστᾶς a. 2. part. v. i.
 ἀναστᾶσα fem. a. 2. part. v. i.
 ἀνασταλώσας a. 1. p. ἀνασταλώω.
 ἀνασενάξας a. 1. p. ἀνασενάξω.
 ἀναστή 3. s. a. 2. subj. ἀνίστημι.
 ἀναστήσει 3. s. F. ind. v. i.
 ἀναστήσομαι fut. 1. med. v. i.
 ἀναστρεφομῶν g. pl. pres. part. med. ἀναστρέφω.
 ἀνατάξασθαι aor. 1. infin. med. ἀνατάσσομαι.
 ἀνατέλλει pres. ind. ἀνατέλλω.
 ἀνατέταλκεν 3. s. P. ind. ἀνατέλλω.
 ἀνατεθραμμῶν & Præter. part. P. ἀνατρέφω.
 ἀναφανέντες pl. aor. 2. part. P. ἀναφαίνω.
 ἀναφαίνεσθαι pres. inf. ἀναφαίνομαι.
 ἀναφέρει pres. ind. ἀναφέρω.
 ἀναχωρεῖτε pl. pres. ind. & imp. ἀναχωρέω.
 ἀναχωρήσας a. 1. part. v. i.
 ἀνάψαντες pl. a. 1. inf. ἀνάπτω.
 ἀνέστη a. 2. ind. ἀναστάνω.
 ἀνέστησαν 3. pl. a. 2. ind. v. i.
 ἀνέστησεν 3. s. a. 1. I. ἀναβοάω.
 ἀνεγνωρίσθη a. 1. ind. P. ἀναγνωρίζομαι.
 ἀνέγνω.

ἀνέγνωτε α. 2. ind. ἀναγινώσκω.
 ἀνέδειξεν 3. s. a. 1. ind. ἀναδεί-
 κνυμι.
 ἀνέζησεν 3. s. a. 1. ind. ἀναζάω.
 ἀνεθέμην α. 2. I. M. ἀνατίθεμαι.
 ἀνεθάλητε 2. pl. a. 2. I. ἀναθάλλω.
 ἀνέθη α. 1. ind. pass. ἀνίημι.
 ἀνέθην α. 1. ind. pass. v. i.
 ἀνεθρέψατο aor. 1. ind. med.
 ἀνατρέφω.
 ἀνείλε α. 2. ind. ἀναιρέω.
 ἀνελάβετε α. 2. I. ἀναλαμβάνω.
 ἀνεκάθισεν 3. s. a. 1. ind. ἀνα-
 καθίζω.
 ἀνέκλινεν 3. s. a. 1. I. ἀνακλίνω.
 ἀνέκοψε α. 1. ind. ἀνακόπτω.
 ἀνέκραξε α. 1. ind. ἀνακράζω.
 ἀνέξομαι fut. 1. ind. med. ἀνέ-
 χομαι.
 ἀνελείν α. 2. inf. ἀναιρέω.
 ἀνελήφθη 3. sing. a. 1. ind. P.
 ἀναλαμβάνω.
 ἀνέλωσι 3. pl. a. 2. S. ἀναιρέω.
 ἀνενέγκαι α. 1. inf. ἀναφέρω.
 ἀνενέγκας α. 1. part. v. i.
 ἀνενεγκεῖν aor. 2. inf. v. i.
 ἀνέντες pl. aor. 2. part. ἀνίημι.
 ἀνέπεσε α. 1. & α. 2. ind. ἀνα-
 πίπτω.
 ἀνέπεμψα α. 1. ind. ἀναπέμπω.
 ἀνέσεισαν 3. pl. a. 1. ind. ἀνα-
 σείω.
 ἀνεσπάσθη α. 1. ind. P. ἀνα-
 σπάω.
 ἀνέση α. 2. ind. ἀνίστημι.
 ἀνέσησε α. 1. ind. ἀνίστημι.

ἀνέτειλεν α. 1. ind. ἀνατέλλω.
 ἀνετράφη α. 2. ind. P. ἀνατρέ-
 φω.
 ἀνύσθην α. 2. ind. ἀνύσθισκω.
 ἀνεφώνησε α. 1. ind. ἀναφωνέω.
 ἀνέχεσθε 2. pl. pres. ἀνέχομαι.
 ἀνεχώρησαν 3. pl. a. 1. ind. ἀνα-
 χωρέω.
 ἀνεχώρησεν 3. s. a. 1. ind. ἀνα-
 χωρέω.
 ἀνεῴγα attic. P. med. ἀνοίγω.
 ἀνεῴγολα acc. s. P. part. M. v. i.
 ἀνεῴγμην P. part. pass. v. i.
 ἀνεῴχα Pres. ind. v. i.
 ἀνεῴχθην, ης, η. α. 1. ind. P. &
 ἀνεῴχθησαν 3. pl. a. 1. ind. P.
 ἀνοίγω.
 ἀνδείξεσθε 2. pl. pres. imp.
 med. ἀνδείζομαι.
 ἀνήγαγον 3. pl. a. 2. ind. ἀνάγω.
 ἀνήγειλαν 3. pl. a. 1. ind. ἀναγ-
 γέλλω.
 ἀνήγעה α. 2. ind. pass. v. i.
 ἀνήν α. 2. ind. ἀνίημι.
 ἀνήνεγκα α. 1. ind. ἀναφέρω.
 ἀνήρέθην α. 1. ind. P. ἀναιρέω.
 ἀνήφθη α. 1. ind. P. ἀνάπτω.
 ἀνήχθη α. 1. ind. P. ἀνάγω.
 ἀνθέξεται F. 1. med. ἀντέχομαι.
 ἀνθέστηκε P. ind. ἀντίστημι.
 ἀνθίστατο 3. s. imperf. med. v. i.
 ἀνθωμολογεῖτο 3. s. imperf. ind.
 ἀνθομολογέομαι.
 ἀνιέντες pl. pres. part. ἀνίημι.
 ἀνοιγήσεσθε fut. 2. P. ἀνοίγω.
 ἀνοιῖται α. 1. inf. v. i.

ἀνοιξάντες pl. a. i. part. v. i.	ἀπαγγείλατε 2. pl. a. i. imper.
ἀνοιξας a. i. part. v. i.	ἀπαγγέλω.
ἀνοιξον a. i. imp. v. i.	ἀπαγγελεῖ fut. ind. v. i.
ἀνοίξω fut. ind. v. i.	ἀπάγασα fœm. pr. part. ἀπάγω.
ἀνοιχθῶσιν 3. pl. a. i. subj. P.	ἀπαίτη pres. imp. ἀπαίτιω.
ἀνοίγω.	ἀπαίτησι 3. pl. pres. ind. v. i.
ἀνορθώσω fut. ind. ἀνορθώω.	ἀπαλλάξῃ 3. sing. a. i. subj.
ἀνταποδοθήσεται fut. i. ind. P.	ἀπαλλάσσω.
ἀνταποδίδωμι.	ἀπαλλάσσεσθαι pres. infin. P.
ἀνταποδῆναι a. 2. inf. v. i.	ἀπαλλάσω.
ἀνταποκρινόμενος pres. part.	ἀπάντησαι a. i. infin. ἀπαντήω.
P. ἀνταποκρίνομαι.	ἀπαρτῆ a. i. subj. P. ἀπαίρω.
ἀντελάβετο a. 2. ind. med. ἀντι-	ἀπαρνησάσθω 3. sing. a. i. imp.
λαμβάνω.	med. ἀπαρνέομαι.
ἀντιπεῖν a. 2. inf. ἀντίπω, vide	ἀπαρνήσῃ 2. f. f. i. ind. M. v. i.
pag. 35. l. 9.	ἀπαρῶν a. i. imp. ἀπαίρω.
ἀντίσω 1. f. a. 2. ind. ἀντίσημι.	ἀπεδέξατο 3. sing. a. i. ind. M.
ἀντίσησαν 3. pl. a. i. ind. v. i.	ἀποδέχομαι.
ἀντικαλέσωσι a. i. S. ἀντικαλέω.	ἀπεδέχθησαν 3. plur. a. i. ind.
ἀντικείμενοι pl. pres. part. ἀν-	pass. v. i.
τίκειμαι.	ἀπεδήμησεν 3. sing. a. i. ind.
ἀντιλεγόμενον pres. part. P. ἀν-	ἀποδημέω.
τιλέγω.	ἀπεδοκίμασιν 3. pl. a. i. ind.
ἀντιμελεσηθήσεται fut. i. ind. P.	ἀποδοκιμάζω.
ἀντιμελέω.	ἀπέδοσθε 2. pl. a. 2. ind. med.
ἀντιπαρήλθεν 3. sing. a. 2. ind.	ἀποδίδωμι.
ἀντιπαρέρχομαι.	ἀπέθανε 3. sing. a. 2. ind. ἀπ-
ἀντιπύω a. 2. inf. ἀντίσημι.	ἀπνήσκω.
ἀντλήσατε a. i. imp. ἀντλέω.	ἀπέθανον a. 2. ind. v. i.
ἀντοφθαλμεῖν pres. infin. ἀν-	ἀπειλησώμεθα 1. pl. a. i. subj.
τοφθαλμέω.	med. ἀπειλέω.
ἀνώ a. 2. subj. a. 2. ἀνίημι.	ἀπειπάμεθα 1. pl. a. i. I. M.
ἀνωρθώθη a. i. ind. P. ἀνορθώω.	vide ἀπειπάμεθα, pag. 42.
ἀξιόσταν 3. plur. pres. imp.	ἀπεκαλύφθη a. i. ind. P. ἀπ-
pass. ἀξιόω.	καλύπτω.
ἀπαγγείλας a. i. i. ἀπαγγέλω.	ἀπεκάλυψας a. i. ind. v. i.
	ἀπεκτε-

ἀπεκδεχομένοις dat. pl. praes.
 part. ἀπεκδέχομαι.
 ἀπεκεφάλισα, 1. sing. &
 ἀπεκεφάλισε 3. sing. a. 1. ind.
 δῶκεφαλίζω.
 ἀπέκοψεν 3. s. a. 1. I. δῶκοκόπλω.
 ἀπεκείθη 3. sing. aor. 1. ind.
 δῶκεκείνομαι.
 ἀπεκείνωλο a. 1. ind. med. v. i.
 ἀπέκρυψας 2. s. a. 1. ind. δῶπο-
 κρύπλω.
 ἀπέκρυψε 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἀπεκύησεν 3. sing. aor. 1. ind.
 δῶποκυέω.
 ἀπεκύλισε a. 1. ind. δῶποκυλίω.
 ἀπεκλήθη a. 1. I. P. δῶποκλείνω.
 ἀπέκλειναν 3. pl. a. 1. ind. v. i.
 ἀπέλειχον imp. ind. δῶπολείχω.
 ἀπελεύσονται 3. pl. fut. 1. ind.
 med. ἀπέρχομαι.
 ἀπεληλύθεισαν 3. plur. plusq.
 ind. med. v. i.
 ἀπελθεῖν a. 2. inf. v. i.
 ἀπέλθητε pl. a. 2. subj. v. i.
 ἀπελογεῖτο 3. sing. imp. ind. M.
 δῶπολογέομαι.
 ἀπελύσαθε 2. pl. aor. 1. ind.
 med. δῶπολύω.
 ἀπελπίζοντες pl. praes. part.
 ἀπελπίζω.
 ἀπέλυσεν 3. s. a. 1. ind. δῶπολύω.
 ἀπενεχθῶμαι a. 1. i. P. δῶποφέρω.
 ἀπενίψατο a. 1. I. M. δῶπονήπλω.
 ἀπεπλανήθησαν 3. pl. a. 1. ind.
 pass. δῶποπλανάω.
 ἀπέπλυσαν 3. pl. aor. 1. ind.

δῶποπλέω.
 ἀπέπλυναν 3. pl. a. 1. ind. δῶπο-
 πλύνω.
 ἀπέπνιξαν 3. pl. a. 1. ind. δῶπο-
 πνίγω.
 ἀπέσασσε a. 1. ind. δῶποσάω.
 ἀπεσάαθη a. 1. ind. P. v. i.
 ἀπεσάλλω, ης, η. sing. aor. 2.
 ind. P. δῶποσέλλω.
 ἀπέσειλαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.
 ἀπέσειλε 3. sing. a. 1. ind. v. i.
 ἀπέσρεψε a. 1. ind. δῶποσρέφω.
 ἀπεσερημύων g. pl. praet. part.
 pass. δῶποσερέω.
 ἀπεστέφθησαν 3. pl. aor. 2. ind.
 pass. v. i. δῶποστέφω.
 ἀπεφθέγγατο a. 1. med. δῶπο-
 φθέγγομαι.
 ἀπέχεθ 3. s. praes. ind. ἀπέχω.
 ἀπέχου praes. ind. ἀπέχω.
 ἀπεχωρείθη 3. s. a. 1. ind. P.
 δῶποχωρίζω.
 ἀπήγαγον a. 2. I. attic. ἀπάγω.
 ἀπήγειλαν 3. pl. aor. 1. ind.
 ἀπαγγέλλω.
 ἀπήγειλεν 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἀπήγετο a. 1. I. M. ἀπάγχο.
 ἀπήεσαν 3. pl. a. 1. ind. attic.
 ἀπειμι vel ἀπίημι ab eo.
 ἀπήλασεν 3. s. a. 1. ind. ἀπι-
 λαύω.
 ἀπήλθεν 3. s. a. 2. ind. ἀπέρ-
 χομαι.
 ἀπηλοτερωμένοι pl. P. part. P.
 ἀπαλοτερώω.
 ἀπλώεγκε a. 2. ind. δῶποφέρω.
 ἐπλώτη

ἀπλώτησιν 3. s. a. i. ind. ἀπαι- τάω.	ἀποθέμφοι pl. a. 2. part. M. v. i.
ἀπῆρθλω a. i. ind. P. ἀπαίρω.	ἀποθνήσκομαι 1. pl. pres. ind.
ἀπίδω a. 2. subj. ἀπείδω.	ἀποθνήσκω.
ἀποβάλλητε 2. pl. a. 2. subj.	ἀποκαθισῶ 3. sing. pres. ind.
ἀποβάλλω.	ἀποκαθίστημι vel ἀποκαθι- σάω ὦ.
ἀποβαλὼν a. 2. part. v. i.	ἀποκαθιστάνεις 2. s. pres. ind.
ἀποθήσειαι fut. i. ind. med.	ἀποκαθιστάνω. v. i.
ἀποθαίνω.	ἀποκαλυφθήσειαι fut. i. ind.
ἀπογεγραμμένων g. pl. praet.	pass. ἀποκαλύπτω.
part. pass. ἀπογράφω.	ἀποκαλυφθῶσιν 3. pl. a. i. subj.
ἀπογράφουσαι pres. inf. v. i.	pass. v. i.
ἀπογράφουσαι a. i. i. M. v. i.	ἀποκαλύπτω a. i. inf. v. i.
ἀποδεδειγμένον Praet. part. P.	ἀποκαλαπάξῃ 3. s. a. i. subj.
ἀποδείκνυμι.	ἀποκαλαπάττω.
ἀποδεδοκίμασθρον Praet. part.	ἀποκαλασαθῶ aor. i. subj. P.
pass. ἀποδοκιμάζω.	ἀποκαθίστημι.
ἀποδεικνύνη acc. s. pres. part.	ἀποκαλασθήσῃ fut. i. ind. v. i.
ἀποδείκνυμι.	ἀποκαλεσάθη a. i. ind. P. v. i.
ἀποδημῶν pr. part. ἀποδημῶ.	ἀποκαλήλαξεν 3. sing. a. i. ind.
ἀποδιορίζοντες pl. pres. part.	ἀποκαλαπάττω.
ἀποδιορίζω.	ἀποκειμῆλω acc. s. faem. pres.
ἀποδοθῆναι a. i. inf. pass. ἀπο- δίδωμι.	part. med. ἀπόκειμαι.
ἀποδοκιμάσθῃ a. i. ind. pass.	ἀπόκειται pres. ind. v. i.
ἀποδοκιμάζω.	ἀποκεκρυμμένον g. sing. praet.
ἀποδοκιμασθῆναι a. i. inf. P.	part. pass. ἀποκρύπτω.
v. i.	ἀποκερθεῖς aor. i. part. pass.
ἀπόδοθι a. 2. imp. ἀποδίδωμι.	ἀποκείνομαι.
ἀπόδοτε 2. pl. a. 2. imp. v. i.	ἀποκερθήσονταί 3. pl. fut. i.
ἀπόδω 3. sing. a. 2. subj. v. i.	ind. pass. v. i.
ἀπόδως 2. s. a. 2. subj. v. i.	ἀποκτανθῆναι aor. i. inf. P.
ἀπόδωσῃ fut. i. ind. v. i.	ἀποκτείνω.
ἀποθανεῖν a. 2. inf. ἀποθνήσκω.	ἀποκτενεῖτε 2. pl. fut. ind. v. i.
ἀποθάνη a. 2. subj. ἀποθνήσκω.	ἀποκτενῶσιν 3. pl. fut. ind. v. i.
ἀποθίωσαι a. 2. i. M. ἀπρίθημι.	ἀποκτείνω a. i. inf. ἀποκτείνω.
	ἀποκτείνοντων g. pl. pres. p. v. i.
	ἀποκτείνω

ἀποκλείνωσιν 3. pl. a. 1. S. v. i.
 ἀπολαβόμενοι a. 2. part. med.
 ἀπολαμβάνω.
 ἀπολείπειν 3. s. pres. P. ἀπο-
 λείπω.
 ἀπολείθετε 2. pl. fut. 2. med.
 ἀποκλύω.
 ἀπολείται 3. s. F. 2. ejusdem.
 ἀπλέσαι a. 1. inf. ἀποκλύω.
 ἀπλέσει fut. 1. ind. v. i.
 ἀπλέσει 3. s. a. 1. subj. aet. v. i.
 ἀπλελυμένοι acc. s. f. Prat.
 part. pass. ἀπλύω.
 ἀπλέσται a. 2. inf. M. ἀποκλύω.
 ἀπλέσωσι 3. pl. a. 1. subj. v. i.
 ἀπλήται a. 2. subj. med. v. i.
 ἀποκλύμεθα 1. pl. pres. pass.
 ἀποκλύω.
 ἀπλήνται fut. 2. med. v. i.
 ἀπλογηθῶται aor. 1. infin. P.
 ἀπλογέομαι.
 ἀπλύσαι a. 1. inf. ἀπολύω.
 ἀπόλυτον a. 1. imp. v. i.
 ἀπολύσει 3. s. a. 1. subj. v. i.
 ἀπολωλός neutr. s. Prat. part.
 med. ἀποκλύω.
 ἀπολωλότα acc. s. & neutr. pl.
 Prat. part. med. v. i.
 ἀπορρέοντες pl. pres. part. med.
 ἀπορέομαι.
 ἀπορριπθέντες acc. s. & n.
 pl. a. 1. part. P. ἀπορριπίζω.
 ἀποσκιδνάσμενοι pl. a. 1. part.
 med. ἀποσκιδνάζομαι.
 ἀποσταθέντες acc. pl. a. 1.
 part. pass. ἀποστῶμαι.

ἀποστάς ἀνὸς a. 2. part. aet.
 ἀφίστημι.
 ἀποστείλας a. 1. part. ἀποστέλλω.
 ἀποσερήσης 2. sing. a. 1. subj.
 ἀποσερέω.
 ἀποσερεῖσθε 2. pl. pr. P. v. i.
 ἀποση a. 2. subj. ἀφίστημι.
 ἀποσῶται a. 2. inf. v. i.
 ἀποσησονται 3. plur. fut. ind.
 med. v. i.
 ἀπόσητε a. 2. imp. v. i.
 ἀποσομαλίζεν pres. inf. ἀπο-
 σομαλίζω.
 ἀποστροφῆς a. 2. subj. P. ἀπο-
 στρέφω.
 ἀποστρέψον a. 1. imp. v. i.
 ἀποσυγῆντες plur. pres. part.
 ἀποσυγέω.
 ἀποσῶ a. 2. subj. ἀφίστημι.
 ἀποτάξασθαι a. 1. infin. med.
 ἀποτάσσομαι.
 ἀποτάξάμενοι a. 1. par. M. v. i.
 ἀποφθέγγεσθαι pres. inf. med.
 ἀποφθέγγομαι.
 ἀποφορρίζομενοι pres. part.
 med. ἀποφορρίζομαι.
 ἀποχωρεῖτε 2. plur. pres. imp.
 ἀποχωρέω.
 ἀπωθόμεθα 1. plur. pres. subj.
 med. ἀπωθέομαι.
 ἀπώλετο a. 2. 1. med. ἀποκλύω.
 ἀπώλυμι 1. s. a. 2. med. v. i.
 ἀπών pres. part. ἀπειμι.
 ἀπώσατο a. 1. 1. M. ἀπωθέομαι.
 ἀραγε pl. a. 1. imp. αἶρω.
 δρῶτω 3. sing. a. 1. imp. v. i.
 δρῶται

δέσσειν a. 1. infin. δέσσω.	ἀτενίσασα f. a. 1. part. v. i.
ἄρη a. 1. subj. αἶρω.	ἀτιμάζειν pr. i. M. ἀτιμάζω.
δέθησεται fut. 1. ind. P. αἶρω.	ἀτιμασθῆναι a. 1. inf. P. ἀτι- μάζω.
ἄρθητι a. 1. imp. pass. v. i.	αὐγάσαι a. 1. inf. αὐγάζω.
δέξασθε a. 1. imp. δέξασθε.	αὐθεντεῖν pres. inf. αὐθεντέω.
δέξασθαι 3. s. a. 1. subj. δέξασθαι.	αὐξάνειν pres. ind. αὐξάνω.
δέξασθαι pl. a. 1. part. med. δέξασθαι.	αὐξέειν 3. s. pres. v. i. th. αὐξέω, vel αὐξέω.
δέξασθαι a. 1. subj. med. δέ- ξασθαι.	αὐξήσῃ 3. s. a. 1. subj. P. v. i.
δέξασθαι fut. 1. ind. v. i.	ἀφαιρεθήσεται fut. 1. P. ἀφαι- ρέω.
δέξασθαι pres. part. med. v. i.	ἀφανίζομαι pres. part. pass. ἀφανίζω.
ἄρην a. 1. imp. αἶρω.	ἀφανίζομαι 3. pl. pres. ind. v. i.
δέξασθαι fut. ind. αἶρω.	ἀφείη a. 1. subj. pass. ἀφίημι.
δέξασθαι a. 1. p. M. ἀρχομαι.	ἀφείημι a. 1. ind. pass. v. i.
δέξασθαι 3. s. a. 1. part. M. v. i.	ἀφείησεται 3. sing. fut. 1. P. ἀφίημι.
ἀρχασθαι a. 1. inf. med. v. i.	ἀφείησονται 3. pl. ejusdem.
ἀρχή 2. sing. a. 1. subj. med. & fut. 1. med. v. i.	ἀφείη a. 1. subj. pass. v. i.
ἀρχαίων pres. part. ἀρχαίω.	ἀφείη 3. s. a. 2. ind. ἀφαιρέω.
ἀρχαίον acc. sing. a. 2. part. P. ἀρχαίω.	ἀφείη a. 2. part. ἀφίημι.
ἀρχαίον pl. masc. ἀρχαίον.	ἀφείη a. 2. inf. ἀφαιρέω.
ἀρχαίον 3. plur. pres. ind. ἀρχαίω.	ἀφείητες pl. a. 2. part. ἀφίημι.
ἀρχαίον fut. 1. ind. ἀρχαίω.	ἀφείη a. 2. imp. ἀφίημι.
ἀρχαίον a. 1. part. ἀρχαίω.	ἀφείη 2. pl. a. 2. imp. v. i.
ἀρχαίον a. 1. imp. med. ἀρχαί- ωμαι.	ἀφείηται P. P. atticè ἀφίημι.
ἀρχαίον a. 1. subj. med. v. i.	ἀφείη a. 2. subj. v. i.
ἀρχαίον 1. pl. pr. 1. ἀρχαίω.	ἀφείη a. 1. ind. v. i.
ἀρχαίον 2. plur. a. 1. im. med. ἀρχαίω.	ἀφείηται 1. pl. ejusdem.
ἀρχαίον a. 1. inf. P. v. i.	ἀφείη 3. s. a. 1. ind. v. i.
ἀρχαίον pres. inf. ἀρχαίω.	ἀφείηται a. 1. ind. P. ἀφαιρέω.
ἀρχαίοντες pl. pres. p. ἀρχαίω.	ἀφείη fut. 1. ind. ἀφίημι.
	ἀφείητες pl. a. 2. subj. ἀφίημι.
	ἀφείηται 1. pl. pres. ind. v. i.
	ἀφείη-

ἀφίεναι praes. inf. v. i.
 ἀφίησιν 3. s. praes. ind. ἀφίημι.
 ἀφίσασο 2. s. pr. im. M. ἀφίσημι
 ἀφίσαιτο 3. s. imp. ind. med. v. i.
 ἀφοειῖ atticè futur. 1. ind.
 ἀφοεῖζω.
 ἀφοειῖσι 3. pl. fut. atticè v. i.
 ἀφοεῖσας a. 1. part. v. i.
 ἀφοεῖσατε 2. pl. a. 1. im. v. i.
 ἀφοεῖσθητε 2. pl. a. 1. imp. P.
 v. i.
 ἀφοεῖσωσιν 3. pl. a. 1. S. v. i.
 ἀφείζεις praes. ind. ἀφείζω.
 ἀφύπνωσε a. 1. ind. ἀφύπνώω.
 ἀφωμοιωμήθη praet. part. P.
 ἀφωμοιόω ᾧ.
 ἀφώειζεν 3. sing. imperf. ind.
 ἀφωεῖζω.
 ἀφώεισε 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἀφωειτμήθη P. p. P. ἀφωεῖζω.
 ἀχθίωμαι a. 1. inf. P. ἄγω.
 ἀχθήσεθε fut. 1. ind. P. ἄγω.
 ἄψωμαι a. 1. S. M. ἄπτομαι.
 ἄψωνται 3. pl. a. 1. S. M. v. i.

B.

Βάλε a. 2. imp. βάλλω.
 βαλεῖν a. 2. infin. βάλλω.
 βάλετε 2. pl. a. 2. imp. v. i.
 βαλέτω 3. s. a. 2. imp. v. i.
 βάλη a. 2. subj. v. i.
 βάλητε 2. pl. a. 2. subj. v. i.
 βάλλεται 3. s. praes. ind. P. v. i.
 βάλλοντες acc. pl. pr. part. v. i.
 βαλῶσα fact. s. a. 2. & fut. 2.
 part. v. i.

βαλεῖσι 3. pl. fut. aet. v. i.
 βαλώ fut. ind. v. i.
 βαλὼν a. 2. part. aet. v. i.
 βαπτισθεῖς a. 1. p. P. βαπτίζω.
 βαρεῖσθε 3. sing. praes. imp. P.
 βαρέω.
 βαρέμενοι pl. praes. part. P. v. i.
 βαρυνθῶσιν 3. pl. a. 1. subj. P.
 βαρύνω.
 βασιάνισαι a. 1. inf. βασιανίζω.
 βασιανίζόμενον pr. part. P. v. i.
 βασιανισθῶσι 3. pl. a. 1. S. P. v. i.
 βασιανισθήσονται 3. pl. fut. 1.
 ind. P. βασιανίζω.
 βασιλεύεις 3. s. pr. I. βασιλεύω.
 βασιλεύειν praes. inf. βασιλεύω.
 βασιάσαι a. 1. infin. βασιτάζω.
 βασιάσασι dat. pl. a. 1. part. v. i.
 βασιάσῃ fut. ind. v. i.
 βαττολογήσητε 2. pl. a. 1. S.
 aet. βαττολογέω.
 βάψας a. 1. part. βάπτω.
 βάψη a. 1. subj. v. i.
 βεβαιῶσαι a. 1. inf. βεβαιόω.
 βεβαιῶσῃ fut. 1. ind. v. i.
 βεβαιώμενον P. part. P. βάπτω.
 βεβαρημένοι pl. P. par. P. βαρέω.
 βεβηλῶσι 3. pl. pr. I. βεβηλόω.
 βέβληκα 1. s. Praet. ind. βάλλω.
 βέβληκε 3. sing. ejusdem.
 βεβλημήθη Praet. part. P. v. i.
 βέβληται 3. s. P. ind. P. βάλλω.
 βέβρωκα Praet. ind. βρώσκω.
 βεβρωκόσι dat. pl. P. part. v. i.
 βιάζεται praes. ind. P. βιάζω.
 βιώσαι a. 1. inf. βιόω.

βλα-

βλασῆσασα f. a. i. p. βλασάνω.
 βλασῆσω fut. i. ind. v. i.
 βλασφημέῃ pr. I. βλασφημέω.
 βλασφημῆται 3. f. pr. S. P. v. i.
 βλάψων f. n. a. i. part. βλάπτω.
 βλέπετε 2. pl. pres. imp. βλέπω.
 βλέπων pres. part. βλέπω.
 βλέπῃσι 3. pl. pres. I. βλέπω.
 βληθεῖς a. i. part. pass. βάλλω.
 βληθείση dat. sing. fæm. a. i.
 part. P. βάλλω
 βληθῆ a. i. subj. pass. βάλλω.
 βληθῶμαι a. i. inf. pass. βάλλω.
 βληθήση fut. i. ind. pass. v. i.
 βλήθητι a. i. imp. pass. v. i.
 βοήθη pres. imp. βοηθέω.
 βοήθησον a. i. imp. v. i.
 βολίσαντες pl. a. i. part. βολίζω.
 βοσκομένη fæm. pres. part. P.
 βίσκω.
 βάλεθε pres. ind. med. βέλο-
 μαί.
 βληθῆ a. i. subj. pass. v. i.
 βοῶντ⊕ gen. pres. part. βοάω.
 βραδύνει 3. f. pr. ind. βραδύνω.
 βραδυπλοῶντες pl. pres. part.
 βραδυπλοέω.
 βρέξαι a. i. inf. βρέχω.
 βρέξω fut. ind. v. i.
 βρέχει pres. ind. βρέχω.
 βυθίζεσθαι pr. inf. P. βυθίζω.

Γ.

Γαμείτωσαν 3. pl. pres. imp. αἰ.
 γαμέω.
 γαμήση a. i. subj. γαμέω.

γεγέννημαι P. pass. γεννάω.
 γεγεννημένοι⊕ P. part. pass. v. i.
 γέγονα Praet. med. γίνομαι.
 γεγόναιμι 1. pl. P. ind. M. v. i.
 γέγονεν 3. f. P. med. γίνομαι.
 γέγραπται 3. f. P. pass. γράφω.
 γεγυμνασμένοι acc. pl. P. part.
 pass. γυμνάζω.
 γελάτετε 2. pl. F. i. ind. γελάω.
 γεμίσας a. i. part. γεμίζω.
 γεμιῶν a. i. subj. P. γεμίζω.
 γέμισιν 3. pl. pres. ind. γέμω.
 γενέσθαι a. 2. inf. γίνομαι.
 γένηθε 2. pl. a. 2. im. med. v. i.
 γενέσθω 3. f. a. 2. im. med. v. i.
 γένη 2. f. a. 2. subj. v. i.
 γενηθέντες pl. a. i. part. P. v. i.
 γενηθῆναι a. i. inf. pass. v. i.
 γενηθήλω 3. f. a. i. Im. P. γίνομαι.
 γενήσεται fut. ind. pass. v. i.
 γένηθε a. 2. S. med. γίνομαι.
 γενήσομαι fut. i. med. v. i.
 γένηται 3. f. a. 2. S. med. v. i.
 γεννηθέν a. i. p. P. n. g. γεννάω.
 γεννηθέντ⊕ genit. ejusdem.
 γεννηθῶμαι a. i. inf. pass. v. i.
 γενόμεναι pl. f. a. 2. par. γίνομαι.
 γενομένης g. f. f. a. 2. part. v. i.
 γενομῆν⊕ a. 2. masc. ejusdem.
 γενῶ a. 2. imp. v. i.
 γένωμαι 1. f. a. 2. subj. med. v. i.
 γένωνται 3. pl. a. 2. subj. v. i.
 γούσάμην⊕ a. i. part. M. γούω.
 γούσασθαι a. i. inf. med. v. i.
 γούση 2. f. a. i. subj. med. γούω.
 γούσωνται 3. pl. a. i. S. M. γούω.
 γιωρ-

γεωργεῖται pr. I. P. γεωργέω.
 γῆμη 3. s. a. 1. subj. γαμέω.
 γῆμης 2. s. a. 1. subj. aēt. v. i.
 γῆραι dat. sing. γῆρας το.
 γηράσης a. 1. subj. γηράσκω.
 γίνεσθε 2. pl. praes. imp. γίνομαι.
 γινώσκεται 3. s. praes. ind. pass.
 γινώσκω.
 γνοίλω a. 2. optat. aēt. v. i.
 γνόντ⊙ gen. s. a. 2. part. v. i.
 γνῶς a. 2. part. γινώσκω.
 γνώ 1. s. a. 2. subj. v. i.
 γνώ 3. s. a. 2. subj. v. i.
 γνώθι 2. s. a. 2. imperat. v. i.
 γνώωαι a. 2. infin. γινώσκω.
 γνωεσθῆ a. 1. S. P. γνωρίζω.
 γνωεῖσσι 3. pl. fut. i. ind. v. i.
 γνώς 2. s. a. 2. subj. γινώσκω.
 γνώσομαι fut. ind. v. i.
 γνωσθήσεται F. 1. I. P. γινώσκω.
 γνώτω 3. s. a. 2. imp. v. i.
 γονυπετῶν pr. part. γονυπετέω.
 γρηγορεῖτε 2. pl. praes. imp.
 γρηγορέω.
 γρηγορήσασθαι a. 1. inf. v. i.

Δ.

Δαιμονιζόμενοι praes. part. δαι-
 μονίζομαι.
 δάκνετε 2. pl. praes. ind. δάκνω.
 δαμάζεται praes. I. P. δαμάζω.
 δαμάσασθαι a. 1. infin. δαμάζω.
 δανείζητε 2. pl. praes. S. δανείζω.
 δανείσασθαι a. 1. inf. M. δανείζω.
 δαπανήσαντ⊙ g. s. a. 1. part.
 δαπανάω.

δαπανήσητε 2. pl. a. 1. subj. v. i.
 δαπάνησον a. 1. imp. δαπανάω.
 δαρήσεσθε 2. pl. fut. 2. P. δέρω.
 δαρήσεται F. 2. ind. pass. δέρω.
 δεδάμασθαι P. ind. P. δαμάζω.
 δεδεκάτωκε 3. s. P. I. δεκατόω.
 δεδεκάτωται 3. s. praet. I. P. v. i.
 δέδεμαι praet. ind. pass. δέω.
 δέδεσθαι 2. s. praet. ejusdem.
 δέδεται 3. s. praet. ejusdem.
 δεδεμμένην acc. s. P. part. P. δέω.
 δεδέσθαι praet. inf. pass. δέω.
 δεδικαιωμῆ⊙ praet. part. pass.
 δικαιοώ.
 δεδιωγμῆροι P. part. P. διώκω.
 δεδοκιμάσμεθα 1. pl. praet. ind.
 pass. δοκιμάζω.
 δεδομῆρον P. part. pass. δίδωμι.
 δέδοται 3. s. P. ind. pass. v. i.
 δεδωλωμῆρας acc. pl. fæm. praet.
 part. pass. δωλόω.
 δεδωρημῆρης g. s. f. praet. part.
 pass. δωρέομαι.
 δέη 3. s. praes. subj. à δεῖ.
 δεῖθητε 2. pl. a. 1. imper. pass.
 δέομαι.
 δεῖσθε 3. s. fut. ind. δεῖ.
 δεθῆναι a. 1. infin. pass. δέω.
 δεῖ vide pag. 85.
 δειλιάτω 3. s. praes. imp. aēt.
 δειλιάω.
 δείκνυσιν 3. s. praes. I. δεικνύω.
 δείξθι 3. s. fut. ind. v. i.
 δείξον a. 1. imperat. v. i.
 δειπνήσω fut. ind. δειπνέω.
 δείσαντες pl. a. 1. part. δέρω.
 D d δειχθένω

δειχθέντα acc. s. a. i. part. pass. δεικνύω.	διακαθαρεύει fut. i. ind. attic διακαθαρεύω.
δευλαζόμενοι pres. part. pass. δευλεύω.	διακατηλέγχετο 3. s. imperf. med. διακατελέγχομαι.
δέξαμ a. i. imp. med. δέχομαι.	διακονηθείσα f. a. i. part. pass. διακονέω.
δέξαομαι a. i. inf. M. δέχομαι.	διακονηθῆναι a. i. inf. pass. v. i.
δέξαοτε 2. pl. a. i. imper. v. i.	διακονῆσαι a. i. inf. v. i.
δέξεται a. i. S. med. δέχομαι.	διακριθῆτε 2. pl. a. i. subj. pass. διακρίνω.
δέξητε 2. pl. a. i. ejusdem.	διακρίνειν pres. inf. v. i.
δέον pres. part. à δεῖ.	διακρίνῃσι a. 2. imp. P. διακρί- νῶ.
δεσμύουσι 3. pl. pr. I. δεσμύω.	διαμαρτυροῦμενοι pl. a. i. part. med. διαμαρτύρομαι.
δέουτε adv. δούρω.	διαμαρτύρομαι a. i. i. M. v. i.
δεχθείς a. i. part. P. δέχομαι.	διαμαρτύρηται a. i. subj. M. v. i.
δεχόμενοι pres. part. v. i.	διαμεμνημένοι pl. praet. part. αἰτ. διαμνήω.
δήσαντες pl. a. i. part. δέω.	διανεμηθῆναι a. i. subj. P. διανέμω.
δήσαι a. i. imper. δέω.	διανύων pres. part. διανύω.
δήση 3. s. a. i. subj. δέω.	διανοίγοντι pr. part. διανοίγω.
δήσης 2. s. a. i. subj. δέω.	διανυκτερεύων pres. part. δια- νυκτερεύω.
δήσητε 2. pl. a. i. subj. δέω.	διανύσαντες pl. a. i. part. διανύω.
δήσω a. i. S. & fut. ind. δέω.	διαπερσάσαντες pl. a. i. part. διαπερσάω.
διαδεδουμένοι 3. pl. pres. ind. med. διαδεδουόμαι.	διαπλύσαντες pl. a. i. part. διαπλέω.
διαδεδουόμαι pr. inf. med. v. i.	διαπονηθείς a. i. part. pass. δια- πονέω.
διαγγεληῖ 3. s. a. 2. subj. pass. διαγγέλω.	διαπονέμενοι pl. pres. part. med. διαπονέω.
διαγενόμενοι a. 2. part. διαγι- νομαι.	διαρπάσαι a. i. inf. διαρπάζω.
διαγνώσομαι F. I. διαγινώσκω.	διαρπάσει fut. i. ind. v. i.
διαδεξάμενοι pl. a. i. part. med. διαδέχομαι.	διαρρήξαντες pl. a. i. part. διαρ- ρήγνυμι.
διαδιδώσασιν 3. pl. fut. i. ind. διαδίδωμι.	
διάδω a. 2. imper. αἰτ. v. i.	
διαθήσομαι fut. i. ind. med. διατίθημι.	
διαίρωντι n. pres. part. διαίρω.	

διαρρήξας a. i. part. v. i.
 διαρρήσων pres. part. v. i.
 διασειήσῃ 2. pl. a. i. S. διασεύω.
 διασκορπισθήσεται 3. s. fut. i.
 ind. pass. διασκορπίζω.
 διασπαρέντες pl. a. 2. part. δια-
 σπείρω.
 διασπαοῦ 3. s. a. i. subj. pass.
 διασπύω.
 διασήσαντες pl. a. i. p. διίστημι.
 διασήσας a. i. part. v. i.
 διασωθήναι a. i. inf. P. διασώζω.
 διασώση a. i. subj. v. i.
 διατώσωσι 3. pl. a. i. subj. v. i.
 διατάσων pres. part. διατάσσω.
 διαταχθέντα a. i. part. P. v. i.
 διατεταγμένον pres. part. pass.
 διατάσσω.
 διατεταχέναι pres. inf. v. i.
 διαφέρειτε 2. pl. pr. I. διαφέρω.
 διαφθείραι a. i. inf. διαφθείρω.
 διαφθείροντες pl. pr. part. v. i.
 διαφύγοι 3. s. a. 2. opt. διαφεύγω.
 διαφυλάξαι a. i. i. διαφυλάσσω.
 διαχειρίσασθαι a. i. inf. med.
 διαχειρίζω.
 διαχειρίσασθε a. i. ind. M. v. i.
 διαυγάση 3. s. a. i. S. διαυγάσω.
 διδάσκων pres. part. διδάσκω.
 διδάξαι a. i. infin. v. i.
 διδάξη a. i. subj. v. i.
 διδάξω fut. i. ind. v. i.
 διδάξωσιν 3. pl. a. i. subj. v. i.
 δίδοναι pres. infin. δίδωμι.
 δίδε pres. imper. δίδωμι.
 δίδεις pres. part. act. v. i.

διέβησαν 3. pl. a. 2. I. διαβαίνω.
 διεβλήθη a. i. I. pass. διαβάλλω.
 διεγερθεῖς a. i. par. P. διεγείρω.
 διεγνώρισαν 3. pl. a. i. ind. δια-
 γνωρίζω.
 διεδίδου imper. I. pass. διαδίδωμι.
 διέδωκα a. i. ind. v. i.
 διέζωσεν 3. s. a. i. διαζώννυμι.
 διέθετο 3. s. a. 2. med. διατίθημι.
 διεΐλεν 3. s. a. 2. ind. διαίρέω.
 διεκρίθητε 2. pl. a. i. ind. pass.
 διακρίνω.
 διεκώλυεν 3. s. imp. I. διακωλύω.
 διεκλέετο 3. s. imperf. ind.
 pass. διαλαλέω.
 διελάλεν imperf. ind. v. i.
 διελέγετο imper. I. διαλέγομαι.
 διελεύσειαι fut. i. ind. med.
 διέρχομαι.
 διελέχθη 3. s. a. i. ind. pass.
 διαλέγομαι.
 διελέχθησαν 3. pl. a. i. I. P. v. i.
 διεληλυθότα acc. s. pres. part.
 med. διέρχομαι.
 διελογίζοντο 3. plur. imp. ind.
 διαλογίζομαι.
 διελύθησαν a. i. I. P. διαλύω.
 διημαρτυρήσω a. i. ind. med.
 διημαρτύρημα.
 διημαρτύρητο imperf. ind. v. i.
 διεμάχοντο 3. pl. imperf. ind.
 med. διαμάχομαι.
 διέμεινε 3. s. imperf. vel a. 2.
 ind. διαμείνω.
 διεμερίσαντο 3. pl. a. i. ind.
 med. διαμερίζω.
 D d 2

διε-

διεμερίσθη 3. s. a. 1. ind. P. v. i.	διεφθαρμύθη P. par. pass. v. i.
διενέγκη 3. s. a. 2. subj. a. t.	διεφθαρμύων g. pl. Prat. part.
διαφέρω.	pass. v. i.
διεπέρασε a. 1. ind. διαπεράω.	διεφήμισαν 3. pl. a. 1. ind. δια-
διεπραγματώσατο 3. s. a. 1.	φήμιζω.
I. M. διαπραγματώμα.	διεφημίσθη 3. sing. aor. 1. ind.
διεπρίοντο imp. I. M. διαπρίω.	pass. διαφημιζω.
διεῤῥήγνυτο 3. s. imperf. pass.	διεχειρίσαοτε 2. plur. a. 1. ind.
διεῤῥήγνυμι.	med. διαχειρίζω.
διεῤῥήξει a. 1. ind. v. i.	διήγειραν 3. plur. a. 1. ind. διε-
διεῤῥχεται 3. sing. pres. ind.	γείρω.
διεῤῥχομαι.	διηγείρετο imp. ind. pass. v. i.
διεσάφησαν 3. plur. a. 1. ind.	διηγήσανται a. 1. subj. med. διη-
διασαφίω.	γέομαι.
διεσκόρπισας 2. sing. a. 1. ind.	διηγήσατο 3. s. a. 1. I. med. v. i.
διασκορπίζω.	διηκόνει 3. s. imp. ind. διακονέω.
διεσκόρπισε a. 1. ind. v. i.	διηκονήσαμεν 1. plur. a. 1. ind.
διεσπάρησαν aor. 2. ind. pass.	διακονέω.
διασπείρω.	διηκόνειν imp. ind. διακονέω.
διεσπάρω Præt. infin. pass.	διήλθον a. 2. ind. διεῤῥχομαι.
διασπάρω.	διήνοιξε a. 1. ind. διανοίγω.
διεσεύλατο a. 1. I. M. διασεύλω.	διλωίχθησαν 3. pl. a. 1. ind.
διέση a. 2. ind. διήσημι.	pass. διανοίγω.
διεσραμύθη P. part. pass.	διηπόρει imperf. ind. διαπορέω.
διασρέφω.	διηπόρειν imperf. ind. v. i.
διεσραμύθη fæm. Prat. part.	διημύδων 3. s. imperf. ind.
pass. v. i.	διημύδω.
διεσώθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass.	διήρχετο 3. sing. imperf. med.
διασώζω.	διήρχομαι.
διελαζάμην 1. s. & διελάσαστο	διήρχοντο 3. pl. imperf. v. i.
3. s. a. 1. ind. M. διαλάσσω.	διικνέμην pres. part. med.
διελαράχθη aor. 1. ind. pass.	διικνέομαι.
διαλαράσσω.	διιχυρίζετο imperf. M. διιχυ-
διετήρει 3. s. imp. ind. διατηρέω.	είζομαι.
διέτειρε im. & a. 2. I. διατήριω.	δικαιωθήσεται 3. s. fut. 1. ind.
διεφθάρη 3. s. a. 2. ind. pass.	pass. δικαιοώ.
διαφθείρω.	δικαι-

δικαιωθήσῃ 2. s. fut. 1. I. pass.
δικαιόω.
δικαιωθήναι a. 1. inf. pass. v. i.
διορυγήναι a. 2. i. P. διορύσσω.
διορύσσει 3. pl. pr. I. διορύσσω.
διυλίζοντες pr. part. διυλίζω.
διψήσῃ a. 1. subj. διψάω.
διψῶντες pl. praes. part. διψάω.
διχάσαι a. 1. infin. διχάζω.
διχολομήσῃ 3. s. fut. 1. ind. δι-
χολομέω.
διώδδω imperf. ind. διωδάω.
διωκόντων g. pl. pr. part. διώκω.
διώξει 2. pl. fut. ind. διώκω.
διώξη 2. pl. a. 1. subj. v. i.
διώξωσι 3. pl. a. 1. subj. v. i.
δοθείσα f. a. 1. part. P. δίδωμι.
δοθῶναι a. 1. inf. pass. v. i.
δοθήσεται fut. 1. pass. v. i.
δοίλω 1. s. a. 2. optat. v. i.
δοκέει 2. s. & δοκεῖ 3. s. praes.
δοκέω.
δοκιμαζέσθων 3. pl. praes.
imperat. δοκιμάζω.
δοκιμάσαι a. 1. infin. aet. v. i.
δοκιμάσῃ fut. 1. ind. v. i.
δολῶντες pl. pr. part. δολόω.
δόντα acc. a. 2. part. δίδωμι.
δόντῃ g. s. a. 2. part. aet. v. i.
δοξαδῶτι 3. pl. a. 1. subj. pass.
δοξάζω.
δοξάσωσι a. 1. subj. aet. v. i.
δόξη 2. pl. a. 1. subj. δοκέω.
δόξω 1. s. fut. ind. Ἔ a. 1.
subj. Aetiv. v. i.
δοῦς a. 2. imp. δίδωμι.

δότε 2. pl. a. 2. imp. v. i.
δότω 3. s. a. 2. imp. aet. v. i.
δελωθέντες pl. a. 1. part. P. δελόω.
δῆναι a. 2. infin. δίδωμι.
δῆς a. 2. part. aet. v. i.
δραμών a. 2. part. τρέχω.
δρασόμενῃ pr. p. δρᾶσομαι.
δυνάμεθα 1. pl. praes. ind. Ἔ
δύνασαι 2. s. δύνασαι 3. s. praes.
ind. δύναμαι.
δύνη 2. s. praes. subj. v. i.
δύνοι g. s. praes. part. δύνω.
δυσί dat. pl. à δύο.
δῶ 1. s. a. 2. subj. δίδωμι.
δῶ 3. s. a. 2. subj. v. i.
δῶη 3. s. a. 2. opt. atticè. v. i.
δῶην 1. s. a. 2. opt. atticè. v. i.
δῶης 2. s. a. 2. opt. atticè. v. i.
δῶς 2. s. a. 2. subj. v. i.
δώσει 2. s. fut. ind. v. i.
δώσῃ 3. s. a. 1. subj. v. i.
δώσων 3. pl. fut. v. i.
δώσω, εις, ει. fut. ind. v. i.
δῶτε a. 2. subj. δίδωμι.

E.

Ἐὰς 2. s. praes. ind. εἶάω.
ἐβάθυνε a. 1. ind. βαθύνω.
ἐβαλεν 3. s. a. 2. ind. βάλλω.
ἐβαπτίζοντο 3. pl. imper. ind.
pass. βαπτίζω.
ἐβαπτίσθη a. 1. I. P. βαπτίζω.
ἐβαρήθημεν 1. pl. a. 1. ind. pass.
βαρέω.
ἐβάττανε a. 2. ind. βασκάνω.
ἐβάτασεν 3. s. a. 1. ind. βατάζω.
D d 3

ἐβασάζετο imperf. ind. P. v. i.	ἐγνημα a. i. ind. γαμία.
ἐβδελυγμένοις d. pl. prat. part.	ἐγίνωσκειν imp. ind. γινώσκω.
pass. βδελύσομαι.	ἐγκαταλείψεις fut. ind. ἐγκαταλείπω.
ἐβεβαιώθη a. i. ind. P. βεβαιόω.	ἐγκατέλιπες 2. s. a. 2. ind. v. i.
ἐβέβλητο plusq. ind. P. βάλλω.	ἐγκεκαίνισα prat. ind. pass.
ἐβλάστησεν 3. s. a. 1. ind. βλάστανω.	ἐγκαινίζω.
ἐβλασφήμησε a. i. ind. βλασφημέω.	ἐγκομβώσαοτε 2. pl. a. 1. imp. med. ἐγκομβόομαι.
ἐβλασφήμην imperf. ind. v. i.	ἐγνώκετε 2. pl. plusq. ind. γινώσκω.
ἐβοήθησεν 3. s. a. 1. ind. βοηθέω.	ἐγνων, ως, ω a. 2. ind. γινώσκω.
ἐβόησεν 3. s. a. 1. ind. βοάω.	ἐγνώρισε a. i. ind. γνωρίζω.
ἐβυλόοντο imp. I. M. βυλόω.	ἐγνωρίσθη a. i. ind. pass. v. i.
ἐβυλήθη a. i. I. pass. βύλλομαι.	ἐγνωσαν 3. pl. a. 2. I. γινώσκω.
ἐβρέξε a. i. ind. βρέχω.	ἐγνωσμαι 1. s. prat. I. P. v. i.
ἐβρυχον imperf. ind. βρύχω.	ἐγνωσαι 3. s. prat. I. P. v. i.
ἐβγίζε 3. s. prat. ind. ἐβγίζω.	ἐγόγυζον imperf. I. γόγυζω.
ἐγειραι a. i. inf. ἐγείρω.	ἐγρηγόρησε a. i. ind. γρηγορέω.
ἐγειραι a. i. imper. med. v. i.	ἐγχεισον a. i. imper. ἐγχείω.
ἐγείρεοτε 2. pl. prat. imper. pass. ἐγείρω.	ἐδάκρυσεν 3. s. a. 1. I. δακρύω.
ἐγεμίσθη a. i. ind. P. γεμίζω.	ἐδαφίσσι 3. pl. fut. I. ind. attic. ἐδαφίζω.
ἐγένετο a. 2. med. γίνομαι.	ἐδεήθη a. i. ind. pass. δέομαι.
ἐγενήθη a. i. ind. pass. v. i.	ἐδέξ 3. s. imperf. δεῖ.
ἐγεννήθη a. i. ind. P. γεννάω.	ἐδειξα a. i. ind. δεικνύω.
ἐγέννησε a. i. ind. γεννάω.	ἐδειραν 3. pl. a. 1. ind. δέρω.
ἐγένοντο pl. a. 2. med. γίνομαι.	ἐδέξαντο 3. pl. &
ἐγερεῖ fut. ind. ἐγείρω.	ἐδέξατο a. i. ind. med. δέχομαι.
ἐγερεῖς a. i. part. P. ἐγείρω.	ἐδεσμεῖτο imp. I. pass. δεσμείω.
ἐγερεῖσθαι a. i. inf. P. ἐγείρω.	ἐδηλώθη a. i. ind. pass. δηλόω.
ἐγερεῖσθαι Futur. I. indic. pass. v. i.	ἐδήσεν 3. s. a. 1. ind. δέω.
ἐγέρθητε 2. pl. a. 1. im. P. v. i.	ἐδίδασκιν 3. s. imp. I. διδάσκω.
ἐγείσαοτε 2. pl. a. 1. ind. med. γάω.	ἐδιδάχθη a. i. ind. pass. v. i.
ἐγήγεραι prat. I. pass. ἐγείρω.	ἐδιδάχθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass. διδάσκω.

ἐδιδάχθητε 2. pl. a. 1. I. P. v. i.
 ἐδίδω 3. s. imp. ind. δίδωμι.
 ἐδικαιώθη a. 1. ind. P. δικαιόω.
 ἐδίστασας 2. s. a. 1. ind. διστάζω.
 ἐδίστασαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.
 ἐδίψησα a. 1. ind. διψάω.
 ἐδόθη a. 1. ind. pass. δίδωμι.
 ἐδολιῶσαν 3. pl. imp. I. δολιόω.
 ἐδοξα a. 1. ind. δοκέω.
 ἐδόξασαν 3. pl. a. 1. I. δοξάζω.
 ἐδουλόσατε 2. pl. a. 1. I. δουλόω.
 ἐδουλώθητε 2. pl. a. 1. I. P. δουλόω.
 ἐδραμον a. 2. ind. τρέχω.
 ἔδω 3. s. a. 2. ind. δύνω.
 ἔδωκαν 3. pl. a. 1. ind. δίδωμι.
 ἔδωκεν 3. s. a. 1. ind. δίδωμι.
 ἔδωρήσατο 3. s. a. 1. ind. med.
 δωρέομαι.
 ἐζήτη 3. s. imperf. ζητέω.
 ἐζυμώθη a. 1. ind. pass. ζυμόω.
 ἐζωγρημένοι pl. prat. part.
 pass. ζωγρέω.
 ἐζώννυες 2. s. imp. ind. ζωννύω.
 ἐθαμβήθησαν 3. pl. a. 1. ind.
 pass. θαμβέω.
 ἔθανον a. 2. ind. a. 1. θνήσκω.
 ἐθαύμασε 3. s. a. 1. I. θαυμάζω.
 ἐθαύμασαν 3. pl. aor. 1. ind.
 θαυμάζω.
 ἐθάφη a. 2. ind. pass. θάπτω.
 ἐθεάθη a. 1. ind. pass. θεάομαι.
 ἐθεάσαοτε a. 1. ind. med. v. i.
 ἔθεντο a. 2. med. τίθημι.
 ἐθεραπεύθη a. 1. ind. pass. θε-
 ραπέω.
 ἐθεραπεύοντο im. I. P. θεραπεύω.

ἐθερίοθη a. 1. I. pass. θερίζω.
 ἐθερμαίνοντο 3. pl. imperf. pass.
 θερμαίνω.
 ἔθελο 3. s. a. 2. ind. med. τίθημι.
 ἐθεώρη imperf. θεωρέω.
 ἔθηκα a. 1. ind. τίθημι.
 ἐθήλασας 2. s. a. 1. ind. θηλά-
 ζω.
 ἐθηλομάχησα a. 1. ind. θηλο-
 μαχέω.
 ἐθησαυρίσατε 2. pl. a. 1. ind.
 θησαυρίζω.
 ἐθρέψαμεν 1. pl. a. 1. I. τρέφω.
 ἐθρηνήσαμεν 1. pl. a. 1. I. θρηνέω.
 ἐθυμώθη a. 1. ind. pass. θυμόω.
 ἔθυσε 3. s. a. 1. ind.θύω.
 εἶ 2. s. pres. ind. εἰμι.
 εἶα 3. s. imperf. εἶάω.
 εἶατε a. 1. ind. εἶάω.
 εἰδήσασι 3. pl. F. 1. ind. εἰδέω.
 εἰδῆτε pres. subj. εἰδέω.
 εἶδομεν a. 2. ind. εἶδω.
 εἶδον a. 2. ind. v. i.
 εἰδότες pl. prat. part. a. 1. εἰδέω.
 εἰδῶ f. s. prat. part. εἰδέω.
 εἰδῶς prat. part. contr. pro εἰ-
 δηκῶς. εἰδέω.
 εἰδισημένοι prat. part. P. εἰρίζω.
 εἶλετο a. 2. ind. med. αἰρέω ᾧ.
 εἶληφα as e prat. ind. attice.
 λαμβάνω.
 εἰληφῶς prat. part. λαμβάνω.
 εἰλιοσόμεν pres. part. pass.
 εἰλίω.
 εἶλκον imperf. ind. ἔλκω.
 εἶλκυσε a. 1. ind. ἔλκω.

εἶξαρδμ 1. pl. a. 1. ind. εἶκω.
 εἶπα a. 1. ind. aēt. ἔπω.
 εἶπατε 2. pl. a. 1. I. Ἔ imp. v. i.
 εἶπε 2. s. a. 2. imper. v. i.
 εἶπητε 2. pl. a. 2. subj. v. i.
 εἶπον ε s a. 2. ind. ἔπω.
 εἶπων a. 2. part. aēt. v. i.
 εἶπωσι 3. pl. a. 2. subj. v. i.
 εἰργασάμην a. 1. I. ἐργάζομαι.
 εἰργάτατο 3. s. a. 1. I. M. v. i.
 εἰργάσαντο 3. pl. ejusdem.
 εἰργασμαι praet. pass. v. i.
 εἶρηκα praet. ind. ῥέω.
 εἶρηκόη g. s. P. part. att. ῥέω.
 εἶρημόον praet. part. pass. ῥέω.
 εἶρηται praet. ind. pass. ῥέω.
 εἰσαγαγεῖν a. 2. inf. εἰσάγω.
 εἰσαγάγη 3. s. a. 2. subj. v. i.
 εἰσακκοθήσονται futur. 1. pass.
 εἰσακξώ.
 εἰσδρομῆτα f. a. 2. part. aēt.
 εἰσλρέχω.
 εἰσδρομῶν a. 2. part. v. i.
 εἰσέδρομον a. 2. ind. v. i.
 εἰσελθε a. 2. imp. εἰσέρχομαι.
 εἰσελθεῖν a. 2. inf. v. i.
 εἰσέλθης a. 2. subj. v. i.
 εἰσέλθητε a. 2. subj. εἰσέρχομαι.
 εἰσελθόντι dat. s. a. 2. part. v. i.
 εἰσενεγκεῖν a. 2. inf. εἰσφέρω.
 εἰσενέγκης a. 2. subj. εἰσφέρω.
 εἰσεπήδησαν 3. pl. a. 1. ind. εἰσ-
 πηδάω.
 εἰσήη plusq. ind. med. εἴσομαι.
 εἰσηκξάθη 3. s. a. 1. I. P. εἰσακξώ.
 εἰσηλθον a. 2. ind. εἰσέρχομαι.

εἰσιέναι praes. infin. εἴσομαι.
 εἰσήκη 3. s. plusq. εἴσῃκω.
 εἰσήκεισαν 3. pl. plusq. v. i.
 εἴχε 3. s. imperf. ind. ἔχω.
 εἴχον imperf. ind. ἔχω.
 εἴωθα praet. med. ἔθω.
 εἴωθει plusq. med. ἔθω.
 εἴωθας, ἤα, ὄς praet. part. ἔθω.
 ἐκαθαρεύθη a. 1. ind. pass. κα-
 θαρίζω.
 ἐκαθεζόμεν 1. s. imp. I. καθέζω.
 ἐκάθιδε imperf. ind. καθίδω.
 ἐκάθιδον imp. ind. καθίδω.
 ἐκάθητο 3. s. imperf. I. κάθημαι.
 ἐκάθισεν 3. s. a. 1. ind. καθίζω.
 ἐκάκωσαν 3. pl. a. 1. ind. κακώω.
 ἐκάλεσα as ε a. 1. ind. καλέω.
 ἐκάμμυσαν 3. pl. a. 1. I. καμμύω.
 ἐκάμμυσε 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἔκαμψαν 3. pl. a. 1. I. κάμπλω.
 ἐκαυμαρίσθη a. 1. ind. pass. καυ-
 ματίζω.
 ἐκβαλε a. 2. imper. ἐκβάλλω.
 ἐκβάλη 3. s. a. 2. subj. v. i.
 ἐκβάλλω a. 2. subj. v. i.
 ἐκδέβληκα praet. ind. v. i.
 ἐκδληθέντ g. s. a. 1. part.
 pass. ἐκβάλλω.
 ἐκδληθήσεται fut. 1. ind. P. v. i.
 ἐκδληθήσονται 3. pl. ejusdem.
 ἐκγαμίζονται 3. pl. praes. ind.
 pass. ἐκγαμίζω.
 ἐκδαπανηθήσομαι fut. ind. pass.
 ἐκδαπανάω.
 ἐκδιηγέμενοι pl. praes. part.
 med. ἐκδιηγέομαι.

ἐκδίκησον α. ι. imp. ἐκδικέω.
 ἐκδιώξω fut. ind. ἐκδιώκω.
 ἐκδώσεια fut. i. ind. ἐκδίδωμι.
 ἔκειτο 3. s. imperf. κείμεν.
 ἐκέλευσεν 3. s. a. i. ind. κελύω.
 ἐκέρασε α. ι. ind. κερραίνω.
 ἐκέρδησας 2. sing. a. i. ind. κερ-
 δαίνω.
 ἐκζητηθῆ α. ι. subj. P. ἐκζητέω.
 ἐκζητηθήσεται fut. i. pass. v. i.
 ἐκηρύχθη α. ι. ind. P. κηρύσσω.
 ἐκινήθη α. ι. ind. pass. κινέω.
 ἐκκαθάρατε 2. pl. a. i. imp. αἰ.
 ἐκκαθαίρω.
 ἐκκαθήρη 3. s. a. i. subj. ἐκκα-
 θαίρω.
 ἐκκακεῖν pres. inf. ἐκκακέω.
 ἐκκέχυται pres. ind. P. ἐκχύω.
 ἐκκλίνατε 2. pl. a. i. imperat.
 ἐκκλίνω.
 ἐκκολυμθήσας α. ι. part. ἐκκο-
 λυμβάω.
 ἐκκοπήση F. 2. ind. P. ἐκκόπτω.
 ἐκκόπηται 3. sing. pres. ind.
 pass. ἐκκόπτω.
 ἐκκοψον α. ι. imper. ἐκκόπτω.
 ἐκόψαθε α. ι. med. κόπτομαι.
 ἐκλάμψουσιν 3. pl. fut. i. ind.
 ἐκλάμπω.
 ἔκλασε 3. s. a. i. ind. κλάω.
 ἔκλαυσε α. ι. ind. κλαίω.
 ἐκλείσθη α. ι. ind. pass. κλείω.
 ἐκλέλησθε 2. pl. pres. ind. pass.
 ἐκλανθάνω.
 ἐκλελυμένοι pl. pres. part. pass.
 ἐκλύω.

ἐκλεξαμένων acc. pl. a. i. part.
 med. ἐκλέγομαι.
 ἔκλεψαν 3. pl. a. i. ind. κλέπτω.
 ἐκλήθη α. ι. ind. pass. καλέω.
 ἐκλήθητε 2. pl. a. i. I. pass. v. i.
 ἐκληράθημεν 1. pl. a. i. ind.
 pass. κληροῦμαι.
 ἐκλίπητε 2. pl. a. 2. S. ἐκλείπω.
 ἐκλυθῶσιν 3. pl. a. i. subj. pass.
 ἐκλύω.
 ἐκλυόμενοι pl. pres. part. P. v. i.
 ἐκμάξασα f. a. i. part. ἐκμάσσω.
 ἐκνήψατε 2. pl. a. i. imp. ἐκνήφω.
 ἐκοιμήθη α. ι. pass. κοιμάω.
 ἐκολάφισαν 3. pl. a. i. ind. κο-
 λαφίζω.
 ἐκοπήθη α. ι. ind. P. κοπάω.
 ἐκολοβώθησαν 3. pl. a. i. ind.
 pass. κολοβόω.
 ἐκομισάμεν α. ι. I. M. κομίζω.
 ἐκομίσαντο 3. pl. a. i. ind. med.
 κομίζω.
 ἐκόπασεν 3. s. a. i. ind. κοπάω.
 ἐκόπτοντο 3. pl. imp. I. M. κόπτω.
 ἐκόσμησαν 3. pl. a. i. I. κοσμέω.
 ἐκόψαθε 2. pl. a. i. med. κό-
 πτομαι.
 ἐκπειράσεις F. i. I. ἐκπειράζω.
 ἐκπέπλωκας 2. s. P. I. ἐκπίπτω.
 ἐκπεσεῖν α. 2. infin. v. i.
 ἐκπλήτεσται pres. inf. ἐκπλήσσω.
 ἐκπλώσται α. ι. inf. ἐκπλέω.
 ἐκπορεύομεν pres. part. med.
 ἐκπορεύομαι.
 ἐκπορεύσασαι pl. f. a. i. part.
 ἐκπορεύω.

- ἔκραξαν 3. pl. a. i. ind. κράζω.
 ἔκραξε 3. s. a. i. ind. γ. i.
 ἐκράτησε a. i. ind. κρατέω.
 ἐκραταιῶτο 3. s. imperf. pass.
 κραταιόω.
 ἐκράνυσεν 3. s. a. i. ind. κρᾶνυ-
 γάζω.
 ἐκρίθη 3. s. a. i. I. pass. κρίνω.
 ἐκείρωθέντα pl. neutr. aor. i.
 part. pass. ἐκείρω.
 ἐκείρωθήσεται 3. s. fut. i. ind.
 pass. ἐκείρω.
 ἐκείρωθήη a. i. imp. pass. v. i.
 ἐκείρωσθε pl. a. i. S. ἐκείρω.
 ἐκρύβη a. 2. ind. pass. κρύπτω.
 ἐκρύψε a. i. ind. κρύπτω.
 ἐκτεθέντα acc. s. a. i. part. pass.
 ἐκτίθεμαι.
 ἐκτείνας a. i. part. ἐκτείνω.
 ἐκτεινον a. i. imperat. v. i.
 ἐκλήσατο a. i. ind. med. κλάο-
 μαί.
 ἐκλιναξάμενοι pl. a. i. part.
 med. ἐκλινάσω.
 ἐκτινάξατε a. i. imp. ἐκτινάσω.
 ἐκτίθη a. i. ind. pass. κτίζω.
 ἐκτίσται 3. s. prat. pass. κτίζω.
 ἐκτραπήη a. 2. subj. pass. ἐκτρέ-
 πομαί.
 ἐκτραπήσονται 3. pl. F. 2. P. v. i.
 ἐκύκλωσαν 3. pl. a. i. I. κυκλόω.
 ἐκυλίετο imperf. ind. P. κυλίω.
 ἐκφέρσται f. prat. part. ἐκφέρω.
 ἐκφύξῃ 2. s. fut. i. ind. med.
 ἐκφύγω.
 ἐκφύξομεθα i. pl. F. ἐκφύγω.
 ἐκφυγεῖν a. 2. inf. v. i.
 ἐκφύγωσιν 3. pl. a. 2. subj. v. i.
 ἐκφύηται f. subj. ἐκφύω.
 ἐκχέατε 2. pl. a. i. imp. ἐκχέω.
 ἐκχέται prat. ind. pass. v. i.
 ἐκχυνόμενον pr. part. P. ἐκχύνω.
 ἐκωλύσατε a. i. ind. κωλύω.
 ἔλαβε a. 2. ind. λαμβάνω.
 ἐλάβετε 2. pl. a. 2. ind. v. i.
 ἔλαβον a. 2. aor. λαμβάνω.
 ἐλάκησε a. i. ind. ληκέω.
 ἐλάλησεν a. i. ind. λαλέω.
 ἔλαμψε a. i. ind. λάμπω.
 ἐλατόμησεν 3. sing. a. i. ind. λα-
 τομέω.
 ἐλατρίσθαι pr. inf. P. ἐλατρίω.
 ἐλαυνόμενα pl. prat. part. pass.
 ἐλαύνω.
 ἐλαυνόμεναι f. pl. prat. part.
 pass. v. i.
 ἔλαχε a. 2. ind. λαγχάνω.
 ἐλέγξει fut. i. ind. ἐλέγχω.
 ἔλεγξον a. i. imper. ἐλέγχω.
 ἐλεγχθήη a. i. subj. pass. v. i.
 ἐλεηθέντες pl. aor. i. part. pass.
 ἐλεέω.
 ἐλεηθήσονται fut. i. ind. pass.
 ἐλεέω.
 ἐλεήσται a. i. inf. ἐλεέω.
 ἐλέησον a. i. imp. ἐλεέω.
 ἐλύθερωθέντες pl. aor. i. part.
 pass. ἐλύθερώω.
 ἐληλακότες pl. prat. part. aor.
 ἐλαύνω.
 ἐλήλυθα a. s. prat. ind. med.
 ἔρχομαι.
 ἐληλύ-

ἐληλύ-

ἔληλύθη 3. s. plusq. ind. v. i.
 ἔλθειν a. 2. inf. v. i.
 ἔλθειω a. 2. imper. ἔρχομαι.
 ἔλθη 3. s. a. 2. subj. v. i.
 ἔλθον neutr. a. 2. part. v. i.
 ἔλθω 1. s. a. 2. subj. v. i.
 ἔλθων a. 2. part. ἔρχομαι.
 ἐλιθάσθω a. 1. ind. P. λιθάζω.
 ἐλιθοβολήσαν 3. pl. a. 1. ind.
 λιθοβολέω.
 ἐλιθοβολήσεν 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἐλιθοβολῆν imper. I. λιθοβολέω.
 ἐλκύση a. 1. subj. ἐλκύω.
 ἐκλογεῖται 3. s. pres. ind. pass.
 ἐκλογέω.
 ἐλογίσθη a. 1. I. P. λογίζομαι.
 ἐλοιδόρησαν 3. pl. a. 1. ind. λοι-
 δορέω.
 ἐλόμην a. 2. part. med. αἰρέω.
 ἐλπίζουσιν 3. pl. fut. I. attic. ἐλ-
 πίζω.
 ἐλύθη a. 1. ind. pass. λύω.
 ἔλυμαινέλο imperf. ind. med.
 λυμαίνω.
 ἐλυπήθη 3. s. a. 1. I. P. λυπέω.
 ἐλυπήθησαν a. 1. I. P. λυπέω.
 ἐλυτρώθητε 2. pl. a. 1. ind.
 pass. λυτρέω.
 ἐμαθήτετε 2. pl. a. 2. I. μαθητῶν.
 ἐμαθήτουν 3. s. a. 1. ind. μα-
 θητεύω.
 ἐμαρτύρησεν 3. s. a. 1. ind. μαρ-
 τυρέω.
 ἐμαρτυρήθησαν 3. pl. a. 1. ind.
 pass. μαρτυρέω.
 ἐμαρτύρην 3. pl. imperf. I. v. i.

ἔμασωντο 3. pl. imperf. ind.
 μασάομαι.
 ἐματαιώθησαν 3. pl. a. 1. ind.
 pass. ματαιόω.
 ἐμβάνη, ἐμβάς a. 2. p. ἐμβαίνω.
 ἐμβάψας a. 1. part. ἐμβάπτω.
 ἐμβῆναι a. 2. inf. ἐμβαίνω.
 ἐμβλέψας a. 1. part. ἐμβλέπω.
 ἐμβλέψατε 2. pl. a. 1. imper.
 ἐμβλέπω.
 ἐμεθύθησαν 3. pl. a. 1. ind.
 pass. μεθύσκω.
 ἔμεινε 3. s. a. 1. ind. μένω.
 ἐμελέτησαν 3. pl. a. 1. ind. με-
 λετάω.
 ἔμελεν 3. s. imperf. ἀ μέλη.
 ἔμελλεν 3. s. imperf. ind. μέλλω.
 ἐμέμψαντο 3. pl. a. 1. ind. med.
 μέμφομαι.
 ἐμέρισε a. 1. ind. μερίζω.
 ἐμερίθη a. 1. ind. pass. μερίζω.
 ἐμέσαι a. 1. inf. ἐμέω.
 ἐμεσίτισεν 3. s. a. 1. ind. με-
 σιτεύω.
 ἐμήνυσεν 3. s. a. 1. ind. μηνύω.
 ἔμιξε a. 1. ind. μίγνυμι.
 ἐμισθώσατο a. 1. ind. med. μισθώω.
 ἐμμαϊνόμην pr. p. ἱμμαίνομαι.
 ἐμνημόνευον imperf. ind. μνη-
 μονεύω.
 ἐμνήθη a. 1. ind. P. μιμνήσκω.
 ἐμνήθηρην 1. pl. a. 1. ind. pass.
 μιμνήσκω.
 ἐμοίχυσεν 3. s. a. 1. I. μοιχέω.
 ἐμόλυναν 3. pl. a. 1. ind. μολύνω.
 ἐμόλυνθησαν 3. pl. a. 1. I. P. v. i.
 ἔμο-

- ἔμοχλοποίησαν 3. pl. a. i. ind. μοχλοποιέω.
 ἔμπαϊζα a. i. inf. ἔμπαίζω.
 ἔμπαϊχθήσεται F. i. I. P. v. i.
 ἔμπεπλησμένοι pl. praet. part. pass. ἔμπλήθω.
 ἔμπέση a. 2. subj. ἔμπίπτω.
 ἔμπλακέντες pl. aor. 2. part. pass. ἔμπλέκω.
 ἔμπτύσαντες pl. a. i. part. ἔμπτύω.
 ἔμπλυθήσεται fut. i. pass. v. i.
 ἔμφανίσατε 2. pl. a. i. imper. ἔμφανίζω.
 ἔμφανισθῆναι a. i. inf. P. v. i.
 ἔμφανίσω fut. i. ind. v. i.
 ἔμωρανεν 3. s. a. i. ind. μωραίνω.
 ἔμωρανθήσων 3. pl. a. i. I. P. v. i.
 ἔναγκαλισάμεθα a. i. part. med. ἔναγκαλίζομαι.
 ἔναρξάμενοι pl. a. i. part. med. ἔναρχομαι.
 ἔναυάγησα a. i. ind. ναυαγέω.
 ἔναυάγησαν 3. pl. a. i. ind. v. i.
 ἔνδεδυμένοι pl. praet. part. pass. ἔνδύω.
 ἔνδείξωμαι a. i. subj. med. ἔνδείκνυμι.
 ἔνδεχεται pres. ἔνδεχομαι.
 ἔνδοξαθή 3. s. a. i. subj. pass. ἔνδοξάζω.
 ἔνδοξαθήναι a. i. inf. pass. v. i.
 ἔνδείξηται a. i. S. M. ἔνδείκνυμι.
 ἔνδύεσθαι infin. pass. ἔνδύω.
 ἔνδύσαθε 2. pl. a. i. imp. M. v. i.
 ἔνδύσατε 2. pl. a. i. imp. A. v. i.
 ἔνδύσθε 2. pl. a. i. subj. med. ἔνδύω.
 ἔνέβη a. 2. ind. ἔμβαινω.
 ἔνεβληθήσεται a. i. med. ἔμβελλομαι.
 ἔνέγκας a. i. part. φέρω.
 ἔνεδειξάμεθα 1. pl. a. i. ind. M. ἔνδείκνυμι.
 ἔνεδείξατο 3. s. a. i. ind. M. v. i.
 ἔνεδυναμέτο imperf. ind. pass. ἔνδυναμόω.
 ἔνεδυναμώθη a. i. ind. pass. v. i.
 ἔνεδυνάμωσε a. i. ind. v. i.
 ἔνεδυσαν 3. pl. a. i. ind. ἔνδύω.
 ἔνεδύσαθε 2. pl. a. i. imp. med. v. i.
 ἔνεῖχεν 3. sing. imperf. ἔνέχω.
 ἔνεκαίνισεν 3. sing. aor. i. ind. ἔγκαινίζω.
 ἔνεκεντέλειω, ης a. i. ind. P. ἔγκεντείζω.
 ἔνεκοπτόμεω imp. ind. ἔγκέπλω.
 ἔνεκοψε 3. sing. a. i. ind. v. i.
 ἔνεκρυψεν 3. s. a. i. ind. ἔγκρύπλω.
 ἔνέμειναν 3. pl. a. i. ind. ἔμεινω.
 ἔνενδον imperf. ind. ἔνδύω.
 ἔνέπαιξαν 3. pl. a. i. ind. & ἔνέπαιζον imperf. ind. ἔμπαίζω.
 ἔνεπαίχθη a. i. I. P. ἔμπαίζω.
 ἔνεπλήθησαν 3. pl. a. i. ind. pass. ἔμπλήθω.
 ἔνέπρησε a. i. ind. ἔμπρήθω.
 ἔνέπτυσσα a. i. ind. ἔμπτύω.
 ἔνέπτυσαν 3. pl. a. i. I. ἔμπτύω.
 ἔνεργῶσω 3. pl. pr. ind. ἐνεργέω.
 ἔνετεῖν

ἐνετείλατο 3. s. a. i. ind. med.
ἐντέλλομαι.
ἐνετύλιξεν 3. s. a. i. ind. ἐντυ-
λίττω.
ἐντύχον a. 2. ind. ἐντυγχάνω.
ἐνδουλογηθήσονται fut. 1. pass.
ἐνδουλογέω.
ἐνεφανίσθησαν 3. pl. a. i. ind.
pass. ἐμφανίζω.
ἐνεφύσησε a. i. ind. ἐμφυσάω.
ἐνέχειν pres. infin. ἐνέχω.
ἐνεχθήναι a. i. inf. pass. φέρω.
ἐνεχθείσης g. s. faem. a. i. part.
pass. φέρω.
ἐνεργεῖτο 3. s. imperf. med.
ἐνεργέω.
ἐνήργησεν 3. s. a. i. ind. ἐνεργέω.
ἐνδυμείσθε 2. pl. pres. ind. ἐν-
δυμέομαι.
ἐνδυμηθέντες gen. s. a. i. part.
pass. ἐνδυμέομαι.
ἓνα acc. s. εἷς unus.
ἐνὶ dat. s. ab εἷς ἕν.
ἐνὶ Ionicè pro ἐστὶ. ἐνεμι.
ἐνός gen. s. masc. & neutr. εἷς.
ἐνίκησεν 3. s. a. i. ind. νικάω.
ἐνιψάμην a. i. ind. M. νίπτω.
ἐνοικῶντες g. s. pr. part. ἐνοικέω.
ἐνόμισαν 3. pl. a. i. ind. νομίζω.
ἐνοσφίσατο a. i. ind. med. νο-
σφίζομαι.
ἐνοχλή pres. subj. ἐνοχλέω.
ἐνταφιάσαι a. i. inf. ἐνταφιάζω.
ἐντειλάμενος a. i. part. med.
ἐντέλλομαι.
ἐντελεῖται 3. s. F. 2. M. ἐντέλλομαι

ἐντέταλται 3. s. pres. pass. v. i.
ἐντετυπωμένη f. pres. part. pass.
ἐντυπώω.
ἐντετυλιγμένον pres. part. pass.
ἐντυλίττω.
ἐντραπήσονται 3. pl. fut. 2. pass.
ἐντρέπω.
ἐντρυφῶντες pl. pres. part. ἐν-
τρυφάω.
ἐντυγχάνειν pr. inf. ἐντυγχάνω.
ἐνυξε a. i. ind. νύττω.
ἐνυπνιαθήσονται fut. 1. pass.
ἐνυπνιάζω.
ἐνυπνιαζόμενοι pl. pres. part.
med. ἐνυπνιάζω.
ἐνύσαξαν 3. pl. a. i. ind. νυσάζω.
ἐνωτίσαθε a. i. imperat. med.
ἐνωτίζομαι.
ἐξαγαγεῖν a. 2. infin. ἐξάγω.
ἐξαγαγὼν a. 2. part. act. v. i.
ἐξαλειφθήναι a. i. i. P. ἐξαλείφω.
ἐξακλόμην pres. part. med.
ἐξάλλομαι.
ἐξαναθήση 3. s. a. i. S. ἐξανίστημι.
ἐξανέσω a. 2. ind. act. ἐξανίστημι.
ἐξανέστησαν 3. pl. a. 2. ind. v. i.
ἐξανέτειλε a. i. ind. ἐξανατέλλω.
ἐξαπατάτω pr. imp. ἐξαπατάω.
ἐξαπέστειλε 3. s. a. i. ind. ἐξα-
ποσέλλω.
ἐξαρείτε 2. pl. fut. ἐξαίρω.
ἐξαρθῆ a. i. subj. pass. ἐξαίρω.
ἐξαρτίσαι a. i. infin. ἐξαρτίζω.
ἐξέβαλε 3. s. a. 2. ind. ἐκβάλλω.
ἐξεβάλομεν 1. pl. a. 2. ind. v. i.
ἐξέβαλον a. 2. ind. ἐκβάλλω.
ἐξεβλή-

- ἐξεβλήθη *a. 1. 1. pass. ἐκβάλλω.*
 ἐξεδέχεται *3. s. imp. 1. ἐκδέχομαι.*
 ἐξεδίκησε *a. 1. ind. ἐκδικέω.*
 ἐξέδοτο *3. s. a. 2. med. ἐκδίδωμι.*
 ἐξέδυσαν *3. pl. a. 1. ind. ἐκδύω.*
 ἐξεθαμβήθη *a. 1. ind. pass. ἐκ-
θαμβέομαι.*
 ἐξεθαμβήθησαν *3. pl. a. 1. ind.
pass. v. 1.*
 ἔξει *3. s. fut. ἔχω.*
 ἐξείλετο *3. s. a. 2. med. ἐξαιρέω.*
 ἐξεκαύθησαν *3. pl. a. 1. ind. P.
ἐκκαίω.*
 ἐξεκέντησαν *3. pl. a. 1. ind. ἐκ-
κεντέω.*
 ἐξεκλάσθησαν *3. pl. a. 1. ind.
pass. ἐκκλάω.*
 ἐξεκλείθη *a. 1. ind. P. ἐκκλείω.*
 ἐξέκλιναν *3. pl. a. 1. ind. ἐκκλίνω.*
 ἐξεκομίζετο *imperf. ind. pass.
ἐκκομίζω.*
 ἐξεκρέματο *imperf. ind. med.
ἐκκρέμαμαι.*
 ἔξελε *a. 2. imp. ἐξαιρέω.*
 ἐξελέξατο *a. 1. ind. med. ἐκλέ-
γομαι.*
 ἐξελέσθαι *a. 2. inf. M. ἐξαιρέω.*
 ἐξελεύσεται *3. s. fut. ind. med.
ἐξέρχομαι.*
 ἐξελεύσομαι *1. s. ibidem.*
 ἐξελήλυθα *praet. med. v. 1.*
 ἐξεληλυθότας *acc. pl. praet.
part. med. v. 1.*
 ἐξέληται *a. 2. subj. M. ἐξαιρέω.*
 ἐξέλθε *2. s. a. 2. imp. ἐξέρχομαι.*
 ἐξέλθης *a. 2. subj. ἐξέρχομαι.*
- ἐξελθῶν *a. 2. part. v. 1.*
 ἐξελκόμην *pr. par. P. ἐξίλω.*
 ἐξέμαξε *a. 1. ind. ἐκμάσσω.*
 ἐξέμασσε *3. s. imperf. v. 1.*
 ἐξεμυκτήριζον *imperf. ind. ἐκ-
μυκτηρίζω.*
 ἐξενέγκατε *a. 1. imper. ἐκφέρω.*
 ἐξενέγκαντες *pl. a. 1. part. v. 1.*
 ἐξενεγκεῖν *a. 2. infin. ἐκφέρω.*
 ἐξένδυσεν *a. 1. ind. ἐκνύω.*
 ἐξένισεν *3. s. a. 1. ind. ξενίζω.*
 ἐξενοδόχησεν *3. s. a. 1. ind. ξε-
νοδοχέω.*
 ἐξέπεσον *a. 2. ind. ἐκπίπτω.*
 ἐξέπετασα *a. 1. 1. ἐκπετάσσω.*
 ἐξεπλάγησαν *3. pl. a. 2. ind.
pass. ἐκπλήσσω.*
 ἐξεπλώσαμην *1. pl. a. 1. ind.
ἐκπλέω.*
 ἐξεπλήσοντο *3. pl. imperf. ind.
pass. ἐκπλήσσω.*
 ἐξεπτύσατε *2. pl. a. 1. 1. ἐκπύω.*
 ἐξέρχεται *praes. ind. ἐξέρχομαι.*
 ἐξέστη *3. sing. a. 2. ind. ἐξίστημι.*
 ἔξει *licet. pag. 140. l. 13.*
 ἐξέσραπται *P. ind. P. ἐκσρέθω.*
 ἐξετάτατε *a. 1. imper. ἐξετάζω.*
 ἐξέτανε *a. 1. ind. ἐκτείνω.*
 ἐξετίθετο *3. s. imp. ἐκτίθεμαι.*
 ἐξετραπήσαν *3. pl. a. 2. pass.
ἐκτρέπομαι.*
 ἐξέχεε *a. 1. ind. ἐκχέω.*
 ἐξέχουσα *a. 1. ind. v. 1.*
 ἐξεχύθη *a. 1. ind. pass. ἐκχύω.*
 ἐξέψυξε *a. 1. ind. ἐκψύχω.*
 ἐξήγαγε *2. s. a. 2. imp. ἐξάγω.*
 ἐξήγε

ἐξήγειρα a. i. ind. ἐξεγείρω.
 ἐξηγήσατο a. i. I. M. ἐξηγέομαι.
 ἐξηγόρασε a. i. ind. ἐξαγορεύω.
 ἐξήεσαν 3. pl. a. i. ind. attic.
 ἔξεμι vel ἐξίημι.
 ἐξήλθετε a. 2. ind. ἐξέρχομαι.
 ἐξήλθον a. 2. ind. v. i.
 ἐξήρανε 3. s. a. i. ind. ξηραίνω.
 ἐξηράνθη a. i. ind. P. ξηραίνω.
 ἐξηρόνησαν 3. pl. a. i. ind. ἐξε-
 ρονάω.
 ἐξηρητισμῶν praet. part. pass.
 ἐξαρητίσω.
 ἐξητήσατο 3. s. a. i. med. ἐξαι-
 τέομαι.
 ἐξίσαντο 3. pl. im. I. M. ἐξίστημι.
 ἐξισῶν pr. part. v. i. vel ἐξισάω.
 ἐξιχύσητε a. i. subj. ἐξιχύω.
 ἐξοίσουσι fut. i. ind. ἐκφέρω.
 ἐξολοθρεύθησεται fut. i. pass.
 ἐξολοθρεύω.
 ἐξομολογῶμαι praes. ind. &
 ἐξομολογέμενοι pl. praes. part.
 med. ἐξομολογέομαι.
 ἔξον part. praes. n. g. ἔξεσι.
 ἐξορκίζω praes. ind.
 ἐξορύξαντες pl. a. i. p. ἐξορύττω.
 ἐξεδενώθη a. i. S. P. ἐξεδενόω.
 ἐξεδενήσας a. i. part. ἐξεδενέω.
 ἐξεδενείτω praes. imper. v. i.
 ἐξεδενόντας acc. pl. praes. part.
 ἐξεδενέω.
 ἐξεδενηθεῖς a. i. part. pass. v. i.
 ἐξασιαθήσομαι fut. i. ind. P.
 ἐξασιάζω.
 ἐξυρημένην dat. s. f. praet. part.

pass. ξυραία.
 ἔξω fut. ind. ἔχω.
 ἔξωσεν a. i. ind. ἐξωδέω.
 ἔοικε perf. ind. med. εἶκω.
 ἐορτάζωμεν 1. pl. praes. subj.
 ἐορτάζω.
 ἐπαγαγεῖν a. 2. infin. ἐπάγω.
 ἐπαγγελιάμενος a. i. part. med.
 ἐπαγγέλλω.
 ἐπαγωνίζεσθαι praes. inf. med.
 ἐπαγωνίζομαι.
 ἐπαθον a. 2. ind. πάχω.
 ἐπαθρογίζομένων 3. pl. pr. part.
 pass. ἐπαθρογίζω.
 ἐπαιδάθη a. i. I. P. παιδάω.
 ἐπαίδεον imperf. ind. v. i.
 ἐπανέσατε a. i. imp. ἐπανέω.
 ἐπαισε a. i. ind. παίω.
 ἐπαιχυνθή a. i. subj. pass. &
 ἐπαιχυνθήσεται fut. i. ind.
 pass. ἐπαιχύνομαι.
 ἐπαιτέω praes. infin. ἐπαιτέω.
 ἐπαναγαγεῖν a. 2. inf. ἐπανάγω.
 ἐπανάγων praes. part. ἐπανάγω.
 ἐπαναμιμνήσκων praes. part.
 ἐπαναμιμνήσκω.
 ἐπανασήσονται 3. pl. fut. i. ind.
 med. ἐπανίστημι.
 ἐπανελεῖν a. 2. i. ἐπανέρχομαι.
 ἐπάξας a. i. part. ἐπάγω.
 ἐπάροντες pl. a. i. part. ἐπαίρω.
 ἐπάρος a. i. part. ἐπαίρω.
 ἐπάροσα f. a. i. part. ἐπαίρω.
 ἐπάροτε 2. pl. a. i. imp. v. i.
 ἐπαρκείτω 3. s. praes. imperat.
 ἐπαρκία.

ἐπαρέω-

ἐπαρρησιάσατο <i>a. 1. ind. med.</i> παρρησιάζομαι.	ἐπεκαλύφθησαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> pass. ἐπικαλύπτω.
ἐπαύσατο <i>a. 1. ind. med.</i> παύω.	ἐπέκειντο <i>3. pl. imp. 1. ἐπίκειμαι.</i>
ἐπαφρίζοντα <i>plur. neutr. pres.</i> part. ἐπαφρίζω.	ἐπεκλήθη <i>a. 1. ind. pass.</i> ἐπι- καλέομαι.
ἐπαχύνθη <i>a. 1. ind. pass.</i> πα- χύνω.	ἐπεκλεινόμην <i>pres. part. med.</i> ἐπεκλείνομαι.
ἐπέβαλον <i>a. 2. ind.</i> ἐπιβάλλω.	ἐπέκεινε <i>3. s. a. 1. 1. ἐπικείνω.</i>
ἐπέβλω <i>1. sing. a. 2. ind.</i> ἐπι- βαίνω.	ἐπελάβετο <i>a. 2. ind. med.</i> ἐπι- λαμβάνομαι.
ἐπέβασαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> ἐπι- βάσσω.	ἐπελάθοντο <i>3. pl. a. 2. ind. med.</i> ἐπιλανθάνομαι.
ἐπέβλεψεν <i>3. s. a. 1. ἐπιβλέπω.</i>	ἐπέλυε <i>3. s. imperf.</i> ἐπιλύω.
ἐπεγνωκόσι <i>dat. pl. pres. part.</i> ἐπιγινώσκω.	ἐπεμείναμην <i>1. pl. a. 1. ἐπιμύω.</i>
ἐπέγνωσαν <i>3. pl. a. 1. ind. v. i.</i>	ἐπεμελήθη <i>a. 1. ind. pass.</i> ἐπι- μελέομαι.
ἐπεγνωθήη <i>a. 1. ind. pass. v. i.</i>	ἐπέμμε <i>3. s. imperf.</i> ἐπιμύω.
ἐπέγνωτε <i>2. pl. a. 2. ind. v. i.</i>	ἐπέμφθη <i>a. 1. ind. pass.</i> πέμπω.
ἐπέθησαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> ἐπιτί- θημι.	ἐπενδύσαομαι <i>a. 1. infin. med.</i> ἐπενδύω.
ἐπέδειξεν <i>3. s. a. 1. ind.</i> ἐπιδεί- κνυμι.	ἐπενεγκεῖν <i>a. 2. infin.</i> ἐπιφέρω.
ἐπέδιδε <i>3. s. imp. ind. aet.</i> ἐπι- δίδωμι.	ἐπέπεσεν <i>3. s. a. 2. ἐπίπιπτω.</i>
ἐπέδωκαν <i>3. pl. a. 1. ind. v. i.</i>	ἐπεποιθή <i>3. s. plusq. M. πείθω.</i>
ἐπεζήτησεν <i>3. s. a. 1. 1. ἐπιζητέω.</i>	ἐπερείσασεν <i>3. s. a. 1. ind.</i> πε- ριστάω.
ἐπέθησαν <i>3. pl. a. 1. 1. ἐπιτίθημι.</i>	ἐπερωτηθείς <i>a. 1. part. pass.</i> ἐπερωτάω.
ἐπεθύμησα <i>a. 1. ind.</i> ἐπιθυμέω.	ἐπέσει <i>3. s. a. 1. & 2. ind.</i> πίπτω.
ἐπεθύμησαν <i>3. pl. a. 1. ind. v. i.</i>	ἐπισκέψαοτε <i>2. pl. a. 1. ind.</i> med. ἐπισκέπτομαι.
ἐπείνασα, ας, ε <i>a. 1. ind.</i> πεινάω.	ἐπισκίασεν <i>3. s. a. 1. ind.</i> ἐπι- σκιάζω.
ἐπειράτο <i>imperf. med.</i> πειράω.	ἐπείσαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> πίπτω.
ἐπειρώνητο <i>3. pl. ibid.</i>	ἐπέσειλε <i>3. s. a. 1. ἐπισείλω.</i>
ἐπείσαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> πείθω.	ἐπέση <i>a. 2. ind.</i> ἐφίσημι.
ἐπέσθησαν <i>a. 1. ind. pass. v. i.</i>	ἐπέσηλξε <i>3. s. a. 1. 1. ἐπισηλείω.</i> ἐπέχω
ἐπέχον <i>imperf. ind.</i> ἐπέχω.	
ἐπεκάθισαν <i>3. pl. a. 1. ind.</i> ἐπι- καθίζω.	

ἐπέχε 3. s. a. 2. ind. ἐπέχω.
 ἐπετίθειν 1. s. vel 3. pl. imperf.
 ἐπιτίθειμι.
 ἐπέλιμα 3. s. imperf. ἐπιλιμάω.
 ἐπέλιμησεν 3. s. a. 1. ind. ἐπι-
 τιμάω.
 ἐπετίμων 1. s. & 3. pl. imp. I. v. i.
 ἐπετυμύπη 3. s. a. 2. pass. ἐπι-
 τρέπω.
 ἐπέτρεψε 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἐπέτυχεν 3. s. a. 2. ind. ἐπι-
 τυγχάνω.
 ἐπέφερον imperf. ind. ἐπιφέρω.
 ἐπεφώνη 3. s. imperf. ἐπιφωνέω.
 ἐπεχείρησαν 3. pl. a. 1. ind. ἐπι-
 χειρέω.
 ἐπέχεσθε a. 1. ind. ἐπιχείω.
 ἐπήγγελλατο 3. s. a. 1. med.
 ἐπαγγέλλω.
 ἐπήγγελται 3. s. praes. ind. pass.
 ἐπαγγέλλω.
 ἐπήγειρα a. 1. ind. ἐπεγείρω.
 ἐπηκολύθησε a. 1. ind. ἐπακο-
 λυθέω.
 ἐπήκυσμα a. 1. ind. ἀπακύνω.
 ἐπηκροῦντο 3. pl. imperf. ind.
 ἐπακροάομαι.
 ἐπήνεσεν 3. s. a. 1. ind. ἐπαινέω.
 ἐπήντησεν 3. s. a. 1. ind. ἐπαντάω.
 ἐπήξεν 3. s. a. 1. ind. πήγνυμι.
 ἐπηρεάζοντων g. pl. praes. part.
 ἐπηρεάζω.
 ἐπήρθη a. 1. ind. pass. ἐπαίρω.
 ἐπήρκεσεν 3. sing. a. 1. ind.
 ἐπαρκέω.
 ἐπηρώτα 3. s. imperf. ἐπερωτάω.

ἐπηρώτησαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.
 ἐπηρώτησε a. 1. ind. v. i.
 ἐπίασεν 3. s. a. 1. ind. πιάζω.
 ἐπιάσθη a. 1. ind. pass. πιάζω.
 ἐπιβάλλει praes. ind. ἐπιβάλλω.
 ἐπιβάλλοι 3. pl. fut. ind. ἐπι-
 βάλλω.
 ἐπιβαλὼν a. 2. part. v. i.
 ἐπιβαρῆσαι a. 1. inf. ἐπιβαρέω.
 ἐπιβεβηκώς praes. part. ἐπι-
 βαίνω.
 ἐπιγαμβροῦσιν fut. I. ind. ἐπι-
 γαμβρεύω.
 ἐπιγινόντες pl. a. 2. part. ἐπι-
 γινώσκω.
 ἐπιγινῶς s. a. 2. part. v. i.
 ἐπιγινῶς 2. s. a. 2. subj. v. i.
 ἐπιγινώσεσθε 2. pl. futur. ind.
 med. v. i.
 ἐπίδε a. 2. imper. ἐπείδω.
 ἐπιδείξαι a. 1. inf. ἐπιδείκνυμι.
 ἐπιδείξατε 2. pl. a. 1. imp. v. i.
 ἐπιδημῶντες pl. praes. part. ἐπι-
 δημέω.
 ἐπιδιατάσεται praes. ind. med.
 ἐπιδιατάσομαι.
 ἐπιδιορθώση 2. s. a. 1. subj. med.
 ἐπιδιορθώω.
 ἐπιδόντες pl. a. 2. part. ἐπιδί-
 δωμι.
 ἐπιδύετω praes. imper. ἐπιδύω.
 ἐπιδώσθαι fut. ind. ἐπιδίδωμι.
 ἐπίθεις a. 2. part. aet. ἐπιτίθειμι.
 ἐπίθεισθε a. 2. imperat. aet. v. i.
 ἐπιθήη 3. s. a. 2. subj. aet. v. i.
 ἐπιθήσεται 3. s. fut. I. med. v. i.
 ἐπι-

Εε

ἐπι-

- ἐπιθυμήσῃ α. 1. inf. ἐπιθυμέω.
 ἐπιζητεῖ πράσ. ind. ἐπιζητέω.
 ἐπικεῖσθαι πράσ. inf. ἐπίκειμαι.
 ἐπικέκληται πράτ. pass. ἐπικα-
 λέομαι.
 ἐπικληθεῖς α. 1. part. pass. v. i.
 ἐπικράνθησαν 3. pl. α. 1. ind.
 pass. πικράίνω.
 ἐπιλάεσθαι α. 2. inf. med. ἐπι-
 λαμβάνομαι.
 ἐπιλαβόμενοι plur. α. 2. part.
 v. i.
 ἐπιλάζονται 3. pl. α. 2. subj. v. i.
 ἐπιλαθείσθαι α. 2. inf. med. ἐπι-
 λανθάνομαι.
 ἐπιλανθανόμενοι πράσ. part.
 med. v. i.
 ἐπιλελησμένον Præt. part. pass.
 v. i.
 ἐπιλυθήσεται fut. 1. ind. pass.
 ἐπιλύω.
 ἐπιμελήθητι α. 1. imperat. pass.
 ἐπιμελέομαι.
 ἔπιον α. 2. ind. πίνω bibo.
 ἐπιορκήσεις F. 1. ind. ἐπιορκέω.
 ἐπιπεσών α. 2. part. ἐπιπίπτω.
 ἐπιπλήξῃς 2. s. α. 1. subj. αἰῆ.
 ἐπιπλήττω.
 ἐπιποθήσατε 2. pl. α. 1. imper.
 αἰῆ. ἐπιποθέω.
 ἐπιποθῶ πράσ. ind. contr. v. i.
 ἐπιρρίψαντες pl. α. 1. part.
 ἐπιρρίπτω.
 ἐπισκέψασθε 2. pl. α. 1. ind.
 & imp. med. ἐπισκέπτομαι.
 ἐπισκιάσῃ 3. s. fut. ἐπισκιάζω.
- ἐπισπάσθω 3. s. πράσ. imper.
 med. ἐπισπᾶομαι.
 ἐπισᾶς α. 2. part. ἐφίσημι.
 ἐπισᾶσα α. 2. part. fæm. v.
 ἐπισείλαι α. 1. infin. ἐπισέλω.
 ἐπίσδυσας 2. s. α. 1. ind. π-
 σδύω.
 ἐπισδύσατε 2. pl. α. 1. ind. v.
 ἐπίσηθι α. 2. imperat. ἐφίσημι.
 ἐπισηεῖζοντες pl. πράσ. part.
 ἐπισηεῖζω.
 ἐπισφφήτω 3. s. α. 2. imp. pass.
 ἐπισφέφω.
 ἐπισρέψαι α. 1. infin. v. i.
 ἐπισρέψας α. 1. part. v. i.
 ἐπισρέψῃ 3. s. α. 1. subj. v.
 ἐπισρέψω fut. 1. ind. & aor.
 subj. v. i.
 ἐπισυναγαγεῖν α. 2. inf. ἐπισυ-
 νάγω.
 ἐπισυναξέσσι 3. pl. fut. 1. I. v.
 ἐπισυναχθεισῶν g. pl. f. α. 1. part.
 pass. ἐπισυνάγω.
 ἐπισυνηγμένη f. s. præt. part.
 pass. v. i.
 ἐπισωρδύσασσι 3. pl. fut. ind.
 ἐπισωρδύω.
 ἐπιτάσσει πράσ. ind. ἐπιτάσσει.
 ἐπιτελεῖσθαι πράσ. inf. pass.
 ἐπιτελέω.
 ἐπιτελεῖσθε 2. pl. πράσ. ind.
 pass. ἐπιτελέω.
 ἐπιτιθῆ 3. s. πράσ. subj. αἰῆ.
 ἐπιτίθημι.
 ἐπιτιμᾶν πράσ. infin. ἐπιτιμάω.
 ἐπιτίμησον α. 1. imperat. v. i.
 ἐπίτρω

ἐπίτρεψον a. i. imp. ἐπιτρέπω.
 ἐπιφάνω a. i. infin. ἐπιφαίνω.
 ἐπιφωσκύω dat. s. f. praes. part. ἐπιφώσκω.
 ἐπιχορηγηθήσεται fut. i. ind. pass. ἐπιχορηγέω.
 ἐπιχορηγῶν praes. part. ἐπιχορηγέω.
 ἐπλάσα a. i. ind. πλάσσω.
 ἐπλάσθη a. i. ind. pass. v. i.
 ἐπλεόνασε a. i. ind. πλεονάζω.
 ἐπλεονεκλήσαμην i. pl. a. i. ind. πλεονεκτέω.
 ἐπλήγη a. 2. ind. pass. πλήσσω.
 ἐπληθύνθη a. i. ind. pass. πληθύνω.
 ἐπληρῆντο 3. pl. imperf. ind. pass. πληρέω.
 ἐπληρώθη a. i. ind. P. πληρέω.
 ἐπλησαν 3. pl. a. i. ind. πλήθω.
 ἐπλήσθη a. i. ind. pass. v. i.
 ἐπλήσθη a. i. ind. pass. v. i.
 ἐπλητήσατε 2. pl. a. i. I. πλητέω.
 ἐπλυναν 3. pl. a. i. ind. πλύνω.
 ἐπνύσαν 3. pl. a. i. ind. πνέω.
 ἐπνιγε 3. s. imperf. πνίγω.
 ἐποίησα a. i. ind. ΑΓ. ποιέω.
 ἐποίησάμην a. i. ind. med. ποιέω.
 ἐποίησαν 3. pl. &
 ἐποίησεν 3. s. a. i. ind. ποιέω.
 ἐποικοδομηθέντες pl. a. i. part. pass. ἐποικοδομέω.
 ἐπορεύθη a. i. I. P. πορεύομαι.
 ἐπορεύθησαν 3. pl. aor. i. pass. πορεύομαι.
 ἐπέστην imperf. ind. ποσθέω.

ἐποτίσατε 2. pl. a. i. ind. ποτίζω.
 ἐπράξατε a. i. ind. πράσσω.
 ἐπράξε 3. s. a. i. ind. v. i.
 ἐπείδησαν 3. pl. a. i. ind. pass. πείω.
 ἐπτασαν 3. pl. a. i. ind. πταίω.
 ἐπύθετο 3. s. a. 2. med. πυθαίνω.
 ἐπυνθάνετο 3. s. imperf. v. i.
 ἐπωρώθησαν 3. pl. a. i. ind. pass. παρώω.
 ἐργάζεσθαι praes. inf. Ἔ
 ἐργαζόμενοι pl. praes. part. ἐργάζομαι.
 ἐρεῖ 3. s. fut. ind. εἶρω πεστο.
 ἐρεῖς 2. s. fut. ind. εἶρω.
 ἐρεῖτε 2. pl. fut. ind. v. i.
 ἐρδύνησον a. i. imperat. ἐρδυνάω.
 ἐρδυνῶντες pl. pr. part. ἐρδυνάω.
 ἐρδύξομαι fut. i. ind. med. ἐρδύγομαι.
 ἐρημῶται 3. s. pr. pass. ἐρημόω.
 ἐρίσθαι fut. i. ind. ἐρίζω.
 ἐρῶμην i. pl. fut. εἶρω.
 ἐρῶσι 3. plur. ejusdem.
 ἐρράβδιθην, ης, η. a. i. ind. pass. ραβδίζω.
 ἐρράντισε a. i. ind. ραντίζω.
 ἐρράντισομῶν pl. praet. part. pass. v. i.
 ἐρράπισαν 3. pl. a. i. I. ραπίζω.
 ἐρρέθη a. i. ind. pass. ρέω.
 ἐρρήθησαν a. i. ind. pass. ρέω.
 ἐρρήξαν 3. pl. a. i. ind. ρηγνύω.
 ἐρρίζωμῶν pl. pr. part. ριζόω.
 E e 2

ἔρριμῶροι pl. praet. part. pass. ρίπτω.	ἔσκληρύνοντο 3. pl. imp. ind. pass. σκληρύνω.
ἔρριψαμῶν 1. pl. a. 1. ind. ρίπτω.	ἔσκοτίσθη a. 1. ind. pass. σκο- τίζω.
ἔρριψαν 3. pl. a. 1. ind. ρίπτω.	ἔσκοτισμῶροι pl. praet. part. pass. v. i.
ἔρύσχοτο a. 1. ind. med. ῥύω.	ἔσκοτωμῶρη f. praet. part. pass. σκοτόω.
ἔρύσθη a. 1. ind. pass. ῥύω.	ἔσμυρηνισμῶρον praet. part. pass. σμυρνίζω.
ἔρρωσο 2. s. praet. imper. pass. ῥωννύω.	ἔσομαι 1. s. fut. εἰμι.
ἔρρωσθε 2. pl. praet. imp. pass. v. i.	ἔσονται 3. pl. fut. ind. εἰμι.
ἔρχομῶν nom. sing. & ἔρχομῶν acc. pl. praes. part. med. ἔρχομαι.	ἔσπάρσεν 3. s. a. 1. ind. σπα- ράσσω.
ἔρχε praes. imp. med. ἔρχομαι.	ἔσπαργανωμῶρον praet. part. pass. σπαργανώω.
ἔρῶ s. fut. ind. εἶρω.	ἔσπαργάνωσεν 3. s. a. 1. ind. v. i.
ἔρωτήσω fut. 1. ind. ἐρωτάω.	ἔσπαρμῶρον praet. part. pass. σπείρω.
ἔσαλεύθη a. 1. 1. pass. σαλεύω.	ἔσπαταλήσατε 2. pl. a. 1. ind. σπαταλάω.
ἔσάλυσε a. 1. ind. v. i.	ἔσπειρα a. 1. ind. σπείρω.
ἔσθεσαν 3. pl. a. 1. ind. σθένυμι.	ἔσπυδε imperf. ind. σπύδω.
ἔσεβάσθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass. σεβάζομαι.	ἔσπλαγχνίσθη a. 1. ind. pass. σπλαγχνίζομαι.
ἔσεισθη a. 1. ind. pass. σείω.	ἔσπλωμῶρον P. part. P. σπυλώω
ἔσεισθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass. σειώ.	ἔσπλην, ης, η a. 1. ind. P. ἴσημι.
ἔσεσθε 2. pl. fut. 1. εἰμι.	ἔσται 3. s. fut. contr. εἰμι.
ἔσση 2. s. fut. 1. subj. εἰμι.	ἔσταναι praet. inf. act. & ἔσταναι praes. infin. ἴσημι.
ἔσήμανεν 3. s. a. 1. ind. σημαίνω.	ἔσακα praet. ind. pro ἔσηκα. v. i.
ἔσθίει praes. ind. ἐσθίω.	ἔσαυρώσατε a. 1. ind. σαυρώω.
ἔσθίετω 3. s. praes. imp. v. i.	ἔσῆ 2. pl. praes. εἰμι.
ἔσθίωσι 3. pl. praes. subj. ἐσθίω.	ἔσῆναζε a. 1. ind. σενάζω.
ἔσίγησαν 3. pl. a. 1. ind. σιγάω.	ἔσερέωσε a. 1. ind. σερέωω.
ἔσιώπα 3. s. imp. ind. σιώπάω.	ἔσερεῖντο 3. pl. imp. ind. pass. v. i. ἔσερεώω.
ἔσκανδαλίζοντο 3. pl. imp. ind. pass. σκανδαλίζω.	
ἔσκαψε a. 1. ind. σκάπτω.	
ἔσκήνωσεν 3. s. a. 1. ind. σκηνόω.	
ἔσκιρτησε a. 1. ind. σκιρτάω.	

ἔσπερώθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass.	ἔσφραγισμῶν P. part. P. v. i.
σπερώω.	ἐχάρησαν 3. pl. a. 2. ind. pass.
ἔσηκα perf. ind. ἴσημι.	χαίρω.
ἔσηκεσαν Apoc. 7: 11. 3. pl.	ἔσηκα praet. ind. ἔχω.
plusq. atticè pro εἰσήκει-	ἐχήκαμψ 1. pl. praet. ind. ἔχω.
σαν. ἔσηκω.	ἐχίδη a. 1. ind. pass. σχίζω.
ἔσηκότων g. pl. P. part. ἴσημι.	ἐχίδησαν 3. pl. a. 1. ind. P. v. i.
ἔσην ης η a. 2. ind. aet. v. i.	ἔχον a. 2. ind. ἔχω.
ἔσηελγμῶν acc. pl. praet. part.	ἔσυκοφάντησα a. 1. ind. συκο-
pass. σηείζω.	φαντέω.
ἔσηελκτω praet. ind. pass. v. i.	ἔσώθην ης η a. 1. ind. P. σώζω.
ἔσηείξε 3. s. a. 1. ind. v. i.	ἔσωσα a. 1. ind. τώζω.
ἔσησα a. 1. ind. ἴσημι.	ἔσωσεν 3. s. a. 1. ind. σώζω.
ἔσησαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.	ἔτάξατο a. 1. ind. med. τάσσω.
ἔσησεν 3. s. a. 1. ind. ἴσημι.	ἔταράχθη a. 1. ind. P. ταραύσω.
ἔσραφη a. 2. pass. σρέφω.	ἔταράχθησαν 3. plur. a. 1. ind.
ἔσρηνιάσε a. 1. ind. σρηνιάω.	pass. v. i.
ἔσρωμῶν praet. par. P. σρωνύω.	ἔτάφη a. 2. ind. pass. θάπτω.
ἔσρωσαν 3. pl. a. 1. ind. σρωνύω.	ἔθαψαν 3. pl. a. 1. ind. θάπτω.
ἔσω 3. s. pres. imp. εἰμί.	ἔτε ποëticè pro εἰς pres. ab
ἔσως praet. part. aet. ἴσημι.	εἰμί.
ἔσῶτες pl. praet. part. v. i.	ἔτέθησαν 3. pl. a. 1. I. P. τίθημι.
ἔσώτων g. pl. ejusdem.	ἔτεκε a. 2. ind. τίκτω.
ἔσυκοφάντησα a. 1. ind. συκο-	ἔτεκνοτόρησεν 3. s. a. 1. ind.
φαντέω.	τεκνοτορέω.
ἔσύλησα a. 1. ind. συλάω, vel	ἔτέλεσε 3. s. a. 1. ind. τελέω.
σύλέω.	ἔτελείωσα a. 1. ind. τελειόω.
ἔσφάγης 2. s. a. 2. pass. σφάττω	ἔτελεύτησε a. 1. ind. τελεύτάω.
vel σφάζω.	ἔτεροδιδασκαλεῖ pres. ind. ἔτε-
ἔσφαγμῶν s. praet. part. P. v. i.	ροδιδασκαλέω.
ἔσφαξαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.	ἔτέχθη a. 1. ind. pass. τίκτω.
ἔσφαξε a. 1. ind. v. i.	ἔτήρην imperf. ind. τηρέω.
ἔσφραγισεν 3. s. a. 1. ind. σφρα-	ἔτίθη & ἔτίθη imperf. τίθημι.
γίζω.	ἔτίμησαν 3. pl. a. 1. ind. τιμάω.
ἔσφραγίσθητε 2. pl. a. 1. ind.	ἔτιμήσαντο 3. pl. a. 1. I. M. v. i.
pass. v. i.	ἔτοιμάσατε a. 1. imp. ἐτοιμάζω.

ἑτοιμασθήσεται 1. subj. pass. v. i.	δοῶσθε pr. inf. pass. δοῶ
ἑτόλμα 3. s. imperf. τολμάω.	δοῶσθε pres. ind. pass. v. i.
ἑτόλμησε 1. s. ind. τολμάω.	δοῶσθῃσιν fut. i. ind. pass.
ἑτροποφόρησεν 3. s. a. i. ind.	δοῶ.
τροποφορέω.	δοῶσθαι a. i. inf. εὐδοκῶ.
ἑτροφήσατε 2. pl. a. i. ind. τρυ-	δοῶσθε.
φάω.	εὐδοκῶσθε a. i. part. med. εὐ-
ἑτύθη 3. s. a. i. ind. pass. θύω.	δοκῶ.
ἑτυμπανίσθησαν 3. pl. a. i. ind.	εὐρέθη 3. s. a. i. ind. pass. v. i.
pass. τυμπανίζω.	εὐρέθησθε a. i. I. P. εὐείσκω.
διαγγελίζονται 3. pl. pres. ind.	εὐρεῖν a. 2. infin. v. i.
pass. διαγγελλίζω.	εὐρεν 3. s. a. 2. ind. v. i.
διαγγελίσασθαι a. i. i. med. v. i.	εὐρηκα pres. ind. v. i.
διαρεσείται pres. ind. pass.	εὐρηκέναι pres. inf. εὐείσκω.
διαρεσέω.	εὐρήσεσθε fut. i. ind. εὐείσκω.
ἑδόκησα 1. s. ind. ἑδοκέω.	εὐρήσεσθε pl. fut. i. ind. v. i.
ἑδηγγελίζετο 3. s. imperf. med.	εὐρητε a. 2. subj. εὐείσκω.
διαγγελλίζω.	εὐείσκετο 3. s. imperf. pass.
ἑηρεσηκέναι pres. i. διαρεσέω.	εὐείσκω.
ἑθυδρομήσαμην 1. pl. a. i. ind.	εὐρον a. 2. ind. εὐείσκω.
ἑθυδρομέω.	εὐρών a. 2. part. v. i.
ἑκαιρήση 1. s. subj. ἑκαιρέω.	εὐσεεῖν pres. infin. εὐσεβέω.
ἑκαίρων 3. pl. imperf. ind. v. i.	εὐφώρητε a. i. ind. εὐφορέω.
ἑλαβήθησθε 1. s. i. part. pass. ἑ-	εὐφραίνε pres. imper. pass. εὐφ-
λαβέομαι.	φραίνω.
ἑλογεῖτε pres. imp. ἑλογέω.	εὐφρανθήσθε a. i. inf. pass. v. i.
ἑλογησάμενοι pres. part. pass.	εὐφρανθήσθε a. i. ind. pass. v. i.
ἑλογέω.	εὐφρανθήσθε 2. pl. a. i. imper.
ἑλίγησε 3. s. a. i. ind. ἑλο-	pass. εὐφραίνω.
γέω.	εὐφρανθῶμεν a. i. subj. pass. v. i.
ἑνέχισαν 3. pl. a. i. ind. ἐνέ-	εὐψυχῶ pres. ind. ἑ subj. εὐ-
χίζω.	ψυχέω.
ἑνέχισθησαν 3. pl. a. i. ind. pass.	ἑφαγεν a. 2. ind. φάγω.
ἐνέχίζω.	ἑφακόμενοι pres. part. med.
ἑξαίμην 1. s. a. i. optat. med.	ἑφάκομαι.
ἑχομαι.	ἑφάνη a. 2. pass. φαίνομαι.

ἔφασκεν 3. sing. imperf. ind. φάσκω.
 ἐφείσατο a. 1. ind. med. φείδομαι.
 ἐφέσηκε 3. s. P. ind. ἐφίσημι.
 ἔφη a. 2. ind. φημί.
 ἐφθασεν 3. s. a. 1. ind. φθάνω.
 ἐφθείραμ 1. pl. aor. 1. ind. φθείρω.
 ἐφικέσθαι a. 2. infin. med. ἐφικνέομαι.
 ἐφιμώθη a. 1. ind. pass. φιμόω.
 ἐφοδήθη a. 1. ind. pass. φοδέω.
 ἐφοδήθησαν 3. pl. a. 1. pass. v. i.
 ἔφραξαν 3. pl. a. 1. ind. φράσσω.
 ἐφρύαξαν 3. pl. a. 1. ind. φρυάσσω.
 ἐφρυρέμεθα 1. pl. imperf. ind. pass. φρυρέω. Gal. 3: 23.
 ἔφυγον a. 2. ind. φύγω.
 ἐφυλαξάμην 1. sing. a. 1. ind. med. φυλάσσω.
 ἐφυσιώθησαν 3. plur. a. 1. ind. pass. φυσιώω.
 ἐφύττωσεν 3. s. a. 1. I. φυτώω.
 ἐφωτίσθη 3. sing. a. 1. ind. pass. φωτίζω.
 ἐχαλάσθη a. 1. I. pass. χαλάω.
 ἐχάρην a. 2. ind. pass. χαίρω.
 ἐχάρησαν 3. pl. a. 2. ind. pass. v. i.
 ἐχαρίσατο a. 1. ind. med. χαρίζομαι.
 ἐχαρίσθη 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ἐχαρίτωσεν 3. sing. aor. 1. ind. χαριτώω.

ἐχλάσζον imperf. I. χλάσζω.
 ἐχορήγησαν 3. plur. a. 1. ind. pass. χορτάζω.
 ἔχρισται pres. part. ἔχω.
 ἐχρησάμεθα 1. pl. aor. 1. med. χράομαι.
 ἐχρῶντο imperf. ind. pass. vel med. χράομαι.
 ἔχεισε a. 1. ind. χείω.
 ἐψύσω a. 1. ind. med. ψύσω.
 ἐψηλάφησαν 3. pl. aor. 1. ind. ψηλαφάω. 1 Joh. 1: 1.
 ἐώρακεν 3. s. pres. ind. οράω.

Z.

Ζηλήτε 2. pl. imper. ζηλώω.
 Ζηλώσαντες pl. a. 1. part. v. i.
 Ζημιώθη a. 1. subj. pass. ζημιόω.
 Ζημιώθησεται fut. ind. pass. v. i.
 Ζῆν pres. inf. atticè pro ζῆν. th. ζάω. Act. 22: 22.
 Ζήσασθαι a. 1. part. ζάω.
 Ζήσεται 3. fut. ind. med. v. i.
 Ζητεῖν pres. inf. ζητέω.
 Ζητούντες pl. pres. part. ζητέω.
 Ζωογονήσεται fut. 1. I. ζωογονέω.
 Ζῶμεν 1. pl. pres. ζάω.
 Ζῶσα f. s. pres. part. v. i.
 Ζώσεται 3. s. fut. ζωνύω.

H.

Ἡ ἐβλήθη a. 1. ind. pass. βέλομαι.
 ἠγάγεν 3. s. a. 2. ind. attic. ἄγω.
 ἠγαπιάσατο aor. 1. ind. med. ἀγαπιάω.

ἠγαπῆσατε 3. s. a. 1. ind. v. i.	med. ἀγωνίζομαι.
ἠγανάκησαν 3. pl. aor. 1. ind. ἀγανακτέω.	ἠγώνισμαι prater. ind. ἀγωνίζομαι.
ἠγάπησαν a. 1. ind. ἀγαπάω.	ἠδέ 3. s. plusq. ind. attic. εἶδέω.
ἠγάργυρον 3. pl. a. 1. ind. ἀγαργύρω.	ἠδεῖς 2. s. plusq. attic. ind. v. i.
ἠγιάσθητε 2. pl. a. 1. ind. pass. ἀγιάζω.	ἠδεῖσαν 3. pl. plusq. ind. attic. v. i.
ἠγίκα 1. s. prater. ind. ἐγίζω.	ἠδεσαν 3. pl. plusq. attic. prater. ἠδεῖσαν. v. i.
ἠγίκε 3. sing. perf. ind. v. i.	ἠδίκησε 3. sing. a. 1. ind. ἀδικέω.
ἠγίσαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.	ἠδύνατο 3. s. imp. att. δύναμαι.
ἠγείραν a. 1. ind. ἐγείρω.	ἠδυνήθησαν 3. pl. a. 1. ind. P. v. i.
ἠγέσθη 3. s. a. 1. ind. pass. v. i.	ἠθέλε 3. sing. imperf. θέλω vel εἶθέλω.
ἠγέσθην 1. s. a. 1. ind. pass. v. i.	ἠθέλησα a. 1. ind. v. i.
ἠγέσθησαν 3. pl. ejusdem.	ἠθέλησαν 3. pl. a. 1. ind. v. i.
ἠγεσθε 2. pl. imperf. vel aor. 2. med. ἄγω.	ἠθέλησε 3. sing. a. 1. ind. v. i.
ἠγετο imp. ind. vel a. 2. med. ἄγω.	ἠθέλον imperf. ind. v. i.
ἠγήσατο 3. s. a. 1. med. ἠγέομαι.	ἠθέτησαν 3. pl. a. 1. ind. ἀθετέω.
ἠγνικότες pl. P. part. ἀγνίζω.	ἠκμασαν 3. pl. a. 1. ind. ἀκμάζω.
ἠγνισμῶν Prater. partic. pass. ἀγνίζω.	ἠκολέθησαν a. 1. I. ἀκολαθέω.
ἠγνόον imperf. ind. ἀγνοέω.	ἠκον imperf. ind. ἠκω.
ἠγοντο 3. pl. imperf. vel a. 2. med. ἄγω.	ἠκσαν 3. pl. a. 1. ind. ἀκέω.
ἠγόρασαν 3. pl. a. 1. ind. &	ἠκσαμῶν 1. pl. a. 1. ind. ἀκέω.
ἠγόρασεν 3. sing. a. 1. ind. ἀγοράζω.	ἠκσατε 2. pl. a. 1. ind. ἀκέω.
ἠγοράσθητε 2. pl. a. 1. ind. pass. v. i.	ἠκέσθη a. 1. ind. pass. ἀκέω.
ἠγορασμένοι pl. Prater. part. pass. v. i.	ἠκείωσαι a. 1. ind. ἀκείω.
ἠγέμενοι prater. part. med. ἠγέομαι.	ἠκυρώσατε 2. pl. a. 1. I. ἀκυρώω.
ἠγωνίζοιτο 3. pl. imperf. pass. &	ἠλασεν 3. s. a. 1. ind. ἐλαύνω.
	ἠλαττόνησε a. 1. ind. ἐλαττόνέω.
	ἠλάττωσα a. 1. ind. ἐλαττώω.
	ἠλεήθην 1. s. a. 1. ind. P. ἐλεέω.
	ἠλεημένοι pl. prater. part. pass. ἐλεέω.
	ἠλέησα a. 1. ind. ἐλεέω.

ἄλειφε 3. s. imperf. & Præt.
ἀλείφω.

ἄλειψας 2. s. a. 1. ind. v. i.

ἠλυθέρωσα a. 1. I. ἠλυθέρω.

ἠλθε 3. s. a. 2. ind. ἔρχομαι.

ἠλθες 2. s. a. 2. ind. v. i.

ἠλθομαι a. 2. ind. ἔρχομαι.

ἠλθον a. 2. ind. v. i.

ἠλκωρόμην Præt. part. pass.
ἐλκόω.

ἠλλάξαν 3. pl. a. 1. ind. ἀλλάττω.

ἠλπικάμην 1. pl. Præt. ind. ἐλπί-
σσω.

ἠλπικάτε Præt. ind. ἐλπίσσω.

ἠλπικότες pl. Præt. part. v. i.

ἠμάρτηκα Præt. ind. ἀμαρτάνω.

ἠμαρτήκαμην 1. pl. Præt. I. v. i.

ἠμαρτον a. 2. ind. v. i.

ἠμέλησα a. 1. ind. ἀμελέω.

ἠμελλε atticè 3. s. imp. I. μέλλω.

ἦμην 1. pl. imperf. εἰμι.

ἦμι 1. s. plusq. ind. pass. vel
imperf. med. εἰμι.

ἠμύνατο a. 1. ind. med. ἀμύνο-
μαι.

ἠμφισμρόν Præt. part. pass.
ἀμφιέννυμι.

ἦν ἦς ἦ vel ἦν imp. ind. εἰμι.

ἠναγκάσθην 1. s. a. 1. ind. pass.
ἀναγκάζω.

ἠνάγκασεν 3. s. a. 1. ind. v. i.

ἠνέγκε 3. s. a. 1. ind. φέρω.

ἠνείχεσθε 2. pl. imperf. med.
ἀνέχομαι.

ἠνεχόμην a. 2. ind. med. v. i.

ἠνέχθη 3. s. a. 1. ind. pass. φέρω.

ἠνεώχθη 1. s. a. 1. ind. pass.
ἀνοίγω.

ἠνοίγη a. 2. ind. pass. ἀνοίγω.

ἠνοιξε 3. s. a. 1. ind. v. i.

ἠνίληκότες pl. P. part. ἀνιλέω.

ἠξεί 3. s. fut. ind. ἤκω.

ἠξίει 3. s. imperf. ind. ἀξιόω.

ἠξίωσα a. 1. ind. ἀξιόω.

ἠξιώσασθαι 3. s. Præt. ind. pass. v. i.

ἠξήσει fut. 1. ind. ἤκω.

ἠξω fut. ind. ὅ a. 1. subj. ἤκω.

ἠπατήθη 3. s. a. 1. ind. pass.

ἀπαλλάσσω.

ἠπείδην imperf. ind. ἀπειδέω.

ἠπείδησάν 3. pl. a. 1. ind. v. i.

ἠπειθήσατε 2. pl. a. 1. ind. v. i.

ἠπείδην imperf. ind. ἀπειθέω.

ἠπείλει imperf. ind. ἀπειλέω.

ἠπίστησαν 3. pl. a. 1. ind. ἀπιστέω.

ἠπίστην imperf. ind. v. i.

ἠραν 3. pl. a. 1. ind. αἴρω.

ἠρεν 3. s. a. 1. ind. αἴρω.

ἠρεσε 3. s. a. 1. ind. αἰρέσκω.

ἠρέτισα a. 1. ind. αἰρετίσσω.

ἠρημάθη 3. s. a. 1. ind. pass. ἱρη-
μώω.

ἠρημαρόμην f. P. part. P. v. i.

ἠεθμηρόμαι Præt. part. pass.
ἀεθμέω.

ἠρίθμωται Præt. ind. pass. v. i.

ἠρυστάμην a. 1. ind. med. ἠρ-
μώω.

ἠρνήσασθε 2. pl. a. 1. ind. med.
ἀρνεόμαι.

ἠρνήσατο 3. s. a. 1. ind. med. ἀρ-
νεόμαι.

Ε ε ς

ἠξείω-

ἤρξαμην 1. sing. a. i. ind. med.
ἄρχω.

ἤρξαντο 3. pl. a. i. ind. M. ἄρχω.

ἤρξατο 3. s. a. i. ind. med. ἄρχω.

ἤρπασε a. i. ind. ἄρπάζω.

ἤρπάθη a. i. ind. pass. v. i.

ἤρτυμην P. part. pass. ἄρτύω.

ἤρώτα 3. s. imperf. ind. ἑρωτάω.

ἤρώτων 1. sing. & 3. pl. imperf.
ind. v. i.

ἤσαν 3. pl. imperf. ind. εἰμι.

ἤσέθησαν 3. pl. a. i. ind. ἀσεβέω.

ἤθα 2. s. imperf. I. Æol. εἰμι.

ἤθενησα a. i. ind. ἀθενέω.

ἤθειον imperf. ind. ἑθείω.

ἤπασατο a. i. ind. ἀπάζομαι.

ἤσόχησαν 3. pl. a. i. I. ἀσοχέω.

ἤσυχασαν 3. pl. a. i. ind. ἤσυ-
χάζω.

ἤσφαλίσατο 3. pl. a. i. ind. med.
ἀσφαλίζω.

ἤτήσατο a. i. ind. med. αἰτέω.

ἤτοιμασα a. i. ind. ἐτοιμάζω.

ἤτοιμασαν 3. pl. a. i. ind. v. i.

ἤτοιμασμένω acc. s. fæm. præt.
part. pass. ἐτοιμάζω.

ἤτοιμασα 3. s. præt. ind. pass.
ἐτοιμάζω.

ἤτῃντο 3. pl. imperf. ind. αἰτέω.

ἤτληθη 2. pl. a. i. I. P. ἤτλίαομαι.

ἤυδόκησα a. i. ind. ὑδοκέω.

ἤυκαίρην imp. ind. εὐκαιρέω.

ἤυλήσαμην 1. pl. a. i. ind. αὐλέω.

ἤυλίθη a. i. I. pass. αὐλίζομαι.

ἤυλόγη imperf. attic. εὐλογέω.

ἤυξανε imperf. & a. 2. αὐξάνω.

ἤυπορείτο 3. s. imperf. atticè.
εὐπορέω. pag. 163. omisum.

ἤφιε a. 2. ind. ἀφίημι.

ἤχθη 3. s. a. i. ind. pass. ἄγω.

ἤχμαλώτισεν 3. s. a. i. ind.
αἰχμαλωτεύω.

ἤχρειώθησαν 3. pl. a. i. ind.
pass. ἀχρειόω.

ἤχρῆσθαι g. s. f. pr. part. ἤχέω.

ἤψατο a. i. ind. med. ἄπτομαι.

⊙.

Θάλλη pres. subj. θάλλω.

θανατώσωσι 3. pl. a. i. subj. θανα-
τώω.

θαναλώσασθαι a. i. inf. v. i.

θαρήμην 1. pl. pr. ind. θαρρέω.

θάρο pres. imp. θαρσέω.

θαρήντες pl. pres. part. v. i.

θαρεῖτε pl. pres. imp. θαρσέω.

θάψαι a. i. infin. θάπτω.

θεαθῆναι a. i. i. pass. θεάομαι.

θεάσασθαι a. i. infin. med. v. i.

θεατερίζομενοι pl. pres. part.
pass. θεατερίζω.

θέλων pres. part. θέλω.

θεομαχῶμην 1. pl. pres. subj.
θεομαχέω.

θεράπευσον a. i. imp. θεραπεύω.

θεραπεύσω F. i. ind. θεραπεύω.

θεραπεύων pres. part. θερα-
πέω.

θερίζουσιν 3. pl. pres. ind. θε-
ρίζω.

θερμαινόμην P. pres. part. pass.
θερμαίνω.

θιω =

θεωρεῖτε 2. pl. pres. ind. &
θεωρεῖσθαι pl. faem. pres. part.

θεωρέω. Matth. 27: 55.

δηλαζέσαις dat. pl. f. pres.
part. δηλάζω.

θηρεύσθαι a. i. infin. θηρεύω.

θησαυρίζετε pl. pres. imp. θη-
σαυρίζω. Matth. 6: 19, 20.

θήσω εις ει fut. 1. ind. τίθημι.

θίγης 2. s. pres. subj. θίγω.

θορυβήμον pres. part. pass.
θορυβέω.

θραμβεύοντι d. s. pres. part.
θραμβεύω.

θραμβεύσας a. i. part. v. i.

θρηῖθε 2. pl. imp. pass. θρηέω.

θυμομαχῶν pres. part. θυμο-
μαχέω.

θύσατε a. i. imperat. θύω.

θῶ a. 2. subj. τίθημι.

I.

ἰάθη a. i. ind. pass. ἰάομαι.

ιαθήσεται fut. 1. ind. pass. ἰάο-
μαι.

ιάσασθαι a. i. inf. med. v. i.

ιάσωμαι a. i. subj. med. ἰάομαι.

ἴδε 3. s. a. 2. ind. pro εἶδε ab
εἶδω, vel a. 2. imp. Vide pag.

179. l. II.

ιδεῖν a. 2. infin. εἶδω.

ἴδητε 2. pl. a. 2. subj. εἶδω.

ιδόντες pl. a. 2. part. v. i.

ιδῶν a. 2. part. εἶδω.

ἴδωσιν 3. pl. a. 2. subj. εἶδω.

ἱεροσυλεῖς pres. I. ἱεροσυλέω.

ἱερογυῖνλα acc. s. pres. part.
ἱερογυέω.

ἱκανώσεν 3. s. a. i. ind. ἱκανόω.

ἱκανῶσαντι d. s. a. i. part. ἱκα-
νόω.

ἱλάσθητι a. i. imper. pass. ἱλά-
σκομαι.

ἱλάσκεσθαι pres. inf. med. v. i.

ἴδι 2. s. pres. imperat. εἶμι.

& ἴσημι.

ἴσε 2. pl. pres. imper. ἴσημι.

ἴσησιν 3. s. pres. ind. ἴσημι.

ἰσορήσασθαι a. i. infin. ἰσορέω.

ἰχύει pres. ind. ἰχύω.

ἰχύειν pres. infin. ἰχύω.

ἰχύοντες pl. pres. part. ἰχύω.

ἰχύσατε 2. pl. a. i. ind. v. i.

K.

καθαρίσασθαι a. i. inf. καθαρίζω.

καθαριεῖσθαι pres. infin. pass.
καθαίρέω.

καθάρισον a. i. imp. καθαρίζω.

καθαρίση 3. s. a. i. subj. v. i.

καθαρίσθητι a. i. imp. pass. κα-
θαίρω.

καθεζόμενον pres. part. pass.
vel med. καθέζω.

καθεῖλε a. 2. ind. καθαίρέω.

καθήκον pr. part. n. g. καθήκω.

καθήμηνον, η, ον pres. part.
κάθημαι.

καθήνησεν a. i. ind. κάταντάω.

καθίσαντι g. s. a. i. part. κα-
θίζω.

καθίσαντες plur. ejusdem.

καθί-

καθίσαι α. 1. imper. v. i.
 καθίσει 3. s. fut. 1. ind. v. i.
 καθίσεσθε 2. pl. fut. 1. I. M. v. i.
 καθίση α. 1. subj. καθίζω.
 καθίσωσιν 3. pl. a. 1. subj. v. i.
 κάθησθαι pres. imper. κάθημαι.
 καθωπλιτῶν Præter. part.
 pass. καθοπλίζω.
 καίεσσι 3. pl. pres. ind. καίω.
 κακολογῶν pr. par. κακολογέω.
 κακοπάθησον α. 1. imper. κακο-
 παθέω.
 κακῶμενοι pl. pres. part.
 pass. κακῶμεν.
 κακῶσαι α. 1. infin. κακῶω.
 κακῶσιν fut. 1. ind. κακῶω.
 κακῶσων fut. part. v. i.
 καλεῖ pres. ind. καλέω.
 καλέσαι α. 1. infin. καλέω.
 καλέσας α. 1. part. καλέω.
 καλέσεις fut. 1. καλέω.
 καλέσητε 2. pl. a. 1. subj. v. i.
 καλέσῃσι 3. pl. fut. 1. I. καλέω.
 καλύπτεσθαι pres. infin. pass.
 καλύπτω.
 καλύψατε 2. pl. a. 1. imper. v. i.
 κάμητε 2. pl. a. 2. subj. κάμνω.
 καπηλεύοντες pl. pres. part. κα-
 πηλεύω.
 καρποφορεῖ pr. I. καρποφορέω.
 καρποφορήσωμεν 1. pl. a. 1. S. v. i.
 καλάδα α. 2. imp. καλάδαίνω.
 καλάδαῖνον pres. part. n. g. v. i.
 καλάδακῶμενοι pl. pres. part.
 med. καλάδάω.
 καλάδας α. 2. part. καλάδαίνω.

καλάδάτω 3. s. a. 2. imper. v. i.
 καλάθηθι α. 2. imperat. v. i.
 καλάθήσεται 3. s. fut. ind. v. i.
 καλάδιδαθήσῃ fut. 1. pass. κα-
 λάδιδάω.
 καταγαγεῖν α. 2. inf. κατὰγω.
 καταγαγόντες pl. a. 2. part. κατα-
 γάγω.
 καταγινώσκῃ 3. s. subj. καταγι-
 νώσκω. 1 Joh. 3: 20, 21.
 καταδικαθήσῃ fut. 1. ind. pass.
 καταδικάζω.
 καταδύσονται α. 1. subj. med.
 καταδύω.
 καταδυναστεύοντες ac. pl. pres.
 part. καταδυναστεύω.
 καταθέσθαι α. 2. inf. med. κατα-
 τίθημι.
 καταχυνθῇ α. 1. subj. pass. κατα-
 χύνω.
 καταχυνθῶσιν 3. pl. a. 1. subj.
 pass. v. i.
 κατακαίεται pres. ind. pass.
 κατακαίω.
 κατακαῦσαι α. 1. inf. κατακαίω.
 κατακαύσει 3. s. fut. 2. pass.
 κατακαίω.
 κατακαυχάται pres. ind. κατα-
 καυχάομαι.
 κατακεῖσθαι pres. infin. κατὰ-
 κειμαι.
 κατακέκείται 3. s. præter. pass.
 κατακείνω.
 κατακλιθῆς α. 1. subj. pass. κατα-
 κλίνω.

κατα-

κατακλυθεῖς a. i. part. pass.
κατακλύζω.
κατακρημνίσαι a. i. infin. κατα-
κρημνίζω.
κατακρημνίσιν 3. pl. fut. ind. κατα-
κρημνίζω.
κατακυελεύσας a. i. part. κατα-
κυελεύω.
κατακυελεύσιν 3. pl. pres. ind. κατα-
κυελεύω.
καταλαβέσθαι a. 2. infin. med.
καταλαμβάνω.
καταλάβῃ a. i. subj. καταλαμ-
βάνω.
καταλάβῃτε 2. pl. a. 2. S. a. 2. v. i.
καταλάβομεν a. 2. part. med.
v. i.
καταλειπομένης g. s. f. pres.
part. καταλείπω.
καταλείψῃ fut. i. ind. κατα-
λείπω.
καταλεγέσθω 3. s. pres. imper.
pass. καταλέγω. i. T. 5: 9.
καταλειμμένης part.
pass. καταλείπω.
καταλιθάσῃ fut. i. ind. κατα-
λιθάζω.
καταλιπὼν a. 2. part. καταλείπω.
καταπαύητε 2. pl. a. 2. imper.
pass. καταπαύω.
καταπαύητω 3. s. a. 2. imp. pass.
καταπαύω.
καταπαύονται 1g. s. a. i. part.
a. 2. v. i.
καταλυθήσεται fut. i. ind. pass.
καταλύω.

καταλύσαι a. i. inf. καταλύω.
καταλύσῃσι 3. pl. a. i. subj. v. i.
καταμάθετε 2. pl. a. 2. imp. κατα-
μακνθάνω.
καταμαρτυρήσιν 3. pl. pres. ind.
καταμαρτυρέω.
καταναθεματίζεσθαι pres. infin.
καταναθεματίζω.
καταναλίσκον neut. pres. part.
καταναλίσκω.
κατανοεῖς pres. ind. κατανοέω.
καταξιωθήσῃ a. i. infin. pass.
καταξιόω.
καταξιωθήτε a. i. subj. pass.
καταξιόω.
καταπατεῖσθαι pres. inf. pass.
καταπατέω.
καταπατήσῃσι 3. pl. a. i. subj.
καταπατέω.
καταπεσὼν a. 2. part. a. 2. κατα-
πίπτω.
καταπίῃ 3. s. a. 2. subj. κατα-
πίνω.
καταποθῇ a. i. subj. pass. κατα-
πίνω.
καταποντίζεσθαι pres. infin.
pass. καταποντίζω.
καταποντισθῇ a. i. subj. pass.
καταποντίζω.
καταπονέμεν d. s. pres. part.
pass. καταπονέω.
καταργεῖ pres. ind. καταργέω.
καταργεμένης ac. f. pres. part.
pass. v. i.
καταρτίζοντας acc. plur. pres.
part. καταρτίζω.

καταρ-

καταρτίσαι 3. s. a. i. optat. & infin. v. i.	κατάχωμεν 1. pl. a. 2. S. κατέχω.
καταρωμένος pres. part. med. acc. pl. καταρώομαι.	καταψύξη 4. i. S. καταψύχω.
κατασκιάσας 4. i. part. κατασκιάζω.	καλεάζει fut. 1. ind. καλέγω.
κατασκιάσει fut. 1. ind. κατασκιάζω.	καλεάξεν 3. s. a. i. ind. v. i.
κατασκηνῶν pres. inf. κατασκηνόω.	καλέθην ης η a. 2. I. καταδαίνομαι.
κατασκοπήσαι 4. i. inf. κατασκοπέω.	καλεδλήθη 4. i. ind. pass. καταδάλλω.
κατασοφισάμεν 4. i. part. med. κατασοφίζω.	καλεγέλων imp. ind. καλαγελάω.
κατασαθήσονται 3. pl. fut. 1. pass. καθήσονται.	καλεγνωσμέν 4. part. pass. καλαγινώσκω.
κατασεύει 4. i. p. κατασεύω.	κατέδησε 4. i. ind. καταδίω.
κατασήσει 3. s. fut. 1. ind. καθήσονται.	καλεδικάσατε pl. a. i. ind. καταδικάζω.
κατασήσης 2. s. a. i. S. αἶ. v. i.	καλεδιώξαν 3. pl. a. i. ind. καταδιώκω.
κατασκηνιάσωσι 3. pl. a. i. subj. κατασκηνιάζω.	καλέδραμεν 3. s. a. 2. ind. κατατρέχω.
καλασφάξατε 2. pl. a. i. imp. αἶ. καλασφάττω.	καλειλημμέν 4. part. pass. καλαλαμβάνω.
κατάχωμεν 1. pl. a. 2. subj. κατέχω.	κατειλημμένην acc. s. f. ejusd.
καλαλοξείσειαι fut. 1. ind. pass. καλαλοξεύω.	κατειληφέναι pres. infin. v. i.
καλαφερόμεν 4. part. pass. καλαφέρω.	καλειργάσατο 3. s. a. i. ind. M. κατεργάζομαι.
καλαφθαρήσονται 3. pl. fut. 1. ind. pass. καλαφθείρω.	κατειργάσθη 1. s. a. i. ind. pass. v. i.
καλαφρογνείω 3. s. pres. imper. καταφρογνέω.	κατείχεται imp. ind. pass. κατέχω.
καλαφρογνήσει fut. 1. ind. v. i.	κατείχον imperf. ind. αἶ. v. i.
καλαφρογνήσει 4. i. subj. v. i.	κατεκάη 4. 2. ind. pass. κατακαίω.
	κατεκείθη 4. i. ind. pass. κατακείνω.
	κατέλαβε 3. s. a. 2. ind. καταλαμβάνω.
	κατέλαβον 4. 2. ind. v. i.

κατελείφθη α. 1. ind. pass. καταλείπω.
 κατελήφθη 3. s. α. 1. ind. καταλαμβάνω.
 κατελθών α. 2. part. κατέρχομαι.
 κατέλιπε 3. s. α. 2. ind. καταλείπω.
 κατενάρκησα α. 1. ind. καταναρκάω.
 κατένδυσαν 3. pl. α. 1. ind. κατανεύω.
 κατενεχθεῖς α. 1. part. pass. καταφέρω.
 κατενούγησαν 3. pl. α. 2. pass. κατανούσω.
 κατεξβσιάζουσιν 3. pl. pres. ind. κατεξβσιάζω.
 κατέπαυσαν 3. pl. α. 1. ind. καταπαύω.
 κατεπέσησαν 3. pl. α. 2. κατεφίσημι.
 κατέπλυσαν 3. pl. α. 1. ind. καταπλέω.
 κατεπόθη α. 1. ind. pass. καταπίνω.
 κατεργασάμενοι αορ. 1. part. med. κατεργάζομαι.
 κατεσκαμμένα pl. praet. part. pass. κατασκάπτω.
 κατεσκδάσθη α. 1. ind. pass. κατασκδάζω.
 κατεσκδασμένον praet. part. pass. v. i.
 κατέσεισε α. 1. ind. κατασεύω.
 κατεσθίετε 2. pl. pres. ind. κατ-

ισθίω.
 κατεσάθησαν 3. pl. α. 1. ind. pass. καθίσημι.
 κατεσαλμένους α. c. pl. praet. part. pass. κατασέλλω.
 κατέσην 1. s. α. 2. ind. καθίσημι.
 κατέσησεν 3. s. α. 1. ind. v. i.
 κατέσρεψε 3. s. α. 1. ind. κατασρέφω.
 κατεσρώθησαν 3. pl. α. 1. ind. pass. κατασρώννυμι.
 κατῶδύναι α. 1. inf. κατῶδύνω.
 κατέφαγεν 3. s. α. 2. ind. καταφάγω.
 κατεφθαρμένοι pl. praet. part. pass. καταφθείρω.
 κατεφίλησεν 3. s. α. 1. ind. καταφιλέω.
 κατέφυγον αορ. 2. Ind. καταφύγω.
 κατέχεεν 3. s. α. 1. ind. καταχέω.
 κατηγωνίσαντο 3. pl. α. 1. ind. med. καταγωνίζομαι.
 κατηγορεύσθαι pres. inf. pass. κατηγορέω.
 κατηγορήσωσιν 3. pl. α. 1. subj. κατηγορέω.
 κατηλλάγη 3. s. α. 2. ind. pass. καταλλάσσω.
 κατηλλάγημεν 1. pluralis ejusdem.
 κατῶεγκα α. 1. ind. καταφέρω.
 κατῶτησε 3. s. α. 1. ind. καταλλάσσω.
 κατῶ-

κατῶ-

κατηραμένοι pl. praet. part. pass.
 καταράομαι.
 κατήρηκα praet. I. καταργέω.
 κατήρησε 3. s. a. i. ind. v. i.
 κατήρηται praet. ind. pass. κατα-
 ργέω.
 καταειδημένοι praet. part.
 pass. καταειδέω.
 κατήρισα a. i. ind. καταρτίζω.
 κατηρίσθαι praet. inf. P. v. i.
 κατηρισμένοι pl. praet. part.
 καταρτίζω.
 κατηχύνθην 1. s. a. i. ind. pass.
 καταχύνω.
 κατήχυνον imperf. ind. v. i.
 κατηχύνοντο 3. pl. imperf. ind.
 pass. v. i.
 κατηχήθης 2. s. a. i. ind. pass.
 κατηχέω.
 κατήχθημεν 1. pl. a. i. pass. κατα-
 χύω.
 κατιχύσθαι 3. pl. fut. i. ind.
 κατιχύω.
 κατίωται praet. I. pass. κατιόω.
 κατοπτειζόμενοι pl. praes. part.
 med. κατοπτείζω.
 κατώκησεν 3. s. a. i. ind. κατ-
 οικέω.
 καυθήσομαι fut. i. pass. καίω.
 καυχᾶσθαι 2. s. praes. ind. med.
 καυχάομαι.
 καυχήσεται a. i. subj. med. v. i.
 κείμενη fact. pr. part. κείμαι.
 κείται 3. s. praes. ind. κείμαι.
 κεκαλυμμένον praet. part. pass.
 καλύπτω.

κεκαυμένοι dat. s. praet. part.
 pass. καίω.
 κεκαυθηλασμένων g. plur. praet.
 part. pass. καυθηλάζω.
 κεκένωται 3. s. praet. ind. pass.
 κενόω.
 κεκερασμένοι g. s. praet. part.
 pass. κερραίνω.
 κεκλεισμένον praet. part. pass.
 κλείω.
 κέκλειται 3. s. praet. ind. pass.
 κλείω.
 κεκληκώς praet. par. act. καλέω.
 κεκλημένοι pl. pr. part. P. v. i.
 κεκληθνομήκεν 3. s. praet. ind.
 κληθνομέω.
 κέκμηκα as e praet. ind. κάμνω.
 κεκοιμημένων g. pl. praet. part.
 pass. κοιμάω.
 κεκοίμηται 3. s. praet. pass. κοι-
 μάω.
 κεκονιαμένοις dat. pl. praet. par.
 pass. κονιάω.
 κεκοινωμένους acc. pl. praet. part.
 pass. κοινόω.
 κεκοπίακα as e praet. ind. κο-
 πιάω.
 κεκορεσμένοι pl. praet. part.
 pass. κορέννυμι.
 κεκορεσμένον s. P. part. P. v. i.
 κεκοσμημένον s. praet. part. pass.
 κοσμέω.
 κεκόσμηται praet. ind. pass. v. i.
 κεκραίξονται 3. pl. paulo-post.
 fut. κραίζω.
 κεκρατηκέναι praet. inf. κρατέω.
 κεί-

κεκρίκατε 2. pl. Præt. ind. act.
κρίνω.
κέκεται præt. ind. pass. κρίνω.
κεκυρωμένην acc. f. f. præt. part.
pass. κυρώω.
κελύσας a. i. part. κελύω.
κελύσον a. i. imp. κελύω.
κενωθή a. i. subj. pass. κενόω.
κερδηθήσονται fut. i. subj. pass.
κερδαίνω.
κερδήσας a. 2. infin. κερδαίνω.
κερδήση a. i. subj. κερδαίνω.
κεχρηματισμένον præt. part.
pass. χρηματίζω.
κεχρημάτισται præt. ind. pass.
v. i.
κεχωρισμένον præt. part.
pass. χωρίζω.
κηρύσων præs. part. κηρύσσω.
κηρυχθή 3. s. a. i. subj. pass. v. i.
κηρυχθήναι a. i. infin. pass. v. i.
κηρυχθήσεται fut. i. ind. pass.
v. i.
κινήσας a. i. infin. κινέω.
κλαίσα f. præs. part. κλαίω.
κλαῖσας a. i. inf. κλαίω.
κλάσας a. i. part. κλαίω.
κλαύσετε 2. pl. fut. κλαίω.
κλείς acc. pl. à κλείς clavis.
κλείσας a. i. part. κλείω.
κλείση 3. s. a. i. subj. κλείω.
κλεισθή a. i. subj. pass. v. i.
κλέπῃσι 3. pl. pr. ind. κλέπτω.
κλέψωσιν 3. pl. a. i. S. κλέπτω.
κληθῆς a. i. subj. pass. καλέω.
κληθήσεται 2. s. fut. i. pass. v. i.

κληθήσεται 3. s. fut. i. pass. v. i.
κληθήσονται 3. pl. fut. i. ind.
pass. καλέω.
κληθήτε 2. pl. a. i. subj. P. v. i.
κληθῶμεν 1. pl. a. i. ejusdem.
κληρονομήσατε 2. pl. a. i. imp.
κληρονομέω.
κληρονομήσασιν fut. i. ind. κλη-
ρονομέω.
κλίνη 3. s. præs. subj. κλίνω.
κλυδωνίζόμενοι pl. præs. part.
pass. κλυδωνίζομαι.
κνηθόμενοι pl. præs. part. pass.
κνήθω.
κοιμηθή 3. s. a. i. subj. pass.
κοιμάω.
κοινοῖ præs. ind. κοινόω.
κολαζόμενος acc. pl. præs. part.
pass. κολάζω.
κολάσονται a. i. S. M. κολάζω.
κολλᾶσθαι præs. inf. P. κολλάω.
κολληθέντα ac. f. a. i. part. pass.
κολλάω.
κομιεῖσθε 2. pl. fut. i. ind. med.
atticè. κομίζω.
κομιεῖται fut. i. ind. med. at-
ticè. κομίζω.
κομισήσεται 3. s. a. i. subj. med.
κομίζω.
κοπιᾶ præs. ind. κοπιάω.
κοπιῶντες pl. præs. part. κο-
πιάω.
κορεθέντες pl. a. i. part. pass.
κορίννυμι.
κοσμήσιν 3. pl. præs. subj. κο-
σμέω.
FF κόψον

κόψονται 3. pl. fut. i. ind. med.
κόπτω.

κράζω pres. ind. κράζω.

κράζοντες pl. pres. part. κράζω.

κράζας a. i. part. κράζω.

κραταιωθῆναι a. i. infin. pass.
κραταιόω.

κρατήσασθαι a. i. inf. act. κρατέω.

κρατήσῃ fut. ind. κρατέω.

κρατήσωσι 3. pl. a. i. subj. v. i.

κραυγάσῃ fut. i. ind. κραυ-
γάζω.

κρέμανται 3. pl. pres. ind. pass.
κρεμάω.

κρεμάσαντες pl. a. i. part. v. i.

κρεμασθῆναι a. i. subj. pass. κρε-
μάω.

κρείθῆναι a. i. inf. pass. κείνω.

κρείθῃσεσθε 2. pl. fut. i. ind.
pass. v. i.

κρείθητε 2. pl. a. i. subj. P. v. i.

κρυθῆναι a. 2. inf. pass. κρύπτω.

κρυσαλλίζοντι d. s. pres. part.
κρυσαλλίζω.

κτῆσασθε 2. pl. a. i. imp. med.
κτάομαι.

κτῆσησθε 2. pl. a. i. subj. M. v. i.

κυρώσασθαι a. i. infin. κυρόω.

κωλύετε pres. imper. κωλύω.

κωλύσασθαι a. i. infin. v. i.

Λ.

Λάθε, attic. λαβῆ a. 2. imper.
λαμβάνω.

λαβεῖν a. 2. infin. λαμβάνω.

λάβετε 2. pl. a. 2. imp. v. i.

λάβῃ 3. sing. a. 2. subj. v. i.

λάβητε 2. pl. ejusdem.

λαβόντες pl. a. 2. part. v. i.

λαβῶσα fem. a. 2. part. v. i.

λαβῶσαι pl. fem. a. 2. part. v. i.

λαβῶν a. 2. part. v. i.

λάβωμεν 1. pl. a. 2. subj. v. i.

λάβωσι 3. pl. a. 2. subj. v. i.

λαληθήσεται 3. s. fut. ind. pass.

λαλέω.

λαλήσητε 2. pl. aor. i. subj. v. i.

λαλήσῃτε g. s. part. pr. λαλέω.

λάμψασθαι a. i. infin. λάμπω.

λαμψάτω a. i. imperat. v. i.

λαυθαιέτω 3. s. pres. imperat.

λαυθαίω.

λατρεύσεις fut. i. ind. λατρεύω.

λεγόμεν g. s. part. P. λέγω.

λέγασιν 3. pl. pres. ind. λέγω.

λειτεργώντων gen. pl. pres. part.

λειτεργέω.

λελυμένον praet. part. pass. λύω.

λοκῆναι a. i. infin. λοκαίνω.

λήψεσθε fut. i. M. λαμβάνω.

λήψομαι fut. ind. v. i.

λήψομεθα 1. pl. fut. ejusdem.

λήψονται 3. pl. fut. ejusdem.

λοκῆναι a. i. inf. λοκαίνω.

λιθάσαντες pl. a. i. λιθάζω.

λιθασθῶσιν 3. pl. a. i. subj.

pass. v. i.

λιθάσωσιν 3. pl. a. i. subj. v. i.

λιθοβολείσθαι pres. inf. pass.

λιθοβολέω.

λιθοβοληθήσεται fut. pass. v. i.

pag. 222. vitiosè excussum.

λικμήσθαι

λικμήσῃ fut. 1. ind. λικμάω.
 λιπών a. 2. part. λείπω.
 λοιδορέμεν⊙ pres. part. pass.
 λοιδορέω.
 λυθήσονται 3. pl. fut. 1. ind.
 pass. λύω.
 λυομένων g. pl. pres. part. pass.
 λύω.
 λυσαμένη f. sing. a. 1. part. med.
 λύω.
 λύσης, λύση a. 1. subj. λύω.
 λυσιτελεῖ pres. ind. λυσιτελείω.

M.

Μαθεῖν a. 2. inf. μανθάνω.
 μάθετε 2. pl. a. 2. imp. v. i.
 μαθητῶθεῖς a. 1. part. pass.
 μαθητεύω.
 μαθητεύσατε 2. pl. a. 1. imp. v. i.
 μαθῶν a. 2. part. μανθάνω.
 μαίνη 2. s. pres. ind. μαίνομαι.
 μακαρίσσι 3. pl. fut. 1. ind.
 attic. μακαρίζω.
 μακροθύμῳ a. 1. imper. μα-
 κροθύμέω.
 μαραινθήσεται fut. 1. ind. pass.
 μαραίνω.
 μαρτυρεῖτε 2. pl. pres. ind. μαρ-
 τυρέω.
 μασιγώσετε 2. pl. fut. 1. ind.
 μασιγώω.
 μασιγώσασιν 3. pl. fut. 1. ind.
 v. i.
 μασιγῶται a. 1. inf. v. i.
 μαχομένοις d. pl. pres. part.
 med. μάχομαι.

μέγαλαυχεῖ pres. ind. μεγα-
 λαυχέω.
 μεγαλυθῶμαι aor. 1. inf. pass.
 μεγαλύνω.
 μεγαλυθήσεται futur. 1. ind.
 pass. v. i.
 μεγαλύνεσι 3. plur. pres. ind.
 μεγαλύνω.
 μεθερμηνύομεν pres. part.
 pass. μεθερμηνύω.
 μεθύοντων g. pl. pres. part. με-
 θύω.
 μεθυσθῶσι 3. pl. a. 1. subj. pass.
 μεθύσκω.
 μεθύσκεσθαι pr. inf. pass. v. i.
 μείνατε a. 1. imp. μύω.
 μείνη 3. sing. a. 1. subj. μύω.
 μέλαινα f. sing. à masc. μέλας.
 μέλαν neutr. sing. à m. μέλας.
 μέλει Vide pag. 230.
 μελέτω 3. s. pres. imper. μέλω.
 μέλω 3. s. pres. ind. μέλω.
 μεμύσσης g. s. pres. part. μέλω.
 μεμύθηκισαν 3. pl. plusq. ind.
 μύω.
 μεμίανται 3. pl. praet. ind. pass.
 μιαίνω.
 μεμιασμένοις dat. pl. praet. par.
 pass. μιαίνω.
 μεμιασμέν⊙ praet. part. P. v. i.
 μεμιγμένον praet. part. pass.
 μίγνυμι.
 μεμνησθῆναι f. praet. part.
 pass. μνησθῶ.
 μεμονωμένη praet. part. pass.
 μονόω.
 F f 2

μεμφο-

μεμρόμενος pres. part. med.
μέμρομαι.

μύετε 2. pl. pres. imper. μύω.

μεμνῆατε pl. pres. imp. μεμ-
νῆω.

μεμνήσητε 2. pl. a. i. subj. v. i.

μείσαομαι a. i. i. M. μείζω.

μειδιείσαομαι s. a. i. part.
pass. μείζω.

μελαβᾶς a. 2. part. μελαβαίνω.

μελαβελέκαομαι 1. pl. P. ind. v. i.

μελαβῆ a. 2. subj. μελαβαίνω.

μελαβῆθι a. 2. imper. v. i.

μελαβήσεσθαι fut. i. ind. M. v. i.

μελάγεται pres. ind. P. μελάγω.

μελάγομεν 1. pl. pres. ind. v. i.

μελαδότη a. 2. imp. μελαδίδωμι.

μελαδῶσθαι a. 2. infin. v. i.

μελαδῶ 1. s. a. 2. subj. v. i.

μελακινέομαι pl. pres. part.
pass. μελακινέω.

μελαμεληθεῖς a. i. part. pass.

μελαμέλομαι.

μελαμεληθήσεσθαι F. i. I. P. v. i.

μελανοεῖτε 2. pl. pres. imperat.

μελανοέω.

μελανοήσατε a. i. imperat. v. i.

μελαπεμφθεῖς a. i. part. pass.

μελαπέμπομαι.

μελαπεμφήσθαι a. i. S. M. v. i.

μελασαθῶ a. i. subj. P. μεθισάνω.

μελασραφήσεσθαι fut. 2. pass.

μελασρέφω.

μελαχηματιζόμενοι pl. pres.

part. pass. μελαχηματίζω.

μελατίθεσθαι pres. P. μελατίθημι.

μελέθη 3. s. a. 2. μελαβαίνω.

μελελάμβανον imperf. ind. με-
ταλαμβάνω.

μελεμελήθητε 2. pl. a. i. ind.
pass. μελαμίλουμαι.

μελεμελόμην imperf. ind. v. i.

μελεμορφώθη a. i. ind. pass. με-
ταμορφόω.

μελενόησαν 3. pl. a. i. ind. μα-
τανοέω.

μελέχηκεν 3. s. pres. ind. με-
έχω.

μελεχημάτισα a. i. ind. μελα-
χηματίζω.

μελετέθη a. i. I. P. μελατίθημι.

μελετέθησαν 3. pl. a. i. I. P. v. i.

μελεωείζεσθαι 2. pl. pres. imp.
pass. μελεωείζω.

μελήκαζαν 3. pl. a. i. ind. με-
ακάτω.

μελήρεν 3. s. a. i. ind. μελαίρω.

μετρεῖτε pres. ind. μετρέω.

μετελοπαθεῖν pres. infin. με-
τελοπαθέω.

μηκύνῃσθαι pres. subj. pass. μη-
κύνω.

μηνυθείσης gen. s. f. a. i. part.
pass. μηνύω.

μηνύσαντα acc. s. a. i. part. v. i.

μηνύσῃ a. i. subj. μηνύω.

μίσανθῶσιν 3. pl. a. i. subj. pass.
μιαίνω.

μιμείσθαι pres. inf. μιμέομαι.

μισήσεις fut. i. ind. μισέω.

μισώσαομαι a. i. inf. med. μι-
σώω.

μισά-

μισέμενοι pl. praes. part. pass.
μισέω.
μνημονεύετε 2. pl. praes. ind.
μνημονεύω.
μνησθήσθε a. i. subj. pass. μνάσμεθα
vel μιμνήσκω.
μνίσθητε 2. pl. a. i. imp. v. i.
μνησθείσης f. a. i. part. pass.
μνησθῶ.
μοιχᾶσθαι praes. infin. med.
μοιχάσμεθα.
μολύνεται 3. s. praes. ind. pass.
μολύνω.
μυκᾶται pr. ind. med. μυκᾶω.
μυκτηρίζεται 3. s. praes. ind.
pass. μυκτηρίζω.
μυωπάζων pr. part. μυωπάζω.
μωμηθῆ 3. s. a. i. subj. pass. μω
μάσμεθα.
μωραίνῃ a. i. subj. P. μωραίνω.

N.

Ναῦν acc. s. à nom. ναῦς navis.
νεκρώσατε 2. pl. a. i. imperat.
νεκρῶω.
νεκρωσάμενον praes. part. pass.
νεκρῶω.
νενικήκατε 2. pl. P. ind. νικάω.
νενομοθέτησθε 3. s. plusq. pass.
atticè ε abjecto. Heb. 7:11.
νομοθετέω.
νήθει praes. ind. νήθω.
νησδύομεν 1. pl. pr. ind. νησδύω.
νησδύσας a. i. part. νησδύω.
νίψαι a. i. imp. med. νίπτω.
νίπτονται 3. pl. pr. l. M. νίπτω.

νοῆσαι a. i. infin. νοέω.
νομίσητε a. i. subj. νομίζω.
νοσφιζομένων ac. pl. praes. part.
med. νοσφίζομεθα.
νοσφισάσθαι a. i. inf. med. v. i.
νοσφιλῶν praes. part. νοσφιλῶ.

Ξ.

Ξενίζεσθαι praes. l. pass. ξενίζω.
ξενισθῶμεν 1. pl. a. i. S. P. v. i.
ξυρήσωνται a. i. S. M. ξυράω.

Ο.

ὀδηγῆ praes. subj. ὀδηγέω.
ὀδηγήσῃ fut. 1. ind. v. i.
ὀδηγήσῃ a. i. subj. v. i.
ὀδοιπορέωντων g. pl. praes. part.
ὀδοιπορέω.
ὀδυνᾶσαι 2. s. praes. ind. pass.
ὀδυνᾶω.
ὀδυνῶμαι praes. ind. pass. v. i.
οἶδα 1. s. praes. med. εἰδέω.
οἶδαμεν 1. pl. praes. med. v. i.
οἶδασ 2. s. praes. med. v. i.
οἶδατε 2. pl. praes. med. v. i.
οἶδε 3. s. praes. med. v. i.
οἰκοδοποῦν praes. inf. οἰκοδο-
ποτέω.
οἰκοδομήσαι a. i. infin. οἰκοδο-
μέω.
οἰκοδομήσω fut. ind. οἰκοδομέω.
οἰκονομεῖν praes. inf. οἰκονομέω.
οἰκλήρησῃ fut. 1. ind. οἰκλήρω.
ὀκνήσαι a. i. infin. ὀκνέω.
οἰέσθαι praes. imperat. οἰόμεθα.
οἰόμενοι pl. pr. part. med. v. i.

οἴσασσι 3. pl. fut. 1. ind. φέρω.
 ὀλολύζοντες pl. pr. p. ὀλολύζω.
 ὀμείταται 3. s. fut. 2. M. ὀμνύω.
 ὀμοιωθῆναι a. 1. inf. P. ὀμοιόω.
 ὀμοιωθῆτε a. 1. subj. pass. v. i.
 ὀμοιώσω fut. 1. ind. ὀμοιόω.
 ὀμολογήσω fut. 1. I. ὀμολογέω.
 ὀμόσασσι a. 1. inf. ὀμνύω. Schmi-
 dius ὀμόω.

ὀμόση 3. sing. a. 1. subj. v. i.
 ὀμόσης 2. sing. a. 1. subj. v. i.
 ὀναίμην 1. s. a. 1. opt. med. ὄνημι.
 ὀνειδίζειν præs. inf. ὀνειδίζω.
 ὀνειδιζόμεθα 1. pl. præs. ind.
 pass. ὀνειδίζω.

ὀνειδίσωσιν 3. pl. a. 1. subj. ὀνει-
 δίζω.

ὀπλίσαοτε 2. pl. a. 1. imper.
 med. ὀπλίζω.

ὀπτανόμην præs. part. pass.
 ὀπτάνω.

ὀπτεοταί præs. infin. ὀπτομαι.

ὀρα 2. s. præs. imp. ὀράω.

ὀρατε 2. pl. præs. imper. ὀράω.

ὀργιζόμεν præs. part. med.
 ὀργίζω.

ὀργισθεῖς a. 1. part. pass. v. i.

ὀρέγεται præs. ind. M. ὀρέγω.

ὀρθοποδοῦσι 3. pl. præs. ind.
 ὀρθοποδέω.

ὀρίων gen. pl. ὀριον.

ὀριόθεντ præs. a. 1. part. pass.
 ὀρίζω.

ὀρμησαν a. 1. ind. ὀρμάω.

ὀφειλόμην præs. part. pass.
 ὀφείλω.

ὀφθήσεται fut. 1. I. P. ὀπτομαι.

ὀχλέμηναι pl. præs. part. pass.
 ὀχλέω.

ὀψε 2. sing. fut. attic. ὀπτομαι.

ὀψεσθε 2. pl. fut. ind. v. i.

ὀψονται 3. pl. fut. 1. med. v. i.

Π,

Παγιδύσωσιν 3. pl. a. 1. subj.
 παγιδύω.

παθεῖν a. 2. infin. πάχω.

παθών a. 2. part. v. i.

παιδύομεθα 1. pl. præs. ind.
 παιδύω.

παίσας a. 1. part. παίω.

παλαιέμηναι pl. præs. par. pass.
 παλαιόω.

παλαιωθήσονται 3. pl. fut. 1.
 ind. pass. v. i.

παρβαίνουσι 3. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεναι a. 1. part.
 med. παρβαλέομαι.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παρβαλέμεθα 1. pl. præs. ind.
 παρβαίνω.

παραδῆς α. 2. par. παραδίδωμι.
 παραδῶ α. 2. subj. παραδίδωμι.
 παραδώσασι 3. pl. fut. 1. I. v. i.
 παραδώσω fut. ind. v. i.
 παραζηλώσω fut. ind. παρα-
 ζηλώω.
 παραθήσομαι fut. 1. med. πα-
 ρατίθημι.
 παράθε α. 2. imp. med. v. i.
 παραινῶ pres. ind. contr. παρ-
 αινέω.
 παραιτήσοθε 2. pl. a. 1. subj.
 med. παραιτέομαι.
 παρακαλύπτειν pres. infin. πα-
 ρακαλύπτω.
 παρακαλῶν pres. part. παρα-
 καλέω.
 παρακέκλημαι praet. ind. pass.
 παρακαλέω.
 παρακληθῆναι α. 1. i. pass. v. i.
 παρακληθήσονται 3. pl. fut. 1.
 ind. pass. v. i.
 παρακῆση α. 1. subj. παρακῆω.
 παράλαβε α. 2. imp. παραλαμ-
 βάνω.
 παραλαβεῖν α. 2. infin. παρα-
 λαμβάνω.
 παραλελυμένα pl. Praet. part.
 pass. παραλύω.
 παραλήψομαι fut. 1. ind. med.
 παραλαμβάνω.
 παραμυθήσονται α. 1. subj. med.
 παραμυθέομαι.
 παραμυθῆναι pl. pres. part.
 med. v. i.
 παραπεσόντας ac. pl. a. 2. part.

παραπίπτω.
 παραπορεύομενοι pl. pres. par.
 παραπορεύομαι.
 παραρρῦώμεν 1. plur. a. 2. subj.
 pass. παραρρῦώ.
 παρασηῶμαι α. 1. inf. παρσιάνω.
 παρασήσατε 2. pl. a. 1. imp. v. i.
 παρασήσῃ fut. 1. ind. v. i.
 παρασηῆτε 2. pl. a. 2. subj. v. i.
 παρατιθέσθαι 3. pl. pres.
 imper. pass. παρατίθημι.
 παρατυγχάνοντες acc. pl. pres.
 part. παρατυγχάνω.
 παραχειμάσῃ α. 1. infin. πα-
 ραχειμάζω.
 παραχειμάσω fut. 1. ind. v. i.
 παρεδάλομεν 1. pl. a. 2. ind.
 παρεδάλλω.
 παρέβη α. 2. ind. παρεβαίνω.
 παρεδιάσαντο 3. pl. a. 1. ind.
 med. παραδιάζομαι.
 παρεγένοντο 3. pl. a. 2. ind. med.
 παραγίνομαι.
 παρεδόθη α. 1. ind. pass. παρα-
 δίδωμι.
 παρέδοσαν 3. pl. a. 2. ind. v. i.
 παρέθεντο 3. pl. a. 2. med. πα-
 ρατίθημι.
 παρεθεωρήντο imperf. pass. πα-
 ραθεωρέω.
 παρέθηκεν 3. s. a. 1. ind. πα-
 ρατίθημι.
 πάρι 2. sing. pres. ind. πάριμι
 adsum. Matth. 26: 50.
 παρειμῆς acc. pl. praet. part.
 pass. παρίημι.

παρειαύξεν 3. pl. fut. 1. ind. παρειαύγω.	παρηήσαντο 3. pl. a. 1. ind. med. παραιλέομαι.
παρειαύξαν 3. pl. a. 1. ind. παρειαύω.	παρρημοιάζει 2. pl. pres. ind. παρρημοιάζω.
παρειαύκει 3. pl. plusq. ind. παρειαύω.	παρωκίεν 3. s. a. 1. παρωκίω. παρωξύνετο imperf. ind. pass. παρωξύνω.
παρεκάλεσαν 3. pl. a. 1. ind. παρωκαλέω.	παρωξύναν 3. pl. a. 1. ind. παρω- οξύνω.
παρεκάλεσεν imperf. ind. v. i. παρεκλήθη a. 1. pass. v. i. παρέλαβε a. 2. ind. παρωλαμ- βάνω.	παρωχημένος d. pl. pr. et. part. pass. παρωχίζομαι.
παρέλαβον a. 2. ind. v. i. παρέλθη a. 2. subj. παρωρχομαι. παρευοχλείν pres. infin. παρω- νοχλείω.	πάχειν pres. infin. πάχω. παλάξαι a. 1. infin. παλάσσω. παλάξω fut. 1. ind. παλάσσω. πειζόειν pres. infin. πειζόω. πειθαρχείν pr. inf. πειθαρχέω. πεινώντες pres. part. πεινάω. πειράζον pres. part. πειράζω. πειραδύω a. 1. infin. pass. πειράζω.
παρέξῃ atticè pro παρέξει 2. s. fut. 1. med. παρέχομαι.	πειραδείς a. 1. part. pass. v. i. πειραδέντες pl. a. 1. part. pass. πείθω.
παρεπίκραναν 3. pl. a. 1. ind. παρωπικραίνω.	πειραδῆται a. 1. inf. pass. v. i. πειραδίζονται 3. pl. fut. 1. ind. pass. v. i.
παρέστησεν a. 1. ind. παρωστάνω & παρωστημι.	πέμψας a. 1. part. πέμπω. πενθεῖν pres. infin. πενθίω. πενθόντες pres. part. πενθέω. πεπαιδύμενος prater. part. pass. παιδύω.
παρειαύτες pl. prater. part. v. i. παρέτεινε 3. s. a. 1. παρωλείνω. παρέχειτε 2. pl. pres. ind. παρω- έχω.	πεπαλαίωκε P. ind. παλαιόω. πέπαυται 3. s. prater. pass. παύω. πεπελεκισμένων g. pl. prater. part. pass. πελεκίζω. πειπεσμένων P. part. P. πείζω.
παρήγγειλε 3. s. a. 1. ind. παρω- αγγέλλω.	
παρηκολάθηκας 2. s. prater. παρω- ακολαθέω.	
παρηκολάθηκῃ dat. s. part. prater. παρωκολαθέω.	
παρήνῃ 3. s. imperf. παρωανέω. παρήσαν 3. pl. imp. ind. πάρειμι. παρηνημένον prater. part. pass. παραιλέομαι.	

πεπισθύκατε *praet. ind. πισθύω.*
 πεπλάτυνται *3. pl. praet. pass.*
 πλατύνω.
 πεπλανημένοις *dat. pl. praet.*
part. pass. πλανάω.
 πεπληροφορημένων *g. pl. praet.*
part. pass. πληροφορέω.
 πεπληρώκατε *praet. 1. πληρώω.*
 πέποιθα *as. praet. M. πείθω.*
 πεποιθότας *acc. pl. praet. part.*
med. v. i.
 πεποιθότες *pl. praet. part. v. i.*
 πεπολίτισμαι *1. s. praet. ind.*
pass. πολιτίζω.
 πέπονθα *praet. med. πάχω.*
 πεπόνθασιν *3. pl. praet. 1. M. v. i.*
 σέπρακα *praet. ind. πιπράσκω.*
 πεπραμένω *praet. part. pass.*
 πιπράσκω.
 πέπραχα *praet. ind. πρῶσω.*
 πεπραχέναι *praet. infin. v. i.*
 πέπλωκα *praet. ind. πίπλω.*
 σεπώρωκεν *3. s. praet. 1. πωρώω.*
 πεπωρωμένη *f. s. praet. part.*
pass. πωρώω.
 πεπυρωμένα *pl. praet. part.*
pass. πυρώω.
 πεπυρωμένη *f. s. praet. part.*
pass. πυρώω.
 περιαιρείται *pres. pass. περι-*
αιρέω.
 περιδαλώμεθα *1. pl. a. 2. subj.*
med. περιδάλλω.
 περιδοξαμόντες *pl. a. 2. part.*
 περιτρέχω.
 περιεβάλετε *2. pl. a. 2. ind.*

αει. περιδάλλω.
 περιεβάλετο *3. s. a. 2. ind. med.*
 περιεβάλλω.
 περιεβάλον *a. 2. Ind. Αει. v. i.*
 περιεέθηκε *3. s. a. 1. ind. περι-*
 τίθημι.
 περιεκρύβον *a. 2. ind. περι-*
 κρύπτω.
 περιελάμψεν *3. sing. a. 1. ind.*
 περιλάμπω.
 περιελεῖν *a. 2. inf. περιαιρέω.*
 περιλειπόμηναι *pl. pres. part.*
pass. περιλείπω.
 περιελόντες *pl. a. 2. part. περι-*
 αιρέω.
 περιεπατήσατε *2. pl. a. 1. ind.*
 περιπατέω.
 περιεπάτησεν *3. sing. a. 1. ind.*
 περιπατέω.
 περιεπειραν *3. pl. a. 1. ind. περι-*
 αιπέρω.
 περιεπεσεν *3. s. a. 2. ind. περι-*
 πίπλω.
 περιεπεσον *1. s. 3. pl. ejusd.*
 περιεποιήσατο *3. sing. a. 1. Ind.*
med. περιποιέω.
 περιεσπάτο *3. s. imp. ind. pass.*
 περισπάω.
 περιεστήσαν *3. pl. a. 1. ind. περι-*
 στήμι.
 περιεσῶτα *as. s. P. part. Α. v. i.*
 περιέχεν *3. s. a. 2. περιέχω.*
 περιέτεμον *a. 2. 1. περιλέμνω.*
 περιετμήθητε *2. pl. a. 1. I. P. v. i.*
 περίζωσα *a. 1. imp. med. περι-*
 ζώνυμι.
 Ff 5

πει-

πειζωσάμενος a. i. p. M. v. i.	πέση 3. pl. a. 2. subj. v. i.
πειζώσεται F. i. ind. med. v. i.	πεσόντες pl. a. 2. part. v. i.
πειζωσμένον P. part. pass. v. i.	πεσῆμα fut. med. v. i.
πειήγεν 3. s. imperf. vel a. 2.	πεσῆνται 3. pl. fut. med. v. i.
ind. πειάγω.	πεσῶν a. 2. part. πίπω.
πειήλθον a. 2. ind. πειέρχομαι.	πέτηται 3. s. pr. subj. πέτομαι
πειηρείτο imp. I. P. πειαιρέω.	πελωμένα gen. s. praes. part
πειήσραψεν 3. s. a. i. πειασ-	med. v. i. Schmidius πει-
σράπτω.	τάομαι.
πειίσασο 2. sing. praes. imper.	πεφωνέρωται praet. ind. pass
med. πειίσημι.	φανερώω.
πειθεις a. 2. part. πειλίθημι.	πεφίμωσο praet. imp. P. φιμόω
πεικαλύψαντες pl. a. i. part.	πεφορλισμένοι pl. praet. part.
πεικαλύπω.	pass. φορλίζω.
πεικεκαλυμμένω acc. s. fact.	πεφυσιωμένοι pl. praet. part.
P. part. pass. πεικαλύπω.	pass. φυσιόω.
πεικειται praes. ind. πεικειμαι.	πεφυττώμενην acc. s. f. praet.
πεικυκλώσασι 3. pl. F. i. ind.	part. pass. φυττώω.
πεικυκλώω.	πεφωτισμένον praeter. part.
πειλειπόμενοι pl. praes. part.	pass. φωτίζω.
pass. πειλείπω.	πιάσωσιν a. i. subj. πιάζω.
πειπάτη praes. imp. πειπατέω.	πιείν a. 2. infin. πίνω.
πειπατών praes. part. v. i.	πίεται 3. s. fut. i. med. πίνω.
πειπεπατήκη 3. s. pl. asq. ind.	πίη 3. sing. a. 2. subj. πίνω.
abjecto ε. v. i.	πίητε 2. pl. a. 2. subj. πίνω.
πειπέσητε a. 2. S. πειπίσω.	πικραίνεοτε 2. pl. praes. imp.
πεισδύθησεται fut. i. ind.	πικραίνω.
pass. πεισδύω.	πίμωραται praes. inf. pass.
πεισδύση a. i. S. πεισδύω.	πίμωρημι.
πειτεμείν a. 2. inf. πειλέμνω.	πισδέτε 2. pl. pr. im. πισδύω.
πειφρηνέτω 3. s. praes. imper.	πισδόντων g. pl. praes. part.
πειφρηνέω.	πισδύω.
περπερδέεται praes. ind. περ-	πισδύσαντες pl. a. i. part. v. i.
περδέομαι.	πισδύσωμεν 1. pl. a. i. subj. v. i.
πεσείν a. 2. infin. πίπω.	πίσσα fact. a. 2. part. πίνω.
πεσεΐται F. ind. med. πίπτω.	πίω a. 2. subj. v. i.

πλάωμι 1. pl. a. 2. subj. v. i.
 πλανᾶσθε 2. pl. pres. ind. pass.
 πλανᾶω.
 πλανηθῆ 1. S. pass. πλανᾶω.
 πλανήση 1. S. subj. v. i.
 πλανώμενον pr. part. pass. v. i.
 πλάσσαντι 1. S. a. 1. p. πλάσσω.
 πλέξαντες pl. a. 1. part. πλέκω.
 πλεονάση 1. S. subj. πλεονάζω.
 πλεονεκηθῶμι 1. pl. a. 1. subj.
 pass. πλεονεκτέω.
 πληθυνθείη 1. S. opt. pass. πλη-
 θύνω.
 πληθυνθῆναι 1. S. inf. pass. v. i.
 πληθυνῶ fut. πληθύνω.
 πληροθῆ 1. S. subj. pass. πληρόω.
 πληρῶμενος g. s. pres. part. med.
 v. i.
 πληροφορηθῆ 1. S. subj. pass.
 πληροφορέω.
 πληροφορηθείς 1. S. part. P. v. i.
 πληρωθῶσι 1. S. P. πληρόω.
 πληρῶσαι 1. S. inf. πληρόω.
 πληρώσαντες pl. a. 1. part. v. i.
 πλήσαντες pl. a. 1. part. πλήθω.
 πλήσας 1. S. part. v. i.
 πλησείς 1. S. part. pass. v. i.
 ποιέ 3. sing. pres. imp. ποιέω.
 ποιείτε pres. ind. & im. ποιέω.
 ποιῆσαι 1. S. inf. ποιέω.
 ποιήσατε 2. pl. a. 1. imp. ποιέω.
 ποιήσεων 3. pl. a. 1. optat. Aol.
 v. i.
 ποιήση 1. S. subj. ποιέω.
 ποιήσον 1. S. imp. v. i.
 ποιμανεῖ 3. sing. futur. ind.

ποιμαίνω.
 ποιμάνατε 2. pl. a. 1. imper. v. i.
 ποιῶν neutr. s. pr. part. ποιέω.
 ποιῶσιν 3. pl. pres. subj. v. i.
 πολεμήσω fut. ind. πολεμέω.
 πορεύθεισα f. pl. a. 1. part.
 pass. πορεύομαι.
 πορεύθέντες pl. a. 1. part. pass.
 πορεύομαι.
 πορεύητι 1. S. imp. pass. v. i.
 πορεύόμενοι pr. part. pass. v. i.
 πορεύ 2. sing. pres. imp. pass.
 πορεύομαι.
 ποτίση 1. S. subj. ποτίζω.
 πραγματεύσαθε aor. 1. imper.
 med. πραγματεύομαι.
 προθεν η. s. a. 1. part. pass. πι-
 πρόσκω.
 προθῆναι 1. S. inf. pass. v. i.
 προξάντας acc. pl. a. 1. part.
 πρόσσω.
 προάγασιν 3. pl. προάγω.
 προάξω fut. 1. ind. v. i.
 προβάλωσι 3. pl. a. 2. subj.
 προβάλλω.
 προβάς 1. S. 2. part. προβαίνω.
 προβέβηκῆα fact. s. prat. part.
 προβαίνω.
 προβιῶσαο εἶσα fact. s. a. 1. par.
 pass. προβιάζω.
 προβλεψαμένους gen. s. a. 1. part.
 med. προβλέπομαι.
 προγεγονότων gen. pl. Prater.
 part. med. προγίνομαι.
 προδρομῶν aor. 2. part. προτρέ-
 χω.

πρε-

πρωεβίδαζαν 3. plur. a. 1. ind.	πρωερακότες pl. Præt. part.
πρωεβιάζω.	πρωοράω.
πρωεγνωσμίης g. f. Præt. part.	πρωήγαγον a. 2. ind. προάγω.
pass. πρωγινώσκω.	πρωήγεν 3. f. imperf. προάγω.
πρωεγράφη 3. f. a. 2. pass.	πρωηλπικότας acc. pl. præt.
πρωγράφω.	part. πρωελπίζω.
πρωέδραμον a. 2. ind.	πρωημαρτηκόσι dat. pl. præt.
πρωτρέχω.	part. πρωαμαρτάνω.
πρωεθέμλω 1. f. a. 2. ind. med.	πρωημαρτηκότων g. pl. præt.
πρωθήθημι.	part. πρωαμαρτάνω.
πρωεῖπεν 3. f. a. 1. vel 2. ind.	πρωήρχετο 3. im. 1. πρωέρχομαι.
πρωέπω.	πρωητιατάμεθα 1. pl. a. 1. ind.
πρωείρηκα NB. pag. 303. l. 11.	med. πρωαιτιάομαι.
Præt. ind. πρωῤῥέω.	πρωίδων a. 1. part. πρωείδω.
πρωέκοπιε 3. sing. imperf.	πρωίδωσα fem. a. 2. part. v. i.
πρωκόπιω.	πρωκατήγειλαν a. 1. ind.
πρωείλαβε a. 2. 1. πρωλαμβάνω.	πρωκατήγειλω.
πρωελθών a. 2. part.	πρωκατήγειλε 3. f. a. 1. ind. v. i.
πρωέρχομαι.	πρωκειμένης g. f. f. pres. part.
πρωενήξαλο a. 1. ind. med.	pass. πρωκειμαι.
πρωεναρχομαι.	πρωκεκηρυγμίον præt. part.
πρωεπηγείλαλο a. 1. ind. med.	pass. πρωκηρύσσω.
πρωεπαγγέλλομαι.	πρωκεχειροτονημίσις pl. præt.
πρωεσῶτες plur. Præter. part.	part. pass. πρωχειροτονέω.
πρωῖσημι.	πρωμεμνῶτε 2. pl. a. 1. imp.
πρωεσηγελίσσαλο a. 1. ind. med.	πρωμεμνάω.
πρωεσηγελίζομαι.	πρωπεμφθέντες pl. a. 1. part.
πρωεφήτδον imperf. ind.	pass. πρωπέμπω.
πρωεφηλόσαμρ 1. pl. a. 1. ind.	πρωπορόση fut. 1. ind. med.
v. i.	πρωπορούομαι.
πρωεφήτδουσε 3. f. a. 1. ind. v. i.	πρωσαγορούθεις a. 1. part. pass.
πρωεφθασεν 3. f. a. 1. ind.	πρωσαγορούω.
πρωεφθάνω.	πρωσανάθηθι a. 2. imper. πρωσ-
πρωεχειρίσαλο a. 1. ind. med.	πρωσαναδάνω.
πρωχειρίζομαι.	πρωσαναλάσαζα f. a. 1. part.
	πρωσανακλίσκω.

προσαναπληρῶσα f. praes. part. προσαναπληρῶ.	προσενήνοχεν 3. s. praet. ind. med. v. i.
προσανεθέμην a. 2. ind. med. προσανατίθεμαι.	προσέπεσον 3. pl. a. 2. ind. προσ- πίπτω.
προσαπειλησάμενοι a. 1. part. med. προσαπειλέομαι.	προσέρρηξεν 3. s. a. 1. ind. προσ- ρήγνυμι.
προσδεχόμενος praes. part. med. προσδέχομαι.	προσέρχονται praes. ind. προσ- έρχομαι.
προσδοκῶμεν 1. pl. praes. ind. προσδοκάω.	προτέχθηκε praet. ind. προσέχω.
προσδοκῶν γρ. part. προσδοκάω.	προσέταξεν 3. s. a. 1. ind. προσ- τάσσω.
προσεγγίσαυ a. 1. i. προσεγγίζω.	προστέθη 3. s. a. 1. pass. προσ- τίθημι.
προσεδόκων imperf. ind. προσ- δοκάω.	προσδύξαυ a. 1. imp. med. προσ- δύχομαι.
προσεδεδόντες pl. praes. part. προσεδεδῶ.	προσδύξασθαι a. 1. inf. M. v. i.
προσειργάσατο a. 1. ind. med. προσειργάζομαι.	προσδύξεται 3. s. a. 1. subj. med. v. i.
προσεῖχον imp. ind. προσέχω.	προσδύξωμαι a. 1. subj. M. v. i.
προσεκοπήθη aor. 1. ind. pass. προσκοπάω.	προσδύχεσθε 2. pl. praes. imp. med. προσδύχομαι.
προτέκοψαν 3. pl. a. 1. ind. προσκόπτω.	προσδύχη 2. s. praes. subj. med. v. i.
προσεκύλισε a. 1. I. προσκυλίω.	προστέθησαν 3. pl. a. 1. ind. pass. προστίθημι.
προσεκύνει imp. ind. προσκυνέω.	προσέφερον imp. I. προσφέρω.
προσεκύνησεν 3. s. a. 1. ind. v. i.	προσέχετε pl. praes. imp. προσ- έχω.
προσελεύεται 3. sing. fut. ind. προσέρχομαι.	προσεῶν γρ. gen. s. praes. part. προσεάω.
προσεληλύθατε 2. pl. praet. ind. med. προσέρχομαι.	προσηλάθει 3. s. a. 2. ind. προσ- έρχομαι.
προσενεγκάτω 3. s. a. 1. imper. προσφέρω.	προσηλάθειν a. 2. ind. ibid.
προσενέγκας a. 1. part. A. v. i.	προσλήγκαν 3. pl. a. 1. ind. προσφέρω.
προσένεγκε a. 2. imp. v. i.	προσλήγκον a. 2. I. προσφέρω.
προσενεχθεῖς a. 1. part. pass. προσφέρω.	προσ-

περσινέχθη a. 1. ind. pass. v. i.	περσψάυω. Luc. 11: 46.
περσινύξατο 3. s. a. 1. ind. med.	περσωρμίθησαν 3. pl. a. 1. ind.
περσινύχομαι.	pass. περσωρμίζομαι.
περσινείναι a. 2. inf. περσινίθημι.	περσώχθισα a. 1. ind. περσ-
περσινείς a. 2. part. v. i.	οχθίζω.
περσινέες a. 2. imper. v. i.	περσρεψάμφοι pl. a. 1. part.
περσκαλεσάμφοι a. 1. part.	med. περσρέπω.
med. περσκαλέομαι.	περσϋπήρχον imperf. ind. περσϋ-
περσκαλέσηται a. 1. S. med. v. i.	πάρχω.
περσκαρτερή præs. subj. Αδ.	περσρήτωσησον a. 1. imper. περσ-
περσκαρτερέω. Marc. 3: 9.	φητεύω.
περσκέκλημα præt. pass. περσ-	περσώριστε a. 1. ind. περσορίζω.
καλέομαι.	περσωρώμω imperf. ind. med.
περσκολληθήσεται fut. 1. ind.	περσουάω.
pass. περσκολλάω.	πταίσητε 2. pl. a. 1. subj. πταίω.
περσκόψης a. 1. S. περσκόπτω.	πτοηθέντες pl. a. 1. part. pass.
περσκυλίσας a. 1. part. περσ-	πτοέω.
κυλίω.	πτοηθήτε a. 1. subj. pass. πτοέω.
περσκυνήσασθαι a. 1. i. περσκυνέω.	πλύξας a. 1. part. πλύσσω.
περσκυνήσης a. 1. subj. v. i.	πλύσας a. 1. part. πλύω.
περσκυνήσω a. 1. subj. & fut.	πυθέσθαι a. 2. infin. med. πυθ-
1. ind. v. i.	θάνομαι.
περσλαβόμφοι a. 2. part. med.	πυρέσσαν acc. s. præs. part.
περσλαμβάνομαι.	πυρέσω.
περσμείναι a. 1. inf. περσμύω.	πυρράξω præs. ind. πυρράξω.
περσμύξαι 3. pl. præs. ind. v. i.	πωλεί præs. ind. πωλέω.
περσπήξαντες plur. a. 1. part.	πωλείται præs. ind. pass. v. i.
περσπήγνυμι.	πωλόντας acc. pl. præs. part.
περσπέθησεται futur. 1. pass.	πωλέω.
περσπίθημι.	πωλόντων g. pl. ejusdem.
περσπειλαγμύνα pl. præt. part.	πώλησον a. 1. imperat. v. i.
pass. περσπιάσω.	
περσφέρης præs. S. περσφέρω.	
περσφωίξαι 3. pl. præs. ind.	
περσφωνέω.	
περσψαύετε 2. pl. præs. ind.	
	Ρ.
	Ρ' αντίξασθαι pr. part. ρανρίζω.
	ραπίσθαι fut. 1. ind. ραπίζω.
	ρῶσθαι 3. pl. fut. ind. ρέω.
	ρήγνυ-

ρήγνυνται *pres. ind. P.* ρηγνύω.
 ρηθείς *a. i. part. pass.* ρέω.
 ρηθέν *a. i. part. pass. n. g.* ρέω.
 ρήξω^ζεν *3. pl. a. i. subj.* ρηγνύω.
 ριπτάντων *gen. pl. pres. part.*
 ριπτέω.
 ρίψας *a. i. part.* ρίπτω.
 ρύσαι *a. i. imp. med.* ρύω.
 ρυζάσθω *a. i. imp. med.* ρύω.
 ρυθέντας *acc. pl. a. i. part.*
 pass. ρύω.
 ρυθῶ *a. i. subj. pass. v. i.*
 ρυπῶν *pres. part.* ρυπόω.
 ρυπωζάτω *a. i. imperat. v. i.*

Σ.

Σαίνεομαι *pres. inf. P.* σαίνω.
 σαλούθήσονται *3. pl. fut. i. ind.*
 pass. σαλεύω.
 σαλούθῶ *a. i. subj. pass. v. i.*
 σαλούμενον *pres. part. pass.*
 σαλύω.
 σαλπίσης *a. i. subj.* σαλπίζω.
 σβέννυνται *3. pl. pres. ind. pass.*
 σβέννυμι.
 σβέσῃ *fut. i. ind.* σβέννυμι.
 σέβονται *3. pl. pres. ind. med.*
 σέβομαι.
 σεζαλωμένον *Prat. part. pass.*
 σαλεύω.
 σεζαρωμένον *Prat. part. pass.*
 acc. s. σαρώω.
 σείχηπε *Prat. ind. med.* σήπω.
 σεσιγημένον *g. s. prat. part. pass.*
 σιγάω.
 σεσοφισμένοις *d. pl. Prat. part.*

pass. σοφίζω.
 σέσωκε *3. sing. prat. ind.* σώζω.
 σεζαρωμένα *pl. n. prat. part.*
 pass. σωρεύω.
 σεζαωμένοι *pl. prat. part. pass.*
 σώζω.
 σέσωσται *prat. ind. pass.* σώζω.
 σημαίνων *pres. part.* σημαίνω.
 σημαίνα *a. i. inf.* σημαίνω.
 σθενάσαι *3. s. a. i. opt.* σθενόω.
 σιγάτω^ζαν *3. pl. pr. im.* σιγάω.
 σινιάσαι *a. i. infin.* σινιάζω.
 σιώπα *pres. imper.* σιωπάω.
 σιωπήσω^ζεν *3. pl. a. i. subj. v. i.*
 σκανδαλιθῆ *a. i. subj. pass.*
 σκανδαλίζω.
 σκανδαλιθῆσεσθε *2. pl. fut. i.*
 ind. pass. v. i.
 σκανδαλίσωμεν *1. pl. a. i. subj.*
 σκανδαλίζω.
 σκληρύνητε *2. pl. pres. subj.*
 σκληρύνω.
 σκοπῶν *pres. part.* σκοπέω.
 σκορπιοθῆτε *a. i. subj. pass.*
 σκορπίζω.
 σκοτιθῆ *3. sing. a. i. subj. pass.*
 σκολίζω.
 σκοτιθήσεται *fut. i. I. P. v. i.*
 σκοτιθήτωσαν *pl. a. i. imp. pass.*
 v. i.
 σκύλλεις *2. s. pres. ind.* σκύλλω.
 σοφίται *a. i. infin.* σοφίζω.
 σπάρεις *a. 2. part. pass.* σπείρω.
 σπασάμενον *a. i. part. med.*
 σπάω.
 σπαραλάωσα *f. s. pr. p.* σπαραλάω.
 σπεί-

απείρασι 3. pl. pr. ind. απείρω.
 απείρων praes. part. v. i.
 απεύσαντες pl. a. i. par. απεύδω.
 απεύστον a. i. imper. v. i.
 απιλῆσται f. praes. part. απιλόω.
 απλαγχνισθεῖς a. i. part. pass.
 απλαγνίζομαι.
 απιδάσωμεν 1. pl. a. i. subj.
 απιδάζω.
 σαθῆ a. i. subj. pass. ἴσημι.
 σαθήσεται fut. 1. I. P. ἴσημι.
 σᾶσαι f. a. 2. part. ἴσημι.
 σαυρωθῆναι a. i. infin. pass.
 σαυράω.
 σαυρωθήτω 3. s. a. i. imperat.
 pass. v. i.
 σαυρώσεται 2. pl. fut. 1. ind.
 σαυράω.
 σέγομεν 1. pl. praes. ind. σέγω.
 σενοχωρεῖσθε 2. pl. praes. ind.
 pass. σενοχωρέω.
 σεφαιδῆται 3. s. praes. ind. pass.
 σεφαιδῶω.
 σῆθι a. 2. imperat. Αἶ. ἴσημι.
 σήκετε 2. pl. praes. σήκω.
 σηείξαι a. i. infin. σηείζω.
 σήειξον a. i. imper. σηείζω.
 σήσῃ 3. s. fut. ind. ἴσημι.
 σοιχῆς praes. ind. σοιχέω.
 σφραδῆ 2. sing. praes. subj. med.
 σφρατεύω.
 σφραφείς a. 2. part. pass. σρέφω.
 σφραφέντες pl. a. 2. part. P. v. i.
 σφραφῆτε 2. pl. a. 2. subj. P. v. i.
 σρεβλῆσιν 3. pl. praes. ind. σρε-
 βλόω.

σρέψον a. i. imperat. σρέφω.
 σρεῶτον a. i. imperat. σρωνύω.
 συγνάσας a. i. part. συγνάζω.
 συγκακχῆσθαι praes. infin.
 pass. συγκακχέω.
 συγκακχῶντες pl. a. 2. part.
 συγκακχάινω.
 συγκατεψηφίθη a. i. ind.
 pass. συγκακχῶψηφίζω.
 συγκεκαλυμμένον praes. part.
 pass. συγκαλύπτω.
 συγκεκλεισμένοι pl. praes. part.
 pass. συγκλείω.
 συκκεκρομένος praes. part. pass.
 συκκεκρόνυμι.
 συκκεχυμένη fæm. praes. part.
 pass. συκκύνω.
 συκκέχεται 3. s. praes. ind. pass.
 συκκύνω.
 συκκάρητε 2. pl. a. 2. imp. pass.
 συκκαίρω.
 συκκῶνται praes. ind. M συκ-
 κῶμαι.
 συκκύπλισσα fæm. praes. part.
 συκκύπτω.
 συκοφαντήσητε a. i. subj. συκο-
 φαντέω.
 συκκαθεῖν a. 2. inf. συκκαθεῖν.
 συκκαθεῖσθαι a. 2. inf. med. v. i.
 συκκαθεῖσαι f. a. 2. part. v. i.
 συκκαλῶντες pl. praes. part. συκ-
 λαλίω.
 συκκέγεται praes. ind. pass.
 συκκέγω.
 συκκέγασι 3. pl. praes. ind. συκ-
 κέγω.

συκκέ-

συλλέξατε pl. a. i. imp. συλλέγω.
 συλλέξω μρ 1. pl. a. i. subj. v. i.
 συλλήψη 2. s. fut. i. ind. med.
 συλλαμβάνω.
 συλλυπέμρ ① pres. part. συλ-
 λυπέομαι.
 συμβαίνειν pres. inf. συμβαίνω.
 συμβαλεῖν a. 2. inf. συμβάλλω.
 συμβάλλωσα f. pres. part. συμ-
 βάλλω.
 συμβάντων gen. pl. a. 2. part.
 συμβαίνα.
 συμδέθηκε 3. s. pret. ind. v. i.
 συμδέθηκότε dat. s. P. part. v. i.
 συμδιδασκόμενον s. pres. part.
 pass. συμδιδάσκω.
 συμδισάσσει fut. ind. συμδιδάσκω.
 συμδιδασθέντων g. pl. a. i. part.
 pass. v. i.
 συμπαθήσασθαι a. i. i. συμπαθέω.
 συμπαρεκλήθησασθαι a. i. inf. pass.
 συμπαρεκαλέομαι.
 συμπαρεγένετο 3. s. a. 2. ind.
 med. συμπαρωγίνομαι.
 συμπαρόντες pl. pres. part. συμ-
 πάρεμι.
 συμπληρῶσθαι pres. inf. pass.
 συμπληρόω.
 συμπνίγσει pres. ind. συμπνίγω.
 συμφυεῖσασθαι pl. fact. a. 2. part.
 pass. συμφύομαι.
 συμφωνεῖν pres. inf. συμφωνέω.
 συμφώνησας a. i. part. συμ-
 φωνέω.
 συμφωνήσωσιν 3. pl. a. i. S. v. i.
 συναγαγεῖν a. 2. inf. συναίγω.

συναγάγετε 2. pl. a. 2. imp. v. i.
 συναγαγών a. 2. part. v. i.
 συναγωνίσασθαι a. i. inf. med.
 συναγωνίζομαι.
 συναθροῦντες pl. pret. part. συν-
 αθλέω.
 συνακολυθῆσασθαι a. i. inf. pass.
 συνακολυθέω.
 συνακολυθῆσασθαι f. pl. a. i.
 part. v. i.
 συνανακειμήρις acc. pl. pres.
 part. συνανάκειμαι.
 συναναμίγνυσθαι pres. inf. pass.
 συναναμίγνυμι.
 συναναπαύσωμαι aor. i. subj.
 med. συναναπαύομαι.
 συναντήσσει fut. i. ind. συναντάω.
 συναντιλάβησασθαι 3. s. a. 2. subj.
 med. συναντιλαμβάνομαι.
 συναΐξει fut. i. ind. συναίγω.
 συναπαγθέντες pl. a. i. part.
 pass. συναπάγω.
 συναπήχθη a. i. I. P. συναπόγω.
 συναποθανεῖν aor. 2. inf. a. i.
 συναποθνήσκω.
 συναπόλετο 3. s. a. 2. ind. med.
 συναπόλλυμι.
 συναῖρασθαι a. i. inf. συναίρω.
 συναίρειν pres. inf. v. i.
 συναρμολογεμένη s. fact. pres.
 part. pass. συναρμολογέω.
 συναρπαδίεντ ① g. s. a. i. part.
 pass. συναρπάζω.
 συναυξάνεσθαι pres. inf. pass.
 συναυξάνω.
 συναχθήσασθαι a. i. inf. P. συναίγω.

συναχθήσεται 3. s. fut. P. v. i.	συνέκλεισε 3. s. a. i. ind. v. i.
συναχθήσονται F. i. ind. P. v. i.	συνεκόμισαν a. i. ind. συγκο- μίζω.
συνδεδεμένοι plur. praet. part. pass. συνδέω.	συνέλαβεν 3. s. a. 2. ind. συλ- λαμβάναω.
συνέδαλον a. 2. ind. συμβάλλω.	συνέλεξαν 3. pl. a. i. I. συλλέγω.
συνέδη 3. s. a. 2. ind. συμβαίνω.	συνελάλην 1. sing. & 3. pl. im- perf. ind. συλλαλέω.
συνεβλάσταλο 3. s. a. i. ind. med. συμβελλώ.	συνέλεξαν 3. pl. a. i. ind. συλ- λέγω.
συνεβλάσαντο 3. pl. ejusdem.	συνεληλυθότας acc. pl. praet. part. med. συνέρχομαι.
συνέδραμε a. 2. ind. συζηρέχω.	συνελθεῖν a. 2. inf. aet. v. i.
συνέζουξεν 3. s. a. i. ind. συ- ζουγνύω.	συνελογίσαντο 3. pl. a. i. ind. med. συλλογίζομαι.
συνεζήτη 3. s. imperf. συζητέω.	συνενέγκαντες pl. a. i. part. συμ- φέρω.
συνεζωποίησε a. i. ind. συζω- ποιέω.	συνεπαθήσατε 2. pl. a. i. ind. συμπαθέω.
συνέθεντο a. 2. ind. med. συν- τίθημι.	συνέπεμψα a. i. I. συμπέμπω.
συνειδίας g. s. faem. praet. part. συνείδημι. Vide συνειδώς.	συνεπέση 3. s. a. 2. ind. συνεπί- σημι.
συνειδώς Praet. part. contr. Vide pag. 351.	συνεπιμαρτυρήντων g. s. praes. part. συνεπιμαρτυρέω.
συνειληφῆσα f. praet. part. Aet. συλλαμβάνω.	συνεπίομην 1. pl. a. 2. ind. συμ- πίνω.
συνείπετο 3. s. imperf. ind. med. συνέπομαι.	συνέπνιγον imperf. ind. συμ- πνίγω.
συνεισηλθε 3. s. a. 2. ind. συνεισ- έρχομαι.	συνέπνιξαν 3. pl. a. i. ind. v. i.
συνείχοντο 3. pl. imperf. pass. συνέχω.	συνεσπάρραξαν 3. pl. a. i. ind. συ- σπάρρασσω.
συνεκάθισεν 3. s. a. i. ind. συγ- καθίζω.	συνεργάντων g. s. praes. part. συνεργέω.
συνεκέρασε a. i. ind. συγκεράν- νυμι.	συνεσαλμῆσαν praet. part. pass. συσέλλω.
συνεκίνησαν 3. pl. a. i. ind. συγ- κινέω.	συνεσαυρώθη 2. plur. a. i. ind. pass.
συνέκλεισαν 3. pl. a. i. συγκλείω.	

pass. συσαυρώω.
 συσαυρωμένοι pl. praet. part.
 pass. v. i.
 συνέσειλαν 3. pl. a. i. ind. συ-
 σέλω.
 συνέσησατε 2. pl. a. i. ind. συνί-
 σημι.
 συνεσώτας acc. pl. P. part. v. i.
 συνέταξεν 3. sing. a. i. συντάσσω.
 συνέλάβημι 1. pl. a. 2. ind. pass.
 συνδάπτω.
 συνέλεθειν 3. pl. plusq. ind.
 pass. συνίδημι.
 συνέλεξεν 3. sing. aor. i. ind.
 συντελέω.
 συνέληψεν 3. s. imperf. συνληρέω.
 συνδοκοείτε 2. plur. praes. ind.
 συνδοκέω.
 συνδωχόμενοι pl. praes. part.
 med. συνδωχέομαι.
 συνεφωνήθη a. i. ind. pass. συμ-
 φωνέω.
 συνεφώνησας 2. s. a. i. ind. v. i.
 συνέχαιρον imp. ind. συγχαίρω.
 συνέχεον imperf. vel a. 2. ind.
 συγχέω.
 συνεχομένοις acc. pl. praes. part.
 pass. συνέχω.
 συνεχύθη a. i. ind. pass. συγ-
 χύνω.
 συνηγάγετε 2. pl. a. 2. I. συνάγω.
 συνήγαγον a. 2. ind. συνάγω.
 συνήγειρε a. i. ind. συνιγείρω.
 συνηγέρθητε 2. pl. a. i. pass. v. i.
 συνηγμένη f. praet. part. pass.
 συνάγω.

συνηγμένοι pl. ejusdem.
 συνηγμένων gen. pl. ejusdem.
 συνήθλησαν 3. pl. a. i. ind. συν-
 αθλέω.
 συνηθροισμένοι pl. praet. part.
 pass. συναθροίζω.
 συνήκαν 3. pl. a. i. ind. συνήμι.
 συνήκατε 2. pl. a. i. ind. v. i.
 συνήλασεν 3. s. a. i. ind. συνι-
 λαύω.
 συνήλθον a. 2. ind. συνέρχομαι.
 συνήλυθη 3. s. a. i. ind. συναν-
 τάω.
 συνήργη 3. s. imperf. συνεργέω.
 συνήρπασαν a. i. I. συναρπάζω.
 συνήρχετο 3. s. imperf. συνέρ-
 χομαι.
 συνήρχοντο imperf. med. συνέρ-
 χομαι.
 συνήδιον imperf. συνεδίω.
 συνήτε a. 2. subj. συνήμι.
 συνήχθη 3. s. a. i. ind. συνάγω.
 συνήχθησαν 3. plur. a. i. ind.
 pass. v. i.
 συνθλαστήσει 3. s. fut. i. ind.
 pass. συνθλάω.
 συνθρόπλιτες pl. praes. part.
 συνθρόπλω.
 συνιδείν a. 2. inf. συνείδω.
 συνιέντι g. sing. praes. part.
 συνήμι.
 συνιέτε 2. pl. praes. imper. v. i.
 συνιέτε 3. pl. praes. ind. συνήμι.
 συνισάνειν praes. inf. συνισάνω.
 συνίστησι 3. s. praes. I. συνίστημι.
 συνισώητες pl. praes. part. v. i.

συνιών *pres. part.* συνίημι.
 συνιῶσι 3. *pl. pres. subj. v. i.*
 συνοδόντες *pl. pres. part.* συνο-
 δῶ.
 σύνοδα *prat. med.* συνείδω.
 συνομορῶσα *fæm. pres. part.*
 συνομορῶ.
 συναφέντες *pl. a. 2. part. pass.*
 συνάπτω.
 συνιλεσθέντων *g. pl. fæm. a. 1.*
part. pass. συνιλέω.
 συνιέμενων *pres. part.* συνιέμενω.
 συνιετμημένων *P. part. P. v. i.*
 συνιετετμημένων *prat. part. pass.*
 συνιείδω.
 συνιηρῆνται *pres. ind. pass.*
 συνιηρέω.
 συνιείδειται *pres. ind. pass.*
 συνιείδω.
 συνυπεκείθησαν 3. *pl. a. 1. ind.*
pass. συνυποκείνομαι.
 συνυπεργέντων *g. pl. pres. part.*
 συνυπεργέω.
 συναδίνε *pres. ind.* συναδίνω.
 σύρηντες *pl. pres. part.* σύρω.
 συσενάζε *pres. ind.* συσενάζω.
 συχημαλίζεσθε 2. *pl. pres. ind.*
pass. συχημαλίζω.
 συχημαλίζόμενοι *pl. pres. part.*
pass. v. i.
 σφάζωσι 3. *pl. a. 1. subj.* σφάζω
 vel σφάττω.
 σφραγίσαντες *plur. a. 1. part.*
 σφραγίζω.
 σφραγίσσης 2. *sing. a. 1. subj. v. i.*
 σχολάζητε 2. *plur. pres. subj.*
 σχολάζω.

σχολάζοντα *acc. s. pr. part. v. i.*
 σχῶ 1. *s. a. 2. subj.* ἔχω.
 σωζομένων *g. pl. pres. part.*
pass. σώζω.
 σωθῆ *a. 1. subj. pass.* σώζω.
 σωθῶμαι *a. 1. inf. pass.* σώζω.
 σωθήσομαι *fut. 1. ind. pass.*
 σώζω.
 σωθήσεαι *fut. ind. σωθήσω.*
 σώσαι *a. 1. inf.* σώζω.
 σώσει *fut. 1. ind.* σώζω.
 σώσον *a. 1. imp.* σώζω.
 σώσων *fut. 1. part. act. v. i.*

Τ.

Ταλαιπωρήτατε 2. *pl. a. 1. im-*
per. act. ταλαιπωρέω.
 ταπεινωθήσεσθε *futur. 1. ind.*
pass. ταπεινώω.
 ταπεινώθητε 2. *pl. a. 1. imper.*
pass. v. i.
 ταπεινώσε *fut. 1. ind. v. i.*
 ταπεινώση *a. 1. subj.* ταπεινώω.
 ταρσασέσθε *pres. imp. pass.*
 ταρσάσω.
 ταρταρώσας *a. 1. p.* ταρταρώω.
 τεθέαμαι *Præt. ind. pass.* θεάο-
 μαι.
 τεθεμελιωμένοι *pl. Præt. part.*
pass. θεμελιώω.
 τεθεμελιώω 3. *s. plusq. P. v. i.*
 τεθεραπόμηνον *Præter. part.*
pass. θεραπόδω.
 τεθῶμαι *a. 1. inf. pass.* τίθημι.
 τεθλιμμένη *fæm. Præt. part.*
pass. θλίβω.

τεθνάω

τεθνάναι Præt. inf. med. con-
 tractum. θνήσκω.
 τεθνήκασι 3. plur. Præt. ind.
 θνήσκω.
 τέθνηκεν 3. s. Præt. ind. v. i.
 τεθρομυρόσθ Præt. part. pass.
 τρέφω.
 τεθρομυρούσθ acc. Præt. part.
 pass. θροφύω.
 τεθυμύρα pl. n. Præt. part. pass.
 θύω.
 τεκεῖν a. 2. infin. τίκω.
 τεκνογονεῖν pr. inf. τεκνογονέω.
 τελειωθῆ a. i. subj. P. τελειόω.
 τελέσητε a. i. subj. τελέω.
 τελεσθῆ a. i. subj. pass. v. i.
 τελεσθήσεσθαι 3. s. fut. P. v. i.
 τελοῦνάτω 3. sing. præs. imper.
 τελοῦνάω.
 τελοῦθήσασθαι genit. a. i. part.
 τελοῦνάω.
 τέξεσθαι fut. i. med. τίκω.
 τετραμυροί pl. Præt. part. pass.
 τάσσω.
 τέτακται 3. s. P. ind. pass. v. i.
 τετελείωκεν 3. s. Præt. ind. τε-
 λειόω.
 τετέλεκα Præt. ind. τελέω.
 τετέλεσται Præt. pass. τελέω.
 τετιμημένος g. sing. Præt. part.
 pass. τιμάω.
 τετραχηλισμύρα plur. n. Præt.
 part. pass. τετραχηλίζω.
 τετύφλωκεν 3. sing. Præt. ind.
 τυφλόω.
 τετύφλωται 3. s. P. pass. τυφώω.

τεφρώσας a. i. part. τεφρώω.
 τεχθείς a. i. part. pass. τίκω.
 τηρήσητε 2. pl. a. i. subj. τηρέω.
 τήρησον a. i. imper. v. i.
 τιθέασιν 3. pl. præs. ind. Ioni-
 cè. τίθημι.
 τίθειν præs. inf. τίκω.
 τίμα 2. s. præs. imp. τιμάω.
 τιμάτε 2. pl. præs. imper. v. i.
 τιμήση 3. sing. a. i. subj. v. i.
 τιμωρηθῶσιν 3. pl. aor. i. pass.
 τιμαρέω.
 τίσασιν 3. pl. F. s. τίσω. à τίω.
 τρέφει præs. ind. τρέφω.
 τρέψουσον a. i. imper. τρυγάω.
 τρώγοντες pl. præs. part. τρώγω.
 τυφόμενον præs. part. pass. vel
 med. τύφω.
 τυφωθείς a. i. part. pass. τυφώω.
 τυχεῖν a. 2. inf. aët. τυγχάνω.
 τύχασι 3. pl. a. 2. subj. aët. v. i.

Υ.

Υ΄είσται a. i. inf. υ΄είζω.
 υ΄ερισαν 3. pl. a. i. ind. υ΄είζω.
 υ΄ερισθέντας ac. pl. a. i. p. P. v. i.
 υ΄ερισθήσεσθαι fut. i. pass. v. i.
 υ΄εσποτόσθαι præs. imper. υ΄εσ-
 ποτέω. 1 Tim. 5: 23.
 υμνήσαντες pl. a. i. part. υμνέω.
 υμνεῖν imperf. ind. v. i.
 υπάγε 2. s. præs. imp. υπάγω.
 υπακέουσιν 3. pl. præs. ind. υπα-
 κέω. Luc. 8: 25.
 υπέβαλον a. 2. ind. υποβάλλω.
 υπέδειξα a. i. ind. υποδείκνυμι.
 υπέ-

- ὑπέδειξεν 3. s. a. 1. ind. v. i.
 ὑπεδέξατο a. 1. ind. med. ὑπο-
 δέχομαι.
 ὑπέλαβεν 3. s. a. 2. ind. ὑπολαμ-
 βάνω.
 ὑπελείφθω a. 1. ind. pass. ὑπο-
 λείπω.
 ὑπέμεινεν 3. s. a. 1. I. ὑπομύω.
 ὑπεμνήσθη a. 1. ind. pass. ὑπο-
 μιμνήσκω.
 ὑπεινόησεν imperf. ind. ὑπονοέω.
 ὑπεπλόσσαμην 1. pl. a. 1. ind.
 ὑποπλέω.
 ὑπερβάλλουσιν acc. s. fem. pres.
 part. ὑπερβάλλω.
 ὑπερεκχυνόμενον pres. part.
 pass. ὑπερεκχύνω. L. 6: 38.
 ὑπερεντυγχάνει pres. ind. ὑπερ-
 εντυγχάνω.
 ὑπερεπλεόνασε a. 1. ind. ὑπερ-
 πλεονάζω.
 ὑπερεχέσασαι dat. pl. f. pres.
 part. ὑπερέχω.
 ὑπεριδών a. 2. part. ὑπερείδω.
 ὑπερνεκώμην 1. pl. pres. ind.
 ὑπερνεκιάω.
 ὑπερψύσσει a. 1. I. ὑπερψύσω.
 ὑπεσειλάμην 1. s. a. 1. ind. med.
 ὑποσέλλω.
 ὑπέσρεψεν 3. s. a. 1. Ind. ὑπο-
 σρέφω.
 ὑπεσρώννυον 3. pl. imperf. ind.
 ὑποσρώννύω.
 ὑπελάγησαν 3. plur. a. 2. pass.
 ὑπολάσσω.
 ὑπέταξεν 3. s. a. 1. ind. act. v. i.
- ὑπήκουσεν imperf. ὑπακίσω.
 ὑπηκίσασθε 2. pl. a. 1. ind. v. i.
 ὑπώληψαν 3. pl. a. 1. ind. ὑπώ-
 ληψάω.
 ὑπῆρχε imperf. ind. ὑπάρχω.
 ὑποδέδεκται 3. s. Prater. pass.
 ὑποδέχομαι.
 ὑποδεδεμένους acc. pl. Prater.
 part. pass. ὑποδέω.
 ὑποδείξω fut. 1. ind. ὑποδεί-
 κνυμι.
 ὑπόδησαι a. 1. imperat. med.
 ὑποδέω.
 ὑποζωννύουσιν plur. pres. part.
 ὑποζώννυμι.
 ὑπομείνας a. 1. part. ὑπομύω.
 ὑπομεμνηκότα acc. s. Prater.
 part. act. v. i.
 ὑπομιμνήσκειν pres. inf. ὑπο-
 μιμνήσκω.
 ὑπομνήσαι a. 1. inf. v. i.
 ὑπομνήσω fut. ind. v. i.
 ὑποπνύσασθαι g. s. a. 1. part.
 ὑποπνέω. Act. 27: 13.
 ὑπολαγή 3. sing. a. 2. subj. pass.
 ὑπολάσσω.
 ὑπολαγησόμεθα 1. pl. futur. 2.
 ind. pass. v. i.
 ὑπολάγητε 2. pl. a. 2. imperat.
 pass. v. i.
 ὑπολασσοίμην pres. part.
 pass. ὑπολάσσω.
 ὑποχωροῦν pr. part. ὑποχωρέω.
 ὑσερέω ᾧ pres. ind. Act.
 ὑσερήμεθα 1. pl. pres. ind.
 pass. ὑσερέω.

ὑπερένται *pres. ind. P.* ὑπερέω.
 ὑψωθείσα *fæm. s. a. i. part.*
pass. ὑψόω.
 ὑψωθήσεται *fut. i. ind. P. v. i.*
 ὑψώσθ 3. *s. fut. i. ind.* ὑψόω.

Φ.

Φαγεῖν *a. 2. infin.* φάγω.
 Φάγητε *a. 2. subj.* φάγω.
 φαίνεται 3. *s. pres. ind.* φαίνω.
 φανείται *fut. ind. med. v. i.*
 φανερώσθ 3. *s. fut. ind.* φανερώω.
 φανήσεται 3. *s. fut. 2. P.* φαίνω.
 φανῶσι 3. *pl. a. 2. subj. pass.*
 φαίνω.
 φανταζόμενον *pres. part. pass.*
 φαντάζω.
 φάσκοντες *pl. pr. part.* φάσκω.
 φειδόμενοι *pl. pres. part. med.*
 φείδομαι.
 φείσομαι *fut. i. med. v. i.*
 φευγέτωσαν 3. *pl. pres. imper.*
 Αἶ. φεύγω.
 φεύξονται 3. *pl. fut. i. med. v. i.*
 φθαρή *a. 2. subj. pass.* φθείρω.
 φθέγγεσθαι *pr. inf.* φθέγγομαι.
 φθειγξάμενον *a. i. part. M. v. i.*
 φθείρω 3. *s. pres.* φθείρω.
 φθερεῖ 3. *sing. fut.* φθείρω.
 φθειρομένη *pres. ind. pass. v. i.*
 φθειροσιν 3. *pl. pres. ind. v. i.*
 φιλοπρωλύων *pres. part.* φι-
 λοπρωλύω.
 φιλοτιμείσθαι *pres. infin. pass.*
 φιλοτιμέομαι.
 φιλήσω *a. i. subj.* φιλέω.

φιλῶν *pres. part.* φιλέω.
 φιμώσεις *fut. ind.* φιμώω.
 φιμώθητι *a. i. imp. pass.* φιμώω.
 φλογίζεσθαι *pr. part.* φλογίζω.
 φλυαρῶν *pres. part.* φλυαρέω.
 φοβεῖσθε *pres. imp. P.* φοβέω.
 φοβηθῆ *a. i. subj. pass.* φοβέω.
 φοβηθῆς 2. *sing. ejusdem.*
 φοβήθητε 2. *pl. a. i. imp. P. v. i.*
 φοβηθήτε *a. i. subj. pass. v. i.*
 φοβῆ *pres. imper. pass. v. i.*
 φονεύσεις *fut. i.* φονεύω.
 φορέντες *pl. pres. part.* φορέω.
 φορτίζετε 2. *pl. pres. I.* φορτίζω.
 φραγελλώσας *a. i. part.* φρα-
 γελλώω.
 φραγή 3. *sing. a. 2. subj. pass.*
 φράσσω.
 φραγήσειται 3. *s. fut. 2. I. P. v. i.*
 φράσον *a. i. imp.* φράζω.
 φρεναπαλά 3. *s. pres. ind.* φρε-
 ναπαλάω.
 φείσασθαι *pres. ind.* φείσσω.
 φρονεῖς *pres. ind.* φρονεώ.
 φυγεῖν *a. 2. inf.* φεύγω.
 φύγητε 2. *pl. a. 2. subj. aἶ. v. i.*
 φύεν *n. a. 2. part. pass.* φύω.
 φυλάξαι *a. i. inf.* φυλάσσω.
 φυλάσσοντες *pl. pres. part. v. i.*
 φυτῶθητι *a. i. imperat. pass.*
 φυτῶω.
 φωνηθῶμαι *a. i. inf. pass.* φωνέω.
 φωτίσθ 3. *sing. fut.* φωτίζω.
 φωτιοθέντας *acc. pl. a. i. part.*
 pass. v. i.

X.

Χαῖρε *sing. pres. imp.* χαίρω.
 χαίρετε *2. pl. pres. imp.* χαίρω.
 χαλάσαντες *pl. a. i. p.* χαλάω.
 χαλάσατε *2. pl. imp.* χαλάω.
 χαλιναγωγῆσαι *a. i. inf.* &
 χαλιναγωγῶν *pres. part.* χα-
 λιναγωγέω.
 χαρῆσαι *a. 2. inf. pass.* χαίρω.
 χαρήσονται *3. pl. fut. ind. pass.*
 χαίρω.
 χαιζόμενοι *plur. pres. part.*
 χαιζομαι.
 χαισαομαι *a. i. infin. med.*
 χαιζομαι.
 χαισθήναι *a. i. inf. pass.* χαι-
 είζομαι.
 χαισθήσομαι *1. s. fut. 1. ind.*
pass. v. i.
 χαρῶεν *3. pl. F. 1. ind.* χαίρω.
 χεμαζομένων *g. pl. pres. part.*
pass. χεμάζω.
 χειροτονήσαντες *pl. a. i. part.*
 χειροτονέω.
 χειροτονηθείς *a. i. part. pass.*
v. i.
 χλωάζοντες *pr. par.* χλωάζω.
 χολᾶτε *pres. ind.* χολάω.
 χορηγεῖ *pres. ind.* χορηγέω.
 χορτάσαι *a. i. infin.* χορτάζω.
 χορτασθήναι *a. i. i. P.* χορτάζω.
 χορτασθήσονται *F. 1. ind. pass.*
 χορτάζω.
 κρηῖστε *2. pl. pres. I.* κρηῖζω.
 κρηῖς *3. s. pres. subj. v. i.*

κρηματιοθεῖς *a. i. part. pass.*
 κρηματίζω.
 κρηματιοθέντες *pl. a. i. part.*
pass. κρηματίζω.
 κρησον *a. i. imperat.* κρηάω.
 κρηνίει *3. s. fut. 1. I.* κρηνίζω.
 κρηνίει *3. s. pres. ind.* κρηνίζω.
 κρηνίζειν *infin. v. i.*
 κρηνοτελεῖσαι *a. i. infin.* κρη-
 νοτελεέω.
 κωρεῖ *3. s. pres. ind.* κωρέω.
 κωρεῖν *pres. infin.* κωρέω.
 κωερίζτω *pres. imp.* κωερίζω.
 κωεῖσαι *a. i. infin. v. i.*
 κωεσθῆ *3. s. a. i. subj. P. v. i.*
 κωεσθήναι *a. i. inf. pass. v. i.*
 κωρεῖσι *3. pl. pres. I.* κωρέω.

Ψ.

Ψοδομαρτυρήσεις *2. s. fut. 1.*
ind. Ψοδομαρτυρέω.
 Ψοδόμφοι *pl. pres. part. pass.*
in N. T. med. Ψόδω.
 Ψύσαομαι *a. i. inf. med. v. i.*
 Ψηλαφήσατε *a. i. imper.* Ψη-
 λαφάω.
 Ψηλαφήσειαν *3. pl. a. i. Optat.*
 Æol. v. i.
 Ψηλαφωμένω *d. s. pres. part.*
pass. Ψηλαφάω.
 Ψηφίζει *pres. ind.* Ψηφίζω.
 Ψηφισάτω *3. s. a. i. imper. v. i.*
 Ψυγήσεται *F. 2. ind. P.* Ψύχω.
 Ψάμιζε *pres. imp.* Ψάμιζω.
 Ψάμισω *fut. 1. ind. v. i.*

Ω.

ὠκοδομήθη a. i. ind. pass. οἰ-
κοδομέω.
ὠκοδόμησαν 3. pl. a. i. ind. v. i.
ὠκοδόμησε 3. s. a. i. ind. v. i.
ὠκοδόμητο plusq. pass. v. i.
ὠμίλη 3. s. imperf. ὠμιλέω.
ὠμίλην imperf. ind. v. i.
ὠμοιώθη a. i. ind. pass. ὠμοιόω.
ὠμολόγησας 2. s. a. i. ind. ὠμο-
λογέω.
ὠμολόγησεν 3. s. a. i. ind. v. i.
ὠμοσα 1. s. a. i. ind. ὠμνύω.
ὠμοσε 3. s. ejusdem.
ὠν pres. part. εἰμι.
ὠνειδίζον imperf. ind. ὠνειδίζω.
ὠνειδίσε 3. s. a. i. ind. v. i.
ὠνήσατο 3. s. a. i. ind. M. ὄνημι.
ὠνόμασε a. i. ind. ὀνομάζω.

ὠνομάσθη a. i. ind. pass. v. i.
ὠργίσθη a. i. ind. pass. ὀργίζω.
ὠρεθείζε 3. s. imp. ind. ὀρεθείζω.
ὠρεισε a. i. ind. ὀρείζω.
ὠρισμῶν η ον pres. part.
pass. ὀρείζω.
ὠρμησαν 3. pl. a. i. ind. ὀρμάω.
ὠρμησε 3. s. a. i. ind. v. i.
ὠρυξεν 3. s. a. i. ind. ὀρύσσω.
ὠρχήσαοθε a. i. ind. med. ὀρ-
χέομαι.
ὠρχήσατο a. i. ind. med. v. i.
ὠσί dat. pl. ab. οὔς, ὠτός τὸ
auris.
ὠτα neutr. pl. ab οὔς.
ὠφείλεν 3. s. imp. ind. ὀφείλω.
ὠφεληθῆς a. i. subj. P. ὠφείλω.
ὠφέλησεν 3. s. a. i. ind. v. i.
ὠφθη 3. s. a. i. pass. ὀπτομαι.
ὠφθησαν 3. pl. a. i. ind. pass. v. i.

Καιρὸν γινῶθι.

NOMINA PROPRIA

Novi Testamenti.

De EYGEN-NAAMEN

des N. Testaments.

HORUM ABBREVIATURÆ (Der selver VERKORTINGEN)
sic dignoscuntur.

ἄκλ. vel *ἄκλιον* est indeclinabile; **Onbuysglĳk** / *dat in alle de Gevallen [Casus] even eens blyft*: *gelĳk de meeste Eygen-namen, die haaren Hebreuschē uytgang en accent in de laatste sylbe behouden.* Ea verò nomina (Origine Hebræa,) quæ flexionem Græcorum imitantur, etiam more Græcorum accentum transponunt. *ut, ἰακωβὸς indeclinabile, flectitur more Græcorum ἰάκωβος & ὁ. item σαῦλ, g. τὸ σαύλα, Ἔς.*

n. g. nomen gentile; een Volk-naam.

n. l. nomen loci; de naam van een plaats.

n. m. vel *mul.* nomen mulieris; naam van een vrouw.

n. i. nomen idoli; naam van een Af-godt.

n. inf. nomen insulæ; naam van een Eplandt.

n. r. nomen regionis; naam van een Landschap.

n. ur. nomen urbis; naam van een Stadt.

n. v. nomen viri; naam van een man.

n. vil. nomen villæ; naam van een hoebe / of stuk land.

A.

A Ἀρὼν ὁ *n. v.* ἄκλιον Hebr. אַהֲרֹן *āharōn* montanus; vanden berg. R. אַרְוֹן. unde *Ἡρῶν*. vel ab אַרְוֹן *arca*; arke. R. אַרְוֹן. Luc. 1: 5. Act. 7: 40. Heb. 5: 4. 7: 11.

A Ἐαδδὼν *n.* ἄκλιον. Hebr. אַבְחַדְדֹּן *abhaddōn*. Græcè ἀπολλύων *perditor*, perdens *active*; verderbende / verderber.

- ver. vel passivè. perdendus, perditio, sepulchrum, infernus; 't verderf / graf / hel. in N. T. Angelus abyssi; den Engel des afgronds. R. אַבְרָם. Apoc. 9: 11.
- A'εἰλ n. v. ἀκλίτων. Hebr. אַבְהֵל *Abhêl* lugens; rouw-
dzaagende / vel ébbel luctus; rouwe R. אַבְל. vel
R. אַבְלָה *hêbbel*, אַבְהֵל *vanitas*; pdelhepd.
- A'εἰά n. v. ἀκλίτων. אַבְיָא *Abhijâ*. Pater Domini, vel Do-
minus Patris. R. אַבְיָא & אַבְיָא. Matth. 1: 17. Luc. 1: 5.
- A'εἰάθαρ ὁ n. v. ἀκλίτων. Hebr. Pater excellens. R. אַבְיָא אַבְיָא
אַבְיָא. Marc. 2: 26.
- A'εἰλλωὴ ἡ n. r. Hebr. pater mansionis. R. אַבְיָא אַבְיָא אַבְיָא.
- A'εἰσδ n. v. ἀκλίτων. Hebr. pater laudis. R. אַבְיָא אַבְיָא אַבְיָא.
- A'εἰσαμ n. v. ἀκλίτων. pater magnæ multitudinis. R. אַבְיָא אַבְיָא אַבְיָא.
אַבְיָא אַבְיָא אַבְיָא. Matth. 1: 1, 2, 17. Luc. 3: 8, 34. Joh. 8: 33, 37.
- A'γαθῶς ὁ n. v. qui est in officio. Act. 11: 28. 21: 10.
- A'γας ἡ n. m. Hebr. אַבְיָא peregrina. R. אַבְיָא. Gal. 4: 24, 25.
- A'γείππας α ὁ n. v. Lat. Agrippa, pro Ægrippa, ab agro
partu, quorum in nascendo non caput, sed pedes primi
exstiterant. NB. A. Gellius libr. 16. c. 17. declinatur ut
Ἰάππας. Vide Wegw. cap. 9. §. 7. Act. 25: 13, 22, 23, 24, 26.
- A'δὰμ n. v. ἀκλίτων. homo; mensch. R. אַדָּם. Luc. 3: 38.
- A'δδὶ n. v. ἀκλίτων. Syr. testis: Viator. R. אַדְדִּי testari:
transire. Luc. 3: 28.
- A'δραμυττιλῶς ἡ ὀν Adramyttenus a um, ab urbe Adramyt-
tum. Gr. ex α ἄδραμυττιλῶς ἡ ὀν sylvæ, querna, nemus. th.
δρῦς υὸς ἡ quercus. Act. 27: 2.
- A'δείας α ὁ n. maris, Adria. Gr. th. ἀδραμυττιλῶς ἡ ὀν dives.
- A'ζῶς n. v. Hebr. accinctus. R. אַזָּב. Matth. 1: 13, 14.
- A'ζωῶ n. v. ἡ n. ur. אַזָּבָה vastatrix, R. אַזָּבָה. Act. 8: 40.
- A'θῶωνων α ἡ n. ur. Gr. Minervalis, ab ἀθῶωνων ἡ n. Min-
erva. q. ἀθῶωνων non lactata, sed ex Jovis cerebro prognata.
th. Θηλή ἡ n. papilla. Act. 17: 15, 16. 18: 1. 1 Thess. 3: 1.
- A'θῶωνων αἰα αἰον Atheniensis. th. i. Act. 17: 21, 22.
- Αἴγυπτος α ὁ n. reg. ab Ægypto Beli filio sic dicta. unde
Αἴγυπτος

- Αἰγύπτιος Ἔgyptius. *Matth.* 2:13, 14, 15, 19. *Act.* 7:10.
 Αἰνέας ἢ ὁ Ἐπᾶας. *n. v. Gr.* laudatus. *th.* αἶνός ἑστιν ἡ *laus.* *A.* 9:33.
 Αἰνῶν ἢ *n. ur.* ἄκλ. *H.* אֵינָוּ. *fonticulus.* *R.* אֵינָוּ. *Joh.* 3:23.
 Ἀκελδαμά *Syr.* אֶסְרָא אֶסְרָא *ager sanguinis.* *R.*
 אֶסְרָא *ager* ἢ אֶסְרָא. *ab Hebr.* אֶסְרָא *sanguis.* *A.* 1:19.
 Ἀκύλας α ὁ *Aquila. n. v. th. Latin.* *Act.* 18:2, 18, 26.
 Ἀλεξανδρῶς ἔστι ὁ *Alexandrinus, ex th.* ἀλέξω *juvo, pro-*
pulso, ἔστι ἀνήρ vir. *Act.* 6:9. 18:24.
 Ἀλεξανδρῆν ἔστι ἡ *on Alexandrinus a um. th. i.* *Act.* 27:6.
 Ἀλέξανδρος ἢ ὁ *n. v. Alexander. q. d. auxiliator. th. i.*
 Ἀλφαῖος αἶψ ὁ *n. v. Hebr. dux. R.* אֶלְפָּאִי. *Matth.* 10:3.
 Ἀμινάδης ὁ *n. v. ἀκλίον. Hebr. populi princeps. R.* אֶמִּינָדָּה,
 אֶמִּינָדָּה. *Matth.* 1:4. *Luc.* 3:33.
 Ἀμπλίας ἢ ὁ *n. v. th. Lat. amplius. Rom.* 16:8.
 Ἀμφίπολις εὖς ἢ *n. ur. Gr. utrimque urbs. th. ἀμφὶ ἑστὶ πόλις.*
 Ἀμὼν ὁ *n. v. ἀκλίον. Hebr. fidelis. R.* אֶמֶן. *Matth.* 1:10.
 Ἀμῶς ὁ *n. v. ἀκλίον. R.* אֶמֶן *robustus fuit. Luc.* 3:25.
 Ἀναΐας ἢ ὁ *n. v. Hebr. Deus gratiofus est; de Heere is ge-*
nadig. R. אֶנָּה אֶנָּה. *Act.* 5:1, 3, 5. 9:10, 12, 13.
 Ἀνδρέας ἢ ὁ *n. v. Gr. animosus, virilis. th. ἀνήρ.* *Mat.* 4:18.
 Ἀνδρόνικος ἢ ὁ *n. v. Andronicus. Gr. victoriosus. th. ἀνήρ*
ἔστι νικάω vinco, unde νίκη ἔστι νίκη ἔστι victoria. Rom. 16:7.
 Ἄννα ἢ *Anna. n. mul. Hebr. gratiofus, donans. R.* אֶנָּה.
 Ἄννας α ὁ *n. v. Hebr. gratiofus. (R. אֶנָּה.) vel affligens, hu-*
milians. R. אֶנָּה. *Luc.* 3:2. *Act.* 4:6.
 Ἀντιόχεια α ἢ *Antiochia. n. ur. Gr. pro repagulo. ex ἀντὶ ἑ*
ὄχως ἔστι ὁ retinaculum, vectis, repagulum. th. ἔχω. vel,
pro coitu. ab ὄχως α ἢ coitus. th. ὄχως ἔστι admissarium ad-
mitto, vel coeo, inco. Act. 11:19, 20, 22, 26. *Gal.* 2:11.
 Ἀντιοχῶς ἔστι ὁ *Antiochensis. th. i. Act.* 6:5.
 Ἀντίπας α ὁ *n. v. Gr. vice omnium. vel contra omnes. th.*
ἀντὶ ἑστὶ πᾶς. Apoc. 2:13.

- Ἀντικατεῖς ἰδⓄ ἡ n. ur. vice patris. ex ἀντι ἔ πατῆρ.
 Ἀπελλῆς ἄ ο n. v. th. Latin. Apella. i. e. circumcissus: vel
 Gr. ex ἀ ἔ th. πελός ἔ πελλός niger. Rom. 16: 10.
 Ἀπολλύων οηⓄ Gr. perdens. ab ἀπολλύω perdo. Apoc. 9: 11.
 Ἀπολλωνία ας ἡ n. ur. Gr. vastatrix, vel perditio. vel ab
 ἀπόλλων ωνⓄ ὁ Apollo. Act. 17: 1.
 Ἀπολλῶς ὠ ὁ n. v. Gr. perdens. th. i. A. 18: 24. 19: 1. Tit. 3: 13.
 ἈππιⓄ Hieronymus, in suo Onomastico Theologico, putat
 fuisse oppidum in Latio. Act. 28: 15.
 Ἀφία ας ἡ n. m. Syr. [𐤀𐤓]. R. Hebr. פיה, vel פפה,
 vel פפח coxit. Phil. 2.
 Ἀραβία ας ἡ n. r. Heb. desertum, vespera. R. ארבע. G. 1: 17.
 Ἀραμ ὁ n. v. ἀκλιθον. Hebr. elatus. R. ארם. Matth. 1: 3, 4.
 Ἀραβ βⓄ ὁ n. g. Hebr. q. d. in deserto habitans. R. ארבע.
 ἈρειⓄ πάγⓄ n. loci. sc. curiæ Atheniensis. Gr. Martius
 collis. th. ἀρης εⓄ (ἔ ηⓄ) ὁ Mars, prælium, ἔ πάγⓄ
 ἄ ο collis, tumulus. th. πηγνύω compingo. Act. 17: 19, 22.
 Ἀρέτας α ὁ Aretas æ. n. v. Gr. virtuti deditus. th. ἀρετῆ
 ἡς ἡ virtus. 2 Cor. 11: 32.
 Ἀρεοπαγίτης ἄ ο Areopagita. Senator Atheniensis, Vide
 ἀρειⓄ πάγⓄ. Act. 17: 34.
 Ἀρμαθαία ας ἡ n. ur. Hebr. leo mortuus, ex ארם. R. ארם
 ἔ ארם. vel à Syr. [ܐܪܡܐ] urbs Arimathæa. m. 15: 43.
 ἈείσαρχⓄ ἄ ο n. v. Gr. Optimus princeps, ex ἀείσⓄ ἔ
 ἀρχός, th. ἀρχή. Act. 19: 29. 20: 4. 27: 2. Col. 4: 10. Phil. 24.
 ἈεισόβητⓄ ἄ ο n. v. Gr. optimus consiliarius. ex ἀείσⓄ
 ἔ th. βελή ἡς ἡ. Rom. 16: 10.
 Ἀρμαγεδδών τὸ n. loci, Hebr. ex ארם mons, ἔ ארם. à R.
 ארם Meghedh. m. res pretiosa. Apoc. 16: 16. ἀκλιθον.
 Ἀρτεμῆς ἄ ο n. v. Gr. à th. ἀρτεμῆς εⓄ ὁ ἡ integer, incolu-
 mis. Tit. 3: 12.
 Ἀρτέμις ἰδⓄ ἡ Diana. Gr. incolumis. th. i. Act. 19: 24, 27.
 Ἀρφαξάδ ὁ n. v. ἀκλιθον. ex ארם sanavit, ἔ ארם vastitas.
 R. ארם

R. 777. *Luc. 3:36.*

Ἀρχέλαος ὁ n.v. Gr. ex ἀρχὸς princeps ἔλαος
populus. *Matth. 2:22.*

Ἀρχιππὸς ὁ n.v. Gr. ex ἀρχὸς princeps ἔππ equus.

Ἀσὰ ὁ n.v. ἄκλ. Syr. ܐܫܐ (pro Hebr. אפא) sanavit. in

Imp. sing. ܐܫܐ. (*Luc. 4:23.*) hinc nomen ܐܫܐ ἄσὰ.

Ἀσὴρ n.v. beatitudo. R. Hebr. אשׁר. *Gen. 30:13. Luc. 2:36.*

Ἀσία ας ἡ Asia. n.r. Gr. limosa. à th. ἄσις εως ἡ limus, cæ-
num. vel à Syr. asâ, ut supra. *Act. 2:9. Apoc. 1:4, 11.*

Ἀσιανὸς ὁ n.v. ἄκλ. Syr. ܐܫܐܢܐ Asianus. th. 1. *Act. 20:4.*

Ἄσος ὁ n.v. Syr. ܐܫܐܘܬܐ Thefus vel Theffus,
ebulliens. R. Syro-Chald. ܐܫܐܘܬܐ fervere, ebullire.

Ἀσύγκειτος ὁ n.v. Gr. incomparabilis, ex ἀ priv. συν ἔ-
κεινω judico. *Rom. 16:14.*

Ἀτάλεια ας ἡ n.v. Hebr. tempus Domini. ex תע, ל ἔ-
תע, pro תע. *Act. 14:25.*

Ἀύγεις ὁ n.v. Latin. ab augendo, vel augurio. *Luc. 2:1.*

Ἀχάζ ὁ n.v. ἄκλ. Hebr. apprehendens. R. אכז. *Mat. 1:9.*

Ἀχαΐα ας ἡ n.v. Gr. à th. ἄχος εἶναι τὸ dolor, mæror.

Ἀχαϊκὸς ὁ n.v. Gr. Achaïcus, dolens. th. i. *1 Cor. 16:17.*

Ἀχειμ vel ἄκειμ ὁ n.v. ἄκλιον. in textu Syr. ܐܫܐܝܢ achin

R. ܐܫܐܝܢ redarguit. Hebr. אכז præparavit. *M. 1:14.*

Ἀψινθὸς ὁ n.v. stella. th. Gr. ἀψίνθιον ἔ τὸ absinthium.

B.

Βάουλ ὁ n.v. idoli. ἄκλιον. Hebr. R. בעל. *Rom. 11:4.*

Βαβυλων ἄνθος ἡ n.v. R. בבל confudit, miscuit. *Ap. 14:8.*

Βαλαάμ ὁ n.v. ex בלל veterascere, & עמ populus. R.
עמ. *2 Petr. 2:15. Judæ 11. Apoc. 2:14.*

Βαλάκ ὁ n.v. ἄκλιον. R. בק exinanivit. *Apoc. 2:14.*

Βαραββᾶς ἄ ὁ n.v. ex th. Syr. ܐܫܐܘܬܐ filius ἔ ܐܫܐ
pater.

pater. *Matth.* 27:16, 17, 20, 21, 26. *Luc.* 23:18.

Βαράκ ὁ *n.* *v.* ἀκλίον. *Hebr.* ברק fulgur. *Hebr.* 11:32.

Βαρυχίας ὁ *n.* *v.* *Hebr.* benedixit Domino. *R.* בריך יהוה. *Matth.* 23:35.

Βαρθολομαῖος αἴς ὁ *n.* *v.* *Hebr.* filius suspendens aquas. *ex*

בר, מים ט תלה, בר. *Syr.* ܠܘܟܝܢܐ ܕܡܝܐ.

Βαρθολομαῖος ὁ *nomen viri* filius Jesu. *ex th.* בר ישע. *Syr.*

ܠܘܟܝܢܐ ܕܡܝܐ filius nominis. *Act.* 13:6.

Βαρθολομαῖος ὁ *n.* *v.* *ex* בר filius ט יונה columba. *à th.* ינה.

Βαρνάβας α ὁ *n.* *v.* *Syr.* ܠܘܟܝܢܐ filius, ט ܠܘܟܝܢܐ consolari.

vel *ex* בר filius ט נביא Propheta. *Act.* 4:36. 11:22.

Βαρσαβῆς ἄ ὁ *n.* *v.* *Syr.* ܠܘܟܝܢܐ. *ex* בר filius ט

ܠܘܟܝܢܐ converti. *Act.* 1:23. 15:22.

Βαρσίμας αἴς ὁ *n.* *v.* *ex* בר ט טמא immundus. *m.* 10:46.

Βεελζεβούλ ὁ *n.* *idoli.* ἀκλίον. *pro* βεελζεβούλ. *ex* בעל domi-
nus ט זבוב musca. *Matth.* 10:25. *Marc.* 3:22. *L.* 11:15.

Βελίαλ ἡ nequam. ἀκλίον. *ex* בלי ne, non ט יער, *in Hiph.*
profuit. 2 *Cor.* 6:15.

Βενιαμὴν ὁ *n.* *v.* *Hebr.* ἀκλίον. *ex* בן filius ט ימין dextra. *R.*

בנה, ימן. *Act.* 13:21. *Rom.* 11:1. *Phil.* 3:5.

Βερύκη ης ἡ *n.* *m.* *ex th.* βάρος τοῦ pondus, ט νίκη ης
ἡ victoria. *th.* νικάω. *Act.* 25:13, 23. 26:30.

Βέργια ἄς ἡ *n.* *ur.* Beroea, ponderosa, *th.* βάρος. *Act.* 17:10.

Βεροιαῖος αἴα αἶον Beroënsis. *th.* i. *Act.* 20:4.

Βηθαβαρά ἄς ἡ *n.* l. *ex* בית domus ט עברה navis traje-
ctoria, ponto. *R.* עבר. *Joh.* 1:28.

Βηθανία ἄς ἡ *n.* vil. *ex Syr.* *th.* ܠܘܟܝܢܐ domus, ט part. f. f.

ܠܘܟܝܢܐ afflicta. *R.* ܠܘܟܝܢܐ. *Luc.* 19:29. 24:50.

Βηθεσδαί ἡ *nomen piscinae.* *Syr.* *ex th.* ܠܘܟܝܢܐ domus,

Ⲅ ⲙⲁⲛ benignitas, unde ⲓⲙⲁⲛ. *Joh. 5:2.*

Βηθλέεμ ἡ n. ur. ἄκλ. ex בית domus Ⲅ ⲡⲏⲗ panis. *M. 2:1.*

Βηθσαϊδὰ ἡς ἡ n. ur. ἄκλιτον. *Syr. ex* ⲗⲁⲃ domus Ⲅ

ⲓⲛⲓ venatio, piscatio. R. ⲓⲛ venari, piscari. *Heb.*

ⲓⲛⲓ. *Matth. 11:21. Marc. 6:45. 8:22. L. 9:10. Joh. 1:45.*

Βηθφαγή ἡς ἡ n. vil. ἄκλιτον. ex בית domus (פה os, Ⲅ

ⲛⲓⲁ vallis, vel) Ⲅ ⲡⲁⲓⲓ paggim, ficus immaturæ.

Βιδυῖα ας ἡ n. r. th. βιάθⲄⲉⲃ τὸ vorago. *A. 16:7. 1 P. 1:1.*

ΒλάσⲄⲛ ὁ n. v. ἂ βλασὸς Ⲅ ὁ germen. th. βλασάωω germino.

Βοανεργές vide [siet] pag. 75. *Marc. 3:17.*

Βοός ὁ n. v. ex ב in, ἰ quo, ⲓⲓⲮ robur. R. ⲓⲓⲮ. *Mat. 1:5.*

Βοτός 2 *Petr. 2:15. n. l. Heb. בשור. 1 Sam. 30:9.* ἂ שור

bos. R. שור: vel n. v. *Num. 22:5. pro* בער ardere. vel

ἂ שרב caro, q. d. filius carnis.

Γ.

Γαββαθα ἡ *Hebr. pavimentum elatum. R. גבה elevari.*

Γαβριήλ ὁ n. angeli, ex גבר vir Ⲅ אל Deus. *L. 1:19, 26.*

Γάδ n. v. ἂ גד turma. R. *Chald. גד excidit. Apoc. 7:5.*

Γαδαριωὸς Ⲅ ὁ n. g. gadarénus. R. גד sepsit. *Marc. 5:1.*

Γάζα ἡς ἡ n. ur. *Persicè opes, divitiæ. H. גזז gnazza*

f. fortis. ἂ masc. גז gnaz. R. גז. *Gen. 10:18. AB. 8:26.*

Γαῖⲃⲛ ὁ n. v. th. *Latin. idem quod nunc Dominus. 3 Joh. 1.*

Γαλάτης ὁ n. g. Galata. ἂ th. γάλα ακλⲄ τὸ lac. *Gal. 3:1.*

Γαλαῖα ας ἡ n. r. q. d. lactea. th. i. *1 Cor. 16:1. Gal. 1:2.*

Γαλατικὸς ἡ ὄν Galaticus; van Galatien. th. i. *AB. 16:6.*

Γαλιλαία ας ἡ n. r. *Hebr. גליל limes. R. גלל volvit.*

Γαλλίωv ωvⲄ ὁ n. v. Gallio. *Gr. ἂ γάλα lac. A. 18:12, 14.*

Γαμαλιήλ ὁ n. v. ἄκλ. ex גמול retributio Ⲅ אל Deus.

Γεδειών ὁ n. v. ἄκλ. R. גדי abscidit, excidit. *Heb. 11:32.*

Γεθσημανῆ ἡς ἡ n. r. ex גיא vallis, Ⲅ Schémen pinguedo.

R. גש. *Matth. 26:36. Marc. 14:32.*

Γεννησαρετ ἡ. n. r. ἄκλ. ex גן gan hortus, ו שר sar princeps.

Γεργεσιβωός ἔ. ο. n. g. ex גר geer, peregrinus, ו שגג ac-
cessit. Matth. 8: 28.

Γολγοθᾶ n. l. ἄκλ. Hebr. תל גולגולת gulgóléth, calvaria. R. ללג.

Γόμορρα ας ἡ. Syr. ܘܡܘܪܪܐ habitatio, vel ܘܡܘܪܪܐ
gramen, fœnum. n. ur. R. ܘܡܘܪܪܐ habitare. R. 9: 29.

Γώνυ Hebr. גון, à גן gan hortus. R. גון obtexit. Ap. 20: 8.

Δ.

Δαβιδ ὁ. n. v. ἄκλ. Hebr. th. דוד dilectus. Matth. 1: 1, 6.

Δαλμαναθά ἡ. n. r. ἄκλ. ex דל dal pauper, ו חנה portio.

Δαλματία ας ἡ. n. r. Dalmatia, à Delmino metropoli.

Δάμαρις ιδῶ ἡ. n. mul. uxor, à δαμάζω domo, subigo.

Δαμασκός ἔ. ἡ. n. ur. ex דם fanguis, ו קש saccus. G. 1: 17.

Δανιήλ ὁ. n. v. ἄκλ. ex דן judicavit, ו אל Deus. M. 24: 15.

Δεκάπολις εως ἡ. n. r. th. δέκα decem, ו πόλις urbs.

Δερβανῶν ἔ. ο. Derbensis. Act. 20: 4. R. דרבן Vide

Δέρβη ης ἡ. n. ur. ex Hebr. דרבן dorbân stimulus. A. 14: 6.

Δημῶς ἄ. ο. n. v. Gr. popularis. th. δῆμος populus. Col. 4: 14.

Δημήτρια ἔ. ο. n. v. Gr. Cerealis à δημήτηρ ἡ Ceres,
Dea frugum, γῆ μήτηρ terra mater. Act. 19: 24, 38.

Διάβολος ἔ. ο. ἡ. calumniator. th. βάλλω. Matth. 4: 1, 5, 8, 11.

Δίδυμος ἔ. ο. n. v. geminus. Th. δίδυμο Hebr. תאומים gemel-
li. R. תאומים. Joh. 11: 16. 20: 24. 21: 2.

Διονύσιος ἔ. ο. n. v. Bacchicus th. διώνυσος ἔ. ο. Bacchus.

Διοπετὴς ἔ. ο. τὸ Act. 19: 35. Vide pag. 103.

Διόσκουριων οἱ. Act. 28: 11. Vide pag. 103.

Διοτρεφὴς ἔ. ο. n. v. à Jove nutritus. ex th. ζῶς ἔ. τρέφω
nutrio. 3 Joh. 9.

Δορκὰς ἀδῶ ἡ. n. mul. caprea sylvestris. Th. δέγκω video.

Δρόσιλλα ης ἡ. n. m. rore conspersa. th. δρόσος ἔ. ἡ ros. δρό-
σοι lacrymæ ἔ. ἡ ὀculus. Act. 24: 24.

H h

E'61g

E.

- Εἶδεν ὁ. n. v. ἀκλιτον. R. רבך transivit. *Luc. 3:35.*
 Ἐξομῶ, ἐξομῖς, & ἐξομῖσι. *Vide pag. 110.*
 Ἐξοκίας & ὁ. n. v. Hebr. קִיפִּי fortitudo mea Dominus.
 ex קִיפִּי, aff. [י.] יִפִּי. *Matth. 1:9, 10.*
 Ἐλαμίτης & ὁ. n. gentile. latitans. R. עלם. *Act. 2:9.*
 Ἐλεάζαρ ὁ. n. v. ἀκλιτον. ex אלהי Deus, & עזר auxilium.
 Ἐλεακείμ ὁ. n. v. Deus restituet, ex אלהי יקים. R. קום.
 Ἐλιέξερ ὁ. n. v. ut supra ἐλεάζαρ. *Luc. 3:29.*
 Ἐλιδὸ ὁ. n. v. laus Dei. ex אלהי דוד decus, gloria.
 Ἐλισάβετ. n. mul. Deus Juravit. ex אלהי, aff. [י.] יִפִּי R. שבוע.
 Ἐλισσαῖα αἴα ὁ. n. v. ex אלהי Deus & ישוע salus. *Luc. 4:27.*
 Ἐλλάς ἀδῶ ἢ Græcia. n. r. *Act. 20:2. Vide pag. 127.*
 Ἐλωδαμ ὁ. n. v. ἀκλιτον. ex אלהי Deus, & R. מדד mensu-
 ravit. *Luc. 3:28.*
 Ἐλύμας α ὁ. n. v. magus. ex אלהי & pyh. מְצַדֵּן corroboratus
 fuit. vel ab Arabico עלם sapiens, à עלם scire. *A. 13:8.*
 Ἐμμανηλ ὁ ex עם cum, aff. נָּ- nobis, & אלהי Deus.
 Ἐμμαθὺς ἢ, à יעמז robur: arx, munitio. R. יעמז. vel ex
 עם populus, & סמז reprobavit. *hic in Pabul. L. 24:13.*
 Ἐμμορ ὁ. n. v. ἀκλιτον. מורח latum. R. מרח. *Act. 7:16.*
 Ἐνώς ὁ. n. v. ἀκλιτον. שׂוֹנִי homo. R. שׂוֹנִי. *Luc. 3:38.*
 Ἐνώχ ὁ. n. v. initiatus. R. נָּח dedicavit, &c. *Luc. 3:37.*
 Ἐπαινέτος & ὁ. n. v. laudabilis. th. ἄνῳ & ὁ laus. *Rom. 16:5.*
 Ἐπαφρός ἄ ὁ. n. v. spumofus. Th. ἀφρός ἄ ὁ spuma. *C. 1:7.*
 Ἐπαφροδίτη & ὁ. n. v. venustus. th. ἀφροδίτη Venus. *Phil. 2:25.*
 Ἐπικέρει & ὁ, epicurēus. th. ἐπίκροτος auxiliator. *A. 17:18.*
 Ἐραστὸς & ὁ. n. v. amabilis. th. ἐρώω amo. differt ab ἐρασὸς adj.
 Ἐρμᾶς ἄ ὁ. n. v. Doricè pro ἐρμῆς. *Rom. 16:14.*
 Ἐρμῆς ἄ ὁ Mercurius. th. εἶρω νεστο, nuntio. *Act. 14:12.*
 Ἐρμῶ-

Ερμολόγιος ε^ο ο. n. v. ex Mercurio genitus. th. εἶρω ε^ο γείνομαι. 2 Tim. 1:15.

Ερυθρὴ Θάλασσα, Αβ. 7:36. vide ερυθρὸς ruber ε^ο Θάλασσα.

Εσλι ο. n. v. ἀκλίγον. Hebr. **סִלְיִן** m. pl. Selecti, Opti-

mates. R. **לִצֵּן** apud. vel ab **לִין** itio, iter. R. **לִין** abiit.

Εσρώμ ο. n. v. ἀκλίγον. ex **רִיב** sagitta. R. **רִיב** ε^ο **רִיב** can-

tantio. R. **רִיב**. vel à **רִיב** gramen. R. **רִיב** atrium.

Ευα ας η. n. mul. Hebr. **חַיָּה** f. chavvâ. R. **חַיָּה** Pibel vivificavit. 2 Cor. 11:3. 1 Tim. 2:13.

Ευεσλ ε^ο ο. n. v. ex εὖ bene ε^ο th. βεβλή consilium. 2 T. 4:

Ευνείκη ης η. n. mul. ex εὖ bene ε^ο νίκη victoria. th. νικάω vinco, supero. vel th. νείκε ε^ο τὸ rixa, jurgium.

Ευοδία ας η. n. mul. ex εὖ ε^ο th. ὁδὸς ε^ο η via. vel si scribatur ευωδία ας η bona fragrantia. th. ὄζω oleo. Phil. 4:2.

Ευτυχ ε^ο ο. n. v. ex εὖ ε^ο τύχη ης η fortuna. th. τυχεύω.

Ευφράτης ε^ο ο. nomen fluvii. Hebr. **פְּרַת** Perath. R. **פְּרַת**.

Εφειν ε^ο ίνη ἴνον Ephelinus a um. ab ἐφίεμαι desidero. th. εἶω. Αποκ. 2:1.

Εφεσιος ία ἴον Ephesius. th. i. Αβ. 19:28, 34, 35. 21:29.

Εφεσος ε^ο ο. n. ur. Desiderabilis Αβ. 18:19. 21, 24. th. i.

Εφραθα ης η. nomen urbis. frugifera. R. **פְּרַת**.

Εφραϊμ ο. n. v. vel. n. ur. ἀκλίγον. R. **פְּרַת** foetificavit.

Εφφαθα Marc. 7:34. aperitor. Vide pag. 166.

Z.

Ζαβυλών ο. n. v. ἀκλίγον. R. **בָּבֶל** habitavit. Matth. 4:13, 15.

Ζακχαῖος αἴς ο. n. v. Syr. **זַכַּי / זַכַּי** innoxius, purus.

R. **זַכַּי** vicit, superavit. vel Hebr. **זַכַּי** purus, mundus fuit. Luc. 19: 2, 5, 8.

Ζαροφ ο. n. v. ἀκλίγον. R. **זָרַח** ortus fuit. Matth. 1: 3.

Ζαρὶχ vide σαριχ.

Ζαχαρίας ε^ο ο. n. v. ex **זָכַר** meminit ε^ο **יְהוָה** Dominus.

Ζεδεδαιος αἴς ο. n. v. Syr. **זַדַּי** donatus. Matt. 4:21.

Ζεύς διὸς ὁ Jupiter. Poëticè ζῶ ζῶος. Doricè ζᾶν ζανός.
A.olicè Δεύς διὸς. à δέω rigo. *A.* 14:12, 13. *Wegw.* p. 17.
 Ζῶῦς ᾧ ὁ. n. v. Gr. Jovius. th. i. *Tit.* 3:13.
 Ζοργῆάβελ ὁ. n. v. ex ריזיר alienus. (R. זור.) ט בבל *babbêl.*
 n. ur. R. בלל. *Matth.* 1:12, 13. *Luc.* 3:27.

H.

Ἡλὶ Deus mi. *Matth.* 27:46. *Vide pag.* 128.
 Ἡλὶ, n. v. ἀκλίγον. ascensus. R. הלע ascendit. *Luc.* 3:23.
 Ἡλίας ἄ ὁ. n. v. ex לנ Deus, [י.] meus, ט יהי Dominus.
 Ἡρώδης ἄ ὁ. n. v. th. ἥρωσ heros. *Mat.* 2:1, 3, 7, 12, 13, 15, 16.
 Ἡρωδιανοὶ οἱ herodiani. *Matth.* 22:16. *Marc.* 3:6. th. idem.
 Ἡρωδίας ἀδϑ. n. mul. *Matth.* 14:3, 6. *Luc.* 3:19. th. idem.
 Ἡρωδίωνων ϑ ὁ. n. v. ex th. ἥρωσ heros ט δίω expello. part.
 δίων. vel ex th. ἥρα Juno, ט ᾠδῆ cantus. th. αἰδω cano.
 Ἡσαΐας ἄ ὁ. n. v. ex ישי jeschang, salus ט יהי Dominus.
 Ἡσαΐ ὁ. n. v. ἀκλίγον. Hebr. ישע. R. עשה fecit. *Rom.* 9:13.

Θ.

Θαδδαῖος αἰα ὁ. n. v. Syr. ܘܘܡܡܘܠ mammilla. Hebr. טש.
 vel à תדי in Hiphil celebrare. *Matth.* 10:3. *Marc.* 3:18.
 Θάμαρ ἡ. n. mul. ἀκλίγον. R. תמר palma. *Matth.* 1:3.
 Θάρα ὁ. n. v. ἀκλίγον. Hebr. תרח térach. R. ריה in Hiph.
 olfecit. vel תרר respiravit. *Luc.* 3:34.
 Θαρσδὺς ἐϑ ὁ Tharsensis. R. רשע vel ריש pauperari:
 vel ex תר exploravit, ט R. שישי schajisch. m. marmor.
 Θάρσϑ ἄ ἡ. n. urbis. Tharsis. th. idem. *Act.* 9:30.
 Θεόφιλος ἄ ὁ. ex th. Θεὸς Deus, ט φίλος amicus. *Luc.* 1:3.
 Θεσσαλονικδὺς ἕως ὁ Thessalonicensis. ex Θεῖς (a. 2. imper.
 vel Θεσις positio, th. τίθημι,) ἄκϑ ἄκϑη ἄκϑο alius a ud,
 ט νίκη victoria, à th. νικάω. *Act.* 20:4. 27:2. 1 *Theff.* 1:1.
 Θεσσαλονίκη ης ἡ. n. ur. th. idem. *Act.* 17:1, 11, 13. *Phil.* 4:16.
 Θεδῶς ᾧ ὁ. n. v. ex th. θέω curro ט Ἰδωε, Poëticè ὕδωε
 aqua.

aq̄ua. *vel* ab Hebr. תודה confessio, laus. R. יהיה.
 Θράξ ακὸς Thrax. n. v.
 Θυάτειρα ὡν τὰ. n. ur. ex θυεῖν τὸ sacrificium, suffimen-
 tum, ἔθ. τεύρω tero, vexo. Act. 16:14. Apoc. 1:11.
 Θωμᾶς ἄ. ὁ. n. v. Syr. ܬܘܡܐ thauima. R. Heb. תאם
 pl. תאמים gemelli. Matth. 10:3. Act. 1:13. Job. 20.

I.

Γάειρ ὁ. n. v. Heb. יאיר 3. s. Fut. Hipb. R. אור lucere.
 Γακῶβ ὁ. n. v. ἄκλιον. R. גקב gnakēbh. calcaneus. Job. 4:5.
 Γάκωβ ὁ. n. v. Jacobus. n. v. R. idem. Marc. 1:19, 29.
 Γαμβρῆς est nomen Aegyptium. pro eo Latinus habet Mam-
 bres. Hebr. ממרן quasi à מרר amarus fuit. 2 T. 3:8.
 Γαννὸ. n. v. ἄκλιον. Aegyptiacum. ALII deducunt ex Hebr.
 גנע respondit, ἔθ. Luc. 3:24.
 Γαννῆς ὁ. n. v. Jannes. ut supra. th. i. 2 Tim. 3:8.
 Γαρὲδ. n. v. ἄκλιον. Hebr. גרד jeredh pro גרד jirdé. R.
 גרד dominari. Luc. 3:37.
 Γάτων ὄν. ὁ. n. v. jāson, sanans. th. ἰάσωμαι sano. Act. 17:5.
 Γαμαία ας ἡ. n. r. Syr. ܓܡܝܐ Iddoum. R. Heb. אדם
 rubere. Marc. 3:8.
 Γεζαβήλ ἡ. n. m. ἄκλ. ex R. Hebr. גזי insula, ἔθ. (Syr. ܓܒܠ
 stercoreare., *vel*, quod malo,) Hebr. גבל habitavit.
 Γεράπολις εως ἡ. n. ur. ex th. ἰεργς ἂ ὄν sacer a um, ἔθ. πό-
 λις urbs. Col. 4:13.
 Γερεμίας ὁ. n. v. ex גרם elatum esse, ἔθ. יה Dominus.
 Γεραχὼ ἡ. n. ur. ἄκλιον. R. גרה luna *vel* גרה, in Hipb. ol-
 fecit. Matth. 20:29. Marc. 10:46. Hebr. 11:30.
 Γερσαλήμ. n. urb. ex גרן timete, (impr. Kal. R. גרן ti-
 mere quod malo quàm à גרן videbunt. à גרן) ἔθ. שלם
 Gen. 14:18. R. שלם, pace frui.
 Γεθσόλυμα ης ἡ. Matth. 2:1, 3. 3:5. th. idem.

- Γεροσόλυμα ὡν τὰ. *Matth.* 4:25. 15:1. *th.* idem.
 Γεροσολυμίτης ἄ ὁ Hierosolimitanus. *unde*
 Γεροσολυμίται. *pl.* *th.* idem. *Joh.* 7:25. *Marc.* 1:5.
 Γεσαῖ ὁ. *n.* *v.* R. גְּסַי decrepitus. *Matth.* 1:5,6.
 Γεφθάε ὁ. *n.* *v.* ἀκλίον. *q.* apertor. R. גְּפְתָא aperuit.
 Γεχονίας ἄ ὁ. *n.* *v.* *ex* R. גְּחֹנִיָּא aptavit ἔ יְהוָה Dominus.
 Γησῆς ἔ ὁ salvator. *Heb.* יְהוֹשֻׁעַ R. יְהוֹשֻׁעַ *Hiph.* יְהוֹשֻׁעַ.
 Γκόνιον ἄ τὸ. *n.* *urb.* *th.* ἴκω venio, *vel* εἴκω similis sum.
 Γκυρικὸν ἔ τὸ. *n.* *r.* ἀβίλαρος ἔ ὁ lætus, *th.* ἰλάω propitius
 sum. *Rom.* 15:9.
 Γόππη ης ἡ. *n.* *ur.* R. גֹּפְתָא pulchrum esse. *Act.* 9:36.
 Γορδάνης ἄ ὁ. *n.* fluvii. *ex th.* גֹּרְדָּן. *m.* rivus. ἔ דָּן *Dan.* R.
דָּן *judicavit.* *Matth.* 3:5,6,13. 4:15,25.
 Γουδαία, ἰουδαίω, ἰουδαῖος, ἔ *c.* *Vide pag.* 181.
 Γούδας α ὁ. *n.* *v.* R. גִּידָא jecit. *Hiph.* גִּידָא celebrare.
 Γουλίαν α *incertum est an fuerit vir an fœmina.* *Gr.* barba-
 talus, *vel* ἀβίλαρος lanugo. *th.* ἰλάω ἄ ὁ integer, sanus.
 Γέλιω ἄ ὁ. *n.* *v.* *th.* *i.* *Act.* 27:1,3.
 Γενίας ἄ ὁ. *n.* *v.* à mense Junio. *q.* junior. *Rom.* 16:7.
 Γῆσῶ ἄ ὁ. *n.* *v.* *th.* *Lat.* Justus. *Act.* 1:23. 18:7. *Col.* 4:11.
 Γουαῶν ὁ. *n.* *v.* R. גִּוְאָא, *vel* גִּוְאָא risit. *Matth.* 1:2. 8:11.
 Γουαῖας *vide [fiet] Ἡσῶας.*
 Γουαχῶν. *n.* *v.* R. גִּוְחָא est, (*vel* גִּוְחָא vir,) ἔ מֶרְכָּס merces.
 Γουκαριώτης ἄ ὁ. *n.* *v.* *ex* גִּוְחָא vir, ἔ *urbe* קַרְיֹת. *M.* 10:4.
 Γουραῖν ὁ. *n.* *v.* ἀκλίον. ἄ R. גִּוְרָא *vel* גִּוְרָא principem se-
 gerere, (*unde Gallorum S I R E.*) ἔ אֱלֹהִים Deus. *Mat.* 2:6.
 Γουραηλίτης ἄ ὁ Israelita. *th.* idem. *Joh.* 1:47. *Act.* 2:22.
 Γουαλία ας ἡ. *n.* *r.* à Rege Italo. Γουαλὸς ἔ, *vel* ἰταλῶ ἄ ὁ vi-
 tulus, *bos.* *Act.* 18:2. 27:1,6. *Hebr.* 13:14.
 Γουαλικὸς ἡ ὁν Italicus a um, Latinus. *th.* idem. *Act.* 10:1.
 Γουαρία ας ἡ. *n.* *r.* à Syr. גִּוְרָא mons. *vel* ab *Hebr.*
גִּוְרָא ordo. *Luc.* 3:1.

Γωάθαμ ὁ. n. v. ἀκλ. Hebr. יוֹתָם *jothâm*. R. חָמַם *perfici*.

Γωακείμ. n. v. ex יהוה וְ 3. fut. Hiph. יָקִים. R. קָוַם *surrexit*.

Γωάννα ης ἡ. n. m. ex יהוה Jehova וְ הֵנָּה *gratiosus fuit*.

Γωαννάς ᾧ. Luc. 3:27. וְ Γωάννης 8 ὁ. n. v. Αἴθ. 4:6. *th. i.*

Γωῶ. n. v. ἀκλίθον. Hebr. אוֹיֵב. R. אֵיב. *Inimicus est*.

Γωῆλ ὁ. n. v. ἀκλίθον. R. יָאֵל Hiph. הוֹאִיל *voluit, acquievit*. Αἴθ. 2:16.

Γωνάν. n. v. *contractum*, ex Γωάννης. Luc. 3:30. *th. i.*

Γωνᾶς ᾧ ὁ. n. v. יוֹנָה *columba*. R. יָנָה *oppressit*. M. 12:39.

Γωραμ ὁ. n. v. ἀκλίθον. ex יהוה וְ רָם *râm*, *excelsus*. R. רוֹם. Matth. 1:8.

Γωρείμ ὁ. n. v. R. יָאֵר *pl. jeorim rivi*. Luc. 3:29.

Γωσαφάτ ὁ. n. v. ex יהוה וְ שָׁפַט *judicabit*. Matth. 1:8.

Γωσῆς ὁ. n. v. ἀκλίθον. R. יַשְׁשֵׁב *jaschêsch decrepitus. vel יוֹסֵף josê. à יָסַף addidit*. Matth. 13:55.

Γωσηφ ὁ. n. v. R. יַסָּף *jasáf* addidit. Matth. 27:57, 59.

Γωσίας 8 ὁ. n. v. ex שָׂא *ignis (vel שֵׁשׁ est) וְ (יהוה vel) יהוה*.

K.

Καΐάφας α ὁ. n. v. Syr. ܩܝܘܦܐ. R. Hebr. יָקָף. Hiph.

קָיַף *ambivit, circumivit*. Matth. 26:3, 57.

Καΐν. n. v. Cain. R. קָנָה *acquisivit*. Heb. 11:4. 1 Joh. 3:12.

Καΐνάν ὁ. n. v. ἀκλίθον. R. קָנָן. Pih. *nidificare. vel קָנָה*.

Καΐσαρ ος ὁ *Cæsar. th. Lat. cædo vel Cæsaries*. Mat. 22:17.

Καισαρεία ας ἡ. n. ur. *Cæsaria. th. i. Αἴθ. 8:40. 9:30. 10:1.*

Κανᾶ ἡ. n. ur. ἀκλίθον. R. קָנָה *possedit*. Joh. 2:1, 11. 4:46.

Καναϊτής 8 ὁ. n. v. *æmulator*. R. קָנָה *Zelotypus fuit*.

Κανδάκη ης ἡ *nomen reginarum Ethiopia. Alius est insula Ethiopia*. Αἴθ. 8:27.

Καπερναῖμ ἡ. ex קַפְרִנָּה vicus, ἔσθη m. pœnitentia, con-

solatio. n. urb. ἀκλιον. Matth. 4:13. 8:5.

Καππαδοκία ας ἡ. n. r. ab amne Cappadox. Αἲ. 2:9.

Καρπός & ὁ. n. v. Gr. fructus. 2 Tim. 4:13.

Κεγχρεαί ὄν αἴ. n. portus Corinthiaci. th. Κέγχρης & ὁ mi-
lium. Αἲ. 18:18.

Κέδρων ὁ nomen torrentis. ἀκλιον. R. קְדָרִים obscuratus fuit.

Κηφᾶς ἄ ὁ. n. v. th. Syr. קֶפֶס lapis, petra. Job. 1:42.

Κιλικία ας ἡ. n. r. Cilicia, th. Κίλιξ ικϑ ὁ ἡ ex Cilicia
oriundus. Αἲ. 6:9. 15:23, 41. 21:39. Gal. 1:21.

Κίς ὁ. n. v. ἀκλιον. Hebr. קִישׁ durus. R. קִישׁ. Αἲ. 13:21.

Κλαύδη ης ἡ. n. inf. th. Latin. claudus, vel Gr. κλάω fran-
go. Αἲ. 27:16.

Κλαυδία ας ἡ. n. m. th. Latin. Claudia. 2 Tim. 4:21.

Κλαύδιϑ & ὁ. n. v. th. Latin. Claudus. Αἲ. 11:28. 18:2.

Κλεόπας α ὁ. n. v. th. κλέϑ εϑ τὸ gloria ἔ πᾶς omnis.

Κλήμης ενϑ ὁ. n. v. th. Latin. Clemens. Phil. 4:3.

Κλωπᾶς ἄ ὁ. n. v. contraἲ. ex precedenti κλεόπας. J. 19:25.

Κνίδϑ & ὁ. n. inf. th. κνίδιον grani species. Αἲ. 27:7.

Κολοσσαί ων αἴ. n. ur. th. κολοσσός ἔ ὁ Colossus, statua im-
mensæ magnitudinis. Col. 1:2.

Κολωνία ας ἡ. n. ur. Colonia. à th. Lat. colere. Αἲ. 16:12.

Κορέ ὁ. n. v. Hebr. קֹרֵה legens. R. קֹרֵה. J. 11.

Κορίνθιϑ ἰα ἰον Corinthius. th. κόρϑ & ὁ puer, ἔ ἰοίθϑ
& ὁ lapugo, primi pili. Αἲ. 18:8.

Κόρινθϑ & ἡ. n. ur. à conditore Corintho. th. i. Αἲ. 18:1.

Κορνήλιϑ & ὁ. n. v. th. Latin. cornu. Αἲ. 10:1, 3, 7, 17, 21.

Κῆαρϑ & ὁ. n. v. th. Latin. quartus. Rom. 16:23.

Κρήσκης ενϑ ὁ. n. v. th. Latin. cresco. 2 Tim. 4:10.

Κρης ητὸς ὁ Cretensis, th. Latin. Coreta. per Sync. Creta.

Κρησσα ης ἡ Cretensis fœmina. th. idem.

Κρήτη ης ἡ. n. insulæ. Creta. th. i. Αἲ. 27:7, 12, 13, 21.

Κρίσπϑ & ὁ. Crispus. th. Latin. Crinis & Pilus. Αἲ. 18:8.

Κύπειϑ

Κύπριος α ον Cyprius. th. κύπριος. *Αδ.* 4:36. *11:20, 21:16.*
 ΚΥ ΠΡΟΣ Cyprus. arbor & insula. *Αδ.* 11:19.
 Κυρηνάϊος αία αϊον Cyrenæus a um. R. קיר paries.
 Κυρηνήης η. n. ur. Cyrene es. th. idem. *Αδ.* 2:10.
 Κυρῶνιος ο. n. v. th. Latin. obsolet. Qui i h. e. hasta. *L.* 2:2.
 Κῶς ᾧ η. n. inf. th. κέω vel κείω cubo, jacere cupio.
 Κωσάμ ο. n. v. th. קוסק divinavit. *Luc.* 3:28.

Λ.

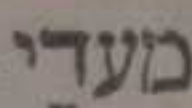
Λάζαρος ο. n. v. pro ἐλεάζαρ. th. לזר ורע. *Luc.* 16:20.
 Λάμειχος ο. n. v. ἄκλιτον. R. קמ vel קמק depauperari, at-
 tenuari. *Luc.* 3:36.
 Λαοδίκεια ας η. n. ur. th. λαός populus & δίκη jus. *Col.* 2:1.
 Λαοδικεύς εἶος ο Laodicensis. th. i. *Col.* 4:16. *Apor.* 3:14.
 Λασαία ας η. n. ur. q. à th. λάσιος ο ο η hirsutus. *A.* 27:8.
 Λεββαῖος αίας ο. n. v. Apostoli. R. לבב cor. *Ματθ.* 10:3.
 Λευὶ εἶος λούις ο Levi. n. v. *Gen.* 8 λούι. *Dat.* τῷ λούι. R.
 לויל mutuatus est, adhæsit. *Heb.* 7:5, 9. *Apor.* 7:7.
 Λευίτης ο ο Levita. th. i. *Luc.* 10:32. *Joh.* 1:19. *Αδ.* 4:36.
 Λευιτικός η ον Leviticus a um. th. i. *Heb.* 7:11.
 Λιβύη ης η. n. r. Africa. th. λείω fundo. unde λιψ λιβός η
 petra. est etiam nomen venti. *Αδ.* 2:10.
 Λίβυς υος ο Afer, Pœnus. th. idem.
 Λιθόστρωτος ο. *Vide [siet] pag.* 222. *Joh.* 19:1.
 Λίνος ο ο Linus. nomen viri. *2 Tim.* 4: 21.
 Λουκᾶς ᾧ ο. n. v. Lucas. q. Oriente sole natus. *Col.* 4:14.
 Λέκιος ο ο. n. v. th. Lux. *Αδ.* 13:1. *Rom.* 16:21.
 Λύδδα ης η. n. ur. Hebr. לוד. R. לוד genuit. *Αδ.* 9: 32.
 Λυδία ας η. n. mul. & regionis Asia. th. i. *Αδ.* 16:14, 40.
 Λυκαονία ας η. n. r. in Asia. th. λύκος ο ο lupus, & ὄνημι
 juvo. *Αδ.* 14:6.
 Λυκαονισί Lucaonicè. th. i. *Αδ.* 14:11.
 Λυκία ης η provincia Asia. th. λύκος ο lupus. *Αδ.* 27:5.
 Λυσανίας ο ο. n. v. th. λύω, solvo & ἄνια mœror. *Luc.* 3:1.
 Λυσίας ο ο. n. v. th. λύω dissolvo. *Αδ.* 23:26, 24:7, 22.

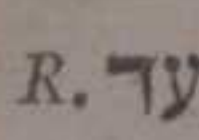
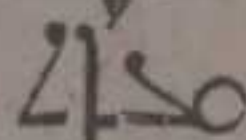
Λύσρα ας ἡ, vel λύσρα ων τὰ. n. ur. th. i. *Act.* 14:6, 8, 21. 16:2.
Λύσρας & ὁ Iystrensis. th. idem.

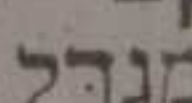
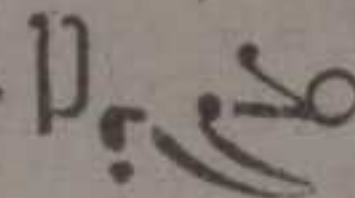
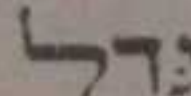
Λωίς ἰδ⊕ ἡ. n. mul. melior. est *Comper. in positivo ἀγαθός. th.*
λῶ volo. 2 *Tim.* 1:5.

Λωτ ὁ. n. v. ἀκλίον. R. abscondidit. *Luc.* 17:28, 29, 32.

M.

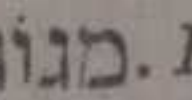
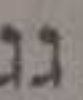
Μαάθ ὁ. n. v. ἀκλίον. Hebr. Magnadái. *Esr.* 10:34.

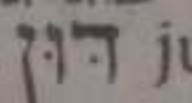
R. nutavit. Syr. . *Luc.* 3:26.

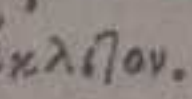
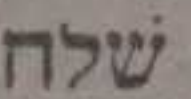
Μαγδαλά ἡ. n. l. Hebr. . Syr. turris. R.
. crescere. *Matth.* 15:39.

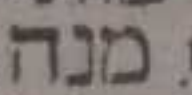
Μαγδαλῶν ἡς ἡ. n. m. Syr. magnifi-

ca, florida, crescens. th. idem. *Luc.* 8:2. 24:10.

Μαγώγ ὁ. Hebr. . R. gâgh, textum. *Apor.* 20:8.

Μαθιάν ἡ. n. r. R. judicavit. *Act.* 7:29. ἀκλίον.

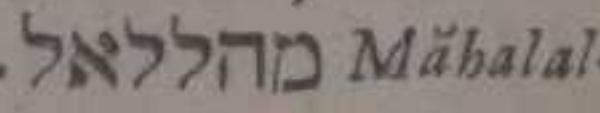
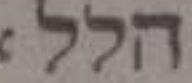
Μαθυσάλα. n. v. ἀκλίον. ex mors misit.

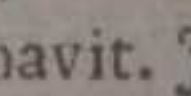
Μαίναν ὁ. n. v. ἀκλίον. R. numeravit. *Pih.* paravit.

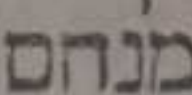
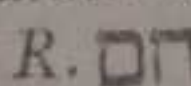
Μακεδονία ας ἡ. n. r. th. μήκ⊕, Doricè μᾶκ⊕ longitudo,   τὸ sedes. th. ἕζομαι, sedeo. *Act.* 16:9, 10, 12.

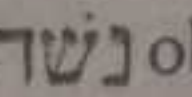
Μακεδονικός ἡ ὄν Macedonius. th. idem.

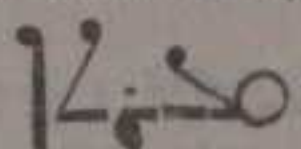
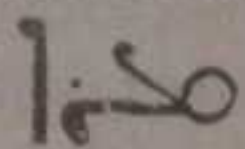
Μακεδῶν ὄν⊕ ὁ Macedo. th. i. *Act.* 16:9.

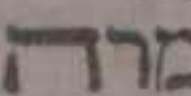

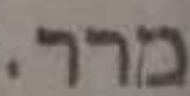
Μαλελεήλ ὁ. n. v. ἀκλίον. Hebr. Māhalal-ēl, lau-
dans Deum, ex . *Luc.* 3:37. Alii μαλαλεήλ.

Μάλχ⊕ & ὁ malchus. n. v. R. regnavit. *Joh.* 18:10.

Μαναβὴ ὁ. n. v. ἀκλίον. q. d. Menachēm consolator.
R. . *Act.* 13:1.

Μανασῆς G. ἡ. Acc. ἡ ὁ. n. v. R. oblitus. *Matth.* 1:10.

Μάρθα ἡς ἡ n. m. Syr. domina. R. do-

minus. vel ex Hebr. amarus. fæm. . R. amarum esse. *Luc.* 10:38, 40, 41.

Μα-

- Μαρία ας ἡ. n. m. vel μαριάμ ἡ ἄκλ. R. Heb. מָרְיָם. th. i.
 Μάρκος & ὁ. n. v. th. Latin. Marcus. Act. 12: 12, 25.
 Ματθαῖος αἰς ὁ. n. v. R. נתן dedit, unde נתן donum.
 Ματθάν ὁ. n. v. ἄκλιον. donum. th. idem. Matth. 1: 15.
 Ματθαῖος ὁ. n. v. ἄκλιον. Hebr. נתן donum. R. נתן.
 Ματθίας α ὁ. n. v. ex נתן donum. R. נתן & יהוה Do-
 minus. Act. 1: 23, 26.
 Ματθαθαῖος ὁ. n. v. th. i. Luc. 3: 31.
 Ματθαθίας & ὁ. n. v. th. i. Luc. 3: 25, 26.
 Μελεῖς ἄ ὁ. n. v. ἄκλιον. R. מלֵא. plenum esse. Luc. 3: 31.
 Μελίτη ης ἡ. n. inf. th. μέλι ιτ & τὸ mel. Act. 28: 1.
 Μέλχιος ὁ. n. v. ἄκλιον. rex meus. R. מלך. Luc. 3: 24, 28.
 Μελχισεδέκ ὁ. n. v. ἄκλιον. ex מלך rex, & קדש justitia.
 Μεσοποταμία ας ἡ. n. r. ex μέσος & ὁ medius & ποταμός &
 ὁ fluvius. Act. 2: 9. 7: 2.
 Μεσσίας α ὁ secundum pronunciationem Græcam, ab Hebr.
 משיח. R. משיח. vide pag. 232. Joh. 1: 41. 4: 25.
 Μηδός & ὁ. n. g. R. מדד dimensus est. Act. 2: 9.
 Μίληθον & τὸ & μίληθ & ἡ. n. ur. th. μίληθ & ἡ minium.
 Μιτυλῶνη ης ἡ. n. inf. th. μίτυλ & ὁ mutilus. Act. 20: 14.
 Μιχαήλ ὁ. ἄκλιον. ex מי quis, כ sicut, & אל Deus.
 Μνάσωνων & ὁ. n. v. hospes Pauli, Act. 21: 16. qui ex cypro
 videtur habitum iuisse Hierosolyma, & cui nomen hebraicum
 fuit. מנשה. à R. מנשה.
 Μολόχ ὁ. n. i. ἄκλιον. regnans. R. מלך. Act. 7: 43.
 Μύραων τὰ. n. ur. th. μύρα fluo, stillo, fundo. Act. 27: 5.
 Μυσία ας ἡ. n. r. th. μύσος & τὸ scelus. Act. 16: 7, 8.
 Μωσῆς ὁ. (Act. 7: 37. μωσῆς) gen. μωσέως & μωυσέως. Dat.
 μωσῆ, μωσει & μωυσει. acc. μωσῶ, μωσέα & μωυσῶ. Voc.
 μωσῆ. R. מושיח extraxit. vel ex Aegyptiaco Moyfes
 ex aqua servatus. Matth. 17: 4. Act. 15: 1. 7: 35, 37.

N.

- Ναασών ὁ. n. v. ἄκλιτον. Hebr. נִשְׁוֹן serpentculus. R. שִׁוֹן. Matth. 1:4. Luc. 3:32.
 Ναάγα ὁ. n. v. ἄκλιτον. illuminans. R. נִגַּן splenduit. L. 3:
 ΝαζαφαῖⓈ αἴα αἴον Nazaræus a um. R. נָצַר custodivit.
 hinc נִצְרֵר Nétzer furculus. Matth. 2:23. 26:71. Job. 18:7.
 Ναζαρέθ vel ναζαρέτ ἡ. n. urb. ἄκλιτον. th. idem. Matth. 2:23.
 Ναζαρωὸς ὅ. Nazarenus. Marc. 1:24. th. idem.
 ΝαζωφαῖⓈ ὅ. idem. Marc. 10:47. Act. 4:10. th. idem.
 Ναθαν ὁ. n. v. ἄκλιτον. R. נָתַן dedit. Luc. 3:31.
 Ναθαναήλ ὁ. n. v. ἄκλ. ex נָתַן dedit Ⓢ לֵאלֹהִים Deus. Job. 1:45.
 Ναὶν ἡ. n. ur. ἄκλιτον. pl. Syr. ܢܝܢ R. נִאֵן amœnum
 esse. Luc. 7:11.
 Ναῶμ ὁ. n. v. ἄκλιτον. est pabul in Kal. R. נִאֵם dixit.
 ΝάρκισσⓈ ὅ. n. v. vel in fœm. flos Narcissus. th. νάρκη
 ης ἡ. torpedo. Rom. 16:11.
 Ναχωρ ὁ. n. v. ἄκλιτον. Hebr. נַחֹר. R. נָחַר nâchar sonus,
 qui egreditur ex naribus. vel ab נָחַר aut נִחַר exar-
 sit. Luc. 3:34.
 Νεάπολις εως ἡ. n. ur. th. νέⓈ νεά νέον novus a um, Ⓢ πόλις
 ἡ civitas. Act. 16:11.
 Νεεμάν ὁ. n. v. ἄκλιτον. Syr. ܢܝܡܢ R. נִעַם amœnum
 esse. Luc. 4:27.
 Νεφθαλείμ ὁ. n. v. ἄκλιτον. R. נִפְתָּל. Niph. נִפְתַּל luctari.
 Νηρώς ἐⓈ ὁ. n. v. th. νηρῶς α on humidus. Rom. 16:15.
 Νηεῖ ὁ. n. v. ἄκλιτον. R. נֹר, נִיר, נֵר Lucerna. Chald.
 ignis. Luc. 3:27.
 Νίγηρ ὁ. n. Prophetæ. th. Latin. niger. Act. 13:1.
 Νικάνωρ ορⓈ ὁ. n. v. th. νικάω vinco. Act. 6:5.
 ΝικόδημⓈ ὅ. n. v. ex νίκη victoria Ⓢ δῆμⓈ populus. vel
 ex Hebr. נִקְיָן mundus. R. נִקְרָה Ⓢ דָּם sanguis. J. 3:1,4.
 Νικολαίτης ὅ. th. νικάω vinco Ⓢ λαὸς populus. Apoc. 2:6.
 ΝικόλαⓈ ὅ. Ἀττικὲν νικόλεως ὁ. n. v. th. i. Act. 6:5.

Νικό-

Νικόπολις εως ἡ. n. ur. ex νικ⊕ ε⊕ τὸ victoria. Ἑ th. πόλις
urbs. Tit. 3:12.

Νινούι ἡ. n. ur. ἀκλιθον. R. נִינְוֵי inhabitavit. Luc. 11:32.

Νινούιτης & ὁ Ninevita. pl. νινούιται ὧν οἱ. th. i. Mat. 12:41.

Νυμφᾶς ἃ ὁ. n. v. sponsus. th. νύμφη ης ἡ sponsa. Col. 4:15.

Νῶε ὁ. n. v. ἀκλιθον. R. נָוֶה quiescere. Matth. 24:37, 38.

Ο.

Οζίας & ὁ. n. v. רָבִיבָה R. יָבֵב roboravit, Ἑ דֵּי Deus.

Ολυμπᾶς ἃ ὁ. n. v. th. ὄλυμπ⊕ & ὁ mons Macedonia. q. d.
ex ὄλ⊕, totus, item caelum Ἑ λάμπω luceo. Rom. 16:15.

Ονήσιμ⊕ & ὁ. n. v. utilis. th. ὄνημι juvo, profum. Col. 4:9.

Ονησιφόρος & ὁ. n. v. th. ὄνημι juvo Ἑ φέρω fero. 2 Tim. 1:16.

Ουρβανός ἃ ὁ. n. v. urbanus. th. Latin. urbs. Rom. 16:9.

Ουείας & ὁ. n. v. ex רִיבֵּל lux Ἑ דֵּי Dominus. Matth. 1:6.

Π.

Παμφυλία ας ἡ. n. r. th. πᾶς omnis Ἑ φυλή ἧς ἡ tribus.

Πάρθ⊕ & ὁ. n. gentile, vox Scythica, exul. ΑἘ. 2:9.

Παρρηᾶς ἃ ὁ. n. v. ἀ παραρρηῶ permaneo. th. ρῆμαι. ΑἘ. 6:5.

Πάταρα αν τὰ. n. ur. ex πατέω calco Ἑ ἀραῖ ἃς ἡ preces, di-
gæ, noxa. vel à Pataro conditore. ΑἘ. 21:1.

Πάτμ⊕ & ἡ. n. inf. th. πάω possideo, gusto, vescor. vel
πότμ⊕ & ὁ lors, fatum. Αποκ. 1:9.

Παρθῆας α ὁ. n. v. ex th. πατήρ ερ⊕ ὁ pater, Ἑ a. 2. part.
βὰς. th. βαίνω. incedo. Rom. 16:14.

Παῦλ⊕ & ὁ. n. v. th. Latin. Pusillus; κλερην. ΑἘ. 13:7, 9.

Πάρφ⊕ & ἡ. n. ur. à conditore ejus Papho. ΑἘ. 13:6, 13.

Πέργαμ⊕ & ἡ. n. ur. sublimitas. Αποκ. 1:11. 2:12.

Πέργη ης ἡ. n. metropolis. Perga. ΑἘ. 13:13, 14. 14:25.

Περσὶς ἰδ⊕ ἡ Persis. n. mul. ungula. R. פֶּרְסִי dividit.

ΠΕΤΡΟΣ & ὁ. n. v. lapis. Joh. 1:41. Matth. 4:18. 8:14.

Πιλάτ⊕ & ὁ. n. v. th. Latin. Pilo. h. e. telo armatus.

Πισιδία ας ἡ. n. r. picea. th. πίσσα ης ἡ pix. ΑἘ. 13:14.

Ποντικός ἃ ὁ ponticus, incola Ponti. th. πόντ⊕. ΑἘ. 18:2.

Πόντι⊕

- Πόντιος ὁ ἰ. n. v. marinus. th. i. *Matth.* 27:2. *Act.* 4:27.
 Πόντος ὁ pontus, mare; zee. *Act.* 2:9. 1 *Petr.* 1:1.
 Πόπλιος ὁ ἰ. n. v. th. *Latin.* publicus q. d. populicus.
 Πόρκιος ὁ ἰ. n. v. th. πόρκειος ὁ rete piscatorium, vel à
Lat. Porcus. *Act.* 24:27.
 Πολλίοιοι ὡν οἱ. n. urb. th. *Latin.* Puteolus. *Act.* 28:13.
 Πύδης ἐνθῆς ὁ ἰ. n. v. th. *Latin.* pudens. à pudet. 2 *Tim.* 4:21.
 Πρίσκας α ἡ. n. v. th. *Latin.* Priscus, antiquus. 2 *Tim.* 4:19.
 Πρίσκιλλα ἡς ἡ. n. mul. diminut. à th. *Latin.* Prisca. *A.* 18:
 Πρύχορος ὁ ἰ. n. v. ex ὠθῆ ante ὄ χορῆς ὁ chorus.
 Πτολεμαῖος ἰδῆ ἡ. n. ur. à πτόλεμος ὁ ποῆτικῶς. pro th. πόλεμος
 bellum. *Act.* 21:17.
 Πύθων ὡν ὁ divinator. th. πύθω putrefacio; vel πυνθάνομαι
 percunctor. vel ab urbe Pythone. *Act.* 16:16.

P.

- Ρ'αὰβ ἡ. n. mul. ἄκλιτον. *Hebr.* Rabab elatio. R. רבב corro-
 boravit, vel latitudo. R. רבב. *Heb.* 11:31. *Jac.* 2:25.
 Ρ'αγαῦ ὁ ἰ. n. v. ἄκλιτον. R. ראגא pascere, unde *Réang* pro-
 ximus, amicus, cum affixo 3. *pers.* 1. *Luc.* 1:35.
 Ρ'αμα ἡ. n. ur. ἄκλιτον. *Hebr.* f. רמה excelsa, à masc.
Râm. R. רמה. *Matth.* 2:18.
 Ρ'αχὰβ ἡ. n. mul. ἄκλιτον. vide ραὰβ. *Matth.* 1:5.
 Ρ'αχὴλ ἡ. n. mul. ἄκλιτον. R. רחל f. ovis. *Matth.* 2:18.
 Ρ'εβέκκα ἡ. n. mul. ἄκλιτον. saginata, crassa. R. inusit. רבב
 unde רבבין saginarium. *Rom.* 9:10.
 Ρ'εμφάν ὁ ἰ. n. i. ἄκλιτον. idem quod Arabicum رمان chion, stel-
 la Saturni. *Act.* 7:43.
 Ρ'ήγιον ὁ τὸ. n. ur. th. ρήσω frango, rumpo. *Act.* 28:13.
 Ρ'ησα ὁ ἰ. n. v. ἄκλιτον. *Syr.* ܐܦܫܘܢ R. ܐܦܫܘܢ vel ܐܦܫܘܢ
Hebr. רסר asperfit. *Luc.* 3:27.
 Ρ'οβοὰμ ὁ ἰ. n. v. R. רבב dilatari, ὄ רבב, unde רבב popu-
 lus. *Matth.* 1:7.

- ὄδη ης ἡ. n. puella. th. ῥόδον & τὸ rosa. AἸ. 12:13.
 ὄδ⊙ & ἡ. n. inf. quondam Ophiusa. th. i. AἸ. 21:1.
 ὄδω ὁ. n. v. ἀκλίον. R. הָרָא vidit & בֶּן filius. R. בְּנֵי.
 ὄθ ἡ. n. mul. Hebr. תִּתְרֵת R. תִּתְרֵת Reithêth. m. tremor.
 ὄφ⊙ & ὁ. n. v. th. Latin. rufus. Matth. 15:21. Rom. 16:13.
 ὠμαῖκός ἡ ὄν Romanus a um. à ῥώμη ης ἡ robur. th. ῥαν-
 νύω corroboro. Luc. 23:38.
 ὠμαῖ⊙ αἶα αἶον Romanus a um. th. i. Job. 11:48.
 ὠμαῖσι adv. Latinè. Job. 19:20. th. idem.
 ὠμη ης ἡ Roma. n. urbis. th. idem. AἸ. 18:2. 19:21.

Σ.

- Σαδδουκαῖ⊙ & ὁ Sadducæus. R. קָדָשׁ. unde קָדָשׁ Justus.
 Σαδωκ ὁ Sadok. n. v. ἀκλίον. th. i. Matth. 1:14.
 Σαλα ὁ. n. v. ἀκλίον. missile. R. הִלַּךְ misit. Luc. 3:35.
 Σαλαθιήλ ὁ. n. v. ἀκλίον. ex i. s. præf. Καλ. יִתְלַשׁ petivi.
 R. הִלַּךְ & הָאֵל Deus. Matth. 1:12. Luc. 3:27.
 Σαλαμῖς ἰν⊙ ἡ. n. inf. à σαλεύω agito. th. σάλ⊙ & ὁ salum.
 & th. ἀμῖς ἀμίδ⊙ ἡ matula. AἸ. 13:5.
 Σαλεῖμ ὁ Salim. ἀκλίον. nomen loci. Hebr. שַׁלְיִם. R.
 הַלְיִם pugillus, unde הַלְיִם vulpes. Job. 3:23.
 Σαλήμ ἡ. n. ur. ἀκλίον. pax. R. שָׁלוֹם. Heb. 7:1, 2.
 Σαλμών ὁ. n. v. ἀκλ. pacificus. th. i. Matth. 1:4, 5. Luc. 3:32.
 Σαλμώνη ης ἡ. nomen promontorii in Creta. th. i. vel Hebr.
 שָׁלוֹם. à שָׁלֹם umbra. R. שָׁלוֹם obumbrari. & part.
 שָׁלוֹם. Munnâng. R. שָׁלוֹם inhibuit. AἸ. 27:7.
 Σαλώμη ης ἡ. n. mul. perfecta, pacifica. R. שָׁלוֹם. m. 15:40.
 Σαμαρείας ἡ. n. ur. à viro, Schêmer custos. R. שָׁמַר. cu-
 stodivit. unde. n. pl. שְׁמָרִים schemarîm, fæces. L. 17:11.
 Σαμαρείτης & ὁ Samaritanus. th. i. Job. 4:19, 40.
 Σαμαρείτις ἰδ⊙ ἡ Samaritana. th. idem. Job. 4:9.

Σαμο-

Σαμοθράκη ης ἡ. n. inf. ab Incolis Samiis & Thracibus sic
διδα. Αἲ. 16: 11.

Σάμϑ & ἡ. nomen insulae. Αἲ. 20: 15.

Σαρωήλ ὁ. n. v. ἀκλιον. R. שׂוּעוֹ audire, unde part. פֹּאֵה.

שׂוּעוֹ, שׂוּעוֹ. vel ex שׂוּעוֹ rogatus, [R. שׂוּעוֹ.]

יְהוָה, שׂוּעוֹ Deo. Αἲ. 3: 24. 13: 20. Heb. 11: 32.

Σαυφών ὁ. n. v. ἀκλιον. R. Chald. שׂוּעוֹ ministravit, un-
de Schémesch. Sol. Heb. 11: 32.

Σαυλ ὁ. n. v. ἀκλιον. part. Pab. שׂוּעוֹ petitus. R. שׂוּעוֹ.

Σάπφειρος ης ἡ. n. mul. th. σάπφειρος & ἡ Sapphirus, gem-
ma. vel R. שׂוּעוֹ. Apoc. 5: 1. 21: 19.

Σάρδεις αἱ nomen urbis, Sardis, tantum plurale. Apoc. 1: 11.

Σάρεπτα τὰ. n. ur. plur. vel sing. faem. ἀκλιον. R. שׂוּעוֹ con-
flavit. Luc. 4: 26.

Σαρῆχ ὁ. n. v. ἀκλιον. R. inus. שׂוּעוֹ. in pyh. soragh. implica-
ti. unde pl. Sarigim. propagines, palmites. Luc. 3: 35.

Σάρρα ας ἡ. n. mul. R. שׂוּעוֹ, שׂוּעוֹ vel שׂוּעוֹ, princi-
pem se gerere. Rom. 4: 19. 9: 9. Heb. 11: 11. 1 Pet. 3: 6.

Σάρωνων ὁ. n. r. Hebr. שׂוּעוֹ. idem quod שׂוּעוֹ lori-
ca. R. שׂוּעוֹ solvere, emittere. Αἲ. 9: 35.

Σατάν ὁ Satán adversarius. R. שׂוּעוֹ adversari. 2 Cor. 12: 7.

Σατανᾶς ἄ ὁ idem: sed juxta dialect. Syr. ܫܬܢܐ.

Σαῦλϑ & ὁ sic flebitur regulariter nomen σαυλ. Αἲ. 7: 58.

Σεβασός & ὁ augustus. Αἲ. 25: 21, 25. &

Σεβασῆ ης ἡ augusta. th. σέβω veneror, adoro. Αἲ. 27: 1.

Σεκενδϑ & ὁ. n. v. th. Latin. Secundus. Αἲ. 20: 4.

Σελύκεια ας ἡ. n. ur. ab ejus conditore Seleuco. Αἲ. 13: 4.

Σεμεί ὁ. n. v. ἀκλιον. R. שׂוּעוֹ defolari. Luc. 3: 26.

Σέργιϑ & ὁ. nomen proconsulis Romani. Αἲ. 13: 7.

Σῆθ ὁ. n. v. ἀκλιον. positus. R. שׂוּעוֹ posuit. Luc. 3: 38.

Σῆμ ὁ. n. v. ἀκλιον. R. שׂוּעוֹ schém nomen. Luc. 3: 36.

Σιδώνων ὁ. n. ur. שׂוּעוֹ venatio. R. שׂוּעוֹ venari. M. 11: 21.

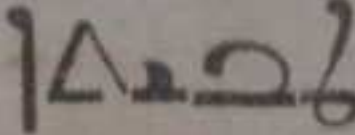
Σιδώνιϑ

- ιδώνιⓄ & ὁ. n. g. Sidonius. th. idem. *Act.* 12:20.
- σίλων α ὁ. n. v. quasi à th. Latin. Sileo. *Act.* 15:22, 27, 32.
- σίλωνος & ὁ. n. v. th. Latin. Sylva. 2 *Cor.* 1:19. 1 *Thess.* 1:1.
- σίλων ο̅ missus. ἀκλίον. R. **לשׁ** vel à Syr.
- (1) misit, (2) exsult, nudus fuit. in P Λ Η Ε L spoliare.
- σίμων vel συμων ὁ. n. v. ἀκλίον. auditus: exauditio. R. **שמון**. unde **ישׁמון**. *Luc.* 2:25, 34. 3:30. *Act.* 13:1. 15:14.
- σίμωνωνⓄ ὁ. n. v. **שמון**. 1 *Chron.* 4:20. R. **שׁמון** posuit. vel **שמון** saginari. *Matth.* 4:18. 10:2, 4. *Act.* 1:13.
- σινᾶ ὁ. n. montis ἀκλίον. R. **סנה** Sené, rubus. *Act.* 7:30.
- σίων ὁ. n. montis ἀκλίον. R. **צ׳** f. siccitas. *Matth.* 21:5.
- σκεῦᾶς ᾶ ὁ. n. v. th. σκεῦⓄ εⓄ τὸ vas, vel **קוּ** æquari.
- σκυθᾶς & ὁ. n. g. Scyta, quasi à σκυθῶς torvus. C. 3:
- σμύρνα ης ἡ. n. ur. Myrrha. th. μύρην & τὸ unguentum.
- σμυρναῖⓄ in Gen. pl. σμυρναίων. *Apos.* 2:8. th. idem.
- σόδομαων τὰ. n. ur. R. **סוד** arcanum. vel **סוד** fundavit.
- σολομών [vel ὦν] ὦνⓄ ὁ. n. v. H. **שלום** schelo-mó pacificus. R. **שלום**. *Matth.* 1:6, 7. 6:29. 12:42. *Act.* 3:11.
- σισάννα ης ἡ. n. mul. H. **שׁשׁ** lilium. R. **שׁשׁ** sex. *Luc.* 8:3.
- σπανία ας ἡ. n. r. Hispania. th. σπανός rarus. *Rom.* 15:24, 28.
- σπῆλαια υⓄ ὁ. n. v. spica. *Rom.* 16:9.
- στέφανᾶς ᾶ ὁ. n. v. Stephanas, corona. 1 *Cor.* 1:16. 16:15. **Σ**
- στέφανⓄ & ὁ. n. v. th. στέφανω coronatio, redimo. *Act.* 6:5, 8, 9.
- στωϊκός ἡ ὄν Stoicus, nomen σεβᾶ. Vide p. 339. *Act.* 17:18.
- συμειών *Luc.* 2:25, 34. vide [siet] σιμεών.
- συντύχη ης ἡ. n. mul. ex συν cum, **Σ** th. τυγχάνω sum. P. 4:
- συρακῶται ὦν αἱ. n. ur. invitos trahentes. ex th. σύρω traho, **Σ** ἄκων & σα ὄν invitatus. ex α **Σ** th. ἐκὼν ἐνλⓄ ὁ voluntarius.
- συρία ας ἡ. n. r. Syria, per Apharesin, ab Assur. R. **שׁר** incessit. unde **שׁר** assur incessus. *Matth.* 4:24. *Luc.* 2:2.
- σύρος & ὁ Syrus; een **Syriër**. th. i. Hebr. **שׁר**. L. 4:27.

Συροφοίνισσα η. n. mul. Syrophœnissa. ex σύρος Syrus. & φοίνιξ ικ. ο palma, arbor; phœnix avis. Marc. 7:26.
 Σύρις εως η nomen sinus, tractrix. vide pag. 356. A. 27:17.
 Συχάρ (Alii σιχάρ.) η. n. urb. ἀκλίον. R. כרש mercede duxit. vel כרס pib. conclusit, tradidit. Joh. 4:5.
 Συχέρη η. n. ur. ἀκλίον. Hebr. Schéchem humerus. R. שכש.
 Σώπαργος & ο. n. v. ex th. σώος & ο salvus, & πατήρ, pater.
 Σωθίνης ε. ο. n. v. ex th. σώος incolumis, & θένω vis. th. σθένω valeo, possum. Act. 18:17. 1 Cor. 1:1.
 Σωσίπαργος & ο. n. v. ex σώζω seruo. th. σώος salvus, & πατήρ.

T.

Ταβέρνη vide [siet] Τρεῖς-ταβέρναι.

Ταβιθά η n. mul. Syr. . ex Hebraeo רביצ capra,

Syris enim sæpè est pro Heb. רביצ. Hinc Lucas, cap. 9:36. exponit δορκάς ἀδ. à th. δόρξ κός η capra, dama.

Ταρσός ε. ο. Tarsensis. Act. 9:11. 21:39. Vide Ταρσός.

Ταρσός & η Urbis celebris Cilicia, patria Pauli à conditore

תריש. R. תור exploravit, & שיש schaisch marmor.

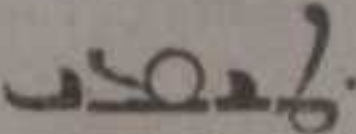
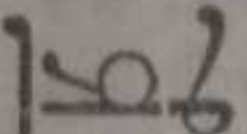
Τέρτιος & ο. n. v. th. Latin. Tertius. Rom. 16:22.

Τέρτυλλος & ο. n. v. Quibusdam est diminutivum à Tertius.

Aliis verò à th. τείρω vexo, tero, & τύλλος & ο callus.

Τιβεριάς ἀδ. η. n. ur. à Casare Tiberio. Joh. 6:1, 23. 21:1.

Τιβέριος & ο. n. v. Caesaris à fluvio Tibere. Luc. 3:1.

Τιμαῖος αἰ & ο. n. v. Syr. . à R. im-

mundus fuit. vel à Græco τιμή ης η honor. th. τίω honoro.

Τιμόθεος & ο. n. v. ex τιμάω honoro, (th. τίω,) & Θεός Deus.

Τίμων ωνος ο. n. v. honorans, à τιμάω. th. τίω honoro. A. 6:5.

Τίτος & ο. n. v. honoratus. th. i. 2 Cor. 2:13. 7:6, 13, 14.

Τραχανίτις ιδός η. n. r. salebrofa. th. τραχὺς ἴος ο asper.

Τρεῖς-ταβέρναι ὧν αἱ Latine tres tabernæ. Act. 28:15.

Τριφῶσα η. n. mul. ex τρι, in compositione, ter, & part.

Præf. f. φῶσα. à th. φάω luceo.

Τρέφικος & ὁ. n. v. *alumnus*. th. *τρέφω nutrio*. Αἴ. 20:4.

Τρέφαινα ης ἡ. n. mul. à *τρυφή* ἢς ἡ *deliciæ*. th. *τρέπω frango*.

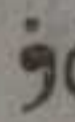
Τρυφῶσα ης ἡ. n. mul. f. s. *præs. part.* à *τρυφάω* in *deliciis vivo*. th. i. *Rom.* 16:12.

Τρωάς ἄδος ἡ. n. ur. à *τρώς* *Tros nomen regis. ab inus. τρώω.*
unde *Th. τήραω perforo*. Αἴ. 16:8, 11. 20:5, 6. 2 *Cor.* 2:12.

Τρωγύχιον & τὸ. n. ur. ex th. *τρώγω comedo*, & th. *γυλιός*
& ὁ *vasculum militare*. Αἴ. 20:15.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ & ὁ. n. v. *tyrannus, rex, princeps*. Α. 19:9.

Τύριος & ὁ *Civis Tyri*. R. figuratus est. Αἴ. 12:20.

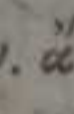
Τύρος & ὁ. n. ur. *Syr.* *Tyrus*. th. i. *Matth.* 11:21, 22.

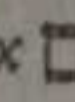

Τυχικός & ὁ. n. v. à *τύχη* ης ἡ *fortuna*. th. *τυγχάνω*. Α. 20:4.

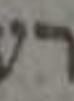

Υ.

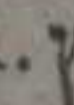
Υμνῆσιος αἶς ὁ. n. v. th. *ὕμνω ἔνος ὁ pellicula virginalis. vel*
carmen nuptiale. 1 *Tim.* 1:20. 2 *Tim.* 2:17.

Φ.

Φαλέκ ὁ. n. v. ἄκλ. *Heb. Péleg* rivus. R. *divisit*. L. 3:35.

Φανσηλ ὁ. n. l. ἄκλ. ex *facies*. R. *Deus*.

Φαφαὼ ὁ. n. r. ἄκλιτον. *Hebr.* *ultor*. R. . Α. 7:10.

Φαρές ὁ. n. v. *Hebr. Péretz* ruptura. R. . *Matth.* 1:3.

Φῆλιξ ὁ. n. v. th. *Latin. Felix*. Αἴ. 13:24. 23:26. 24:3.

Φῆσθ & ὁ. n. v. th. *Latin. festus; feestig*. Αἴ. 24:27. 25:1, 4.

Φιλαδέλφεια ας ἡ. n. ur. ex th. *φίλθ* *amicus* & *ἀδελφός* & ὁ
frater. Α *roc.* 1:11. 3:7.

Φιλήμων ουθ & ὁ. n. v. *deosculans*. à *φιλέω*. th. *φίλθ*. *Phil.* 1:1.

Φιλητός & ὁ. n. v. *amabilis*. th. *idem*. 2 *Tim.* 2:17.

Φιλιππήσιθ & ὁ *Philippensis*. *Phil.* 4:15. *vide* *φίλιππος*.

Φίλιπποιων οἱ *Philippi*. n. ur. *Phil.* 1:1. Αἴ. 16:12. à

φίλιππος & ὁ. n. v. *Bellicosus, vel amator æquorum*, ex
th. *φίλος*, & *ἴππος* & ὁ *æquus*. *Matth.* 10:3. 14:3.

Φιλόλογος & ὁ. n. v. ex th. *φίλος* *amicus* & *λόγος*. th. *λέγω*.

500 NOMINA PROPRIA N. Testamenti.

λέγων οἶνος ὁ. n. v. urens. th. φλέγω incendo, urō, &c.
 Φοῖβη ης ἡ. n. mul. Luna. à masc. φοῖβος & ὁ Sol, Phæbus,
 Apollo. Rom. 16:1.
 Φοινίκη ης ἡ. n. regionis. palma. th. φοῖνιξ. Αἴθ. 11:19.
 Φοῖνιξ ἴκος ὁ palma arbor, Phœnix. nomen avis, ἔ viri ἔ
 portus. Αἴθ. 27:12.
 Φόρον Ἀππίου forum Appii. ex φόρον & τὸ. (th. φέρω,) a priv.
 & th. πίων ονος ὁ pinguis. Αἴθ. 28:15.
 Φορτηνάτος & ὁ. n. v. th. Latin. fortunatus. 1 Cor. 16:17.
 Φρυγία ας ἡ. n. r. à φρύγιος & ὁ aridus. th. φρύγω torreo.
 Φρύξ φρυγὸς ὁ Phrygiæ incola, unde Phryges. th. idem.
 Φύγελλος & ὁ. n. v. fugitivus. ex φυγή fuga. th. φύγω. ἔ
 ἴλλος & ὁ oculus. 2 Tim. 1:15.

X.

Χαλδαῖος & ὁ. n. g. Chaldæus pro Chasdæus, à כשד Cés-
 sedh. Gen. 22:22. Hebr. כשדים Casdim. R. כשדי.
 Χαναάν ὁ. n. v. Hebr. כנע. R. כנע. Hiph. הכניע depressit.
 Χαναανῖος αῖα Chananæus a. Matth. 15:22. th. idem.
 Χαρράν ἡ. n. ur. Hebr. חרן, R. חרה. unde חרון æstus.
 Χερουβείμ ἔ χερουβίμ οἱ. R. כרוב, כרוב imago humana ala-
 ta. Rabbiniis רביא puer crescens. R. רבב. Heb. 9:5.
 Χῖος & ἡ. n. inf. à fundendo. th. χιὼν ὄνος ἡ nix. q. à χέω fundo.
 Χλόη ης ἡ. n. mul. th. χλόα ας ἡ herba virens. 1 Cor. 1:11.
 Χοραζίν ἡ. n. urb. ἄκλ. Syr. כוראזין / R. כוראזין pro-
 mulgavit, clamavit, idem quod Græcum κηρύσσω. M. 11:
 Χεζῆς ἄ ὁ. n. v. q. ab Hebr. חזה chose videns. R. חזה.
 Χωρήβ ὁ. n. montis. ἄκλιτον. Hebr. ficitas. R. חרב.
 Χῶρος & ὁ. n. venti. Αἴθ. 27:12. vide pag. 400.

Ω.

Ωβὴδ ὁ. n. v. ἄκλιτον. part. K. עובד serviens. R. עבד.
 Ωσηέ ὁ. n. v. ἄκλιτον. Hebr. השׁיׁה Hoschéang, salvavit. R.
 עשי. Rom. 9:25.

T E Λ O Σ.

1794